BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE V. E. II ROMA
204
21 D
28

B Aegy *
204. 21 D 28

IOANNIS LVCIDI SAMOTHEI VIRI CLA-riſſimi opuſculum de emēdationibus tem-porum ab orbe condito ad hanc vſqꝫ noſtram ætatem:iuxta veram ac rectam chronographiam:ex antiquis ac probatiſſi-mis authoribus excerptum.

In hoc volumine habentur hæc,diligentiſſime recognita:& emēdata.vz.

Emendationes temporum ab orbe condito. fol. 1
Tabulæ annales. 78
Canones in tabulam perpetuam temporum 136
De vero die paſſionis Chriſti. 161
Epitoma emendationis calendarii Romani. 194
Additio ad prædicta in libro emendationis temporum: de recta compu-tatione ipſorum temporum ab orbe condito,ad Chriſti ortum:per fratrē Ioannem Mariam de Tholoſanis ordinis prædicatorum. 198
Breuis annotatio emendatoria calendarij Romani pro paſchate rite cele-brando, ad Concilium generale Tridentinum directa; & per eundem fratrem Ioannem Mariam ędita. fol.199.

ORD. PRAED.

Venetiis Anno. M. D. XLVI.

IO. BAP. ZAPATA.

Tabulā in emendationes temporum.

¶ Liber primus de annoꝝ & tempoꝝ rōne ac priſcoꝝ generatione.
De primo die ſeculi: de menſe & anno: capite. 1.
De menſe & anni tempore, quo creatus eſt mundus cap. 2.
De temporum & ætatum ſeculi diſtinctione. c. 3.
De procera Gigantum ſtatura in priſcis ætatibus. c. 4.
De vita prolixa priſcorum patrum. c. 5.
De differenti annorum computatione inter ſcriptores. c. 6.
De annorum vera computatione ſm Hebræos. c. 7.
De annorum computatione per Olympiades. c. 8.
De computatione Romanorum per annos ab vrbe condita. c. 9.
De annorum Domini computatione. c. 10.
¶ Liber ſecundus Hebræorum temporum ab Adam ad Chriſtum.
Prima ſeculi ætas ab Adam ad diluuium. c. 1.
De Noe & ipſius vxore ac filiis poſt diluuium. c. 2.
De poſteritate Sem. c. 3.
De progenie Iaphet. c. 4.
De progenitis ex Cham. c. 5.
Secunda ætas à diluuio ad Abraham. c. 6.
Tertia ætas ab Abraham ad legem Moyſi. c. 7.
Quarta ætas à tabernaculo & lege data ad inchoatum templum Salomonis. c. 8.
Quinta ætas à Salomonis tēplo inchoato ad eius deſolationē. c. 9.
Sexta ætas à templi deſolatione vſq; ad Chriſtum. c. 10.
De tempore captiuitatis Babylonicæ. c. 11.
De tempore à primo anno Cyri vſq; ad magnum Alexandrum ex hebræis libris. c. 12.
De tempore ab Alexandro magno ad Iudam Machabæum. c. 13.
De tempore à Iuda Machabæo vſq; ad Chriſtum. c. 14.
¶ Liber tertius de Italorum temporum deſcriptione.
De aureo ſeculo. c. 1.
De argenteo ſeculo. c. 2.
De æneo ſeculo. c. 3.
De ſtanneo ſeculo. c. 4.
De ferreo ſeculo. c. 5.
De plumbeo ſeculo. c. 6.
¶ Liber quartus de Chaldæorum chronographia in quo agitur de quatuor monarchiis.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

De monarchia Chaldæorum,& regibus Babyloniæ.c.1.
De monarchia Medorum & Perſarum.c.2.
De monarchia Alexandri magni,& regibus poſt eum ſequentibus in Aſia,& Syria.c.3.
De initio monarchiæ Romanorum.c.4.
¶ Liber quintus de Ægyptiorum temporibus.
De initio regni Ægyptiorum,& eorum Dynaſtiis.c.1.
De.16.&.17.Dynaſtia.c.2.
De Dynaſtia.18.Diapolitanorum.c.3.
De Dynaſtia.19.Larthum.c.4.
De Dynaſtiis à.20.ad completam.25.c.5.
De Dynaſtiis à.26.ad.30.& paulo vlterius.c.6.
De regibus Ægypti,qui regnauerunt in Alexandria.c.7.
¶ Liber ſextus de quorundam regnorum exordiis.
De origine regni Hiſpanorum.c.1.
De initio regni Gallorum ſiue Francorum.c.2.
De exordio regni Germanorum vel Theutonicorum.c.3.
De principio regni Sicyoniorum:& eius fine.c.4.
De origine regni Argiuorum & Mycenarum.c.5.
De initio & fine regni Athenienſium.c.6.
De initio & fine regni Troianorum.c.7.
De regibus Hetruriæ & Italiæ poſt Mezentium.c.8.
De principio & fine regni Lacedæmoniorum.c.9.
De regno Corinthiorum.c.10.
De initio & fine regum Iſrael.c.11.
De Macedonum regno.c.12.
De regno Lydorum.c.13.
¶ Liber ſeptimus de vita Chriſti.
Genealogia Chriſti.c.1.
De tempore vitæ Chriſti.c.2.
De impletione hebdomadum Danielis.c.3.
¶ Liber octauus de Romanis Pontificibus.
¶ Liber nonus de Imperatoribus Romanis.
¶ Liber decimus de geſtis præcipuis poſt Chriſtum.
De epiſcopis Hieroſolymæ.c.1.
De epiſcopis Antiochiæ.c.2.
De epiſcopis Alexandriæ.c.3.
De perſecutionibus eccleſiæ.c.4.
De hæreticis & ſchiſmaticis.c.5.

De conciliis generalibus.c.6.
De ordinibus religionum.c.7.
De regibus Francorum.c.8.
De Imperatoribus orientalibus Græcorũ in Conſtantinopoli poſt tranſlatum imperium in Franciam & Alemaniam.c.9.
De regibus Hiſpaniæ,Hungariæ,Boemiæ,& quorundam aliorum regnorum ſub compendio.c.10.
De regno Antichriſti,& nouiſſimis temporibus.c.11.
De regno Chriſti perpetuo.c.12.
Tabulæ annales temporum inde ſequuntur.

Tabula Alphabetica ad omnes ſequentes libros de temporibus.

Abraham pater multarum gentium:libro.2.capite.7.
Aegyptiorum regnum li.5.per totum.
Aeneum ſeculum li.3.c.3.
Aetas prima ſeculi li.2.c.1.
Aetas ſecunda li.2.c.6.
Aetas tertia li.2.c.7.
Aetas quarta li.2.c.8.
Aetas quinta li.2.c.9.
Aetas ſexta li.2.c.10.
Aetas ſeptima li.7.8.9.&.10.
Aetates mundi ſeptem li.1.c.3.
Alexandri magni regnum li.4.c.3.
Annus quot diebus conſtet li.1.c.1.
Anni principium apud diuerſas nationes li.1.c.2.
Annus quot modis dicatur li.1.c.5.
Annornm computatio diuerſa li.1.c.6.
Annorum vera computatio ſm Hebræos li.1.c.7.
Annorum computatio ab vrbe condita li.1.c.9.
Annorum Domini computatio ab eius natiuitate li.1.c.10.
Antichriſti regnum li.10.c.11.
Antipodes li.2.c.4.
Argenteum ſeculum li.3.c.2.
Argiuorum regnum li.6.c.5.
Aſſyriorum regnum li.4.per totum.
Aſtrologiam docuit Abraham Ægyptios & Phœnices li.2.c.7.
Aſtrologia ab Enoch eſt inuenta:ibidem.
Athenienſium regnum li.6.c.6.

Aureum ſeculum li. 3.c. 1.
Babylonica captiuitas li. 2.c. 1 1.
Babyloniæ regnum li. 4.c. 1.
Boemiæ reges li. 1 0.c. 1 0.
Chaldæorum chronographia li. 4.
Cham peſſimus homo li. 2.c. 5.
Conflagratio Italiæ in tribus locis li. 4.c. 1.
Concilia generalia li. 1 0.c. 6.
Corinthiorum regnum li. 6.c. 1 0.
Chriſti regnum perpetuum li. 1 0.c. 1 2.
Decretum Dauid de regni ſucceſſoribus li. 2.c. 9.
Dies naturalis & artificialis li. 1.c. 1.
Dies denominati à planetis li. 1.c. 1.
Diei diuerſa initia li. 1.c. 1.
Diluuii Noatici tempus li. 1.c. 5.
Diluuii præcognitio li. 2.c. 1.
Diluuium ſecundum li. 5.c. 2.
Diluuium tertium li. 5.c. 2.
Diluuium quartum li. 5.c. 3.
Diluuium quintum li. 5.c. 4.
Dynaſtiæ Ægyptiorum li. 5. per totum.
Epiſcopi Hieruſalem li. 1 0.c. 1.
Epiſcopi Antiochiæ li. 1 0.c. 2.
Epiſcopi Alexandriæ Ægypti li. 1 0.c. 3.
Ethruriæ reges li. 6.c. 8.
Ferreum ſeculum li. 3.c. 5.
Francorum regnum li. 6.c. 2.
Francorum reges li. 1 0.c. 8.
Gallorum regnum li. 6.c. 2.
Genealogia Chriſti li. 7.c. 1.
Germanorum regnum li. 6.c. 3.
Gigantes proceræ celſitudinis li. 1.c. 4.
Græcorum Imperatores orientales li. 1 0.c. 9.
Hebdomades Danielis li. 7.c. 3.
Hebræi ab Heber dicti ſunt li. 2.c. 6.
Hebræorum tempo͛ ſupputatio li. 2. per totum.
Hæretici & Schiſmatici li. 1 0.c. 5.
Herodes regnum tyrannicum accepit li. 2.c. 1 4.
Hiſpanorum regnum li. 6.c. 1.

Hiſpaniæ reges li. 1 o.c. 1 o.
Horæ diei æquales & inæquales li. 1 .c. 1.
Hungariæ reges li. 1 o.c. 1 o.
Hur eſt terra Chaldæorum li. z.c.7.
Iaphet progenies li. z.c. 3.
Imperatores Romani li. 9 .per totum.
Incendium Phaetontis li. 4.c. 1.
Inditiones Romanorum. 1 5.annorum li. 1 .c. 8.
Iſrael regnum li. 6.c. 1 1.
Italus Atlas qui & kitim li. z.c.4.
Italia ſimilis inſulæ: ibidem.
Italiæ imperium li. 3.c. 3.
Italorum temporum ſupputatio li. 3.per totum.
Italia tribus in locis arſit li.4.c. 1.
Larthes in Ægypto li. 5.c.4.
Lacedæmoniorum regnum li. 6.c.9.
Lunatio integra ſm medium motum li. 1 .c. 1.
Lydorum regnum li. 6.c. 1 3.
Macedonum regnum li. 6.c. 1 z.
Menſis lunaris & ſolaris li. 1 .c. 1.
Monarchia Chaldæorum li.4.c. 1.
Monarchia Medorum & Perſarum li.4.c.z.
Monarchia Alexandri magni li.4.c. 3.
Monarchia Romanorum li.4.c.4.
Mundi creatio quo anni tempore fuerit li. 1 .c. z.
Mycenarum regnum li. 5.c. 5.
Noe pluribus nominibus cognominabatur li. z.c. z.
Olympiades quatuor annorum li. 1 .c.8.
Ordines religionum li. 1 o.c.7.
Perſarum & Medorum monarchia li.4.c. z.
Perſecutiones eccleſiæ li. 1 o.c.4.
Plumbeum ſeculum li. 3.c. 6.
Pontifices Romani li. 8 .per totum.
Religionum ordines li. 1 o.c.7.
Roma quo tempore condita ſit li. 1 .c.9.
Romæ prima origo li. 3.c. z.
Romanorum monarchia li.4.c.4.
Romuli regnum li. 3.c. 5.
Samothei li. 6.c. z.

Seculum aureum li. 3.c.1.
Seculum argenteum li. 3.c.2.
Seculum æneum li. 3.c.3.
Seculum ſtanneum li. 3.c.4.
Seculum ferreum li. 3.c.5.
Seculum plumbeum li. 3.c.6.
Septuaginta annorum captiuitas li. 2.c.11.
Sem ipſe eſt Melchiſedech li. 2.c.3.
Sicyoniorum regnum li. 6.c.4.
Schiſmatici & hæretici li. 10.c.5.
Tempus quid ſit li. 1.c.1.
Troianorum regnum li. 6.c.7.
Vernum tempus aptum initiis li. 1.c.2.
Vita prolixa priſcorum patrum li. 1.c.5.
Vita Chriſti lib.7.cap.2.

Pontifices Romani in libro. 8.per Alphabetũ ſm ordinẽ numeri.

Adeodatus numero	79	Benedictus primus	64
Adrianus primus	97	Benedictus ſecundus	83
Adrianus ſecundus	108	Benedictus tertius	106
Adrianus tertius	111	Benedictus quartus	119
Adrianus quartus	175	Benedictus quintus	134
Adrianus quintus	192	Benedictus ſextus	137
Adrianus ſextus	226	Benedictus ſeptimus	140
Agapitus primus	59	Benedictus octauus	150
Agapitus ſecundus	132	Benedictus nonus	152
Agatho	81	Benedictus decimus	160
Alexander primus	7	Benedictus vndecimus	200
Alexander ſecundus	162	Benedictus duodecimus	203
Alexander tertius	176	Bonifacius primus	44
Alexander quartus	187	Bonifacius ſecundus	57
Alexander quintus	212	Bonifacius tertius	68
Alexander ſextus	222	Bonifacius quartus	69
Anacletus	5	Bonifacius quintus	71
Anaſtaſius primus	41	Bonifacius ſextus	114
Anaſtaſius ſecundus	52	Bonifacius ſeptimus	139
Anaſtaſius tertius	123	Bonifacius octauus	199
Anaſtaſius quartus	174	Bonifacius nonus	209
Anicetus	12	Caliſtus primus	17
Antherus	20	Caliſtus ſecundus	168

Caliſtus tertius 217
Clemens primus 4
Clemens ſecundus 155
Clemens tertius 180
Clemens quartus 189
Clemens quintus 201
Clemens ſextus 204
Clemens ſeptimus 227
Cletus 3
Cœleſtinus primus 45
Cœleſtinus ſecundus 171
Cœleſtinus tertius 181
Cœleſtinus quartus 185
Cœleſtinus quintus 198
Conon 85
Conſtantinus 90
Cornelius 22
Chriſtophorus 121
Damaſus primus 39
Damaſus ſecundus 156
Deuſdedit 70
Dionyſius 26
Donus primus 80
Donus ſecundus 138
Eleuterius 14
Euariſtus 6
Eugenius primus 77
Eugenius ſecundus 101
Eugenius tertius 173
Eugenius quartus 215
Euſebius 32
Euthichianus 28
Fabianus 21
Felix primus 27
Felix ſecundus 38
Felix tertius 50
Felix quartus 56
Formoſus 113
Gaius 29
Gelaſius primus 51
Gelaſius ſecundus 167
Gregorius primus 66
Gregorius ſecundus 91
Gregorius tertius 92
Gregorius quartus 103
Gregorius quintus 144
Gregorius ſextus 154
Gregorius ſeptimus 163
Gregorius octauus 179
Gregorius nonus 184
Gregorius decimus 190
Gregorius vndecimus 207
Gregorius duodecimus 211
Hilarius 48
Honorius primus 72
Honorius ſecundus 169
Honorius tertius 183
Honorius quartus 196
Hormiſda 54
Iginus 10
Innocentius primus 42
Innocentius ſecundus 170
Innocentius tertius 182
Innocentius quartus 186
Innocentius quintus 191
Innocentius ſextus 205
Innocentius ſeptimus 210
Innocentius octauus 221
Ioannes primus 55
Ioannes ſecundus 58
Ioannes tertius 63
Ioannes quartus 74
Ioannes quintus 84
Ioannes ſextus 87
Ioannes ſeptimus 88
Ioannes octauus 109
Ioannes nonus 118
Ioannes decimus 125

Ioannes. 11. 128
Ioannes. 12. 133
Ioannes. 13. 136
Ioannes. 14. 141
Ioannes. 15. 142
Ioannes. 16. 143
Ioannes. 17. 145
Ioannes. 18. 147
Ioannes. 19. 148
Ioannes. 20. 151
Ioannes. 21. 193
Ioannes. 22. 202
Ioannes. 23. 213
Ioannes fœmina poſt. 105
Iulius primus 36
Iulius ſecundus 224
Lando 124
Leo primus 47
Leo ſecundus 82
Leo tertius 98
Leo quartus 105
Leo quintus 120
Leo ſextus 126
Leo ſeptimus 129
Leo octauus 135
Leo nonus 157
Leo decimus 225
Liberius 37
Linus 2
Lucius primus 23
Lucius ſecundus 172
Lucius tertius 177
Marcellinus 30
Marcellus 31
Marcus 35
Martinus primus 76
Martinus ſecundus 110
Martinus tertius 131
Martinus quartus 195
Martinus quintus 214
Melchiades 33
Nicolaus primus 107
Nicolaus ſecundus 161
Nicolaus tertius 194
Nicolaus quartus 197
Nicolaus quintus 216
Paulus primus 95
Paulus ſecundus 219
Paſchalis primus 100
Paſchalis ſecundus 166
Pelagius primus 62
Pelagius ſecundus 65
Petrus apoſtolus 1
Pius primus 11
Pius ſecundus 218
Pius tertius 223
Pontianus 19
Romanus 116
Sabinianus 67
Sergius primus 86
Sergius ſecundus 104
Sergius tertius 122
Sergius quartus 149
Seuerinus 73
Simacus 53
Simplicius 49
Siricius 40
Siſinius 89
Soter 13
Stephanus primus 24
Stephanus ſecundus 94
Stephanus tertius 96
Stephanus quartus 99
Stephanus quintus 112
Stephanus ſextus 115
Stephanus ſeptimus 127
Stephanus octauus 130
Stephanus nonus 159

Syluerius 60
Sylueſter primus 34
Sylueſter ſecundus 146
Sylueſter tertius 153
Teleſphorus 9
Theodorus primus 75
Theodorus ſecundus 117
Valentinus 102
Victor primus 15
Victor ſecundus 158
Victor tertius 164
Vigilius 61
Vitalianus 78
Vrbanus primus 18
Vrbanus ſecundus 165
Vrbanus tertius 178
Vrbanus quartus 188
Vrbanus quintus 206
Vrbanus ſextus 208
Xyſtus primus 8
Xyſtus ſecundus 25
Xyſtus tertius 46
Xyſtus quartus 20
Zacharias 93
Zepherinus 16
Zoſimus 43

Imperatores Romani in libro.9.p Alphabetũ ſm ordinẽ numeri.

Adrianus 15
Albertus primus 108
Albertus ſecundus 115
Alexander Mameæ 26
Anaſtaſius primus 59
Anaſtaſius ſecundus 75
Annius Antoninus 18
Antoninus Caracalla 23
Antoninus Pius 16
Archadius 53
Auguſtus Octauianus 2
Aurelius Antoninus 25
Aurelianus 37
Aſtaulphus 107
Arnulphus 87
Balbinus & Puppienus 28
Caius Iulius Cæſar 1
Caius Calicula 4
Carus cum Carino 41
Carolus Magnus 81
Carolus ſecundus 85
Carolus tertius 86
Carolus quartus 111
Carolus quintus 118
Claudius primus 5
Claudius ſecundus 35
Commodus 19
Conradus primus 89
Conradus ſecundus 95
Conradus tertius 100
Conſtantinus magnus 44
Conſtantinus ſecundus Conſtā tius & Conſtans 45
Conſtantinus tertius 67
Conſtantinus quartus 70
Conſtantinus quintus 78
Conſtantinus ſextus 80
Conſtans 69
Decius 31
Didius 21
Diocletianus 42
Domitianus 12
Elius pertinax 20
Emilianus 33
Florianus 39
Focas 65
Fredericus primus 101
Fredericus ſecundus 105

Fredericus tertius 116
Galba 7
Galerius 43
Galienus cum Valeriano 34
Gallus & Voluſianus 32
Gordianus 29
Gratianus 50
Henricus primus 90
Henricus ſecundus 94
Henricus tertius 96
Henricus quartus 97
Henricus quintus 98
Henricus ſextus 102
Henricus ſeptimus 109
Heraclius 66
Heracleonas 68
Honorius cum Theodoſio 54
Iouinianus 47
Iulianus apoſtata 46
Iulius Cæſar 1
Iuſtinus Senior 60
Iuſtinus iunior 62
Iuſtinianus primus 61
Iuſtinianus ſecundus 71
Leo primus 57
Leo ſecundus 72
Leo tertius 77
Leo quartus 79
Lotharius primus 83
Lotharius ſecundus 99
Ludouicus primus 82
Ludouicus ſecundus 84
Ludouicus tertius 88
Ludouicus quartus 110
Macrinus 24
Marcus Antonius Verus 17
Martianus 56
Mauritius 64
Maximinus 27
Maximianus 42
Maximilianus 117
Nero 6 Nerua 13
Numerianus cum Caro. 41
Octauianus Auguſtus 2
Otho Siluius 8
Otho primus 91
Otho ſecundus 92
Otho tertius 93
Otho quartus 104
Philippus primus 30
Philippus ſecundus 103
Philippicus 74
Probus 40
Puppienus & Balbinus 28
Quintilius 36
Robertus Bauarus 113
Rodulphus 106
Seuerus 22
Sigiſmundus 114
Tacitus 38
Theodoſius primus cum Arch. & Hon. 52
Theodoſius ſecundus 55
Theodoſius tertius 76
Tyberius primus 3
Tyberius. 2. Conſtantinus 63
Tyberius tertius 73
Titus 11
Traianus 14
Valens 49
Valerianus & Galienus 34
Valentinianus primus 48
Valētinianus. 2. cū Teod. 51
Venceſlaus 112
Veſpaſianus 10
Vitellius 9
Voluſianus & Gallus 32
Zeno 58

REVERENDISSIMO D.D. NICOLAO ALEmano Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinali Capuano, titu li ſancti Xyſti ex ordine prædicatorio aſſumpto: F. Ioannes Maria de Tholoſanis ex colle vallis Elſæ eiuſdem ordinis. S. P. D.

MOrtalium geſta præclara quæ ſunt memoria digna Reuerendiſſime Pater in ſcriptis redigere, nõ minus neceſſarium cenſeo, quàm ſcientias rõnales, & phyſicas atq; mathematicas codicibus tradere: quoniã eiuſmodi ſcientias quilibet homo ingenio præditus per ſeipſum rationis diſcurſu adinuenire poteſt: ſed hiſtorias præteriti & longi temporis cognoſcere nemo valet: niſi qui eas olim deſcriptas legerit. Nec ſufficit rerum nudas hiſtorias texere: ſed neceſſe eſt quo tempore fuerint ipſas enarrare: vt certiorem ex eis notitiam capiamus. Vnde & ipſas hiſtorias, Chronicas id eſt temporales merito nuncupamus. Quapropter excellentiſſimus hiſtoriographorum omnium, Moyſes, & cæteri diuinorum librorum, qui canonici vocantur, authores in ſuis narrationibus iuxta hebraicam veritatem, tempora fideliſſime conſcripſerunt. Hos imitati ſunt nõnulli Ethnicorum: qui publica & probata fide annalium ſuorũ geſta ſcripſere: ſicuti Beroſus Chaldęus, Metaſthenes Perſa, Manethõ Ægyptius, Philo Hebræus, & alii quamplures imitatione digni. Nonnulli tamen ſcriptores, hiſtoriarum tempora neglexerunt. Alii autem ipſa tempora non abſq; manifeſtis mẽdaciis, ſuis voluminibus inſeruerunt. Quidam vero ſequentes priuatas opiniones poſuerunt tempora quæ putauerunt vera, cum tamen falſa comprobentur ex probatis anthoribus publicæ fidei: & ex hebraica veritate in ſcriptura diuina recte intellecta, in qua falſum non inuenitur. In plurimis etiam codicibus reperiuntur tempora falſò annotata vitio ſcriptorum longi temporis proceſſu, nec non & negligẽtia chalcographorum imprimentium libros. Hinc eſt quòd Philo Hebręus in libro, quem prænotauit Breuiarium temporum, emendauit ipſa tempora iuxta hebraicam veritatem ab orbe condito ad vltimam euerſionem Hieruſalem. Temporibus autẽ noſtris Ioannes annius Viterbienſis, emendauit ipſa tempora à mundi creatione ad aduentum domini, ſecutus in omnibus canonicam ſcripturæ ſacræ veritatem ac Philonem Hebræum. Porrò Ioannem Annium imitatus eſt Bartholomæus Fontius presbyter in ſuo breui opuſculo. Sed in hoc

parumper errauit, quia ſupra veram computationem hebraicam ab exordio mundi ad Chriſti reſurrectionem proprio ſenſu, ſeptem addidit annos: vt ſcilicet plene compleret quartum annorum millenarium. Poſt hæc Ioannes Nauclerus in ſuis Chronicis iam in Alemania impreſſis, licet annos enumeret iuxta communem Græcorum computationem: hebraicam tamē non intermittit: ſecundum quam adiungit ante Chriſtum tantummodo duos annos ſupra veram ſupputationem. Tandem emendationes temporum veriſſima computatione deſcripſit dominus Ioannes Lucidus natione Gallus ac profeſſione ſacerdos erudituſſimus: qui ab orbe condito ad ætatem noſtram, tempora iuxta veritatē hebraicam ita elucidauit, vt merito Lucidus cognominari debeat. Cum autem opus ſuum, vberius ac perfectius reddere cuperet: ex meo breuiloquio temporum, in quo & collegeram fideliter emendata tempora, me ſibi conſenſum præbente plura excerpſit, & operi ſuo inſeruit. Nam & ego arbitratus ſum maioris authoritatis eſſe opus, ſi ſub nomine Ioannis Lucidi, quàm ſi ſub meo nomine prodiret in lucem. Iccirco ſpōte aſſenſum præbui, vt mei labores ſibi aſcriberentur, ſicut & fecit Pamphilus martyr, qui ſuas lucubrationes Euſebio Cæſarienſi epiſcopo in ſuo libro de temporibus condonauit: vt opus maioris eſſet æſtimationis, tam ipſius Euſebii præcellenti authoritate: quàm ipſius Pamphili ſolerti ac diligenti computatione. Lucidus ergo tandem hoc opus, certe arduum & ſumma cōmendatione dignum ob communem omnium vtilitatem ad perfectum duxit: quoniam non ſolum ſeculares hiſtorias quo ad ipſa tempora, quibus menſurantur, ad veritatem conuertit: ſed & geſta quæ in diuinis eloquiis diuino ſpiritu traduntur, per ipſa emendata tempora clarius eniteſcere fecit, dum eorum obſcura, plano ac breui eloquio in lucem pandit. Quis enim abſq; hoc libro ad plenum cognoſcere poteſt ipſum tempus, quo filius Dei, carne aſſumpta, mundum redemit? Patriarcha nanq; Iacob ipſum tempus ſub ænigmate prædixit in libri Geneſeos calce dicens. Non auferetur ſceptrum de Iuda, nec dux de femore eius, donec veniat qui mittendus eſt. Hoc ſiquidem tempus iandiu completum Iudæi adhuc futurum falſò præſtolantur, dum temporum ignorantia laborāt. Quis etiam abſq; hac temporum emēdatione hebdomades Danielis enucleare valet? Scimus enim quanto labore diuus Hieronymus, earū exordium, medium, ac terminum inquiſierit, plures ac diuerſas authorum opiniones adducens in commentariis ſuis ſuper Danielem prophetam. Citat

enim Africanum in quinto temporũ volumine. Euſebium quoq́ꝫ
Pamphili in octauo libro. Inſuper & Hippolytum, Apollinarem
Laodicenum, Clementem Alexandrinæ eccleſiæ presbyterum, Ori
genem ac Tertullianum in libro contra Iudæos: tamen indeciſam
hanc inquiſitionem reliquit. Ait nanq́ꝫ idem Hieronymus ibidem.
Scio de hac quæſtione ab eruditiſſimis viris varie diſputatum: &
vnumquęq́ꝫ pro captu ingenii ſui dixiſſe quod ſenſerat. Quia igi/
tur periculoſum eſt de magiſtrorum eccleſiæ iudicare ſententiis: &
alterum præferre alteri, dicam quod vnuſquiſq́ꝫ ſenſerit lectoris ar/
bitrio derelinquens, cuius expoſitionem ſequi debeat. hæc ille. Lu/
cidus autem luce clarius hanc quæſtionem facile emendata tempo
rum ratione diſſoluit. Quid dicam de tempore vitæ Chriſti, ſcilicet
quo anno conceptus, natus, & paſſus, quot quæſtiones emergunt?
quæ in hoc libro aperte ſoluuntur. Quapropter idem author ad eui
dentiorem ſenſum, edidit canones in tabulam perpetuam tempo/
rum: & aliud opuſculum de vero die paſſionis Chriſti: ac tempore
totius vitæ ipſius. Adiunxit & epitoma emendationis Romani ca/
lendarii iam collapſi. Ne igitur opera eius incognita lateant poſt au
thoris deceſſum: ſtatui pro communi vtilitate prædicta opuſcula in
vnum codicem redigere: & ipſa calchographi impreſſioni tradere, ſi
cut alias per literas meas dominationi tuæ notum feci. Vt autẽ hoc
opus adhuc maius authoritatis robur obtineat, conſilio ab amicis
accepto, decreui id Reuerendiſſimæ dominationi tuæ dedicare ex
antiqua inter nos mutua beneuolentia: & præcipue cum ex ordine
noſtro prędicatorio olim aſſumptus fueris ad archiepiſcopatũ Ca/
puanum: & nũc denuo ad apicem Cardinalatus Romanæ eccleſiæ:
non pecunia & muneribus: ſed virtutibus, ingenio, ſolertia, atq́ꝫ do/
ctrina. Accipe igitur hoc munus ab authore & ab eius coadiutore
plurimo labore confectum: & me continue ama: ſicut ego te ſemper
diligo. Valeat Reuerendiſſima. D. T. Datum Florentiæ die. 15.
Octobris Anno Domini. M. D. XXXV.

Verſus in laudem voluminis.

Marcus Caſalis Geminianenſis ad lectorem.

Tempora lapſa diu, multosq́ꝫ ignota per annos,
Et fuerant multis iam variata modis.
Sæpe fides hinc hiſtoriæ eſt quod nulla videtur

Nulla, nefas, ſcriptis hinc & habenda ſacris.
Aſt modo tam paruo redduntur clara libello,
Notaq; ſunt cunctis, q̃ ſua nota domus.

Auguſtini Margacti Geminianenſis epigramma.

Tempore quo Babylon, quo Memphis, Græcia, Roma
Creuerit, & Regum prælia, & arma ducum,
Lucidus hoc libro, quo non præſtantior alter
Explicat, & veræ conſulit hiſtoriæ.
Non fictas res lector habes, quas Græcia mendax
Proſequitur: non hic grandia monſtra leges:
Eruta ſed certis annalibus, ordine certo
Geſta virum, hæc vero, verius ipſe notat.

Matthæus Gambacurta presbyter Senẽſis ad librum.

Docte liber propere dominam te confer in vrbem,
Et pia Clementis baſia da pedibus:
Dicq; requirenti quid paruo corpore geſtes,
Temporibus reddo nomina clara ſuis.

Idem ad lectorem.

Reges, Pontifices, viroſq; claros,
Et qui ſyderea fruuntur aula,
Vis recto ordine ſcite quo fuere
Omnes tempore? perlege hunc libellum,
Quo lecto peream, niſi eſſe lucem
Dices in tenebris micantiorem
Quàm Phœbum medio die nitentem:
Qui tanto eſt tibi gratior futurus,
Quàm quæ ſunt reliquis notata chartis,
Quanto ſunt meliora vera falſis.

Idem ad librum.

Curras intrepidus licet libelle
Quò mittit genitor tuus, nec vllos

Ronchos pertimeas. ſtatim placebis,
Et ſemper. meliora nemo legit
Te: nec poſteritas leget. quis alter
Eduxit tenebris libellus omnes?
Paruo eſt corpore, veritas fidelis.
Quam magnis dubia fide anteponunt
Docti codicibus. Legeris ergo
Solus delitiæ peritiorum,
Dum cœlum innumeris micabit aſtris.

EMENDATIONES TEMPORVM in duas partes diuiſæ. In prima parte quæ Canonica dicitur, continentur temporum canones libris decem ab orbe condito ad ætatem noſtram, iuxta rectam chronographiā ex antiquis, & probatis authoribus, per Ioannem Lucidum Samotheum.

Prooemium authoris.

TEmporum Canones ad rerum geſtarum integram noticiam adeo perneceſſarii ſunt: vt abſq; ipſorum cognitione ſiquis hiſtoriarum ſcientiam ſibi voluerit arrogare, ſemetipſum deludit, cum omnia quæ motui ſubiecta ſunt, metiri tempore oportere nulli dubium ſit: & id quod menſura dirigitur, abſq; metiente ad plenum cognoſci non poſſit. Quapropter chronographi, & hiſtorici, qui neglecta temporum ratione hominum geſta deſcribunt, merito reprehendi poſſunt. Qui vero eadem geſta plena fide propriis temporibus exprimunt, ſumma proculdubio cōmendatione digni ſunt. Talis profecto fuit Moyſes præclariſſimus prophetarum in omni Ægyptiorum ſciētia eruditus: antiquus origine: genere nobilis: Deo proximus: miraculis ac ſanctitate inſignis: ac dux Hebraici populi. Qui res geſtas ab orbe condito tanta veritate conſcripſit, vt nullus inter ethnicos hiſtoricos ei vllo modo cōparari poſſit. Suo nāq; Pentateucho, hoc eſt quinq; ſacris voluminibus, non ſolum pręſentia quæ ipſe oculis conſpexit, quo tempore acta ſint, hebræo ſermone digeſſit: ſed & præterita cæteris mortalibus penitus ignota de mundi creatione diuino ſpiritu afflatus in lucem edidit: & futura quæ iam adimpleta conſpicimus eodem ſpiritu manifeſte prædixit, vt merito cæteris præponendus eſſe cēſeatur. Hunc imitati ſunt authores illi, qui fideli narratione ſcripſerunt ea quæ ſubſecuta ſunt tempora, quorū libros tanquam ſpiritu Dei editos, Eccleſia catholica inter canonicos recipit. Sacræ igitur hiſtoriæ quæ vera ſunt cōtinent: & nihil falſum reperitur in eis niſi forte ſcriptorum vitio: quod tamen facile ab Eruditis emendari poteſt. In cęteris vero ſcriptoribus quandoq; vera & interdū falſa: & in quibuſdā aperta mendacia ex induſtria ſcripta reperiuntur: quæ quidē tanquam erronea cōuinci poſſunt ex eis qui vera ſcripſerunt. Quare

cauendũ eſt a nonnullis anthoribus Græcis qui multa mendacia ve ris hiſtoriis inſeruerunt teſte Iuuenale Aquinate qui ait in Satyra, Et quicquid Græcia mēdax audet in hiſtoria. Metaſthenes quoq; Perſa in libro de Iudicio temporum, & annalium Perſarum idem atteſtatur dicens. Qui de temporibus ſcribere parant, neceſſe eſt illos nõ ſolum auditu, & opinione chronographiam ſcribere: ne cum per opiniones ſcribunt vti Græci, cum ipſis pariter & ſe, & alios decipiant, & per omnē vitam aberrent. Hinc eſt etiam q̃ quidam latini ſcriptores qui Græcos imitati ſunt, multa falſa quæ tamen putauerunt eſſe vera, ſcripſerunt. Veraces ergo tantummodo ſunt requirendi. Illi vero authores magis veridici cenſendi ſunt, ſiue ſint ethnici ſiue fideles: qui vel tempore: vel loco: vel officio verá ſcripſiſſe comprobantur. In antiquis enim hiſtoriis, authoribus tempore prioribus magis creditur: quoniam tanquam propinquiores de rebus ipſis geſtis certiorem habuere notitiam. Ita etiam in geſtis loci alicuius, ibidem habitantibus & ex viſu ea deſcribentibus; maior adhibetur fides quã aliis abſentibus, & ea ſolum narrãtibus ex auditu. Præcipue vero authores illi recipiendi ſunt qui ex officio publico, & fide probata ſcripſerunt. Dicit enim idem Metaſthenes in eodem libro. Neq; tamen omnes recipiendi ſunt qui de regibus ſcribunt: ſed ſolum ſacerdotes illius regni penes quos eſt publica & probata fides annalium ſuorũ: qualis eſt Beroſus. Nam is Chaldęus omne tempus Aſſyriorum digeſſit, ex antiquorũ annalibus. Hæc ille. Ex his probari poteſt neminem de antiquis temporibus ante Chriſti ortum recipiendũ eſſe niſi annalibus quatuor Monarchiarum conueniat. Et in Monarchia quidem Aſſyriorum quia publica fide ſcripſit Beroſus, præcipue in eius deſcriptione recipitur, & Perſæ eum ſecuti: ex quibus eſt Metaſthenes: & Græci ex quibus ſunt Xenophon in æquiuocis, & Archilocus, & Euſebius. Reiiciuntur a temporibus huius Monarchiæ Aſſyriorum qui priuatas opiniones contra publicam probatamq; fidem ſcribunt: vt ex Græcis Herodotus, Hellanicus, Ageſilaus, & ex Latinis. Iuſtinus, Gellius, & Oroſius. In ſecunda vero Monarchia Perſarũ, & Medorũ author publicę fidei fuit Metaſthenes Perſa: & Ecthe ſias Gnidius vt in 3. libro Diodorus affirmat. Reiiciunt̃ in eã Ioſephus ex Hebræis: & Clemēs, Tatianus, Aphricanus, & Euſebius ex Græcis quia priuatas opiniones ſecuti contra publicã fidem ponũt reges, & tēpora quæ in bibliothecis, & annalibus nõ reperiũtur. Nam & contra omnem publicam fidem ſcribunt Cyrum ante dediſſe licentiam Hebræis in Babylone captiuis; & ipſum etiam mortuum quã

Horum, qui de temporibus ſcribere parant, neceſſe eſt illos nõ ſolum auditu, et opinione chronologiam ſcribere etc.

Babylonia Darius eius auunculus potiretur. Proinde idem Euſebius quoniam in tertia Monarchia Græcorum, & in quarta Romanorũ publicam annalium fidem ſequitur, in vtraq; recipitur. Similiter & Philo Hebræus verax in omnibus cõprobatur: quia nec in vno quidem menſe diſcrepat quin fideliſſime ad vnguem oïa & ſingula tempora deſcribat. Reiiciũtur in his, Ioſephus & Talmudiſtę qui in multis temporibus de publico mendacio conuincuntur. Licet enim Ioſephus vt plurimum hiſtoriæ veritatẽ ſequatur: in temporibus tamẽ ſæpe fallitur: & cæteris ac ſibiipſi quo ad ipſa tempora ſæpiſſime inuenitur contrarius: vt patet in libris antiquitatis Iudaicæ & in aliis: quamuis aliqua in libris eius inuenta, vitio ſcriptorũ aſcribi poſſint. Alia vero à Talmudiſtis putamus eſſe deprauata. Ad emẽdationem igitur temporum oportet nos in primis diuina eloquia ſectari: deinde ipſos qui ſacras hiſtorias proſecuti ſunt. Et quoniam, vt dictũ eſt, apud Hebræos Philo: apud Chaldęos Beroſus: apud Perſas Metaſthenes: apud Grecos Euſebius excepta Monarchia Medorũ, & Perſarum: & apud Latinos Hieronymus pſbyter ſcripturis diuinis vna cõueniunt: ideo maximam authoritatẽ inter antiquos chronographos obtinent. Pręfatos igitur omnes, & nos imitantes diuino prius auxilio implorato: adhibita etiam Aſtronomica cõputatione: quæ huic negocio plurimum confert: emendationes temporũ deſtructis quorũdam ſcriptorum erroribus graui labore ac ſudore ad communem vtilitatem deſcripſimus, exordium ſumentes à prima hominum origine ac mundi conſtitutione, ad ætatem noſtram. Intermiſſis igitur protenſis hiſtoriis, breui narratione digeſſimus canones temporum ex diuerſis regnis: & ex illis præcipue quorum ſermo diuinus meminit. Omnium vero annorum numeros in duo diuiſimus tempora, videlicet in præcedentia, & ſubſequentia Chriſti ſaluatoris aduentũ. Quæ omnia ſimul decem libris explicauimus. in primo nãq; diſputauimus de annorum & temporum ratione. In ſuccedentibus vero quatuor libris, veram annorum computationem oſtendimus ex collatis inter ſe temporum regnorum quatuor videlicet Hebræorum, Italorum, Chaldęorum, & Ægyptiorũ. In ſexto annotauimus quorundam Regnorum exordia ante Chriſti natiuitatem. In ſeptimo, eiuſdem Chriſti vitam ſubiunximus. In octauo catalogum Romanorum pontificum. In nono Imperatorum Romanorum tempora. In decimo demum geſta quædam à Chriſti reſurrectione ad tempora noſtra collegimus. Sicut autem nos hos temporum canones emendatos fideliter ſcripſimus: ita & à ſcriptoribus inde fideliſ-

ſimē tranſcribantur. Dicit enim Hieronymus in pręfatione in Eſdrā. Nihil proderit emendaſſe librum, niſi emendatio, librariorum diligē/tia conſeruetur. Sed quoniam in annorum numeris facile contingere poteſt ſcriptoris error: ideo vbi fieri potuit eundem annorum nume/rum duobus modis annotauimus, videlicet in contextu verborum latino ſermone: atq; in margine characteribus arithmeticis, vt ſi con/tingat numerū aliquē vitiari, alter ex altero emendari poſſit. Ex ipſis etiam numeris exterius annotatis, annorum collectionem in calce deſcripſimus vt computatio ipſa facillime fiat. Erit igitur opuſculum hoc perutile nō modo illis qui ſeculares, & humanas literas diſcunt: ſed ipſis præcipue qui literalē ſenſum in ſcripturis diuinis quærunt: quoniam abſq; ratione temporū multa in eis latent: quæ ipſo/rum temporum vera ſupputatione manifeſta redduntur.

Prolixas etiā hiſtorias in aliis authoribus quicunq; legerit; ex hoc temporum opuſculo, ſingula eorum tempora reperiet: & inuentis di/uerſis ac variis authorum ſentētiis inter ſe diſſidentibus, eorundē temporum diſſonantiā abſq; multo labore poterit emēdare.

INCIPIT PRIMA PARS ANNALIVM QVÆ CANONICA DICITVR IN LIBROS DECEM DISTINCTA.

Liber primus de annorum, & temporum ra- tione, ac priſcorum generatione.

PROLOGVS.

MVndum vnà cum tempore à ſummo Deo conditum eſſe fide tenemus ex verbis Moyſi: qui diuino ſpiritu afflatus in libro Geneſeos, omnia in principio, hoc eſt in exordio temporis ex nihilo creata eſſe affirmat. Quapropter ante omnia in hoc primo libro deſcribemus annorum & temporum rationem, ac priſcorum generationem: quoniam à mundi conſtitutione geſta quæ tempore metiuntur à nobis digerenda ſunt. Vnde ab ipſo tempore ſumemus initium.

De primo die ſæculi, de menſe & anno. Cap. I.

TEmpus in dies, menſes, & annos diſtinguitur. Eſt autẽ tẽpus numerus motus ſecundũ prius, & poſterius, vt affirmat Ariſtoteles. 4. phyſicorum libro. Tempus quidem iuxta ſanctum Thomã Aquinatem, motũ cœli ſequit. Vnde Macrobius libro Saturnaliorum cap. 6. dicit. Tẽpus eſt certa dimenſio: quæ ex cœli cõuerſione colligitur. Eſt ergo tp̃s numerus motus ſupremi corporis cœleſtis, quod primum mobile dicimus. Huius motu ſol rapit ab oriente in occidentẽ, & iterum in orientẽ integro circuitu quo dies naturalis concludit: dies tñ artificialis ab ortu ſolis ad eius occaſum metitur. Dies autẽ naturalis quatuor & viginti continet horas æquinoctiales, quas ęquales dicimus: dies verò artificialis, duodecim cõplectitur horas tp̃ales, quas inæquales appellamus: de quibus dñs ait Io. ii. capite. Nõne duodecim ſunt horæ diei? Similiter & nox à ſolis occaſu ad eius ortũ duodecim habet horas tẽporales, ideſt inæquales. His horis temporalibus vtebant olim Palęſtini, Iudęi, Phœnices, Syri, Chaldęi, Babylonii, & alię nationes. Nec hodie ipſarũ cognitio abiicienda eſt. Nam eorũ

ſcientia in pluribus diuinę ſcripturę dictis nobis aperit intellectum. Vt enim Matthęi. 20. capite dicit, pater familias cõduxit operarios vineę mane hora prima, tertia, ſexta, nona, & vndecima, & cap. 27. ſcribitur. A ſexta aũt hora tenebræ factæ ſunt ſup omnem terrã vſq; ad horã nonam. De his horis inæqualibus lege Oroſiũ lib. 7. cap. 3. Dionyſiũ Areopagitam in ep͞la ad Apolliphanem, Macrobiũ lib. 2. de Somnio Scipionis: & Ioannẽ de monte Regio in ſuo calendario.

Planetarum motus qualis et quomodo est.

♄ ♃ ♂ ☉ ♀ ☿ ☾

Planetæ vero vltra motũ diurnum ex raptu primi mobilis cauſatũ: habent proprios motus in oppoſitũ ab occidente in orientẽ in circulo obliquo Zodiaci propter inferiorũ rerum generationem iuxta ſententiam Ariſtotelis: & ſunt ipſi planetę numero ſeptẽ, videlicet ſuperius Saturn⁹: deinde Iupiter: tertio Mars: quarto in medio Sol: quinto Venus: ſexto Mercurius: ſeptimo & vltimo Luna. Quapropter dierum circuitus ſeptenario cõpletur numero nõ prędicto ordine planetarum, ſed iuxta ipſorũ dominiũ in hęc noſtra inferiora elementa, & elemẽtis cõpoſita. Nam, vt ait Hermes Triſmegiſtus, veteres horarũ temporaliũ præcipui obſeruatores fuerunt Babylonii, qui dominiũ planetarum per horas cognitũ tanquam quoddam ſecretum paucis oſtendebãt. Diem enim quẽcunq; in 12. horas, & noctem in totidẽ diuiſerunt: quas planetarũ horas appellabãt: & eorum gubernationi dicauerunt: ac dies denominabant à planeta qui prima hora diei dominium habebat.

Mundi ergo exordium fuit in die solis.

Inter omnes autẽ planetas Sol excellẽtiſſimus eſt, omnium maximus: & inter tres ſuperiores ac tres inferiores poſitus, tanquam rex in medio regni ſui, lumen & virtutem cæteris effundit. Ideoq; deus primo die lucem produxit, hoc eſt Solis corpus lucidũ, vt author eſt Dionyſius Areopagita. 4. ca. de diuinis nominibus. Tunc enim Soli data eſt lux in diſtinctionẽ dierum, & ad virtutẽ quandam cõmunem. Quarto vero die indita eſt ei ſpecialis ac determinata virtus ad ſingulariũ effectuũ productionẽ, vt ſanctus Thomas optime declarat.

In die Solis mundus creatus est.

Fuit ergo primus dies Solis: & prima hora illius diei ab ei⁹ ortu ipſe Sol dominiũ ſumpſit. Secunda hora eiuſdẽ diei dominium accepit inde ſequẽs inferior planeta, videlicet Ven⁹: hora tertia Mercurius: quarta hora Luna: quinta Saturnus iuxta circulum planetarum: ſexta Iupiter: ſeptima Mars: octaua rurſum Sol & deinceps eodem ordine: ita ꝙ Soli competit & hora tertia noctis & decima. Hora vero noctis vndecima regnat Venus: ac duodecima ſcilicet ante aliũ Solis ortum regnat Mercurius diſtributis vt dictum eſt ſemper duodecim horis diei: & duodecim nocti. Quod quidẽ Moyſes exprimit, dum terminum diei artificialis ac terminũ noctis ponit cum dicit, &

factum eſt veſpere, & mane dies vnus, videlicet naturalis artificialem diem cum ipſa nocte cõplectens. Nam veſpere completo die artificiali: & ſequẽti mane cõpleta nocte integer naturalis dies perficitur: qui menſuratur ab vno Solis ortu ad alterum: & tunc cõpleta nocte ipſo mane rurſum oritur Sol: & incipit altera dies: cuius hora prima regnat ipſa Luna quæ poſt Mercurium ſequitur: qui prçcedẽti. 12. hora noctis regnauerat. Ideoq; ſecũdus dies à Luna denominatur & Lunę dies dicit: & ſic deinceps tertius dies à Marte nomẽ accipit; quartus à Mercurio, quintus à Ioue: ſext⁹ à Venere: ſeptimus à Saturno. Secũdum vero Hebræos numero tantũmodo diſtinguunt dies hebdomadę: & ſeptimus ſabbatũ, ideſt requies dicitur eo ꝙ Deus ſex diebus cũcta creauit: & ſeptimo quieuit ab omni opere quod patrarat. Cum ergo ſeptẽ tantũmodo ſint dies hebdomadæ: & inde poſt ſabbatum quę eſt dies ſeptima fiat reuerſio ad primã diem Solis quę nunc Dñica dicitur ob Chriſti reſurrectionẽ: manifeſtũ eſt mũdum Dñica die creatũ fuiſſe in ortu Solis, qñ eiuſdem diei Sol dominium habet. Sic ergo ſm ordinẽ creationis, dies à Solis ortu ſumũt initium: & dies artificiales præcedũt noctes. Sed Hebræi poſt datã legem à Moyſe à veſpera vſq; ad veſperã enumerant dies, & celebrãt ſabbata ſua, vt dicitur Leuit. 23. & apud eos noctes præcedunt dies. Quem ordinẽ ſeruãt Itali: qui ab occaſu Solis ad ſequentem veſperã, diem horologio. 24. horarũ numero metiuntur. Aſtrologi vero dies computãt à meridie, eo ꝙ certiorem notitiã accipiant de motu Solis circulo meridiano ob rectitudinem: quam orizonte tam orientali, q̃ occidentali propter obliquitatem. Eadem etiã ratione mediam noctem obſeruãt in curſu ſyderum. Hunc morem ſequũtur Galli, qui diem naturalem duodecim horis æqualibus bis reuolutis metiẽtes ſemper habent horam duodecimam completam media nocte: nec non & meridie. Romani vero antiquitus diei ſumebant initium à media nocte. Et quælibet natio ad libitum, diei habet exordium. Dicit enim Macrobius lib. primo Saturnaliorum, cap. 2. Populum Romanũ, Marcus Varro dixit, dies ſingulos annumerare à media nocte, ad mediam proximam. Athenienſes vero à Solis occaſu ad Solem iterum occidentem omne id medium tempus vnum diem eſſe dicere. Babylonios porrò aliter. A Sole enim exorto, ad exortum eiuſdem incipientem: id ſpatium vnius diei nomine vocare. Vmbros vero vnum & eundem diẽ eſſe dicere à meridie ad inſequentem meridiem. Hæc ille. Ex diebus igitur multiplicatis iuxta numerum Planetarum hebdomada conſtituitur. Ex diebus inſuper collectis iuxta motum Lunæ ab vno eius

congreſſu cum ſole ad alium cōcluditur menſis lunaris: qui conſtat ex diebus. 29. horis. 12. ac minutis. 44. iuxta mediū ipſius motum. Hinc neceſſe eſt, vt vna lunatio ſit. 30. dierum: & altera. 29. alternatim. Fiuntq; duodecim menſes lunares numero dierum. 354. Menſes aūt ſolares fiunt paulo maiores: quorum aliqui ſunt. 30. dierum: aliqui triginta vnius, vt patet in Calēdario Romano. Ex tribus menſibus conſtituuntur ſingula quatuor tempora ſcilicet veris, ęſtatis, autumni, ac hyemis iuxta duo ęquinoctia duoq; ſolſtitia. Ex curſu vero ſolis, annus conſurgit: qui continet dies. 365. & fere ſex horas: ex quibus in quatuor annis conflatur dies intercalaris: qui & biſſextilis dicitur: additis videlicet ad duodecim menſes lunares diebus vndecim: & prędicto quadrāte diei, vt fiat integer ſolaris annus. Hęc omnia Moyſes tanquam peritiſſimus Aſtronomus, ac Theologus inſinuat dicens. Dixit autem dominus. Fiant luminaria in firmamento cœli: & diuidant diem, ac noctem: & ſint in ſigna, & tempora, & dies, & annos. Die artificiali ac nocte ſimul concluditur dies naturalis. Signo cōprehenditur menſis, eo q̄ ſol quolibet mēſe vnum duodecim ſignorum pertrāſeat. Tempus vero tribus mēſibus, vt dictū eſt, clauditur: necnō & duodecim mēſibus integro ſolis curſu annus impleť.

De menſe, & anni tempore quo creatus eſt mundus. *Cap. 2.*

QVo autē menſe quo ue anni tēpore conditus fuerit orbis non eſt nobis aperte manifeſtū ex diuinis eloquiis: ſed hoc ſub diuerſa opinione verſatur. Nam licet omnes authores vna cōueniant dicentes mundū in æquinoctio creatum: inter ſe tamen differunt: quoniam aliqui dicunt ipſum conditum in æquinoctio autūni: alii vero in æquinoctio veris. Qui ponunt mundi principiū in æquinoctio autumnali has rationes adducunt. Prima eorum ratio hæc eſt, quam ponit Bachon. Tūc enim fuit principium ſæculi cum incipit annus apud antiquiſſimos: qui fuerunt propinquiores creationi orbis: quoniam mox creato mundo incepit primus annus ſæculi. Sed antiquiſſimi ſcilicet Iudæi: Ægyptii: Perſæ: Græci: & oēs orientales nationes annum incipiunt ab æquinoctio autūni. Ergo tunc fuit mundi principium. Quod autem Iudæi incipiant annum ab autumno, ex hoc patet, quoniā tunc eſt anni principium, quādo eſt anni finis, cū annus ſit reuolutio ſolaris motus, ab vno puncto ad eundem in Zodiaco, vt affirmat Ptolemęus in Almageſto: & Albategni in libro de motibus

ſtellarum. Finis autem anni apud Hebræos eſt in autumno vt pluri-
mum in menſe Septembri, quando celebratur apud eos feſtum taber
naculorum. Nam dicitur Exo. 23. Solennitatem quoq; facies in exi
tu anni, quãdo congregaueris omnes fruges tuas de agro. Et ſimiliter
Ægyptii, Perſæ, Græci, & omnes orientales ab æquinoctio autum-
nali iuxta tabulas Alphonſinas accipiũt anni principium. Secunda 2
eorum ratio talis eſt. Tunc fuit mundi principium quãdo fructus &
fruges in agro colligũtur: quoniam fructus tunc ſuam perfectionem
habent: & dei pfecta ſunt opera, vt dicitur Deutero. 32. Vnde homo
mox creatus vetitũ pomũ comedit: quod tunc cũ aliis fructibus fue-
rat creatũ. Sed ipſi fructus in autũno colliguntur, ergo tũc fuit mun-
di principium. Tertia vero ab ipſis hæc ratio infertur. Menſis Niſan 3
qui eſt in æquinoctio vernali per Moyſen Exod. 12. decernit̃ primus
in mẽſibus anni non in memoriam creationis mũdi: ſed liberationis
ab Ægyptiaca ſeruitute quæ fuit in verno æquinoctio. Nã prius Iu-
dæi in Ægypto incipiebãt annum ab æquinoctio autũnali iuxta mo-
rem Ægyptiorũ, vt dicit Ioſephus in primo antiquitatũ capite. 5.
& ob ipſum beneficiũ liberationis ab ægypto mutatum eſt anni prin-
cipium cũ dicatur. Exod. 12. Menſis iſte vobis principium mẽſium
primus erit in menſibus anni. hanc opinionem tenuit Rabi Eliezer,
& quidam Hebræi ſequẽtes eum: nec non & Bachon & nonnulli ca-
tholici. Qui vero ponũt mundi principiũ in verno æquinoctio præ-
dictas rationes facile ſoluentes aliis rationibus innitunt̃. Primo qui- 1
dem dicunt non eſſe validum argumentũ cum dicitur tunc incepiſ-
ſe mundum, quãdo eſt anni principiũ apud antiquas nationes: quo-
niã anni exordium ad placitũ hominum eſt, cum diuerſis anni tem-
poribus apud varias nationes initiũ anni ſumatur. Nam apud Ara-
bes anni principium eſt media æſtate Sole exiſtente in Leone, vt dicit
Iulius Firmicus lib. 3. & Macrobius in libro de ſomnio Scipionis.
Apud Ægyptios in æquinoctio autũnali, vt placet Alphonſo: quo-
niam ipſi enumerant annos a Noatico diluuio qd̃ dicunt incepiſſe
autũnali tempore. Apud Alexãdrinos. 4. calendas Septembris, ideſt
die. 29. Auguſti, vt refert Paulus epiſcopus Foroſemproniẽſis lib. 8
primæ partis ſuæ Paulinæ. Apud Romanos tẽpore Cæſaris poſt hye-
male ſolſtitium calẽdis Ianuarii: ac prius tẽpore Romuli in Martio
iuxta æquinoctiũ vernum erat anni principiũ. Apud Hebræos autẽ
erat anni duplex exordium, vt Paulus epiſcopus Burgẽſis ex diuinis
eloquiis probat. Primum quidẽ ſumebatur ab æquinoctio verno di-
cẽte domino Exod. 12. Menſis iſte, ſcilicet Niſan, iuxta vernũ æqui-

noctium vobis principium menſium primus erit in mēſibus anni.
A quo primo menſe tanquā ab exordio ſolennitates cōputabantur;
quia in menſe tertio cōputato à primo mēſe fiebat feſtum hebdoma-
darum, ideſt pentecoſtes; & in menſe ſeptimo erat feſtum tubarū &c.
Similiter ab hoc principio cōputabantur geſta principū, vt patet de
templi ædificatione per Salomonē: de qua dicitur. 3. Reg. 6. Factum
eſt quadringēteſimo & octogeſimo anno egreſſionis filiorum Iſrael
de terra Ægypti &c. ædificare cœpit Salomon domū domino. Secun-
dum vero anni exordium erat ſeptimo menſe qñ redeunte anni tem-
pore cuncta cōduntur, vt patet Exodi. 34. Ab hoc initio cōputaban-
tur anni qui pertinebāt ad ſabbatum, ideſt requiem terræ: de quibus
dicitur Leuit. 25. Sex annis ſeres agrū tuum &c. Septimo autē anno
ſabbatum erit terræ requietionis domini. A' quo etiā principio com-
putabatur annus iubileus: qui poſt ſeptē hebdomadas annorū cele-
bratur, vt ibidem ſcribit. Non ergo ab initio anni accipitur efficax ar-
gumentū ad probandum orbis exordium: ſed à ratione conuenienti
principio rerum: quā ſequitur Ptolemæus, & oēs antiqui Aſtrono-
mi orientales: qui licet anni principiū habuerint in autumno: tamen
motuū cœleſtium corporum initium ſumunt ab æquinoctio verno
ex ipſa conuenienti ratione principii. Nam Ptolemæus in Quadri-
partito hoc initium ſumit à primo gradu Arietis: quod eſt ſignum
maſculinum, igneum, orientale, in vernali æquinoctio ſitum. Tunc
1 enim eſt principium veris: quod eſt tempus innouationis, germina-
tionis, & generationis. Dicit nāq; Alchabitius. Vocatur illa quarta
pars circuli quæ eſt ab initio Arietis vſq; in finem geminorū, quarta
calida, humida, vernalis, puerilis, ſanguinea. Et Albategni in libro de
locis motuum ſtellarū. 2. capite dicit. Primi anteceſſores noſtri pun-
ctum vernalem plus cæteris aptum initiis intellexerūt. In hoc enim
tempore poſt æqualitatem, dies augmentum ineunt, ſol aſcenſionis
initium verſus mediū cœli ſeptentrionalis ingredit: caloris vires ad-
miniſtrantur. Huius etiam natura temporis humiditati cōcordans,
calorią; declinans initio creſcendi, & rerū exiſtentiæ aſſimilatur. Ab
2 eo ergo principium aſſumpſerunt. Hęc ille. Secundo dicunt tempus
veris eſſe tempus perfectionis. Dicit enim Linconienſis. Decuit qui-
dem mundū tempore vernalis æquinoctii incipere quia eſt tempe-
ratiſſimum temporū; & tempus generationis: & perfectionis. Dies
autem æquinoctialis autūnalis eſt in tempore corruptionis. Ex hoc
ſoluitur prædicta ſecunda præcedentis opinionis ratio de pfectione
fructuum. Quam etiam ſoluit Ioānes in ſua ſumma Anglicana pri-

ma parte, diſtinctione prima, capite primo dicēs. In æquinoctio autumnali fructus nō ſunt in ſua maxima ꝑfectione, qa tūc perfectum eſt in diminutione. Et non obſtante ꝙ tunc arbores fructus habeant maturos & cæteræ plantæ: eorum tamen perfectio cito deficit eo ꝙ ad tempus illud appropinquat hyems quæ corruptionis occaſio eſt rerū inferiorum. Sed in æquinoctio vernali oīa tendunt ad ſuam perfectionē, & ad incremētum: nec ex tunc ex maiori parte anni hyemalis tempeſtas nocebit. Vnde ex ſimili cauſa dicunt omnes Aſtrologi domos ſequentes angulos: maioris eſſe ꝑfectionis, & fortioris domibus cadētibus ab angulis: eo ꝙ ſequentes ſunt in acquirēdo ſuas perfectiones: cadentes vero in deperdendo. Sic & iſta inferiora in vernali æquinoctio acquirunt ſuas perfectiones: & in autumnali deperdunt eas. Cuius ſignum eſt quia ſtatim poſt æquinoctiū autumnale folia cadunt de arboribus, & oīa virentia marceſcunt. Item in quibuſdam terris, & regionibus fructus ſunt maturi, in æquinoctio autūnali: & in quibuſdam diu ante: & in aliis diu poſt: & ideo non procedit nec vrget illud argumentū. Hęc ille. Vnde in principio mūdi Deus etiā veris tempore creauit fructus maturos, & pręcipue in paradiſo voluptatis loco amœniſſimo, vbi ſunt omni tempore cōtinui fructus, & ibi Adam vetitum pomum comedit. Patet etiam nauigantibus ſub circulo æquinoctiali ꝙ in illis inſulis bis in anno colligunt̃ fructus. Tertio dicūt Moyſen anni principium inſtituiſſe, ex ordinatione diuina tempore veris non ſolum ex beneficio liberationis ex Ægypto, ſed etiam quia tunc creatus fuerat orbis, vt Rabi Ioſue Hebræus, & qui ſequuntur eū probare conantur. Dicunt enim ꝙ Hebræi ante ingreſſum eorū in Ægyptum annū incipiebant ab æquinoctio vernali ex antiqua patrū conſuetudine: qui nouerāt mundū creatum tēpore veris: & huic cōuenit Gloſſa quæ dicit ſuper illud Gen. 35. Egreſſus aūt inde Iacob venit verno tēpore, quo ſcilicet factus eſt mūdus: ſed qm̄ diu manſerunt in Ægypto: ideo tunc ſecuti ſunt conſuetudinem Ægyptiorū qui ab autūno anū exordiebantur. Vnde bene dicit Ioſephus. Hi ſcilicet Hebræi in Ægypto annū conſtituerūt. Non enim erat neceſſe conſtituere annū in Ægypto niſi prius aliter annū inciperent anteq̃ ingrederētur Ægyptū. Quapropter Deus eduxit populū ſuū de Ægypto eo tpe quo creatus eſt mūdus, vt reduceret anni principiū ſicut erat ab exordio mūdi: & vt diuerteret populū ſuū ab Ægyptiorū cōſuetudine. Secundum Ioſephū Ægyptii incipiebant annū ab autūno qn̄ fuit diluuiū Noe: qđ incepit, vt ipſe Ioſephus teſtat̃ menſe ſecundo ab æquinoctio autūnali; quāuis aliqui exponāt illud

Gen. 7. Anno ſexcẽteſimo vitæ Noe mẽſe ſecũdo incepiſſe diluuiũ,
vt referatur ſecũdus mẽſis ad ætatem Noe, hoc eſt ꝙ inundare cepit
diluuiũ menſe ſecũdo poſt ſexcenteſimũ annũ ipſius Noe: non mẽſe
ſecũdo ſiue veris, ſiue autũni, vt alii exponunt. Permiſit tñ Moyſes in
ſabbato requietionis terræ, & Iubilei vt ab autũno Iudei etiã aliquo
modo ſumerẽt anni exordiũ ob fructuum collectionẽ. Nec tñ in ſcri
pturis diuinis ille menſis fructuũ dicitur primus ſed ſeptimus, quo-
niam apud Hebręos principale annorũ initium erat in vere: ſecunda
4 rium vero ex accidenti erat in autũno. Quarto dicũt Chriſtum ideo
paſſum eſſe verno tẽpore, feria ſexta, hora ſexta, vt ſatisfaceret ꝑ pec-
cato hominis perpetrato in exordio mũdi, qñ creatus eſt homo ipſe
feria ſexta: qui & hora ſexta peccauerat: quod myſtica & probabili ra-
tione inferri poteſt. Hanc ſecundã opinionem tanquã efficacius pro-
batam ſequũtur plures antiqui, & grauiſſimi doctores, videlicet Hie-
ronymus, Ambroſius, Baſiliꝰ in exameron, Ioãnes Damaſcenus, Be
da, Rabanus ſuper Exodũ. 12. capite: & magiſter hiſtoriarũ ibidem,
Iſidorus lib. 5. etym. ca. de tẽporibus, Ioãnes de Sacrobuſto. ca. de re-
gulari ſolari, Seruius in primũ Georg., Liconiẽſis, Gualterius mona
chus in libro de ætate mundi, Elpacus in libro de aſtrologia, Paulus
ẽps Foroſempronieſis & plures alii. Ioãnes vero in ſumma Anglica-
na ſic dicit. Hanc quæſtionẽ an mundus fuerit creatus in ęquinoctio
vernali vel autũnali determinare non audeo. Sed ſi auderẽ, non ſuffi-
cerẽ. Rationes aũt (vt mihi videtur) plures & fortiores ſunt pro illa
parte, ſcilicet ꝙ mũdus ſit creatus ĩ ęquinoctio vernali. Hęc ille. Nos
ergo validioribus victi rationibus opinamur, licet nobis certum nõ
ſit, ꝙ mũdus verno tpe creatus fuerit: & hanc opinionẽ ſequimur in
annorũ cõputationibus, ſicut librorum Regum author ſequitur in
enumeratione annorum ab egreſſu filiorum Iſrael de Ægypto.

De temporum, & ætatum ſeculi diſtinctione. Cap. 3.

DEcurſus tẽporum ab initio ſæculi ad eius finẽ diuerſis modis diſtinguitur. Cõmuni qdã ac generali modo in tria pręcipue tẽpora ſecatur iuxta triplicẽ Dei legẽ, videlicet in tẽpus legis naturæ: in tẽpus legis ſcriptæ per Moyſen: & in tẽpus legis gratię per Chriſtum. Speciali vero modo ſecundũ doctores catholicos in ſeptẽ partes diſtinguitur iuxta ſeptẽ ætates humanæ vitæ, quę diuidũtur ſm ipſius hominis mutationes per totũ tempus humanæ vitæ, videlicet in infantiam,

pueritiã,

pueritiam, adoleſcentiã, iuuentutem, virilitatẽ, ſenectutem, ac decre-
pitam. Et licet quidam doctores deſcribant fuiſſe quinq; ætates ante
Chriſti aduentũ; & ipſum Chriſtum in ſexta cõſtituant: animaſq; de-
cedentiũ in ſeptima ponant: non cõſiderantes q ætates cõpetunt ho-
minibus viuentibus in præſenti ſæculo non aĩabus à corpore ſeiun-
ctis: quæ à tpe ipſo remotæ non potiuntur vita humana cum aĩa nõ
ſit homo: ſed coniunctum ex anima & corpore: potius tñ ſm ſcriptu-
ras canonicas & Philonem Hebręum atq; Ioannem Damaſcenũ ſex
ætates ante Chriſtum annumerãdæ ſunt: & ipſum Chriſtum qui cir-
ca finem ſæculorum carnem aſſumpſit in ſeptima fuiſſe cenſendum
eſt, cum ſæculi ætates diſtinguãtur ex aliqua excellenti mutatione fa-
cta circa homines viuẽtes in hoc ſæculo, quæ ſepties in ſcripturis le-
1 gitur. Prima igiẽ mundi ætas eſt ab orbe condito ad vniuerſale aqua-
rum diluuium quo ipſe mũdus aqua ſummerſis prauis hominibus
2 in melius innouatus eſt. Secũda ab ipſo diluuio vſq; ad Abraham pa-
trem multarum gentium à Deo conſtitutum: cui data eſt lex circũci-
3 ſionis; & eidẽ ſpecialis promiſſio de Chriſto facta eſt. Tertia ab ipſo
Abraham vſq; ad legẽ latam per Moyſen cũ populus in tabulis lapi-
4 deis præcepta diuina recepit. Quarta à lege Moyſi, & inchoato fœde-
ris tabernaculo ligneo ac mobili vſq; ad regẽ Dauid; cui rurſus facta
eſt repromiſſio de Chriſto: vel vſq; ad inchoatũ Salomonis tẽplum
lapideũ ac ſtabile. Vnde ſatis miramur cur quidã omittant ætatem
factã ex mutatione per legẽ Moſaicam quæ præcellens eſt & cõſidera-
tione digna: atq; tertiã cum quarta eandẽ eſſe affirment ætatẽ, à ſepte-
nario numero vnã detrahentes: ita vt abſq; cõgrua ratione coacti ſint
addere ſeptimã animarum ſeparatarũ ætatem quæ ad ſæculi vitam
non pertinet, vt iã diximus; & eo magis miramur cur tempore legis
latę per Moyſen nõ diſtinguant ætatẽ, cum tunc fuerit ipſa diſtinctio
5 trium principalium tẽporum de quibus dictũ eſt. Quinta vero ætas
inde ſubſequitur à Dauid, vel à templo Salomonis inchoato vſq; ad
6 ipſius tẽpli deſolationẽ in captiuitate Babylonica. Sexta à templi de-
7 ſolatione vſq; ad Chriſti natiuitatẽ. Septima demũ ab ortu Saluato-
ris, & deinceps vſq; in ſæculi finẽ. Has etiam ſeptẽ ætates eodẽ modo
diſtinguit Ioãnes Damaſcenus in .2. lib. dicens. Dicunt ſeptem ſæcu-
la mundi huius à cœli & terræ videlicet creatione vſq; ad cõmunem
hominum conſumationem, & reſuſcitationem. Octauum autẽ ſæcu-
lum eſt quod futurum eſt. Hæc ille. Eadẽ ſeptem ſæcula ita digerit ſi-
cut & nos, cõmentator eius Iudocus Clictoueus vt in eius cõmenta-
riis apparet. Iuxta vero ethnicos Italos ſex diſtinguunt ſęcula ſecun-

dum genera metallorum, ita ꝙ primum ſit ſæculum aureum, ſecundum argenteum, tertium æneum, quartum ſtanneum, quintum ferreum, ſextum plumbeum, vt vberius dicemus in ſequentibus.

De procera gigantum ſtatura in priſcis ætatibus. *Cap. 4.*

IN prędictis mundi ętatibus, à prima, ad vltimã corpora humana plurimum decreuerunt. Nam ſi cõparemus corpora hominũ ætatis noſtræ vltimæ, ad corpora eorum qui prioribus ætatibus floruerunt: cognoſcemus noſtra minima eſſe: qm̃ ipſi gigãtes fuere proceræ celſitudinis, vt vix à noſtri temporis hominibus credi poſſint. Quod aũt tunc fuerint gigantes, diuina ſcriptura cõmemorat eos & præceſſiſſe diluuiũ: & poſtea etiam ſubſecutos diuerſis tẽporibus. Nam Gen. 6. cap. dicitur. Gigantes enim erãt ſuper terrã in diebus illis, hoc eſt ante diluuium. De ipſis vero qui poſt diluuiũ fuerunt dicitur Deute. 2. Non pugnes cõtra Moabitas. Emim primi fuerunt habitatores eius: populus magnus, & validus, & tã excelſus, vt de Enachim ſtirpe quaſi gigãtes crederentur, & eſſent ſimiles filiorũ Enachim. Deniq; Moabites vocant eos emim. Et infra. Terra filiorũ Amon, terra gigãtum reputata eſt: & in ipſa olim habitauerunt gigantes: quos Amonitę vocant Zomim: populus magnus, & multus, & proceræ lõgitudinis ſicut Enachim. Dicebantur enim Enachim gigantes ex Enochia ciuitate quã ędificauit Enoch filius Cayn denominans eam Enoch, à nomine ſuo: vnde dicti ſunt gigãtes Enachim vel potius Enochim. Nõ eſt ergo putandum fabuloſum quod narratur de magnitudine gigantum. Nam Augu. in. 15. de ciui. Dei cap. 9. dicit. Nobiliſſimus poeta, ſcilicet Virgilius in. 12. Æneidos de ingenti lapide quẽ in agrorũ limite infixũ vir fortiſſimus illorum tẽporum pugnans: & rapuit, & cucurrit, & intorſit, & immiſit: Vix illũ lecti bis ſex ceruice ſubirent: Qualia nunc hominum producit corpora tellus: ſignificans maiora tunc corpora ꝑducere ſolere tellurẽ. Quanto magis igitur tẽporibus recentioribus mundi ante illud notabile, diffamatumq; diluuiũ! Sed de corporũ magnitudine plerunq; incredulos nudata per vetuſtatẽ ſiue per vim fluminũ, varioſq; caſus ſepulchra cõuincunt: vbi apparuerunt vel vnde ceciderũt incredibilis magnitudinis oſſa mortuorum. Vidi ipſe nõ ſolus ſed aliqui mecum in Vticenſi littore, molarẽ hominis dentem tã ingẽtem, vt ſi in noſtrorũ dentium modulos minutatim conſcinderet, centum nobis videret facere potuiſſe. Sed illũ gi

gantis alicuius fuiſſe crediderimus. Hęc Aug. Solinus etiam in libro
de mirabilibus mũdi cap. 5. ait. Scripta quoq; quę ex antiquitate me
morias acceſſunt in fidẽ veri, quibus receptũ eſt, ꝙ bello Cretico cũ
elata flumina pluſquã vi amnica terras rupiſſent, poſt diſceſſum flu/
minũ inter plura humi diſſidia humatũ corpus repertum cubitũ tri
um atq; triginta: cuius ſpectandi cupidine Lucium Flaccum legatũ,
Metellum etiã ipſum impẽdio captos miraculi, qđ auditu refutaue/
rant, oculis potitos. Hæc ille. Nec audiendi ſunt illi qui dicunt gigan
tes ex dæmonibꝰ incubis natos fuiſſe, ex eo ꝙ dicit Gen. 6. ca. Poſtꝗ̃
ingreſſi ſunt filii dei ad filias hominũ: illæq; genuerunt: iſti ſunt potẽ/
tes a ſęculo viri famoſi. Non enim filii dei, hoc eſt angeli lucis concũ
bunt cũ mulieribus ſicut quãdoq; faciũt incubi dæmones, vt nõnul
li affirmant nõ ſane intelligẽtes diuina eloquia. Nã per filios dei intel
liguntur filii deſcẽdentes ex linea Seth: qui dicebanť filii dei propter
verũ dei cultum qui in eis vigebat: quorũ plures ante diluuiũ contra
ꝑcepta patrum ſuorũ acceperunt in vxores filias ex Cayn deſcenden
tes, cuius progeniti dicebantur filii hominũ, quia terrena & humana
ſapiẽtes a Deo diſceſſerãt. Gigantes aũt non niſi ex gigantibus gigni
poſſunt: quia ſm naturam vnũquodq; animal generat ſibi ſimile vel
æquale, niſi forte accidat virtutis debilitas: vel abundantia in generan
te. Nam homo magnus magnũ: & paruus paruũ ſibi ſimilẽ vt pluri/
mum generat. Si tñ deficiat in generante virtus, magnus paruum gi/
gnit qđ facile poteſt accidere: & ſi abundat virtus in paruo, magnum
qñq; generat: ſed nõ exceſſiua quantitate maximũ. Non enĩ in paruo
homine põt eſſe tanta virtus vt gignat gigãtem tantæ magnitudinis
vt in decuplo excedat generantis quantitatẽ vel multo amplius: ſicut
nõ eſt poſſibile vt canis generet catulũ: qui creſcat & perueniat ad ele/
phantis magnitudinẽ. Gigantes aũt cæteros homines maxima quã/
titate ſuperabant vt exploratores Iudęorũ qui ad cõſpiciendam terrã
Canaam miſſi fuerant, teſtati ſunt dicentes, vt ſcribiť numeri. 13. ca.
Populus quem aſpeximus proceræ ſtaturæ eſt. Ibi vidimus monſtra
quædã filiorum Enach de genere giganteo: quibus cõparati quaſi lo/
cuſtæ videbamur. Quia ergo gigãtes etiã fuerunt poſt diluuiũ cum
omnes ex Noe & filiis eius & vxoribus originẽ traxerint, oportet fate
ri ipſum Noe & filios, atq; vxores fuiſſe gigãtes: quod & affirmat Be/
roſus in libro antiquitatũ. Dicit ẽt idem Beroſus ante diluuiũ circa
Libanũ fuiſſe Enos ſiue Enoch vrbem maximã gigantum qđ & ratio
ni conſentaneũ eſt: qm ſi Noe & filii eius fuerunt gigantes, oportet di
cere etiã Adam ex quo illi & cæteri gigãtes orti ſunt, fuiſſe gigantem

& inter omnes maximũ. Quod & affirmat Methodius epiſcopꝰ: qui dicit Adam genuiſſe filium Seth gigantem ſm̃ ſimilitudinem ſuam. Idem probari poteſt diuina ſcriptura. Scribit enim Ioſue. 14. ca. Nomen Hebron antea vocabatur Chariatarbe. Adam maximus ibi inter Enachim ſitus eſt. Vbi deſcribitur ſepulchrum protoplaſti Adam, vt ait Hieronymus in lib. de locis hebraicis. Adam ergo gigantum maximus inter gigantes qui dicuntur Enachim, cõditus eſt. Cum enim ſcriptura ibi loquatur de gigãtibus, & de ſepulchro corporis Adæ, ac dicat Adam maximũ, patet ꝙ non loquitur de dignitate originis nec de magnitudine virtutis animæ, ſed de proceritate corporis eius qđ ibi ſepultum erat. Sepulchrum nãq; non animæ nec cuiuſcũq; dignitatis, ſed tantũmodo corporis locus eſt. Oportebat autem ipſum eſſe maximũ corpore cum primus fuerit a quo cęteri gigantes originem duxerunt. Proceſſu aũt temporis deficiente virtute naturali paulatim homines ſtatura decreuerunt: ſicut & modo tẽpore noſtro videmus. Vnde Plinius Secundus doctiſſimus homo, vt ait Aug. in. 15. de ciuitate Dei cap. 9. Quanto magis magiſq; præterit ſæculi excurſus minora corpora naturam ferre teſtatur. Quod etiã Homerum cõmemorat ſæpe carmine fuiſſe conqueſtũ: non hęc velut poetica figmẽta deridens: ſed ita hiſtoricam fidem tanq̃ã miraculorum naturalium ſcriptor aſſumens. Ab initio autẽ ſæculi fuerunt corpora maiora robuſtiora, & perfectiora: nunc autẽ ſunt parua, imbecillia, & imperfectioris virtutis. Et licet corpus Chriſti fuerit perfectiſſimũ: non tamẽ neceſſe fuit vt haberet corpus quantitate gigãtis procerum: ſed oportuit illud eſſe ſimile corporibus aliorum qui in ea vltima ſeculi ætate viuebant. Vnde & crucifixus eſt media ætate iuxta curſum humanæ vitæ qua homines eiuſdem ætatis viuere ſolebãt, eo ꝙ, vt Apoſtolus dicit ad Hebr. 2. debuit per omnia ſimilis fratribus fieri.

De uita prolixa priſcorum patrum. *Cap. 5.*

PRiſcorum patrum ante diluuium in prima ætate, & poſtea in ſecunda prolixam vitam deſcribit Moyſes in libro Geneſeos. Numerus autem annorum patrum qui in prima ætate fuerunt Gene. 5. ita digeritur iuxta Hebraicam veritatem.

1 Adam vixit annos nongentos triginta. 930
2 Seth nongentos duodecim. 912
3 Enos nongentos quinq;. 905

Caynam

4 Caynam nongentos decem. 910
5 Malaleel octingentos nonagintaquinq;. 895
6 Iareth nongentos ſexagintaduos. 962
7 Enoc trecentos ſexagintaquinq;. 365
8 Mathuſalem nongentos ſexagintanouem. 969
9 Lamech ſeptingentos ſeptuagintaſeptem. 777
10 Noe annos nongentos quinquaginta, vt dicitur Geñ. 9. 950

Numerus vero annorum patrum, qui fuerunt in ſecunda ætate poſt diluuium, Geñ. 11. ita deſcribitur.

1 Sem vixit annos ſexcentos. 600
2 Arphaxat trecentostriginta & octo, vel ſm Hebræos. 438. 338
3 Sale quadringentostrigintatres. 433
4 Heber quadringentosſexagintaquattuor. 464
5 Phalech ducentostrigintanouem. 239
6 Rehu ducentostrigintanouem. 239
7 Saruch ducentostriginta. 230
8 Nachor centumquadragintaocto. 148
9 Thare annos ducentosquinq;. 205

Sicut in hac ſecunda ætate à prima numerus annorũ decreuit, & paucioribus annis vixerunt: ita & in tertia minorem duxerunt vitam.

Abraham enĩ vixit annos centũ ſeptuagintaquinq;. Geñ. 25. 175
Iſaac annos centum octoginta. Geñ. 35. 180
Iacob centum quadragintaſeptem. Geñ. 47. 147
Ioſeph centum & decem. Geñ. 50. 110

Dubium autem oriri poteſt, qualiter prædicti anni antiquorum hominum accipiantur, cum multis modis apud diuerſos annos dicat. Dicit enim Xenophon in libro de æquiuocis. Annus diuerſus eſt. Etenim ipſi Ægyptii vtuntur anno quandoq; menſtruo, ſæpe bimeſtri: non raro trimeſtri: ſæpe quadrimeſtri: nonnunquam ſolari. Quę varietas etiam ex noſtris, qui ab eis literas habuerunt, ſapientes coegit aberrare. Iberis annus quadrimeſtris vt plurimũ eſt, rariſſime ſolaris. Econtra Chaldæi cũ in antiquitate diſciplinarum ſuarum vtantur menſtruo: in cæteris ſemp ſolarem ſe intelligere fatentur. hæc ille. Sed proprie duę ſunt annorum rationes a diuerſis nationibus & gentibus vſu habitæ, videlicet ſolarium, & duodecim lunationum, vt dicit Paulus epiſcopus Foroſempronienſis parte prima ſuæ Paulinæ libro. 2. Nam Perſæ, Chaldæi, Ægyptii, & Alexandrini ſolares annos ſemper obſeruarunt, licet intercalatione diei ex quadrantibus reſultãtis diſſenſerint. Sed priſci Romani & Græci Lunares annos cuſtodie-

runt: quos tamen per emboliſmos ad Solis curſum reducere ſolent. Iuniores vero Romani per Iulium Cæſarem ab Alexandrinis edo-ctum, ſolares annos receperunt. Arabes Lunares annos puros & imi-ſtos obſeruant. Sed Hebræi mediam quandã miſturam ex anno ſola-ri atq; lunari cõfectam in vſu habent: quoniã annos lunares per men-ſem emboliſmum anno tertio vel quandoq; ſecundo ſuperadditum ad Solis curſum reducũt. In ſcripturis diuinis vſus Hebræorũ ſeruat ſicut & ordinauit Noe. Qui, vt ait Beroſus in. 3. antiqtatum, docuit ſuos aſtrorum curſus: & diſtinxit annum ad curſum Solis, & duode-cim menſes ad motum Lunæ. Prædictos autem annos priſcorũ pa-trum, quos deſcribit Moyſes, non fuiſſe menſtruos, vt quidam olim falſo putauerunt: ſed annos quidẽ ſolares continentes lunares mẽſes duodecim &. 11. dies manifeſte probaſ ex verbis Moyſi: qui in eodẽ libro Geneſeos, vbi ponit præfatũ annorũ numerum, affirmat Noe cum filiis & vxoribus tempore quo factũ eſt diluuiũ, in arca mãſiſſe per integrũ annum ſolarẽ: vt etiã ex eius verbis cõputat Aug. in. 15. de ciuitate dei. Nam Gẽ. ca. 7. principiũ diluuii fuiſſe deſcribiſ an-no ſexcenteſimo vitæ Noe. & ſequẽti capite dicitur ipſum cõpletum eſſe anno ſexcenteſimo primo eiuſdem: atq; à principio ad finem in-tereſſe duodecim lunares menſes ac decem dies: quæ cõficiunt annũ ſolarem minus vno die. Vt enim ibi dicitur: anno ſexcenteſimo vitæ Noe menſe ſecundo ſeptimo & decimo die menſis rupti ſunt omnes fontes, abyſſi magnæ: & cataractæ cœli apertæ ſũt: & facta eſt pluuia ſuper terrã. 40. diebus &. 40. noctibus: obtinueruntq; aquæ terram centum quinquaginta diebus, hoc eſt menſibus lunaribus quinq;. Requieuitq; arca menſe ſeptimo. 27. die mẽſis ſuper montes Arme-niæ. At vero aquæ ibant & decreſcebant vſq; ad decimũ menſem. De-cimo enim menſe prima die mẽſis apparuerunt cacumina mõtium. Ex quo patet vniuerſam terrã aquis opertam fuiſſe nouem mẽſibus: quod etiã confirmat Xenophon in libro de æquiuocis affirmans di-luuium illud primũ fuiſſe nouimeſtre. Deinde cũ trãſiſſent. 40. dies, emiſit ſemel coruũ: poſtea bis colũbã ſpatio triũ hebdomadũ. Tãdẽ ita ibi cõcludiſ. Igitur ſexcẽteſimoprimo anno vitæ Noe primo mẽ-ſe, prima die menſis imminutæ ſunt aquę ſup terram. Et infra menſe ſecundo ſeptimo & vigeſimo die mẽſis areſacta eſt terra. Tunc ad iuſ-ſum dñi omnes de arca exierunt. Cũ ergo intrauerint arcã ſexcenteſi-mo anno vitæ Noe, ſecundo menſe, die. 17. eiuſdem, & poſtea tranſa-ctis. 12. menſibus lunaribus, ac diebus decẽ, eodem. ſ. ſecũdo menſe die. 27. eiuſdem inde exierint, anno ſexcenteſimoprimo vitæ Noe,

patet Moyſen ibi, & etiã alibi locutũ fuiſſe de anno ſolari. Nam, vt ait Augu. ibidẽ, ſi tales menſes erant, tales profecto & anni erant, quales nunc habemus: ac per hoc tam magnos annos vixerunt illi antiqui vſq; amplius q̃ nongentos, quãtos poſtea vixit Abrahã centũ ſeptuagintaquinq;: & poſt eũ filius eius Iſaac centũ octoginta: & Iacob centum quadragintaſeptẽ: & quãtos ẽt nunc viuunt hoĩes. 7 0. vel. 8 0. vel non multo amplius: de quibus etiam in pſalmo. 8 9. dictum eſt. Dies annorum noſtrorũ in ipſis. 7 0. anni. Si autem in potẽtatibus, ideſt in potentioribus & robuſtioribus. 8 0. anni: & amplius eorũ labor & dolor. Hæc ille. Ex dictis certi ſumus Moyſen locutũ fuiſſe de annis ſolaribus. Nec ſolus Moyſes retulit vitam priſcorum tãdiu duraſſe: ſed etiã de his longæuis conſcribunt oẽs, qui antiquitates apud Græcos & Barbaros deſcripſerunt: vt Manethon qui Ægyptiorum hiſtoriam texuit: & Beroſus qui Chaldaicã defloraauit: & Mocus: & Eſthius: adhuc & Hieronymus Ægyptius: & Maſeas qui Fœnicã deſcripſerũt. Heſiodus quoq;: & Hecatheus: & Hellanicus: & Agiſilaus: & Ephorus in hiſtoriis ſuis memoriã faciunt antiquorum tandiu viuentium, vt refert Ioſephus in primo antiquitatũ. Nec mirum ſi tũc in ætate floridiſſima hoĩes tanto tempore vixerunt: quia, vt iam probatum eſt, ipſi erant robuſtiſſimi, ac gigantes proceræ ſtaturæ: & ſm robur corporis & ſtaturæ celſitudinem erat & longitudo vitæ. Tunc etiã eis magis propitium fuit ipſum cœlum à Deo perfecta diſpoſitione creatũ: tunc terra eis erat fertilior præcipue ante aquarum inundationẽ. Victus eis continens erat: qui ſanitatem conſeruat, & vitam producit in longum. Oportuit autẽ eos Deo diſponente tanto tẽpore vitam agere, vt citius multiplicaretur genus humanũ: & terra coloniis repleretur: & vt facilius adinuenirent artes: & ſcientias plenius p ſeipſos diſcerent proprio enim ingenio (vt de cæteris taceam) nullus poteſt plene Aſtronomiam capere, niſi vltra octingentos vel nongẽtos annos vixerit. propter motum acceſſus & receſſus, quem dicunt trepidationis: qui proprius eſt octauæ ſphæræ, quo cæteri planetæ inferius regulantur, & tandiu ſuo curſu impletur.

De differenti annorum computatione inter ſcriptores. *Cap. 6.*

ANnorum numerus primæ & ſecũdæ ætatis non idẽ ab oĩbus ſcriptoribus ponitur: ſed inter ſe ipſi authores magna diſcrepantia differunt. Nam qui ſequuntur hebræos codices, & latinos ex hebræo ſermone à beato Hieronymo

tralatos, pauciores annos colligunt. Qui vero ſequuntur Græcos
iuxta ſeptuaginta interpretes & latinos ante Hieronymum è Græco
traductos, multo plures annos in eiſdem duabus ætatibus compu-
tant. De quorum diſſonantia copioſe diſputat Augu. in. 15. lib. de ci.
Dei: ex cuius verbis quid ſequẽdum ſit, accipere poſſumus. Prius tñ
inquirenda eſt tantæ diuerſitatis cauſa: & poſtea huius rei veritas re-
cto iudicio decernenda eſt. Huius differẽtiæ deſcriptio varia originẽ
habuit non ex annorum integro numero totius vitæ priſcorũ homi-
num: in quo tam codices hebræi q̃ græci conueniunt: ſed ex tempo-
re quo ſinguli quiq; filios genuerunt. Siquidem ipſe homo primus
Adam antequã gigneret filium, quem appellauit Seth, in hebræis co
dicibus centum triginta vixiſſe annos reperitur: in Græcis vero ducẽ
tos triginta perhibetur, ſuperadditis videlicet annis centum. Sed po-
ſteaq̃ eum genuit, ſeptingẽtos vixiſſe annos legitur in Græcis, octin
gentos vero in Hebræis: atq; ita in vtriſq; vniuerſitatis ſumma cõcor-
dat. Sed ante generationem vnde cõputatio temporum ſumitur, cen
tum annorum differentia reperitur. Quod autem in prima genera-
tione, hoc in ſecũda, tertia, quarta, quinta, & ſeptima inuenitur: cum
in qualibet ante generationem centum anni adiiciãtur in græcis co-
dicibus: qui & poſtea in eiſdem ſubtrahuntur. In ſexta autem genera
tione nuſq̃ vtriq; codices diſcrepant. Octaua generatio habet quidẽ
nonnullam diuerſitatem: ſed minorẽ, ac diſſimilem cæteris. Mathu-
ſalem quippe anteq̃ gigneret Lamech ſm Hebræos nõ centũ minus,
ſed viginti amplius vixit annos: qui rurſum apud Græcos poſtea q̃
eũ genuit, reperiuntur additi. In generatione nona anteq̃ Lamech gi-
gneret Noe, in hebræis ſex anni minus ſunt q̃ in græcis. In decima
vero generatione nihil diſſonum inuenitur. Hinc eſt ꝙ ſm Hebræos
ab Adam ad diluuiũ computantur anni mille ſexcenti quinquagin-
taſex. Secundũ vero ſeptuaginta interpretes cõputantur multo plu-
res, videlicet anni duo millia ducenti quadraginta duo. Nam addi-
tis ſupra computationem hebraicam ſexcentis annis, prædictarum
ſex generationum: & ſex annis generationis nonę, detractisq; viginti
generationis octauæ, qui ſimul ſunt anni quingẽti octogintaſex, red-
ditur numerus annorum duorum millium ducentorum quadragin
ta duorum ſm Græcos ante diluuiũ. Similiter in generationibus no
uem ſecundæ ætatis, ferè eadẽ diuerſitas annorum reperitur, ſicut an
te diluuium. In prima tamen & nona generatione vtriq; cõueniunt.
In ſecunda, tertia, quarta, quinta, ſexta, & ſeptima, in qualibet earum
ante genitum filium centum anni in codicibus græcis iuxta ſeptua-

ginta interpretes adiiciuntur & in octaua quinquaginta. Qui oēs col
lecti ſiunt anni ſexcenti quinquaginta. Secundum aūt Hebræos à di/
luuio ad Abrahā ſuerunt anni ducenti nonagintaduo: qbus ſi addan/
tur ſexcenti quinquaginta ſm Græcos, ſiunt anni ſm ipſos à diluuio
ad Abraham nōgentu quadragintaduo. Aug. autē in. 16. de ciui. Dei
ca. 10. inter Arphaxat & Sale ponit Caynā: & dicit ipſum Caynā ge/
nuiſſe Sale cū eſſet centū triginta annorū ſm codices è Græco tradu
ctos, quibus tunc vtebatur Aug. Sed hoc tantū in Græcis ſuperaddi/
tum eſt, cū in genealogia ipſius Sem poſt diluuium nullus inueniat
noīe Caynā non ſolum ſm codices hebræos: ſed etiā ſm Beroſum:
qui eandem genealogiam Sem fideliter deſcribit, & nullum nominat
Caynā. Vnde patet eū à Græcis ibidem ſuperflue adiectum. Dicunt
aūt aliqui inter quos eſt Hertmānus Schedel: & Ioannes Nauclerus
in ſuis hiſtoriis, ꝙ Sale cognomine dicebatur Caynā: & idem eſt Sale
& Caynā poſt diluuium. Aliqui ergo putantes eos duos viros cū in
quibuſdā codicibus inueniantur duo nomina diuerſa, deſcripſerunt
in eis duplicē generationem eiuſdem tū numeri annorum. ſ. centū tri
ginta cuilibet ipſorū: & ſic error inoleuit in codicibꝰ, quos legit Aug.
qui ad nos vſqꝫ peruenerunt. In genealogia etiam Chriſti, quæ ſcribi
tur Lucæ. 3. in codicibus Gręcis, idem Caynā ſupadditus eſt. Ideoqꝫ
vbi dicit ibidem. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale. Qui fuit Caynam,
ſic fieri debet emendatio. Qui fuit Heber. Qui fuit Sale, qui & Cay/
nam. ſ. alio noīe cognominabatur: & vbi ſcriptū eſt verbum fuit, ſcri/
batur copula &, vt diſcernantur ea eſſe duo eiuſdē viri noīa. Sic enim
æſtimamus Lucā euangeliſtā ſcripſiſſe. Nō eſt ergo neceſſe addere cē/
tum triginta annos, qui ipſi Caynā ſuperflue attribuuntur à Græcis.
Si igitur cōparemus vtrāqꝫ computationē: reperiemus ipſam cōpu/
tationē ſm codices græcos, ſuperare, ſupputationem hebraicam in
duabus pdictis ætatibus annis videlicet mille ducētus trigintaſex. Nā 1236
ex ſupabundātibus annis qngentis octogintaſex ante diluuiū: & an/
nis ſexcētis qnquaginta poſt ipſum diluuium ſimul iunctis, pdictus
annorū numerus cōſurgit. Ex hac magna differētia inter græcos codi
ces & hebræos diſſenſio nō modica inter ſcriptores orta eſt: ad quā ſe/
dandā inquirendū eſt quæ harum cōputationum vera cōprobetur.

De annorum uera computatione ſecundum Hebræos. *Cap. 7.*

EX his duabus cōputationibus veram ſolā eſſe hebraicam & con
ſequenter græcam falſam his rationibus manifeſte mōſtramus.

Illa enim tẽporũ deſcriptio vera probatur, q̃ conuenit cæteris authoribus qui publica fide regum tpa deſcripſerunt: quia verũ vero conſonat: & teſte Ioſepho de antiquitate iudaica, veritatis hiſtoriæ ſignũ illud eſt, vt de eiſdẽ rebus eadẽ oẽs conſcribant. Sed Moyſis deſcriptio hebraico ſermone cõuenit in tpibus poſt diluuiũ Beroſo: qui Chaldæorũ diligentiſſime tpa deſcripſit: & eis q Ægyptiorũ primas Dynaſtias fideliter ſcripſere: necnõ & illis q ethruſcã & Italicam chronographiam lr̃is tradiderũt, vt in ſequẽtibus libris quattuor manifeſtũ erit: ergo hebraica cõputatio eſt vera: & græca iuxta ſeptuaginta interpretes cũ à cõcordi veritate diſſonet falſa cõuincit. Non tñ dicimus mendaces eoſdẽ ſeptuaginta interpretes merito celebratos viros: quos recte ſcḋm hebraicã veritatẽ ſcripturas trãſtuliſſe putamus, quos & ſummopere veneramur: ſed eũ ſiue ægyptiũ ſiue græcũ dãnamus, qui primus eorũ interpretationẽ deprauare, & lr̃is ſacris aliqua ꝓprio ſenſu addere auſus eſt. Eoſq; iuſte reprehendimus, q non recto iudicio hũc errorẽ ſequentes, putãt Hebręos in hoc potius errare potuiſſe q̃ Gręcos. Ait n. Aug. in. 15. de ciui. dei. ca. 13. Si quærã qd ſit credibilius, Iudęorũ gentẽ tã longe lateq; diffuſam in hoc cõſcribẽdũ mendaciũ vno cõſilio conſpirare potuiſſe: & dũ aliis inuident authoritatẽ, ſibi abſtuliſſe veritatẽ: an ſeptuaginta hoies, q etiã ipſi Iudæi erãt, vno in loco poſitos: qm̃ rex Ægypti Ptolemæus eos ad hoc opus aſciuerat, ipſam veritatem gentibus alienigenis inuidiſſe, & cõmunicato iſtud tunc feciſſe cõſilio: quis nõ videat qd proclinius faciliuſq; credat? Sed abſit vt prudẽs qſpiã vel Iudæos cuiuſq; ꝑuerſitatis atq; malitiæ tm̃ potuiſſe credat in codicibus tam multis, & tam longe lateq; diſperſis: vel ſeptuaginta illos memorabiles viros hoc de inuidẽda gẽtibus veritate vnũ cõmunicaſſe cõſiliũ. Credibilius ergo qs dixerit, cũ primũ de bibliotheca Ptolemæi deſcribi iſta cœperũt, tunc aliqd tale fieri potuiſſe in codice vno. ſ. primitus inde deſcripto, vnde iam latius emanaret: vbi potuit qdẽ accidere etiã ſcriptoris error. Hæc Augu. ibidẽ. Cauſa autẽ additionis centũ annorũ pluribus eorũ generationibus ante filiorũ procreationẽ ex induſtria cuiuſpiã hæc putatur: ex eo ꝙ Ægyptii qñq; vtunt annis mẽſtruis breuiſſimis, vt dictũ eſt. Ne ergo putaret impoſſibilis ac ꝑ hoc incredibilis maximus annorũ ſolariũ numerus, ſicut ſcriptũ eſt in hebræis voluminib⁹: & ne diceret abſurdum, ꝙ qs in puerili ætate generationi filiorũ aptus fuerit, vbi nõ videbat ſufficiens ętas ad gignendũ: facta eſt additio centũ annorũ ante generationis tempus. Sed iñ, vt dictũ eſt, vbi addunt anni prius ante filios genitos, poſtea ſubtrahunt, vt annorũ ſumma conueniat. Et ex

hoc videt habere quãdam, ſi dici põt, error ipſe conſtantiã: nec caſum redolet, ſed induſtriã, vt Aug. ibidem dicit: qui & addit. Vbi vero nõ eſt iſta de centũ annis prius additis, & poſtea detractis per tot generationes cõtinuata parilitas, ſcriptoris errori tribuendũ eſt: cum ẽt nũc vbi numeri non faciunt intentũ ad aliquid, qđ facile poſſit intelligi: vel qđ appareat vtiliter diſci, & negligenter deſcribant: & negligẽtius emendent. Hebraica veritas ex hoc etiã cõprobat, quia rerũ geſtarum fides ab ea lingua repetenda eſt, ex qua interpretatũ eſt qđ habemus. Quod & affirmat idẽ Aug. in. 15. de ci. Dei. c. 13. dicẽs. Sed quomodolibet iſtud accipiat, ſiue credat ita eſſe factũ, ſiue nõ credat: ſiue poſtremo ita, ſiue non ita ſit: recte fieri nullo mõ dubitauerim, vt cum diuerſum aliqd in vtriſq; codicibus inuenit: qñquidẽ ad fidẽ rerũ geſtarum vtrũq; eſſe nõ poteſt verũ: ei linguæ potius credatur, vnde eſt in aliã p interpretes facta tralatio. Hinc & venerabilis Beda doctor Anglorũ in libro, quẽ ſcripſit de temporibus in epilogo eiuſdẽ opuſculi dicit. Hæc de curſu pteriti ſeculi ex hebraica veritate, put potuimus, elucubrare curauimus: æquum rati q ſicut Græci ſeptuaginta trãſlatorum editione vtentes, de ea ſibi ſuiſq;, temporũ libros cõdidere: ita & nos, qui p beati interpretis Hieronymi induſtriã puro hebraicæ veritatis fonte potamur, tẽporũ quoq; rõnem vix hãc ſcire queamus. Hæc Beda. Sunt etiã magis emẽdata exẽplaria hebræa q̃ græca: qm̃ ipſi Hebræi maxima diligẽtia cuſtodiunt libros diuinos, ne deprauẽtur, quos ſummopere venerant ſuper oẽs alias nationes. Græci vero codices ſibi inuicẽ non cõueniunt. Falſam etiã cõputationem Græcorum ſm ſeptuaginta interpretes à ſcriptoribus vitiatã ex hoc oſtendere poſſumus: qm̃ veritati ſacræ doctrinæ opponitur. Vero enim non niſi falſum contrariat. Secundum nãq; diuina eloquia vniuerſali diluuio deleta eſt oĩs caro ſup terram. i. oẽ viuens in carne exceptis illis octo, qui ſaluati ſunt per arcã. Sed ſm Græcos codices iuxta ſeptuaginta interpretes Mathuſalẽ, qui nõ fuit in arca, vixiſſet poſt diluuiũ annis. 14. vt egregie ſupputat Aug. in. 15. de ci. Dei ca. 11. quod eſt contra veritatẽ ſacri eloquii. Et ſi hoc aſcribitur vitio ſcriptorum, vt iam diximus, ad hebræos codices emendatiores, vnde Græci tralati ſunt, recurrendum eſt. Ait enim Aug. ibidem. Certum eſt nõ vixiſſe Mathuſalem poſt diluuium, ſed eodem anno fuiſſe defunctum: ſiue verũ eſt quod de numero annorum in hebræis codicibus inuenitur. Idẽ dicit Hieronymus in libro Hebraicarum quæſtionũ ſuper Geneſim: vbi oſtendit in codicibus Græcis errorẽ eſſe in numero: & veritatem eſſe in Hebræis & Samaritanorũ libris. Ex prædictis rationibus

Exemplaria Hebræa emendatiora q̃ græca

patet ſolam hebraicam cõputationẽ eſſe veram, græcanicam vero falſam. Sed qm̃ diminutæ ſunt veritates à filiis hominũ, qui nõ diligenti indagatione hæc quæſierunt: ideo multi falſam opinionẽ inconſulte ſequunť. Inter quos eſt Ioſephus poſtquã ſe literis græcis tradidit, Euſebius & ipſe græcus: & Latini eũ ſeqẽtes videlicet Iſidorus, Proſper, & alii plurimi, quos enumerare longum eſſet. Nec tñ mirum ſi plures authores latini, græcos codices ſm ſeptuaginta iterpretes imitantur tum ob excellentẽ authoritatem ipſorũ interpretũ: tum etiam ex eo, ꝙ potius græcos eis vicinitate proximos q̃ hebraicos libros lõge à latinitate remotos legerint. Et licet Aug. in. 15. de ciui. dei. c. 14. dicat ꝙ in plurimis, quæ diuerſa dicere videtur ſeptuaginta interpretes, ex hebræis codicibus emendare auſus eſt nemo: hoc tñ idẽ Aug. dixit, quia tunc vtebatur traductione ex lingua græca, & nondũ peruenerat ad manus eius tralatio Hieronymi ex hebraica veritate: qui auſus eſt corrigere ꝑ hebræam linguã quæ falſa cõtinentur in græca. Quãuis aũt Aug. inter vtrãq; opinionem quaſi ambiguus videatur: tñ, vt ex verbis ſuis apparet, magis hebraicæ veritati adhæſit. Simili modo licet beatus Antoninus archieps̃ Florẽtinus in ſuis chronicis vtrãq; deſcribat: magis tñ hebraicæ tanq̃ veræ conſentit. Nã græcam dicit magis cõem: hebraicam vero magis veritati conſonam. Cõputationem aũt hebraicam abſolute deſcribit Moyſes legiſlator, Beroſus Chaldæus, Metaſthenes Perſa, Menethon Ægyptius, Philo Hebræus, Hieronymus p̃sbyter, venerabilis Beda, Vincentius Beluacẽſis, Ioannes Annius de Viterbio, Bartholomæus Fontius: & quidam alii temporibus nõſtris. Sed & Fontius ſupra veram cõputationem, quam probamus ſeptem annos adiicit ante Chriſtum. Ioannes vero Nauclerus licet annos enumeret iuxta cõem Græcorum ſupputationem: tñ hebraicam etiã annotat, ſupra quã ante Chriſtũ duos tãtum annos adiecit. Et licet parum à veritate diſtet, inquirenda eſt tñ rei plena veritas: quã in ſequentibus quatuor libris inueſtigabimus.

De annorum computatione per Olympiades. *Cap. 8.*

QVoniam Græci ſupputant tempora per Olympiades, dicendum eſt vnde dicatur Olympias: & quot annos contineat: & quãdo ſumpſerunt initiũ prædictæ Olympiades: & quo tempore ipſarum anni exordiantur. Sicut ait Euſebius & Iſidorus in. 5. etym. Olympia ludi erant, qui in honorẽ Iouis Olympii apud Piſam & Elidẽ Græciæ oppida celebrabãtur, hoc eſt gymnicum certamen, quod quinto quoq; anno fieri ſolebat. Sed

quoniā, vt ait Euſebius, in gymnico certamine victore primo exiſtēte Chorebo Elinenſe: Elii agunt quinquēnale certamen quatuor annis in medio expletis, in quibus principes annui conſtituebant quatuor: Idcirco Iphitus filius Praxonidis, ſiue Hemonis primus inſtituit Olympiadē ex quatuor tantū annis ad ordinē temporū digerendum. Vnde Olympias dicta apud Grecos quatuor annorū continet ſpatium, vt etiā Phlegon, Euſebius, Africanus, Solinus, Dionyſius Halicarnaſeus & alii plures affirmant. Et exinde Græci tempora per Olympiades computare cœperunt ita numerantes. Olympiadis primæ, aut ſecundæ, aut centeſimæ anno primo vel ſecundo vel tertio ſiue quarto. Conſtat ſanè, vt ait Euſebius, Æſchili, Athenienſiū Iudicis ſecundo anno primā Olympiadē actā ſimul cū gymnico certamine. Quæ incepit annis octingentis octo ante Chriſti paſſionem dimidio anno minus: qm̄ paſſus eſt Chriſtus anno quarto ducēteſimæ ſecundæ Olympiadis, vt Euſebius annotat. Anni autē Olympiadum apud Græcos incipiunt, qn̄ apud eos eſt anni principiū, videlicet in æquinoctio autūnali, vt Alphonſus in tabulis annotat: & Rogerius Bachon in epiſtolas ad Clemētem. 5. ſcribit. Nā in fine æſtatis fiebat gymnicū certamē: & incipiēte autūno erat initiū anni ſimul & Olympiadū. Dicit enim Titus Liuius in. 7. lib. tertię decadis. Olympię ludicrū ea æſtate futurū erat: quod maximo cœtu Græciæ celebraret. Cum autē dicit ea æſtate nō de principio & medio: ſed de fine æſtatis loqtur. Idē affirmat Cenſorinus in libro de die natali capite de annis Romanis. Eodem tpe incipiunt anni indictionū Romani imperii: quæ indictio tribus luſtris hoc eſt quindecim annis explet. Indictionibus vero initiū anni eſt octauo calēdas Octobris, hoc eſt die. 24. Septēbris: & earū prima origo fuit anno tertio ante Chriſti ortū. Anni vero indictionum pōtificis Romani in die natiuitatis dn̄i ſumunt initium, & differunt ab imperialibus tribus tantūmō menſibus. Propter hiſtorias Græcorū & aliarū nationū neceſſaria eſt non ſolū indictionū, ſed Olympiadū cognitio. Dicit. n. Africanus in. 3. anna. lib. Vſq; ad Olympiades nihil exploratū in hiſtoria Græcorū inuenit: ſed oīa cōfuſis conſcripta tēporibus ſunt. Poſt Olympiades vero, qm̄ quadriēnio diligētiſſime oīa notabant: nulla penitus cōfuſio tēporū fit. Hęc ille. Idem etiam affirmat Euſebius in libro de temporibus.

De computatione Romanorum per annos ab urbe condita. Cap. 9.

ROmani vero numerum annorū ſumunt ab vrbe condita. Idcirco exordiū Romanæ vrbis nunc deſcribēdum eſt. Tēpus quo

Romana vrbs condita eſt,deſcribit̃ ab Eutropio:q̃ ait.Romulus cum
inter paſtores latrocinaret̃ decẽ & octo annos natus,vrbem exiguã in
Palatino mõte cõſtituit. 12.calẽdas Maias Olympiadis ſextæ. Idem
affirmat Oroſius.Currebat q̃dẽ tunc quartus annus ſextę.Olympia
dis.Dionyſius aũt Halicarnaſeus deſcribit eã conditã anno primo ſe/
ptimæ Olympiadis:& ſil'r Solinus. Nec tñ Dionyſius,& Solin⁹ plu/
rimũ differunt ab Eutropio,& Oroſio:ſed ſimul aliquo modo conue
niunt:q̃a idem primus annus cõditæ vrbis ferè dimidius fuit in fine
ſextæ:& penè dimidius in principio ſeptimæ Olympiadis: q̃m Ro/
ma cõdita eſt medio vere die.20.Aprilis:Olympiadũ vero anni inci
piunt iuxta autũni æquinoctiũ. Itaq; pars anni illius fuit in fine p̃ce/
dentis Olympiadis & in principio ſubſequentis.Romani vero quos
Oroſius & Eutropius imitant̃,ex publica fide annaliũ Romanorum
incipiunt primũ annum cõditæ vrbis à.4.anno ſextæ Olympiadis.
Quod p̃bat̃ ex hoc,q̃ imperantibus Romę duobus Philippis patre
248 & filio anno dñi ducẽteſimo quadrageſimooctauo, milleſimus an
nus Romanæ vrbis fuit:& tũc,vt ait Põponius Lętus,eorũ anno ſe/
cũdo ingẽti põpa,magnoq; ſumptu & apparatu,ſeculares ludi anno
milleſimo ab vrbe cõdita. 12.calẽdas Maii celebrati ſunt.Ab anno
autẽ.4.ſextæ Olympiadis, vſq; ad annũ.3.Olympiadis.256.cum
erat annus ſecundus p̃dictorũ imperatorũ ſunt Olympiades.250.q̃
continent annos mille.Et ab vrbe cõdita vſq; ad Chriſti natiuitatẽ,vt
752 ait Paulus Oroſius,fuerũt anni.752.quos ſi iunxeris ãnis dñi.248
quo tpe fuit annus milleſimus vrbis: ſil'r cõficies millenariũ annorũ
numerũ. Idẽ confirmat̃ ex verbis Cenſorini:qui authorẽ Varronem
imitatus ait in libro de die natali, capite de annis Romanis. hic an/
nus,ni fallor,cuius velut index & titulus q̃dã eſt Vlpii & Põtiani cõ
1014 ſulatus ab Olympiade prima milleſimus eſt & quartuſdecimus ex
diebus dũtaxat æſtiuis, q̃bus agon olympiacus celebratur. A Roma
991 aũt condita nongẽteſimus nonageſimus primus & q̃dẽ ex Palilibus,
vnde vrbis anni numerant̃. Hæc ille. Si ergo ab annis.1014.ex pri/
ma Olympiade collectis minuas ãnos vigintitres,hoc eſt Olympia/
des ſex vno anno minus ante vrbẽ conditã,reſidui erunt anni cõditæ
vrbis.991.vt recte cõputat Cenſorinus ab anno.4.ſextę Olympia
dis.Et ideo potius tenendũ eſt Romã conditã p̃pè finẽ ſextæ Olym/
piadis q̃ in principio ſeptimæ;ideo ibi primus annus conditæ vrbis
annotãdus eſt.Oẽs aũt aliæ opiniones cõtrariæ falſæ cenſendæ ſunt.

De annorum Domini computatione. *Cap.10.*

IN cõputandis annis dñi,quo ad eorũ initiũ plures authores inter

ſe differunt. Quidā. n. ſumunt eos ab ipſius incarnatione. quidā à' natiuitate: quidā à' calēdis Ianuarii octauo die ſuæ natiuitatis: & qdam à' paſſione ac morte. qui oēs modi comprobari poſſunt ſeruata cōuenienti ſupputatione. Sed inter oēs conuenientiſſimus modus eſt, vt ſumatur initiū annorum dñi ab eius natiuitate: qm̄ anni vitæ humanæ ſumuntur non à' conceptione, ſed à' natiuitate. Hunc modū ſeruat eccleſia Romana. Nā eo tempore per eccleſiā accipitur principiū annorum dñi, quo & ſingulis annis per eā annus mutaꝰ. Sed per eā fit anni mutatio in natiuitate dñi: ideo tunc per eā accipiꝰ initium annorum dñi. Quod aūt annus dñi muteꝰ in ortu ſaluatoris patet p cōſuetudinē Romanæ curiæ & per acta cōciliorū: in qbus tunc annus mutaꝰ. Sed ſi olim in bullis pōtificalibus non annotabaꝰ annus dñi, ſed annus pōtificis pro tpe pſidentis. At recētiores in bullis tantūmodo pōtificalibus inceperūt annotare annos ab incarnatione: in cæteris vero ſequunꝰ antiquū Romanæ curiæ morē annos deſcribētes à' natiuitate dñi. Dicit enim dñs Paulus eps Foroſempronienſis lib. 13. ſecūdæ partis Paulinæ ſuæ ꝙ pſidente Eugenio. 4. adhortāte Blōdo Forliuienſi pōtificii collegii à' ſecretis notario in bullis atq; reſcriptis pōtificalibus annorū hæc à' Chriſti incarnatione ſupputatio ſcribi primū cœpit. Et infra. Sed notarii annos à' natiuitate cōputare cōſueuerunt. Hæc ille. In hoc deceptus eſt Blōdus imitans Dionyſiū Romanū abbatē: qui ſuā ſupputationē olim fecerat à' primo anno incarnationis dñicæ in ſua tabula. Sed idē Dionyſius in annis dñicæ incarnationis errauit, vt dicit Sigebertus in chronica & Rhenerius egregius ſupputator. Nō eſt ergo mirū, ſi Blondus in cōputationibus annorū ab incarnatione defecerit, qa ducē erroneū ſecutus eſt. Cauſam aūt eius erroris ad vitandā ꝓlixitatē hic nō ponimus, qm̄ alibi eā deſcripſimus. Quidā vero recte cōputant annos ab incarnatione dñi addētes annis à' natiuitate ipſius recte cōputatis per eccleſiā. ſ. nouem mēſes, qbus fuit in vtero Virginis, vt bene cōputant Piſani: qui anno dñi. 1525. à' natiuitate poſt vigeſimā quartā diē Martii ſunt in anno ab incarnatione dñi. 1526. & ſic annotāt in ſuis lr̄is & codicibus. Sed in hoc errant Florētini atq; Senenſes tēpeſtate nr̄a, qui annos ab incarnatione poſtponūt annis à' natiuitate, incipiētes enumerare annos dñi cōpleto primo anno à' conceptione iā nato Chriſto p tres mēſes. Romani vero annos dñi à' calēdis Ianuarii octauo die à' Chriſti natiuitate incipiunt, cū eo die ſit anni principiū in calēdario Cæſaris: & cōueniunt cū eccl'ia Romana excepta prima hebdomada natiuitatis eius: quē ēt modū tenent recētiores Aſtrologi. Dicit. n. Paulus eps lib. 4. ſecūdæ

partis Paulinæ ſuę. Aſtrologi noſtri tēporis qui Romanorum more
annorū ſupputationē reduxerunt ad Ianuariū: & radices motuū ſta/
tuerūt ad initium Ianuarii primi anni natiuitatis Chriſti, incipiunt
primū natiuitatis annum ab octauo die natiuitatis eiuſdē: non cōpu/
tantes ſeptē illos dies à natali dñi vſq; ad Ianuarium interceptos: qd
ex hoc manifeſte patet. Nam qui loca planetarum ad horā natiuita/
tis Chriſti inuenire volunt: retrocedūt per dies ſeptē à radicibus Pla
netarū in tabulis annotatis. Et hunc cōputandi modū obſeruāt non
ſolum Aſtrologi: ſed etiam Theologi in chriſtiana religione probati
Petrus de Aliaco, Nicolaus Cuſanus, Rogerius Bachon: & genera/
liter oēs qui loca planetarum in hora natiuitatis Chriſti indagarūt.
Hæc ille. Pauciſſimi aūt doctores antiqui, vt Hieronymus & Iſido/
rus: & quidā alii, qui antiquitus ſcribebāt annos dñi in cereis paſcha/
libus, enumerant annos à paſſione dñi includentes annū trigeſimum
tertiū ſuę paſſionis: ac relinquentes pcedentes. 32. annos ante paſſio
nē: & ita conueniunt cū cæteris. Nos aūt in ſupputatione noſtra imi
tantes conſuetudinē diu approbatā Romanæ eccleſiæ: enumeramus
annos à natiuitate dñi. Aſtronomi vero habent ſuas tēporum ęras: à
qbus cōputant ſyderū motus iuxta tabulas ſuas: & licet qnq; in annis
non conueniant chronographis quo ad rem geſtā: ſibi ipſis tñ ſatisfa/
ciunt dum pfixum tēpus ſtatuunt: à quo deducunt ſupputationes ſu
as recto tramite: qa poſſunt ſibi pfigere terminum quo tpe voluerint,
dummodo ab eo non diuertant in cōputandis ſtellarum motibus.

Liber ſecundus hebræorum temporum ab Adam ad Chriſtum.

PROLOGVS.

AB orbe condito ad Chriſti natiuitatē iuxta hebraicā verita-
3960 tem cōputantur anni tria millia nōgenti ſexaginta, quem/
admodum in hoc libro ſecundo demōſtrabimus per He/
bræorū tēpora ex diuinis eloquiis per Moyſen deſcriptis:
& per Hieronymū ex hebraica veritate in latinam linguā traductis:
necnō & ex Philone hebræo: qui inter alia eius opera egregium opu-
ſculū edidit, quod breuiariū temporū appellauit: in quo breuibus, &
abſolutis verbis emendauit oia tēpora ad ſuā rectitudinē & integram
veritatē à protoplaſto Adā vſq; ad ſuā ætatem decrepitā: hoc eſt vſq;
ad euerſionē Hieruſalem per Veſpeſianum, & Titum. Diſtinguemus
autem hæc tempora per ætates, ſicut ea etiam ipſe partitur.

Prima ſæculi ætas ab Adam uſque ad diluuium. Cap. 1.

AB Adam vſq; ad diluuium (vt Philo hebræus teſtatur in Breuiario temporum) fluxerunt anni milleſexcentiquinquagintaſex. Hic annorum numerus comprobatur diuina ſcriptura per Moyſen Gen̄. 5. qui ſtuduit per ſingulos duces tempora digerere. Tunc autem erant loco iudicum primogeniti ſucceſſores, per quos, tanq̄ per capita originum digerebant tempora. qui decem fuerunt ante diluuium. Vt enim ibidem ſcribitur. 1655

1	Adam cum genuit Seth, erat annorum centumtriginta.	130
2	Seth cum genuit Enos, erat annorum centumquinq;.	105
3	Enos cum genuit Caynam, erat annorum nonaginta.	90
4	Caynam cum genuit Malaleel, erat annorum ſeptuaginta.	70
5	Malaleel cum genuit Iareth, erat annorum ſexagintaquinq;.	65
6	Iareth cū genuit Enoc, erat annorū centum ſexagintaduorū.	162
7	Enoc cum genuit Mathuſalem, erat annorum ſexagintaquinq;.	65
8	Mathuſalē cū genuit Lamech, erat annorū cētūoctogintaſeptē.	187
9	Lamech cū genuit Noe, erat annorū centumoctogintaduorū.	182
10	Noe vero tempore diluuii erat annorum ſexcentorum.	600.

Ex his conſurgit numerus prædictus annorum milleſexcentorum quinquagintaſex. In hac prima ætate ſacra eloquia deſcribunt duas hominū generationes: vnam iuſtorū, de qua in pſal. dicitur. Hæc eſt generatio quærentium dn̄m: alteram iniquorum, de qua Moyſes ait in cantico Deute. 32. generatio. n. peruerſa eſt & infideles filii. Iuſtorum generatio ante diluuium fuit illa, quæ deſcendit ab Adam per filium Seth, cuius nunc genealogiā deſcripſimus: & eius geniti dicuntur filii dei eo q̄ deo per pietatem inhærebant. Impiorum autem generatio fuit quæ deſcendit per Cayn primogenitū ipſius Adam: qui terrenus agricola inuidia motus interfecit germanum ſuum Abel innocentem ouium paſtorem. Deſcendentes ex Cayn dicūtur filii hominum: qui humana & terrena ſapientes peccatis inuoluti a Deo recedebant. Ipſe Cayn primus ædificauit ciuitatē quā vocauit Enoch vel Enos ex nomine primogeniti ſui: & ex eo geniti adinuenerunt artes mechanicas: & creuit in terra ipſorum malitia. Hanc generationem prauā, ſicuti Moyſes hebræus deſcripſit: ita & Beroſus Chaldęus qui ait in primo antiquitatum libro. Ante aquarum cladē famoſam, qua vniuerſus periit orbis, multa præterierunt ſęcula, quæ a noſtris Chaldęis fideliter fuerunt ſeruata. Scribunt illis tēporibus circa Libanum fuiſſe Enos vrbem maximam gigātum: qui vniuerſo orbi 1656

dominabantur ab occaſu Solis ad ortum. Hi vaſtitate corporis ac ro/
bore confiſi inuentis armis oēs opprimebant: libidiniq; inſeruientes
inuenerunt papiliones, & inſtrumenta muſica, & oēs delitias. Man/
ducabant homines, & procurabant aborſus, in eduliūq; pręparabāt.
Et commiſcebantur matribus, filiabus, ſororibus, maſculis, & brutis:
& nihil erat ſceleris, quod non admitterent, contēptores religionis &
deorū. hæc Beroſus. Quæ oīa cōueniunt eis, quæ dicit Moyſes de ci/
uitate primo ędificata, de artium induſtria, & morū malitia filiorum
Cayn: de quorū nequitia dicitur Gen̄. 6. Corrupta eſt terra corā dn̄o
& repleta eſt iniquitate. Hæc hominum malitia incepit ab ipſo Cayn
fratricida, & creuit in ſeptima generatione ab Adā, vt ſcribit Moyſes
Gen̄. 4. qm̄ Iahel, Tubal, & Tubalcayn fuerunt ſexti a progenitore
ſuo Cayn, & ſeptimi ab ipſo Adā. Quorū primus inuenit delitias in
arte paſtorali papiliones & tentoria. Secundus fiſtulam, citharam, ly/
ram, & organū cum voce & modulatione muſica. Tertius vero arma
& omne genus ferri, vt ibidem Moyſes exprimit. Huc vſq; impia ſe/
ptima generatio ab Adā excreuit per vniuerſum orbē. Sed in hac ſe/
ptima impia generatione: quæ prius erat ſeparata a iuſtis homini/
bus: cœpit iuſta poſteritas Adæ participare cum impiis in cōiugiis
& vitiis eorū, quia teſte Moyſe Gen̄. 6. Filii dei. i. qui deū tanq̄ patrē
prius imitabantur. ſ. iuſti deſcendentes a Seth, videntes filias homi/
num. ſ. deſcendentes a Cayn, ꝙ eſſent pulchræ: acceperunt ſibi vxo/
res ex omnibus, quas elegerāt. Quod vero ſeptima etiam generatio/
ne iuſtorum ab Adam cœperint ipſi iuſti effici participes ſcelerum
impiorū, argumento eſt ꝙ Enoch iuſtus ſeptimus ab Adā tranſlatus
fuit ne malitia immutaret cor eius, vt ſcribitur Sapi. 4. De horū etiā
hominum malitia fere eadem ſcribit Methodius ep̄us. Demum con/
ſūmata eſt illorum hominum nequitia anno quingenteſimo: & mul
to magis anno ſexcenteſimo vitæ Noe: quando ad eorū punitionem
factum eſt diluuium in vniuerſa terra. Quod tamen diluuium antea
prædictum fuerat. Vnde & Beroſus narrata malitia hominum ſub/
iungit. Tunc multi prædicebant & vaticinabantur, & lapidibus exci/
debant de ea quæ ventura erat orbis perditione. Sed enim illi aſſueti
corridebant omnia cœleſtium illos ira atq; vltione perurgente pro
impietate atq; ſceleribus. hæc ille. Vt enim patet Gen̄. 5. Sanctus p/
1034 pheta Enoch natus ante inundationem terrarū anno trigeſimoquar/
to ſupra milleſimum teſte iuda apoſtolo cognominato Thadeo in
ſua canonica epiſtola, prophetauit de Iudicio futuro tam aquarum
diluuii q̄ vltimæ conflagrationis: & ſuum vaticinium authore Io/

ſepho in primo antiquitatum libro inſcripſit duabus columnis alte-
ra lapidea, altera lateritia. Prænunciauit etiam diluuium ipſe Noe ex
diuina reuelatione, licet Beroſus, qui hoc myſterium ignorauit, pu-
tauerit hoc Noe ex aſtris præſciuiſſe. Dicit enim, Vnus inter gigan-
tes erat, qui deorum venerator & prudētior cunctis reliquis ex pro-
bis erat in Syria. Huic nomen erat Noa cum tribus filiis Samo, Ia-
peto, Chem: & vxoribus Tithea magna, Pandora, Noela, Noegla.
Is timens quam ex aſtris futuram proſpectabat cladem anno ſeptua-
geſimooctauo ante inundationem, nauim inſtar arcæ coopertam fa-
bricare cœpit. Anno ſeptuageſimooctauo ab ichoata naui, ex impro- 78
uiſo inundauit oceanus, & omnia maria mediterranea fluminaq; ac
fontes ab imo ebullientes inundauerunt ſupra omnes montes: acce-
dentibus atq; impetuoſiſſime & ſupra naturam e cœlo copioſiſſimis
imbribus multis diebus corruentibus. Ita omne humanum genus
aquis ſuffocatum excepto Noa cum familia ſua quæ naui erepta eſt.
Nā eleuata ab aquis in Gordiei mōtis vertice quieuit. Cuius adhuc
dicitur aliqua pars eſſe & homines ex illa bitumen tollere: quo maxi
me vtuntur ad expiationem. hæc ille. Sed oritur dubitatio ex verbis
Beroſi dicentis ipſum Noe arcam fabricare cœpiſſe ante inundatio-
nem anno. 78. cum Gene. ca. 6. ſupputet Moyſes annos centumui-
ginti. Dicendum eſt ꝙ de fabricanda arca mandatum accepit Noe a'
Deo ante inundationem annis centumuiginti, vt Moyſes dicit: & tūc
ipſe Noe erat annorum quadringentorum octoginta. Quadragin-
ta vero & duobus annis præparauit ligna ob immenſitatem operis
faciendi: & ita anno ſequente qui erat ſeptuageſimusoctauus ante
inundationem cœpit opificium ingentis arcæ, vt ſupputat Beroſus:
qui nihil nouit de ſecreto mādato Dei ad Noe: ſed tantum ſciuit quę
exterius executioni mandauit. Quare dicit. Anno. 78. ab inchoata
naui, non a' mandato Dei: ex improuiſo inundauit oceanus &c.
Quod autem dicit ex improuiſo accidiſſe diluuium, non refertur ad
Noe & eos qui hoc nouerunt: ſed ad deriſores, qui id non credebant,
nec expectabant futurum. Exceſſit autem aqua in diluuio omnes al-
tiſſimos orbis montes quindecim cubitis, vt teſtatur Moyſes: & dele-
ta eſt omnis caro ſub cœlo excepto Noe cum ſua familia. Ex quo pa-
tet error Talmudiſtarum, qui contra diuinas literas dicunt illud dilu-
uium nō attigiſſe montem Sion argumēto vtentes, quia inuentum
eſt ibi poſt diluuiū ſemen gigantū, non attendētes ꝙ Noe & eius filii
fuerunt gigantes cum vxoribus: & Titanes geniti ex Tithea genue-
runt gigātes, vt ait Beroſus. Qui Titanes authore Moyſe ædificaue-

runt vrbem Titanum in Ægypto, quam vocat Thanim dempta pri ma ſyllaba, vt patet Numeri. 13. De hoc diluuio ex gentilibus non ſolum ſcripſit Beroſus Chaldęus: ſed & Hieronymus Ægyptius: qui antiquitatem phœnicam noſcitur ſcripſiſſe: nec non & Maſeas, qui & Nicolaus Damaſcenus in. 96. hiſtoriarum libro, vt ait Ioſephus in primo antiquitatum: & in libro contra Appionem grãmaticum. Abidenus etiam hiſtoricus de hoc diluuio nonnulla ſcripſit, vt teſta/ tur Euſebius libro. 9. ca. 4. de præparatione euangelica.

De Noe & ipſius uxore ac filiis poſt diluuium. *Cap. 2.*

ANtequam ſecundæ ætatis annos digeramus: quoniã poſt diluuiũ à Noe & tribus filiis eius Sem, Cham, & Iaphet diſſeminatum eſt omne genus hominum ſuper terram: idcirco prius de ipſis dicendum eſt, vt plenius intelligan/ tur quæ ſcribenda ſunt in ſequentibus. Primo autem à Noe & ipſius vxore Tithea ac filiis eorum genitis poſt diluuium incipiẽdum eſt. Fabrefactor igitur arcæ nomine proprio dicebatur Noe. i. requies: ſed habebat alia plura cognomina. Nam cognominabatur Ogyges videlicet Priſcus, Ianus, Oenotrius, Proteus etiam priſcus. i. Ver/ tumnus vel Vadimon, Cœlum, Sol, Chaos, Semen mundi, & pa/ ter omnium. De Ogyge dicit Beroſus in. ii. antiquitatum. Primum itaq; dixerunt. ſ. Chaldæi & Scythæ Ogygiſan Sagã. i. illuſtrẽ ſacro/ rum pontificẽ Noan Dyſir. Hæc ille. De Ogyge igitur & illuſtri Noa & Dyſir. i. ilice vt interpretatur Hieronymus, cõſiderandum eſt quod ait Petrus Cõmeſtor Gẽ. 13. ca. & Ioſephus in primo antiquitatũ habitauit, inquiunt, Abraham circa Hebron iuxta ilicem, quæ voca tur Ogygi: & dicitur, vt aiunt, ciuitas quatuor patriarcharũ quia ha/ bitauerunt ibi: & ſepulti ſunt ibidẽ Adam, Abraham, Iſaac, & Iacob. Et ita Ogygi ante diluuium & poſtea fuit patria iuſtorũ etiam & ipſi us Noe: quia patria Ogygiſan. i. illuſtris ſacer cognomẽto dictus eſt. Vnde omnes illum cognominãt priſcum Ogygẽ: vti Xenophon in libro de æquiuocis, & Metaſthenes: quem prçfuiſſe priſco diluuio di cunt. Et ex latinis etiam Solinus idem dicit. Sub ilice autem mane/ bant iuſti: quia arbores pro templis & numinibus antiquis erant: vt etiam conſentit Plinius in. 12. naturalis hiſtoriæ. primo ca. Cogno minabatur etiam Ianus vel Oenotrius, quia primus plantauit vine/ am & vinum reperit. Dicit. n. Beroſus in. 3. li. Ob beneficium inuen/ tæ vitis & vini dignatus eſt cognomento Iano, quod Arameis ſonat

vitifer

Nomina Noe:
1. Requies
2. Ogyges
3. Janus
4. Oenotrius
5. Proteus
6. Priscus
7. Vertumnus
8. Vadimon
9. Coelum
10. Sol.
11. Chaos
12. Semen mundi
13. Pater omnium.

vitifer & vinifer. Ergo Aramee Ianus dicitur: & Græce Oenotrius: & Latine vinifer tam interpretatione nominis q̃ inuenti vini munere. Dictus eſt & Protheus, ideſt Vertũnus vel Vadimon: quę tria nomina idem ſignificant. Nam & Samuel Talmudiſta dicit ꝙ apud Arameos idem eſt vado & apud veteres Ægyptios protho: & apud Latinos verto. Quia ergo antiqui exiſtimabant ipſum conuerſum in animam cœli motricem: ideo, vt dicit Beroſus in. 5. antiquitatum, dicebant eum monarcham mundi penes quem ſolum ſit ius vertendi cœleſtium & terreſtrium cardines: & ideo eum nominabant Vertũnum: vel etiam Cœlum. Dicit etiam idem Beroſus in. 2. lib. Scythæ recte dicunt, & appellant Noam omnium deorum maiorũ & minorum patrem: & humanæ gentis authorem: & Chaos & ſemen mundi eo ꝙ ab eo omne hominum genus in terris ſeminatum eſt. Dicunt vero Titheam Aretiam, ideſt terram, in quam ſemen chaos poſuit: & ex qua tanq̃ ex terra cuncti prodierunt. Hæc ille. De multiplicatione autem hominum ait idem Beroſus in. 3. Quo pacto exinanitus orbis fuerit coloniis & hominibus oppletus dicendũ eſt. Exſiccata humo & torrefacta terra, Noa cum familia de monte Gordieo, vt par erat, deſcendit in ſubiacentem planiciem plenam cadauerum: quam vſq; ad hanc ætatem appellant Miriadam, ideſt euiſceratorum hominum. Et inſcripſit in lapide in monumentũ rem geſtam: & vocant incolæ locum egreſſorium Noe. Congreſſi vero coniugibus perpetuo geminos edebant marem & fœminam. Qui adulti & coniuges effecti: & ipſi binos partu liberos ſemper edebant. Neq; enim vnq̃ Deus vel natura defuit rerum neceſſitati, quæ ad vniuerſi orbis ſpectat opulentiam. Eo pacto breui in immẽſum adaucto humano genere, omniq; Armenia cõpleta, opus erat eos inde recedere, atq; nouas ſibi ſedes conquirere. Tunc ſeniſſimus omnium pater Noa iam antea edoctos Theologiam & ſacros ritus: cœpit etiam eos erudire humanam ſapientiã. Et quidem multa naturaliũ rerum ſecreta, mãdauit literis, quæ ſolis ſacerdotibus Scythæ Armeni commẽdant. Neq; enim fas eſt illa vlli inſpicere aut legere vel docere q̃ ſolis ſacerdotibus: & inter ſacerdotes dũtaxat pontifici ſicut & quos rituales libros reliquit: ex quibus illis primũ Saga nomen fuit inditum, ideſt ſacerdos & ſacrificolus & pontifex. Docuit item illos aſtrorũ curſus: & diſtinxit annũ ad curſum Solis: & duodecim menſes ad motum Lunæ. Qua ſciẽtia prædicebat illis ab initio quid in anno: & cardinibus eius futurũ contingeret.. Ob quæ illum exiſtimauerũt diuinæ naturæ eſſe participẽ: ac propterea illum Olibama & Arſa, ideſt Cœlum & Solem cogno/

minanerunt: & illi plures ciuitates dedicauerũt. Nam & ad hæc tem/
pora Scythæ Armeni vrbes habẽt Olibama & Arſa Ratha & eiuſce/
modi. Cumq; iuiſſet ad regẽdum Kithin, quam nunc Italiam nomi/
nant, deſiderium ſuum reliquit Armenis: ac propterea poſt mortẽ,
illum arbitrati ſunt in animam cœleſtium corporum tralatum: & il/
li diuinos honores impenderunt. & ob id ſolum hæc duo regna Ar/
menum quidem, quia ibi cœpit: Italum vero, quia ibi finiuit, & do/
cuit, & regnauit naturaliumq; atq; diuinorũ, quæ eos erudiuit libros
pleniſſime illis conſcriptos reliquit: illum venerantur ſimulq; cogno
minant Cœlum, Solem, Chaos, ſemen mundi, patremq; deorũ ma/
iorum & minorum: animam mundi mouentem cœlos & miſta ve/
getabiliaq; & animalia & hominem: Deum pacis, Iuſtitiæ, ſanctimo
niæ, expellentem noxia: & cuſtodientem bona. Et ob hoc illũ vtræq;
gẽtes ſignant in ſcriptis curſu Solis & motu Lunæ: & ſceptro domini
quo malos & noxios expellebat à cœtu hominum, & caſtimonia cor
poris & ſanctimonia animi duabus clauibus religionis & felicitatis.
Neq; minus Titheam, quæ mater omnium erat, Aretiam, ideſt terrã
vocabant: & Heſtam, ideſt ignem poſt mortem cognominauerunt:
q̃a ipſa regina ſacrorũ fuerat: & puellas docuerat ſempiternum ignẽ
ſacrorũ inextinctum ſeruare. Cæterũ Noa anteq̃ diſcederet ab Ar/
menia docuit illos ſimplicem agriculturam magis curans religionẽ
& mores q̃ opulentiam & delitias: quæ ad illicita & libidines prouo/
cant, & cœleſtium iram nuper induxerant. Primus tamen omnium
inuenit vites atq; plantauit, & vinum conficere docuit. Hæc Beroſus
in. 3. Sed & in. 4. adiungit. Multiplicatum eſt in immenſum genus
humanum: & ad comparandas nouas ſedes neceſſitas compellebat.
Tunc Ianus pater adhortatus eſt homines principes ad quærendas
nouas ſedes, cõmunem cœtum inter homines agendum & ædifican
das vrbes. Deſignauit itaq; illas tres partes orbis Aſiam, Aphricam &
Europam, vt ante diluuium viderat. Singulis autẽ his principibus,
ſingulas partes, ad quas irent, partitus: ipſe per totũ orbem colonias
ſe traditurũ pollicitus eſt. Hæc ille. Vt autem aiunt Hebræi & alii ca/
tholici authores, Sem præfecit Aſiæ: Cham Aegypto & Aphricæ: Ia
phet Europæ & inſulis maris: licet illi quãdoq; mutauerint locorum
ſedes ſicut eis opportunũ erat. Ipſe vero Noe toti orbi præfuit. Sicut
autẽ dicit Beroſus in. z. lib. præter tres primores filios Noa poſt di
luuium gigantes pluresq; filios genuit. Eius autẽ filii poſt diluuium
ab eodem Beroſo enumerantur. 30. v3. 17. Titanes dicti à matre Ti
thea vxore Noe: &. 1 3. alii ex eadem vxore, quorum præcipuus fuit

Aſia, a Sem
Aphrica, a Cham
Europa, a Japhet

Thuiſcon gigas Germanorum & Sarmatum pater: cuius deſcribuntur vndecim ſucceſſores poſteritatis eius: in quo præcellunt Germani & Sarmatæ, qui nunc dicuntur Thuiſchi à Latinis & Gallis. Sarmatę autem populi ſunt Poloni, Gothi, Ruſſi, Pruſiani, & Daci, atq; huiuſcemodi. Diodorus vero Siculus in. 4. libro refert ex hiſtoria Sythica & Aphricana, Cœlum, ideſt Noe genuiſſe. 45. filios, quoniam addit vndeciʒ ſucceſſores poſteritatis Thuiſconis, quos Noe ſibi adoptauerat in filios videlicet Mannum, Ingaueon, Iſteuon, Herminon, Marſum, Gambriuium, Sueuum, Vandalum, Theutanem, Herculem, & Hunnum: qui vndecim ſimul iuncti prædictis triginta cum tribus, quos genuit ante diluuium fiunt. 44. quibus ille alium addidit. Putauit autem Diodorus Noe plures habuiſſe vxores: ſed deceptus eſt in pluralitate ſynonyma. Nam eadem vxor Iani, ideſt Noe dicebatur Tithea, Terra, & Veſta magna. Quod autem Noe poſt diluuium habuerit alios filios etiam ex ſcriptura implicite habetur. Nam dum offerret Noe poſt diluuium ſacrificium Deo: præceptum eſt ei &, filiis eius ab ipſo domino dicente. Creſcite, multiplicamini & replete terram. Neq; tamen dicendum eſt, quod Noe neglexerit hoc præceptum: aut ꝙ illi tempus defuerit: aut ꝙ illud præceptum non obligaret omnes, terra iam repleta hominibus: quod erat intentum legiſlatoris Dei expreſſum: quia Noe vir iuſtus erat & pfectus, vt Moyſes teſtatur, & vixit poſt diluuium annis. 350. vt Moyſes & Beroſus ſcribunt: & terra penitus deſolata etiam ipſa lege naturæ obligabatur ad generationis actum. Quod ſi Moyſes non omnes poſuit, hoc fecit quia ad originem hebræam feſtinabat: & ſolum tot ponere voluit, quod linguarum genera ſeptuagintaduo diſcreuerant. Titanum nomina ſpecialia à Beroſo non ponuntur, ſed aliorum tredecim: quorũ hæc ſunt noĩa. Macrus, Iapetus iunior, Prometheus Priſcus, Thuiſcon gigas, Crana, Cranus, Granaus, Araxa priſca, quæ genuit Scitam Priſcum, à quo Napus & Prutus. Poſt Araxam, Regina, Pandora iunior, Thetys, Oceanus, Tipheus. Porrò Thuiſcon tam Beroſo ꝗ Cornelio Tacito teſtibus fuit author Germaniæ.

De poſteritate Sem. *Cap. 3.*

ERant autẽ filii Noe, qui egreſſi ſunt de arca Sem, Cham, & Iaphet, vt dicitur Gene. 9. cap. Licet Cham ſecundus in ordine deſcribatur: tamen fuit duobus cæteris iunior. Nã dicitur Gene. 9. Euigilans autem Noe ex vino cum didi-

ciſſet quæ fecerat ei filius ſuus iunior.ſ.Cham, maledixit Chanaam,
qui ex eo poſtea natus eſt. Sem vero primogenitus & ſenior fuit. Di/
citur enim Gene. 10. De Sem quoq; nati ſunt patres omniũ filiorũ
Heber fratre Iaphet maiore: hoc eſt nati ſunt de ipſo Sem fratre maio
re ipſius Iaphet, qui fuit medius. Vnde & Beroſus ſm ordinem tem
poris eorum nomina ordinate deſcribit, dum nominat ipſum Noa
cum tribus filiis Samo, Iapeto, Chem. Quòd autem Sem fuerit ma/
ior ex eo etiam patet, q̃ erat ſacerdos, à quo deſcendit Abraham. Di/
cit enim Hiero. in epiſtola ad Euagrium. Tradunt Hebræi Melchiſe/
dech regem Salem, qui protulit panem & vinũ (erat autem ſacerdos
Dei excelſi) eſſe Sem primogenitum filium Noe. Simulq; & hoc tra
dunt q̃ vſq; ad ſacerdotiũ Aaron omnes primogeniti ex ſtirpe Noe,
cuius ſeries & ordo deſcribitur, fuerint ſacerdotes: & ideo victimas
immolarint: & hæc eſſe primogenita, quæ Eſau fratri ſuo vendiderit
Iacob. Hæc ille. Igitur Sem cognomento dictus eſt Melchiſedech,
qa fuit rex iuſtus & pacificus. Interpretatur enim rex iuſtitiæ: & fuit
rex Salem, ideſt pacis, vt dicit Apoſtolus ad Heb. 7. Vnde & cogno/
mine dictus eſt iuſtus à vitæ ſanctitate atq; pacificus à loco vbi paci/
fice dominabatur. De Salem vbi præſidebat dicit Hieronymus in ſu/
pradicta epiſtola. Salem autem non, vt Ioſephus & noſtri omnes ar/
bitrantur eſſe Hieruſalem nomen ex græco hebræoq; compoſitum:
quod abſurdum eſſe peregrinæ linguæ miſtura demonſtrat: ſed oppi
dum iuxta Scuthopolim, quod vſq; hodie appellatur Salem: & oſten/
ditur ibi palatium Melchiſedech ex magnitudine ruinarum veteris
operis oſtendens magnificentiam: de quo in poſteriore quoq; parte
Geneſeos ſcriptũ eſt. Venit Iacob in Sochot, id eſt tabernacula, & fe/
cit ſibi ibi domos atq; tentoria, & tranſiuit in Salem ciuitatẽ regionis
Sichem, quæ eſt in terra Chanaam. Conſiderandũ quoq; eſt q̃ Abra
hæ à cæde hoſtium reuertenti, quos perſecutus eſt vſq; Dan: quæ ho
die Paneas appellatur, non de via Hieruſalẽ, ſed de oppido metropo/
leos Sichem in itinere fuerit: de quo in Euãgelio quoq; legimus. Erat
autem Ioannes baptizans in Ennon iuxta Salim, quia aquæ multæ
erant ibi. Nec refert verũ Salem an Salim nominetur, cum vocalibus
in medio literarũ perraro vtãtur Hebræi: & pro voluntate lectorum
atq; varietate regionum eadẽ verba diuerſis ſonis atq; accentibus pro
ferantur. Hæc ab eruditiſſimis gentis illius didicimus. Huc vſq; Hie/
ronymus. Gloſſa etiam ordinaria ſuper illud Io. 3. Erat autem & Ioã
nes baptizans in Ennon iuxta Salim, dicit Salim oppidum eſt iuxta
Iordanẽ ſitum, vbi olim Melchiſedech regnauit. Iſidorus tamẽ in. 5.

etymo. dicit Salem eſſe Hieruſalem, quam ædificauit Melchiſedech. Ad huius diuerſitatis declarationem dicunt aliqui, ꝙ Melchiſedech ædificauit duo oppida ſacerdotalia pro hoſtiis pacificis, quę vocauit eodem nomine. Primum oppidum Salem ſacerdotale erat iuxta Ior/danem, vbi erant aquæ multæ ad lauandũ: quia expiatio per aquas erat de iure gentium ſacramentale quid præparans ad baptiſmum Chriſti quod eſt ſacramentum. Secundum vero oppidum Salem ſa/cerdotale erat, vbi nũc eſt Hieruſalem, & prius dicebatur Salem. Sed poſtquam Abraham duxit illuc filium ſuum Iſaac ad immolandũ, accepit nomen Hieruſalẽ, quæ interpretatur viſio pacis. Nam, vt di/citur Geñ. 22. Abraham appellauit nomẽ loci illius, dominus videt vel videtur, iuxta aliam tralationẽ. Vnde vſqꝫ hodie dicitur. In mon/te dominus videbit vel videbitur. Hæc diximus, quia Melchiſedech eſt ipſe Sem: quem Beroſus ſiue ipſius interpres vocat Samum. De/ſcribit autem Moyſes Geñ. 10. ex ipſo Sem vigintiquinqꝫ duces lin/guarum. Beroſus vero plures, quia deſcripſit ipſe Beroſus Chaldęus tot duces quot regnorum & gentium conditores. Moyſes vero deſcri/pſit eos, qbus fuit lingua diuerſa. Propterea dicitur Geñ. 10. Iſti ſunt filii Sem ſm cognationes & linguas regionis in gentibus ſuis. Bero/ſus etiã profert horum nomina alia prolatione. ſ. Chaldæa, quæ lin/guæ latinæ per interpretẽ coaptata ſunt. Moyſes vero lingua hebrai/ca: quę tamen in latinis noſtris codicibus vt plurimũ corrupta ſunt: quæ emẽdata hic ponimus. Filii Sem: Elam, Aſſur, Arphaxat, Lud, Aram. A Beroſo autẽ vel ab interprete Elam dicitur Elameus. Aſſur, Aſſyrius: Arphaxat, Arphaxeus: Lud, Lugdus: Aram, Arameus. Se/quit̃ Moyſes. At vero Arphaxat genuit Sale: de quo ortus eſt Heber. Ipſi Heber nati ſunt duo filii ſcilicet Phalech: & Ictam. Beroſus eadẽ nomina ponit relinquens Phalech. Sequitur Moyſes. Ictam genuit Almodat, Aſarmauet, Salep, Iadar, Aduram, Azal, Dicla, Obal, Abi/mael, Soba, Epir, Obula, Iobab. A Beroſo vero pro Almodat poni/tur Dalmadam: pro Aſarmauet, Sarmates: pro Salep, Saladeus: pro Iadar, Iader: pro Aduram Adulas: pro Azal Azalus: pro Dicla Di/clas: pro Obal Obalus: pro Abimael Albanaes: pro Saba Saus: pro Epir Epirus: pro Obula Obulas: pro Iobab Thiobũ. Sequitur Moy/ſes. Filii autẽ Aram Hus, Hul, Geter, & Mes. Sed à Beroſo ponitur pro Hus Auſon: pro Vl Vol ſiue Vl, ſimiliter: pro Geter Getul: pro Mes Meſa: & alius additur à Beroſo. ſ. Alan. Adiungitur etiam ab eo poſteritas Meſe filii Aramei: quem dicit genuiſſe quinqꝫ duces videli/cet Getum, Dacum, Bannonem, Brigum, & Thinum.

Sem idem est quod Melchisedech

De progenie Iaphet. Cap. 4.

Ex Sem Hebræi ex Iaphet populus gentium.

IAphet a patre ſuo Noe benedictionē accepit, vt Geñ. 9. dicitur. Dilatet Deus Iaphet: & habitet in tabernaculis Sem. Quod exponēs Hiero. in lib. Hebraicarum quæſtionum dicit. De Sem Hebræi de Iaphet populus gentium naſcitur. Quia igitur lata eſt multitudo credentium a latitudine quæ Iaphet dicitur, latitudo nomen accepit. Quod autem ait: & habitet in tabernaculis Sem, de nobis prophetatur, qui in eruditione & ſcientia ſcripturarū eiecto Iſraele verſamur. hæc ille. Duces ex Iaphet deſcribuntur a Moyſe. 14. hoc eſt ſeptem eius filii & nepotes etiam ſeptē, ex quibus dilatatus eſt in Aſia in tabernaculis Sem: & in Europa in locis propriis. Vnde dicit Hierony. ibidem. De Iaphet filio Noe nati ſunt ſeptem filii qui poſſederunt terram in Aſia ab Amono & Tauro Syriæ Celes & Ciliciæ montibus vſq; ad fluuium Tanai. In Europa vero vſq; ad Gadira noīa locis & gentibus relinquentes: e quibus poſtea immutata ſunt plurima: cætera permanent, vt fuerunt. Filii ergo Iaphet Gomer, Magog, Madai, Iauan, Tubal, Moſoch, & Thiras. Sunt autē Gomer Galatæ: Magog Scythæ, Madai Medi: Iauan Iones qui & Græci, vnde & mare Ionicū. Tubal Iberi qui & Hiſpani, a quibus Celtiberi: Moſoch Cappadoces, vnde & vrbs hodie apud eos Mazeta dicitur. Porrò. 70. interpretes Captorim Cappadoces arbitrãtur: Thyras Thraces: quorū non ſatis immutatū eſt vocabulū. Hæ itaq; gentes de ſtirpe Iaphet ad aquilonis partem habitant. Hæc Hieronymus. Septem etiam ponũtur nepotes Iaphet, videlicet tres filii Gomer. ſ. Aſcanez, Riphat, Togorma, & quatuor filii Iauan ſcilꝫ Heliſa, Tharſis, Kithin & Dodonim. Hieronymus aūt ibidem dicit. Aſcanez Græci Rheginos vocant: Riphat Paphlagonas: Togorma Phrygas: Heliſa de Iauan, hoc eſt de Ionibus, ideſt Grecis naſcuntur Heliſei qui vocanē Aeolides: Vnde & quinta lingua Græciæ Aeolis appellaē. Tharſis Ioſephus Cilitas arbitraē: vnde & metropolis eorū ciuitas Tharſis appellaē Paulo apl'o glorioſa. Cethim Cithii: a quibus hodie quoq; vrbs Cypri Titium noīatur. Dodanim Rodii. Ita enim. 70. interpretes trãſtulerunt. Ab his diuiſe ſunt inſulę nationū in terris ſuis. Legamus Varronis de antiquitatibus libros & Sinnii Capitonis & Græcū Flegonta: cæteroſq; erudítiſſimos viros: & videbimus penè oēs inſulas & totius orbis littora, terraſq; mari vicinas Græcis accolis occupatas: qui, vt ſupra diximus, ab Amono & Tauro montibus oīa maritima loca vſq; ad Oceanum poſſedere Britani-

cum. Hæc Hiero. Ex his tollitur admiratio eorũ, qui neſciunt à quo filio Noe deſcenderunt hoĩes remotiſſimi ab habitationibus noſtris: qui tempeſtate noſtra in inſulis nobis oppoſitis reperti ſunt à Rege Hiſpaniæ & à Rege Portugalliæ. Qui vtiq; progeniti ſunt à deſcendentibus ex Iaphet: à quibus, vt dicit Moyſes, diuiſæ ſunt inſulæ gentium: vel etiam ab aliis in eas partes nauigantibus. Illi ergo ſunt nobis Antipodes habitantes in hemiſphærio oppoſito habitationi noſtræ: vt patet experiẽtia eorum, qui illuc miſſi ſunt à p̄dictis regibus: quorum nõnulli incolumes reuerſi, id teſtificati ſunt & verbis & ſcriptis, ita vt ſit mõ notiſſimũ hoc apud oẽs atq; certiſſimũ: quod erat dubiũ tempore Auguſtini. qui negauit Antipodes, vt patet in. 16. de ci. dei. c. 9. & ſimiliter Lactantius Firmianus: putabantq; hoc tanq̃ fabuloſum ab antiquis authoribus deſcriptũ: quod tñ verũ eſt & nõ fictum, vt iã diximus experiẽtia cõprobatum eſſe. Hic Iaphet, ex quo iſti deſcenderunt, vocatus eſt Atlas Maurus à Diodoro Siculo in. 4. lib. eo ꝙ in Mauritania obierit. Beroſus aũt vocat eũ Iapetum: cuius ponit octo filios: quorũ vnus intermittitur à Moyſe. ſ. Samotes, qui & Dis, quia nõ habuit linguã diſtinctã. Hæc noĩa, vt ſuperius patet, à Moyſe deſcribuntur lingua hebraica: & à Beroſo more Chaldæo: vel ab eius interprete ẜm linguam Latinam: & ideo in aliq̄bus literis differunt. Pro Gomer à Beroſo ponit̃ Comerus Gallus: pro Magog Magogus. Hic primus Celeſiriã coluit: vbi à ſuo noĩe vrbem vocauit Magogibi, ideſt patria Magog: de qua Plini⁹ in. 5. natu. hiſto. ca. 23. inquit Celeſiria habet Bambicem, quæ alio noĩe Hierapolis dicitur: Sed à Syris Magogibi prodigioſa. Ad hanc vrbẽ loquitur Ezech. propheta ca. 38. &. 39 Ecce inquit ego ad te Gog & Magog principem capitis Moſoch & Tubal. Pro Madai à Beroſo ponitur Medus: pro Iauon Ion: pro Tubal Iubal, vel ſimiliter Tubal: pro Moſoch Moſchus Tyras non mutat̃: pro Aſchanez filio Gomer ponit̃ Aſcanius: pro Riphat Ripheus: pro Togorma Taguſorma: Heliſa filius Iauan eodem noĩe ſcribitur Heliſa filius Ion: pro Tharſis Tharſus: pro Dodonim Dodoneus: pro Cethim kitim, qui & Italus cognomento Atalus ſiue Atlas. Ab iſto kitim Atlante affirmat Beroſus Italiam dictam eſſe kitim. Et idcirco dicendum eſt, ꝙ vitio ſcriptorũ Gene. 10. ſcribitur Cethim cũ iuxta linguam hebraicam ibi ſcriptũ ſit kithim, à quo dicta eſt Italia: quia kitim eſt Atlas Italus ſocer Choriti & pater Electræ: & fuit nepos Iaphet, qui dictus eſt primus Atlas maurus. Hic Atlas Italus fuit frater Heſperi regis Hiſpaniæ: quem teſte Igino & Beroſo ab Hiſpania pepulit in Italiam: & non fuit Atlas

Græcus Atlas ergo Italus kitin, vt ait Fabius Pictor, in Auentino colle conſedit: ad cuius radices iuxta Tyberim Capenam oppidulū condidit:& Heſpero fratre rebus humanis exempto ipſe Italus acce-pto imperio prouinciæ eam Italiam dixit. Differunt autem Cethim & kitim. Nā Cethim eſt vrbs Macedoniç adhuc dicta terra Cethim: de qua. 1. Macha. 1. dicitur. Alexāder Philippi Macedo, qui primus regnauit in Græcia egreſſus de terra Cethim: percuſſit Darium regē Perſarum & Medorum. Kithim autem, vt dictum eſt, Italia eſt à Ki-tim Italo dicta. De ipſa Italia prius dicta kitim ſcribit Numeri. 24. & Heſa. 23. & vlti. ca. & Hiere. 2. & Ezech. 27. licet codices mendoſi impreſſi habeāt Çethim pro kithim. In his locis. 70. interpretes ki-thim interpretantur Italiam. Hieronymus vero quandoq; interpre-tatur Italiam, quandoq; proprium nomen Itali in ſua lingua relin-quit: vt eſt illud Hiere. 2. Tranſite ad inſulas kithim, & videte ſi mu-tauit gens deos ſuos: Populus vero meus mutauit gloriam ſuam in idolum. Vbi. 70. interpretes ita trāſtulerunt: Ite ad inſulam Italiam: quia gens non mutauit deos ſuos. Appellat autē Hieremias Italiam inſulam, quia, vt videmus, & T. Liuius in. 5. ab vrbe condita dicit. Italia inſtar inſulæ cingitur ſupero & infero mari. Non mutauit autē deos ſuos. ſ. in Ethruria tantum: quia teſte Mirſilo & Dionyſio Hali-carnaſeo, ſoli Ethruſci nō mutauerunt deos ſuos vetuſtiſſimos. Sub-iungit etiam Beroſus poſteritatē Samotis: quā omittit Moyſes: & di-cit. Samotes cognomine Dis: cuius filius Magus: cuius filius Sarrō: cuius filius Namnes: cuius filius Driiudes: cuius filius Bardus: cuiꝰ filius Longo: cuius filius Bardus iunior: cuius filius Celtes.

De progenitis ex Cham. *Cap. 5.*

CHam iunior filius Noe, qui à Beroſo dicitur Chem co-gnomento Cameſes fuit peſſimus homo: qui & patrem ſuum deriſit, vt patet Gene. 9. vbi dicitur. Cœpitq; Noe vir agricola exercere terram, & plātauit vineam: bibensq; vinum inebriatus eſt: & nudatus iacuit in tabernaculo ſuo. Quod cum vidiſſet Cham pater Chanaam, verēda ſcilicet patris ſui eſſe nu-data: nuntiauit duobus fratribus ſuis foras. Propterea recepit male-dictionem à patre. Beroſus etiam in tertio libro antiquitatum ipſum Chem vitioſum oſtendit dicēs. Primus omnium Noa inuenit vites atq; plantauit: & vinum cōficere docuit: cuius vim inexpertus ex va-pore ebrius effectus, minus pudice in terrā cecidit. Erat autem illi fi-lius ex tribus primis adoleſcentior Chem: qui ſemper magicç ac ve-

neficæ ſtudens Zoroaſtris nomen cōſecutus eſt. Is patrem Noā odio habebat: quia alios vltimo genitos ardentius amabat: ſe vero deſpici videbat. Potiſſime vero idem infenſus erat patri ob vitia. Et infra eius vitam vitioſam ita deſcribit. At vero Chem cum publice corrumperet mortale genus aſſerens & re ipſa exequens congrediēdum eſſe, vt ante inundationem cum matribus, ſororibus, filiabus, maſculis, brutis, & quo vis alio genere: ob hoc eiectus à Iano piiſſimo & caſtimonia atque pudicitia refertiſſimo, ſortitus eſt cognomentum Chem eſenua, ideſt Chem infamis & impudicus, incubus propagator. Eſt enim Eſen apud Scythas Arameos infamis & impudicus: enua vero: tum impudicus: tum propagator. Eum inter homines huius dogmatis ſecuti fuerunt Ægyptii: qui ſibi illum ſuum Saturnum inter deos adoleſcentiorem fecerunt: & ciuitatem illi poſuerunt dictam Chemmin: à qua ad hāc ætatem omnes ciues illius appellamus Chemmenitas. Verum poſteri hoc vitioſum dogma neglexerūt retento quod fuit primi moris, vt inter fratres & ſorores coniugiū iniri poſſet. Hęc Beroſus. Ex dictis patet Cham dictum eſſe Cameſem, Zoroaſtrem, & Saturnum. Moyſes autem Gene. 10. ponit ex ipſo Cam progenitos vnum & triginta duces linguarum: Beroſus vero plures deſcribit ratione iam dicta. Ponit ergo Moyſes quatuor filios Cam dicens. Filii Cam, Chus, & Mezraim, & Phut & Canaam. A Beroſo vero ponuntur quinq; mutatione facta in nomine, vel in aliqua literarū nominis. Nam pro Cus à Beroſo ponitur Cur: pro Mezraim Oſiris: pro Phut Pheton qui & Pheriton: pro Canaam Cana cognomine Fenix: & ſubiungitur à Beroſo Ochus: qui à Moyſe intermittitur. Deſcribuntur inde à Moyſe filii Chus, Saba, Euila, & Sabata, & Regma, & Sabataca, & Nemroth: qui poſtea ædificauit turrim Babel. A Beroſo vero pro Saba ponitur Arabs: alii vero ſic ab eo nominātur. Saubecres, Saba Thurifer, Sabatius Saga, Nimbrotus pater Beli priſci. A Moyſe duo filii Regma ponuntur ſcilicet Saba & Dadan: quorum non meminit Beroſus. De filiis Mezraim à Moyſe dicitur. At vero Mezraim genuit Ludim, & Anamim, & Laabim, & Neptuin, & Phetruſim, & Celluim. A Beroſo vero dicuntur filii Oſiridis: à quo pro Ludim ponit̄ Lidus priſcus: pro Anamin Anameō ſiue Meon: pro Laabim Libyus cognomine Hercoles: pro Neptuin Neptūnus, pater Leſtrigonis: pro Phetruſim Petreus à quo Palæſtini: pro Celluim Caſleus, à quo Syri, & Cappadoces. Quibus addit̄ vnus à Beroſo ſcilicet Orus. Poſteritas Cane ſiue Phœnicis in paucis à Beroſo deſcribitur. Nam à Cana Phœnice ab eo ponitur Sydon, Arcadius,

BIBLIOTECA NAZ. ROMANA VITTORIO EMANUELE

Aemathius,& Synius. Moyſes vero plures enumerat, quia illi impleuerunt Phœnicę partem: quam occupaturi erant Hebræi: quam ipſi vocant terram Chanaam. Dicit enim Moyſes. Chanaam autem genuit Sydonem primogenitum ſuum, Etheum, Iebuſeum, Amorreũ, Gergeſeum, Eueum, Aracheum, Cyneum, Aradium, Samaritem & Amatheum: & per hos diſſeminati ſunt populi Cananęorum. Amatheus eſt Aemathius apud Beroſum: Aradius eſt Arcadius: & Cyneus eſt Sinius. A Moyſe intermittuntur filii Phut, ideſt Phaetontis, quos ponit Beroſus dicens. Pheriton ſiue Phaeton, à quo Lygur, à quo Cydmus, à quo Eridanus, à quo Ventus, à quo Venetus, à quo Thila. Deſcribit etiam Beroſus. 57. duces ex Hercule Libyo: qui ortus eſt ex Oſiride, & inter hos duces ponitur Atho genitus ex Hercule & ex Omphale: cuius filius ponitur Tuſſus ſiue Tuſcus, à quo Altheus, à quo Blaſcon, à quo Dardanus, Ericthonius, Tros, Ilus, Laumedon, Priamus. Inter filios autem Cur fuerunt duo ſcilꝫ Saba Thurifer: & Sabatius Saga: quorum poſteritates ponit Beroſus dicens. Saba Thurifer poſteros ſex dedit: qui ſunt Gogus pater Gangis & Indi: Triton, à quo Amon, à quo Dionyſius Libycus, & Hiarba: à quo Deabus cognomine Gera, à quo Lomnimi, qui & Geryones. De poſteritate vero Sabatii Sage dicit. Sabatius Saga genuit hos Curetes, qui ſunt Sabus pater Sabelli, Curitus, Curitis pater Antini, Antinus, à quo Aruntius, à quo Ferentius.

Secunda ætas à diluuio ad Abraham. Cap. 6.

NOe igitur genuit Sem primogenitum ſuũ. De Sem quoq; vt dicitur Gene. 10. nati ſunt patres omnium filiorum Heber: à quo dicti ſunt Hebræi, vt etiam Hieronymus affirmat. Quoniam ergo de Sem nati ſunt Hebræi per ipſum Heber: ideo ex hac generatione Sem, ſumitur annorum numerus à diluuio vſq; ad Abraham. Dicit enim Philo in breuiario temporum.
292 A diluuio ad Abraham fluxerunt anni duo & nonaginta ſupra ducẽtos. hoc autem oſtenditur ex Moyſe Gene. 11. vbi dicitur. Hæ ſunt generationes Sem. Erat Sem centum annorum, quando genuit Arphaxat biennio poſt diluuium &c. Et ſic ibi texitur ordo nouem generationum in annis eorum videlicet.

1 Natus eſt ex Sem Arphaxat poſt diluuium anno ſecundo. 2
2 Arphaxat, cum genuit Sale, erat annorum. 35. 35
3 Sale, cum genuit Heber, erat annorum triginta. 30

4 Heber, cum genuit Phalech, erat annorum. 34. 34
5 Phalech, cum genuit Rehu, erat annorum. 30. 30
6 Rehu, cum genuit Saruch, erat annorum. 32. 32.
Vitio ſcriptorum in latinis biblijs impreſſis male ſcribitur eum fuiſſe. 35. annorum fruſtra ſuperadditis annis tribus.
7 Saruch, cum genuit Nachor, erat annorum. 30. 30
8 Nachor, cum genuit Thare, erat annorum. 29. 29
9 Thare, cum genuit Abraham, erat annorum. 70. 70
Colliguntur ergo à diluuio ad Abraham anni. 292. 292.
Tempore igitur Abrahæ viuebat adhuc Noe: qa, vt dicit Gẽ. ca. 9.
350 Vixit Noe poſt diluuium trecentiſquinquaginta annis. Ex quo pa-
58 tet ꝙ quando Noe obiit, Abraham erat annorum quinquaginta & octo. Si enim hic numerus addatur annis inter diluuium & natiuitatem Abrahę, conſurget numerus annorũ. 350. quos vixit Noe poſt diluuium. Multo magis tempore Abrahæ viuebat Sem, qui dictus eſt Melchiſedech, vt ſupra dictum eſt, cum dicatur Gene. 11. Vixit
500 Sem poſtquam genuit Arphaxat, quingentis annis: & ſuperuixit
35 Sem ipſi Abrahæ annos trigintaquinqꝫ. A natiuitate enim Sem vſqꝫ
390 ad ortum Abrahæ fuerunt anni trecenti nonaginta, cum Sem ipſe
98 eſſet tempore diluuii annorum nonaginta & octo. Nam biẽnio poſt
100 diluuium erat centum annorum cum genuit Arphaxat: & à diluuio
292 ad natiuitatem Abrahæ fuerunt anni ducentinonagintaduo. Abra-
175 ham autem vixit annos centum ſeptuagintaquinqꝫ: qui iuncti præ-
390 dictis annis trecentis nonaginta fiunt quingenti ſexagintaquinqꝫ: &
565 tot annorum erat Sem, quando mortuus eſt Abraham. Cumqꝫ Sem
600 vixiſſet annos ſexcentos, patet eum ſuperuixiſſe Abrahę annis trigin-
35 taquinqꝫ, vt etiam computat Hieronymus in ep'la ad Euagrium.

Tertia ætas ab Abraham ad legem Moyſi. *Cap. 7.*

ABraham pater multarum gentium filius Tharæ de ſtirpe Sem fuit natione Chaldæus natus in ciuitate Hur Chaldæorum. Nam prouincia Semnaar Chaldæa eſt pars prouinciæ Babylonis: quam Gręci & Latini vocant Meſopotamiam: Hebræi vero Aram fluuiorũ, quia iacet media inter Tygrim
229 & Eufratrem. In ea regione natus eſt Abraham ducenteſimononageſimo ſecũdo anno poſt diluuium, vt ſuperius dictũ eſt: anno vs. 43. Nini regis Aſſyriorum ferè deſinẽte. Ortus eſt autem in ciuitate Hur Choa. i. Chaldæa. quã enim Latini & Græci dicũt Hur Chaldæorũ.

eandem Aramei Hur Coa nominant: & Hebræi Hus Caſdi. Vnde Ptolemæus in Geographia vocat eã Hur Coa: & Moyſes Hur Chaldeorum dicens Geñ. 11. Thare genuit Abrahã & Aram. Mortuuſq; eſt Aram ante Thare patrẽ ſuum in terra natiuitatis ſuę in Hur Chaldeorum. Tulit itaq; Thare Abraham filiũ ſuum & Loth & Sarai, & eduxit eos de Hur Chaldæorum, ideſt de terra natiuitatis eius. Qui autem dicunt Hur ibi accipi pro igne, & ſine certo authore & ratione affirmant Abraham fuiſſe proiectum in ignẽ: hi profecto ſcripturæ ſacræ non cõueniunt, quia vocat Hur terram natiuitatis eius: & ideo eorum dictum eadem facilitate contemnitur qua profertur. Ipſius Abrahæ vita late deſcribitur à Moyſe: cui quoſdam ex Etnicis hiſtoricos atteſtari, Ioſephus his verbis ait in primo antiquitatum libro cap. 15. Meminit patris noſtri Abraham Beroſus non quidem nominans eum, ſed ita dicens. Poſt diluuium decima generatione apud Chaldæos fuit quidã vir iuſtus magnus, in cœleſtibus rebus expertus. Echatheus autẽ vltra memoriam eius plus aliquid fecit. Librum enim de eo conficiens dereliquit. Nicolaus vero Damaſcenus in. 4. hiſto. ſic ait. Abraham regnauit in Damaſco veniens aduena cũ exercitu de terra quæ ſuper Babylonem dicitur Chaldęorum. Igitur poſt non multum tempus exurgens etiã de hac regione cum populo ſuo terrã quæ tunc Chananęa, nunc vero Iudęa dicitur, habitauit. Abraham nunc vſq; in Damaſcena ciuitate nomen habetur in gloria: & vicus oſtẽditur qui ab eo habitatio dicitur Abraham. Fame vero poſteris temporibus apprehẽdente Chananæam: Abraham ad Ægyptios proficiſcit̃. Eratq; ibi in admiratione cunctorum tanq̃ vir ſapiens atq; paratus non ſolum ad intelligendũ, ſed ad ſatisfaciendũ, & ad loquendum quęcũq; docere niteretur. Arithmeticã eis quoq; cõtulit: & quę de Aſtrologia ſunt ipſe quoq; contradidit. Nam ante aduẽtum Abraham in Ægyptum hæc Ægyptii penitus ignorabant. A' Chaldæis enim hęc plantata noſcuntur in Ægypto: Vnde etiam perueniſſe noſcuntur ad Græcos. Hæc Ioſephus. Euſebius quoq; in lib. 9. ca. 4. de præparatione euangelica etiam ad hoc alios citat dicens. Alexander autẽ hiſtoricus, qui multarũ rerum peritiam habuit, in volumine de Iudaica hiſtoria Eupolemon ait hæc de Iudæis ſcripſiſſe. Ciuitas, inquit Babylon ab iis condita primum fuerat, qui à diluuio euaſerunt, quos omnes gigantes fuiſſe conſtat ſparſos pe vniuerſam terram poſtquam turris, quam ædificabant, diuinitus concuſſa decidit. Decima vero generatione in Camirine Babyloniæ vrbe, quam alii Hurien dicunt (quod nomen latine Chaldæopolim ſignificat) natus

eſt Abraham: qui ſapientia omnibus excelluit: a quo Aſtrologia fuit
apud Chaldæos inuenta. Is iuſtitia pietateq́; ſua ſic Deo gratus fuit,
vt diuino p̄cepto in Phœnicem venerit, ibiq́; habitauerit: & rationē
Solaris motus atq; Lunaris aliaq́; Aſtrologica Phœnices docuerit.
Vnde Phœnicum Regi gratiſſimus fuit. Et poſt pauca ſubiūgit. An-
nonæ autem caritate oppreſſus in Ægyptū migrauit: & habitauit in
Heliopoli cum ſacerdotibus, a quo Aſtrologiā ipſi ſacerdotes didice
runt. qui tñ non inueniſſe, ſed ab Enoch per ſucceſſionē ſibi traditā fa
tebatur. Et ſubiungens ait. Græci aūt Atlantem aiunt Aſtrologiā in-
ueniſſe. Sed Atlantē & Enoch eundem aſſerit fuiſſe. Porrò Enoch, in-
quit, genuit Mathuſalem: qui ab angelis Dei multa cognouit, & cæ-
teros docuit. Arthapanus vero hiſtoricus Hermiit Iudęos dicit ap-
pellatos fuiſſe, & Hebræos ab Abraamo dictos: quē ait ad Pharetatē
Ægyptiorū regem migraſſe: & aſtrologiā illi tradidiſſe: ac poſt viginti
annos in loca Syriæ rurſus rediiſſe. Melo autem in libris, quos adner
ſus Iudæos conſcripſit, aſſerit Abraham ſapiētiſſimum fuiſſe, duasq́;
vxores duxiſſe: alteram Ægyptiam ancillam, alteram indigenā con-
iugem. Hæc ex Euſebio. Ab ipſo autē Abraham vſq; ad legem datam
Moſi fuerunt anni quingentiquinq;. Dicit enim Philo in Breuiario 505
temporū. Ab Abraham ad Moyſen fluxerunt anni quinq; & viginti 425
& quadringenti. A Moyſe ad exitū de Ægypto & inchoatum templū
ligneum anni octoginta: ex quibus reſultant anni quingentiquinq;. 80
Hic autem numerus annorum ex diuinis ſcripturis ita cōprobatur. 505

Abraham, cum genuit Iſaac, erat annorū centum ex Geñ. 21. 100
Iſaac, cum genuit Eſau & Iacob, annorum ſexaginta Geñ. 25. 60
Iacob, cum genuit Ioſeph, annorum nonaginta & vnius ex Euſebio
& ex Geñ. 37. 41. & 47. 91
Ioſeph autem vixit annos centum & decem ex Geñ. 50. 110
Et ſecuta eſt inde ſeruitus in Ægypto annis ſexagintaquatuor. 64
Deinde natus eſt Moyſes, qui ſtetit coram Pharaone, & eduxit popu-
lum de Ægypto atq; accepit a Deo legem cum eſſet annorum octo-
ginta, vt patet Exodi. 7. 80
Ex his conſurgunt anni ſimul quingentiquinq;. 505.

Qui cōputantur ab Abraham ad legē datam Moyſi. A quibus ſi ſub-
trahas ætatis Abrahę annos ſeptuagintaquinq;, qñ ipſe accepit repro
miſſionē a Deo: & egreſſus eſt de terra ſua: ac cœpit peregrinari, cū di-
catur Geñ. 12. Septuagintaquinq; annorū erat Abraham, cum egre-
deretur de Aram: vtiq; conſequens erit, vt anno trigeſimo & quadrin 430
genteſimo poſt repromiſſionem data ſit lex Moſaica. Et hoc eſt, quod

Apl̃s ad Gal. 3.dicit. Abrahæ dictæ ſunt repromiſſiones & ſemini
eius,qui eſt Chriſtus.Quę vero poſt quadringẽtos & triginta annos
facta eſt lex:nõ irritat & euacuat repromiſſionẽ &c.Eundẽ annorũ nu
merũ Moyſes exponit Exo.12.dicẽs.Habitatio filiorũ Iſrael,qua ha
bitauerũt in Ægypto:ſubaudi ab eo tpe, quo Abrahã primo deſcẽdit
in Ægyptũ cum eſſet annorũ.75.fuit annorũ quadringentorum tri-
ginta.Sed à tpe, quo Iacob cũ familia ſua ingreſſus eſt Ægyptũ cum
tunc eſſet annorũ centum triginta,vt ſcribit Genẽ.47.& tunc Ioſeph
91 eſſet annorũ trigintanouem,qm̃ anno patris nonageſimoprimo geni
tus fuerat:conſequens eſt ꝙ filii Iſrael habitauerint in Ægypto annis
215 ducẽtisquindecim iuxta pdictam annorũ computationẽ. Sed Apo-
ſtolus & Moyſes nõ de hac,ſed de prima locuti ſunt.De Moyſe aliqua
ſcribit Strabo lib.16.in dimidio eiuſdem libri. Ibi ea legere poteris.

Quarta ætas à tabernaculo & lege data ad inchoatũ tẽplũ Salomonis.Cap.8.

NVmerus annorum à lege data Moyſi qñ factum eſt taber-
naculũ fœderis; ad inchoatũ Salomonis templum deſcri-
bitur à Philone in breuiario temporũ, vbi dicitur.Ab exi-
tu de Ægypto & inchoato tẽplo ligneo ad inchoatum lapi
deum anno.4.regni Salomonis:& executioni mandatum decretum
480 Dauid de ſucceſſoribus regni anni colliguntur octoginta & quadrin-
genti.hæc ille.Idem numerus annorũ deſcribitur.3.Reg.6.vbi dici-
tur.Factum eſt ergo quadringenteſimo & octogeſimo anno egreſſio-
nis filiorum Iſrael de terra Ægypti in anno quarto regni Salomonis
ſuper Iſrael ædificare cœpit domum dño. Hæc annorum ſumma di-
geritur ab ipſo Moyſe vſq; ad Salomonem non per capita originum:
ſed p ipſos duces Hebræorũ.quorum primus fuit Moyſes,qui octo-
geſimo anno ætatis ſuæ eduxit populum de Ægypto,vt dicitur Exo.
ca.7.&.40.annis præfuit in deſerto, vt patet Deuter.29. Vixit autẽ
Moyſes annis centumuiginti,vt ſcribitur in calce Deuteronomii. Di
geruntur ergo dicti anni.480.per duces hoc modo ſm Hebræos.

Moyſes præfuit annis quadraginta Deut.29.	40
Ioſue annis decem & ſeptem ex conuenienti computatione.	17
Othoniel annis quadraginta Iudicum.3.	40
Aioth annis octoginta Iudicum.3.	80
Delbora & Barach annis quadraginta Iudicum.5.	40
Gedeon annis quadraginta Iudicum.8.	40
Abimelech filius eius annis tribus Iudicum.9.	3
Thola annis vigintitribus Iudicum.10.	23

Jahir annis vigintiduobus Iudicum. 10. 22
Iepte annis ſex Iudicum. 12. 6
Abeſſam annis ſeptem Iudicum. 12. 7
Ahialon annis decem Iudicum. 12. 10
Abdon annis octo Iudicum. 12. 8
Samſon annis viginti Iudicum. 16. 20
Hely annis quadraginta. 1. Reg. 4. 40
Samuel & Saul annis quadraginta Actuum. 13. 40
Dauid Rex quadraginta. 3. Reg. 2. 40
Salomon rex inchoauit templũ anno. 4. regni ſui. 3. Reg. 6. 4
Ex oibus his cõſurgit numerus annorũ q̄drīgẽtorũ octoginta. 480
Regnauit autẽ Salomon annis. 40. vt patet. 3. Reg. 11. & regni eius quartus annus fuit quadringẽteſimus octogeſimus ab egreſſu filiorũ Iſrael de Ægypto, vt iã ſupputauimus iuxta hebraicã veritatẽ. In codicibus inſup latinis ſm̃ Hebræos in libro Iudicum. 12. ca. ponitˀ inter Abeſſan & Abdon intermedius iudex. ſ. Ahialonˀ: q in græcis voluminibus intermittitˀ. Hinc eſt q̄ Euſebius, quia ſecutus eſt codices græcos iuxta. 70. interpretes, q non ponunt ipſum Ahialon: p̄termiſſo eodẽ coactus fuit addere annos decẽ ipſi Ioſue dicẽs eum præfuiſſe annis. 27. Si vero interponatˀ prædictus Ahialon, ſicut vere interponẽdus eſt, qm̃ ipſe iudicauit Iſrael decẽ annis, vt patet Iudicum. 12. remouendi quidem ſunt decem anni à Ioſue ex. 27. quos ei attribuit Euſebius; & remanent ei anni decem & ſeptem, vt nos annotauimus. Non enim ponuntˀ in ſcriptura ſacra anni determinati, q̄bus idẽ Ioſue præfuit hebræis: ſed ex cõuenienti cõputatione tot anni prædicti cõprobantˀ ei. Anni ſeruitutũ hebræorum cõputatis cũ annis ſequentiũ Iudicũ vt aſſerunt hebręi. Quod ẽt cõfirmat Euſebius lib. de tp̄ibus: & Nicolaus de Lyra in librũ iudicũ ca. 3. & ibidẽ, ẽt Hugo Carrẽſis. Seruitus tñ ante. Iepte annorũ. 18. includitˀ in p̄cedentibus.

Quinta ætas à Salomonis templo inchoato ad eius deſolationem. Cap. 9.

A Salomonis tẽplo inchoato vſq; ad eius deſolationẽ fluxerunt anni quadringenti quadraginta, vt cõputat Philo in 440
Breuiario temporum dicens: A quarto anno Salomonis
vſq; ad finẽ poſteritatis eius & primũ ſucceſſorem Ahiaſa 248
rim cognomine Ioas ſupputantur anni octo & triginta ſupra centũ.
A Ioas vero vſq; ad ſpontaneam trãſmigrationem Ioakin anni ſunt
ducentinonaginta & vnus cõnumeratis decẽ annis, quibus regnauit 291
Amon captiuo patre Her, qui & Manaſſes. Porro à tranſmigratione

11 ad deſolationem anni ſunt vndecim. Hæc ille. Si ergo ſimul prædi-
440 cti anni colliguntur, reſultant anni quadringentiquadraginta. Hic autem annorum numerus cõprobatur per tempora regum Iuda, q̃bus regnauerunt ex. 3.&.4. libro Regum &.2. Paral. hoc modo.

1 Dauid Rex poſtq̃ regnauit annis.40.& inde q̃tuor annis fili⁹ eius vʒ.
2 Salomon à.4. anno deinceps regnauit annis trigintaſex. 36
3 Roboam annis decem & ſeptem. 3.Reg.14. 17
4 Abias annis tribus. 3.Reg.15. 3
5 Aſa annis quadraginta & vno. 3.Reg.15. 41
6 Ioſaphat annis vigintiquinq;. 3.Reg.22. 25
7 Ioram annis octo. 4.Reg.8. 8
8 Ochozias anno vno. 2.Paral.22.&.4.Reg.8. 1
9 Athalia annis ſeptem. 4.Reg.11. 7
10 Ioas annis quadraginta. 4.Reg.12. 40
11 Amaſias annis vigintinouem. 4.Reg.14. 29
12 Azarias, qui & Ozias annis quinquagintaduobus. 4.Reg.15. 52
13 Ioathan annis ſexdecim. 4.Reg.15. 16
14 Achaz annis ſexdecim. 4.Reg.16. 16
15 Ezechias annis vigintinouem. 4.Reg.18. 29
16 Manaſſes annis quinquagintaquinq;. 4.Reg.21. 55
17 Amon cõnumeratis annis.10. abſente patre an.12. 4.Reg.21. 12
18 Ioſias annis triginta & vno. 4.Reg.22. 31
19 Ioachaz menſibus tribus. 4.Reg.23.
20 Ioachim prius dictus Heliachim annis vndecim. 4.Reg.23. 11
21 Ioachim, qui & Helih, Neri, vel Ieconias mẽſibus. 3.& quarto menſe vltro in Babyloniam tranſmigrauit anno.8. Nabuchodonoſor, vt patet. 4.Reg.24. pro quo:
22 Sedechias regnauit annis vndecim. 4.Reg.24. 11

Et tunc facta eſt deſolatio templi anno.19. regni Nabuchodonoſor vt ſcribitur Hiere.52.&.4.Reg.25.

Ex quibus oĩbus colliguntur anni quadringentiquadraginta. 440

Annos autem illos decem, quos.70. interpretes & Philo annumerant ipſi Amon abſente patre: Nicolaus de Lyra adiungit ipſi Aſa: ex eo q̃.2.Paral.16. dicitur. Anno.36. regni Aſa aſcẽdit Baaſa rex Iſrael in Iudam: quod verum eſſe non poſſet, niſi eidem Aſa prædicti decem anni adderentur. Sed mendoſus eſt textus.2.Para.16. quoniam vbi ſcribitur anno.36. ſcribi debet anno.26. Quod probatur ex hoc q̃.3.Reg.15. dicitur. Anno.3. Aſa regis Iuda regnauit Baaſa filius Ahie ſuper omnẽ Iſrael in Terſa viginti quatuor annis. Si ergo Baa

ſa regnauit

ſa regnauit. 24. annis, & incepit regnare anno. 3. regis Aſa, hoc eſt cõ
pleto ſecundo anno & inchoato tertio, non potuit peruenire ad an/
num. 36. regni Aſa: ſed ad. 26. quo etiam anno obiit, vt dicitur. 3.
Reg. 16. vbi ſic ſcribitur. Anno. 26. Aſa regis Iuda regnauit Hela fi/
lius Baaſa. Inſuper ibidem ſcribitur. Anno trigeſimoprimo Aſa regis
Iuda regnauit Amri ſuper Iſrael. 12. annis. Ergo anno. 36. regni Aſa
regnabat Amri rex Iſrael, & decem annis antea obierat Baaſa. & ideo
textus. 2. Paral. 16. mendoſus comprobatur. Potius ergo adhæren/
dum eſt ſententiæ ſeptuaginta interpretum & Philonis: quam etiam
ſequitur Euſebius: & nos eandem ſentẽtiam imitamur. Ex prædictis
regibus deſcendẽtibus ex Dauid natus eſt poſtea Chriſtus, qui factus
eſt ex ſemine Dauid ſm carnem, vt dicitur Roma. 1. cap. quia idem
Chriſtus deſcendit ſm carnem ab ipſo Dauid nõ quidem per lineam
Salomonis: vt multi falſò putauerunt: quoniam eiuſdem Salomo/
nis linea defecit interfecto ab Hieu Ochozia, vt patet. 2. Paral. 22. &
hoc fuit propter peccata eius. Vnde dicit beata Birgitta de Suetia li/
bro. 3. cap. 19. ſuarum reuelationum. Salomon cui tam mirifica da/
ta & promiſſa ſunt: exceſſit à bonitate: & non eſt completa in eo pro/
miſſio propter ingratitudinem eius. Hæc illa. Sed ipſe Chriſtus pro/
ceſſit ex Dauid per lineam Nathan filii ſui naturalis germani Salo/
monis. Nam vt dicitur. 1. Paral. 3. Dauid ex Berſabee quatuor filios
habuit, ſcilicet Symmaa, Sobab, Nathan, & Salomonem. Nam defi/
ciente linea Salomonis interfecto Ochozia & cæſa Athalia ſucceſſit
in regnum Ioas, vt patet. 4. Reg. 11. Qui deſcẽdit ex linea Nathan.
In hoc plures authores decepti ſunt deſcribentes non recte Chriſti
genealogiam: quoniam ad eorum manus nõ peruenit Philonis bre/
uiarium de temporibus: qui ad plenum prædicta in eodem libro de/
clarat dicens. Siquidem orta lite inter filios Dauid, quos ex Berſabee
genuerat, quis regno præcederet: Dauid edicto ſtatuit à iunioribus
inchoari: & vt alter alteri ſuccederet vbi poſteritas naturalis defice/
ret. Itaq; à Salomone minimo cœptum eſt: & à Nathan illi natu pro
ximiore filio dicto Ahiaſar & Mathat & poſteris eius Ahiaſarim atq;
Mathatim, id eſt, vt omnes dicerentur & eſſent fratres principis & do
nati tempore ad ſuccedendum. Hinc vſq; ad Ioſaphat & Ochoziam
poſteritas Nathan ſemper dicta eſt Ahiaſarim. Nam quos occidit Io
ram poſteros Nathan, quos pater in tribu Iuda præter decretum ho
norauerat filii Ioſaphat, fratres Ioram dicti ſunt. Similiter infantes
eorum, quos Ioram liberos quidem, ſed redditu vacuos in tribu Iu/
da reliquerat; dicti ſunt fratres & filii Ochoziæ; cum tamen Ocho/

zias vnicus ſolus ex Iorã & Salomone ſuperſtes eſſet. Quo perẽptõ omnem ſtirpem regiã Ahiaſarim Athalia conata eſt delere: niſi pro/uidentia Ioſabet ſororis Ochoziæ ſaluatus fuiſſet minimus ex Ahia ſarim infans Helih, & q Heliachim. Nã ſynonyma ſunt Syris & Ægy ptiis Helih, Heliachim, & Ioachim. Cognominatus autem infans Helih, fuit Ioas primus ex domo Dauid & poſteritate Nathan. Pro quo Mizmor. i. pſalmus à dextro & læuo choro decantatus fuit: qui à .70. ſenioribus ſeptuageſimusquartus poſitus eſt: & ſub Ioiada inſti tutus ne diſperderet Deus funditus domum Dauid, vbi finierat pro/les Salomonis. Ab iſto Ioas atq; deinceps in rememorationẽ, reges ſemper binomii & trinomii fuerũt. Nã iſte primus dictus eſt Helih, Ioas, Symeon. Item Her, Manaſſes & Ezechias, Ieſus & eiuſcemodi. Huc vſq; Philo Hebræus. Hæc verba Philonis conueniunt dictis di/uinæ ſcripturæ in libris Regum & Paralipomenon: vt eleganter ex/ponit Ioannes Annius in ſuis cõmentariis ſuper Philonem. Siquis ea videre cupit, prædicta eius in Philonem cõmentaria legat.

Sexta ætas à templi deſolatione uſq; ad Chriſtum. *Cap. 10.*

586 A Deſolatione templi vſq; ad Chriſti cõceptionem fuerunt anni quingentioctogintaſex. Et facta additione nouẽ men/ſium quibus in ventre matris vſq; ad natiuitatẽ eius man/
587 ſit, fuerunt anni quingenti octogintaſeptem: minus tribus menſibus. Ad hoc probandum diſtinguemus hæc intermedia tem/pora in quatuor partes imitantes Philonem hebręum. Et primo à tẽ pli deſolatione vſq; ad liberationem à Babylonica ſeruitute in princi/pio Monarchiæ Perſarum & Medorum regnante Cyro. Secundo à li beratione & eadem Monarchia vſq; ad principium Monarchiæ Græ corum regnante Alexandro magno. Tertio ab Alexãdro magno vſq; ad Iudam Machabæum: qui ab ipſo Philone dicitur Aſmonai, ideſt pugnax latine: & vulgo Palladinus ab armata Pallade: Græce vero Machabæus. Quarto à Iuda Machabæo vſq; ad Chriſtum. Incipia/mus ergo primo ab ipſa templi deſolatione.

De tempore captiuitatis Babylonicæ. *Cap. 11.*

TEmpus Babylonicæ captiuitatis à deſolatione templi vſq;
70 ad populi liberationem, fuit annorum .70. quod ſic oſten ditur ex Philone & ex diuinis eloquiis. Nam dicit Philo in breuiario temporum. Et à deſolatione ad carceres Ioa/

20 chin ſunt anni viginti,& ab eius tranſmigratione triginta & vno. Sex
annis ſequẽtibus tunc editus eſt Mizmor octogeſimusſeptimus. In
7 fine autem ſeptimi anni Euilmerodach eductum Ioachin de carcere
in honore habuit:eumq; popul⁹ Neri cognominauit,eo quod lucer/
na Dauid,quę timebatur extincta,illuxerit:& Mizmor octogeſimus
octauus editus eſt ad gratiarum actionem atq; conſeruationem gen/
tis:& celerem miſſionem meſſiæ. Mox liberato Neri, datus eſt à Deo
filius Meſezebeel cognomento Salathiel: qui anno. 17.ante ſolutio/
nem captiuitatis genuit Barachiam: qui anno. 17.ſoluta captiuita/
te dux populi fuit:& ab eo ducatu dictus eſt Zorobabel anno à tranſ/
migratione octogeſimoprimo, & à deſolatione ſeptuageſimo. Hæc
Philo. Ex quo patet ꝙ à liberatione Neri à carceribus vſq; ad ſolutã
43 captiuitatem fluxerunt anni quadragintatres:qui adiuncti prædictis
70 vigintiſeptem conſtituunt annos ſeptuaginta. Ponderanda ſunt au/
tem verba Philonis,quoniam diſtinguit annos tranſmigrationis ſpõ
taneæ à deſolatione & captiuitate violenta totius regni: & de vtriuſq;
diſtinctione atq; geſtis ſcribitur in fine quarti libri Regum:& in vlti/
mo. 2.Paralip. De vtraq; etiam eſt vaticinium Hieremiæ prophetæ,
capite. 34. Vbi in fine contra Sedechiam locutus eſt ipſe propheta:
& ſolitudinem atq; deſolationem vocat dicens. Reducam Chaldæos
in ciuitatem hanc, & præliabuntur aduerſus eam, & capient eam, &
incendent igni: & ciuitates Iuda dabo in ſolitudinem, eo quod non
ſit habitator. Qualiter autẽ hoc ſit adimpletum ſcribitur in eodem li/
bro Hieremiæ à capite. 36. vſq; ad. 40. & in fine. 4. Regum & in cal/
ce. 2. Paralip. eiuſdem deſolationis vaticinium:& quantum tempo/
ris duratura eſſet deſolatio exprimitur Hieremiæ. 25. capite hoc mo
do. Hæc dicit dominus exercituum. Pro eo quod non audiſtis verba
mea: ecce ego mittam & aſſumam vniuerſas cognationes Aquilo/
nis:& Nabuchodonoſor Regem Babylonis ſeruum meum:& addu
cam eos ſuper terram iſtam,& ſuper habitatores eius,& ſuper omnes
nationes,quæ in circuitu illius ſunt:& interficiam eos:& ponam eos
in ſtuporem & in ſibilum & in ſolitudines ſempiternas. Et erit vni/
uerſa terra eius in ſolitudinem & in ſtuporem:& ſeruient omnes gen/
tes iſtæ regi Babylonis ſeptuaginta annis. Cumq; impleti fuerint ſe/
ptuaginta anni, viſitabo ſuper Regem Babylonis, & ſuper gentem il/
lam dicit dominus, iniquitatem eorum: & ſuper terram Chaldæo/
rum: & ponam illam in ſolitudines ſempiternas. Ex quo ſequitur
Philonem recte dixiſſe ſeptuaginta annos deſolationis & ſolitudinis
non tranſmigrationis, vt quidam incaute ſcribunt. Prius namq; fue/

rat tranſmigratio vndecim annis: Et ideo Philo affirmat annos octo/
ginta & vnum à trāſmigratione: &.70.ab ipſa deſolatione. Hos etiā
annos deſolationis & non tranſmigrationis vocat ſapientiſſimus Da
niel propheta.9.ca.dicens. In anno primo Darii filii Aſſueri de ſemi
ne Medorum, qui imperauit ſuper regnum Chaldæorum anno vno
regni eius: ego Daniel intellexi in libris numerum annorum de quo
factus eſt ſermo domini ad Hieremiam prophetam, vt complerētur
deſolationis Hieruſalem.70.anni. Fuerunt ergo anni.70. à deſolatio
ne ad liberationem. Conſiderandum eſt etiam, ꝙ carceres Ioachin in
iuſti fuerunt, quia ſub fide publica ſe ſe cum ſuis poteſtati magni Na/
buchodonoſor permiſit: & poſt lapſum temporis annorum.ſ.trigin/
ta vnius illum in vincla coniecit. Et idcirco illum tanq̄ iniuſte ibi po/
ſitū, filius eius cognomine Euilmerodach & nomine Amilinus edu/
xit, & honorauit, vt ſcribitur.4.Reg.25.& Hieremiæ vltimo. Sicut
autem Philo vocat Ioachin Neri, quod interpretatur lucens mihi,
vel lucerna mea: ſimiliter etiam Lucas euāgeliſta.3.c.vocat eum Ne/
ri ex ipſius cognomine: & dicit eum patrem Salathielis, cui nomen
proprium fuit Meſezebeel. Hinc fuit Barachias filius: qui à principa
tu cognominatus eſt Zorobabel, id eſt princeps captiuitatis Babel.
Porrò Zorobabel genuit Rheſa cognomento Miſciollam. Lucas etiā
eum vocat Rheſa.&.1.Para.3.dicitur Miſciollam. Breuibus autem
verbis ponitur genealogia hæc Neemiæ.3.vbi dicitur. Et iuxta eum
ædificauit Miſciollam filius Barachiæ filii Meſezebeel.

De tpe à primo anno Cyri uſq; ad Magnū Alexādrū ex hebræis libris. Ca.12.

A Primo anno Monarchiæ Cyri & Darii quando facta eſt
liberatio à captiuitate Babylonica: vſq; ad magnum Ale/
191 xandrum digeruntur anni centumnonaginta & vnus.
Quod oſtendit Philo per ſacerdotes ex tribu Leui: & per
duces ex domo Dauid dicens. Præfuerunt autē populo duces ex do/
mo Dauid & ſacerdotes ex Leui ſeorſum vſq; ad tempora Aſmonai.
Et prius deſcribit ex ordine ſacerdotes: deinde duces. De ſacerdotibus
ergo dicit. Et de his.70.ſeniores ſic in ſcriptis reliquerunt. Ieſus filius
Ioſedech magnus pontifex cum Barachia Zorobabele filio Meſeze/
beelis filii Neri ipſe eſt Ioachin anno primo Cyri venit Hieroſoly/
mam: & ſecundo anno dum iacerent fundamenta prophetantibus
Agai & Zacharia ob mortem Darii Hiſtaſpis impeditum eſt opus:
nec adiri potuit Cyrus: qui bello Thamirico erat impeditus. Suc/

ceſſit interfecto Cyro, Aſſuerus Priſcus Artaxerſes: qui bellum parabat contra Artaxat factionis Thamiricæ fautorem: qui & ad defectionem compulerat Aſſyrios, Medoſq́;, ac Perſas: & Aſſuerus intra Babyloniam ſeſe continebat. Ad eum Ieſus pontifex quia duces Syriæ contra Hebræos ſcripſerant, ſe contulit relicto pontificatu anno. 12. Aſſueri, filio ſuo Ioachin, qui & Helih. Ergo quia eo anno erat Aſſuerus occupatus bello, non eſt auditus Ieſus. Victor cum ſequente anno miſſum a'ſe Holofernem a' Iudæis truncatum audiſſet, edicto publico vetuit templum erigi. Succeſſerunt duo filii eius, qui de imperio contendentes Dario Longimano, qui votum relaxandi edictum patris emiſerat, ſeptimo menſe victoria ceſſit. Anno eius primo reuerſus Ieſus hortantibus iiſdem prophetis ædificare templum annixus eſt. Geſſit ergo Ieſus pōtificatum primum vſq; ad duodecimum annū Aſſueri Priſci, annis ſex & triginta, Ioachin filius in eius abſen- 36
tia annis octo. Is & Iudith geſta conſcripſit: & anniuerſariam libera- 8
tionis memoriam, quotannis agendam inſtituit. Idem Ieſus reuerſus proſecutus eſt pontificatum annis viginti vſq; ad vigeſimum an- 20
num Longimani natus annos triginta & cētum. Et ſucceſſit Ioachin item ſecundo pontifex annis quadraginta & octo vſq; ad duodecimū 48
annum magni Artaxerſis Aſſueri: qui geſta Heſter ſcripſit: & memoriam Phurim inſtituit hortante illum per litteras Mardochęo, qui decem & octo annis ætatem Iſaac ſuperauit. Tertius pontifex ſucceſſit Eliaſib annis vno & viginti vſq; ad trigeſimumtertium annum ma- 21.
gni Artaxerſis. Hic primus poſuit Hieroſolymis portā gregis. Quartus pontifex Ioiada geſſit pontificatum annis vigintiquatuor: & to- 24
tidem Ionathan vſq; ad finem Ochi Artaxerſis. Vltimus ſub Arſis 24
fuit ſextus pōtifex Iaddus annis decem. Hæc ille. Ex horum pontifi- 10
cum temporibus colliguntur anni centumnonaginta & vnus. Hos 191
etiam ſex pontifices Neemias enumerat. 12. ca. dicens. Ioſue autem genuit Ioachin: & Ioachin genuit Eliaſib: & Eliaſib genuit Ioiada: & Ioiada genuit Ionathan: & Ionathan genuit Iedda. De bello autem Thamirico Philo ſequitur veram hiſtoriam Perſarum & Metaſthenis Perſæ chronographi: & aſſerit poſt mortem Darii interfectum Cyrum & non ante, vt inconſulte deſcribunt Herodotus & Euſebius. Et hoc eſt, quod ſignificat Eſdras cap. 3. & 4. quod licet Darius & Cyrus adepta Monarchia ſoluerint captiuitatem Babylonicam, quam ibi inuenerunt: & dederint licentiam reædificandi templum: tamen opus impeditum fuit a'vicinis ducibus Cyri omnibus annis eiuſdē Cyri. Et poſt eum ſecutus Artaxerſes publico edicto prohibuit hoc

addens ꝙ ſemper ciuitas illa rebellauerat cõtra reges: quia ſcilicet in/
terfecerat fœmina Holofernem principẽ militiæ ſuæ exiſtente pon/
tifice Ioachin ſuffecto à patre Ieſu, vt Philo ſcribit: & in libro Iudith
commemoratur. Et non te perturbet ꝙ Iſte Aſſuerus vocetur Nabu/
chodonoſor in libro Iudith: quia, vt ibi dicitur, & Philo ſcribit, Arta/
xat inuaſerat Monarchiã tenebatq; Aſſyrios, Medos, & Perſas: & hic
Aſſuerus ſolam Babyloniam: vbi rex cõmuni appellatione dignita/
tis vocatur Nabuchodonoſor, ſicut in Ægypto Pharao. Quod vero
Philo ſcribit Mardochæum ſuperaſſe Iſaac annis decem & octo, ſi/
gnificat eundem Mardochæum vixiſſe annis cẽtum nonagintaocto:
quia Iſaac vixit annis centumoctoginta, vt ſcribitur Gene. 35. Dein
de Philo deſcribit duces ex domo Dauid: & incipit à Regibus ex do
mo Nathan deſcendẽtibus ante captiuitatem: poſtea ponit duces in/
de ſequentes. Subiungit igitur dicens. Principes vero ex domo Na/
than primus Symeon qui & Ioas. Rurſus Leui qui & Amaſias. Item
Ieſus qui & Ezechias. Her quoq; qui & Manaſſes. Hi ante captiuita/
58 tem. Porrò in captiuitatis ſolutione Zorobabel primus præfuit an/
66 nis octo & quinquaginta. Rheſa Miſciollã ſex & ſexaginta. Ioanna/
53 ben Rheſa tribus & quinquaginta. Iudas primus cognomine Hyrca
14 nus quatuordecim. Hæc ille. Ex annis ergo horũ ducum conſurgunt
191 ſimiliter anni centum nonaginta & vnus.

De tempore ab Alexandro magno ad Iudam Machabæum. *Cap. 13.*

164 AB Alexandro magno vſq; ad Iudam Machabæum fluxe/
runt anni centum ſexagintaquatuor. Quod etiam oſten/
dit Philo prius per pontifices Leuitici generis: deinde per
duces Dauidicos. Dicit ergo. Ab Alexandro vero ad Aſ/
monaim pontifices vſq; ad Iudam.

Onyas Priſcus annis vigintiſeptem. 27
Simon Priſcus vigintitribus. 23
Eleazarus Antiochi Theos inimicus viginti. 20
Manaſſes Seleuco Gallinico amicus vigintiſeptem. 27
Simon iuſtus honoratus à magno Antiocho vigintiocto. 28
Onias huius filius à Seleuco ſpoliatus templo trigintanouem. 39
Hunc ſequitur Iudas Aſmonai. hæc Philo.
Ex prædictis redduntur anni centum ſexagintaquatuor. 164
Deinde Philo eoſdem annos cõputat per duces ipſos, dũ ſubiungit.
Duces vero ex domo Dauid fuere.

Ioſephus primus annis ſeptem. 7
Abner Semei vndecim. 11
Helih Matathias duodecim. 12
Aſar Maat nouem. 9
Nagit Artaxat decem. 10
Agai Helli octo. 8
Maſſot Naum ſeptem. 7
Amos Scirach quatuordecim. 14
Matathias Siloa decem. 10
Ioſephus iunior Arſes honoratus à Ptolemæo ſexaginta. 60
Ianneus ſecundus Hyrcanus præfuit annis ſex & decem. 16
Hæc Philo. Ex his ducibus colliguntur ãni cẽtũ ſexagintaq̃tuor. 164

De Regibus autem ex Nathan ante captiuitatis liberationem, & de ducibus poſt ipſam liberationem quo ad eorum nomina ſiue cognomina vſq; ad Iudam Machabæum conueniunt Lucas euangeliſta & Philo, & in multis etiam Ioſephus.

De tempore à Iuda Machabæo uſq; ad Chriſtum. Cap. 14.

A Iuda Machabæo vſq; ad Chriſti conceptionem fluxerunt anni centumſexaginta & vnus. Hoc autẽ probatur ex verbis Philonis in breuiario temporum. In quo tempus à Iuda Machabæo ad tyrannidem Herodis & ab ea ad legitimum eius principatum: à quo vſq; ad ſuam ætatem idem Philo deſcribit dicens: Mox ſecuti Aſmonai ſimul cum pontificatu etiam ducatum à domo Dauid ſubripuerũt. Vnde orta eſt inimicitia & ſimultas. Iudas Aſmonai correptis armis contra Antiochum illuſtrem & filium eius Eupatorem atq; Demetrium præfuit annis quinq;. 5

161

Ionathas eius frater decem & nouem. 19
Simon ab Antiocho Sidete ĩmunitate donatus p̃fuit annis octo. 8
Ioannes Hyrcanus Priſcus ex Aſmonaim annis vigintiſex. 26
Ariſtobolus vno. 1
Ianneus Alexander vigintiſeptem. 27
Eius vxor Alexandra nouem. 9
Vltimus Hyrcanus trigintaquatuor. 34
Qui captus à Parthis relicta vxore ac filia eius fra- 119.
tre Ariſtobolo: mox Herodes iubente ſenatu Romano: inuitis Hebræis regnum tyrannicum iniit ſumpta ſibi vxore filia Hyrcani capti à Parthis: & declarato filio eiuſdem Hyrcani Ariſtobolo pontifice, vt Iudæorum animos ad ſe inclinaret. Suſtulit autẽ ex filia Hyrcani

ſibi vxore filios duos. Sed cum anno vigeſimoſexto tyrannici regni ſui Herodes reuerſum ſocerum Hircanum aduerteret more priſco regis ſalutari ab Hebræis, illum ſibi ſocerum, ſocrumq; atq; filiam ſibi vxorem & duos ex ea ſuſceptos liberos & Ariſtobolum interemit. Bienioq; poſt Hebræos multis calamitatibus afflixit. Anno vero trigeſimo principatus ſui tyrannici Zanedrim ex domo Dauid deleuit: & Annaleum quendam atq; Zanedrim ex Proſelitis ſuffecit, qui nimium in lege videbantur eruditi. Tum & Salome ſororem ſuam, & virum eius de tribu Iuda: itemq; proprium filium quem ex vxore eiuſdem tribus ſuſceperat, interfecit, quod diceretur iam in lege promiſſus Chriſtus natus. Feſſi tandem Hebræi, vltro ipſi ac eius poſteris regnum obtulerunt, iurantes in fide ipſius ac poſterorum ſeſe per manſuros. Regnauit hic primus Herodes Aſcalonita tyrannico principatu annis trigintauno: & legitimo ſex. Et filius eius Archelaus annis nouem. Herodes autem tetrarcha annis vigintiquatuor: cuius vigeſimoprimo anno legatus a' noſtris Iudæis ab Alexandria miſſus adoleſcens eram. Secutus eſt hunc Agrippa Priſcus annis ſeptem. Agrippa iunior annis ſeptẽ & viginti. Et Agrippinus, qui & Agrippa vltimus annis triginta vſq; ad hunc vltimum annum ætatis meæ decrepitæ. Hic eſt finis breuiarii temporum prædicti Philonis. Sunt ergo anni a' Iuda Machabæo vſq; ad tyrannicum principatum Hero-
129 dis centumuigintinouem, vt hic Philo enumerat. A quo diſcrepat Ioſephus, qui affirmat annis duobus minus regnaſſe Aſmonai, ideſt annis. 127. ideo hic reiicitur Ioſephus, & in multis aliis temporibus. Nam libri Machabæorum, qui olim abſq; temporibus ſcripti erant: & geſta & ſub quibus regibus acta erant apud veteres habebantur: Ioſephus in eis tempora adiiciẽs, eos apocryphos reddidit: quia ponit Antiochum illuſtrem regnaſſe anno centeſimo trigeſimoſeptimo regni Græcorum, ſcilicet ab Alexandro magno, vt. 1. Machab. primo capi. ſcribitur: qui tamen regnauit anno centeſimo quinquageſimotertio, vt patet in annalibus Græcorum per ſingulos reges Aſiæ & Syriæ poſt Alexandrum: quos Euſebius in libro de temporibus erudite annotauit. Porro' Herodes, vt dictum eſt, regnauit tyrannico principatu annis trigintauno & legitimo. 6. atq; ſimul in totum regnauit annis. 37. vt omnes concedunt. Cœpit autem legitimus principatus Herodis regni ſui anno. 32. incipiente: qui erat etiam incipiens annus quadrageſimusſecundus Octauiani Auguſti, vt patet per Olympiades, & per Euſebium in libro de temporibus. Quo tempore Chriſtus de Virgine conceptus eſt: & impleta eſt tunc pro-

phetia Iacob dicentis Gene. 49. Non auferetur ſceptrum de Iuda &
dux de femore eius, donec veniat qui mittendus eſt, id eſt Chriſtus
verus meſſias. Nondum autem erat ablatum regnum & ducatus Iu-
da in tempore tyrannici regni Herodis: ſed cum cœpit regnare legi-
timo principatu, quando conceptus eſt Chriſtus. Si ergo annis præ-
dictis centumuigintinouem à Iuda Machabæo ad initium regni ty- 129
rannici Herodis, addantur. 32. anni Herodis, quando ſcilicet conce- 32
ptus eſt Chriſtus: conſurget numerus annorum centumſexaginta 161
vnius à Iuda Machabæo ad Chriſti conceptionem. Quia vero, vt di
cit Philo, ſuſceptus principatus fuit cauſa ſimultatum: Nam duces
Dauidici depreſſi equidem iure iraſcebantur: & ideo ipſe Philo non
ponit, qui ſucceſſerint ex domo Dauid: quia ſtuduit tempora per du
ces notiores exprimere, qui ſumpſerant principatum. Quidam vero
Iudæi in primitiua eccleſia fingentes ſe Chriſtianos, vt obſcurarent
genealogiam Chriſti: quam Lucas & Matthæus aperte deſcribunt:
potiſſime Lucas, qui ait Ianneo ſucceſſiſſe Melchi: & Melchi ſucceſſiſ
ſe Leui patrem Mathan & auum Helih ſiue Ioachin, tranſmutatis no
minibus dixerunt Panter pro Melchi: & Barpanter pro Leui: & quod
Helih quaſi alter à Ioachin fuerit pater Ioſeph legalis per ſuſcitatio-
nem fraterni ſeminis. Contra quos Hieronymus de ortu beatæ Ma-
riæ virginis ſcribens. Quid, inquit, Panteris & Barpanteris & frater-
ni ſeminis ſuſcitatione opus fuit ad genealogiam Mariæ quæ clara
eſt: niſi quia falſi fratres ſub ſpecie angeli lucis ad eludendum euange
lia quaſi illa expoſituri hæc finxerunt? vbi euãgeliſta Lucas & ſancto
rum traditio Syrorum, ſicut Philo & Lucas clariſſime deſcripſerunt.
Quin etiam & vbi Lucas tempora non colligit, & Philo definit ipſi
ea clariſſime inferunt dicentes. Vixit autem Melchi filius Iannei an-
nis quinq; & viginti & genuit Leui: qui quadragenarius genuit Ma- 25
than. Hic agens annum trigeſimumſextum genuit Ioachin, qui & 40
Helih patrem quidem naturalem Mariæ & legalem Ioſeph. Anno 36
autem quadrageſimoſexto ipſe Ioachin natura ſterilis genuit Ma- 44
riam. Quæ & ipſa quartodecimo ætatis anno genuit Saluatorem. 16
Hæc Hieronymus. Si ergo enumerentur anni à Melchi vſq; ad quar-
tumdecimum annum beatæ Mariæ virginis conſurgent anni cen- 161
tumſexaginta & vnus: & totidem à Iuda Machabæo ad trigeſimum
ſecundum annum Herodis. Quare primus annus, quo legitime ſce-
ptrum de tribu Iuda ſuſtulit Herodes, idem fuit & primus concepti
Saluatoris. Colligamus ergo ſimul annos à deſolatione templi ad
Chriſti incarnationem ex prædictis quatuor diſtinctionibus ſextæ

ætatis:& inueniemus eos eſſe quingentos octogintaſex.

Nam à deſolatione vſq; ad liberationem fuerunt anni.	70
A liberatione vſq; ad Alexandrum magnum anni.	191
Ab Alexandro vſq; Iudam Machabæum anni.	164
A Iuda Machabæo vſq; ad Chriſti conceptionem anni.	161
Ergo à deſolatione vſq; ad Chriſtum conceptũ fuerunt anni.	586

EPILOGVS.

Similiter colligendi ſunt ſimul omnes anni à mundi creatione vſq; ad Chriſtum ex diſtinctionibus prædictarum ſex ætatum.

Nam ab Adam vſq; ad diluuium fuerunt anni.	1656
A diluuio vſq; ad Abraham fuerunt anni.	292
Ab Abraham vſq; ad legem datam Moyſi fuerunt anni.	505
A lege moyſi vſq; ad inchoatum templum Salomonis anni.	480
Ab inchoatione templi ad eius deſolationem anni.	440
A deſolatione vſq; ad Chriſti conceptionem anni.	586
Ergo à creatione mundi ad Chriſtum cõceptum ſunt anni.	3959

Quibus addendi ſunt nouem menſes quibus Chriſtus in vtero matris manſit antequam naſceretur. Itaq; à creatione mundi vſque ad Chriſti natiuitatem colliguntur anni tria millia nongenti ſexaginta minus tribus menſibus. A cuius natiuitate iuxta morem cõmunem eccleſiæ Romanæ, deinceps enumerantur anni domini Saluatoris. Hæc ſufficere poſſunt ad comprobandam veritatem temporum ab exordio mundi ad Chriſtum. Sed ad maiorem euidentiam ex aliis regnis eadem tempora in tribus ſequentibus libris adhuc vberrime demonſtrabimus.

Liber tertius de Italorum temporum deſcriptione.

PROLOGVS.

DE temporibus ante diluuium in libris Etnicorum nihil inuenire potuimus, niſi quod ſcribitur à Beroſo Chaldæo, qui primo antiquitatum libro ita dicit. Ante aquarum cladem famoſam, qua vniuerſus periit orbis, multa præ

texerunt ſecula: quæ à noſtris Chaldæis fideliter fuerunt ſeruata. Cũ ergo ſingula tempora non expreſſerit ante diluuium: & ad nos non peruenerint annalia Chaldæorum: non poſſumus ex eorum ſcriptis comprobare eadem tempora: niſi ex Moyſe & ex Hebræis codicibus & Philone: qui dicunt à mundi creatione ad diluuium fluxiſſe annos mille ſexcētos quinquagintaſex, vt ſuperiori libro deſcripſimus. Poſt 1656 diluuium vero ipſi Etnici ſingula tempora & annos deſcribunt, quaſi fuerit poſt ipſum diluuium prima hominum origo: & in iiſdem annorum numeris conueniunt Moyſi, Hebræis & Philoni: quod oſtendemus in hoc. 3. libro, in quo agendum eſt de Italiæ imperio iuxta diuerſa ſeculorum tempora, metallorum varia ſpecie deſignata.

De Aureo ſeculo. *Cap. I.*

QVemadmodum ait Marcus Cato Portius in fragmentis. Italiæ ſplendidiſſima origo fuit, tum tempore, tum origine gentis. Cœpit enim aureo ſeculo ſub principibus diis Iano, Cameſe, Saturno gente Phœnica & Saga: quæ poſt inundationem terrarum per orbem prima colonias miſit. Et de mundi quidem origine authores non paria ſentiunt. Nam Chaldæi ſibi ſempiternitatem perſuadent. Phœnicibus vero ac Sagis magis placet origo. Inter vtroſq; conuenit ante Ninum circiter annis quinquaginta & ducentis, quibus durauit aureum ſeculum terras fuiſſe inundatas: & in Scythia Saga renatum mortale genus. Hæc ille. Eidem conuenit Archilocus in libro de temporibus: qui Maſeam Phœnicem Damaſcenum citat dicens. Maſeas Phœnix Damaſcenus libro nonageſimoſeptimo hiſtoriarum aſſerit ante Ninum fermè ducentis quinquaginta annis fuiſſe inundationem terrarum: & quendam, cui teſtimonium perhibet Moſeus antiquiſſimus hiſtoricus, liberatum circa fluuium Araxim ad montes Caſpios: tumq; recenti cœlo & rudi humano genere vixiſſe auream vitam: in qua nullo ferente legem natura ipſa viuebatur: quouſq; Ninus & Semiramis arma populis inferentes primi vitam vitiare cœperunt humanam. Hæc ille. Quintus Fabius Pictor prædictis duobus etiam conuenit in libro de aureo ſeculo & de origine vrbis Romæ dicens. Italiæ imperium penes duos populos principes extitit: Poſterius Romani: principio Thuſci ſub Iano cœperunt in aureo ſeculo. Aurea ætas primo ortu generis humani fuit ſic dicta quòd poſterioribus ſeculis comparata æque vt aurum in-

ter metalla effulſit. Eam cœpiſſe ſub Ogyge ante Ninum annis circi/
ter ducentis & quinquaginta Xenophon atq; maiores prodiderunt.
Is Ianus ſub initium aurei ſeculi, læuum latus Tyberis in Ethruria
tenuit. Cameſes vero ac Saturnus circa finem eiuſdem ætatis dex/
trum incoluerunt. Hæc ille. Aurea ætas non durauit integris annis
ducentis quinquaginta: ſed fere vno minus: ideo prædicti authores
eidem numero ducenteſimo quinquageſimo addiderunt ferme vel
circiter. Nã & Beroſus, ex quo authores præfati hæc hauſerunt, enu/
249 merat annos ætatis aureæ ducentos quadragintanouem. Xenophon
etiam in libro de æquiuocis idem tempus deſcribit à publica fide co/
lumnæ in Babylonia exciſæ à Semiramide. Enumerat enim ab inun
131 datione ad Saturnum patrem Beli annos trigintaunum ſupra cen/
56 tum: & à Saturno ad Belum filium annos ſex & quinquaginta: & à
62 Belo ad Ninum annos ſexagintaduos. Itaq; ab inundatione ad Ni/
num primum monarcham fuerunt anni ducentiquadragintano/
249 uem. quos oſtendimus tribus regibus Italiæ à diluuio ad Ninum &
Cameſem.

Solitudo Italiæ annis centum & octo.	108
Ianus primum aduenlens annis trigintatribus.	33
Comerus Gallus annis quinquagintaocto.	58
Ochus Veius annis quinquaginta.	50
Ex quibus conſurgunt anni ducentiquadragintanouem.	249.

Hos tres reges nominat Beroſus author publicæ fidei: qui dicit an/
no decimo Saturni patris Beli Ianum miſiſſe colonias Thuſcas du/
ce Comero Gallo: cui filius fuit Ochus Veius.

De argenteo ſeculo. *Cap. 2.*

POſt aureum ſeculum ſecuta eſt argentea proles, de qua dicit Fabius Pictor. Circa finem aurei ſeculi primus omnium Ninus Rex Aſſyriorum hos aureos mores noua regnandi cupiditate mutauit. Et primus limites transgreſſus bella finitimis mouit: & totius Aſiæ populos perdomuit: ſub quo Cameſes præfectus fuit Aboriginibus. Et paulopoſt frementibus vndiq; contra ſe armis: toto prius peterrato orbe Saturnus ad Ianum ſe contulit. Eum comi hoſpicio Ianus receptum Latio & Aboriginibus præfecit. Et more quamuis tunc finientis aurei ſeculi intra fines ſuos ſeſeque quiſque continuit: Ianus in Ethruria: & Saturnus in Latio: Tyberimq; fines imperii eſſe

inſtituit. Intra enim ſuam cuiq; patriam tunc de more regnum finiebatur. Limes igitur erat inter eos Tyberis; aræ vero limitum erant Ianiculum & Saturnia Capitolina. Ethruriam à Ianiculo Ianus, Latium à Saturno Saturnus cognominauit. Ad radices enim capitolii Saturnus condiderat, vt Ianus Ianiculum. Hæc igitur fuit prima Romæ origo ad radices Capitolii: vbi tunc paſcua bobus erat. Hæc ille. Cui & conuenit Cato in fragmentis: qui, vt in. 2. libro Dionyſius dicit, Fabium Pictorem ſecutus eſt dicens. Roma principio ſui paſcua bobus erat.

A Cameſe autem ad Atlantem Italum, à quo Italia dicta eſt, fluxerunt anni quadringentitriginta ſub his regibus. 430

Cameſes regnauit annis decem & nouem.	19
Iani ſecundus aduentus annis octogintaduobus.	82
Crannus Razenuus annis quinquagintaquatuor.	54
Aruns annis quadragintatribus.	43
Tages annis quadragintaduobus.	42
Sicanus annis triginta.	30
Enachii Lukii annis triginta.	30
Apis annis decem.	10
Leſtrigon annis quadragintaquinq;.	45
Hercules annis triginta.	30
Thuſcus annis vigintiſeptem.	27
Altheus annis ſeptem.	7
Heſperus annis vndecim.	11
Ex his conſurgunt anni quadringentitriginta.	430

Hæc tempora fidem publicam habent à Beroſo in. 5. antiquitatum. Qui per Reges Aſſyriorum à Cameſe, qui rexit primo anno Nini colonias Italas vſq; ad Italum ſupputat totidem annos & Larthes quot aſſignauimus. Inſuper Cameſis Saturni: Iani meminit Iginus, Plutarchus, Macrobius in primo Saturnaliorum, & nõnulli Poetæ. Crani Razenui meminerunt loca Volturnæ ita dicta: & Mirſilus de origine Italiæ: & Dionyſius in primo libro dicens Thuſcos ſe appellare à duce Razenuos. Aruntis primi, quem Beroſus Arunum nominat, memoriam ſeruant eius coloniæ Thuſcæ: Aruntini veteres: Aruntini Rullienſes: Aruntini Fidentiores. Tagetem fuiſſe, qui primus Thuſcos aruſpicinam docuerit omnes cum Beroſo cõfitentur. Sicani prædia in agro Vetuloniæ manent: quæ dicimus vallẽ Sicaniam: ſicut Enakios cẽs dicimus kathenakios, ideſt congregationes gigantum: quos expugnauit Apis: & filius eius Hercules Ægyptius.

Vnde & vallem gigantum etiam circa Thuſcanellam incolę vocant: & campum Cymeum iuxta katenakia: vbi Ioui iuſto Api affuerunt Itali contra gigãtes, vt aſſerit Diodorus in ſexto libro. Aliquot annis præfuiſſe Italiæ Apim & eius nepotẽ, quẽ Græci Anthropophagũ, Ethruſci Churchium: Latini & Beroſus Leſtrygonem vocant. Itemq; & Herculem, Tuſcum, Altheum, & Heſperum cũcta ſupradicta monumenta cum Beroſo confirmant. Et ideo à Chameſe vſq; ad Heſperum amplam fidem temporum & hominum Beroſus & hiſtorici & eorum monumenta præbent.

De Aeneo ſeculo. Cap. 3.

SEculum Aeneum incepit ab Atlante Italo, à quo Italia nomen accepit: vſq; ad Troianum excidium. Dicit enim Fabius Pictor in ſecunda parte libelli primi de origine vrbis Romæ. Prima igitur origo Romæ fuit collis Capitolinus ante Saturnia dictus. Sequens hunc Auentinus fuit habitatus ab Atlante Italo è Sicilia aducto eo cõtra fratrem ſuum Heſperum: in cuius tutela erat Aethruriæ imperium adhuc Iano puero & immaturo ad munera regia & regni. Porrò Italus dimicare à Iano & Aethruſcis prohibitus in Auentino conſedit: ad cuius radices iuxta Tyberim ope atq; conſilio Iani Capenam oppidulum condidit: & regionem eius permiſſu Italiam dixit. Mox Heſpero fratre rebus humanis exempto Italus in tutelam Ianum & Ethruriam ſuſcipiens: omnem circa Tyberim regionem extinctis vltro citroq; aliis cognominibus à ſe Italiam nuncupauit. Hæc ille. Teſte Iginio, cui concordat Beroſus Atlanti Italo, à quo Italia dicta eſt, frater fuit Heſperus Rex Hiſpaniæ: inter quos bello orto ob regnandi cupiditatem ſuperior fuit Atlas Italus: qui pulſo Heſpero in Italiam regnauit in Hiſpania, atq; Sicilia. Heſperus in Italia ad Thuſcos ſe conferens regni tutor factus eſt Iano tunc infante, vt Fabius innuit. Sed cõſidera vnum fuiſſe Ianum Priſcum, plures vero poſteriores: quorũ hic fuit vnus, cui nomen Camboblaſcon: & cognomen fuit Coritus gener Atlantis Itali, vt in quinto antiquitatum Beroſus prodit. Ab hoc Heſpero Italia & Hiſpania Heſperiæ dictæ ſunt, quia vtrobiq; regnauit, vt Iginus ſcribit & Seruius ſuper Aeneida refert. Non autem dicuntur ab heſpero ſydere, vt Græci mentiuntur: quia eò nauigant ab Italia in Hiſpaniam: quia ſic & Gallia eſſet Heſperia, quia eodem ſydere nauigant ab Italia in Gallias, vel quia ſola ſtella Polari fiat nauigatio: ſed,

vt dictum eſt, ab Heſpero, qui in Hiſpania & in Italia regnum tenuit. Verum pauloante obitum Heſperi Italus ab Hiſpania in Siciliam: & à Sicilia in Italiam contra fratrē dimicaturus conceſſit in Latium: vbi Ethruſci cum Iano puero obuiantes prohibuerunt Italum cum fratre arma conferre. Permiſerunt tamen, & opem cum conſilio adiecerunt, vt è regione Saturniç collem Auentinū teneret: & condito oppido Capena etiam agrum eius à ſe Italiam diceret. Mox ergo mortuo Heſpero tutor Iani, qui & Coriti ſucceſſit Italus in Vetulonia, vt in. 5. antiquitatum Beroſus tradit. Subiungit autē Fabius Pictor poſt prædicta dicens. Suſcepto igitur Italus Italiæ imperio tum filiā ſuam Romam nomine Siculis & Aboriginibus in Latio præfecit: quæ relicta Capena medium Palatinum tenuit: & in vertice vbi hæret Exquilino, Romam oppidulum condidit, quod Valentiā ſonat. hæc ille. Huius ergo æreі ſeculi tempora demonſtrabimus prius per Reges, Larthes Italiæ in Vetulonia: deinde per ſubregulos, qui regnauerunt in Latio: vnde Latini duxerunt originem: ex quibus etiā ſubſecuti ſunt qui Romani denominantur. Ab Italo ergo vſq; ad excidiū Troiæ fluxerunt anni. 448. quod oſtēditur ex temporibus ab Italo vſq; ad decimumoctauū annum Mezētii, quo anno Troia euerſa eſt. 448

Italus ergo Atlas regnauit annis decem & nouem. 19.
Morges annis viginti. 20
Coritus annis trigintatribus. 33
Iaſius annis quinquaginta. 50
Corybantus annis quadragintaocto. 48
Turrhenus annis quinquaginta & vno. 51
Tarcon Priſcus annis vigintitribus. 23
Abas annis quindecim. 15
Olanus annis viginti & vno. 21
Veibennus annis quadragintaduobus. 42
Oſcus annis trigintaquatuor. 34
Tarcon ſecundus annis quadragintaquatuor. 44
Tyberinus annis triginta. 30
Mezentius annis vigintiduobus. 22
Ex quibus cōſurgunt anni quadringentiquinquagintaduo. 452
A quibus ſi ſubtrahas annos quatuor, quibus regnauit Mezentius poſt excidium Troiæ, remanent anni quadringentiquadragintaocto ab Italo ad Troiæ incendium. 448.

De his regibus Latini hiſtorici non tacuerunt, & eorum monumenta adhuc extant. De Italo & filio eius Morgete atq; Itali genero Co-

tito & eius filio Iaſio: necnõ & de Turrheno Meone & eius filio Tar/
conte Priſco pleni ſunt codices. De Bante vero, quem Beroſus Cory
bantem vocat, id eſt haſtatum Bantem inſcriptio Crauiſca memoriã
facit. Abas à quo Abantes in Thuſcia populi ad caput Abium mari/
timi: perpetuum argumentum habet regionem ipſam vnde Lucu/
mo nomine Toruus claſſis maritimæ pro Ænea princeps fuit, vt au
thor eſt Virgilius in. 10. Aeneidos denominans ipſum Toruum
Abantem. Olanum ducem Thuſciç fuiſſe, qui primus Mediolanum
fundauerit, teſtis eſt Cato in fragmento. 7. originum. Veibenum co
gnomine Maſſum conſeruant monumenta & vrbs in Thuſcia Maſ/
ſæ: & Cœlius Veibenus à familia, vt memorat Varro in primo de
lingua Latina. De Oſco ſunt coloniæ Oſca, quç & Capua. Nam Oſci
ſunt Capuenſes, vt ait Seruius ſuper Aeneida: & Voloſca. i. antiqua
Oſca, & per ſyncopam Volſca: & Volſci populi: De Tarconte ſecun/
do qui Cacum coniecit in Labyrinthum. Solinus etiam loquitur in
Collectaneis. Tyberini patris Ocni ex fatidica Manto, à quo Albu/
la Tyberis dictus eſt, meminit Virgilius in. 8. &. 10. Æneidos: & alii
authores. De Mezentio vero memoriam faciunt Liuius in primo ab
vrbe condita: Dionyſius item Halicarnaſeus in. 2. libro. Macrobius
in primo Saturnaliorum: & Virgilius in. 8. &. 11. Aeneidos & dein
ceps. Eadem tempora ſupputantur per ſubregulos Latii ex Beroſo &
Manethone. Licet Manethon aliqua emendatione indigeat, vbi non
conſulte locutus eſt: vel vbi vitio ſcriptorum eſt deprauatus.

Roma filia Itali in Latio regnauit annis quadragintaſex.	46
Romaneſſus eius filius annis ſeptuaginta & vno.	71
Picus Priſcus annis quinquagintaſeptem.	57
Faunus Priſcus annis triginta.	30
Amnus Faunigena qui teſte Sillio locauit Agillam filiam Traſime/no filio Thurreni annis quinquagintaquatuor.	54
Vulcanus annis trigintaſex.	36
Mars cognomine Ianus annis vigintitribus.	23
Cecul us cognomine Saturnus annis trigintaſex.	36
Picus iunior annis trigintaquatuor.	34
Faunus iunior annis vigintiquatuor.	24
Latinus Æneæ poſtea ſocer annis trigintanouem.	39
Ex quibus conſurgunt anni quadringentiquinquaginta.	450
A quibus ſi demas duos annos, qbus regnauit Latinus poſt excidiũ Troiæ, remanent anni quadringentiquadragintaocto:	448
à Roma ſub regula Latii ad euerſam Troiam.	

De

De ſtanneo ſeculo. *Cap.4.*

AB euerſa Troia vſq; ad Romulum Romæ conditorē ſtanneum ſeculum nuncupari poteſt. quod ſupputatur annis quadringentis uigintiſeptem, vt placet Oroſio. Omiſſis 427 igitur Italiæ regibus: quoniam aliqua incerta de ipſorum annis traduntur: verum annorum numerum oſtendemus tantum ex Latinorum Regibus. Poſt euerſionem Troię ipſis Latinis, qui poſtea Romani nuncupati ſunt, primus regnauit Aeneas. Dicit enim Manethon. Anno tertio ab euerſione Troiæ Aeneas venit in Italiam ad Latinum & Euandrum & Thurrenos, hoc eſt anno tertio inchoato non completo. Conſtat autem Aeneam profugum domo veniſſe ad Latinum Aboriginum Regem: a quo primum Aborigines Latini dici cœperunt: a Latinoq; comi hoſpicio exceptus Aeneas etiā Latini filiā coniugio accepit: vnde ortū eſt bellū inter Troiugenas, Aborigines, & Rutulos. Nā teſte Liuio in primo ab vrbe cōd. Turnus Rex Rutulorum, cui pacta Lauinia ante aduentum Aeneæ fuerat: prælatum ſibi aduenam ægre ferens: ſimul Aeneæ Latinoq; bellum intulerat. Neutra acies ex eo certamine læta abiit. Victi Rutuli: victores Aborigines, Troianiq; ducem Latinum amiſere. Cui Latino ſucceſſit in Regnum Aeneas: qui ſm̄ Manethonem regnauit annos tres: & a Troiæ excidio ad obitum Aeneæ fuerunt ſex anni, & paulo plus. Nam inchoato ſeptimo anno accepit regnum Aſcanius: & ille annus eidem attribuitur.

1 Poſt igitur euerſam Troiā tertio anno completo periit Latinus. 3
2 Aeneas regnauit annos tres. 3
3 Aſcanius annos trigintaocto. 38
4 Siluius poſthumus frater Aſcanii annos vigintinouem. 29
5 Aeneas Siluius annos triginta & vnum. 31
6 Latinus Siluius iunior annos quinquaginta. 50
7 Alba Siluius annos trigintanouem. 39
8 Athus vel Epithus Siluius annos vigintiquatuor. 24
9 Capis Siluius annos vigintiocto. 28
10 Capetus Siluius annos tredecim. 13
11 Tyberinus Siluius annos octo. 8
12 Agrippa Siluius annos quadraginta. 40
13 Remulus ſiue Aremulus Siluius annos decem & nouem. 19
14 Auentinus Siluius annos trigintaſeptem. 37
Procas Siluius annos vigintitres. 23

15 Amulius Siluius annos quadragintaduos. 42
Ex quibus conſurgunt anni quadringentiuigintiſeptem. 427.

In omnibus prædictis ſecuti ſumus Euſebiũ excepto vltimo Amulio:cui Euſebius attribuit annos quadragintaquatuor:Nos autem in hoc imitantes Dionyſium Halicarnaſeum, qui eius annos deſcribit 42.eundem annorum numerum annotauimus,ſicut etiam cõputat Oroſius:ex quorum computatione, vt dictum eſt, conſurgit numerus annorum.427.licet ſm Euſebium & Eutropium conſurgant anni.429.quorum duo ſuperſunt anni:quos amputauimus.

De ferreo ſeculo. *Cap.5.*

SEculum ferreum dicimus tempus, quo regnauerunt Romani Reges ab ipſo primo Rege Romanorum Romulo vſq; ad pulſos Reges:quo tempore ab Euſebio enumeran-
240 tur anni ducenti quadraginta. Poſt Reges namq; Latinorũ, exordium ſumpſerunt Romanorum Reges, Romulo primum arripiente regnum vi ferrea occiſo.ſ.Amulio, Numitore, ac Remulo. Sicut enim dicit Euſebius & Eutropius: Numitor Procæ *Siluii* penultimi Regis Latinorum filius maior, à fratre Amulio regno pulſus in agro ſuo vixit: Filia eius adimendæ ſpei partus gratia, virgo Veſtalis lecta: quæ cum ſeptimo patrui ſui anno geminos edidiſſet infantes, iuxta legem in terra viua defoſſa eſt. Verum paruulos propè ripam Tyberis expoſitos Fauſtulus regii paſtor armenti ad Accam Laurentiam ſuam detulit. quæ propter pulchritudinem & rapacitatem corporis ſui quæſtuoſi Lupa à vicinis appellabatur. Vnde ad noſtram vſq; memoriam: meretricum cællulæ lupanaria dicuntur. Pueri cum adoleuiſſent collecta paſtorũ & latronum manu interfecto apud Albam Amulio, auum Numitorem in regnum reſtituunt. Quo auo perempto: & fratre Remulo iterfecto, Romulus ſolus Romæ regnare cœpit ædificata iam vrbe. Nam cœpit ædificare eam anno.4.ſextę Olympiadis: & anni regni eius cõputari incipiunt anno primo ſeptimæ Olympiadis poſtquam.ſ.interfecerat Amulium, Numitorem, & Remulum, vt refert Dionyſius Halicarnaſeus.

1 Romulus ergo regnauit annos trigintaſeptem. 37
Vacat regnũ anno vno:quod tempus interregnũ appellatum eſt. 1
2 Numa Pompilius annos quadraginta & vnum. 41
3 Tullus Hoſtilius annos trigintaduos. 32
4 Ancus Martius annos vigintitres. 23
5 Tarquinus Priſcus annos trigintaſeptem. 37

6 Seruius Tullius annos trigintaquatuor. 34
7 Tarquinus ſuperbus annos trigintaquinq;. 35
Ex quibus conſurgunt anni ducenti quadraginta. 240.
quibus regnauerunt prædicti ſeptem Romanorum Reges, vt Euſe/
bio placet. Cui cõuenit Solinus in toto numero annorũ. 240. ſimul:
ſed ſeparatim aliter diſtribuit annos. ſ. Numę. 43. Anco Martio. 24.
Seruio Tullio. 42. & Tarquino ſuperbo. 25. In reliquis cõuenit ex/
cepto anno vno interregni poſt Romuli obitum: quem Numæ attri
buit: ac tandem idem numerus annorum. 240. reſultat. Quidam ta/
men cum Dionyſio Halicarnaſeo dicunt Reges eoſdem regnaſſe an/
nos. 244. contra veritatem publicæ fidei. Nos autẽ ſequimur in hac
probata computatione ipſum Euſebium: qui publicam fidem anna/
lium Romanorum imitatur. Qui ſuperaddunt quatuor annos for/
taſſe computant annos Romuleos decem ſcilicet menſium: quos ta/
men eius ſucceſſor Numa Pompilius emendauit, & annũ ex duode
cim mẽſibus lunaribus inſtituit. Viginti enim anni duodecim men/
ſium continent menſes ducentos quadraginta, ex quibus fiunt an/
ni. 24. decem menſium. Non eſt ergo mirum ſi quidã authores qua/
tuor annos addunt eo ꝙ annos tunc decẽ menſium cõputauerint.

De plumbeo ſeculo. *Cap. 6.*

PLumbeum ſeculum vocamus tempus Conſulum Roma-
norum ob eorum grauitatem in regimine vrbis: annorum
ſpatio quadringẽtorum ſexagintaquatuor. Dicit enim Eu/ 464
ſebius in libro de temporibus. Romę poſt exactos Reges:
primum Conſules duo à Bruto eſſe cœperunt: deinde tribuni ple/
bis ac Dictatores: & rurſum Conſules remp. obtinuerunt per annos
fermè quadringentos ſexagintaquatuor vſq; ad Iulium Cæſarem.
qui primus ſingulare arripuit imperium Olympiadis cẽteſimæ octo
geſimætertiæ. Idem confirmat Hieronymus in prologo ſuper expla/
nationes in Aggeum prophetam. Poſt plumbeum ſeculum rurſum
innouatum eſt aureum tempore Iulii Cæſaris: vel potius tempore
Octauiani Auguſti: quando cœpit monarchia Romanorum. Arri/
puit autem imperium Iulius Cæſar anno primo centeſimæ octoge/
ſimætertiæ Olympiadis propè eiuſdẽ anni finem: & imperauit tribus
annis & ſeptem menſibus ſm Ioſephum lib. 1. Iudaici belli. Deinde
nõ integris duobus annis vacauit imperium: quod poſtea aſſumpſit
Octauianus Auguſtus: cuius anno. 40. ſecundo fermè cõpleto natus 42
eſt Chriſtus. Conſulũ ergo anni fuerunt quadringenti ſexagintaqua/

tuor: & ab imperio Cæſaris ad annum quadrageſimũ ſecundum Auguſti fuerunt anni quadragintaſex. Qui ſimul iuncti ſiunt anni quingenti decem. Tunc itaq; natus eſt Chriſtus, quo innouata ſunt omnia tempora.

EPILOGVS.

Nunc ergo colligendi ſunt anni ſinguli & vniuerſi à mundi creatione ad Chriſti natiuitatem ex prædictis ſeculis.

Seculũ Ethnicis ignotũ ante diluuiũ cõtinet ãnos.	1656
Aureum ſeculum annos.	249
Argenteum ſeculum annos.	430
Aeneum ſeculum annos.	448
Stanneum ſeculum annos.	427
Ferreum ſeculum annos.	240
Plumbeum ſeculum cum additione prædicta annos.	510
Ex quibus conſurgunt anni triamillia nongentiſexaginta.	3960

à condito videlicet orbe ad Chriſti natiuitatem.

Liber quartus de Chaldæorum chronographia, in quo agitur de quatuor Monarchiis.

PROLOGVS.

Quæ in præcedentibus duobus libris deſcripta ſunt tempora: eadem etiam Chaldæorum chronographia comprobari poſſunt ad maius veritatis robur. Quod in hoc quoq; libro quarto faciemus, ex quatuor Monarchiis præcipuis ſibi inuicem ſuccedentibus, videlicet ex Monarchia Chaldæorum: ex Monarchia Perſarum ac Medorum: ex Monarchia Alexandri magni: & ex initio Monarchiæ Romanorum.

De Monarchia Chaldæorum & Regibus Babyloniæ. Cap. I.

Regnum Chaldæorum ſiue Aſſyriorum quod dicitur Babylonicum, initium ſumpſit ab ædificatione turris Babel, vt dicit Beroſus Chaldæus anno ab vniuerſali aquarum inundatione centeſimo trigeſimoprimo: & hi fuerũt eius reges, vt ipſe ſcribit in quinto antiquitatum libro: & poſt eum Metaſthenes Perſa; & Manethon Aegyptius in ſupplementis ad ip/

ſum Beroſum.

Anno ab vniuerſali diluuio centeſimo trigeſimoprimo. 131

1 Nimbrotus, qui & Saturnus filius Chus & nepos Cham regnauit inde ãnos quinquagintaſex Hic, vt author eſt Beroſus in. 4. antiqui- 56
tatum libro: in campo Sennaar deſignauit vrbem: & fundauit maximam turrim: & deduxit eam ad altitudinem & magnitudinem montium: ſed non compleuit: nec deſignatam vrbem fundauit.

2 Belus qui & Iupiter eius filius regnauit annos ſexagintaduos. Hic, 62
vt ait Beroſus, Fundamenta deſignata Babyloniæ oppidi magis q̃ vrbis erexit.

3 Ninus eius filius regnauit annos quinquagintaduos. Hic primus 52
monarchiam cœpit teſte Beroſo: & omnibus ſuis viribus ſumptis armis patris ſui Iouis Beli, omnibus bellum intulit nulli parcens. Hic omnium primus Babylonicum Regnum propagauit: & omnium primus templum Belo patri: & matri Iunoni: & Rheæ auiæ: & ſtatuas in medio oppidi Babyloniæ erexit. Hæc ille. Anno eius. 43. natus eſt Abraham, vt affirmat Euſebius.

4 Semiramis Aſcalonita vxor Nini annos quadragintaduos regnauit. 42
Hæc, vt ait Beroſus, anteceſſit militia, triumphis, diuitiis, victoriis, & imperio omnes mortales. Ipſa hanc vrbem maximam ex oppido fecit, vt magis dici poſſit illam ædificaſſe q̃ ampliaſſe. Nemo vnquã huic fœminæ comparandus eſt virorum: tanta in eius vita dicuntur & ſcribũtur, cum ad vituperationem, tum maxime ad collaudationẽ magnifica. Hæc ille. Pro ſacris autem literis hæc notanda videtur, ꝙ Diodorus in. 3. ſcribit Semiramidẽ natam ex dea Aſcalonita: quam Dirceten, id eſt ſemipiſcem vocant: eamq; dictam Semiramidem ꝙ Semiramis lingua Syra dicantur aues, à quibus nutrita ſit & potiſſime columba: in quam moriens, vt fabulatur, conuerſa eſt poſtquam vixit annos duos & ſexaginta, vt Cteſias Gnidius ſcribit cum quadragintaduobus regnaſſet. Docent autem ſacræ literæ hæc duo. Primum deam Aſcalonitarum eſſe Dagon lingua hebræa dictam: quã iidem Hebræi piſcem interpretantur. Hieronymus vero melius piſcem mœroris dici aſſerit. Hoc propinquius congruit Diodoro: qui ſcribit eam deam cũ adulterino cõcubitu peperiſſet Semiramidẽ, pudore, atq; mœrore ductã ſeſe in ſtagnum demerſiſſe: quæ in piſcẽ conuerſa, vt putabatur, pro numine fuit à Palæſtinis habita. Alterum eſt ꝙ Semiramidẽ. i. auem & eo columbã Babylonii non ſolũ pro cõditrice vrbis Babyloniæ habebãt: verum etiã vti Romani Romulum, deã venerabanť. Vñ & Hiere. 25. Rex Babylonię à cõditrice colũba

vocabať cũ dř. Facta eſt terra eorũ in deſolationẽ a facie iræ colũbę.

5 Zameis Ninias filius Semiramidis annos trigintaocto regnauit. In regno Babylonico hic parum reſplenduit, vt ait Beroſus. Ornauit tamen templa deorum, & Chaldæos ampliauit. 38

6 Arius regnauit annos triginta: qui adiecit imperio oẽs Bactrianos. 30

7 Aralius regnauit annos. 40. Hic, vt ait Beroſus, claruit ingenio & ſtudio militari: & primus adauxit pompas, & gẽmas, & muliebres delitias. anno eius penultimo, hoc eſt. 39. Phaeton cũ filiis ſuis claſſe venit in Italiã ad Maloth Thagetem Ianigenum Razenuũ: & donatus fuit parte occidẽtali: poſſeditq; cũ ſua poſteritate montes & totũ Eridanũ: quo tẽpore Italia tribus locis arſit multis diebus circa Iſtros: Cymeos: & Veſuuios: vocataq; ſunt a Ianigenis illa loca Palenſana; id eſt regio conflagrata. Sicut. n. ait Moyſes & Beroſus in genealogiis poſt diluuiũ: Cur filius Cameſis Saturni Aegyptii genuit Phaetontem: quẽ prolatione hebræa Moyſes Phut: Aramei Phet, Latini Phaeton pronunciant. Ab hoc prodiit Lygur, vnde & dicti ſunt Lygures. Phaetontẽ autem. ſ. Priſcũ primũ poſuiſſe colonias in Ægypto & Libya nomen eſt argumẽto quia Libyi ante Libyũ Ægyptium Herculẽ dicebantur a duce Phutei ſiue Phaetontei, vt Hiero. aſſerit ſup Gene. 10. cap. Ptolemæus quoq; cõmemorat in Aethiopia Aegypti vrbem Phut Iur: & in Marmarica phut enuti: & in Libya Phut fluuiũ. Deinde, vt ait Beroſus, Phaeton anno penultimo Aralii venit in Italiam, quo anno ibi fuit prædicta cõflagratio: de qua dicit Plato in Timæo. Illa q̃ vobis quoq; cõperta eſt Phaetontẽ Solis filium quõdam Solis curſus aſcendiſſe luciferos illoſq; exorbitaſſe ac incendiſſe terrena, fabula quidẽ putať: ſed eſt vera hiſtoria. Fit. n. cœleſtium lõgo circuitionis tẽpore orbium exorbitatio: quã vaſtitas cõflagrationis ſequať neceſſe eſt. Hoc loco Plato cœleſtium exorbitationẽ dicit fieri ex motu acceſſus & receſſus. quẽ aliqui vocant motũ trepidationis. Nos autẽ p̃ſuppoſita hac emendatione temporum cõputauimus retro cedẽdo p tabulas Aſtronomicas Ioannis Lucilii & Abrahę Zachuti ad illud tẽpus: & inuenimus hanc conflagrationem accidiſſe ex cõiunctione fere omnium planetarũ in ſigno igneo in locis ſulphureis; vbi facile ex calore accenditur ignis. Eo nãq; anno in fine Iulii & principio Augusti, Sol, Saturnus, Mars, Mercurius, & Venus, fuerunt ſimul in Leone ſigno igneo. Solus Iupiter tunc fuit in Tauro ſigno terreo. 40

8 Baleus cognomento Xerſes regnauit annos triginta. Hunc, vt ait Beroſus, appellauerunt Xerſem, id eſt victorem & triumphatorem quod imperauerit duplo plus gẽtibus q̃ Aralius. Erat enim militia 30

ferox & fortunatus: & propagauit regnum vſq; prope Indos. Huius
Balei Xerſis temporibus apud Lygures Phaeton relicto filio Lygure
regreſſus eſt in Aethiopiam.

9 Armatrites regnauit annos triginta & octo. qui vt ait Beroſus, magis 38
ad voluptates & delitias conuerſus, ea quæ ad libidinem ſpectāt tum
inuenit, tum maxime inuenta ampliauit.

10 Belochus Priſcus regnauit annos trigintaquinq;. qui idcirco à Belo 35
ſumpſit cognomen, vt ait Beroſus, quia cum imperium voluit exer
cere maximum pōtificium Beli Iouis:& maxime circa auſpicia & di/
uinationes occupatus fuit eius animus. Belochus enim apud Chal/
dæos Beli amator dicitur apud Latinos. Nouiſſimis annis Belochi
tumuit mare Atticum,& ebulliens inundauit Atticam.

11 Baleus regnauit annos. 52. Hic, vt ait Beroſus, poſt Semiramidem 52
ſupra cæteros enituit fama:ſplenduit imperio vſq; intra Indiam.

12 Althades regnauit annos trigintaduos. 32

13 Mamitus regnauit annos triginta. 30

14 Manchaleus regnauit annos triginta. 30

15 Sphærus regnauit annos. 20. cuius anno. 19. Moyſes natus eſt. 20

16 Mamelus regnauit annos triginta. 30

17 Sparetus regnauit annos. 40. Eius anno. 4. vt ait Beroſus, Athenien- 40
ſes regnū exorſi ſunt. Anno quoq; eius. 34. &. 35. in Theſſalia dilu/
uium fuit:& in alia eorū parte poſt terræmotū ſecutū eſt incēdiū ſub
quodā illorū rege Phaetonte. ſ. Græco:q fuit alius à Phaetōte Priſco.

18 Aſcathades regnauit annos quadraginta. qui, vt ait Beroſus, fundi/ 40
tus omnem Syriam ditionis ſuæ fecit. Anno eius. 8. Chencres Rex
Aegypti victus Hebræorum magica periit in mari. Beroſus putauit
Moyſen arte magica ſigna feciſſe, cum eius miracula ſcripturæ ſacræ
virtuti diuinæ attribuant. Sed ei venia danda eſt tanquā ethnico qui
diuina myſteria ignorauit. Peius errauit Iuſtinus: qui in. 36. epitho/
matum dixit Ioſeph magum, & affirmat Moyſen eius fuiſſe filium:
eundemq; Moyſen cum Hebræis vliginem & ſcabiē paſſis ab Aegy/
ptiis pulſum ſacra Aegyptiorum furto abſtuliſſe: Aegyptios vero il/
la armis repetere pergentes maximis imbribus domum redire com/
pulſos. Sed hoc mendacium verbis Beroſi euertitur, qui dicit Pha/
raonem Chencrem non reuerſum domum, ſed in mari periſſe. Non
potuit etiam eſſe Moyſes filius Ioſeph, quoniā anteq; Moyſes naſcere
tur ſexagintaquinq; annis tranſactis obierat Ioſeph. Moyſes etiam de
alia tribu. ſ. Leui deſcendit, non de tribu Ioſeph, vt ſcriptura ſacra te/
ſtatur. Recte autē ſcripſit de ipſo Strabo lib. 6. Geographiæ dicens.

Moſes vnus ex Ægyptiis ſacerdotibus, cum partem quandam regio-
nis haberet: ac moleſte ferret eorum inſtituta: hinc eo cōmigrauit. Di-
ſceſſere cum eo multi, quibus diuina curæ erant. Docebat enim ille
quomodo Aegyptii non recte ſentirent: qui ferarum ac pecorum ima-
gines deo tribuerent: nec Græci, qui deos hominum figuris inſigni-
rent: & ꝙ id ſolum Deus eſſet, quod nos cōtineret: & terram ac mare:
quod cœlum & mundum & rerum omnium naturam appellamus:
cuius profecto imaginem nemo ſanæ mentis noſtræ ſimilem audeat
effingere oportere &c. Anno autem vltimo Aſcatadis, vt ait Beroſus,
Atho donauit Dardanū parte agri Meonici: & ita regnum Troianū
incepit. hucuſq; ex Beroſo. Reliquos vero Reges, qui ſequuntur, ex
Manethone Aegyptio & ex Metaſthene Perſa tranſumpſimus.

19 Amynthas regnauit annos quadragintaquinq;. 45
20 Belochus iunior. ſ. ſecundus regnauit annos vigintiquinq;. 25
21 Bellopares regnauit annos triginta. 30
22 Lamprides regnauit annos trigintaduos. 32
23 Soſares regnauit annos viginti. 20
24 Lampares regnauit annos triginta. 30
25 Panias regnauit annos quadragintaquinq;. 45
26 Soſarmus regnauit annos decem & nouem. 19
27 Mitreus regnauit annos vigintiſeptem. 27
28 Tautannes regnauit annos trigintaduos. 32
29 Teuteus regnauit annos quadraginta. 40
30 Timæus regnauit annos triginta. 30
31 Dercilus regnauit annos quadraginta. 40
32 Eupales regnauit annos triginta & octo. 38

Hucuſq; Manethon: reliquos ſubiungit Metaſthenes.

33 Laoſthenes regnauit annos quadragintaquinq;. 45
34 Pyrithidias regnauit annos triginta. 30
35 Oſratheus regnauit annos viginti. 20
36 Oſraganeus regnauit annos quinquaginta. 50
37 Aſcrazapes regnauit annos quadragintaduos. 42
38 Tonoſconcoleros regnauit annos quindecim. 15

Hunc Græci Sardanapalum vocant, vt ait Metaſthenes. Quoniam
vero Euſebius eoſdem reges & tempora Aſſyriorum ſequitur à Nino
vſq; ad Sardanapalum recipiēdus eſt exceptis quinq; vltimis annis.
Dicit enim regnaſſe Sardanapalum annos. 20. cum annales Aſſyrio
rum ſcribant eum regnaſſe tantum. 15. annos, vt etiam Metaſthenes
ex annalibus Perſarum affirmat. A diluuio ergo ad finem Sardana-

pali colliguntur anni. 1483. Nam à diluuio ad Ninum fuerunt an- 1483
ni: 249. A Nino vero primo Monarcha ad Sardanapali mortem fue 249
runt anni mille ducenti trigintaquatuor: quibus completa eſt monar 1234
chia Aſſyriorum, vt patet ex annis collectis ipſorum Regum. 1483

De monarchia Medorum & Perſarum. *Cap. 2.*

POſt Sardanapalum cœpit Medorum & Perſarum monarchia bipartita inter Medos & Babylonios. Deinde reunita fuit ſub primis Cyro & Dario. Cœpit autem prædicta Medorum monarchia bipartita hoc modo. Nam Belochus tertius princeps militiæ Sardanapali prodito domino ſuo Sardanapalo partitus eſt cum Medis monarchiam, vt Metaſthenes enarrat dicens. In publica Suſiana bibliotheca annales Perſarum ferunt fuiſſe Belochum tertium Sardanapali clandeſtinum hoſtem: qui eius militiæ præfectus erat. Is cum Arbace tunc Medorum principe partitus eſt monarchiam ea lege, vt Belochus Babyloniam: Arbaces Medos atque Perſas regeret. Et ſubiungit idem Metaſthenes deſcribens annos bipartitæ monarchiæ ſic dicens. Itaque interfecto & ex ſe ipſo flammis iniecto Sardanapalo, monarchia bipartita fuit. Apud Medos nanque in ea hi regnauerunt annis quatuor & trecentis videlicet.

1 Arbaces vigintiocto annis regnauit. 28
2 Mandanes quinquaginta. 50
3 Soſarmon triginta. 30
4 Arthicarmin quinquaginta. 50
5 Arbianes duobus & viginti. 22
6 Arceus quadraginta. 40
7 Arthines vigintiduobus. 22
8 Aſtibarus cum Apanda filio viginti. 20
9 Apanda ſolus triginta. Hunc Græci vocant Aſtiagem, vt ait Diodorus Siculus. 30.
10 Hoc deuicto Cyrus & Darius regnauerunt annis triginta ſex. Nam ante reunitam monarchiam regnauerunt in Perſide annis ſex. Inde aliis ſex Perſico regno reſignato Cambiſi filio: ſexennale bellum Thamiri Reginæ Scytharum intulerunt: ſexto anno à Babyloniis euocati: atque Balthaſare interfecto, reunitam monarchiam in Perſas tranſtulerunt.
Hæc ille. Si ergo ſex anni bis enumerati hoc eſt duodecim addantur 12
annis prædictorum Regum, colligetur ſimul anni trecenti quatuor, 304
quibus regnauerunt. Subiungit etiam Metaſthenes dicens. Totidem annis in bipartita monarchia regnatum eſt apud Babylonios vz.

1 Phul Belochus regnauit annis quadragintaocto. 48
2 Phul Aſſar, qui & Teglat Phul Aſſar vigintiquinq;. 25
3 Salman Aſſar decem & ſeptem. 17
4 Sennacherib qui & Sargon decem. 10
5 Aſſar Adon ſeptem. 7
6 Merodach duobus & quinquaginta. 52
7 Ben Merodach vno & viginti. 21
8 Nabuchodonoſor primus trigintaquinq;. 35
9 Nabuchodonoſor magnus quinq; & quadraginta. 45
10 Amilinus cognomento Euilmerodach triginta. 30
11 Filius huius primus Reg Aſſar tribus. 3
12 Secundus filius germanus præcedentis Lab Aſſardach, ſex. 6
13 Tertius filius etiam frater duorũ pręcedentiũ Balthaſar, quinq; 5
Ex his cõſurgunt anni quatuor & trecenti, ſicut in p̃cedẽtibus. 304.

De Belocho & Arbace atq; Sardanapalo Diodorus in. 3. lib. copioſiſſime hiſtoriam tradit: & oſtẽdit quomodo Ctheſias Gnidius in temporibus monarchiæ Aſſyriorũ deficiat, non digerẽdo Reges & eorũ noĩa & tẽpora: quibus quiſq; regnauerit. Sed in monarchia Medorũ laudat eundẽ Ctheſiam, qui ex publica fide atq; bibliotheca Perſarũ annales in Gręciã retulit: & eadẽ refert, quę hic Metaſthenes. Et ideo Græcus Ctheſias recipitur in tẽporibus Perſarũ: & repellitur a tẽporibus Aſſyriorũ: ſicut econtra Euſebius recipitur de tẽporibus Aſſyriorum: & excluditur funditus a temporibus Perſarũ: quia ſecutus eſt Herodotũ & conterraneos fabulatores Grecos: & corrupit publicam & probatã fidem: quã incorrupte referũt Diodorus, Ctheſias, & Metaſthenes. Philo hebræus eadẽ proſequit̃, quæ & hoc loco Metaſthenes. Diuinę quoq; literę in. 4. lib. Reg. & in. 2. Paral. horũ Regũ Babyloniæ reminiſcunt̃: qm̃ aſſidue hi bellũ geſſerunt cũ hebræa gente. Nã de Belocho cognomine Phul ita ſcribit̃. 4. Reg. 15. Venit Phul Rex Aſſyriorũ cõtra Manahem regẽ Samariæ. Nec te moueat, ꝙ ſcriptura ſacra vocet eum regẽ Aſſyriorũ: quia diuinę literę oẽs reges Babyloniæ vocant reges Aſſyriorũ. De Phul Aſſar cognomento Teglat eodẽ ca. ita ſcribit̃. Venit Teglat Phul Aſſar cõtra Facee regem Samariæ: & tranſtulit in Aſſyrios Galileã & vniuerſam terrã Neptalim. Et 4. Reg. 16. dicitur. Miſit Achaz nuntios ad Teglat Phul Aſſar regẽ Aſſyriorũ &c. De Salman Aſſar ita ſcribit̃. 4. Reg. 17. Cõtra Oſeę filiũ Hela Regẽ Iſrael aſcendit Salman Aſſar rex Aſſyriorũ. & 4. Reg. 18. dr̃. Anno. 4. regis Ezechiæ: q erat annus ſeptimus Oſeę filii Hela regis Iſrael: aſcendit Salmanaſſar rex Aſſyriorum Samariã, & oppu-

gnauit eã,& recepit. Nã poſt annos tres anno.ſ. ſexto Ezechię &.9.an
no. Oſeæ regis Iſrael cepit Samariã rex Aſſyriorũ,& tranſtulit Iſrael
in Aſſyrios. De Sennacherib ibidẽ dicit. Anno. 14. regis Ezechię aſcẽ
dit Sennacherib rex Aſſyriorũ ad vniuerſas ciuitates Iuda munitas,
& cepit eas. Idẽ Sennacherib dictus eſt & Sargon, vt ſcribit Heſa. 20.
ca. Nã ſm Hiero. ſeptẽ noibus vocabat, vt ibi Gloſſa refert. Cõſideran
dum ꝙ in textu Metaſthenis ſcribit. Sennacherib regnaſſe annos.7.
& Aſſaradon filius eius decẽ: qui annorũ numeri vitio ſcriptorum cõ
mutati ſunt ex vno in alterũ. Nam ſi regnaſſet Sennacherib annis.7.
vt in mẽdoſo textu ſcribit, non perueniſſet ad. 14. annũ Ezechiæ: ſed
annis. 2. antea mortuus fuiſſet: quod eſt cõtra ſcripturas ſacras. Ideo
vt nos emẽdauimus, Sennacherib regnauit annis non ſeptẽ ſed decẽ:
& filius eius Aſſaradon regnauit annis non decẽ: ſed ſeptem: & ſic nõ
confundit annorũ numerus. De Aſſaradon dicit. 4. Reg. 19. Senna-
cherib cũ adoraſſet in tẽplo Neſrach deum ſuũ, Adramalech & Saraſ-
ſar filii eius percuſſerunt eũ gladio: fugeruntq́ in terrã Armeniorũ: & re
gnauit Aſſaradon filius eius pro eo. De Merodach dicit. 4. Reg. 20.
Miſit Merodach rex Babylonis lr̃as & munera ad Ezechiã. De eius fi
lio Ben Merodach nomen nõ ponit in diuinis literis: ſed ſolũ ꝙ eius
tẽpore Manaſſes ductus eſt in captiuitatẽ, & carceri mãcipatus eſt, vt
habet. 2. Paral. 33. De primo Nabuchodonoſor, qui huic ſucceſſit,
agit. 4. Reg. 24. De magno vero Nabuchodonoſor, qui cõbuſſit Hie
ruſalẽ & templũ, & duxit Hebræos captiuos in Babylonẽ: & de Euil-
merodach eius filio agit in fine. 4. Reg. & in fine. 2. Parali. De tribus
vero huius filiis dicit aliqd magiſter in hiſto. ſchol. adducens authori
tatẽ Metaſthenis. de qbus etiã Ioſephus ſcribit in. 10. antiq. lib. Fue-
runt ergo hi tres nepotes magni Nabuchodonoſor: & ob germanita-
tem ab aliqbus quaſi pro vno rege cõputant, licet diſtinctis tpibus re
gnauerint. Dicit.n. Hiere. 27. Seruient Regi Nabuchodonoſor oẽs
gẽtes & filio eius & filio filii eius: hoc eſt filius tribus filii eius ſuis ne-
potibus, q ſimul ſucceſſerunt poſt patrẽ, licet vnus poſt aliũ regnaue
rit. Poſt hos Reges vꝫ Balthaſare interfecto reunita eſt monarchia, &
trãſlata in Perſas, vt ſcribit Dañ. 5. ca. Itaq; Metaſthenes expoſitis an
nalibus monarchiæ bipartitę Medorũ & Perſarũ, mox reunitę publi
cos annales vſq; ad Alexandrum magnũ refert ſic dicens. Balthaſare
interfecto regnauerunt ſimul Cyrus & Darius annis duobus. 2
11 Inde ſolus Cyrus duobus & viginti. 22
12 Filius Darii priſcus Artaxerſes Aſſuerus annis viginti, vltio- 20
ne interea ſumpta de factione Thamirica: quæ per dolum patruũ tra

diderat Thamire. Huius duo filii Cyrus Arthabanes & Darius longi manus ſeptem menſibus pro imperio dimicarunt & ſeptimo menſe.

13 Longimano victoria ceſſit: regnauitq; annis ſeptem & triginta. 37

14 Eius filius Darius nothus annis decem & nouem. 19

15 Magnus Artaxerſes Darius Meneon, qui dictus eſt Aſſuerus in libro Heſter annis quinquagintaquinq;. 55

16 Artaxerſes Ochus ſex & viginti. 26

17 Arſes annis quatuor. 4

18 Darius vltimus ſex. 6.

Magnus Alexander inde tranſtulit imperium in Græcos: hæc ille.

191 Ex his patet reunitam monarchiam duraſſe annis vno & nonaginta
ſupra centum. A principio vero hoc eſt ab Arbace vſq; ad magnum
304 Alexandrum perſeuerauit annis quadringentis nonagintaquinq;.
191 Nam ex annis trecētis quattuor monarchiæ bipartitæ & ex annis cen
495 tum nonaginta & vno eiuſdem reunitæ conſurgunt anni. 495.

De Monarchia Alexandri magni, & Regibus poſt eum ſequentibus in Aſia & Syria. Cap. 3.

QVoniam in annalibus monarchiæ Græcorū poſt Alexandrum magnum in regibus Syriæ & Babyloniæ & Aſiæ a Seleuco vſq; ad Philippum vltimū Euſebius ſequitur publicam fidem Aſiæ ac Syriæ per ipſius digeſta tempora & reges: & in Romana monarchia latinam fidem publicā tenet: idcirco excepta monarchia Medorum & Perſarum ab Arbace vſq; ad magnū Alexandrum: in omnibus ſequentibus temporibus Græcorū & Romanorum ipſum Euſebium ſequimur. Quia ergo idem Euſebius in monarchia Medorum & Perſarum non eſt ſecutus publicā fidem annalium eorū: idcirco nō poſuit Alexandrū conuenienti tempore. Nā dicit eum regnaſſe anno primo centeſimæ vndecimæ Olympiadis: qui tamē ſm probatam fidem cœpit regnare anno primo centeſimæ duodecimę Olympiadis, vt nos annotauimus. ſ. poſt primū annum Darii vltimi Regis Perſarū. monarchia igitur Græcorū cœpit regnāte Alexandro magno Macedone Philippi regis filio anno regni eius ſexto mox extincto Dario. Sicut autem dicitur. 1. Macha. 1. regnauit Alexāder annis. 12. Idē affirmat Metaſthenes dicens. Magnus Alexāder qui tranſtulit imperiū in Græcos: regnauit annis. 12. Poſt duodecimū annum regni ſui, vt etiā dicit Euſebius, Alexāder trigeſimoſecundo ætatis ſuæ anno moritur in Babylone. Poſt quem trāſlato in multos imperio diuerſi regnauerūt. Nam diuiſum eſt regnū eius in quatuor partes, vt Daniel propheta prius vaticinio prędixerat ſub fi-

gura hirci caprarum: de quo dicitur Dañ. 8. Cumq; creuiſſet fractum eſt cornu magnum: & orta ſunt quatuor cornua ſubter illud, id eſt quatuor regna, vt Hieronymus in Danielem exponit, videlicet Regnum Macedonum, Aegypti, Aſiæ, & Syriæ. In Macedonia ſucceſſit ei frater eius Philippus, qui & Arrideus, & qui eũ ſecuti ſunt Reges, vt ſcribemus in ſexto libro. De Regno vero Aegypti dicemus in ſequenti quinto libro. Hic autem ſolum deſcribemus regnum Aſiæ & Syriæ, quod paucis annis ſimul vnitum eſt. In Aſia enim duobus annis poſt mortem Alexandri magni regnare cœpit Antigonus: & regnauit annis. 18. Poſt Antigonum regnauit in Aſia Demetrius annis. 17. In Syria vero & Babylonia tranſactis octo annis poſt mortem Alexandri magni primus regnauit Seleucus Nicanor anno primo Olympiadis. 117. vt aſſignat Euſebius: & regnauit annis. 32. Anno autem eius. 28. Demetrius Rex Aſiæ, cum iam regnaſſet annis. 17. ſemetipſum Seleuco tradidit: & factum eſt vnum Regnum Aſiæ & Syriæ ac Babyloniæ, vt affirmat Euſebius. Itaq; poſt Alexandrum digeremus tempora Regum Aſiæ, Syriæ, ac Babyloniæ à Seleuco primo ad vltimum Philippum. Igitur ab Alexãdri magni monarchia vſq; ad finem vltimi Philippi & deſtructionẽ regni eius, fluxerunt anni ducentitrigintaquinq;. 235

1	Nã Alexãder magnus poſt adeptã monarchiã regnauit ãnis ſeptẽ.	7
	Regnum Syriæ fuit ſine Rege annis octo.	8
2	Seleucus Nicanor regnauit annis trigintaduobus.	32
3	Antiochus Sother annis decem & nouem.	19
4	Antiochus Theos annis quindecim.	15
5	Seleucus Gallinicus annis viginti.	20
6	Seleucus Ceraunos annis tribus.	3
7	Antiochus magnus annis trigintaſex.	36
8	Seleucus, qui & Philopator, annis duodecim.	12
9	Antiochus Epiphanes. i. illuſtris annis vndecim.	11
10	Antiochus Eupator annis duobus.	2
11	Demetrius Sother annis duodecim.	12
12	Alexander annis decem.	10
13	Demetrius annis tribus.	3
14	Antiochus Sidetes annis nouem.	9
15	Demetrius iterum annis quatuor.	4
16	Antiochus Grippus annis duodecim.	12
17	Antiochus Cizicenus annis decem & octo.	18
18	Philippus annis duobus.	2

Hos annos ex Euſebio accepimus qui & concludit dicens. Hucuſq; Syria poſſeſſa per Reges in Romanam ditionem ceſſit.
235 Ex oĩbus ſimul iunctis cõſurgunt anni ducentitrigintaquinq;. Finis aũt regni Syriæ fuit anno.4.171.Olympiadis, vt Euſebius annotat.

De initio monarchiæ Romanorum. *Cap.4.*

INitium monarchię Romanorum aliqui putant fuiſſe anno primo centeſimæ ſeptuageſimæſecundæ Olympiadis poſtquã Romani cœperunt poſſidere Syriam.ſ.poſt Philippum vltimum *Syriæ* Regem. Nã tunc defecit monarchia, quæ inceperat ab Alexandro magno: & ibi dicunt conueniẽter incępiſſe Romanorum monarchiam, vbi iam præcedens defecerat. Alii vero ponunt eius initium anno primo pene completo centeſimæ octuageſimætertiæ Olympiadis, quando C. Iulius Cæſar primus apud Romanos ſingulare obtinuit imperium: à quo Romanorum principes appellati ſunt Cæſares. Alii autem exordium ipſius monarchiæ Romanorũ ſumunt ab Octauiano Auguſto poſt ſubiugatam Ægyptum. Nam tunc plene defecit in Ægypto Regnum ab Alexandro magno deductum. Nos autẽ omnia prædicta confirmantes dicimus monarchiam Romanorũ leuiter incepiſſe, quaſi ex quadam præuia diſpoſitione poſt poſſeſſam Syriam. Deinde quo ad cõputationem annorum Romani imperii à Iulio Cæſare dicimus, incepiſſe: eo quod primus ſingulare imperium obtinuerit. Demum in Octauiano Auguſto poſt deuictum Antonium & Cleopatram affirmamus eam auctam fuiſſe. A *Syria* autem poſſeſſa à Romanis vſq;
45 ad imperium Iulii Cæſaris fluxerunt anni fere quadragintaquinq;: quia intermediæ fuerunt vndecim plenę Olympiades cũ anno vno, quæ cõtinent prædictos annos. A Iulio vero Cæſare ad Chriſtũ fue-
46 rũt anni quadragintaſex: hoc eſt vndecim Olympiades cum dimidia: quoniam Chriſtus natus eſt anno quarto inchoato centeſimæ nonageſimæquartæ Olympiadis. Si ergo prædicti anni.45.&.46.ſi-
91 mul colligantur, fiunt anni nonaginta & vnus, à *Syria* videlicet poſſeſſa à Romanis vſq; ad Chriſti natiuitatem.

EPILOGVS PRAEDICTORVM ANNORVM.

Ab initio ſeculi ad diluuium fuerunt anni.	1656
A diluuio ad Ninum monarcham fuerunt anni.	249
A Nino ad Sardanapali finem fuerunt anni.	1234
Ab Arbace ad Alexandrum magnum fuerunt anni.	495

Ab Alexandro magno ad finem Regni Syriæ anni.	235
A Syria poſſeſſa per Romanos ad Chriſtum anni.	91
Ergo a creatione mundi ad Chriſtum fuerunt anni.	6095

Liber quintus de Aegyptiorum temporibus.

PROLOGVS.

COmperta vera annorum computatione ante Chriſtum ex collatione regnorum Hebræorum, Italorum, & Aſſyriorũ, nunc reſtat, vt eandem comprobemus ex Aegyptiorũ temporibus. quod breuiſſime faciemus in hoc. 5. volumine.

De initio Regni Agyptiorum, & eorum Dynaſtiis. *Cap. I.*

AEgyptiorum regnum eo tempore cœpit, quo & Regnum Chaldæorum hoc eſt anno centeſimo trigeſimo primo a Noatico diluuio, vt ex Beroſo accepimus. Aegyptus autem ab Ægypto Rege vltimum nomen accepit, vt ait Manethon ſacerdos Ægyptius in ſupplemento temporum. Prius enim Oceana & Nilea teſte Diodoro Siculo in primo libro. Poſtea vero Aeria dicebatur, vt ait Euſebius in libro de temporibus. Quinetiam ab Oſiris nomine & cognomine Oſiriana ab Aegyptiis: & Mizreia ab Hebræis authore Moyſe dicta fuit. Vltimo autem vocata eſt Ægyptus, vt dictum eſt ab Aegypto fratre Danai, qui dicebatur Rameſſes. Aegypti autem Reges dicebantur communi nomine Pharaones, id eſt feroces, vt interpretatur Hieronymus. Manethon etiam dicit. Pharaones pro dignitate dicebantur: exponente Euſebio: ſicut & apud nos Imperatores Augusti appellantur. Habebat tamen quilibet Pharao proprium nomen. Sicut autem dicit Euſebius apud Aegyptios poteſtas erat, quam vocant Dynaſtiam. i. potentatum alicuius determinati tẽporis. Vnde & Reges Aegypti deſcribunt ſm Dynaſtias diuerſis temporibus diſtinctas. Aegyptiorum Dynaſtiæ primæ a centeſimo trigeſimoprimo anno poſt diluuium, quo cœperunt vſq; ad pene cõpletum quadrageſimum tertium annum Nini Regis Aſſyriorum: fuerunt quindecim, vt Euſebius in libro de temporibus pandit. Prima omnium iuxta Beroſum fuit Cameſis: quem inter primos deos, id eſt principes, iuniorem Saturnum appellauerunt, vt dicit idem Beroſus: durabatq; ſingula ſeptem annis ſub duodecim principibus

primis maioribus Ægyptiorum hoc pacto. Anno à diluuio centeſi-
131 mo trigeſimoprimo authore Beroſo Chemeſen primus tenuit Dy-
naſtiam primam Ægypti ſeptem annis. Cui Chemmin vrbem dedi-
cauerunt. Huic ſucceſſit Oceanus cum Tethyde: qui colonias poſuit
iuxta Nilum: à quo & Nilus antea dictus fuit Oceanus. Poſtquam
vero ſeptem annis Dynaſtia penes Nilum fuit, ceſſit Oceanus tertio
principi: & hoc ordine duodecim principes regnauerunt ſinguli in
ſuis vrbibus ſeptem annis: qui ſummam annorum efficiunt octogin
84 taquatuor. Tres vero ex principibus minoribus ſecuti cœperunt au-
gere tempus: Quorum primus principatum tenuit annis quatuor-
14 decim. Secundus annis vigintiſex. Poſtremus annis trigintaſeptem.
26 qui ſimul ſumpti efficiunt annos ſeptuagintaſeptem. Adiectiq; ſupe-
37 rioribus Dynaſtiis, reddunt annos centum ſexaginta & vnum. Quos
161 ſi adiunxeris illis annis. 131. qui à diluuio ad primam ſub Cameſe
Dynaſtiam interfluxerunt: erunt anni ducenti nonagintaduo. Quo
292 tempore ortus eſt Abraham anno. 43. Nini, vt Euſebius de tempori
bus & Moyſes in Geneſi comprobant: Quæ etiam computatio anno
rum facta eſt in. 2. lib. ſuperius hebræorum temporum.

De. 16. & 17. Dynaſtia. *Cap. 2.*

SExtadecima Dynaſtia ſub Oſiride cœpta eſt, mox nato
Abraham anno videlicet Nini. 43. deſinente. Conceſſit
autem Oſirides Dynaſtiam hanc Thebæis, qui præfue-
190 runt, annis centum nonaginta, vt Aegyptii, & Euſebius
ſupputant. Subſecuta eſt. 17. Dynaſtia: quo tempore regnauerunt
103 paſtores annis tribus ſupra centum, vt iidem ſcribunt. Anno vigeſi-
moſeptimo huius Dynaſtiæ, qui fuit annus vigeſimusoctauus Ar-
matritis Regis Chaldæorum: fuit diluuium ſecundum Niliacum
ſub Aegyptiis Hercule, ac Prometheo. Si ergo anni. 190. Dynaſtiæ.
16. & anni. 103. Dynaſtiæ. 17. ſimul iungantur: conſurgunt anni
293 ducẽti nonagintatres. In hac. 17. Dynaſtia primus rex dictus eſt Pha
rao Zoes, id eſt ferox Zoes: à quo Pharos ciuitas: & poſtea Reges di-
cti Pharaones. In huius Dynaſtiæ centum tribus annis fuerunt in
Ægypto reges decem & ſeptem, quorum nomina non ponit Bero-
ſus excepto Thyphone, qui fratrem ſuum Oſiridem interemit: & ty-
rannicũ Regnum in Ægypto aſſumpſit circa finem huius Dynaſtiæ
tempore Balei vndecimi Regis Babylonici. Dicit enim idem Bero-
ſus. Thyphon Ægyptius omnibus orbis gigãtibus conſcius fratrem

ſuum

ſuum Oſiridem Iouem iuſtum Aegyptium peremit:& ipſe in Aegypto aſſumpſit tyrannidem. Cui conuenit Diodorus, qui in primo libro ſic ait. Ex vetuſtis ſacerdotum archiuis, qui Oſiridis tempore fuerunt, compertum eſt Oſiridem Aegypto iuſte regnãtem à Typhone fratre impio atq; nefario interemptum. quẽ ille in ſex ac viginti partes diſſectum cuilibet eorum, qui ſecum tanti ſceleris participes fuerant, partẽ dedit, veluti tanti facinoris conſcii:& vt ſimul ipſos defenſores cuſtodesq; regni fidos haberet. At vero Iſis eiuſdẽ ſui fratris ſimul & viri necem auxilio filii (Oros ei nomen erat.) vlta, Typhone, ſimul & qui cædis conſcii fuerant, interemptis Aegypti Regnum reſtituit. Hæc ille. Sic ergo finem accepit Aegyptiorum Dynaſtia. 17. quam dicunt paſtorum, vt aliqui coniiciunt, propter Ioſeph & fratres eius, qui fuerunt paſtores exaltati in Aegypto. Nam anno. 91. huius Dynaſtiæ Ioſeph exaltatur à Pharaone: & Iacob cum filiis ingreditur Aegyptum anno eiuſdem Dynaſtiæ centeſimo, vt patet ex recta annorum computatione. Et ideo ſi à paſtoribus hebræis dicta eſt, oportet dicere ipſam non ab eius exordio, ſed à fine denominatã. Sed hoc nobis certum non eſt. Anno huius Dynaſtiæ ſeptuageſimo primo factũ eſt diluuium tertiũ ſub Ogyge Attico: & fuit annus penultimus Belochi decimi Regis Aſſyriorum, vt ſcribit Beroſus.

De Dynaſtia. 18. *Dioſpolitanorum.* *Cap.* 3.

DYnaſtia. 18. Dioſpolitanorũ fuit annorum trecentorum quadraginta & octo, vt ipſi Aegyptii computant. In ea fuerunt. 16. Reges, vt ponit Euſebius. 348

1	Amaſis regnauit annis vigintiquinq;.	25
2	Chebron annis tredecim.	13
3	Amenophis primus annis vno & viginti.	21
4	Mephres annis duodecim.	12
5	Miſphar Mutoſis annis vigintiſex.	26
6	Thutemoſis annis nouem.	9
7	Amenophis ſecundus annis triginta & vno. Hic eſt Pharao Amenophis: qui anno regni eius. 26. iuſſit mares Hebræorum interfici:& tunc natus eſt Moyſes.	31
8	Orus regnauit annis triginta & octo.	38
9	Acenchres annis duodecim.	12
10	Achoris primus annis nouem.	9
11	Chencres annis ſexdecim.	16

Anno eius primo & ſecundo fuit diluuium quartũ in Theſſalia ſub Deucalione authore Beroſo. & in alia eorum parte poſt terręmotum ſecutum eſt incendium ſub quodam illorum Rege Phaetonte altero à priſco Phaetonte, ſub quo aliud incendiũ prius fuerat, vt narrat Beroſus. Hic eſt Pharao Chencres, qui, vt ait Euſebius, contradixit per Moyſen Deo atq; mari rubro obrutus eſt anno regni ſui. 16. De quo etiã dicit Beroſus in quinto Chencres cum Hebræis de magica pugnauit: & ab eis ſummerſus fuit. Pugnauit contra magos Pharaonis: & ſuperauit eos non arte magica: ſed virtute diuina: qua ipſi magi ſe victos eſſe fatentur dicentes. Digitus dei eſt hic: vt patet Exod. 8.

12 Acherres regnauit annis octo. 8

13 Cherres annis quindecim. 15

14 Armeus qui & Danaus annis quinq;. 5

15 Rameſſes cognomento Aegyptus annis ſexagintaocto. 68

Ab hoc Aegypto fratre Danai nomen accepit Aegyptus, vt affirmat Manethon. Regnum Troianum cœpit anno tertio Aegypti: qui fuit annus vltimus Aſchatadis regis Chaldæorum, vt dicit Beroſus.

16 Menophis regnauit annis quadraginta. 40

Ex quibus omnibus reſultant anni trecenti quadragintaocto. 348.

De Dynaſtia. 19. Larthum. Cap. 4.

POſt Menophim cœpta eſt. 19. Dynaſtia Larthũ ſicut erat in Italia: quę Dynaſtia durauit annis ſolaribus centum nonagintaquatuor, vt dicit Manethon. Hoc nomẽ Larthum non proprium eſt: ſed cõmune dignitatis vocabulum, ſicut Auguſtus & Pharao. Erant enim in Dynaſtia ſiue potẽtatu Ethruriæ duodecim Lucumones in Vetulonia reſidentes. 12. reges: quibus vnus præerat, vt Seruius author eſt ſuper. 8. Aeneidos. Hic ſupremus Larth vocabulo Ethruſco, id eſt regum maximus dicebatur: non ſolum quia cæteris pręerat: verum etiam quia anniuerſariæ cæteris duodecim reuocatis ipſe per vitam totam perſeuerabat. Hoc pacto potentatus & Dynaſtia plurium regum in Aegypto cœpit, vt in Italia. De horum Larthum Agyptiorum temporibus, paria ſentiũt Manethon & Euſebius. Nam

1 Zetus regnauit annis quinquagintaquinq;. 55

Hic Zetus Aegyptius, nõ fuit ille Zetus, qui pepulit Cadmum: quia ille fuit Græcus: hic autem Aegyptius.

2 Rampſes regnauit annis ſexagintaſex. 66

3 Amenophis tertius regnauit annis quadraginta. 40
4 Ammenephus regnauit annis vigintiſex. 26
Iuxta finem regni huius fuit quintum diluuium Pharonicũ, id eſt Alexandrinũ Aegypti. Vbi enim nunc eſt Alexandria à magno Alexandro condita, olim erat inſula Pharon habitata à colonis Pharaonicis: vbi inundatio fuit tempore vatis Protei ſacerdotis: ad quem Paris rapta Helena primum adnauigauit, vt dicit Xenophon in libro de æquiuocis. Et Herodotus ſcribit in. 2. hiſtoriarum. De hoc diluuio ait Lucanus vltimo libro.

Tunc clauſtrum pelagi cœpit Pharon inſula quondam.
In medio ſtetit illa mari ſub tempore vatis.
Proteos: at nunc eſt pelleis proxima muris.

5 Thuoris fuit vltimus Larthes Aegyptius: qui ab Homero dicitur Polybus, & regnauit annis ſeptem. 7
Ex quibus oibus conſurgunt anni centũ nonagintaquatuor. 194.
Huius Thuoris anno vltimo iuxta Euſebium Troia euerſa eſt. Manethon vero dicit eam euerſam anno ſequenti: quia eius euerſio fuit in fine anni præcedentis iuxta principium anni ſubſequentis.

De Dynaſtiis à uigeſima ad completam. 25am. *Cap. 5.*

ITerum in Dioſpolitanos. 20. Dynaſtia regreſſa eſt, quę dicta eſt ſine Larthibus, vt Manethon & Euſebius dicunt: & durauit annis centumſeptuaginta & octo. 178
℄ Dynaſtia. 21. durauit annis centumtriginta. Nam in ea Smenſis, qui & Seſach, regnauit annis vigintiſex. 26
Pſeuſennes annis quadraginta & vno. 41
Nephercheres annis quatuor. 4
Amenophis quartus annis nouem. 9
Oſochor annis ſex. 6
Spinaces annis nouem. 9
Pſuſennes annis trigintaquinq;. 35
Ex quibus omnibus conſurgunt anni centum triginta. 130.
℄ Dynaſtia. 22. fuit annorum quadragintanouem.
Seſtoris regnauit annis viginti & vno. 21
Oſorthon primus annis quindecim. 15
Thachelotis annis tredecim. 13
Ex quibus conſurgunt anni quadragintanouem. 49.
℄ Dynaſtia. 23. fuit annorum quadragintaquatuor.
Petubaſtis regnauit annis vigintiquinq;. 25

Oſorthon ſecundus annis nouem. 9
Pſammus annis decem. 10
Ex quibus conſurgunt anni quadragintaquatuor. 44.
¶ In Dynaſtia. 24. ſolus regnauit Bochorus annis. 44. 44.
Huius anno vigeſimoquinto Roma condita eſt.
¶ Dynaſtia. 25. fuit annorum quadragintaquatuor.
Sabachon æthiops Bochorũ vicit Ægyptoq; regnauit ãnis. 12. 12
Sebicus annis duodecim. 12
Tharachus Aethiops annis viginti. 20
Ex quibus conſurgunt anni quadragintaquatuor. 44.
Si colligamus annos prædictarum ſex Dynaſtiarum conſurgent anni quadringenti octogintanouem. 489.

De Dynaſtiis à .26. ad. 30. & paulo ulterius. *Cap. 6.*

DYnaſtia. 25. fuit annorum centum ſexagintaocto.
Merres Aethiops regnauit annis duodecim. 12
Stephinatis annis ſeptem. 7
Nechepſus annis ſex. 6
Nechao primus annis octo. 8
Pſammeticus annis quadragintaquatuor. 44
Nechao ſecundus qui & Nechepſus annis ſex. 6
Pſammites, qui & Sammeticus. 2. annis duodecim. 12
Vaphres annis triginta. 30
Anamaſis annis quadragintatribus. 43
Ex quibus oĩbus conſurgunt anni centum ſexagintã & octo. 168.
¶ Dynaſtia. 27. in qua Perſarũ rex Cambiſes obtinuit Aegyptum, vt dicit Euſebius: cui præfuerunt reges Perſarum annis centumundecim. Aegyptus poſt hæc a' Perſis receſſit. 111
¶ Dynaſtia. 28. breuiſſima fuit. Nam in ea ſolus regnauit Amartheus Saites annis ſex. 6
¶ Dynaſtia. 29. fuit annorum quadraginta.
Nepheritus primus regnauit annis ſex. 6
Achoris ſecundus annis duodecim. 12
Pſammites tertius anno vno. 1
Nepherites ſecundus menſibus quatuor. Sed ex menſibus ſuperfluis ꝓcedentis Regis & ſubſequẽtis cõputatẽ annus vnus ab Euſebio. 1
Nectenebis annis decem & octo. 18
Theo annis duobus. 2
Ex quibus conſurgunt anni quadraginta. 40

¶ In Dynaſtia. 30. regnauit Nectabanus annis decem & octo. 18

Et ſicut ait Euſebius Ochus Artaxerſes Rex Perſarum, Aegyptum tenuit Nectabano in Æthiopiam pulſo:& ipſam Ægyptum ſuo iunxit imperio, & præfuit ei annis nouem. 9

Arſes vero deinde annis quatuor. 4

Darius demum annis ſex. 6

Ex quibus conſurgunt anni decem & nouem. 19

Alexander magnus ſeptem annis ab initio monarchiæ. 7

Si colligantur anni prædictarum quinq; Dynaſtiarũ cum prædictis adiunctis conſurgunt anni trecenti ſexagintanouem. 369.

De Regibus Aegypti qui regnauerunt in Alexandria. Cap.7.

POſtquam Alexander magnus cepit Aegyptum, ab eo Alexandria ibidem condita eſt: in qua plures Ptolemæi poſt eius obitum regnauerunt.

1 Ptolemæus Lagi filius regnauit annis trigintaſex. 36

Euſebius tamen dicit eum regnaſſe annis.40.ſuperaddens quatuor annos quibus gubernauit regnum Aegypti viuente Alexandro magno:vt quidam aſſerunt.

2 Ptolemæus Philadelphus annis triginta & octo. 38

Hic Iudæos qui in Aegypto erant, liberos eſſe permiſit: & vaſa Eleazaro pontifici Hieroſolymarum votiua tranſmittens diuinas ſcripturas in vocẽ græcam ex hebræa lingua per ſeptuagintaduos interpretes tranſferri curauit:quas in Alexãdrina bibliotheca habuit: quam ſibi ex omni genere literaturæ comparauerat, vt ait Euſebius.

3 Ptolemæus Euergetes primus regnauit annis vigintiſex. 26

4 Ptolemæus Philopator annis decem & ſeptem. 17

5 Ptolemæus Epiphanes annis vigintiquatuor. 24

6 Ptolemæus Philometor annis trigintaquinq;. 35

7 Ptolemæus Euergetes ſecundus annis vigintinouem. 29

8 Ptolemæus Phiſcon, qui & Soter, annis decem & ſeptem. 17

9 Ptolemæus Alexander annis decem. 10

10 Ptolemæus, qui à matre fuerat electus, annis octo. 8

11 Ptolemæus Dionyſius annis triginta. 30

12 Cleopatra mulier annis viginti & menſibus quinq;. 20

Cleopatra & Antonius ſemet interficiunt: & Aegyptus fit Romana prouincia. Vſq; ad mortem Cleopatræ, Ptolemæi, qui vocabantur Lagide, in Aegypto regnauerunt poſt Alexandrum annis ducentis 290

nonaginta, vt patet ex computatione annorum prædictorum prin/cipum. Euſebius autem addit duos annos Cleopatræ: & dicit eam regnaſſe annos. 22. cum tamen ſm probatam fidē, ſicut alii ſcribunt, regnauerit annos. 20. Nam & Tertullianus in libro contra Iudæos dicit eam regnaſſe annos. 20. & menſes quinq;. Ab anno autem. 13. Cæſaris Auguſti, quo Cleopatra periit vſq; ad pene cōpletum eius
29 42. annum, quādo natus eſt Chriſtus: fuerunt anni vigintinouem: qui adiuncti prædictis ducentis nonaginta reddunt annos trecentos decem & nouem. 319.

EPILOGVS PRAEDICTORVM ANNORVM.

A creatione mundi ad diluuium fuerunt anni.	1656
Ab eodem ad completam. 15. Dynaſtiam anni.	292
In. 16. & 17. Dynaſtia fuerunt anni.	293
In. 18. Dynaſtia fuerunt anni.	348
In. 19. Dynaſtia fuerunt anni.	194
In ſequentibus ſex Dynaſtiis fuerunt anni.	489
A. 26. Dynaſtia vſq; ad obitum Alexandri anni.	369
A morte Alexandri ad Chriſtum fuerunt anni.	319
Ergo ab exordio mundi ad Chriſtum fuerunt anni.	3960.

Liber ſextus de quorundam Regnorꝫ exordiis.

PROLOGVS.

Poſtquam tempora a mundi conſtitutione ad Chriſtū quadruplici præcipuorum Regnorum ordine digeſſimus: nunc reſtat vt quorundam aliorum Regnorum initia ante Chriſti aduentum in hoc ſexto volumine quambreuiſſime recenſeamus.

De origine Regni Hiſpanorum. Cap. I.

Hiſpanos condidit Iubal filius Iapeti: qui a Moyſe dicitur Tubal filius Iaphet. Nā Beroſus in quinto antiquitatum dicit. Anno duodecimo Nimbroti Saturni primi Regis Babyloniæ Iubal condidit Celtiberos, id eſt, Hiſpanos. Et anno quarto Nini tertii Regis Babyloniæ: idē Iubal Celtiberos legibus formar. hæc ille. Vnde prima Hi/

ſpaniæ vrbs Tubal a conditore nomen habet: quãuis corrupta prima litera ſcriptores poſuerunt Dubal in Pomponio Mela in deſcriptione Beticæ mutata litera.t.in.d. Hunc eundem Tubal quidã cognominauerunt Taracon: a quo vrbs Taracona. Ei enim præcipue ſtudium fuit greges & armenta & iumẽta inducere. Huiuſcemodi ſtudium Aramei Tarachoã vocãt, id eſt paſtorum congregationẽ. Nam a Hieronymo interpretatur Thara paſcens vel paſtor. Choa vero cõgregatio. Ergo Tarachoa eſt congregatio paſtorum. Hi ergo fuerunt priſci Reges Hiſpaniæ, quos ponit Beroſus.

1 Tubal.
2 Iberus, a quo Iberi dicti.
3 Iubelda.
4 Brigus.
5 Tagus Orma.
6 Bethus, a quo Betica Hiſpania
7 Geryon Afer: qui & Deabus.
8 Trigeminus Geryon.
9 Hiſpalus, a quo hiſpalis ciuitas.
10 Hiſpanus a quo Hiſpania.
11 Heſperus, a quo Heſperia.
12 Hercules Libyus.
13 Atlas Italus kitin.
14 Sicorus.
15 Sicanus.
16 Siceleus.
17 Luſus.

Qui ſequunt ex Manethone.

18 Siculus.
19 Teſta Libyus Triton.
20 Romus.
21 Palatuus.
22 Cacus.
23 Erytrus.
24 Mellicola ſiue Gargoris.

Alios reperire non potuimus.

De initio Regni Gallorum ſiue Francorum. *Cap. 2.*

CEltas ſiue Gallos vel Francigenas condidit Samothes frater Tubalis ex Iapeto patre. Dicit enim Beroſus in quinto libro. Paulo poſtquam Iubal condidit Celtiberos, id eſt poſt duodecimum annum Nimbroti, Samotes, qui & Dis, Celtas colonias fundauit, id eſt Gallos ſiue Francos. Neq; quiſquam illa ætate iſto ſapientior fuit: ac propterea Samotes dictus eſt. Hæc ille. Samotes fuit frater Comeri, & Tubalis ex Iapeto patre: a quo primum Britones: inde Galli Samothei dicti fuerunt, id eſt ſapientes. Et inferius Beroſus addit dicens. Anno quarto Nini Samotes Celtis leges dedit. Sæpe autem variatum eſt Celtarum nomen. Nam a principio Samothei dicebãtur: Inde a Celto Celte: poſt a Galathe Galatii: hinc a Beligio Belge: poſt a Romanis Galli: poſtremo Francigenę a Francorum Rege. Et ſicut dicit Beroſus libro quinto. Filius Herculis Galathes Priſcus: qui apud illos regnauit ætate

Althadis duodecimi Regis Aſſyriorum nomen etiam Gallis dedit. Hi ergo fuerunt primi Reges eorum quos ponit Beroſus.

1	Samothes, qui & Dis	13	Beligius, à quo Belgæ.
2	Magus.	14	Iaſius.
3	Sarton.	15	Allobrox.
4	Drius.		Omnes prædicti ex Beroſo.
5	Bardus Priſcus.	16	Romus.
6	Longo.	17	Paris.
7	Bardus iunior.	18	Lemannus.
8	Lucus.	19	Olbius.
9	Celtes, à quo Celtæ dicti.	20	Galathes iunior.
10	Galathes, à quo Galli.	21	Namnes.
11	Narbon, à quo Narbona.	22	Francus, à quo Francia.
12	Lugdus à quo Iugdunum.		Septem p̃dicti ex Manethone.

De exordio Regni Germanorum, uel Theutonicorum. *Cap. 3.*

GErmanos, ſiue Theutonicos, & Sarmatas condidit Thuiſcon gigas filius Noe natus ei poſt diluuium. Dicit enim Beroſus in quinto libro. Anno Nimbroti vigeſimoquinto, Thuiſcon Sarmatas maximos populos fundauit. & inferius ait. Anno quarto Nini Thuiſcon gigas Sarmatas legibus format apud Renum. Germanorum quoq; nomen ſæpe à ducibus variatum fuit. Nam ab exordio, & ferme in toto Thuiſcones dicebantur à Thuiſcone primo eorum conditore. In parte vero Gambriui à Gambriuio: ante vero Ingheones ab Inghaeuone: poſtea Iſteuones ab Iſteuone. Hinc Sueui à Sueuo: Poſt Vandali à Vandalo. Inde Alemanni ab Hercule Alemanno: deinde Theutanes & Theutones à Theutane. Poſtremo à Romanis, vt Tacitus ait, Germani dicti ſunt. Eorum reges primos deſcribit Beroſus in ſecundo & in quinto libro: qui ſunt ſequentes videlicet.

1	Thuiſcon, à quo Thuiſci.	8	Sueuus, à quo Sueui.
2	Mannus.	9	Vandalus, à quo Vandali.
3	Inghaeuon à quo Ingheones.	10	Theutanes, à quo Theutonici.
4	Iſteuon à quo Iſteuones.		
5	Herminon.	11	Hercules Alemannus à quo Alemanni.
6	Marſus.		
7	Gambriuius, à quo Grãbriui.	12	Hunnus, à quo Hunni.

De principio Regni Sicyoniorum, & eius fine. Cap. 4.

REgnum Sicyoniorum in Græcia iuxta Euſebium de tē-poribus ortum habuit ante natiuitatam Abrahæ annis ſeptuagintatribus, videlicet anno. 32. Beli: & durauit annis nongentis ſexaginta & vno. In codicibus autem Euſebii impreſſis in fine regni Sicyoniorum mēdoſe vitio impreſſorum colliguntur anni. 862. quia ibi deficiunt anni. 99. vt patet ex cōputatis annis in lineis annorū per Euſebium diſtinctis, qbus ordinate Reges Sicyoniorū regnauerūt, vt patet in ſequētibus. 73 32 961

1	Ægialeus, à quo Ægialea nuncupata eſt: quæ nunc Poleponneſus vocatur, regnauit annis quinquagintaduobus.	52
2	Europs annis quadragintaquinq;.	45
3	Stelchin annis viginti.	20
4	Apis annis vigintiquinq;.	25
5	Thelaſion annis quinquagintaduobus.	52
6	Egidius annis trigintaquatuor.	34
7	Thurimachus annis quadragintaquinq;.	45
8	Leucippus annis quinquagintatribus.	53
9	Meſappus annis quadragintaſeptem.	47
10	Eratus annis quadragintaſex.	46
11	Plemmeus annis quadragintaocto.	48
12	Orthopolis annis ſexagintatribus.	63
13	Maratus primus annis triginta.	30
14	Maratus ſecundus annis viginti.	20
15	Echireus annis quinquagintaquinq;.	55
16	Chorax annis triginta.	30
17	Epopeus annis trigintaquinq;.	35
18	Laumedon annis quadraginta.	40
19	Sicyon, à quo Sicyonii, annis quadragintaquinq;.	45
20	Polybus annis quadraginta.	40
21	Inachus annis quadragintaduobus.	42
22	Pheſtus annis octo.	8
23	Adraſtus annis quatuor.	4
24	Polyphides annis triginta & vno.	31
25	Pelaſgus annis viginti.	20
26	Zeuſippus annis triginta & vno.	31

Ex quibus omnibus reſultant anni nōgenti ſexaginta, & vnus. 961. videlicet vſq; ad annum. 28. completum Heli ſacerdotis Hebræorū. & tunc finem accepit hoc regnum.

De origine Regni Argiuorum & Mycenarum. *Cap. 5.*

MOx orto Eſau & Iacob anno ſecundo Balei Xerſis octaui Regis Aſſyriorũ, initium habuit regnũ Argiuorum, vt cõputat Euſeb. quorum Reges & tpa ab ipſo ita deſcribunt.

1 Inacus regnauit annis quinquaginta. 50
2 Phoroneus annis ſexaginta. 60
3 Apis annis trigintaquinq;. 35
4 Argus annis ſeptuaginta. 70
5 Graſſus annis quinquagintaquatuor. 54
6 Phorbas annis trigintaquinq;. 35
7 Troiphas annis quadragintaſex. 46
8 Crothopus annis viginti & vno. 21
9 Stelenus annis vndecim. 11
10 Danaus annis quinquaginta. 50
11 Lynceus annis quadraginta & vno. 41
12 Abas annis vigintitribus. 23
13 Proeteus annis decem & ſeptem. 17
14 Acriſius annis triginta & vno. 31

Prædicti omnes ſimul regnauerunt annis quingentis quadraginta quatuor, vt ex annis collectis patet. 544. Et defecit regnum Argiuorum ãno. 16. Lamparis vigeſimiquarti Regis Aſſyriorũ: & anno. 8. Rampſis regis Aegypti. Poſt Acriſium Regnũ Argiuorum in Mycenas trãſfertur: quorũ Reges decem ab Euſebio deſcribunt videlicet.

1 Perſeus
2 Stenelus.
3 Euryſtheus.
4 Atreus & Thyeſtes fratres.
5 Agamemnon.
6 Aegyſtus.
7 Oreſtes.
8 Thiſamenus.
9 Peintilus.
10 Cometes.

De initio & fine Regni Athenienſium. *Cap. 6.*

ATthenienſium Regnum, vt ait Beroſos in. 5. libro, cœpit anno. 4. Spareti. 17. Regis Aſſyriorũ: qui fuit annus primus Iaſii Regis Ethruriæ: &. 30. Ori regis Aegypti. quorum Reges quot annis regnauerunt Euſeb. ita ſcribit.

1 Cecrops, qui & Dephinas: regnauit annis quinquaginta. 50
Eius anno. 30. fuit diluuiũ in Theſſalia ſub Deucalione. Ante hoc diluuium duobus annis Cecrops ædificauit in Eubœa Athenas, vt ait Euſebius.
2 Granaus regnauit annis nouem. 9

3	Amphitryon annis decem.	10
4	Ericthonius annis quinquaginta.	50
5	Pandion primus annis quadraginta.	40
6	Erictheus annis quinquaginta	50
7	Cecrops ſecundus annis quadraginta.	40
8	Pandion ſecundus annis vigintiquinq;.	25
9	Egeus annis quadragintaocto.	48
10	Theſeus annis triginta.	30
11	Meneſtheus, qui & Peteo, annis vigintiquatuor.	24
12	Demophon annis trigintatribus.	33
13	Oxintes annis duodecim.	12
14	Aphidas anno vno.	1
15	Thimoetes annis octo.	8
16	Melanthus annis trigintaſeptem.	37
17	Codrus annis viginti & vno.	21

Poſt prædictos reges, vt ait Euſebius, principes ſiue Iudices vel magiſtratus quoad vixerunt, regnauerunt: qui ſequuntur.

1	Medon Iudicauit annis viginti.	20
2	Agaſtus annis trigintaſex.	36
3	Archippus annis decem & nouem.	19
4	Theuſippus annis quadraginta & vno.	41
5	Phorbas annis triginta & vno.	31
6	Mezades annis triginta.	30
7	Diogenetus annis vigintiocto.	28
8	Pheredus annis decem & nouem.	19
9	Ariphron annis viginti.	20
10	Theſpieus annis vigintiquinq;.	25
11	Agamneſter annis viginti.	20
12	Aeſchylus annis vigintitribus.	23
13	Alchamenon annis duobus.	2
14	Carops annis decem.	10
15	Aeſimedes annis decem.	10
16	Elidicus annis decem.	10
17	Hippomenes annis decem.	10
18	Leocrates annis decem.	10
19	Abſander annis decem.	10
20	Erixias annis decem.	10

Inde Athenis principes annui cōſtituti ſunt ceſſantibus regibus: nouem ſcilicet principes ex nobilibus vrbis electi Athenienſibus præ-

fuerunt. A primo autem Cecrope vſq; ad vltimum Erixiam fuerunt
872 anni octīgēti ſeptuagintaduo, vt patet ex prædictis annis collectis
in vnum: & tunc defecit Regnum Athenienſium, videlicet Olympia-
de vigeſima quarta anno primo completo, vt annotat Euſebius.

De initio & fine Regni Troianorum. *Cap. 7.*

REgnum Troianum, vt ait Beroſus in quinto libro, cœpit
828 anno vltimo Aſcathadis decimioctaui regis Aſſyriorum:
cum Atho donauit Dardanum parte agri mæonici: & hic
fuit annus octingenteſimus vigeſimus octauus poſt dilu-
uium ante mortem Moyſi decem annis. Hoc idem confirmat Archi-
lochus ex authoritate Maſeæ Phœnicis Damaſceni. Dicit enim in
ſuo epitheto. A prima inundatione nouimeſtri, ad Troiam colligit
Maſeas annos non minus octo & viginti ſupra octingentos. hæc il-
le. Tunc fuit annus tertius Rameſſis regis Aegypti; qui & Aegyptus
dictus eſt: à quo Aegyptus nomen accepit. Quot autem annis dura-
uerit Regnum Troianum Idem Archilochus ita oſtēdit. Regnatum
fuit Troiæ regibus ſex.

1	Sub Dardano quidem vno & triginta annis.	31
2	Sub Ericthonio quinq; & ſeptuaginta.	75
3	Sub Troe ſexaginta.	60
4	Sub Ilo quinq; & quinquaginta.	55
5	Sub Laumedonte ſex & triginta.	36
6	Sub Priamo quadragintatribus.	43
	Omnes ergo prædicti Reges regnauerunt annis trecentis.	300

In libris Archilochi impreſſis mendoſe ſcriptum eſt Priamum re-
gnaſſe annis quadraginta, quia vlterius tribus annis regnauit: vt pa-
tet in codicibus emendatis: vt etiam Ioānes Annius computat cum
loquitur de. 23. Rege Hiſpaniæ: licet ſuperaddat annum vnum pro
pter eos, qui dicunt regnum Troianorum defeciſſe anno primo vige
ſimæ Dynaſtię Aegyptiorum, vt ponit Manethon. Anno tamen prę
cedenti Troia cremata eſt, vt recte ponit Euſebius. Poteſt tamen dici
quod hoc fuit anno vltimo Thuoris Regis Aegypti deſinente. 19.
Dynaſtia: & incipiente primo anno vigeſimæ Dinaſtiæ. Nos autem
eius euerſionem ponimus anno præcedenre vigeſimam Dynaſtiam:
qui fuit annus. 26. Tautannis vigeſimioctaui Regis Aſſyriorum. A
Dardano autem primum condita & dicta eſt Dardania A Troe deno
minata eſt Troia; & ab Ilo Ilium.

De Regibus Ethruriæ & Italiæ poſt Mezentium. *Cap.8.*

SVperius in tertio libro deſcripſimus Reges Ethruriæ & Italiæ vſq; ad Mezentium, quia eorum tempora certa reperimus. Reliquorum vero ſequentium Ethruriç Larthũ tempora tanquam incerta reliquimus. Nunc vero eorum tantum nomina deſcribemus abſq; temporibus.

1	Tarcon tertius.	18	Rethus.
2	Ocnus Bianor.	19	Hiellus.
3	Pipinus.	20	Porſenna Cluſinus.
4	Nicius.	21	Tolumnius Veiens.
5	Piſeus.	22	Eques Thuſcus.
6	Thuſcus iunior.	23	Liuius Fidenas.
7	Amnus.	24	Elbius Thuſcus.
8	Felſinus.	25	Thorrenus.
9	Bonus.	26	Titus.
10	Atrius.	27	Volturrenus.
11	Marſias.	28	Cecinna.
12	Etalus.	29	Menippus.
13	Cœlius.	30	Menodorus.
14	Galeritus Lucumo.	31	Mœcenas.
15	Lukius Thuſcus.	32	*Seianus.*
16	Cibitius.	33	*Sceuinus.*
17	Lucumo Cluſinus.	34	Otho Ferentinus.

Poſt hunc defecerunt.

Anno autem Mœcenatis quadrageſimo ſecundo Chriſtus natus eſt: eo quod Mœcenas acceperit Regnum eodem anno, quo & Cæſar Auguſtus. quod ſic probatur. Nam Otho tribus menſibus regnauit: & apud Vitriacum propria manu occubuit anno à natiuitate Domini ſeptuageſimo primo: anno videlicet ſecundo Olympiadis ducenteſimæ duodecimæ antequã imperium Veſpaſianus aſſumeret. Mœcenas autem regnauit annis quinquagintaſex: *Seianus* viginti tribus: *Sceuinus* trigintatribus. Poſt quem vltimo anno, quo defecit Regnum, Otho regnauit. qui ſimul anni fiunt centum tredecim. A quibus ſi ſubtrahantur anni ſeptuaginta & vnus à Chriſti natiuitate ad mortem Othonis reſtant anni quadragintaduo: qui præceſſerunt Chriſti natiuitatem. Ergo anno quadrageſimoſecundo Mœcenatis natus eſt dominus.

De principio & fine regni Lacedæmoniorum. *Cap.9.*

REgnum Lacedæmoniorum incepit ſecundum Euſebium anno quarto Dercili trigeſimiprimi Regis Aſſyriorum. Aliqui tamen dicunt id incepiſſe prius annis duobus: q̄d magis conuenit computationi noſtrę. Dicimus enim nos hoc regnum cœpiſſe anno. 2. eiuſdē Dercili. Tunc enim erat ſeptuageſimus octauus annus vigeſimæ Dynaſtiæ Aegyptiorum: & ſextus annus Aeneæ Syluii Regis Latinorum: necnon & duodecimus annus Saulis Regis Hebræorum. Hi ergo fuerunt Reges Lacedæmoniorum ſecundum Euſebium.

1	Euryſtheus regnauit annis quadragintaduobus.	42
2	Agis regnauit anno vno.	1
3	Archeſtratus annis trigintaquinq;.	35
4	Labotes annis trigintaſeptem.	37
5	Doriſtus annis vigintinouem.	29
6	Egiſilaus annis quadragintaquatuor.	44
7	Archelaus annis ſexaginta.	60
8	Thelecus annis quadraginta.	40
9	Alchamenes annis trigintaſeptem.	37
	Ex his omnibus conſurgunt anni trecenti vigintiquinq;.	325.

& peruenerunt vſq; ad primam olympiadem.

De Regno Corinthiorum. Cap. 10.

EOdem tempore incepit regnum Corinthiorum quo & regnum Lacedæmoniorum iuxta Euſebium. Et hi fuerunt Reges Corinthiorum numero duodecim.

1	Athletes regnauit annis trigintaquinq;.	35
2	Trion annis trigintaſeptem.	37
3	Agilaus annis trigintaſeptem.	37
4	Priminas annis trigintaquinq;.	35
5	Bacis annis trigintaquinq;.	35
6	Agelas annis triginta.	30
7	Eudemus annis vigintiquinq;.	25
8	Ariſtemedes annis trigintaquinq;.	35
9	Egemnon annis ſexdecim.	16
10	Alexander annis vigintiquinq;.	25
11	Pheleſteus annis duodecim.	12
12	Authomenes anno vno.	1
	Ex his omnibus conſurgunt anni trecenti vigintitres.	323

& defecerunt prædicti reges ante primam olympiadem annis duobus. Inde non fuerunt Corinthiis Reges, ſed annui principes conſtituti, vt ait Euſebius.

De initio & fine Regum Iſrael. Cap. 11.

Diuiſæ ac ſeparatæ ſunt decem tribus Iſrael a domo Dauid poſt mortem Salomonis regnãte Roboam filio eius propter duritiam eius, vt patet. 3. Reg. 12. & etiam in punitionem peccatorum Salomonis patris eius. Et regnauit ſuper eaſdem decem tribus Iſrael Hieroboam filius Nabath Euphrateus de Sareda: qui prius fuerat ſeruus Salomonis, & ab eo rebellauerat: & fugerat in Aegyptum, ne ab illo occideretur. Tandem mortuo Salomone regnãte Roboam ſuper Iudam factus eſt ipſe Hieroboam Rex ſuper Iſrael. Regum igitur Iſrael tempora ita ordinantur ex. 3. &. 4. libris Regum.

1 Hieroboam regnauit annis vigintiduobus. 3. Reg. 14. 22
2 Nadab filius eius annis duobus. 3. Reg. 15. 2
3 Baaſa filius Ahiæ annis vigintiquatuor. 3. Reg. 15. 24
4 Hela filius eius annis duobus. 3. Reg. 16. 2
5 Zambri ſeptem diebus. 3. Reg. 16.
6 Amri annis duodecim. 3. Reg. 16. 12
7 Achab filius eius annis vigintiduobus. 3. Reg. 16. 22
8 Ochozias annis duobus. 3. Reg. 22. 2
9 Ioram annis duodecim. 4. Reg. 3. 12
10 Hieiu annis vigintiocto. 4. Reg. 10. 28
11 Ioacham annis decem & ſeptem. 4. Reg. 13. 17
12 Ioas annis ſexdecim. 4. Reg. 13. 16
13 Hieroboam ſecundus annis quadraginta & vno. 4. Reg. 14. 41
14 Zacharias menſibus ſex. 4. Reg. 15.
15 Sellum menſe vno. 4. Reg. 15.
16 Manahen annis decem. 4. Reg. 15. 10
17 Phaceia annis duobus. 4. Reg. 15. 2
18 Phacee filius Romeliæ annis viginti. 4. Reg. 15. 20
19 Oſee filius Hela annis nouem. 4. Reg. 17. 9

Ex quibus oĩbus cõſurgunt anni ducenti quadraginta & vnus. 241. & menſes ſeptem: qui menſes conſumuntur anno vltimo Oſeæ, qui non fuit integer. Defecerunt Reges Iſrael, quãdo Salman Aſſar Rex Aſſyriorum tranſtulit Iſrael in Aſſyrios anno nono huius Oſeæ filii Hela, vt patet. 4. Reg. 17. &. 18. & tunc inciepiebat annus ſextus

Ezechiæ regis Iuda, vt ibidem ſcribitur. Numerus autem omnium annorum regum Iſrael non conuenit cum annorum numero regum Iuda, qui eo tempore regnauerunt. Nam ſi computentur anni Regū Iuda poſt mortem Salomonis, quando incepit Regnum Iſrael: & digerātur à Roboam filio Salomonis vſq; ad annum ſextum Ezechiæ, quo anno defecit Regnum Iſrael, reperiuntur in regibus Iudæ anni
261 ducenti ſexaginta & vnus: non computatis decem annis, quos quidā inconſulte addunt ipſi Aſa Regi Iuda: quos tamen conuenientius Philo & ſeptuaginta interpretes poſterius addunt ipſi Amon regi Iuda abſente patre: quod fuit poſt deſtructionem regni Iſrael. Si vero cō putentur anni Regum Iſrael à Hieroboam ad nonum & vltimum
241 Oſeæ: reperiuntur anni ducenti quadraginta & vnus: qui minus ſunt annis viginti ab annis prædictorum regum Iuda. Vnde oportet fateri, vel quòd ſit error in numero annorum regum Iſrael vitio ſcriptorum: vel quòd quādoq; vacauerit Regnum Iſrael, & fuerit ſine Rege: vel quia quandoq; in eis computantur anni, quibus aliquis Rex ſimul cum patre regnauit: quandoq; omittuntur: vel quoniam aliquādo per ſynecdochen à parte totus annus nominatur: vel quia interdum diſtribuuntur anni tantū, quibus aliquis Rex bene vixit: quos varietatis modos ponit Hugo Cardinalis, & Nicolaus de Lyra eum imitatus ſuper. 3. Reg. 15. ca. Idcirco hæc nos omittimus. Nam & Hieronymus in epiſtola ad Vitalem presbyterum dicit. Relege omnes & veteris & noui teſtamenti libros: & tantam annorum reperies diſſonantiam & numerum inter Iudam & Iſrael, id eſt inter regnum vtrunq; confuſum, vt huiuſcemodi hærere quæſtionibus non tam ſtudioſi q̄ ocioſi hominis videatur. Hęc ille. Si quis tamen cupit hāc temporum conſonantiam aliquo modo cognoſcere, legat opuſculū Ricardi de ſancto Victore de concordia temporum Regum Iuda, & Iſrael in ſecunda operum parte paulo poſt principium.

De Macedonum Regno. *Cap. 12.*

MAcedonia prius dicta eſt Aemathia, ab Aemathio filio Cameſis, de qua Lucanus dicit.

Bella per Aemathios pluſquam ciuilia campos.

Ea poſtea Macedonia dicta eſt à Macedone filio Oſiridis, vt Diodorus author eſt in primo libro. Idē dicit Beroſus in quinto antiquitatum libro, vbi ait. Regnante decimo Aſſyriorum Rege Belocho. ſ. Priſco: cœpit apud Aemathios regnare Macedon filius Oſiridis:

ridis: à quo nunc nomẽ retinet prouincia. hæc ille. Cœpit ergo hoc
Regnum anno primo Belochi: qui fuit annus. 38. decimæſeptimę
Dynaſtiæ paſtorum in Aegypto. Poſt annos vero nongentos ſeptua 977
gintaſeptem anno ſcilicet. 13. Oziæ Regis Iuda: & .9. Procę Regis
Latinorum: & .13. Petubaſtis in .23. Dynaſtia Agyptiorum: hos re-
ges ex Euſebio accepimus.

1 Granaus regnauit annis viginti & octo. 28
2 Coenus annis duodecim. 12
3 Tirimas annis triginta & octo. 38
4 Perdicas primus annis quinquaginta & vno. 51
5 Argeus primus annis triginta & octo. 38
6 Philippus primus annis triginta & octo. 38
7 Europus annis vigintiſex. 26
8 Alcetas annis vigintinouem. 29
9 Amyntas primus annis quinquaginta. 50
10 Alexander primus annis quadragintatribus. 43
11 Perdicas ſecundus annis viginti & octo. 28
12 Archelaus primus annis vigintiquatuor. 24
13 Oreſtes annis tribus. 3
14 Archelaus ſecundus annis quatuor. 4
15 Amyntas ſecundus anno vno. 1
16 Pauſanias anno vno. 1
17 Amyntas tertius annis ſex. 6
18 Argeus ſecundus annis duobus. 2
19 Amyntas quartus annis decem & octo. 18
20 Alexander ſecundus anno vno. 1
21 Ptolemæus primus annis quatuor. 4
22 Perdicas tertius annis ſex. 6
23 Philippus ſecundus annis vigintiſex. 26
24 Alexander magnus annis duodecim. 12
25 Arideus, qui & Philippus tertius annis ſeptem. 7
26 Caſſander annis decem & nouem. 19
27 Antigonus primus & Alexander annis quatuor. 4
28 Demetrius primus annis ſex. 6
29 Pyrrhus menſibus ſex & cum ſequentibus cõputatur pro anno. 1
30 Lyſimachus annis quinq;. 5
31 Ptolemæus ſecundus anno vno. 1
32 Meleagros menſibus duobus.
33 Antipater diebus quadragintaquinq;.

34 Soſtenes annis duobus. 2
35 Antigonus ſecundus annis trigintaſex. 36
36 Demetrius ſecundus annis decem. 10
37 Antigonus tertius annis quindecim. 15
38 Philippus quartus annis quadragintaduobus. 42
39 Perſes annis decem 10

Omnes prædicti ſimul regnauerunt annis ſexcentis quadragintaſeptem. 647. Macedonum Regnum defecit poſt Perſem anno ſecundo centeſimæ quinquageſimæ quartæ Olympiadis: Licet Euſebius pauloante id defeciſſe dicat.

De Regno Lydorum. *Cap. 13.*

Regnum Lydorum iuxta Euſebium mox incepit poſt finē regni Corinthiorum: hoc eſt annis duobus ante primam olympiadem. quorum Reges ita enumerat idē Euſebius.

1 Ardiſus regnauit annis trigintaſex. 36
2 Aliactes primus annis quatuordecim. 14
3 Meles annis duodecim. 12
4 Candaules annis decem & ſeptem. 17
5 Giges annis trigintaſex. 36
6 Ardis annis trigintaſeptem. 37
7 Sadiates annis quindecim. 15
8 Aliactes ſecundus annis quadragintanouem. 49
9 Crœſus annis quindecim. 15

Omnes prædicti Reges ſimul regnauerunt annis ducentis triginta & vno iuxta computationem Euſebii. 231.

Liber ſeptimus de vita Chriſti.

PROLOGVS.

Poſtquam deſcripſimus tempora ante Chriſti ortum ab orbe condito: nunc oportet nos ab ortu & natiuitate Chriſti ad ætatem noſtram tempora deſcribere per annos vitæ ipſius Chriſti: & per annos Romanorum pontificum & imperatorum: quibus aliorum tempora metiuntur. Nunc igitur in hoc ſeptimo libro de vita Saluatoris & Domini noſtri breuiſſime diſſeremus.

CHriſti genealogiã duo Euangeliſtę deſcripſerũt, videlicet. Matthæus: qui ab Abraham, cui facta eſt repromiſſio de Chriſto per ſucceſſionem generationum vſq; ad eius natiuitatem deſcendit: & Lucas: qui ab ipſo Chriſto vſq; ad protoplaſtum Adam à Deo creatũ aſcendit ordine retrogrado. Hæc autem Chriſti genealogia ex diuinis libris: & ex breuiario Philonis hebręi comprobari poteſt, ſicuti deſcripſimus in ſecundo libro ſuperius. Sed quoniam à Iacob vſq; ad Regem Dauid Chriſti generationes omiſimus, quia tempora in eis certa non inuenimus: ſed per duces hebræorum, quorum tempora certiora comperimus, annorum ordinem deſcripſimus: idcirco, vt eius genealogia ad plenum cognoſci poſſit, ſub epilogo eam nunc breuiſſimè deſcribemus; & quæ hic omittimus, in eodem. 2. libro requirẽda ſunt. Prius ergo ſm Lucam ſolũ ab Adam vſq; ad Abraham, ſingulas generationes deſcribemus, in quibus nulla, vel parua difficultas inuenitur.

Deus creauit Adam. Gen. 1.

1 Adam genuit Seth.
2 Seth genuit Enos.
3 Enos genuit Chaynam.
4 Chaynam genuit Malaleel.
5 Malaleel genuit Iared. — Gen. 5. & 1. Paralip. 1.
6 Iared genuit Enoch.
7 Enoch genuit Mathuſalem.
8 Mathuſalem genuit Lamech.
9 Lamech genuit Noe.
10 Noe genuit Sem.
11 Sem genuit Arphaxat. Gen. 11. & 1. Paralip. 1.
12 Arphaxat genuit Sale, qui cognomine dictus eſt Chaynam, vt in primo libro capite. 6. inſinuauimus.
13 Sale genuit Heber.
14 Heber genuit Phalech.
15 Phalech genuit Rheu vel Ragau.
16 Rheu genuit Saruch. — Gen. 11. & 1. Paralip. 1.
17 Saruch genuit Nachor.
18 Nachor genuit Thare.
19 Thare genuit Abraham.

Secundum Lucam & Matthæum ſimul ſequentes generationes vſq;

ad Dauid incluſiue nullam diſſonantiam prætendunt.

z0 Abraham genuit Iſaac. Gene. z1.
z1 Iſaac genuit Iacob. Gene. z5.
zz Iacob genuit Iudam. Gene. z9.
z3 Iudas genuit Phares. Gene. 38.
z4 Phares genuit Eſron.
z5 Eſron genuit Aram.
z6 Aram genuit Aminadab.
z7 Aminadab genuit Naaſon. Ruth. 4. & 1. Paral. z.
z8 Naaſon genuit Salmon.
z9 Salmon genuit Booz.
30 Booz genuit Obeth.
31 Obeth genuit Ieſſe.
3z Ieſſe vel Iſai genuit Dauid.
33 Dauid rex genuit Nathan & Salomonem ex Berſabee vtrunq;.

Sequitur Lucas lineã Nathã: & Matthęus lineã Salomonis.

	Regni ſucceſſores.		Reges Iuda.
34	Nathan. z. Reg. 15. & 1. Paral. 3.		Salomon. z. Reg. 1z.
35	Mathat, qui & Ahiaſar. 3. Reg. 4.		Roboam. 3. Reg. 14.
36	Menna.		Abias. 3. Reg. 15.
37	Melcha.		Aſa. 3. Reg. 15.
38	Heliachin.	ex Luca &	Ioſaphat. 3. Reg. zz.
39	Ionas.	ex Philone.	Ioram. 4. Reg. 8.
40	Ioſeph.		Ochozias qui & Ioachaz.
41	Iudas.		z. Paral. zz. In hoc deſe-
	Reges ex ſucceſſione.		cit linea Salomonis.
4z	Symeon, q & Ioas & Helih. 4. Re. 11.		& ideo Matthæus ad lineam
43	Leui, qui & Amaſias 4. Reg. 14.		Nathan diuertit cum Luca
44	Mathat, q Azarias & Ozias. 4. Re. 15.		relinquẽs tres reges videlicet:
45	Iorim, qui & Ioathan. 4. Re. 15.		Ochoziam, Ioas, & Amaſiã.
46	Heliezer, qui & Achaz. 4. Reg. 16.		
47	Ieſus, qui & Ezechias. 4. Reg. 18.		
48	Her, qui & Manaſſes. 4. Reg. z1.		ex Luca & ex Philone:
49	Helmadan, qui & Amon. 4. Reg. z1.		& Matthæo.
50	Thoſam, qui & Ioſias. 4. Reg. zz.		
51	Addi, qui & Ioakiz. 4. Reg. z3.		
5z	Melchi, qui & Ioakim, vel Eliachim. 4. Reg. z3.		
53	Neri, qui & Ioachin, Ieconias, & Helih. 4. Reg. z4.		
54	Salathiel, qui & Meſezebeel. 1. Paral. 3. & Neem. 3.		

& ex 1. Paral. 3.

55 Zorobabel, qui & Barachias genuit Rheſa & Abiud fratres, videlicet Miſciollam & Ananiam. 1. Paral. 3. & Neemiæ. 3.

Sequit Lucas lineā Rheſa.	Sequit Matthę⁹ lineā Abiud.
56 Rheſa qui & Miſciollā. 1. Par. 3.	Abiud q & Ananias. 1. par. 3.
57 Ioanna ben Rheſa.	Eliachin.
58 Iudas cognomine Hyrcanus.	Azor.
59 Ioſeph vel Ioſephus.	Sadoch.
60 Semei, qui & Abner.	Achim.
61 Mathathias, qui & Helih.	Eliud.
62 Maat, qui & Aſar.	Eleazar.
63 Nage vel Nagit, qui & Artaxat.	Mathan.
64 Helli, qui & Agai.	Iacob.
65 Naum, qui & Maſlot.	Ioſeph vir Mariæ,
66 Amos, qui & Scirach.	de qua Ieſus natus eſt.
67 Mathathias, qui & Syloa.	
68 Ioſeph vel Ioſeph⁹ iunior, q & Arſes.	
69 Ianne vel Ianneus q &. 2. Hyrcanus.	
(ex Luca & Philone.)	(ex Matthæo euāgeliſta.)
70 Melchi.	
71 Leui.	
72 Mathat.	
73 Helih, qui & Ioachin pater Mariæ.	
74 Maria mater Chriſti.	
75 Ieſus filius eius.	
	ex Luca: & Syrorum libris.

Lucas ergo euangeliſta proſequitur generationes omnes iuxta naturam procedentes directe ſecundum lineam Nathan. Et incepit à patre beatæ Mariæ virginis, qui dictus eſt Helih vel Ioachin: quia fuit binomius. Nam Rabbi Heccados hebræus in reſponſione ad petitionem tertiam Antonini conſulis vrbis Romæ: affirmat ex reuelatione ſibi facta ab Helia parentem matris Meſſiæ duplex habiturum nomen: vnum Helih: alterum Ioachin. Et poſtmodum Rabbi Haccanas ait. Erat quædā puella in Bethleem Iudæ nomine Maria filia Ioachin, Helih de genere Zorobabelis filii Salathielis ex tribu Iuda. hæc ille. Maria ergo fuit filia naturalis Helih ſiue Ioachin. Ioſeph autem vir Mariæ fuit eiuſdē Ioachin gener: & ex cōſequenti fuit eius filius legalis ex affinitate. Nam ſicut Maria erat in primo gradu conſanguinitatis ad patrem ſuum: ſic & Ioſeph erat in primo gradu affinitatis ad ſocerum, cum fuerit verum matrimonium inter Ioſeph & Mariam. Idcirco Lucas dicit quod Chriſtus putabatur filius Ioſeph: qui fuit Helih, ſcilicet filius legalis: & loco Mariæ ponit virum

ſuum ſecundum conſuetudinem ſcripturarum. Matthæus vero deſcribit primo generationes ſecundum lineam Salomonis regis vſq; ad eius extinctionem: qua deficiente poſtea coactus eſt diuertere ad lineam Nathan: quia ex eo geniti erant regni ſucceſſores, vt ſuperius diximus libro ſecundo capite nono. Et Matthæus cum Luca conuenit vſq; ad Zorobabel. Sed quoniã ipſe Zorobabel qui & Barachias filius Salathiel genuit duos filios, videlicet Rheſa, qui dictus eſt Miſciollam: & Abiud, qui dictus eſt Ananias: ideo Lucas proſequitur li neam Nathan per filium eius Rheſa vſq; ad patrem Mariæ virginis: & Mattheus eãdem lineam proſequitur per filiũ eius Abiud vſq; ad patrẽ Ioſeph coniugis Mariæ virginis. Itaq; vterq; natus eſt ex ſemine Dauid per lineam Nathan: ſed per vnum ramũ ſcilicet per ipſum Rheſa nata eſt Maria: & per alterũ ramum ſcilicet per ipſum Abiud natus eſt Ioſeph. Hæc nobis oſtendit Philo hebræus: & ea vberrime declarat Ioannes Annius in cõmentariis ſuper breuiarium eiuſdem Philonis. Hanc genealogiam etiam deſcribit Petrus Galatinus libro ſeptimo cap. 12. contra Iudæos. Sed in hoc defecit, ꝙ contra veritatem putauit duos fuiſſe Salathieles, & duos Zorobabeles: quod non probat: ſed in hoc ipſe facile improbari poteſt: quoniã linea Salomonis ſeptima generatione defecit: & in eius generatione nullus Salathiel, neq; Zorobabel reperitur. Neq; Ioſeph potuit ex linea Salomonis deſcẽdere, quia per multos annos antea defecerat: ſed ortus eſt ex linea Nathan per ipſum Abiud: ſicut ex eadem linea Nathan orta eſt Maria, ſed per ipſum Rheſa, vt iam diximus. Salathiel ergo, qui a Matthæo dicitur filius Ieconiæ, idem eſt cum Salathiele, qui a Luca dicitur filius Neri: quia idem vir dictus eſt Ieconias, Neri, Ioachin, & Helih, vt Philo teſtatur. Nam Ieconias, qui & Neri cognominatus eſt, in ipſa captiuitate genuit Salathiel: ex quo natus eſt Zorobabel: qui fuit dux populi mox ſoluta captiuitate, hoc eſt poſt ſeptuaginta annos deſolationis templi. Cum ergo Matthæus dicit: & poſt tranſmigrationẽ Babylonis Ieconias genuit Salathiel: non eſt intelligendum ꝙ ſoluta captiuitate genuerit eum: ſed facta trãſmigratione in ipſo captiuitatis tempore. Nec vrget etiam argumẽtum Galatini dicentis plures generationes eſſe iuxta Lucam: & pauciores iuxta Matthæum quoniam deſcendentes ex Rheſa citius genuerunt: & geniti ex Abiud tardius eis conceſſum eſt generare: ideo illi plures, iſti pauciores numero fuerunt. Hanc rationem aſſignat Auguſtinus in ſextodecimo libro de ciuitate Dei, capite. 11. circa alias generationes dicens. Nõ enim quia Heber ſextus eſt a Noe, Nemrot autem quar-

tus, ideo non potuerunt ad idem tempus conuenire viuendo. Hoc enim contigit cum plus viuerent, vbi pauciores ſunt generationes, minus vbi plures: aut ſerius nati eſſent vbi pauciores, maturius vbi plures. Si Petrus Galatinus totum breuiarium Philonis, & cōmentaria Ioannis Annii in eundē plene legiſſet: non vtiq; in hunc incidiſſet errorē. Cætera vero, quæ ad hanc genealogiam pertinent, idē Galatinus recte declarat. Nulla ergo diſſonātia reperitur inter Matthæū & Lucam: ſed vterq; veram Chriſti genealogiam rite deſcripſit.

De tempore uitæ Chriſti. Cap. 2.

IEſus Chriſtus ex Maria Virgine naſcitur anno ab orbe condito ferè completo ter milleſimo nongenteſimo ſexageſimo. 3960

A diluuio anno bis milleſimo trecenteſimoquarto. 2304

Ab Abraham anno bis milleſimo duodecimo. 2012

A lege Moyſi anno milleſimo quingenteſimo ſeptimo. 1507

A templo Salomonis inchoato anno milleſimo vigeſimo ſeptimo. 1027

Ab vrbe Roma cōdita anno ſeptingenteſimo quinquageſimo ſecundo: cui anno deficiebant quatuor ferè menſes. 752

A deſolatione templi anno quingenteſimo octogeſimo ſeptimo. 587

Hebdomada iuxta Danielis prophetiā ſexageſimaquinta: anno eius ſexto ferè completo. 65

Olympiade vero centeſima nonageſimaquarta: anno eius quarto inchoato per tres menſes: hoc eſt à primo anno primę olympiadis trāſactis annis. 775. & tribus menſibus. Ex quo patet error ſcriptoris in martyrologio tam de hebdomada quàm de olympiade in die natiuitatis domini: qui corrigendus eſſet: quoniam ponit in eis alium numerum à prædicto ſecundum publicam fidem probato. 194 775

Romæ imperāte Cæſare Auguſto anno imperii eius quadrageſimo ſecundo, vt affirmat Euſebius. quod etiam confirmat Oroſius, qui libro. 7. ait. Auguſti Cæſaris poſtea q̄ imperare cœpit emenſo propemodum anno. 42. natus eſt Chriſtus. 42

Herode regnante in Iudæa anno regni eius. 32. qui fuit primus annus legitimi principatus eius, cum prius triginta & vno tyrannice regnaſſet, vt Philo teſtatur. Tunc ergo ablatum erat Regnum & ducatus de Iuda iuxta patriarchæ Iacob prophetiam. Inchoauerat Maria vitæ ſuæ annum quintumdecimum, quando peperit Chriſtum in hyemali ſolſtitio: octauo calendas Ianuarii, hoc eſt die. 25. De- 32

cembris: media videlicet nocte præcedente ortum Solis diei Domi/
nicæ. Nam anno quo Chriſtus conceptus & natus eſt: litera domi/
nicalis. B. currebat: quæ in calendario Romano, quo vtimur, anno/
tatur die. 25. Decembris. Antea vero nouem menſibus cum ageret
Maria quartumdecimum annum, ex ea de ſpiritu ſancto conceptus
fuerat Chriſtus octauo calendas Aprilis, hoc eſt die. 25. Martii feria
ſexta; quoniam in calendario eo die annotatur litera. G. quæ tunc
fuit feria ſexta, quoniam. G. eſt ſexta à litera. B. Conceptio autem
Chriſti facta eſt anno tertio olympiadis. 194. in dimidio eiuſdem
tertii anni. Natiuitas vero eius fuit anno quarto eiuſdem olympia/
dis inchoato per tres menſes propè finem anni quadrageſimiſecun/
di Auguſti Cæſaris, vt ſupra dictum eſt. A natiuitate autem domini
anni vitæ ipſius enumerandi ſunt. Et primus annus domini anno/
tari debet anno quarto dictæ olympiadis cum anno. 43. Cæſaris
Auguſti ſibi concurrente. Octauo autem die à natiuitate domini ſci/
licet calendis Ianuarii mutata eſt litera dominicalis, & fuit. A. quæ
deſeruit anno primo vitæ Chriſti: & eo die in dominica circunciſus
eſt puer Ieſus. Et quãuis eccleſia Romana incipiat enumerare annos
domini ab eius natiuitate: tamen Romani ciues tranſacta hebdoma
da à natiuitate eius annum incipiunt calendis Ianuarii, eo quod Iu/
lius Cæſar tunc anni exordium fecerit: quod eſt tempus propin/
quum natiuitati Chriſti. Die vero ſexta eiuſdem menſis, & tertiade/
cima ab eius ortu, quæ tunc fuit feria ſexta, à Magis dominus ado/
ratur. Die autem quadrageſimo ab eius natiuitate, quæ fuit quarto
nonas, hoc eſt die ſecunda Februarii feria quinta cum ibi ſignetur li/
tera. E. quæ eſt quinta à litera. A. quæ illo anno fuit litera dominica/
lis: impleto tempore purgationis ſecundum legem Moyſi, Maria fi/
lium præſentauit in templo. Deinde Ioſeph admonitus in ſomnis
ab angelo nocte conſurgens accepit puerum & matrem eius, & receſ/
ſit in Aegyptum: & erat ibi vſque ad obitum Herodis: qui deceſſit an/
no trigeſimoſeptimo regni ſui: & tunc currebat annus quintus do/
mini. Quinque igitur integris annis manſit in Aegypto dominus: &
ſexto anno domini inchoato regnante Archelao Herodis filio: redu/
ctus eſt puer ex Aegypto in terram Iſrael.

Anno ſecundo iam inchoato à natiuitate domini Herodes videns z
quoniam illuſus eſſet à Magis, qui per aliam viam redierant in re/
gionem ſuam, iratus valde, vniuerſos in Bethleem paruulos à bima
tu & infra iuſſit interfici. Tunc autem Chriſtus in Aegypto exiſtens
non potuit cum aliis pueris occidi. Inter alios infantes iuſſit Hero/

des etiam interfici filium proprium ex vxore ſua de tribu Iuda, eo
quód diceretur iam in lege promiſſus Chriſtus natus, vt Philo affir-
mat. Dicit etiam Macrobius in ſecundo Saturnaliorum. Auguſtus
cum audiſſet inter pueros, quos in Syria Herodes Rex Iudæorum
intra bimatum iuſſit interfici, filium quoq; eius occiſum ait. Melius
eſt Herodis porcum eſſe quám filium. Hæc ille. Hoc autem dixit,
quoniam Iudæi porcinam carnem non comedunt. Putauit au-
tem Auguſtus feliciorem porcum Herodis non occiſum quám fi-
lium eius morti traditum. Herodes igitur, cum regnaſſet annos tri- 5
gintaſeptem morbo intercutis atq; ſcatentibus toto corpore vermi-
bus miſerabiliter & digne moritur. In cuius locum filius eius Arche 6
laus ab Auguſto ſubſtituitur: & tetrarchæ fiunt quatuor fratres eius,
Herodes, Antipater, Lyſias, & Philippus.
Anno duodecimo vitæ ſuæ currente dominus Ieſus aſcendit cum 12
parentibus in Hieruſalem ad celebrandum paſcha: & completis die-
bus feſtiuitatis remanſit puer Ieſus in templo in medio doctorum
audiens illos & interrogans: & poſt triduum á parentibus eum quę-
rentibus repertus eſt. Eo anno luna quintadecima primi menſis, in
qua celebratur paſcha Iudæorum, fuit die vigeſimoſexto Martii in
ſabbato: quoniam ille annus fuit biſſextilis in literis. C. B. & die vi-
geſimoſexto Martii ſignatur. A. litera, quæ eſt ſeptima á dominica-
li. B. litera ſecunda, quæ poſt literam. C. peracto biſſexto ſubſequi-
tur in reliquis eiuſdem anni menſibus. Archelaus anno regni ſui no-
no in Viennam vrbem Galliæ relegatur: & tunc Iudeorum princi-
patum tenet Herodes tetrarcha annis vigintiquatuor, cuius primus
annus annotatur cum anno domini quintodecimo. 15
Anno ab vrbe condita ſeptingenteſimoſexageſimoſeptimo, Augu-
ſtus moritur: & Tyberius imperium recepit: cuius primus annus an
notatur cum anno domini ſextodecimo videlicet anno tertio olym- 16
piadis. 198. In codicibus Euſebii de tēporibus vitio ſcriptorum (vt
puto) non recte annotatur mors Auguſti, & initium imperii Tybe-
rii Cęſaris: quod nos emendauimus ex eodē Euſebio, qui dicit Chri
ſtum paſſum anno Tyberii decimooctauo, anno videlicet quarto
olympiadis. 202. Si ergo retroceſſeris per annos Tyberii, reperies
primum annum eius debere annotari anno ſextodecimo Chriſti: vt
etiam ſanctus Antoninus affirmat in chronicis ſuis. Eclipſis etiam,
quæ annotatur in codicibus Euſebii propé mortem Auguſti, deſcri-
benda erat anno ſecundo Tyberii. Conſiderandum eſt etiam, quód
Euſebius in libro ſuo non ſignauit annos domini; ſed ex annis olym-

piadum intelligi poſſunt. Qui autem librum eius primum impreſ/
ſioni dedit, adiunxit ibi annos domini incipiēs ab anno tertio olym
piadis. 194. cum incipere debuiſſet ab anno quarto, ſcȝ a natiuitate
domini, vnde ſumuntur anni vitæ Chriſti. Hinc eſt quod in prædi/
ctis libris impreſſis, anni domini deinceps per annos plures vno an
no antecedunt: quos in nr̄o hoc opere nos emēdatos deſcripſimus.
27 Anno dñi. 27. Pontius Pilatus ꝓcurator Iudęę a Tyberio mittitur.
30 anno. 15. imperii Tyberii Cæſaris cum Ieſus inciperet trigeſimum
annum, a Ioanne in Iordanis flumine baptizatur. 8. Idus Ianuarii,
hoc eſt die. 6. eiuſdem. & quoniam eo anno currebat litera domini/
calis. A. patet Chriſtum baptizatū fuiſſe feria ſexta, ſicut eadem die
Veneris fuerat in infantia a Magis adoratus. Tunc ipſe Ieſus, vt di/
citur Lucæ. 3. erat incipiens quaſi annorum. 30. quia impleuerat an
num. 29. die. 25. præcedētis Decembris: & ipſe inde baptizatus eſt
die. 6. Ianuarii proxime ſequētis, vt Romana celebrat eccleſia. Itaq;
iam inceperat annum trigeſimum ſpatio dierū. 13. Poſt baptiſmū
ductus eſt in deſertum, vbi ieiunauit. 40. diebus ac noctibus. & inde
cœpit prædicationem ſuam: quam prolongauit cōfirmans eam ſtu/
pendis miraculis tribus annis & totidem menſibus. Anno. 30. Chri
ſti iuxta cōputationem domini Pauli epiſcopi Foroſemproniēſis in
7. libro ſecundæ partis: apud Iudęos paſchalis mēſis oppoſitio, quā
quintādecimam lunam vocant ſecundum mediū curſum, quo He/
bræi vtūtur ad ciuitatem ſanctam Hieruſalem, fuit die. 6. Aprilis in
Iouis die, eo quod eo anno litera dominicalis fuerit. A. quę ſignatur
in calēdario die. 2. Aprilis. Ergo die. 6. vbi ſignat̄ lr̄a. E. fuit feria. 5.
31 Anno domini. 31. luna. 15. paſchalis menſis fuit die. 26. Martii &
litera dominicalis. G. quæ tunc fuit dies Lunæ.
32 Anno autē domini. 32. luna. 15. paſchalis menſis fuit die. 13. Apri
lis in dñica, qm̄ fuit annus biſſextilis in literis. F. E. cum eodem die
13. ſignetur in calendario lr̄a. E. quæ fuit pro eo tempore dñicalis.
33 Anno vero. 33. vitæ ſuæ inchoato per tres mēſes & paulo amplius,
dominus Ieſus in cruce paſſus eſt, videlicet āno quarto olympiadis
202. Tunc quoq; currebat annus. 18. Tyberii Cęſaris, authoribus,
Euſebio, Hieronymo, Auguſtino, Eutropio, & Beda. Reprobātur in
hoc Africanus & Tertullianus: qui dicunt Chriſtum paſſum anno
15. Tyberii: quod eſt penitus falſum, & contra euangelicam verita/
tem, cum Lucas dicat Chriſtum Baptizatum anno. 15. Tyberii &
inde tribus annis & totidem menſibus, vt dictum eſt, prædicauerit.
Quidam autem Græci putant Chriſtum paſſum vlterius per annū

ſcilicet anno vitæ ſuæ. 34. inchoato per tres menſes decimo calen/
das Aprilis, hoc eſt die. 23. Martii, quia tūc fuit luna. 15. primi mē/
ſis. Nonnulli vero Latinorum partim ſecuti ſunt Græcos putantes
eum. 34. anno vitæ ſuæ paſſum; partim ab eis diſſentiunt dicentes
eum paſſum. 8. calendas Aprilis, hoc eſt die. 25. Martii. Sed hi om/
nes proculdubio errauerunt, non ſolum contradicentes hiſtoriogra/
phis, vt recte nos per ipſos computauimus: ſed etiam veritatem euā
gelicam deſtruentes. Nam iuxta euangelium Chriſtus non venit le/
gem ſoluere, ſed adimplere. Secundum ergo legem quæ præcipit
Exod. 12. vt comedatur agnus paſchalis luna. 14. primi menſis ad
veſperam: Chriſtus eadem. 14. luna, paſcha cum diſcipulis ſuis co/
medit iuxta legis edictum. Nam dicitur Lucæ. 22. Venit autem
dies azymorum, in qua neceſſe erat occidi paſcha &c. Tunc autē lu/
na. 14. fuit feria quinta. Die vero ſequēti ſcilicet luna. 15. Chriſtus
in cruce paſſus eſt feria ſexta, cum dicatur Marci. 15. Erat autem pa/
raſceue, quod eſt ante ſabbatum, ſcilicet quādo crucifixus eſt. Duo er/
go ſecundum veritatem euangelicam firmiter tenenda ſunt, videlicet
quod Chriſtus paſſus eſt luna. 15. & quod tunc erat feria ſexta, vt
etiā ſancta Romana eccleſia celebrat Chriſti paſſionē die Veneris.
Anno autem. 34. vitæ Chriſti quamuis luna. 15. primi menſis fue
rit die. 23. Martii, vt Græci computant: non tamen tunc fuit feria
ſexta: ſed feria tertia, vt patet per tabulam literarum dominicalium,
quam abſoluto hoc opere domino concedente ſcribemus, & in tabu
lis ſequentibus annotabimus. Sic ergo Gręci errauerunt conſideran
tes tantum lunam & non feriam. Similiter defecerunt quidam ex La
tinis prædictis: quoniam eo anno. 34. Chriſti non ſolum luna. 15.
non fuit. 25. die Martii: quæ tunc fuit luna. 17. ſed nec tunc fuit fe/
ria ſexta: ſed feria. 5. & ideo manifeſtus eſt eorum error cōtra ſanctum
euangeliū. Vt ergo ſaluemus euāgelicam veritatē, dicimus Chriſtū
paſſum anno. 33. vitæ ſuæ inchoato, quia tunc fuit ſimul luna. 15.
& feria. 6. Nā eo anno. 33. luna prima primi mēſis fuit die. 20. Mar
tii: & luna paſchalis. 15. fuit die. 3. Aprilis Sole exiſtente in. 10. gra/
du Arietis: & Luna ei oppoſita in. 10. gradu Libræ iuxta veram com
putationē ſm medium motum, quo vtunt Hebręi. Eo igitur die fuit
feria. 6. qm̄ eo anno fuit litera dn̄icalis. D. & die. 3. Aprilis aſſignatur
litera. B. quæ tunc fuit feria. 6. Sed euangeliſtę non nominant diem
tertium Aprilis: quia diſcipuli Chriſti non vtebantur calēdario Ro
mano ſtabili & fixo ſicut modo nos vtimur: ſed ſequebantur men/
ſes lunares mobiles iuxta Hebræos: qui nominant dies menſis ab

ætate Lunæ. Et ideo paſſionis Chriſti diem ſecundum Lunam deſcri pſerunt. Quare iuxta menſes Iudæorum lunares & mobiles Chriſtus paſſus eſt die. 15. primi menſis, qui ab Hebræis dicitur Niſan. Hic autem primus menſis iuxta æquinoctium vernale, apud nos dicitur Martius, vt Romulus decreuit. Nam ipſe eſt primus a' Septembri: Octobri & cęteris. Vnde illa fuit lunatio Martii: quę partim fuit in Martio: & partim in Aprili. Hinc orta eſt cõmunis omnium opinio, quo'd Chriſtus in Martio paſſus eſt: quia in lunatione Martii crucifixus eſt: quæ eſt prima lunatio æquinoctii vernalis, licet ingrediatur menſem Aprilis. Propterea celebrat eccleſia paſcha reſurrectionis dominicæ iuxta ordinem ſeruatum a' Chriſto, ſcilicet quandoq; in Martio: quandoq; in Aprili iuxta lunæ motum, videlicet in dominica ſequente poſt quartãdecimam Lunã primi menſis: & prę cedenti feria ſexta celebrat Chriſti paſſionem. Communis etiam opinio fideliũ eſt iuxta ſententiam Cyrilli, quo'd Chriſtus eo die paſſus eſt quo & conceptus: Quæ vera eſt ſi referatur ad diem hebdomadis: quia ſicut feria ſexta conceptus eſt: ita & eadem feria ſexta paſſus eſt. Sed non eſt vera ſi referatur ad diem menſis: quia die. 25. Martii conceptus: & die. 3. Aprilis paſſus eſt. Eo autẽ die, quo paſſus eſt dominus, Sol contra curſum naturę eclipſim paſſus eſt, vt euãgelia teſtantur a' ſexta videlicet hora vſq; ad nonam. Hanc mirabilem eclipſim vidit Dionyſius Areopagita in Aegypto exiſtens ante ſuam conuerſionem, vt ipſe teſtatur in epiſtola ad Polycarpũ. De qua eclipſi ſcripſit etiam Phlegon olympiadarum egregius ſupputator in. 14. lib. ita dicens Quarto autẽ anno ducenteſimæſecundæ olympiadis magna & excellens inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio Solis eſt facta. Dies hora ſexta ita in tenebroſam noctem verſus, vt ſtellæ cœlo viſæ ſint. hæc ille. Tertia vero die a' ſua paſſione, hoc eſt die dominica quinta die Aprilis Chriſtus a' mortuis reſurrexit. Itaq; feſtum Sabbati ſeruatum prius apud Hebræos: poſtea cõmutatum eſt in ſeqnẽtem diem Dominicam apud Chriſti fideles propter dominicæ reſurrectionis gloriã. Deinde. 40. die a' ſua reſurrectione aſcendit in cœlum feria. 5. die. 14. Maii. Demum. 24. die eiuſdem mẽſis miſit paracletum ſpiritum in diſcipulos in' die pentecoſtes: quæ fuit quinquageſima dies a' glorioſa eius reſurrectione: & fuit dies Dominica. Vixit autem Chriſtus annos trigintaduos menſes tres: & dies decem: & vitam temporalem compleuit anno. 33. vitæ ſuæ. Ab incarnatione vero ſua vſq; ad mortem fluxerũt anni pleni trigintatres & dies decem, vt ex præcedenti computatione manifeſtum eſt.

In hoc seculo [illegible] fuit ann: 32: mens: 3: dies. 10.

De impletione hebdomadum Danielis. *Cap. 3.*

EX annorum vera computatione, quam in ſecundo libro deſcripſimus: facile cognoſcere poſſumus myſteriũ hebdomadum Danielis. c. 9. impletum eſſe in Chriſto. Multi laborauerunt, vt hoc arduum myſterium cognoſcerẽt: & inter ſe diſcrepantes varia & diuerſa ſcripſerunt, vt teſtatur Hieronymus in Danielis explanatione: pluresq; inter eos non potuerunt inuenire determinatũ tempus tam exordii quàm termini earũdem hebdomadum: quoniam ſecuti ſunt vitiatas & corruptas chronographias. Nos autem ſm præfatam emendatam rationem temporũ has hebdomades facillime ſic declaramus. Hebdomadem in diuinis literis duobus modis tantum accipi nouimus. Primo quidem pro numero ſeptem dierum, vt ſcribitur Leuit. 23. Numerabis ſeptem hebdomadas plenas vſq; ad alteram diem expletionis hebdomadæ ſeptimæ, id eſt quinquaginta dies. Et Danielis. 10. Ego Daniel lugebam trium hebdomadarum diebus. Secundo pro numero ſeptem annorum Leuit. 25. Numerabis quoq; tibi ſeptem hebdomadas annorum, id eſt ſepties ſeptẽ, quæ ſimul faciunt quadragintanouẽ &c. Non' deſcribit Daniel. 70. hebdomades dierum, quoniam diebus quadringentis nonaginta vaticinium eius adimpletum eſſet: quod nullo authore probatur: ſed enumerat. 70. hebdomades annorum: quæ continent annos ſolares quadringentos nonaginta: vt ferè omnes approbant. Ad inquirendum autem quo tempore incipiant prędictæ hebdomades, conſideranda ſunt tria tempora. Primum tempus eſt, quando hoc myſterium Danieli reuelatum eſt: quod mox fuiſſe dicimus extincta monarchia Babyloniorum interfecto eorũ Rege Balthaſare: & inchoata monarchia Perſarum & Medorum anno primo Darii filii Aſſueri, vt ſcribitur Dan. 9. capite. Secundum tempus eſt, quando Iudæis conceſſa eſt licentia ſolũ ædificandi templum: ante conſtructionem ciuitatis Hieruſalem: quod affirmamus fuiſſe anno primo Cyri Regis Perſarum poſt Darii mortem, vt patet. 1. Eſdræ. 1. & anno ſecundo fundatum eſt templum, vt ſcribitur 1. Eſdræ. 3. Completum eſt autem ædificiũ ipſius templi anno ſexto Darii Longimani filii Priſci Artaxerſis Aſſueri, vt ſcribitur. 1. Eſdræ. 6. Hic Darius Longimanus dictus eſt etiam communi appellatione Artaxerſes: ſicut imperatores Romani dicebantur Cæſares. Ab anno autem primo Darii & Cyri ſimul regnantium, quando ſoluta eſt captiuitas vſq; ad annum. 5. Darii Longimani fuerunt an-

70: Danielis Hebdomade sunt Anni solares
70
70
00
490
4900

ætate Lunæ. Et ideo paſſionis Chriſti diem ſecundum Lunam deſcripſerunt. Quare iuxta menſes Iudæorum lunares & mobiles Chriſtus paſſus eſt die. 15. primi menſis, qui ab Hebræis dicitur Niſan. Hic autem primus menſis iuxta æquinoctium vernale, apud nos dicitur Martius, vt Romulus decreuit. Nam ipſe eſt primus a' Septembri: Octobri & cęteris. Vnde illa fuit lunatio Martii: quę partim fuit in Martio: & partim in Aprili. Hinc orta eſt cõmunis omnium opinio, quo'd Chriſtus in Martio paſſus eſt: quia in lunatione Martii crucifixus eſt: quæ eſt prima lunatio æquinoctii vernalis, licet ingrediatur menſem Aprilis. Propterea celebrat eccleſia paſcha reſurrectionis dominicæ iuxta ordinem ſeruatum a' Chriſto, ſcilicet quandoq; in Martio: quandoq; in Aprili iuxta lunæ motum, videlicet in dominica ſequente poſt quartãdecimam Lunã primi menſis: & pręcedenti feria ſexta celebrat Chriſti paſſionem. Communis etiam opinio fideliũ eſt iuxta ſententiam Cyrilli, quo'd Chriſtus eo die paſſus eſt quo & conceptus: Quæ vera eſt ſi referatur ad diem hebdomadis: quia ſicut feria ſexta conceptus eſt: ita & eadem feria ſexta paſſus eſt. Sed non eſt vera ſi referatur ad diem menſis: quia die. 25. Martii conceptus: & die. 3. Aprilis paſſus eſt. Eo autẽ die, quo paſſus eſt dominus, Sol contra curſum naturę eclipſim paſſus eſt, vt euãgelia teſtantur a' ſexta videlicet hora vſq; ad nonam. Hanc mirabilem eclipſim vidit Dionyſius Areopagita in Aegypto exiſtens ante ſuam conuerſionem, vt ipſe teſtatur in epiſtola ad Polycarpũ. De qua eclipſi ſcripſit etiam Phlegon olympiadarum egregius ſupputator in. 14. lib. ita dicens Quarto autẽ anno ducenteſimæſecundæ olympiadis magna & excellens inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio Solis eſt facta. Dies hora ſexta ita in tenebroſam noctem verſus, vt ſtellæ cœlo viſæ ſint. hæc ille. Tertia vero die a' ſua paſſione, hoc eſt die dominica quinta die Aprilis Chriſtus a' mortuis reſurrexit. Itaq; feſtum Sabbati ſeruatum prius apud Hebræos: poſtea cõmutatum eſt in ſeqnẽtem diem Dominicam apud Chriſti fideles propter dominicæ reſurrectionis gloriã. Deinde. 40. die a' ſua reſurrectione aſcendit in cœlum feria. 5. die. 14. Maii. Demum. 24. die eiuſdem mẽſis miſit paracletum ſpiritum in diſcipulos in die pentecoſtes: quæ fuit quinquageſima dies a' glorioſa eius reſurrectione: & fuit dies Dominica. Vixit autem Chriſtus annos trigintaduos menſes tres: & dies decem: & vitam temporalem compleuit anno. 33. vitæ ſuæ. Ab incarnatione vero ſua vſq; ad mortem fluxerũt anni pleni trigintatres & dies decem, vt ex præcedenti computatione manifeſtum eſt.

In hoc seculo itaq fuit ann: 32: mens: 3: dies. 10.

De impletione hebdomadum Danielis. *Cap. 3.*

EX annorum vera computatione, quam in ſecundo libro deſcripſimus: facile cognoſcere poſſumus myſteriū hebdomadum Danielis. c. 9. impletum eſſe in Chriſto. Multi laborauerunt, vt hoc arduum myſterium cognoſcerēt: & inter ſe diſcrepantes varia & diuerſa ſcripſerunt, vt teſtatur Hieronymus in Danielis explanatione: pluresq; inter eos non potuerunt inuenire determinatū tempus tam exordii quàm termini earūdem hebdomadum: quoniam ſecuti ſunt vitiatas & corruptas chronographias. Nos autem ſm præfatam emendatam rationem temporū has hebdomades facillime ſic declaramus. Hebdomadem in diuinis literis duobus modis tantum accipi nouimus. Primo quidem pro numero ſeptem dierum, vt ſcribitur Leuit. 23. Numerabis ſeptem hebdomadas plenas vſq; ad alteram diem expletionis hebdomadæ ſeptimæ, id eſt quinquaginta dies. Et Danielis. 10. Ego Daniel lugebam trium hebdomadarum diebus. Secundo pro numero ſeptem annorum Leuit. 25. Numerabis quoq; tibi ſeptem hebdomadas annorum, id eſt ſepties ſeptē, quæ ſimul faciunt quadragintanouē &c. Non' deſcribit Daniel. 70. hebdomades dierum, quoniam diebus quadringentis nonaginta vaticinium eius adimpletum eſſet: quod nullo authore probatur: ſed enumerat. 70. hebdomades annorum: quæ continent annos ſolares quadringentos nonaginta: vt ferè omnes approbant. Ad inquirendum autem quo tempore incipiant prædictæ hebdomades, conſideranda ſunt tria tempora. Primum tempus eſt, quando hoc myſterium Danieli reuelatum eſt: quod mox fuiſſe dicimus extincta monarchia Babyloniorum interfecto eorū Rege Balthaſare: & inchoata monarchia Perſarum & Medorum anno primo Darii filii Aſſueri, vt ſcribitur Dan. 9. capite. Secundum tempus eſt, quando Iudæis conceſſa eſt licentia ſolū ædificandi templum: ante conſtructionem ciuitatis Hieruſalem: quod affirmamus fuiſſe anno primo Cyri Regis Perſarum poſt Darii mortem, vt patet. 1. Eſdræ. 1. & anno ſecundo fundatum eſt templum, vt ſcribitur 1. Eſdræ. 3. Completum eſt autem ædificiū ipſius templi anno ſexto Darii Longimani filii Priſci Artaxerſis Aſſueri, vt ſcribitur. 1. Eſdræ. 6. Hic Darius Longimanus dictus eſt etiam communi appellatione Artaxerſes; ſicut imperatores Romani dicebantur Cæſares. Ab anno autem primo Darii & Cyri ſimul regnantium, quando ſoluta eſt captiuitas vſq; ad annum. 6. Darii Longimani fuerunt an-

70: Danielis Hebdomade sūt Anni solares
70
70
00
490
4900

ni quinquaginta. Nam Darius & Cyrus ſimul regnauerunt duobus annis. Cyrus inde ſolus viginti duobus. Priſcus Artaxerſes Aſſuerus viginti. Anno vero ſexto Darii Longimani completum eſt templũ. Ex quibus colligũtur ſimul anni. 50. A quibus ſi demãtur quatuor anni, hoc eſt duo Darii cum Cyro regnãtis, & duo Cyri ſolius imperantis, cum eiuſdem Cyri anno ſecundo iacta ſint fundamenta templi, vt dictum eſt: inde reſtant anni quadragintaſex: Quo tempore intermedio fabricatum eſt templum. Quare Iudæi dixerunt Io. 2. Quadraginta & ſex annis ædificatum eſt templum hoc. Aliqui tamen putant duobus annis prius inceptum fuiſſe templum: ſed id reprobatur falſum ex eo quod iacta ſunt fundamenta templi anno ſecundo Cyri non Darii, vt patet. 1. Eſdræ. 3. Tertium tempus eſt, quando data eſt licentia Iudæis ædificandi ciuitatem: quod fuiſſe dicimus poſt reædificatum templum annis tredecim penitus tranſactis, anno ſcilicet vigeſimo incipiente prædicti Darii Longimani. Tunc enim conceſſa eſt ab eo licentia Neemiæ reædificandi ciuitatem Hieruſalem, vt ſcriptum eſt Neemiæ ſecundo. Ex illo igitur tempore computandæ ſunt ſeptuaginta hebdomades prædictæ, vt manifeſte Danielis. 9. ca. eidem ab angelo exprimitur dum ait. Scito ergo, & animaduerte ab exitu ſermonis, id eſt à conceſſa licentia ſermone Regis, vt iterũ ædificetur Hieruſalem vſq; ad Chriſtum ducẽ &c. Non enim dicit, ab exitu ſermonis tibi à Deo reuelati: nec ab exitu ſermonis, vt iterum ædificetur templum: ſed ab exitu ſermonis, vt iterum ædificetur Hieruſalem ciuitas, quæ poſt templum reædificata eſt. Et ideo non à reuelatione facta Danieli: nec à templi reædificatione: ſed à licentia data ex ore Regis ad ædificandum iterum Hieruſalem: prædictæ hebdomades numerandæ ſunt: ſicut recte enumerat ſanctus Antoninus in prima parte Chronicæ ſuæ titu. 3. cap. 8. Africanus autem (quem ſecutus eſt Beda) recte incipit enumerare ipſas hebdomades: ſed non verum terminum eis poſuit: tum ob mẽdoſas chronicas, quibus vſus eſt: tum etiam quia diſtinxit annos duodecim lunationum, cum ſolares annos accipere debuiſſet. Hebræi enim vtũtur annis ſolaribus: quia licet habeant annos lunares duodecim ſcilicet lunationum: tertio tamen anno habent tredecim lunationes: & ſic per emboliſmum reducũtur ad annos ſolares duos præcedentes lunares. Nicolaus vero de Lyra in prima ſua expoſitione ſuper Danielem recte incepit & compleuit. Sed poſt aliquod tempus, quia vſus eſt falſis chronicis, aliam expoſitionem non ſecundũ veritatem compoſuit. Suæ autem retractationis non habuit ſufficiẽ-

tes rationes, non ſolum propter ætatem Mardochæi, quam non pu/ tauit ita longæuam, vt perueniſſet vſq; ad annum duodecimum magni Artaxerſis Aſſueri: quando ab eo exaltatus eſt, vt patet Heſter. 3. ſed etiam propter mendoſas chronicas, quas imitatus eſt. Facile au/ tem eius rationes ſoluuntur. Nam de ætate Mardochæi fideliſſime ita loquitur Philo hebræus in breuiario temporũ. Mardochæus de/ cem & octo annis ætatem Iſaac ſuperauit. Iſaac autẽ vixit annis cen/ tumoctoginta, vt ſcribitur Gene. 35. Ergo Philo affirmat Mardo/ chæum vixiſſe annos centum nonagintaocto. Sicut autem dicitur Heſter. 2. cap. Mardochæus cum Ieconia in Babylone tranſlatus eſt. Ieconię autem tranſmigratio facta eſt anno octauo magni Nabuchodonoſor, vt ſcribitur. 4. Reg. 24. Tunc ferè impletus erat annus pri/ mus olympiadis. 45. iuxta emendatam chronographiam Ioannis Annii & noſtram. Ab anno autem primo ferè exacto prædictæ. 45. olympiadis vſq; ad annum duodecimũ Aſſueri magni Artaxerſis, qui fuit anno ſecundo olympiadis. 93. fluxerunt olympiades. 48. & annus vnus: ex quibus conſurgunt anni. 193. Mardochæus ve/ ro vixit annos. 198: vt dictum eſt. Ergo exceſſit numerum prædi/ ctum annorum. 193: annis quinq;. In ipſa igitur tranſmigratione Mardochæus poterat eſſe infans annorũ quatuor vel trium vel duorum: vel etiam vnius: quoniam ducti ſunt in Babylonem parentes cum filiis tam adultis quàm etiam infantibus. Si autem ductus fuiſſet in captiuitatem Babyloniæ anno. 19. Nabuchodonoſor, quan/ do facta eſt deſolatio: tunc potuiſſet eſſe annorum. 15. Si vero tranſ/ latus fuiſſet anno eiuſdem Nabuchodonoſor. 23. quãdo Nabuzar/ dam princeps militiæ ipſius, tranſtulit animas Iudæorum ſeptin/ gentas quadragintaquinq;, vt ſcribitur Hieremiæ vltimo;, tunc po/ tuiſſet eſſe annorum. 19. Sed quomodocunq; hoc accipiatur, patet Mardochæum adhuc viuentem eſſe anno. 12. Aſſueri. Et ſic ſoluta eſt ratio de ætate Mardochæi, quæ inualida eſt: nec erat neceſſe, vt tunc eſſet annorum. 259. vt ex dictis patet. Mendoſæ inſuper chro/ nographiæ fefellerunt Nicolaum de Lyra: ideo in ſecunda ſua expoſitione, non recte initium hebdomadum Danielis ſtatuit anno quar/ to Sedechiæ Regis: quando Hieremiæ reuelatum eſt captiuitatem Babylonicam duraturam annis. 70. vt ſcribitur Hierem. 28. &. 29. Nam ab anno quarto excluſiue Ieconiæ: qui erat annus primus ferè completus olympiadis. 46. vſq; ad natiuitatem Chriſti: quæ fuit completo anno tertio olympiadis. 194. fluxerunt olympiades. 148. & vlterius anni duo: ex quibus reſultant anni quingenti nona/

gintaquatuor: qui ſuperant numerum annorũ.49 o. qui continen-tur in.70.hebdomadibus: & excedunt annis centum quatuor. Igi-tur ſi.70.hebdomades cõputandæ eſſent ab anno quarto Sedechię: vtiq; completæ fuiſſent annis centum quatuor ante Chriſti natiui-tatem: quod non conuenit computationi ſuæ, cum dicat in Chriſti paſſione ipſas hebdomades terminum & finem habere. Prima ergo eius expoſitio magis veritati conſonat. Similiter deceptus eſt domi-nus Paulus Burgenſis: qui ſecundam expoſitionem Nicolai de Ly-ra, & Raimundi & Martini ſequitur quantum ad exordium harum hebdomadum: adiungens rationibus Nicolai de Lyra ratioñẽ aliam facile ſolubilem. Dicit enim initium harum hebdomadũ non poſſe rationabiliter aſſignari in aliquo tempore ſequẽte tempus, quo hæc reuelatio facta eſt Danieli.ſ.anno primo Darii; eo quòd ipſe Daniel nullam certitudinem habuiſſet de tempore, quo ea quę petebat, im-pleri debuerant. Sed hoc facile ſoluitur, ſi conſideretur tam reuelatio facta Hieremiæ de temporali ſolutione captiuitatis Babylonicæ cõ-pletis annis.70.quàm reuelatio facta Danieli de ſpũali liberatione ac redemptione humani generis per Chriſtum in dimidio ſeptuage ſimæ & vltimę hebdomadis annorum. Nam quarto anno Sedechię ipſi Hieremiæ reuelatum eſt tempus captiuitatis annorũ.70.in Ba-bylone: non tamen tunc vel antea incepit hoc tempus: ſed poſtea ſe-ptem annis, videlicet vndecimo anno Sedechiæ: &.19. Nabucho-donoſor, quando facta eſt deſolatio templi. Tunc enim fuit horum annorum initium, vt idem Hieremias pandit Hierem.25.&.34. vt ſupra libro.2.ca.11.diximus. & Daniel id etiam exponit. qui Dan. 9.ca. ait. Ego Daniel intellexi in libris numerum annorũ de quo fa-ctus eſt ſermo domini ad Hieremiam prophetam, vt complerentur deſolationis.70.anni. Non vocat eos annos tranſmigrationis: nec annos reuelati verbi Hieremiæ: ſed annos deſolationis, id eſt à deſo-latione incipientes: qui completi ſunt eo tempore quo deſtructa eſt monarchia Chaldęorũ per Darium & Cyrum. Similiter completis annis.70. captiuitatis Babylonicæ, Danieli reuelatum eſt tempus hebdomadum.70.quarum initium non fuit quando ei hoc reuela-tum eſt: nec antea quando Hieremię alia & diuerſa reuelatio facta eſt de captiuitate Babylonica: ſed poſt annos ſexagintatres, anno ſcilicet 20.inchoato Darii Longimani, quando licentiam dedit ædificandi ciuitatem Hieruſalem. Nam ſicut initium annorum.70.reuelatum eſt Hieremiæ incipiẽdum poſtea à templi deſolatione: ita & initium hebdomadum.70.reuelatum eſt Danieli incipiẽdum poſtmodum

ab eo tempore, quo verbo Regis egreſſura erat licentia ædificandi ciuitatem. Quod tempus futurum pro earum initio angelus expreſſe ac manifeſte inſinuauit, cum dixit, vt ſcribitur Danie. 9. Scito & animaduerte ab exitu ſermonis, vt iterum ædificetur Hieruſalem &c. Quod ergo fuit Danieli futurum, hoc nobis iam impletũ cernitur. Nec erat neceſſe, vt Daniel vſq; ad illud tempus ædificationis templi viueret, quoniam angelus ita certum id initium futurum reuelauit, ac ſi tunc vita præſens exiſteret. Non enim ſemper prophetæ futura quæ prædicunt vident impleta, dum viuunt; ſed aliis videnda deſcribunt: licet etiam aliqua ab eis prædicta quandoq; impleta cernunt, dum ipſi vitam ducunt. Nunc reuertamur ad veram expoſitionem. Ab initio igitur vigeſimi anni Darii Longimani dicti Artaxerſis numerus annorum prędictarum hebdomadum ſumẽdus eſt vſq; ad Chriſti paſſionem & completam humani generis redẽptionem. Dicit ergo Angelus Danieli deciſas & determinatas eſſe à Deo ſeptuaginta hebdomades: quas in tres partes diſtinguit, ſcilicet in ſeptem & in ſexaginta duas; quę ſimul iunctæ fiunt. 69. atq; adiungit in calce vltimam: ex quibus omnibus cõſurgunt. 70. hebdomades. Hanc autem vltimam hebdomadem diuidit per medium, dum ait quod in medio huius vltimæ hebdomadis, deficiet hoſtia & ſacrificium. Primę igitur ſeptem hebdomades, hoc eſt anni. 49. tempus continent, quo ciuitas Hieruſalem ædificata & ampliata eſt: & liberatus eſt Iudæorum populus à periculo mortis: & exaltatus per Heſter & Mardochæum: hoc eſt à principio vltimi anni põtificis Ieſus filii Ioſedech, qui mortuus eſt in fine illius anni, quo iã fundata erat ciuitas, ſcilicet anno. 20. iam completo Darii Longimani vſq; ad reliquos. 48. annos, quibus ſecundo fuit pontifex filius eius Ioachin: quo tempore Regina Heſter ad Regnum exaltata populum ſuum à mortis periculo liberauit, vt in libro Heſter ſcribitur. In hoc tempore impletæ fuerũt ſeptem hebdomades, hoc eſt anni. 49. vt ex dictis manifeſtum eſt. Deinde ſexagintaduæ hebdomades poſt ſeptem prædictas complentur in baptiſmo domini: quando apertum eſt cœlũ, & deſcẽdit ſpiritus ſanctus ſuper eum: & vox patris intonuit. Hic eſt filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Tunc enim manifeſtatus eſt filius dei & dux populi verus Chriſtus à Deo inũctus. Vnde & Danieli ab Angelo dicitur. Vſq; ad Chriſtum ducem hebdomades ſeptem & hebdomades ſexagintaduæ erunt, quæ ſimul iunctæ fiunt. 69. hoc eſt anni quadringentioctoginta tres. Si ergo computaueris annos ab eo tempore quo mortuo Ioachin pontifice, acce-

pit pontificatum Eliaſib vſq; ad Chriſti baptiſmum completo anno
domini.29.reperies interfuiſſe ſexagintaduas hebdomades, hoc eſt
annos.434.Nam ab Eliaſib pontifice ad Alexandrum magnum fue-
79 runt anni.79.Ab Alexandro ad Iudam Machabæum.164.A Iu-
164 da ad Chriſti natiuitatem.162.vt ſuperius ex lib.2.patet. Quibus
162 adduntur anni.29.vitæ Chriſti vſq; ad eius baptiſmum. Omnes
29 igitur ſimul collecti fiunt anni.434.Denique vltima hebdomas vſq;
434 ad eius dimidium ſpectat ad Chriſti prædicationem: & ſalutis hu-
manæ redemptionem, quæ completa ſunt per ipſum Chriſtum di-
midio hebdomadis, hoc eſt annis tribus cum dimidio. Quo tempo-
re dominus Ieſus prædicauit, miracula fecit, paſſus eſt, reſurrexit,
aſcendit in cœlum, & ſpiritum paracletum in filios adoptionis effu-
dit. Itaq; in dimidio huius hebdomadis vltimæ defecit hoſtia & ſa-
crificium veteris legis per Chriſti mortem, dum ipſe obtulit ſe Deo
hoſtiam & ſacrificium in ara crucis, in qua conſūmata ſunt omnia,
cum ipſe in cruce dixerit: Conſūmatum eſt, ſcilicet myſterium hu-
manæ redemptionis in lege prædictum & præfiguratum. Sed & ple-
niſſime defecit hoſtia veteris legis in die pentecoſtes, cum apoſto-
li induti ſunt virtute ex alto, viſibili miſſione ſpiritus ſancti: quod
fuit in dimidio huius hebdomadis, videlicet anno Chriſti trigeſimo
tertio in dimidio currente. Reſiduum vero huius vltimæ hebdoma-
dis pertinet ad prædicationem apoſtolorum in ipſa Iudæa antequā
per totum orbem diffunderentur: quæ impleta eſt tribus annis & di-
midio, hoc eſt vſq; ad trigeſimumſextum annum domini penitus cō-
pletum, qui erat vigeſimusprimus annus Tyberii Cæſaris: & vigeſi-
mus ſecundus Herodis Tetrarchæ: qui Iacobum fratrem Ioannis,
gladio interfecit. Si ergo computaueris annos ab ædificatione Hie-
ruſalem: cuius fundamēta iacta ſunt in principio anni ſecundi olym-
piadis.81.qui erat annus.20.Darii Longimani: & computationē
deduxeris vſq; ad annum domini.36.qui completus eſt anno tertio
deſinēte olympiadis.203.reperies interceſſiſſe olympiades centum
vigintiduas & dimidiam: ex quibus conſurgunt anni.490.hoc eſt
hebdomades integræ ſeptuaginta. Siquis autem per has hebdoma-
des voluerit Iudæos conuincere ex traditione Talmudiſtarum: quæ
ab eis recipitur licet falſum in annorum computatione contineat:
poterit has hebdomades inchoare à quarto anno Sedechiæ, ſicut Pe-
trus Galatinus computat contra eos libro.4.cap.15.&.16.non
quidem ad rei veritatem comprobandam: ſed ad eorum proteruiam
refellēdam. Vnde iuxta eam traditionem, quam ipſi veram putant,

ille oſtendit has hebdomades in Chriſti morte completas. Qui vero per approbatas chronographias de his hebdomadibus veram inuenire cupit rationem, oportet vt earum annos enumeret ab initio vigeſimi anni Darii Longimani vſq; ad completam per Chriſtum humani generis redemptionem: ſicut & facit idem Petrus Galatinus in eodem quarto libro capite. 16. qui computat. 69. hebdomades cum dimidia, hoc eſt anno. 486. & dimidium ab eo tempore ad Chriſti paſſionem. Licet autem præfatus Galatinus totam ſummam annorum ſimul integram vere complectatur: in hoc tamen defecit, quod proprios annos ſingulorum regum Perſarum: & regum Alexandriæ Aegypti non exprimit iuxta probatam veritatem; ſed vni Regi plures, alteri pauciores annos ad libitum tribuit: ſummam tamen annorum, vt diximus, recte concludit. Si enim legiſſet Metaſthenem Perſam publice fidei authorem: & Ioannis Annii emendatam chronographiam: vnicuiq; proculdubio Regi Perſarum: & Alexandro magno, ac cæteris Regibus Aegypti, attribuiſſet proprios annos: quos nos collegimus ſuperius libro. 4. capi. 2. Ex quibus patet quod ab initio vigeſimi anni Darii Longimani ad Alexandrum fuerunt anni. 128. Ab Alexandro ad mortem Cleopatræ anni. 297. Inde vero vſq; ad Chriſti paſſionem anni ſexaginta & vnus & fere dimidium. Ex quibus conſurgunt anni. 486. & dimidium qui cōtinentur in hebdomadibus. 69. & dimidia in qua defecit hoſtia & ſacrificium per Chriſti mortem.

Liber octauus de Romanis Pontificibus.

PROLOGVS.

CHriſtus aſſiſtens pontifex futurorum bonorum, reliquit ſuum primum vicarium in terris pontificem maximum Petrum Apoſtolum: poſt quē plures alii ſucceſſerunt: de quibus in hoc octauo libro dicēdum eſt. In hac tamen deſcriptione Romanorum pontificum, non ſequimur Euſebium eo quod intermittat duos pontifices martyres de catalogo pontificum ſcilicet Cletum, & Marcellum. Nam loco Cleti annotat Anacletum ante Clementem; cum tamen Cle-

tus Romanus immediate præceſſerit Clementē:& Anacletus Græ/cus mox poſt Clementem ſucceſſerit: vt manifeſte apparet ex ponti/ficali Damaſi Papæ: qui ſequitur publicam,& probatam fidem anna/lium Romanæ eccleſiæ, cui præſidebat. Sic etiam in canone Miſſæ ordinatę Lini Cleti Clementis memoria recolitur. Omittit etiam Euſebius Marcellum pontificem martyrem: qui Marcellino imme/diate ſucceſſit: vt patet in eodem pontificali Damaſi. Non eſt mirum Euſebium in hoc defeciſſe eo,quod ſuo tempore nōdum erat editus pręd ictus Damaſi pontificalis. Poſtea enim Hieronymus presbyter, qui tranſtulerat Euſebium de temporibus: & hunc eius errorem re/pererat: rogauit eūdem Damaſum per literas, vt ederet librum pon/tificum Romanorum: quod & fecit. Itaq; propterea circa ordinem & numerum pontificum non Euſebium: ſed Damaſum ſequimur. Conſiderandum eſt etiam quod inter duos pontifices martyres, ſc3 Felicem primum:& Euthicianum quidam ſcriptores ponunt Mar/cum confeſſorem non martyrē:& dicunt eum ſediſſe annos. 8. men/ſes duos,dies decem:& ſepultū eſſe Romæ in eccleſia, vbi fuerat pre/sbyter ordinatus. Sed hoc eſt contra authorem publicæ fidei, ſc3 Da/maſum, qui illius nō meminit in catalogo pontificum. Magis enim creditur, quātum ad hoc, Damaſo pontifici: qui de archiuis eccleſiæ Romanæ id accepit: q̄ cæteris ſcriptoribus qui per opiniones ad li/bitum ſcripſerunt. Nec obſtat quod aliqui dicunt hunc Marcum in/termiſſum ex eo quod nō fuerit martyr: quoniam in eodem pontifi/cali Damaſi deſcribuntur non ſolum pontifices martyres: ſed etiam alii confeſſores, vt patet de Syluestro & Marco, qui ei ſucceſſit & de aliis pluribus. Ex eo etiam quod dicunt illum ſediſſe annos octo, pa tet hoc tempus eſſe confictum: quoniam Felix & Euthicianus ſede/runt tempore Aureliani imperatoris, vt ſcribit Damaſus. Aurelia/nus autem imperauit annis quinq; & mēſibus ſex, vt dicit Euſebius & Eutropius. Impoſſibile eſt ergo, vt inter Felicem & Euthicianum fuerit pōtifex, qui ſederit annis. 8. Vnde nos putamus ipſum fuiſſe presbyterum: vel,ſi fuit pontifex, poſſumus dicere ipſum fuiſſe pon/tificem, ideſt epiſcopum alterius diœceſis:& Romæ defunctum iace re. Licet autem in pontificali Damaſi recte deſcribatur ordo & nume rus Romanorum pontificum: tamē vitio ſcriptorum, numeri anno rum menſium, & dierum deprauati ſunt. Ab aliis etiam authoribus, poſt Damaſum, videlicet ab Anaſtaſio bibliothecario, a Martino, Vincentio, Antonino, Matthæo Palmerio, Platina, & Cartuſienſi in faciſculo temporum tanta inter ſe diuerſitate & diſſonantia deſcri/

Damaſus Papa fideliſſimus chronologiſta

buntur eorundem pontificum tempora: vt vix ex eis veritas cogno- Anno
ſci poſſit. Nos autem ad emendationem ipſorum temporum colle- dñi.
gimus ea ſigillatim in annis menſibus & diebus ex Martyrologio &
aliis authoribus & libris antiquis emēdatis ſimul collatis ad ipſum,
ingenti ac maximo labore atq; ſudore: ita vt quādoq; noctes ferè du
ceremus inſomnes ad inueſtigandum non ſolum annorum & men-
ſium: ſed etiam dierum ſingula tempora.

Sequuntur ipſi pontifices Romani.

1 PEtrus apoſtolorū princeps natione Galilæus poſt Chri-
ſti reſurrectionem ab eo inſtitutus eſt vicarius ipſius: &
ſummus eccleſiæ paſtor & pontifex, cum ei tunc à domi-
no dictum ſit: paſce oues meas. Manſit primo Petrus in
Iudæa: deinde fundauit eccleſias Ponti, Galatiæ, Cappadociæ,
Aſiæ, & Bithyniæ, vt ex eius prima epiſtola canonica manifeſte ap
paret: quouſq; impleretur quintus annus à reſurrectione domini.
Deinde Antiochenam fundauit eccleſiam anno domini. 38. Ibiq; 38
cathedram adeptus ſedit annos ſeptem. Deniq; Romam veniens
anno domini. 45. ibidem ſedit annos. 25. mēſes duos & dies tres, 45
vt ſcribitur in pontificali Damaſi. Si autem computemus totum
tempus ſui pontificatus à Chriſti reſurrectione: quæ vt libro. 7. di
ctum eſt, fuit die. 5. Aprilis vſq; ad ipſius martyrium: quod fuit die
29. Iunii: inueniemus omnes pontificatus eius eſſe annos triginta
ſeptem: mēſes duos: & dies vigintiquatuor, cum à prædicto die. 5.
Aprilis vſq; ad diem. 29. Iunii intermedii ſint præfati dies. 24. &
mēſes duo ſupra. 37. annos. Peruenit autem vſq; ad annum domi-
ni ſeptuageſimum, vt ex dicta computatione probatur. 70

2 Linus Thuſcus ex Volaterra ciuitate Thuſciæ, vt Raphael Volater
ranus affirmat: patre Herculano è domo Maurorum: ſedit annos
vndecim: menſes duos: dies vigintiquatuor vſq; ad diē. 23. Septē-
bris anno domini octogeſimo primo. 81

3 Cletus Romanus ſedit annos vndecim: menſes ſeptē: dies tres: vſq;
ad diem. 26. Aprilis anno dñi. 93. Vacat ſedes diebus. 20. 93

4 Clemens primus Romanus ſedit annos nouem: menſes ſex: dies ſe-
ptem: vſq; ad diē. 23. Nouēbris anno do. 102. Vacat ſedes d. 21. 102

5 Anacletus Græcus Athenieſis ſedit annos nouem: menſes ſex: dies
29. vſq; ad diem. 13. Iulii anno dñi. 112. Vacat ſedes d. 13. 112

6 Euariſtus Græcus ex patre Iudæo noīe Iuda: de ciuitate Bethleem:
ſedit annos nouē, menſes tres, diem vnum vſq; ad diem. 26. Octo-

bris anno domini. 121. Vacat ſedes diebus. 19. 121
7 Alexander primus Romanus: ſedit annos ſeptē menſes quinq;: dies
19. vſq; ad diem. 3. Maii anno dñi. 129. Vacat ſedes diebus. 25. 129
8 Xyſtus primus Romanus ſedit annos nouem: menſes decē: dies. 9.
vſq; ad diem. 6. Aprilis anno dñi. 139. Vacat ſedes d. 2. 139
9 Theleſphorus Græcus ex Anacorita ſedit annos. 10. m. 8. d. 27. vſq;
ad diem. 5. Ianuarii anno do. 150. Vacat ſedes d. 7. 150
10 Hyginus Græcus Athenienſis ex philoſopho ſedit an. 4. diem. 1. vſq;
ad diem. 11. Ianuarii anno do. 154. Vacat ſedes d. 3. 154
11 Pius primus Italus de ciuitate Aquileia ſedit an. 9. menſes. 5. d. 27.
vſq; ad diem. 11. Iulii anno dñi. 163. Vacat ſedes d. 17. 163
12 Anicetus Syrus ſedit an. 9. mē. 8. dies. 19. vſq; ad diem. 15. Aprilis
anno domini. 173. Vacat ſedes d. 17. 173
13 Sother Campanus è Fundis ſedit annos. 9. d. 20. vſq; ad diem. 23.
Maii anno domini. 182. Vacat ſedes d. 21. 182
14 Eleuterius Græcus de oppido Nicopoli ſedit an. 14. menſes. 11. d.
8. vſq; ad diem. 25. Maii an. do. 197. Vacat ſedes d. 5. 197
15 Victor primus Afer ſedit an. 9. men. 10. & d. 21. vſq; ad diem. 20.
Aprilis anno do. 207. Vacat ſedes d. 12. 207
16 Zephyrinus Romanus ſedit an. 7. d. 17. vſq; ad diē. 26. Auguſti an
no domini. 214. Vacat ſedes d. 6. 214
17 Caliſtus primus Romanus ſedit an. 6. men. vnum: d. 13. vſq; ad diē
14. Octobris anno do. 220. Vacat ſedes d. 6. 220
18 Vrbanus primus Romanus ſedit an. 4. men. 7. d. 5. vſq; ad diē. 25.
Maii anno do. 225. Vacat ſedes d. 30. 225
19 Pontianus Romanus ſedit an. 9. mē. 4. d. 26. vſq; ad diem. 20. No-
uembris anno do. 234. Vacat ſedes d. 10. 234
20 Antherus Græcus ſedit an. 5. men. 1. d. 3. vſq; ad diem. 3. Ianuarii
anno do. 239. Vacat ſedes d. 13. 239
21 Fabianus Romanus ſedit an. 13. d. 4. vſq; ad diem. 20. Ianuarii an-
no domini. 252. Vacat ſedes d. 7. 252
22 Cornelius Romanus ſedit an. 2. men. 7. d. 18. vſq; ad d. 14. Septē-
bris anno do. 254. Vacat ſedes d. 35. 254
23 Lucius primus Romanus ſedit annos. 2. men. 10. d. 6. vſq; ad diem
25. Auguſti anno do. 257. Vacat ſedes d. 35. 257
24 Stephanus primus Romanus ſedit an. 7. men. 10. d. vnum: vſq; ad
diem. 2. Auguſti anno do. 265. Vacat ſedes d. 22. 265
25 Xyſtus. 2. Græcus & philoſophus ſedit an. vnū men. 11. d. 13. vſq;
ad diem. 5. Auguſti anno do. 267. Vacat ſedes d. 35. 267

An.d.

25 Dionyſius monachus ſedit an. 6. men. 3. d. 17. vſq; ad diem. 25. De
cembris anno do. 273. completo. Vacat ſedes d. 5. 273
27 Felix primus Romanus ſedit annos. 2. men. 4. d. 30. vſq; ad d. 30.
Maii anno do. 275. Vacat ſedes d. 5. 275
28 Eutychianus Thuſcus de ciuitate Lunæ ſedit an. vnum men. 6. d. 4.
vſq; ad diem. 8. Decembris an. do. 276. Vacat ſedes d. 8. 276
29 Gaius Dalmatinus ex genere Diocletiani imperatoris ſedit an. 10.
men. 4. d. 7. vſq; ad diẽ. 22. Aprilis an. do. 287. Vacat ſedes d. 11. 287
30 Marcellinus Romanus ſedit an. 6. men. 11. d. 23. vſq; ad diem. 26.
Aprilis anno dñi. 294. ex perſecutione maxima Diocletiani. Va 294
cat ſedes an. 7. men. 6. d. 25. vſq; ad diem Nouembris anno domi
ni trecenteſimoprimo. 301
31 Marcellus Romanus ſedit an. 5. men. vnum, dies. 27. vſq; ad diem
16. Ianuarii anno do. 307. Vacat ſedes d. 20. 307
32 Euſebius Græcus ſedit an. 3. men. 7. d. 27. vſq; ad diem. 2. Octobris
anno do. 310. Vacat ſedes d. 7. 310
33 Melchiades Afer ſedit an. 4. men. 2. dies duos vſq; ad diem. 11. De-
cembris anno do. 314. Vacat ſedes d. 16. vſq; ad diem. 27. Decẽ- 314
bris incipiente anno domini. 315. Omnes præfati. 33. pontifices 315
martyrio coronati ſunt.
34 Syluester primus Romanus ſedit annos. 23. d. 4. vſq; ad diẽ. 31. De
cembris anno do. 338. Vacat ſedes d. 15. 338
Eius tempore anno do. 322. congregatum eſt conciliũ Nicenum.
35 Marcus Romanus ſedit an. 2. men. 8. d. 23. vſq; ad diẽ. 7. Octobris
anno do. 340. Vacat ſedes d. 20. 340
36 Iulius primus Romanus ſedit an. 15. men. 5. d. 16. vſq; ad diẽ. 12.
Aprilis anno do. 356. Vacat ſedes d. 25. 456
37 Liberius Romanus ſedit prius canonice annos. 6. men. 3. d. 4. vſq;
ad annum domini. 362. & miſſus eſt in exilium a Conſtantio; &
anno poſtmodum tertio reuocatus eſt in pontificatum.
38 Felix ſecundus interim ſedit annum vnum mẽ. 3. d. 2. vſq; ad annũ
do. 364. qui & martyrio coronatur die. 29. Iulii. 364
Liberius inde: qui a quibuſdam dictus eſt Leo. hæreſi Arrianæ con-
ſentiens ſedit annos ſex vſq; ad annum domini. 369. 359
¶ Hactenus ex pontificali Damaſi: hinc ex Anaſtaſio bibliothecario.
& Proſpero pontifices deſcribemus.
39 Damaſus primus Hiſpanus ſedit an. 18. m. 3. d. 11. vſq; ad diẽ. 11.
Decembris anno do. 387. Vacat ſedes d. 21. Sedit autem regnan- 387
tibus Valentiniano & Valente imperatoribus; licet aliqui velint

Damaſum ſub Iuliano papam factũ:tamen id ex ſupputatione annorum deſtruitur, cũ Damaſus vſq; ad Theodoſii peruenerit tẽpora. Nam p̃ſente Damaſo & Theodoſio Cõſtantinopolitanũ Concilium cõtra Macedoniũ indictũ eſt, vt Ioãnes Nanclerus affirmat. An. dñi.

40 Siricius Romanus ſedit an. 14. men. 3. d. 23. vſq; ad diem. 24. Aprilis anno domini. 401. Vacat ſedes d. 2. 401

41 Anaſtaſius primus Romanus ſedit an. 3. diem vnum: vſq; ad d. 27. Aprilis anno dñi. 404. Vacat ſedes d. 21. 404

42 Innocentius primus Albanus ſedit an. 15. m. 2. d. 11. vſq; ad d. 28. Iulii anno domini. 419. Vacat ſedes d. 22. 419

43 Zoſimus Græcus ſedit an. 2. mẽ. 6. d. 4. vſq; ad diem. 23. Februarii anno domini. 422. Vacat ſedes d. 11. 422

44 Bonifacius primus Romanus ſedit an. 3. m. 7. vſq; ad diẽ. 25. Octobris anno domini. 425. Vacat ſedes d. 9. 425

45 Cœleſtinus primus Campanus ſedit an. 8. men. 5. d. 3. vſq; ad d. 6. Aprilis anno dñi. 434. Vacat ſedes d. 21. 434

46 Xyſtus. 3. Romanus ſedit an. 9. d. 19. vſq; ad diem. 16. Maii anno domini. 443. Vacat ſedes d. 20. 443

47 Leo primus Thuſcus ſedit annos. 20. men. 10. d. 6. vſq; ad diẽ. 11. Aprilis anno domini. 464. Vacat ſedes d. 7. 464

48 Hilarius Sardus ſedit an. 6. men. 10. d. 3. vſq; ad diem. 21. Februarii anno domini. 471. Vacat ſedes d. 10. 471

49 Simplicius Tiburtinus ſedit an. 15. vſq; ad diem. 3. Martii anno domini. 485. Vacat ſedes d. 6. 485

50 Felix tertius Romanus ſedit an. 6. m. 11. d. 12. vſq; ad diem. 21. Februarii anno dñi. 494. Vacat ſedes d. 5. 494

51 Gelaſius primus Afer ſedit an. 6. men. 10. d. 24. vſq; ad diem. 22. Ianuarii anno domini. 499. Vacat ſedes d. 7. 499

52 Anaſtaſius. 2. Romanus ſedit annũ vnum m. 9. d. 21. vſq; ad d. 19. Nouembris anno dñi. 501. Vacat ſedes d. 4. 501

53 Simacus Sardus ſedit an. 15. mẽ. 7. d. 26. vſq; ad diem. 19. Iulii anno domini. 517. Vacat ſedes d. 7. Schiſma fuit inter ipſum & Laurentium: Sed præualuit Simacus primo à maiori parte electus. 517

54 Hormiſda Campanus ſedit an. 9. d. 11. vſq; ad diem. 6. Auguſti anno domini. 526. Vacat ſedes d. 8. 526

55 Ioannes primus Thuſcus ſedit an. 2. men. 9. d. 14. vſq; ad diem. 28. Maii anno dñi. 529. Vacat ſedes men. 2. d. 28. 529

56 Felix quartus Samnius ſedit an. 4. m. 1. d. 17. vſq; ad diẽ. 12. Octobris anno dñi. 533. Vacat ſedes d. 3. 533

57 Bonifacius.2.Romanus ſedit annũ vnum:men.11.diem vnũ:vſq; An.d.
ad d.16.Septembris anno dñi.535.Vacat ſedes m.2.d.15. 535
58 Ioannes.2.Romanus ſedit annũ vnum:m.5.d.26.vſq; ad diẽ.27.
Maii anno domini.537.Vacat ſedes d.6. 537
59 Agapitus primus Romanus ſedit annum vnum:m.3.d.15.vſq; ad
diem.17.Septembris anno dñi.538.Vacat ſedes m.1.d.28. 538
60 Siluerius Campanus ex patre Hormiſda epõ Romano ſedit an.1.
men.7.d.3.vſq; ad d.20.Iulii an.d.540.Vacat ſedes d.6. 540
61 Vigilius Romanus ſedit an.16.men.6.d.26.vſq; ad d.22.Ianua-
rii anno domini.557.Vacat ſedes, men.3.d.5. 557
62 Pelagius primus Romanus ſedit an.4.m.10.d.18.vſq; ad diẽ.15.
Martii anno do.562.Vacat ſedes men.3.d.26. 562
63 Ioannes.3.Romanus ſedit an.12.men.11.d.26.vſq; ad diem.5.
Iulii anno do.575.Vacat ſedes men.10.d.3. 575
Sedis vacatio peruenit ad annum domini.576. 576
64 Benedictus primus Romanus ſedit an.4.m.2.d.12.vſq; ad d.20.
Iulii anno do.580.Vacat ſedes d.10. 580
65 Pelagius.2.Romanus ſedit an.11.m.2.d.10.vſq; ad d.2.Septem-
bris anno dñi.591. Anno eius.10.aquarum maxima inundatio 591
fuit: & ſequenti anno peſtis ingens qua percuſſus Pelagius obiit.
66 Gregorius.1.Romanus ſanctiſſimus & toti eccl'iæ notiſſimus ſedit
an.13.m.6.d.10.vſq; ad d.12.Martii an.d.604.V.ſ.m.5.d.18 604
67 Sabinianus Thuſcus ſedit annũ vnum:men.5.d.23.vſq; ad d.22.
Februarii anno do.606.Vacat ſedes men.11.d.26. 606
68 Bonifacius.3.Romanus ſedit men.8.d.20.vſq; ad diem.12.No-
uembris anno do.607.Vacat ſedes men.1.d.6. 607
69 Bonifacius.4.Marſus ſedit an.6.m.5.d.7.vſq; ad diẽ.25.Maii an-
no domini.614.Vacat ſedes men.4.d.22. 614
70 Deusdedit Romanus ſedit an.3.d.23.vſq; ad diem.8.Nouembris
anno domini.617.Vacat ſedes men.1.d.16. 617
71 Bonifacius.5.Neapolitanus ſedit an.4.men.10.diem vnum vſq;
ad diem.25.Octobris anno do.622.Vacat ſedes d.16. 622
72 Honorius.1.Cãpanus ſedit an.12.m.11.d.3.vſq; ad d.13.Octo-
bris an.do.635.Vacat ſedes an.1.m.7.d.18.vſq; ad an.do.637. 637
73 Seuerinus Romanus ſedit annum vnum men.2.d.4.vſq; ad diẽ.4. 635
Auguſti anno do.638.Vacat ſedes men.4.d.29. 638
74 Ioannes.4.Dalmata ſedit annum vnum mẽ.9.d.10.vſq; ad d.12.
Octobris anno dñi.640.Vacat ſedes men.1.d.13. 640
75 Theodorus primus Græcus ex patre Theodoro epõ ex ciuitate Hie-

roſolyma ſedit an. 6. m. 5. d. 19. vſq; ad diem. 14. Maii anno domi An.d.
ni. 647. Vacat ſedes menſe vno d. 22. 647
76 Martinus primus Tudertinus ſedit annos. 6. mē. 4. d. 4. vſq; ad diē
10. Nouembris anno do. 653. Ignorata morte eius in exilio vaca 653
uit ſedes an. vno: men. 2. vſq; ad an. do. 654. 654
77 Eugenius primus Romanus ſedit an. 2. men. 6. d. 15. vſq; ad diē. 2.
Iunii anno do. 657. Vacat ſedes men. 1. d. 4. 657
78 Vitalianus Campanus ſedit an. 14. m. 6. d. 2. vſq; ad diē. 27. Ianua
rii anno do. 672. Vacat ſedes men. 2. d. 13. 672
79 Adeodatus Romanus ſedit an. 4. m. 2. d. 17. vſq; ad diem. 26. Iunii
anno do. 676. Vacat ſedes men. 4. d. 15. 676
80 Donus primus Romanus ſedit an. 2. mē. 5. vſq; ad diem. 10. Apri-
lis anno do. 679. Vacat ſedes men. 2. d. 15. 679
81 Agatho Siculus ſedit an. 2. m. 6. d. 15. vſq; ad diem. 10. Ianuarii an 682
no do. 682. Vacat ſedes an. vno: men. 7. d. 5. ad an. do. 683
82 Leo. 2. Siculus ſedit men. 10. d. 18. vſq; ad diem. 3. Iulii anno do- 684
mini. 684. Vacat ſedes m. 11. d. 22. vſq; ad an. do. 685. 685
83 Benedictus. 2. Romanus ſedit men. 10. d. 13. vſq; ad diē. 8. Maii an
no do. 686. Vacat ſedes men. 2. d. 15. 686
84 Ioannes. 5. Antiochenus ſedit annum vnum d. 10. vſq; ad diem. 2.
Auguſti anno do. 687. Vacat ſedes men. 2. d. 18. 687
85 Conon Tracianus ſedit men. 11. d. 3. vſq; ad diem. 22. Septembris
anno do. 688. Vacat ſedes men. 2. d. 23. 688
86 Sergius primus Syrus ex ciuitate Antiochia ſedit an. 12. men. 8. d.
22. vſq; ad d. 9. Septēbris anno do. 701. Vacat ſedes m. 1. d. 20. 701
87 Ioannes. 6. Græcus ſedit an. 2. m. 2. d. 12. vſq; ad diē. 9. Ianuarii an
no do. 704. Vacat ſedes men. 1. d. 18. 704
88 Ioannes. 7. Græcus ſedit an. 2. m. 7. d. 19. vſq; ad diem. 18. Octo-
bris anno domini. 706. 706
89 Siſinius vel Soſimus Syrus ſedit dies. 20. vſq; ad diem. 6. Nouem-
bris. Vacat ſedes men. vno. d. 28.
90 Conſtantinus Syrus ſedit an. 7. m. 1. d. 7. vſq; ad diem. 10. Februa-
rii anno do. 714. Vacat ſedes men. 1. d. 10. 714
91 Gregorius. 2. Romanus ſedit an. 15. m. 10. d. 22. vſq; ad diem. 11.
Februarii anno do. 730. Vacat ſedes men. 1. d. 5. 730
92 Gregorius. 3. Syrus ſedit an. 10. m. 8. d. 27. vſq; ad d. 28. Nouem-
bris anno do. 740. Vacat ſedes d. 8. 740
93 Zacharias Græcus ſedit an. 10. m. 3. d. 9. vſq; ad diē. 15. Martii an-
no domini. 751. Vacat ſedes d. 12. 751

94 Stephanus. 2. Romanus ſedit an. 5. d. 29. vſq; ad diem. 26. Aprilis An.D.
ano dñi. 756. Vacat ſedes d. 22. 756
95 Paulus primus Romanus ſedit an. 10. m. 1. vſq; ad diem. 18. Iunii
an. do. 766. Ex Cõſtantino intruſo. Vacat ſedes anno. 1. m. 1. vſq; 766
ad diem. 18. Iulii anno domini. 767. 766
96 Stephanus. 3. Siculus ſedit an. 3. m. 5. d. 27. vſq; ad diẽ. 14. Ianua-
rii anno do. 771. Vacat ſedes d. 9. 771
97 Adrianus primus Romanus ſedit an. 23. m. 11. d. 3. vſq; ad d. 26.
Decembris anno domini. 795. Vacat ſedes d. 17. hucuſq; ex pon 795
tificali Romano: Sequentes vero ex Matthæo Palmerio & Platina
iuxta emendationem.
98 Leo. 3. Romanus ſedit an. 20. men. 5. vſq; ad diem. 12. Iunii anno
domini octingenteſimo quintodecimo. 815
99 Stephanus. 4. Romanus ſedit men. 7. vſq; ad diem. 22. Ianuari an-
no domini octingenteſimo ſextodecimo. 816
100 Paſchalis. 1. Romanus ſedit an. 7. m. 3. d. 16. vſq; ad an. do. 823. 823
101 Eugenius. 2. Romanus ſedit an. 3. vſq; ad an. do. 826. 826
102 Valentinus Romanus ſedit dies. 40.
103 Gregorius. 4. Romanus ſedit an. 16. vſq; ad an. do. 842. 842
104 Sergius. 2. Romanus ſedit an. 3. Vacat ſedes men. 2. d. 15 vſq; ad
annum domini. 845. 845
105 Leo. 4. Romanus ſedit an. 8. mẽ. 3. d. 6. vſq; ad d. 17. Iulii anno do-
mini. 853. Vacat ſedes men. 2. d. 15. 853
Ioannes Anglicus fœmina ſedit an. 2. m. 1. d. 4. Non ponitur in ca-
talogo pontificũ: & ideo tunc ſedes fuit vacans vſq; ad an. do. 855. 855
106 Benedictus. 3. Romanus ſedit an. 2. men. 6. d. 9. vſq; ad annum do
mini. 858. 858
107 Nicolaus. 1. Romanus ſedit an. 9. m. 9. d. 3. vſq; ad an. do. 868. 868
108 Adrianus. 2. Romanus ſedit an. 5. m. 9. d. 12. vſq; ad an. do. 873. 873
109 Ioannes. 8. Romanus ſedit an. 10. d. 2. vſq; ad an. do. 883. 883
110 Martinus. 2. Gallus ſedit an. 1. m. 5. vſq; ad an. do. 885. 885
111 Adrianus. 3. Romanus ſedit an. 1. m. 2. vſq; ad an. do. 886. 886
112 Stephanus. 5. Romanus ſedit an. 6. d. 11. vſq; ad an. do. 892. 892
113 Formoſus ſedit an. 5. m. 6. vſq; ad annum dñi. 898. 898
114 Bonifacius. 6. Thuſcus ſedit dies vigintiſex.
115 Stephanus. 6. Romanus ſedit an. 1. m. 3. vſq; ad an. do. 899. 899
116 Romanus patria Romanus ſedit m. 3. d. 22.
117 Theodorus. 2. Romanus ſedit dies viginti.
118 Ioannes. 9. Romanus ſedit an. 2. d. 5. vſq; ad annum dñi. 902. 902

119 Benedictus.4.Romanus ſedit an.3.m.4.vſq; ad an.dñi.905. 905
120 Leo.5.ſedit dies quadraginta.
121 Chriſtoforus ſedit menſes ſeptem.
122 Sergius.3.Romanus ſedit an.7.m.4.d.16.vſq; ad an.do.913. 913
123 Anaſtaſius.3.Romanus ſedit an.2.m.2.vſq; ad an.do.915. 915
124 Lando Romanus ſedit men.6.vſq; ad an.do.916. 916
125 Ioannes.10.Romanus ſedit an.13.m.2 d.3.vſq; ad an.do.929. 929
126 Leo.6.Romanus ſedit m.7.d.15.vſq; ad an.do.930. 930
127 Stephanus.7.Romanus ſedit an.2.m.1.d.12.vſq; ad an.do.932. 932
128 Ioannes.11.Romanus ſedit an.4.m.10.d.15.vſq; ad an.d.937. 937
129 Leo.7.Romanus ſedit an.3.m.6.d.10.vſq; ad an.do.940. 940
130 Stephanus.8.Germanus ſedit an.3.m.4.d.12.vſq; ad an.do.943. 943
131 Martinus.3.Romanus ſedit an.3.m.6.d.10.vſq; ad an.do.946. 946
132 Agapitus.2.Romanus ſedit an.7.m.4.d.10.vſq; ad an.do.953. 953
133 Ioannes.12.Romanus ſedit an.8.m.3.d.5.vſq; ad an.do.962. 962
134 Benedictus.5.Romanus ſedit men.6.d.5.
135 Leo.8.Romanus ſedit an.1.m.4.vſq; ad an.do.964. 964
136 Ioannes.13.Romanus ſedit an.7.m.11.d.15.vſq; ad an.do.972. 972
137 Benedictus.6.Romanus ſedit an.1.m.6.d.10.vſq; ad an.do.974. 974
138 Donus.2.Romanus ſedit an.1.vſq; ad annum dñi.975. 975
139 Bonifacius.7.ſedit men.7.d.5.Vacat ſedes d.20.
140 Benedictus.7.Romanus ſedit an.8.m.6.vſq; ad an.do.983. 983
141 Ioannes.14.ſedit men.8.vſq; ad annum dñi.984. 984
142 Ioannes.15.Romanus ſedit menſes quatuor.
143 Ioannes.16.Romanus ſedit an.10.m.6.d.10.vſq; ad an do.994. 994
144 Gregorius.5.natione Saxo.ſedit an.2.m.5.vſq; ad an.do.996. 996
145 Ioannes.17.Græcus ſedit m.10.vſq; ad annum dñi.997. 997
146 Sylueſter.2.Gallus ſedit an.4.m.1.d.10.ad an.do.1001. 1001
147 Ioannes.18.ignobilis ſedit men.4.d.20.
148 Ioannes.19.Romanus ſedit an.4.m.4.vſq; ad an.do.1006. 1006
149 Sergius.4.Romanus ſedit an.2.m.7.vſq; ad an.do.1009. 1009
150 Benedictus.8.Tuſculanus ſedit an.11.m.1.d.13.ad an.d.1020. 1020
Vacat ſedes anno vno vſq; ad annum domini.1021. 1021
151 Ioannes.20.Romanus ſedit an.11.d.9 vſq; ad an.d.1032. 1032
152 Benedictus.9.Tuſculanus ſedit an.13.m.3.vſq; ad an.do.1045. 1045
153 Sylueſter.3.Romanus ſedit menſes duos.
154 Gregorius.6.ſedit an.2.m.3.vſq; ad annum do.1047. 1047
155 Clemens.2.ſedit men.9.vſq; ad annum dñi.1048. 1048
156 Damaſus.2.Bauarus ſedit d.23.Vacat ſedes d.11.

157	Leo.9.Alemannus ſedit an.5.m.2.d.6.vſq; ad an.d.1053.	1053
158	Victor.2.Alemannus ſedit an.2.m.8.vſq; ad an.d.1056.	1056
159	Stephanus.9.Lothoringus ſedit m.9.d.28.vſq; ad an.d.1057.	1057
160	Benedictus.10.Campanus ſedit m.9.d.20.vſq; ad an.d.1058.	1058
161	Nicolaus.2.Sabaudienſis epus Florentinus Gerardus antea dictus: ſedit an.2.m.6.d.26.vſq; ad an.d.1061.	1061
162	Alexander.2.Mediolanenſis ſedit an.11.m.6.d.25.ad an.d.	1073
163	Gregorius.7.Saonenſis ſedit an.12.m.1.d.3.vſq; ad an.d.	1085
164	Victor.3.Abbas Caſſinenſis:ſedit an.1.m.4.vſq; ad an.d 1087. Vacat ſedes men.5.	1087
165	Vrbanus.2.ſedit an.12.m.4.d.19.vſq; ad an.d.1099.	1099
166	Paſchalis.2.Flamineus ſedit an.18.m.6.d.7.vſq; ad an.d.1117.	1117
167	Gelaſius.2.Caietanus ſedit an.1.d.5.vſq; ad an.d.1118.	1118
168	Caliſtus.2.Burgundus ſedit an.5.m.10.d.6.vſq; ad an.d.	1124
169	Honorius.2.Imolenſis ſedit an.5.m.2.d.3.ad an.d.1129.	1129
170	Innocentius.2.Romanus ſedit an.13.m.8.vſq; ad an.d.1143.	1143
171	Cœleſtinus.2.Tuſcus ſedit m.5.d.14.	
172	Lucius.2.Bononienſis ſedit m.11.d.4.vſq; ad an.d.1144.	1144
173	Eugenius.3.Piſanus ſedit an.8.m.7.d.20.vſq; ad an.d.1153.	1153
174	Anaſtaſius.4.Romanus ſedit an.1.m.4.vſq; ad an.d.1154.	1154
175	Adrianus.4.Anglicus ſedit an.4.m.10.vſq; ad an.d.1159.	1159
176	Alexander.3.Senenſis ſedit an.21.m.11.d.19.ad an.d.1181.	1181
177	Lucius.3.Thuſcus ex Luca vrbe ſedit an.4.m.2.d.18.vſq;.	1185
178	Vrbanus.3.Mediolanenſis ſedit an.1.m.10.d.25.ad an.d.	1187
179	Gregorius.8.Beneuentanus ſedit m 1.d.27.Vacat ſedes d.20.	
180	Clemens.3.Romanus ſedit an.3.m.5.d.16.ad an.d.1190.	1190
181	Cœleſtinus.3.Romanus ſedit an.6.m.8.d.11.vſq; ad an.d.	1197
182	Innocētius.3.Anagninus ſedit an.18.m.4.d.23.ad an.d.1215.	1215
183	Honorius.3.Romanus ſedit an.10.m.7.d.13.ad an.d.1226.	1226
184	Gregorius.9.Anagninus ſedit an.14.m.3.vſq; ad an.d.1240.	1240
185	Cœleſtinus.4.Mediolanēſis ſedit d.18.Va.ſe.an.1.m.9.ad an.d.	1242
186	Innocentius.4.Genuenſis ſedit an.11.m.6.d.12.ad an.d.1253. Vacat ſedes annis duobus vſq; ad annum domini.1255.	1253 / 1255
187	Alexander.4.Anagninus ſedit an.6.m.6.vſq; ad an.d.1262.	1262
188	Vrbanus.4.Gallicus ſedit an.3.m.1.d.4.vſq; ad an.d.1265. Vacat ſedes m.5.	1265
189	Clemens.4.Narbonēſis ſedit an.3.m.9.d.11.vſq; ad an.d.1269. Vacat ſedes annis duobus m.2.d.10.vſq; ad an.d.1271.	1269 / 1271
190	Gregorius.10.Placentinus ſedit an.4.m.2.d.10.vſq; ad an.d.	1275

191 Innocentius.5.Burgundus or.p̃di.ſedit m.6.vſq; ad an.do.1276. 1276
192 Adrianus.5.Genuenſis ſedit m.1.d.9.Vacat ſedes d.28.
193 Ioãnes.21.Hiſpan⁹ſedit m.8.d.1.vſq; ad an.d.1277.v.ſ.m.6.d.7 1277
194 Nicola⁹.3.Roman⁹ſedit an.3.m.8.d.15.ad an.d.1281.vac.ſ.m.5. 1281
195 Martinus.4.Turonenſis ſedit an.4.m.2.vſq; ad an.d.1285. 1285
196 Honorius.4.Romanus ſedit an.1.d.11.vſq; ad an.d.1286. 1286
Vacat ſedes menſibus.10.vſq; ad annum domini.1287. 1287
197 Nicolaus.4.Æſculanus ord.mi.ſedit an.4.m.1.d.8.ad an.d.1291. 1291
Vacat ſedes annis duobus men.3.d.18.vſq; ad an.d.1293. 1293
198 Cœleſtinus.5.Æſernienſis ſedit m.6.d.4.ceſſit papatui. 1294
199 Bonifacius.8.Anagninus ſedit an.8.m.9.d.17.ad an.do.1303. 1303
200 Benedictus.11.Taruiſinus ord.p̃.ſedit m.8.d.15.ad an.d.1304. 1304
Vacat ſedes anno vno men.1.vſq; ad an.d.1305. 1305
201 Clemens.5.Vaſco ſedit an.8.m.10.d.15.ad an.d.1314. 1314
Vacat ſedes an.2.m.3.d.17.vſq; ad an.d.1316. 1316
202 Ioannes.22.Caturcenſis ſedit an.18.m.4.vſq; ad an.d.1334. 1334
203 Benedictus.12.Toloſanus ſedit an.7.m.3.d.17.ad an.d.1341. 1341
204 Clemens.6.Lemonicenſis ſedit an.10.m.6.d.20.ad an.d.1352. 1352
205 Innocentius.6.Lemonicenſis ſedit an.9.m.8.d.6.ad an.d.1362. 1362
206 Vrbanus.5.Lemonicenſis ſedit an.8.m.4.vſq; ad an.d.1370. 1370
207 Gregorius.11.Lemonicenſis ſedit an.7.m.5.vſq; ad an.d.1378. 1378
208 Vrbanus.6.Neapolitanus ſedit an.11.m.8.vſq; ad an.do.1390. 1390
poſt electionem Vrbani.6.anno domini.1378.ortum eſt ſchiſma.Nam Cardinales Gallici in ciuitate Fundoꝝ elegerunt alium: quem dixerunt Clementem.7.qui ſedit annos.15. 1404
209 Bonifacius.9.Neapolitan⁹ſedit an.14.m.9.vſq; ad an.d.1404.
Mortuo Clemente.7.Cardinales Gallici elegerũt alium, quem dixerunt Benedictum.13.qui ſedit an.24.
210 Innocentius.7.Sulmonenſis ſedit an.2.vſq; ad an.d.1406. 1406
211 Gregorius.12.Venetus ſedit an.2.m.7.vſq; ad an.d.1409. 1409
Quo tempore per Concilium Piſanum depoſitus eſt non ſolum Gregorius.12.ſed & Benedictus.13.& electus eſt Alexander.5.
212 Alexander.5.Cretenſis or.mi.ſedit m.11.vſq; ad an.d.1410. 1410
213 Ioannes.23.Neapolitanus ſedit an.4.m.10.& pontificatu ſe abdicauit in Concilio Conſtantienſi anno d.1415.Vacat ſedes annis 1415
2.& mẽſibus.6.dum ageret̃ Concilium. Quo tẽpore Gregorius, qui ante Piſanũ Conciliũ fuerat põtifex Cõſtantiã miſit p̃curatorẽ p̃ quẽ ſe pontificatu abdicauit. Benedictus vero quõdam in Gallia pontifex ſe pertinaciter põtificem aſſeuerans authoritate Concilii

rurſus improbatus damnatur:& ſedatum eſt ſchiſma electo Marti- An.d.
no, 5. an.d. 1417. vndecima die Nouẽbris in feſto ſancti Martini. 1417
214 Martinus. 5. Romanus ſedit an. 13. m. 3. vſq; ad an.d. 1431. 1431
215 Eugenius. 4. Venetus ſedit an. 16. vſq; ad an.d. 1446. 1446
Concilium Baſileæ congregatur primo authoritate Eugenii. 4. an no dñi. 1438. Sequẽti vero anno idẽ pontifex prædictũ conciliũ reuocauit. In quo tñ Concilio depoſitus eſt Eugenius,& electus eſt Felix. 5. Vnde ortum eſt ſchiſma vſq; ad annum domini. 1448. 1448
216 Nicolaus. 5. Serezanus ſedit an. 8. vſq; ad an.do. 1455. 1455
Felix autem Nicolao ceſſit an.d. 1448. & ſedatum eſt ſchiſma.
217 Caliſtus. 3. Hiſpanus ſedit an. 3. m. 3. d. 16. ad an.d. 1458. 1458
218 Pius. 2. Senenſis ſedit an. 6. vſq; ad an.d. 1464. 1464
219 Paulus. 2. Venetus ſedit an. 6. m. 10. vſq; ad an.d. 1471. 1471
220 Xyſtus. 4. Saonenſis ord. mi. ſedit an. 13. vſq; ad an.d. 1484. 1484
221 Innocentius. 8. Ianuenſis ſedit an. 7. m. 11. ad an.d. 1492. 1492
222 Alexander. 6. Hiſpanus ſedit an. 11. vſq; ad an.d. 1503. 1503
223 Pius. 3. Senenſis ſedit dies. 17.
224 Iulius. 2. Saonenſis ſedit an. 10. vſq; ad an.do. 1513. 1513
225 Leo. 10. Florentinus ſedit an. 8. m. 8. d. 20. vſq; ad diem. 30. Nouẽbris anno domini. 1521. Vacat ſedes mẽ. 1. d. 11. vſq; ad diẽ. 11. 1521
Ianuarii anno domini. 1522. 1522
226 Adrianus. 6. Traiectenſis ſedit an. 1. m. 8. d. 3. vſq; ad diem. 14. Septembris anno domini. 1523. Vacat ſedes men. 2. d. 4. vſq; ad 1523
diem. 18. Nouembris.
227 Clemens. 7. Florentinus ſedit annos. 10. menſes. 10. dies. 7. vſq; ad diem. 25. Septembris anno domini. 1534. Vacat ſedes dieb. 17. 1534
vſq; ad diem. 12. Octobris ferè tranſactam.
228 Paulus. 3. Romanus ſedit.

Iulius III Tuscul — Marcellus tuscus

Liber nonus de Imperatoribus Romanis,

Paulus IV. Neapolitan
Pius IV. Mediolanen
Pius V.
Gregorius XIII: Bonon
Xistus V. Picenus
Vrbanus.
Innocentius
Gregorius XIV.
Clemens. 8.
Leo XI.
Paulus V.

PROLOGVS.

EDuctis temporibus à Chriſto ad ætatem noſtram per Romanos pontifices: nunc eadem tempora per imperatores Romanos digerenda ſunt ex C. Suetonio Trãquillo: Dionyſio, Caſſio, Niceo, Ioſepho, Euſebio, Hieronymo, Proſpero, Oroſio, Eutropio, Paulo diacono, Pomponio Læto, Matthæo Palmerio, Vincentio, Martino, Anto-

nino, Ioanne baptiſta Egnatio, Hermāno, Marco Antonio Sabelli-
co: & Ioanne Nauclero emendatis annis ad rei veritatem quantum
ex multorum ſimul collatione fieri potuit. Et licet aliqua dicta ſint
in præcedentibus de.C.Iulio Cæſare, de Octauiano Auguſto, atq;
Tyberio ad vitę Chriſti elucidationem: in hoc tamen libro de ipſis
aliqua repetam ad ordinem digerēdum reliquorum imperatorum:
vt eorum numerus certius innoteſcat, dum eorum tempora plenius
deſcribuntur.

Sequuntur ipſi Imperatores Romani.

CAius Iulius Cæſar dictator, ipſam dictaturam iniit: & vnà ſin-
gulare arripuit imperium anno ab vrbe condita ſeptingenteſi-
moſexto: qui erat annus primus propè finem olympiadis. 183. vt
Euſebius annotat. Et triennio ſeptemq; menſibus tenuit principa-
tum, vt ait Ioſephus primo libro de bello Iudaico ca. 10. & Egeſip-
pus libro primo cap. 27. Authore autem Suetonio: ipſe Iulius Cæ-
ſar conſpiratione Bruti & Caſſii Idibus Martii, hoc eſt die. 15. eiuſ-
dem menſis gladiis confoſſus interiit ſexto & quinquageſimo æta-
tis anno. Et Eutropius ſcribit Iulium Cæſarem interemptum anno
ab vrbe condita ſeptingenteſimo ferè ac nono. Dicit autem ferè quia
iuxta finem anni ſeptingenteſiminoni occiſus eſt: ex quo anno defi-
ciebat menſis vnus & dies quinq;, ſcʒ quantum eſt à die. 15. Martii,
quando cæſus interiit vſq; ad diem. 20. Aprilis proxime ſequentis,
quando ſumitur initium annorum ab vrbe cōdita. Ante cædē ipſius
anno vno & menſibus duobus ac diebus. 15. cum iam adeptus eſſet
pontificatum: emendauit calendarium adnitente M. Flauio ſcriba,
vt Macrobio placet: & Soſigene aſtrologicæ ſcientię perito adhibito,
vt Plinius atteſtatur: ipſumq; calendarium edicto publicauit, vt ait
Macrobius primo Saturnaliorum libro. Correxit autem ipſum ca-
lendarium anno. 45. ante Chriſti ortum: quoniam ipſe annotauit in
ſuo calendario vnitatem cycli decemnouennalis, id eſt aurei numeri
calēdis Ianuarii: & tunc fuit Luna prima eo anno: vt ex computatio
ne aſtronomica comprobatur, ſicut affirmat dn̄s Paulus epiſcopus
Foroſempronienſis in ſua Paulina: & Ioannes Stofflerinus in ſuo ca
lendario. Anno autem. 44. ante Chriſti natiuitatem, ipſa præceden-
tis anni emendatio per publicum edictum omnibus innotuit, & ob
ſeruari cœpit. Ab hoc Cæſare ſequentes Imperatores dicti ſunt Cæ-
ſares. In honorem autem huius Iulii, quintilis menſis, vt ait Macro
bius, legem ferente M. Antonio Marci filio conſule, Iulius eſt appel-
latus,

latus, quod hoc menſe ad quartum Idus quintilis procreatus ſit.
Poſt mortem eius ferè duobus annis vacauit imperium: quos an/
nos Euſebius vel ſcriptores libri eius attribuunt Cæſari, licet tunc
fuerit interregni tempus.

2 Octauianus Auguſtus anno ab vrbe condita ſeptingenteſimo deci/
mo ferè completo videlicet anno. 2. olimpiadis. 184. iam inchoa
to, accepit imperium. Et imperauit à primo Conſulatu eius calen/
dis Ianuarii, annos. 56. men. 7. dies. 19. quoniam ipſe obiit, vt ait
Suetonius. 14. calendas Septēbris, hoc eſt die. 19. Auguſti ſeptua
geſimo & ſexto ætatis anno: & peruenit vſq; ad annū domini. 15.
iam currentem per octo ferè menſes. Suetonius autem dicit ipſum
imperaſſe annis. 56. quoniam initium imperii accepit ab ipſius
triumuiratu. Natus eſt autem Octauianus, vt Suetonio placet 9.
calendas Octobris, hoc eſt die. 23. Septembris M. Tullio Cicero/
ne & Antonio conſulibus: atq; cōpleto imperii anno. 12. ſubiuga/
ta Aegypto calendis Sextilis menſis, ab aucta rep. dictus eſt Augu
ſtus: & menſis ille cognomine ipſius appellatus eſt etiā Auguſtus,
vt Macrobius dicit in primo Saturnaliorum libro. Mortuus eſt au
tem anno ſecundo olympiadis. 198. Qui erat annus ab vrbe con/
dita. 767. Dicit enim Eutropius lib. 7. Anno ab vrbe cōdita. 767.
ipſe Auguſtus remp. beatiſſimam Tyberio ſucceſſori reliquit. qui
priuignus ei, mox gener, poſtremo adoptiuus filius fuerat. Idem
atteſtatur Oroſius lib. 7. & tunc, vt diximus, erat an. do. 15. 15

3 Tyberius tanquā hæres Auguſti ſucceſſit ei: vnde & anni eius impe/
rii à morte Auguſti enumerantur, licet aliquādiu diſtulerit exequi
reip. gubernationem. Obiit autem, vt Suetonius affirmat, octauo
& ſeptuageſimo ætatis anno: tertio & vigeſimo imperii. 17. calen/
das Aprilis, hoc eſt die. 16. Martii. Fueruntq; anni imperii eius.
22. & menſes ferè. 7. peruenit autem vſq; ad annum domini. 38. 38
ferè tribus menſibus inchoatum. Anno autem. 2. imperii eius defe
ctio Solis facta eſt die. 15. Februarii hora ferè meridiana anno ſcili
cet domini. 17. de qua nihil dicit Euſebius. Sed ante mortem Cæ/
ſaris dicit defectionem Solis factam, cum tamen fuerit poſt Cæſa/
ris cædē authore Virgilio, Plutarcho, Plinio, & Appiano. Ex quo
patet Euſebii error in annotatione prædictæ eclipſis. Eodem anno
Mathematici vrbe pelluntur, vt annotat Hermanus contractus.

4 Caius Caligula authore Suetonio imperauit triennio: & decē men/
ſibus, diebusq; octo. & interfectus eſt. 9. calendas Februarias, hoc
eſt die. 24. Ianuarii. Vixit autem annos. 28. & peruenit vſq; ad an

num domini. 42. vno iam menſe inchoatum. Quare patet Suetonium enumeraſſe annos imperii eius à morte Tyberii: qui eũ preceſſit: à cuius obitu ad Caligulæ cædem fuerunt anni tres: menſes decem: & dies octo, vt ex ipſa computatione patet. 42

5 Claudius imperauit annis. 13. men. 8. d. 19. à morte. ſ. ſui prædeceſſoris Dicit enim Suetonius de ipſius morte ex veneno ſumpto. Exceſſit Claudius. 3. idus, Octobris, hoc eſt die. 13. eiuſdem. 64. ætatis: imperii. 14. anno: & peruenit vſq; ad annum domini quinquageſimumquintum nondum completum. 55

6 Nero imperauit paulominus. 14. annis, vt Suetonius affirmat, & peruenit vſq; ad annũ domini. 69. progenies Cæſarum in Nerone defecit, vt ait idem Suetonius. 69

7 Galba Neroni ſucceſſit nullo gradu contingens Cæſarum domum: ſed haud dubie nobiliſſimus: magnaq; & vetere proſapia teſte Suetonio. Perit tertio & ſeptuageſimo ætatis anno: imperii menſe. 7.

8 Otho Syluius pugione ſeipſum tranſfixit authore Suetonio trigeſimo & octauo ætatis anno: & nonageſimo & quinto Imperii die, hoc eſt poſt tertium imperii menſem.

9 Vitellius, octo mẽſes ac dies quinq; potitus imperio teſte Ioſepho in calce quinti libri de bello Iudaico: in media vrbe iugulatur die 3. menſis Octobris. Perit cum fratre & filio, vt ait Suetonius anno vitæ ſeptimo & quinquageſimo. Præfati tres imperauerunt anno vno: menſibus. 6. d. 10. vſq; ad annum domini. 70. & diem tertium Octobris. 70

10 Veſpaſianus imperauit annis. 9. men. 11. d. 22. iuxta Euſebium: hoc eſt annis fere. 10. vſq; ad annum domini. 80. Vt autem ait Suetonius aluo repente vſq; ad defectionem ſoluto, inter manus ſubleuantium extinctus eſt. 8. calendas Iulii, hoc eſt die. 24. Iunii: annum ætatis agens ſexageſimum ac nonum, ſuperq; menſem ac diem ſeptimum. Secundo autem anno principatus Veſpaſiani, vt ait Ioſephus libro. 7. de bello Iudaico per Titum filium eius Hieroſolyma capta eſt Septembris menſis octauo die. Ab ædificatione templi à Salomone fuerunt anni mille nonagintanouem. Nam ab ædificatione templi per Salomonem, ad eius deſtructionem per Nabuchodonoſor fuerunt anni quadringentiquadraginta. & à prima eius deſtructione, ad hanc vltimam euerſionem fuerunt anni ſexcenti quinquagintanouem. qui ſimul collecti conſtituunt annos. 1099. 80

11 Titus Veſpaſiani filius, vt ait Suetonius, exceſſit idibus Septembris

poſt biennium, ac menſes duos, dieſq; viginti quam ſucceſſerat pa- An. d.
tri altero & quadrageſimo ætatis anno. Nam a die. 24. Iunii, qua
obiit pater vſq; ad diem. 13. Septembris, qua exceſſit eius filius
Titus, colliguntur anni. 2. men. 2. & dies. 20. peruenit autem vſq;
ad annum domini. 82. 82

12 Domitianus Titi frater iunior occiſus eſt, vt Suetonio placet. 14. ca-
lendas Octobris hoc eſt die. 18. Septembris anno ætatis. 45. im-
perii. 15. imperauit enim annis. 15. d. 5. ad an. do. 97

13 Nerua, vt ait Eutropius, accepit imperiũ anno octingẽteſimo quin-
quageſimo ab vrbe condita Vetere & Valente conſulibus: ac teſte
Dionyſio Caſſio imperauit anno vno & menſibus quatuor ac die-
bus nouem. Vixit autem annos quinq; & ſexaginta: menſes decẽ:
& dies totidem: & peruenit vſq; ad diem. 27. Ianuarii: inchoato iã
anno domini. 99. vno menſe diebus. 3. 99

14 Traianus accepit imperium iuxta finem menſis Ianuarii inchoato
iã anno domini. 99. &, vt ait Dionyſius Caſſius, extinctus eſt, cũ
imperaſſet annis vndeuiginti, hoc eſt. 19. & mẽſi. 6. ac diebus. 15.
peruenit autem vſq; ad an. do. 118. & diem. 11. Auguſti. 118

15 Adrianus vixit annos duos & ſexaginta: menſes. 5. & dies. 6. impe-
rauit annis. 20. mẽſibus. 11. vt affirmat Dionyſius Caſſius, perue-
nit autem vſq; ad an. do. 139. & obiit menſe Iulio. 139

Hoc tempore Ptholomeus ... signis floru...

16 Antoninus Pius imperauit an. 23. vt placet Euſebio & Eutropio: vſ-
que ad annum domini. 162. 162

17 M. Antoninus Verus cum L. Annio Antonino vndecim annis im-
perium tenuit ſecundum Eutropium vſq; ad annum do. 173. 173

18 Annius Antoninus ſolus vltra prædictos. 11. annos imperauit. 7.
& in totum annis. 18. iuxta Eutropiũ vſq; ad annum do. 180. 180

19 Cõmodus, vt ait Eutropius, imperauit an. 12. m. 8. vſq; ad an. do. 193

20 Aelius Pertinax imperauit men. 2. d. 25. authore Iulio Capitolino.

21 Didius Iulianus imperauit men. 2. d. 5. vt ait Aelius Spartianus;
Sed Eutropius dicit eum imperaſſe men. 7. vſq; ad an. do. 194. 194

22 Seuerus imperauit an. 18. iuxta Euſebium vſq; ad an. do. 212. 212

23 Antoninus Caracalla iuxta Eutropium imperauit annis. 6. men. 2,
ad annum domini. 218. 218

24 Macrinus imperauit an. 1. & mẽ. 2. vt ait Eutropius ad an. do. 219. 219

25 Aurelius Antoninus, vt ſcribit Euſebius imperauit an. 4. ad an. do. 223

26 Alexander Mameæ imperauit an. 13. & d. 8. vt affirmat Eutropius
vſq; ad annum domini. 236. 236

27 Maximinus iuxta Eutropiũ imperauit an. 3. vſq; ad an. dñi. 239. 239

28 Balbinus & Puppienus, vt dicit Ioannes Baptiſta Egnatius, cum pa- An.
rum inter ſe cōcordi animo remp. regerent, à militibus vterq; inter- dñi
ficitur: & peruenerunt ad annum domini. 240. 240
29 Gordianus imperauit annis. 6. Euſebio & Sexto Aurelio authori-
bus: & peruenit ad annum domini. 246. 246
30 Philippus cum filio Philippo imperauit an. 5. vt Sextus Aurelius,
Eutropius, Platina, & Ioannes Baptiſta Egnatius affirmant. Euſe-
bius vero ſuperflue duos ei annos adiungit. Hic primus imperato-
rum cum filio Baptiſmum accepit: & peruenit ad an. do. 251. 251
31 Decius cum filio biennio imperauit iuxta Eutropiū ad an. do. 253. 253
32 Gallus & Voluſianus filius eius, vt ait Eutropius interfecti ſunt non
completo biennio.
33 Aemilianus, vt idem Eutropius dicit, tertio menſe extinctus eſt, &
peruenit ad annum domini. 255. 255
34 Valerianus & eius filius Gallienus imperauerunt annis. 15. vt Te-
rebellius Pollio aſſerit. ſ. vſq; ad annum domini. 270. 270

Quidam putant Laurentium, Xyſtum. 2. pontificem & Hippoly-
tum martyres interemptos fuiſſe à Decio imperatore, qui ſucceſſit
duobus Philippis. Sed proculdubio falluntur: quoniam nondum
eo tempore Xyſtus erat pontifex: nec Laurentius eius erat diaco-
nus. Sed tempore Gallieni ipſo bellum exterius agente præſentati
ſunt Decio non imperatori: ſed Cæſari, hoc eſt collegæ imperato-
ris: qui erat nepos Valeriani ſenioris imperatoris patris Gallieni:
qui Valerianus ſenior tunc captiuus tenebatur à Sapore Rege Per-
ſarum. Vnde Valerius Rex Caduſiorum pro liberatione Vale-
riani ſenioris inter alia ſic ſcripſit Sapori Regi Perſarum. Valeria-
nus & filium imperatorem habet & nepotem Cæſarem. Per filium
intelligit Gallienum, qui tunc imperabat: per nepotem Cæſarem
intelligit Decium collegam eius. Nam eo tempore fuerunt duo
Decii conſules, vt affirmat Terebellius Pollio: quorum vnus erat
Valeriani ſenioris nepos: qui auxilium & fauorem ei præbuit ad
imperium aſſumēdum: cui prædicti martyres præſentati ſunt: nec
non pœnas & mortem paſſi ſunt à Valeriano iuniore pręfecto Ro-
manæ vrbis, qui erat frater Gallieni imperatoris ex patre Valeria-
no ſeniore captiuo tunc Regis Perſarum. Nam, vt dicit Terebel-
lius Pollio. Valerianus iunior alia quàm Gallienus matre genitus
eſt. Hæc eadem confirmat. s. Antoninus in prima parte chronicæ
titulo. 7. ca. 8 ☩ 8. Et venerabilis Beda dicit Xyſtum pontificē ſub
Gallieno paſſum eſſe. Non eſt mirū pręedictos martyres non fuiſſe

præſentatos imperatori Gallieno: quoniam à Romana vrbe diſceſ- An.d.
ſerat: & paulo poſt apud Mediolanum fuit interemptus videlicet anno domini. 270. Imperauit Valerianus ſenior an. 6. & Gallienus an. 9. qui ſimul collecti fiunt anni. 15.

35 Claudius. 2. intra biennium morbo periit authore Eutropio: & peruenit vſq; ad annum domini. 272. 272

36 Quintilius iuxta Eutropiũ ſeptimodecimo imperii die occiſus eſt.

37 Aurelianus imperauit an. 5. m. 6. vt tradit Eutropius ſcilicet vſq; ad annum domini. 278. 278

38 Tacitus imperauit men. 6. iuxta Euſebium & Eutropium.

39 Florianus imperauit men. 2. d. 20. vt ait Eutropius ad an. do. 279. 279

40 Probus imperauit an. 6. men. 4. iuxta Euſebium & Eutropium ad annum domini. 285. 285

41 Carus cum Carino & Numeriano imperauit an. 2. vt ſcribunt Euſebius, Eutropius, & Beda vſq; ad annum dñi. 287. 287

42 Diocletianus & Herculius Maximinianus teſte Euſebio imperarunt an. 20. vſq; ad an. d. 307. Aſtrologi autem computantes annos ab imperio Diocletiani incipiunt eos antea triennio, videlicet anno vltimo Probi: hoc eſt anno domini. 285. 307

43 Galerius ſolus biennio Auguſtus imperium tenuit ad an. domini. 309

44 Conſtantinus magnus imperauit an. 30. & mẽ. 10. vſq; ad annum domini. 340. vt Hieronymus poſt Euſebium annotat. Idem Conſtantinus relicta Roma Byzantium ſe tranſtulit, & ciuitatẽ adaugens, Conſtantinopolim appellauit anno domini. 334. vt Euſebius annotat. Sic itaq; occidentale imperium Romanum tranſit ad regionem orientalem. Quapropter nos inde proſequemur imperatores orientales. 340

45 Conſtantinus. 2. Conſtantius & Conſtans imperauerũt annis. 24. men. 5. d. 12. vt dicit Hieronymus vſq; ad annum dñi. 364. 364

45 Iulianus apoſtata, vt annotat Hieronymus imperauit anno vno men. 7. vſq; ad annum domini. 366. Eutropius tamen, qui vt ipſe teſtatur, interfuit expeditioni, cum Iulianus Parthis intulit bellũ, dicit illum interfectũ fuiſſe. 6. calendas Iulii, imperii anno. 7. ætatis altero & trigeſimo. Sed ipſe annorum numerum ſumit à tempore, quo Iulianus Conſtantio adhuc viuente conſenſu militum Cæſar appellatus eſt. Hieronymus vero deſcribit annos imperii ſui poſt Conſtantii mortem cum ſolus tenuit imperium. Hoc idem confirmat Pomponius Lætus, qui ait. Iulianus imperauit ſolus anno vno & mẽſibus ſeptem. Ab eo quod Cæſar fuit, annis ſeptẽ. 366

& idem dicitur in hiſtoria tripartita lib. 5.cap.47. An.
47 Iouinianus, vt dicit Eutropius, deceſſit imperii menſe ſeptimo, ſcil. dñi.
tranſacto &.20.diebus a morte Iuliani. Obiit autem, vt idem Eutropius aſſerit. 14.calendas Martii, hoc eſt die. 16.Februarii anno vrbis conditæ, 1119.vſq; ad an.do. 367.inchoatum. 367
48 Valentinianus, vt dicit Paulus diaconus, cum anno tertio imperii cum Valente fratre ageret: Gratianum filium necdum bene pubertem hortatu ſocrus & vxoris Auguſtum creauit: & anno imperii ſui vndecimo ſubita effuſione ſanguinis expirauit: peruenit ad annum domini. 378. 378
49 Valens ſolus imperium oriẽtis quatuor annis fratre Valentiniano mortuo tenuit: Gratiano Valentiniani filio in occidentali parte regnante: qui ſibi Valentinianum fratrem paruulum admodum ſocium creauit imperii, vt ait Paulus diaconus. Peruenit Valens vſque ad annum domini. 381. 381
50 Gratianus poſt mortem Valentis ſex annis imperium tenuit, vt dicit Proſper & Paulus diaconus vſq; ad annum do. 387.& cum eo 387
imperauerunt Valentinianus iunior & Theodoſius.
51 Valentinianus cum Theodoſio regnauit annos ſeptẽ authore Proſpero vſq; ad annum domini. 394. 394
52 Theodoſius cum Arcadio & Honorio filiis, vt ait Proſper, imperauit an. 3.cum antea imperaſſet annis. 13. videlicet. 6.cum Gratiano &.7.cum Valentiniano: & peruenit ad annum do. 397. 397
53 Arcadius Auguſtus in oriente creatus, Honorius frater eius in occidente cõmune imperium diuerſis tantũ ſedibus tenere cœperunt. Vixitq; Arcadius poſt patris exceſſum annis. 13.vt ait Proſper & Paulus diaconus: & peruenit ad annum dñi.410. 410
54 Honorius cũ Theodoſio iuniore Arcadii fratris filio imperauit annis 16.vt ſcribit Proſper: vſq; ad annum dñi.426.Capta eſt Ro- 426
ma a Gottis duce Alarico, vt dicit Paulus diaconus anno ab vrbe condita. 1164.hoc eſt anno dñi.412.Honorii anno. 2.&, vt Beda teſtatur, hoc fuit.9.calendas Septembris.
55 Theodoſius iunior.ſ. 2.imperauit cum filio Valẽtiniano annis ſex & viginti: & apud Conſtantinopolim morbo cõſumptus obiit authore Paulo diacono: & peruenit ad annum domini.452. 452
56 Martianus, vt ait Paulus diaconus, cum apud Conſtantinopolim ſeptem annis regnum adminiſtraſſet, facta ſuorum conſpiratione peremptus eſt: & peruenit ad annum domini.459. 459
57 Leo primus imperauit annis. 16.vt inquit Matthæus Palmerius: &

pervenit ad annum domini.475: 475
58 Zeno imperauit an. 17. iuxta Paulum d.& Matthæum Palmerium vſq; ad annum domini.492. 492
59 Anaſtaſius primus in hæreſim Euticetis lapſus: & obſtinato animo in ea hæreſi perſeuerans poſtquā imperauerat an. 26. ictu fulminis percuſſus interiit anno dñi. 518. vt annotat Matthæus Palmerius. 518
60 Iuſtinus ſenior catholicus imperauit annis. 9. vſq; ad an.do. 527. 527
61 Iuſtinianus primus ſororis Iuſtini filius imperauit annis. 38. vſq; ad annum domini. 565. 565
62 Iuſtinus iunior auaritiæ deditus amens effectus cum imperaſſet annis. 11. amentiam cum vita finiuit anno dñi. 576. 576
63 Tyberius Conſtantinus eleemoſynis abundans ſeptem annos imperauit vſq; ad annum domini. 583. 583
64 Mauritius Tyberii gener, cū imperaſſet an. 20. à Foca occidit̃ an.do. 603
65 Focas cum imperaſſet an. 8. occiſus eſt ab Heraclio patritio an.do. 611
66 Heraclius cū Conſtantino filio ſuo imperauit an. 29. ad an.d. 640. 640
67 Conſtantinus. 3. Heraclii: ſolus imperauit men. 4. à Martina nouerca veneno peremptus.
68 Heracleonas cum Martina matre imperauit an. 2. ad an.do. 642. 642
69 Conſtans Conſtātini Heraclii filii filius, miſſo in exilium Heracleona cum matre ſua Martina imperauit an. 27. vſq; ad an.do. 669. 669 & tunc non longe à Siracuſis in balneo à ſuis occiſus eſt.
70 Conſtantinus. 4. Conſtantis ſuperioris filius interfecto Mezentio à militibus vocato imperatore: abſq; orientalis exercitus voluntate aſſumpſit imperium: & imperauit an. 17. vſq; ad an.do. 686. 686
71 Iuſtinianus. 2. Conſtantini. 4. minor filius imperauit annis decem vſq; ad annum domini. 696. 696
72 Leo. 2. miſſo in exilium Iuſtiniano. 2. in Pontum imperauit an. 3. vſq; ad annum domini. 699. 699
73 Tyberius. 3. imperauit an. 7. vſq; ad annum do. 706. 706
Iuſtinianus. 2. iterum aſſumpſit imperium: & cum Tyberio filio imperauit annis ſex. vſq; ad annum do. 712. 712
74 Philippicus hæreticus interfecto Iuſtiniano & filio eius Tyberio imperauit annis duobus vſq; ad annum do. 714. 714
75 Anaſtaſius. 2. expulſo Philippico, & oculis priuato imperauit catholicus exiſtens annis tribus vſq; ad annum do. 717. 717
76 Theodoſius. 3. deuicto Anaſtaſio imperauit anno vno. 718
77 Leo. 3. imperauit annis. 24. vſq; ad annum domini. 742. 742
Hic apud Conſtantinopolim incendit ſanctorum imagines.

An.d.

78 Conſtantinus. 5. Leonis. 3. filius omni ſcelere plenus, magus, ac ſacrilegus imperauit an. 35. vſq; ad annum domini. 777. 777

79 Leo. 4. Conſtantini. 5. filius imperauit an. 5. vſq; ad an. do. 782. 782

80 Conſtantinus. 6. Leonis. 4. filius cum Hirene matre imperauit annis. 10. Deinde matre expulſa ſolus imperauit annis. 5. Demum illa filium captis oculis imperio priuat, & ſola imperauit annis. 4. ſcilicet vſq; ad annum domini. 801. 801

¶ Transſertur imperium ad Francos & Gallos per Leonem. 3. pontificem. Nam, vt ait Matthæus Palmerius: anno domini. 801. Leone. 3. pontifice a Romanis per iniuriam eiecto, Carolus magnus, qui Gallis imperabat in Italiam rediit: ipſumq; in vrbem dignitatemq; reſtituit. Et idem Carolus a Leone pontifice Auguſtus imperator eſt appellatus. Carolus ergo recepto imperatorio nomine, cum in Galliam reuerteretur per Ethruriam tranſiens in memoriam acceptæ dignitatis Florentiam vrbem magna ex parte deſolatam reparauit, vrbanamq; nobilitatem varie per vicina oppida diffuſam reduxit: & noua inſuper circūducere mœnia maiore ambitu procurauit calendis Aprilis anno domini. 801.

81 Carolus ergo magnus, qui prius regnauerat Gallis annos. 33. inde imperium aſſecutus imperauit annis quatuordecim, vſq; ad annum domini. 815. 815

82 Ludouicus primus cum Lothario filio imperauit annis. 25. ad anū domini. 840. Sicut ait Matthæus Palmerius anno dñi. 840. 840 Ludouicus imperator diem obiit tres filios relinquens Lotharium ſcilicet & Carolum: & Ludouicum: qui ob imperii atq; regni paterni diuiſionem inter ſe debellantes, variis prælius multa hominum milia perdiderunt. Ob quam cauſam eorum diminutis viribus tandem cōueniunt, vt diuiſio imperio regnoq; paterno, Lotharius imperium obtineret; Carolus in Gallia, & Ludouicus in Germania regnaret.

83 Lotharius primus imperauit in totum annis. 15. videlicet ſolus annis. 10. & mox cum Ludouico filio an. 5. ad annum do. 855. 855

84 Ludouicus. 2. imperauit an. 21. vſq; ad annum dñi. 876. 876

85 Carolus. 2. patruus eius cognomēto Caluus imperauit annis duobus iuxta Sigebertum vſq; ad annum dñi. 878. 878

86 Carolus. 3. filius Ludouici Germanorum Regis cognomēto Groſſus imperauit annis. 12. vt ſcribit Sigebertus ad an. d. 890. Licet 890 autem Ioannes. 8. pontifex Ludouicum Balbum Francorum Regem in imperatorē delegerit: Romani tamen Carolum cognomē

to Groſſum imperatorem eligunt in cuſtodia tenentes Ioannem An.
pontificem eo quod Carolo non fauebat: ſimulq; ambo imperato- dñi.
ris nomen biennio tenuerunt: donec aſſumpto veneno Ludouico
Rege Francorum, ſolus Carolus Groſſus Germanorum Rex in-
de tenuit imperium. Itaq; imperium cœpit flecti ad Germanos.

87 Arnulphus Germaniæ Rex imperauit annis. 12. ſ. vſq; ad annum
domini. 902. ſecundum Sigebertum; licet Matthæus Palmerius 902
dicat eum imperaſſe vſq; ad annũ domini. 906. quia initium im-
perii eius annotat poſterius quatuor annis. Poſt Arnulphum im-
perium confunditur dolentibus Romanis atq; vniuerſis Italię po-
pulis quod in Germaniam tranſlatum eſſet, vt inquit Matthæus
Palmerius, Quamobrem nec à Romanis: pôtificeq; inſigniti ſunt
tranſalpini imperatores vſq; ad Othonem primum.

88 Ludouicus. 3. filius Arnulphi imperauit annis. 6. ſecundum Mat-
thæum Palme. ſ. vſq; ad an. do. 912. Sigebertus autem dicit eum 912
imperaſſe annis. 10. quoniam initium imperii eius ponit antea
quatuor annis. In fine tamen imperii eius ambo conueniunt.

89 Conradus primus imperauit annis. 7. vſq; ad an. do. 919. 919

90 Henricus primus filius Othonis Saxonum ducis imperauit annis
18. vſq; ad annum domini. 937. 937

91 Otho. 1. filius Henrici imperauit an. 36. vt dicit Sigebertus: & obiit
an. domini. 973. Sed Matthæus Palmerius dicit ipſum regnaſſe 973
annos. 30. quoniã anno. 31. imperii eius Otho filius eius à Ioan-
ne. 13. Papa in imperatorem benedicitur & ſimul imperarunt.
Sed potius imperium attribuendum eſt patri vſq; ad eius obitum.
Hic primus Otho vt dicit Matthæus Palmerius ãno imperii eius
18. qui erat annus ſecundus Ioannis duodecimi pontificis: & an-
nus domini. 955. Romam profectus coronam imperii ſuſcepit
ab eodem pontifice. Ioanne. 12. & fuit primus qui poſt trãſlatum
in Germaniam imperiũ titulos imperiales rite ſuſciperet. Quod
poſtea obſeruatum eſt vſq; in præſens tempus.

92 Otho. 2. imperauit annis decem ſecundum Sigebertum vſq; ad an-
num domini. 983. 983

93 Otho. 3. imperauit an. 19. vſq; ad annum domini. 1002. 1002

94 Henricus. 2. imperauit an. 22. ſecũdum Sigebertum, ſcilicet vſq; ad
annũ domini. 1024. Apud Germanos, vt ſcribit Matthæus Pal- 1024
merius, Henrico. 2. per electionem ad imperium aſſumpto: primũ
inſtitutum fuit: vt in futurum non per ſanguinis ſucceſſionem du-
ceretur imperium: ſed proceres quidã in Germania principes vnà

cum quibuſdam Pannoniæ principibus poteſtatem haberent im/ An.
peratoris deligendi: quod vſq; in præſentem diem obſeruatur. Ele/ dñi.
ctores autem imperii ſpecialiter ita diſtinguntur ab Hermãno vide
licet, Maguntinus, Treuerenſis, & Colonienſis, Archiepiſcopi &
Marchio Brandeburgenſis, Palatinus comes, Dux Saxoniæ, Rex
Boemiæ. Hunc Regem Boemiæ his additum ferunt ad tollendas
electorum diſcordias. Hos autẽ electores aſſerit Hermannus pau/
lo prius fuiſſe inſtitutos per Gregorium. 5. Matthæus vero Pal/
merius, vlterius per Ioannem. 19. Et hoc magis vero conſonat,
cum Henricus acceperit imperium tempore prædicti Ioan. 19.
pontificis: cujus cauſa facta eſt prædicta electionis inſtitutio. Duo
bus autem vltimis annis Henrici. 2. Matthæus Palmerius dicit va
caſſe imperium, quia falſo putauit ipſum biennio antea deceſſiſſe.
Obiit enim an. d. 1024. non. 1022. vt ille ſcribit. Et eo anno quo
mortuus eſt ipſe paulo ante mortem ſuam conſulentibus principi
bus ſuper ſubſtitutione regni, deſignauit Cõradum virum egregii
generis: & egregiæ libertatis.

95 Conradus. 2. imperauit an. 15. vſq; ad annum dñi. 1039. 1039
96 Henricus. 3. imperauit an. 17. iuxta Sigebertum f. vſq; ad annũ do/
mini. 1056. Matthæus vero Palmerius ei ſuperaddit annum. 1056
97 Henricus. 4. imperauit an. 50. vſq; ad annum dñi. 1106. 1106
98 Henricus. 5. imperauit an. 20. vſq; ad annum dñi. 1126. 1126
99 Lotharius. 2. imperauit an. 11. vſq; ad annum dñi. 1137. 1137
100 Conradus. 3. imperauit an. 15. vſq; ad annum dñi. 1152. 1152
101 Fredericus primus imperauit an. 37. vſq; ad annum dñi. 1189. 1189
102 Henricus. 6. imperauit an. 10. vſq; ad annum dñi. 1199. 1199
103 Philippus Henrici frater imperauit an. 9. vſq; ad annũ dñi. 1208. 1208
104 Otho. 4. imperauit annis. 3. vſq; ad annum dñi. 1211. 1211
105 Fredericus. 2. imperauit annis. 33. vſq; ad annum domini. 1244. 1244
Sicut ſcribit Matthæus Palmerius. Fredericus. 2. diu põtifices per
ſecutus, cum Romanam ſedem maximis calamitatibus affeciſſet,
tandem anno domini. 1244. ab Innocentio. 4. in Lugdunenſi cõ/
cilio damnatus eſt, & imperatoria poteſtate depoſitus.
Poſt depoſitionem eius vacauit imperium annis. 28. ad annum
domini 1272. 1272
106 Rodulphus imperauit annis. 19. vſq; ad annum dñi. 1291. 1291
Vacat imperium anno vno vſq; ad annum domini. 1292. 1292
107 Aſtaulphus imperauit annis. 6. vſq; ad annum domini. 1298. 1298
108 Albertus primus imperauit an. 10. vſq; ad annum dñi. 1308. 1308

109 Henricus.7.imperauit an.4.m.9.vſq; ad an.do.1313. 1313
Vacat imperium anno vno vſq; ad annum dñi.1314. 1314
110 Ludouicus.4.cognomento Bauarus imperauit an.32. ad annum domini.1346. 1346
111 Carolus.4.imperauit an.32.vſq; ad annum dñi.1378. 1378
112 Vencellaus cum iam imperaſſet cum Carolo patre annis.8.vt ait Matthæus Palmerius, imperauit inde ſolus annis.22.vſq; ad an/
num do.1400.& tunc propter ſegnitiem atq; laſciuiam ab electo 1400
ribus eſt ab imperio depoſitus. Vnde quidam hoc anno imperiũ vacaſſe ſcribunt: licet Robertus mox fuerit ad imperium electus, ſed non pariter ab omnibus & vbiq; receptus.
113 Robertus Bauarus imperauit an.10.vſq; ad annum dñi.1410. 1410
114 Sigiſmundus imperauit annis.27.vſq; ad annum dñi.1437. 1437
115 Albertus.2.imperauit annis.2.vſq; ad annum dñi.1439. 1439
116 Fredericus.3.imperauit an.47.vſq; ad annum dñi.1486. 1486
117 Maximilianus imperauit an.33.vſq; ad annum dñi.1519. 1519
118 Carolus.5.imperauit annis.

Liber.x.de geſtis præcipuis poſt Chriſtum.

PROLOGVS.

POſtquam digeſſimus tempora nouæ legis per annos Romanorum pontificum & imperatorum: nunc quędam inſignia, quæ eiſdem temporibus geſta ſunt, in hoc decimo & vltimo libro breuiſſima narratione ſubiungemus ex Euſebio, Hieronymo, Proſpero, Sigeberto, & Matthæo Palmerio.

De Epiſcopis Hieroſolymæ. Cap.1.

IAcobus cognomento iuſtus frater domini conſobrinus & filius Alphei: primus epiſcopus eccleſiæ Hieroſolymorum ab apoſtolis ordinatur anno domini. 33.vt anno/ 33
tat Euſebius: & præfuit annis.30.videlicet vſq; ad annũ domini.63.Quo anno calendis Maii de pinna templi præcipita/ 63
tus, ac fullonis fuſte in capite percuſſus lapidibus opprimitur.
Symeon qui & Simon filius Cleophæ ſucceſſit Iacobo. Hic etiam

vſq; ad annum domini.44. 44
1 Enodius poſt fundatam Antiochenam eccleſiam à beato Petro apo-
ſtolo ipſo Romã profecto primus Antiochiæ ordinatur epſ an.d. 45
45.& ſedit annos.27.vſq; ad annum domini.71. 71
2 Ignatius ſedit annos.40.vſq; ad an.do.111.calendis Febr. 111
3 Eron ſedit annos.20.vſq; ad annum dñi.131. 131
4 Cornelius ſedit annos.12.vſq; ad annum domini.143. 143
5 Heros ſedit annos.28.vſq; ad annum domini.171. 171
6 Theophilus, cuius plurima ingenii opera extãt, ſedit an.8.ad an.d. 179
7 Maximinus ſedit annos.
8 Sequens epſ.ſ.8.nõ inuenitur in Euſebio.peruenit ad an.do.213. 213
9 Aſclepiades ſedit annos.7.vſq; ad annum dñi.220. 220
10 Philetus ſedit annos.10.vſq; ad annum domini.230. 230
11 Zebennus.
12 Babila vſq; ad annum domini.254. 254
13 Mazabanus & Fabius vſq; ad annum domini.255. 255
14 Demetrianus ſedit annos.7.vſq; ad annum domini.262. 262
15 Paulus Samoſatenus, qui Artemonis hæreſim ſuſcitauit ſedit an-
nos.7.vſq; ad annum domini.269. 269
16 Domnus ſedit annos.4.vſq; ad annum domini.273. 273
17 Thineus ſedit annos.9.vſq; ad annum domini.282. 282
18 Cyrillus ſedit annos.20.vſq; ad annum domini.302. 302
19 Tyrannus ſedit annos.29.vſq; ad annum domini.331. 331
Hactenus ex Euſebio: hinc ex Hieronymo.
20 Vitalis.
21 Philogonus.
22 Paulinus.
23 Euſtachius. quo in exilium ob fidem truſo, vt inquit Hieronymus vſq; in præſentem diem Arriani eccleſiam occupauerunt, quorum idcirco tempora non digeſſi eo quòd hoſtes potius Chriſti quàm epiſcopos iudicem. hæc ille.

De Epiſcopis Alexandriæ Aegypti. Cap.3.

MArcus euangeliſta interpres apoſtoli Petri, vt annotat Eu-
ſebius: anno domini.44. Aegypto & Alexandriæ Chri- 44
ſtum annuntiat & ibi ſedem tenet annos.20.vſq; ad an-
num domini.64. 64
1 Anianus poſt eum Alexandrinæ eccleſiæ primus ordinatur epſ: qui
præfuit annis.22.vſq; ad annum domini.86. 86

2 Albilius præfuit annis. 13.vſq; ad annum dñi.99. 99
3 Cerdo præfuit annis. 10.vſq; ad annum dñi. 109. 109
4 Primus præfuit annis. 12.vſq; ad annum dñi. 121 121
5 Iuſtus præfuit annis. 11.vſq; ad annum dñi. 132. 132
6 Eumenes præfuit annis. 12.vſq; ad annum dñi. 144. 144
7 Marcus præfuit annis. 8.vſq; ad annum dñi. 152. 152
8 Celadion præfuit annis. 17.vſq; ad annum dñi. 169. 169
9 Agrippinus præfuit annis. 13.vſq; ad annum dñi. 182. 182
10 Iulianus præfuit annis.9.vſq; ad annum dñi. 191. 191
11 Demetrius præfuit annis.41 vſq; ad annum dñi. 232. 232
12 Heracleas præfuit annis. 18.vſq; ad annum dñi. 250. 250
13 Dionyſius præfuit annis. 16.vſq; ad annum dñi. 266. 266
14 Maximus præfuit annis. 19.vſq; ad annum do. 285. 285
15 Theonas præfuit annis. 18.vſq; ad annum do. 303. 303
16 Petrus præfuit annis. 12.vſq; ad annum dñi. 315.martyr. 315
17 Achilas præfuit annis.7.vſq; ad annum dñi. 322. 322
18 Alexãder ordinatus eps: mox Arrium presbyterum de eccleſia eiecit tanquam hæreticum. qui eiectus multos ſuæ impietati ſociat. Ad quam perfidiam coarguendam concilium Nicenum cõgregatum eſt. Præfuit Alexander annis. 10.vſq; ad annum dñi. 332. 332
19 Athanaſius qui ab Arrianis perſecutionem paſſus ad Conſtãtinum refugit, vt ait Hieronymus: & Georgio per ſeditionem populi incẽſo: qui in locũ Athanaſii ab Arrianis fuerat ordinatus: Athanaſius Alexandriam reuertitur anno do. 365. A tempore autẽ ordinationis ſuæ vſq; ad obitũ eius fluxerunt anni.45.ſ.vſq; ad an.do. 377. 365 377
20 Petrus ordinatur eps anno domini. 377. qui poſt Valentis interitum tam facilis in recipiendis hæreticis fuit: vt nonnullis ſuſpicionem acceptæ pecuniæ intulerit.

De perſecutionibus eccleſiæ. *Cap.4.*

PErſecutiones plurimas eccleſia paſſa eſt: & vltra perſecutionem per Iudæos cõmotam: de qua Euſebius loquitur lib. 2.ca. 1. hiſtoriæ eccleſiaſticæ, plures alias pſecutiones ibi legimus excitatas per imperatores Romanos.

Prima fuit ſub Nerone, vt patet lib. 2.ca. 24.eccleſiaſticæ hiſtoriæ.

Secunda ſub Domitiano lib. 3.ca. 12.

Tertia ſub Traiano lib. 3.ca.26.&.27.

Quarta ſub Antonino vero li.4.c.13.14.15.17.& li.5.c.1.2.3.

Quinta ſub Seuero lib. 6. cap. 1.
Sexta ſub Maximino lib. 6. cap. 19.
Septima ſub Decio lib. 6. cap. 28.
Octaua ſub Gallo & Valeriano lib. 7. ca. 9. 10. 11. 12.
Nona ſub Aureliano lib. 7. cap. 25.
Decima ſub Diocletiano lib. 8. ca. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.
Plures aliæ perſecutiones cõtra eccleſiam dei fuerunt: quas hic breuitatis cauſa omittimus.

De Hæreticis & Schiſmaticis. *Cap. 5.*

Hæreticus, vt inquit Auguſtinus, eſt, qui alicuius tẽporalis cõmodi, vel maxime vanæ gloriæ, principatusq́; ſui gratia falſas ac nouas opiniones vel gignit, vel ſequitur. Plurimi fuerunt hæretici in eccleſia, quos enumerare longum eſſet. Siquis autẽ eos noſcere cupit, legat librum beati Auguſtini de hęreſibus, ad quod vult deum. Quos etiã collegit Iſidorus. 8. lib. Etymo. ca. 5. & recitantur in decretis. 24. q. 3. ca. Quidã autem hæretici. Differentiam autem inter Schiſma, & hæreſim Hieronymus in epiſtola ad Gal. aſſignat dicens. Inter hæreſim, & ſchiſma hoc intereſſe arbitror, ꝙ hæreſis peruerſum dogma habeat: Schiſma poſt epiſcopalem diſceſſionem ab eccleſia pariter ſeparatur: quod equidem in principio aliqua ex parte intelligi poteſt diuerſum. Cæterum nullum ſchiſma eſt, niſi aliquam hæreſim confingat, vt recte ab eccleſia receſſiſſe videatur.

De Conciliis generalibus. *Cap. 6.*

Canones generalium conciliorum, vt Iſidorus ait lib. 6. Etymo. cap. 16. a' temporibus Conſtantini cœperunt. In pręcedentibus nãq; annis perſecutionẽ feruente docẽdarum plebium minime dabatur facultas. Inde chriſtianitas in diuerſas hæreſes ſciſſa eſt: quia non erat epiſcopis licentia conueniendi in vnum niſi tempore ſupradicti imperatoris. Ipſe enim dedit facultatem chriſtianis libere congregari. Hæc ille. Quatuor autem ſunt antiqua, & præcipua generalia concilia: quibus alia quatuor adiecta ſunt: & demum alia ſunt ſubſecuta: vt ſcribitur in decretis d. 15. capi. Sicut ſancti: Sicut ſancti Euangelii quatuor libros, ſic quatuor concilia ſuſcipere & venerari me fateor: Nicenum ſcilicet, Conſtantinopolitanum: Epheſinum primum: & Calcedonenſe. De aliis quatuor ſuperadditis

dicitur.d. 16.cap. Sancta octo. Sancta octo vniuerſalia concilia, primum Nicenum: ſecundum Conſtantinopolitanum: tertium Epheſinum: Calcedonenſe quartum: & quintum item Conſtantinopolitanum: ſextum item ſcilicet Conſtantinopolitanū, item Nicenum ſeptimum: Octauum quoque Conſtantinopolitanum: vſque ad vnum apicem immutilata ſeruare: & pari honore & veneratione digna habere: & quæ prædicauerunt, & ſtatuerunt, modis omnibus ſequi, & prædicare: & quæcunque condemnauerunt, ore, & corde condemnare profiteor. hæc ibi.

Primum ergo conciliū Nicenū congregatum eſt cōtra Arriū. 318. patrum: tempore Syluestri Papæ, & Conſtantini magni anno do-
322 mini. 322. Quod autem in libro Bedæ de temporibus ſcribitur hoc concilium celebratum eſſe tempore Iulii Papæ, error ſcriptoris eſt, quoniam completo imperio Conſtantini Iulius pontificatum accepit eo anno, quo tres Conſtantini filii acceperunt impe-
341 rium patre defuncto, videlicet anno domini. 341.

Secundum concilium congregatum eſt in Conſtantinopoli. 150. patrum contra Macedonium epm Conſtātinopolitanum: qui negabat ſpiritum ſanctum eſſe deum: & contra Eudoxium idem ſentientem, temporibus Damaſi Papæ, & Gratiani principis anno do-
383 mini. 383. vt annotat Proſper.

Tertium concilium congregatum eſt in Epheſo. 200. patrum contra Neſtoriū Auguſtæ vrbis epm ſub Theodoſio iuniore, & Cœle-
433 ſtino Papa anno domini. 433. vt annotat Proſper, & Sigebertus: non ſub Theodoſio magno principe, vt falſo additum eſt in libro Bedæ, quia tunc non erat Cœleſtinus pp.

Quartum concilium congregatum eſt in Calcedone. 630. patrum contra Euthicen Conſtantinopolitanum abbatem ſub Leone pri-
455 mo Papa temporibus Martiani principis anno do. 455. vt ſcribit Matthæus Palme. licet Sigebertus annotet illud anno do. 452.

Quintum concilium congregatum eſt in Conſtantinopoli contra Theodorum Moſchenum & omnes hæreticos temporibus Vigi-
551 lii Papę ſub Iuſtiniano principe anno domini. 551. vt annotat Sigebertus. Ex quo patet error ſcriptoris in libro Bædę de temporibus, vbi ſcribitur celebratum eſſe hoc concilium temporibus Iulii Papæ: quia tunc non fuit Papa Iulius, ſed Vigilius. hos autem errores non aſcribimus Bedæ, ſed ſcriptoribus, vel impreſſoribus librorum eius.

Sextum concilium congregatum eſt Conſtantinopoli temporibus Papæ

Papæ Agathonis, & Conſtantini. 4. principis anno domini. 681. 681
vt ſcribit Sigebertus. In quo Macarius Antiochenus, & cuncti duas voluntates & operationes in vnam Chriſti perſonam negantes anathematizantur. Et Georgius Conſtantinopolitanus epiſcopus ab errore Monothelitarum reuocatur.

Septimum Concilium fuit Nicenum ſecundum. In quo ſancitum eſt ſpiritum ſanctum à patre, filioq́; procedere, & ſanctorum imagines non eſſe delendas anno domini. 790. vt ſcribit Matthæus Pal- 790
merius imperãte Conſtãtino. 6. cum Hirene matre eius ſub Adriano primo, ſummo pontifice.

Octauum Concilium. 300. patrum Conſtantinopoli celebratum eſt. In quo ſchiſma de depoſitione Ignatij, & ordinatione Fotii ortum, patres congregati extirparunt Fotium anathematizantes: & Ignatium reſtituentes.

Alia etiam Concilia celebrata ſunt: de quibus ſcribitur d. 16. c. prima annotatio: & ibi deſcribuntur. 24. ſynodus.

Demum poſtea nonnulla concilia ſubſecuta ſunt, videlicet.

Concilium Vercellenſe, in quo Berengarius, Turonenſis eccleſiaſtici cuiuſdã noui author erroris damnatus eſt anno domini. 1052. 1052
vt dicit Matthæus Palmerius. Et poſt duos annos ſynodus Florentiæ celebratur: in qua multi epiſcopi propter ſimoniam, fornicationem'ue damnantur.

Conciliũ Florentiæ celebratur eporum. 340. anno dñi. 1105. 1105
vt Matthæus Palmerius annotat.

Concilium Lateranenſe Hieroſolymæ recuperandæ gratia celebratur eporum. 130. in quo libri quidam Abbatis Ioachin reprobantur anno dñi. 1215. vt Matthæus Palmerius inſinuat. 1215

Concilium Viennenſe, vt ſcribit Matthæus Palmerius incepit anno dñi. 1311. & biennio completur. 1311

Concilium Piſis celebraẽ anno dñi. 1409. ſm Matthæum Palme. 1409
In quo accuſati de colluſione pontifices ambo priuãtur: & Alexander Cretenſis ad pontificatum aſſumitur.

Concilium Conſtantienſe celebrari cœpit anno dñi. 1414. die. 5. 1414
Nouembris, vt patet in actis eiuſdem Concilii: & durauit annis tribus: vſq; ad annum dñi. 1418. inchoatum. 1418

Concilium Baſileæ congregatur anno dñi. 1438. 1438

Concilium Florentiæ celebratur per Eugenium. 4. diſſoluto per eũ Concilio Baſilienſi anno domini. 14[illegible]. ſed inceptum fuerat Fer- 1439
rariæ anno præcedenti.

Concilium Lateranenſe indicitur a' Iulio. 2.& ſumit initium anno
1512 domini. 1512. die. 19. mēſis Aprilis:& perdurauit per plures an/
nos etiam tempore Leonis. 10. qui dictum concilium proſecutus
1517 eſt vſq; ad inchoatum annum domini. 1517. die. 15. Martii.

De Ordinibus Religionum. *Cap. 7.*

ORdines religionum plures in eccleſia Dei ſunt inſtituti:
quorum aliquos inſigniores ordinate ſubiungemus.
Ordo cōmunis clericorum a' beato Petro & aliis apoſto/
lis inſtitutus eſt.
Ordo monachorum in eremis Aegypti & Nitriæ tempore ſancti
Antonii abbatis inſtituitur, & roboratur diuerſis tamen conſtitu/
tionibus.
Ordo monachorum. S. Baſilii: quibus ipſe Baſilius Cæſarienſis eps
Cappadociæ regulam tribuit: ab eo originem habuit.
Ordo canonicorum regularium a' beato Auguſtino epiſcopo inſti/
tuitur: Quibus regulam dedit: ſub qua plures ordines reguntur
Refloruit hic ordo āno domini. 1080. ſub Inone:& poſtmodum
etiam anno domini. 1380. reformatus eſt.
Ordo monachorum nigrorum ſancti Benedicti ab ipſo inſtituitur,
quibus regulam ſcripſit: ſub qua etiam plures ordines monacho/
rum in Chriſto militant.
913 Ordo Cluniacenſis ſub Oddone ſumpſit initium anno do. 913. vt
refert Vincētius in ſpeculo hiſto. li. 25.&. S. Antoninus in ſecun/
da parte chronicæ titulo. 15. ca. 16 §. 1.
Ordo Camaldulenſis a' beato Romualdo initium ſumpſit in eremo
1012 Camaldulenſi anno dn̄i. 1012.
Ordo vallis Vmbroſæ a' beato Ioanne Gualberti Florētino accepit
1070 exordium anno dn̄i. 1070. Sub quo ſunt Syluestrini eodem habi/
tu a' quodam Syluestro dicti: qui eum ordinem inchoauit in mon/
te Fano prope' Fabrianum in Marchia Anconitana.
1076 Ordo Grandimontenſis ſub Stephano incepit anno dn̄i. 1076.
1085 Ordo Carthuſienſium initium habuit a' Brunone an. do. 1085.
1098 Ordo Ciſtercienſis & primum eius cœnobium fundat an. d. 1098.
Ordo templaris militiæ. S. Ioannis Hieroſolymitani cœpit anno
1120 domini. 1120.
1120 Ordo præmonſtratenſium cœpit anno dn̄i. 1120.
1017 Ordo humiliatorū licet inceperit anno dn̄i. 1017. tamen confirma
1200 tionem accepit ab Innocentio. 3. anno dn̄i. 1200. vt affirmat ſan/

ctus Antoninus in ſecunda parte chronicæ titu. 15. ca. 23.

Ordo prædicatorũ à beato Dominico inchoatur in partibus Tholoſanis anno domini. 1203. ſub Innocentio. 3. Sed poſtea confirmatur p Honorium. 3. anno domini. 1216. menſe Decembri die 1216
ſequente feſtum S. Thomæ apoſtoli. Moritur inde beatus Dominicus Bononię anno domini. 1221. octauo idus Auguſti, hoc eſt die. 6. eiuſdem menſis feria. 6. Feſtum tamen eius, die præcedente hoc eſt, die. 5. celebratur ex inſtitutione Gregorii papæ. 9. vt patet in bulla canonizationis eius vbi dicitur. Statuentes firmiter ac vniuerſitati veſtræ præſentibus iniungẽtes, vt nonis Auguſti ante diẽ, quo poſita carnis ſarcina diues meritis penetrauit in ſancta ſimilis ſanctorum factus in gloria: eius natalitia celebretis.

Ordo minorum à beato Franciſco inchoatur poſt annũ dñi. 1206. ſcilicet poſt ſuam conuerſionem ſub Innocentio. 3. Sed poſtea confirmatur per Honorium. 3. anno domini. 1223. mẽſe Nouembri 1223
in vigilia ſancti Andreæ apoſtoli. Inde obiit beatus Franciſcus. 4. nonas Octobris, die dominica anno domini. 1226.

Ordo cruciferorum, licet quidam dicant quod initium habuerit à Cyriaco epiſcopo Hieroſolymitano: qui prius Iudas dicebatur: & oſtendit Helenæ locum vbi crux iacebat: & poſtea martyrio coronatus eſt: tamen confirmatur ſecundum quoſdam per Innocentium. 4. poſt annum domini. 1243. 1243

Ordo eremitarum ſancti Auguſtini confirmatur per Alexandrũ. 4. poſt annum domini. 1256. 1256

Ordo Carmelitarum reformatur per Honorium. 4. an. do. 1287. 1287

Ordo Seruorum beatæ Mariæ à beato Philippo ad formam rediguntur: & confirmatur poſt reformationem Carmelitarum.

Ordo Cœleſtinorum ſic à Cœleſtino. 5. dictus cõfirmatur anno domini. 1297. per Bonifatium. 8. 1297

Ordo ſanctæ Brigidæ virorum & mulierum ab eadem inſtituitur: & approbatur per Vrbanum. 5. anno domini. 1370. eodem an/ 1370
no incepit ſocietas Ieſuatorum ſub Ioanne Columbino Senenſi.

Ordo montis Oliuarum inſtituitur eodem anno dñi. 1370.

Ordo mendicãtium ſancti Hieronymi inſtituitur anno dñi. 1407. 1407

Ordo Canonicorum habitus cœleſtini. s. Georgii de Alga per Laurentium Iuſtinianum inſtituitur eodem anno.

Ordo Scopetinorum ſiue. S. Saluatoris cœpit anno dñi. 1410. 1410

Ordo Minimorũ ſancti Franciſci de Paula cõfirmatur per Xyſtũ. 4.

Alios autem ordines parum nominatos omittimus.

De Regibus Francorum. *Cap. 8.*

DVces olim regebant Francos vſq; ad initium anni domini. 420. Sed, vt ait Sigebertus, Simone & Marcomiro Francorum ducibus defunctis, Fräci in cõmune deliberant, vt & ipſi, ſicut aliæ gentes, regnum habeãt: & filium Marcomiri ducis Pharamundum ſibi regem conſtituunt anno domini. 420. 420

1 Pharamundus regnauit annis. 11. vſq; ad annum domini. 430. 430
Cuius anno. 3. Franci vti cœperunt legibus: & legem Salicam dictauerunt per quatuor gentis ſuæ proceres electos ex pluribus, vt ſcribit Sigebertus.

2 Clodius filius eius regnauit an. 18. vſq; ad an. do. 448. 448

3 Morouens filius eius regnauit an. 10. vſq; ad annũ domini. 458. 458
à quo Franci cognominati ſunt Merouingi, vt ait Sigebertus.

4 Hildericus primus filius eius regnauit an. 26. vſq; ad an. dñi. 484. 484
hunc inſolenter & luxurioſe ſe agentem Franci regno deturbant. Qui data aurei medietate amico ſuo Vuidiomaro quod eſſet ſignum reuocationis ſuæ, ſiquando intercederet reconciliatio apud Baſſinum regem Turingorum, latuit annis. 8. Franci vero Egidiũ ducem Romanorum Regem ſibi præficiunt, vt ait Sigebertus: & anno domini. 469. Egidius cum Francos opprimeret grauius iuſto, perpendens Vuidiomarus Francos pœnitere ſuper eiecto Hilderico: reuocat eum clam miſſo diuiſi aurei ſigno, egitq; vt eiecto Egidio, ille reſtitueretur in Regnum.

5 Clodoueus primus, filius eius regnauit an. 30. vſq; ad an. do. 514. 514
Hic duxit vxorem Clotildem filiam Chilperici regis Burgundionum: quæ orthodoxa Clodoueum Regem virum ſuum à gentilitatis errore auocare conabatur. Tandem anno domini. 499. vt refert Sigebertus, Clodoueus rex Alemannis bello cõgreditur: ibiq; laborante exercitu: voto ſuſcipiendi Chriſtianiſmũ ſe obligare cogitur: Sicq; perempto Alemannorum Rege: & Alemannia ſub tributo redacta: baptizatus à ſancto Remigio Remorum epõ, exemplo & edicto ſuo perduxit ad fidem Chriſti populum Francorum.

6 Lotharius primus, filius eius poſt mortem patris compartito regno cum fratribus ſuis Theoderico, Clodomire, & Hildeberto, regnauit an. 50. vſq; ad annum domini. 564. 564

7 Chilperius primus, filius eius compartito regno cum fratribus ſuis Heriberto, Gutrãno, & Sigeberto, regnauit an. 23. vſq; ad annum

dñi. 587. quo anno iuſſu vxoris Fredegundis occiditur. 587

8 Lotharius. 2. filius eius infans quatuor menſium in regno ſublimatus regnauit an. 44. vſq; ad an. do. 631. 631

9 Dagobertus filius eius regnauit an. 14. ad an. do. 645. 645

10 Clodoueus. 2. filius eius regnauit an. 17. ad an. do. 662. 662
Hic anno regni ſui. 15. corpus ſancti Dionyſii Pariſiis diſcoperiens minus religioſe, licet cupide, os brachii eius fregit & rapuit: moxq; in amentiam perpetuam incidit, vt ait Sigebertus.

11 Lotharius. 3. filius eius regnauit an. 4. ad annum dñi. 666. 666

12 Theodericus primus, frater eius regnauit an. 1. ad an. do. 667. 667
Hic nanq; propter inſolentiam Ebroini maioris domus a Francis repudiatur: & frater eius Hildericus, qui in Auſtria regnabat: a cunctis ad regnandum euocatur. Porro Theodericus & Ebroinus tonſorãtur: & Theodericus Pariſiis in cœnobio ſancti Dionyſii; Ebroinus in Luxouio relegantur.

13 Hildericus. 2. frater eius regnauit an. 12. ad annum domini. 679. 679
Theodericus interfecto Hilderico a Bodilo Franco a Frãcis regno reſtituitur, & regnauit an. 14. ad an. do. 693. 693

14 Clodoueus. 3. filius eius regnauit an. 4. ad an. do. 697. 697

15 Hildebertus frater eius regnauit an. 18. vſq; ad an do. 715. 715

16 Clodoueus. 4. filius eius regnauit an. 4. vſq; ad an. do. 719. 719

17 Lotharius. 4. regnauit an. 2. vſq; ad annum domini. 721. 721

18 Chilpericus. 2. regnauit an. 5. vſq; ad annum domini. 726. 726

19 Theodericus. 2. regnauit an. 15. vſq; ad annum domini. 741. 741

20 Hildericus. 3. regnauit an. 9. vſq; ad annum domini. 750. 750
Et inde in monachum tonſoratur. Pipinus vero princeps, authoritate apoſtolica & Francorum electione, a ſancto Bonifatio Maguntiæ archiepiſcopo in Regem vngitur & conſecratur.

21 Pipinus ergo regnauit an. 18. vſq; ad annum domini. 768. 768

22 Carolus filius eius Magnus nuncupatus ob felicitatis magnitudinẽ compartito cum fratre ſuo Carolomanno regno, regnauit an. 47. vſq; ad annum domini. 815. 815
Anno tertio regni eius Carolomannus Regis Caroli frater obiit. Poſt annos vero. 33. regni eius, accepit Carolus imperiũ Romanorum anno do. 801. & tunc ſimul inde concurrunt imperiũ Romanorum & regnum Francorum vſq; ad Carolum ſequentem. 801

23 Ludouicus primus cum Lothario filio imperauit an. 25. ad an. do. 840

24 Lotharius. 5. imperium vſurpans imperauit an. 15. & poſtquã imperaſſet annos. 4. vt Sigeberto placet, Carolus frater eius Regnũ

Franciæ adeptus eſt anno imperii ipſius Lotharii quinto inchoato. & inde diſtinguuntur Reges Franciæ ab Imperatoribus Romanis.

25 Carolus ergo primus regnauit in Francia an. 34. ſcilicet vſq; ad annum dñi. 878. vt ait Sigebertus: cuius ordinem etiam in ſequentibus Regibus Franciæ imitamur. 878

26 Ludouicus ſecundus Balbus regnauit in Francia annos duos ad annum domini. 880. 880

27 Ludouicus tertius & Carolomannus regnauerunt annos quinq; ad annum domini. 885. 885

28 Carolus. 2. regnauit an. 5. vſq; ad annum domini. 890. 890

29 Oddo filius Roberti ducis regnauit an. 9. ad an. dñi. 899. 899

30 Carolus. 3. cognomento Simplex regno Frãcorum toto recepto regnauit an. 27. vſq; ad annum domini. 926. 926

31 Rodulphus regnauit an. 2. vſq; ad annum domini. 928. 928

32 Ludouicus. 4. Caroli Simplicis filius regnauit an 27. ad an. do. 955

33 Lotharius. 6. filius eius regnauit an 31. ad an. dñi 986. 986

34 Ludouicus. 5. filius eius regnauit an. 1. ad an. dñi. 987. 987

35 Hugo cognomento Caputius ſiue Ciaphet regnum vſurpans regnauit annos. 9. vſq; ad annum domini. 996. Dicit enim Sigebertus: Ludouico Francorum Rege mortuo, Francis regnum transferre volentibus ad Carolum ducem fratrem Lotharii Regis: dum ille rem ad conſilium defert: Regnum Francorum vſurpat Hugo filius Hugonis Pariſienſis ex Auuide ſorore primi Othonis imperatoris, & regnauit an. 9. Carolus vero dux certans cum Hugone: quarto tandem anno moritur. & finem habuerunt Reges ex genere Caroli magni. 996

36 Robertus Hugonis filius regnauit an. 34. ad an. do. 1030. 1030

37 Henricus filius eius regnauit an. 30. ad annum domini. 1060. 1060

38 Philippus primus filius eius regnauit an. 49. ad annum do. 1109. 1109

39 Ludouicus. 6. filius eius regnauit an. 28. vſq; ad an. do. 1137. 1137

40 Ludouicus. 7. filius eius regnauit an. 44. vſq; ad an. do. 1181. 1181

41 Philippus. 2. eius filius regnauit an. 42. vſq; ad an. do. 1223. 1223

42 Ludouicus. 8. filius eius, vt ait Matthæus Palmerius regnauit annos. 4. vſq; ad annum domini. 1227. 1227

43 Ludouicus. 9. filius eius regnauit an. 43. ad an. do. 1270. 1270
Hic ſanctorum catalogo aſcriptus eſt.

44 Ludouicus decimus filius eius regnauit ãnos quindecim vſq; ad annum domini. 1285. 1285

45 Philippus. 3. dictus Pulcher filius eius regnauit an. 29. ad an. do. 1314
46 Ludouicus. 11. eius filius regnauit an. 2. vſq; ad an. do. 1316. 1316
47 Ioannes primus filius eius puer regnauit diebus. 20.
48 Philippus. 4. Ludouici frater regnauit an. 5. vſq; ad an. do. 1321. 1321
49 Carolus. 4. eius frater regnauit an. 6. vſq; ad an. do. 1327. 1327
50 Philippus. 5. regnauit an. 23. vſq; ad annum dñi. 1350. 1350
51 Ioannes. 2. eius filius regnauit an. 14. vſq; ad an. do. 1364. 1364
52 Carolus. 5. ſapiens dictus regnauit an. 16. vſq; ad an. do. 1380. 1380
53 Carolus. 6. beneamatus regnauit an. 42. ad an. do. 1422. 1422
54 Carolus. 7. victorioſus regnauit an. 39. ad annum do. 1461. 1461
55 Ludouicus. 12. regnauit an. 23. vſq; ad annum domini. 1484. 1484
56 Carolus. 8. regnauit an. 14. vſq; ad annum domini. 1498. 1498
57 Ludouicus. 13. regnauit an. 16. vſq; ad annum dñi. 1514. 1514
58 Franciſcus regnauit an.
59 Henricus, 2. regnauit

De imperatoribus orientalibus Græcorum in Conſtantinopoli poſt translatum imperium in Franciam, & Alemaniam. Cap. 9.

NIcephorus Hirenem imperio depoſitam exilio relegauit, & ipſe anno domini. 802. aſſumpto imperio cum Stauratio filio ſuo in Conſtãtinopoli imperauit annis. 8. vſq; ad annum domini. 809. vt annotat Sigebertus; & Matthæus Palmerius. 802 809

Stauratius ſolus imperauit anno vno.
Michael primus an. 2.
Leo primus Armeniacus an. 8.
Michael. 2. Traulus an. 11.
Theophilus an. 15.
Michael. 3. & Theodorus an. 11.
Michael ſolus an. 13.
Baſilius Macedo an. 17.
Leo. 2. & Alexander an. 18.
Conſtantinus cum Alexandro patruo ſuo an. 2.
Conſtantinus ſolus an. 39.
Conſtantinus alter cum Romano filio ſuo an. 16.
Nicephorus. 2. an. 10.
Ioannes an. 7. vſq; ad annum domini. 976. 976

eos vero qui ſequuntur ex Ioanne Nauclero accepimus; & ex Matthæo Palmerio.

Conſtantius cum Alexio & Manuele.

Andronicus: Iſacius: Baſilius: Alexius: Nicolaus: Mortulphus: Blã donius: Henricus: Petrus: & deinde Robertus; quorum diſcernere tempora non potui.

Michael. 4. vſq; ad annum domini. 1 0 4 3. quo anno Conſtantinus monachus imperat.

Heliopontanus, cuius auxilio reædificata eſt eccleſia reſurrectionis
1048 Dominicæ in Hieruſalem anno domini. 1 0 4 8.

1049 Conſtantinus ſequitur anno domini. 1 0 4 9.

1070 Michael. 5. & filii ſui anno domini. 1 0 7 0.

1080 Nicephorus. 3. anno domini. 1 0 8 0.

1090 Alexius anno domini. 1 0 9 0. Conſtantinopolis capitur.

1115 Calo Ioannes filius eius anno domini. 1 1 1 5.

1138 Emanuel anno domini. 1 1 3 8.

1180 Alexius filius anno domini. 1 1 8 0.

Andronicus tutor.

1190 Iſacius. hic pellitur anno domini. 1 1 9 0.

Alexius frater eiuſdem interfector ipſius.

Alexius filius Iſacii.

Murziflus, cuius tempore capta eſt Conſtantinopolis: res ad Gallos tralata.

1208 Balduinus Flandrenſis comes; anno domini. 1 2 0 8.

Henricus frater illius.

Petrus comes Antiſidiorenſis.

Robertus filius.

Balduinus. 2.

Io. Brennus ſubrogatur.

Balduinus reſumitur. Conſtantinopolis perditur.

1266 Paleologus fraude ac parricidio inuaſor anno domini. 1 2 6 6.

Andronicus filius.

1380 Calo Ioannes anno domini. 1 3 8 0.

Andronicus.

Ioannes.

Conſtantinus. hic fuit vltimus, ſub quo & Conſtantinopolis eſt capta: & in Mahumetti Turcarum imperatoris poteſtatem redacta
1453 anno domini. 1 4 5 3. quarto calendas Iunii. Ipſeq; Conſtantinus dum fugeret obtruncatus eſt. Itaq; in Conſtantino magno imperium Conſtantinopolitanum accepit initium: & in hoc Conſtantino inglorio finem habuit; ac penitus defecit.

De Regibus Hiſpaniæ, Hungariæ, Boemiæ, & quorundam aliorum Regnorum ſub compendio. *Cap. 10.*

DE regibus Hiſpaniæ ſcribit Ioannes Manclerus in Generatione. 19. poſt Chriſtum libri primum impreſſi folio. 84. ibidem requirantur. De Regibus vero Hungariæ idem ſcribit in Generatione. 34. poſt Chriſtum: libri folio. 149. De Regibus autem Boemiæ idem agit in Generatione 39. pagina. 193. Sigebertus etiam loquitur de Regnis, & Regibus Perſarum Britanorum, Vuandalorum, Gothorum, Longobardorum, Hunnorum, Anglorum, Bulgarorum, Sarracenorum: Hieroſolymorum: & Siculorum. In eiuſdem Sigeberti libro de temporibus legantur.

De Regno Antichriſti & nouiſsimis temporibus. *Cap. 11.*

IN nouiſſimis temporibus iuxta finem ſeculi, ſex expectamus ſecundum fidem catholicam futura: quorum tempus ignoramus. Primum erit regnum Antichriſti: cuius perſecutio contra eccleſiam ſæuiſſima durabit annis tribus & dimidio: vt ſcripturæ tam veteris, quàm noui teſtamẽti manifeſte teſtantur: per Danielem prophetam & Ioãnem in Apocalypſi. Secundum erit conuerſio Iudæorum. Nam iuxta verba Dauid in pſal. 58. Iudæi cõuertentur ad veſperam: hoc eſt in fine ſeculi, quando erit mundi veſpera. Sed modo famem patiuntur, vt canes: quouſq; in veſpera efficiantur filii dei. Tertium erit oſtenſio ſignorum in cœlo, & in terra, quæ præcedẽt iudicium. Nam, vt dicitur Lucæ. 21. Tunc erunt ſigna in Sole, & Luna, & ſtellis, & in terris preſſura gentiũ. Quartum erit purgatio, & innouatio elementorum mundi per ignẽ. Nam vt in pſal. 96. dicitur. Ignis ante ipſum præcedet: hoc eſt ante aduentum Chriſti ad iudicium. Quintum erit reſurrectio humanorum corporum, vt ſcribitur primo Cor. 15. Omnes quidem reſurgemus. Sextum erit vniuerſale iudicium in ipſo vltimo die ſeculi: quo impii ſeparabũtur à iuſtis: & ibunt reprobi in ignem æternum: iuſti autem in vitam æternam.

De regno Chriſti perpetuo. Cap. 12.

OMnia regna mundi deficientia ſunt: ſolum Regnum Chriſti perpetuum eſt, & æternum. Defecit nanq; regnum Iudæorum: deſtructum eſt Regnum Chaldęorum: periit regnum Medorum, & Perſarum: extinctũ eſt regnum Alexandri, & Græcorum: confractum eſt regnum Aegypti. Deficiet regnum Romanorum: & omnia regna terræ collidentur, & extinguentur. Solum Chriſti regnum eſt indeficiens & æternum: ſicut angelus Mariæ matri eius prædixit dicens Lucæ. 1. cap. Regnabit in domo Iacob in æternum: & regni eius nõ erit finis. & Danielis. 2. cap. dicitur. In diebus autem regnorum illorum ſuſcitabit Deus cœli regnum: quod in æternum non diſſipabitur: & regnum eius alteri populo non tradetur &c. 7. idem confirmat dum ibi dicitur. Regnum autẽ, & poteſtas & magnitudo regni, quæ eſt ſubter omne cœlum detur populo ſanctorum altiſſimi: cuius regnum, regnum ſempiternum eſt. & Apocalypſis. 22. dicitur. Regnabunt in ſecula ſeculorum.

FINIS.

SECVNDA PARS ANNALIVM, QVAE TABVLARIS DICITVR, IN QVA CONTINENTVR TEMPORVM ANNALES TABVLAE AB ORBE CONDITO.

PROLOGVS.

POſtquam deſcripſimus emendatos temporum canones: congruum duximus cuncta ex eis deciſa tempora rurſum repetere alio tamen ordine, ſicut & feciſſe nouimus Euſebium, Hieronymum, Proſperum, Sigebertum & Matthæum Palmerium: qui tabulis ex annalibus lineis, ipſorum temporum ſucceſſus diligentiſſime digeſſerunt. Et hoc quidem non erit inutile, ſed neceſſario quæ dicẽda ſunt præfatis annectentur, vt videlicet temporum conuentus ex collatis inuicem annis diuerſorum principum euidentius appareat: & vt antecedentia ex annalibus tabulis ſequentibus comprobentur: ac ſi vitiari contigerint: ex annorum ordine in iſtis annotato, corrigi & emẽdari valeant. Hæ ſanæ tabulæ annales præexigunt antedictos canones in prima parte deciſos: nec tamen erit neceſſe omnia ex eis repetere: ſed tantum ea quæ præfixum tempus ordinare ſibi decernunt, vt per indices tabulas certius pateant: nec etiam omnia regna repetenda ſunt: ſed illa tantum, quæ ſacris eloquiis conferre noſcuntur. Nos igitur veritatem hebraicam ſicut & in prima parte, ita & in hac ſecunda imitantes, deſcripſimus in tabulis ordinem temporum, quibus continentur ortus & obitus virorum illuſtrium: necnon & pontificum atq; Regum ingreſſum & exitum: & quædam hominum præcipua geſta, quæ digna ſunt memoria: quo anno à creatione mũdi vel à natiuitate domini contigerint: vt quod inquiritur directis lineis reperiri poſſit. Vt autem apertius ac certius ordo temporum cognoſcatur, annum poſt annum ſucceſſiue deſcripſimus præterquam ante diluuium, & poſtea centum annorum ſpatio. Nam eo quòd pauca tunc multis intercedentibus annis occurrunt ſcribenda: ne fruſtra plurima loca vacua reddantur: per decennia eorum tempora diſtinximus. Et vbi contigit aliquid ſcribendum infra decennale tempus, annum illum ſolum ſimpliciter annotauimus. Caput autem verſus poſitum inter duas lineas eueſtigio annorum mundi vel natiuitatis domini, & totum quod ad id ſequitur, etiam ſi pluribus

verſibus inferius extendatur; ad eiuſdem capitis annum ſpectare di/
gnoſcitur. Sed quoniam non ſemper annus integer alicuius Regis
vel pontificis coincidente anno alterius inter eaſdem lineas præciſe
annotari potuit: in præcedēti vel ſubſequenti loco proximo aliqua
pars initii vel finis eiuſdem anni ſolertiæ lectorum inquirenda relin/
quimus: Sicut Abraham natus eſt anno.43.Nini deſinente:& Chri
ſtus anno Cæſaris Augusti.42.fere completo:quorum primus an/
nus à ſubſequenti enumerari debet, Idem dicimus, ſed verſa vice, ſi
contigerit maior anni pars prius eſſe, ab eodem anno priori annume
randi ſumatur initium. Si vero æqualis anni portio prius & poſte/
rius eſſe cōtingat:ex vtraq; integer annus denominari poteſt. Adiun/
ximus etiam annos ante Chriſtum ordine retrogrado: ante diluui/
um quidem Noaticum per decennia; ac deinceps per luſtra, hoc eſt
per quinquennia. Ab anno vero tertio Iulii Cæſaris & inde annota/
uimus literas dominicales:& ab anno Auguſti quadrageſimo, indi/
tiones Romanas adiecimus.

An. añ. Chrm	Anni mundi		An. añ. Chrm	Anni mundi	
3960	1	Adam & Eua ſexto	3611	350	
3951	10	ſeculi die creantur.	3601	360	
3941	20		3591	370	
3931	30		3581	380	
3921	40		3571	390	
3911	50		3566	395	Malaeel oritur.
3901	60		3561	400	
3891	70		3551	410	
3881	80		3541	420	
3871	90		3531	430	
3861	100		3521	440	
3851	110		3511	450	
3841	120		3501	460	Iareth oritur.
3831	130	Seth oritur.	3491	470	
3821	140		3481	480	
3811	150		3471	490	
3801	160		3461	500	
3791	170		3451	510	
3781	180		3441	520	
3771	190		3431	530	
3751	200		3421	540	
3751	210		3411	550	
3741	220		3401	560	
3731	230		3391	570	
3725	235	Enos oritur.	3381	580	
3721	240		3371	590	
3711	250		3361	600	
3701	260		3351	610	
3691	270		3341	620	
3681	280		3339	622	Enoch oritur.
3671	290		3331	630	
3661	300		3321	640	
3651	310		3311	650	
3641	320		3301	660	
3636	325	Caynam oritur.	3291	670	
3631	330		3281	680	
3621	340		3274	687	Mathuſalę oriſ.

An.añ Chr̃m	Anni mundi		An.añ Chr̃m	Anni mundi.	
3271	690		2921	1040	
3261	700		2919	1042	Seth obiit.
3251	710		2911	1050	
3241	720		2905	1056	Noe oritur.
3231	730		2901	1060	
3221	740		2891	1070	
3211	750		2881	1080	
3201	760		2871	1090	
3191	770		2861	1100	
3181	780		2851	1110	
3171	790		2841	1120	
3151	800		2831	1130	
3151	810		2821	1140	Enos obiit.
3141	820		2811	1150	
3131	830		2801	1160	
3121	840		2791	1170	
3111	850		2781	1180	
3101	860		2771	1190	
3091	870		2761	1200	
3087	874	Lamech oritur.	2751	1210	
3081	880		2741	1220	
3071	890		2731	1230	
3061	900		2726	1235	Caynam obiit.
3051	910		2721	1240	
3041	920		2711	1250	
3031	930	Adam obiit.	2701	1260	
3021	940		2691	1270	
3011	950		2681	1280	
3001	960		2571	1290	Malaſcel obiit.
2991	970		2661	1300	
2981	980		2651	1310	
2974	987	Enoch trãſfertur.	2641	1320	
2971	990		2631	1330	
2961	1000		2621	1340	
2951	1010		2611	1350	
2941	1020		2601	1360	
2931	1030		2591	1370	

An. añ Chrm	Anni mundi.		An. añ Chrm.	Anni mundi.	
2581	1380		2421	1540	
2571	1390		2411	1550	
2561	1400		2403	1558	Sem naſcitur.
2551	1410		2401	1560	
2541	1420		2391	1570	
2539	1422	Iareth obiit.	2381	1580	
2531	1430		2371	1590	
2521	1440		2361	1600	
2511	1450		2351	1610	
2501	1460		2341	1620	
2491	1470		2331	1630	
2481	1480		2321	1640	
2471	1490		2311	1650	
2461	1500		2310	1651	Lamech obiit.
2451	1510		2305	1656	Maſhuſalem
2441	1520		obiit poſt cuius mortẽ fuit		
2431	1530		vniuerſale diluuium.		

An. añ Chrm	Anni mũdi	Gñatio Sem à quo hebręi	Italiæ ſolitudo	Aſſyriorũ ſolitudo	Aegyptiorũ ſolitudo.
2304	1657	originẽ hñt	1	1	1
2303	1658	Arphaxat	2	2	2
2302	1659	oritur ex	3	3	3
2301	1660	ipſo Sem	4	4	4
2291	1670		14	14	14
2281	1680		24	24	24
2271	1690		34	34	34
2268	1693	Sale oritur	37	37	37
2261	1700		44	44	44
2251	1710		54	54	54
2241	1720		64	64	64
2238	1723	Heber oritur	67	67	67
2231	1730	à quo hebręi	74	74	74
2221	1740	denoïantur.	84	84	84
2211	1750		94	94	94
¶ Hinc annus poſt annum in ſequentibus deſcribitur.					
2204	1757	Phalech orit.	101	101	101
	1758		102	102	102

An. añ Chr̃m	Anni mundi		Italiæ ſolitudo		Aſſyriorum ſolitudo.		Aegyptiorum ſolitudo.	
	1759		103		103		103	
	1760		104		104		104	
2200	1761		105		105		105	
	1762		106		106		106	
	1763		107		107		107	
	1764		108		108		108	
	1765		1	Ianus pri-	109		109	Italię regnũ
2195	1766		2	mum adue-	100		110	incipit.
	1757		3	niẽs regna-	111		111	
	1768		4	uit in Ita-	112		112	
	1769		5	lia an. 33.	113		113	
	1770		6		114		114	
2190	1771		7		115		115	
	1772		8		116		116	
	1773		9		117		117	
	1774		10		118		118	
	1775		11		119		119	
2185	1776		12		120		120	
	1777		13		121		121	
	1778		14		122		122	
	1779		15		123		123	
	1780		16		124		124	
2180	1781		17		125		125	
	1782		18		126		126	
	1783		19		127		127	
	1784		20		128		128	
	1785		21		129		129	
2175	1786		22		130		130	
	1787	Rhea na-	23		131		131	
	1788	ſcitur.	24		1	Nimbrotus	1	Prima Dynaſtia
	1789		25		2	primus rex	2	
	1790		26		3	Babyloniæ	3	
2170	1991		27		4	regnauit	4	
	1792		28		5	an. 56.	5	
	1793		29		6	& turrim	6	
	1794		30		7	fundauit	7	
	1795		31		8		1	ſcđa Dynaſtia

An.añ Chrſm	Anni mũdi	Hebrçorũ regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ.
2165	1796		32	9	2
	1797		33	10	3
	1798		1 Comerus	11	4
	1799		2 Gallus	12	5 Inceperunt Celtibe-
	1800		3 an.58.	13	6 ri.i.Hiſpani & Cel-
2160	1801		4	14	7 te ideſt Galli.
	1802		5	15	1 3.Dynaſtia.
	1803		6	16	2
	1804		7	17	3
	1805		8	18	4
2155	1806		9	19	5
	1807		10	20	6
	1808		11	21	7
	1809		12	22	1 4.Dynaſtia.
	1810		13	23	2
2150	1811		14	24	3
	1812		15	25	4 Thuiſcon Sar-
	1813		16	26	5 matas fundauit.
	1814		17	27	6
	1815		18	28	7
2145	1816		19	29	1 5.Dynaſtia.
	1817		20	30	2
	1818		21	31	3
	1819	Saruch	22	32	4
	1820	oritur.	23	33	5
2140	1821		24	34	6
	1822		25	35	7
	1823		26	36	1 6.Dynaſtia.
	1824		27	37	2
	1825		28	38	3
2135	1826		29	39	4
	1827		30	40	5
	1828		31	41	6
	1829		32	42	7
	1830		33	43	1 7.Dynaſtia.
2130	1831		34	44	2
	1832		35	45	3

An. añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebręorũ regnum	Italiæ regnum		Aſſyriorum regnum		Aegyptiorũ	Dynaſtiæ.
	1833		36		46		4.	
	1834		37		47		5	
	1835		38		48		6	
2125	1836		39		49		7	
	1837		40		50		1	8.Dynaſtia.
	1838		41		51		2	
	1839		42		52		3	
	1840		43		53		4	
2120	1841		44		54		5	
	1842		45		55		6	
	1843		45		56		7	
	1844		47		1	Belus	1	9.Dynaſtia.
	1845		48		2	an.62.	2	
2115	1846		49		3		3	
	1847		50		4		4	
	1848		51		5		5	
	1849	Nachor	52		6		6	
	1850	oritur	53		7		7	
2110	1851		54		8		1	10.Dynaſtia.
	1852		55		9		2	
	1853		56		10		3	
	1854		57		11		4	
	1855		58	Ochus	12		5	
2105	1856		1	Veius	13		6	
	1857		2	an.50.	14		7	
	1858		3		15		1	11.Dynaſtia.
	1859		4		16		2	
	1860		5		17		3	
2100	1861		6		18		4	
	1862		7		19		5	
	1863		8		20		6	
	1864		9		21		7	
	1865		10		22		1	12.Dynaſtia.
2095	1866		11		23		2	
	1867		12		24		3	
	1868		13		25		4	
	1869		14		26		5	

An. añ Chrm	Anni mũdi	Hebręoꝝ regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.	
	1870		15	27	6	
2090	1871		16	28	7	
	1872		17	29	1	13. Dynaſtia
	1873		18	30	2	annoſ. 14.
	1874		19	31	3	
	1875		20	32	4	
2085	1876		21	33	5	
	1877		22	34	6	
	1878	Tare ori-	23	35	7	
	1879	tur	24	36	8	
	1880		25	37	9	
2080	1881		26	38	10	
	1882		27	39	11	
	1883		28	40	12	
	1884		29	41	13	
	1885		30	42	14	
2075	1886		31	43	1	14. Dynaſtia
	1887		32	44	2	annorum. 26.
	1888		33	45	3	
	1889		34	46	4	
	1890		35	47	5	
2070	1891		36	48	6	
	1892		37	49	7	
	1893		38	50	8	
	1894		39	51	9	
	1895		40	52	10	
2065	1896		41	53	11	
	1897		42	54	12	
	1898		43	55	13	
	1899		44	56	14	
	1900		45	57	15	
2060	1901		46	58	16	
	1902		47	59	17	
	1903		48	60	18	
	1904		49	61	19	
	1905		50	62	20	
2055	1906		1 Cameſes an. 19.	1 Ninus an. 52.	21	

An.añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebręorum regnum	Italiæ regnum		Aſſyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ.	
	1907		2		2	22	
	1908		3		3	23	
	1909		4		4	24	Legibus iformant
	1910		5		5	25	Sarmatæ Celti-
2050	1911		6		6	26	beri:& Celte.
	1912		7		7	1	15.Dynaſtia
	1913		8		8	2	annorum.37.
	1914		9		9	3	
	1915		10		10	4	
2045	1916		11		11	5	
	1917		12		12	6	
	1918		13		13	7	
	1919		14		14	8	
	1920		15		15	9	
2040	1921		16		16	10	
	1922		17		17	11	
	1923		18		18	12	
	1924		19		19	13	
	1925		1	Iani ſecũ-	20	14	
2035	1926		2	dus aduẽ-	21	15	
	1927		3	tus an.82.	22	16	Ianus in Tuſcia
	1928		4		23	17	anno.22. Nini
	1929		5		24	18	Ianiculũ qđ æta-
	1930		6		25	19	te Cameſenui
2030	1931		7		26	20	condidit ſedẽ ſi-
	1932		8		27	21	bi ppetuam ſta-
	1933		9		28	22	tuit vſq; Arnũ:
	1934		10		29	23	vbi colonias
	1935		11		30	24	poſitas vocauit
2025	1936		12		31	25	Arim Ianas,
	1937		13		32	26	id eſt à Iano
	1938		14		33	27	exaltatas, vt
	1939		15		34	28	Beroſus ait
	1940		16		35	29	in.5.libro.
2020	1941		17		36	30	
	1942		18		37	31	
	1943		19		38	32	

An.añ Chr̄m	Anni mūdi	Hebrçorū regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorū	Dynaſtiæ.
	1944		20	39	33	
	1945		21	40	34	
2015	1946		22	41	35	
	1947		23	42	36	
	1948		24	43	37	
	1949	Abraā 1	25	44	1	16. Dynaſtia.
	1950	ortū 2	26	45	2	Thebæorū an. 190.
2010	1951	eiꝰ an. 3	27	46	3	
	1952	4	28	47	4	
	1953	5	39	48	5	
	1954	6	30	49	6	
	1955	7	31	50	7	
2005	1956	8	32	51	8	
	1957	9	33	52	9	
	1958	10	34	1 Semira-	10	
	1959	Sara 11	35 oritur	2 mis an. 42	11	
	1960	12	36	3	12	
2000	1961	13	37	4	13	
	1962	14	38	5	14	
	1963	15	39	6	15	
	1964	16	40	7	16	
	1965	17	41	8	17	
2105	1966	18	42	9	18	
	1967	19	43	10	19	
	1968	20	44	11	20	
	1969	21	45	12	21	
	1970	22	46	13	22	
2990	1971	23	47	14	23	
	1972	24	48	15	24	
	1973	25	49	16	25	
	1974	26	50	17	26	
	1975	27	51	18	27	
2985	1976	28	52	19	28	
	1977	29	53	20	29	
	1978	30	54	21	30	
	1979	31	55	22	31	
	1980	32	56	23	32	

An. añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebrçorũ regnum	Italiæ regnum			Aſſyriorum regnum		Aegyptiorum Dynaſtiæ.
1980	1981		33	57		24		33
	1982		34	58		25		34
	1983		35	59		26		35
	1984		36	60		27		36
	1985		37	61		28		37
1975	1986		38	62		29		38
	1987		39	63		30		39
	1988		40	64		31		40
	1989		41	65		32		41
	1990		42	66		33		42
1970	1991		43	67		34		43
	1992		44	68		35		44
	1993		45	69		36		45
	1994		46	70		37		46
	1995		47	71		38		47
1965	1996	Arphaxat	48	72	&Phalech	39	moriunt	48
	1997	Nachor	49	73		40		49
	1998	obiit	50	74		41		50
	1999		51	75		42		51
	2000		52	76		1	Zameis	52
1960	2001		53	77		2	Nimas	53
	2002		54	78		3	an. 38.	54
	2003		55	79		4		55
	2004		56	80		5		56
	2005		57	81		6		57
1955	2006	Noe obiit	58	82		7		58
	2007		59	1	Cranus	8		59
	2008		60	2	Razenus	9		50
	2009		61	3	an. 54.	10		61
	2010		62	4		11		62
1950	2011		63	5		12		63
	2012		64	6		13		64
	2013		65	7		14		65
	2014		66	8		15		65
	2015		67	9		16		67
1945	2016		68	10		17		68
	2017		69	11		18		69

An. añ Chr̄m	Anni mũdi	Hebræorũ regnum		Italiæ regnum			Aſſyriorum regnum		Aegyptiorum Dynaſtiæ.	
	2018			70	12		19		70	
	2019			71	13		20		71	
	2020			72	14		21		72	
1940	2021			73	15		22		73	
	2022			74	16		23		74	
	2023			75	17		24		75	
	2024	1	Anni	76	18	repromiſ	25	ſionis	76	Ab anno.75
	2025	2		77	19		26		77	Abrahæ qñ
1935	2026	3	Rheu	78	20		27		78	facta eſt ei re
	2027	4	obiit	79	21		28		79	promiſſio ad
	2028	5		80	22		29		80	legem datam
	2029	6		81	23		30		81	ſupputantur
	2030	7		82	24		31		82	anni.430.
1930	2031	8		83	25		32		83	
	2032	9		84	26		33		84	
	2033	10		85	27		34		85	
	2034	11	Iſma	86	28		35		86	
	2035	12	el ori	87	29		36		87	
1925	2036	13	tur	88	30		37		88	
	2037	14		89	31		38		89	
	2038	15		90	32		1	Arius	90	
	2039	16		91	33		2	an.30.	91	
	2040	17		92	34		3		92	
1920	2041	18		93	35		4		93	
	2042	19		94	36		5		94	
	2043	20		95	37		6		95	
	2044	21		96	38		7		96	
	2045	22		97	39		8		97	
1915	2046	23		98	40		9		98	
	2047	24		99	41		10		99	
	3048	25	Iſaac	100	42	oritur	11		100	
	2049	26	Sa-	101	43	rahe mo	12	ritur	101	
	2050	27		102	44		13		102	
1910	2051	28		103	45		14		103	
	3052	29		104	46		15		104	
	2053	30		105	47		16		105	
	2054	31		106	48		17		106	

An. añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebræor. regnum		Italiæ regnum			Aſſyriorum regnum		Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	2055	32		107	49		18		107
1905	2056	33		108	50		19		108
	2057	34		109	51		20		109
	2058	35		110	52		21		110
	2059	36		111	53		22		111
	2060	37		112	54		23		112
1900	2061	38		113	1	Arunus	24		113
	2062	39		114	2	an.43.	25		114
	2063	40		115	3		26		115
	2064	41		116	4		27		116
	2065	42		117	5		28		117
1895	2066	43		118	6		29		118
	2067	44		119	7		30		119
	2068	45		120	8		1	Aralius	120
	2069	46		121	9		2	an.40.	121
	2070	47		122	10		3		122
1890	2071	48		123	11		4		123
	2072	49		124	12		5		124
	2073	50		125	13		6		125
	2074	51		126	14		7		126
	2075	52		127	15		8		127
1885	2076	53		128	16		9		128
	2077	54		129	17		10		129
	2078	55		130	18		11		130
	2079	56		131	19		12		131
	2080	57		132	20		13		132
1880	2081	58		133	21		14		133
	2082	59	Thare	134	22		15		134
	2083	60	morit.	135	23		16		135
	2084	61	Sara	136	24		17		136
	2085	62	morit.	137	25		18		137
1875	2086	63		138	26		19		138
	2087	64		139	27		20		139
	2088	65		140	28		21		140
	2089	65		141	29		22		141
	2090	67		142	30		23		142
1870	2091	68		143	31		24		143

An.añ Chrm	Anni mūdi	Hebræorū regnum		Italiæ regnum			Aſſyriorū regnum		Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	2092	69		144	32		25		144	
	2093	70		145	33		26		145	
	2094	71		146	34		27		146	
	2095	72		147	35		28		147	
1865	2096	73	Arphat	148	36		29		148	
	2097	74	morit̃	149	37		30		149	
	2098	75	iuxta	150	38		31		150	
	2099	76	hebræ-	151	39		32		151	
	2100	77	os.	152	40		33		152	
1860	2101	78		153	41		34		153	
	2102	79		154	42		35		154	
	2103	80		155	43		36		155	
	2104	81		156	1	Tages	37		156	
	2105	82		157	2	an.42.	38		157	
1855	2106	83		158	3		39		158	Phaetontis
	2107	84		159	4		40		159	priſci incen
	2108	85		160	5		1	Balens	160	diū in Italia
	2109	86	Eſau &	161	6		2	Xerſes	161	Initium re-
	2110	87	Iacob	162	7		3	an.30.	162	gni Argiuo
1850	2111	88	oriunt̃	163	8		4		153	rum.
	2112	89	ſimul	164	9		5		164	
	2113	90		165	10		6		165	
	2114	91		166	11		7		166	
	2115	92		157	12		8		167	
1845	2116	93		168	13		9		168	
	2117	94		169	14		10		169	
	2118	95		170	15		11		170	
	2119	96		171	16		12		171	
	2120	97		172	17		13		172	
1840	2121	98		173	18		14		173	
	2122	99		174	19		15		174	
	2123	100	Abra-	175	20		16		175	
	2124	101	ham obiit.		21		17		176	
	2125	102			22		18		177	
1835	2126	103			23		19		178	
	2127	104			24		20		179	
	2128	105			25		21		180	

An. añ Chřm	Anni mūdi	Hebræorū regnum		Italiæ regnum		Aſſyriorū regnum		Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	2129	106		26		22		181	
	2130	107		27		23		182	
1830	2131	108		28		24		183	
	2132	109		29		25		184	
	2133	110		30		26		185	
	2134	111		31		27		186	
	2135	112		32		28		187	
1825	2136	113		33		29		188	
	2137	114		34		30		189	
	2138	115		35		1	Armatri-	190	
	2139	116		36		2	tes an. 38.	1	17. Dynaſtia pa-
	2140	117		37		3		2	ſtorū an. 103.
1820	2141	118		38		4		3	
	2142	119		39		5		4	
	2143	120		40		6		5	
	2144	121		41		7		6	
	2145	122		42		8		7	
1815	2146	123		1	Sicanus	9		8	
	2147	124		2	an. 30.	10		9	
	2148	125		3		11		10	
	2149	126		4		12		11	
	2150	127		5		13		12	
1810	2151	128		6		14		13	
	2152	129		7		15		14	
	2153	130		8		16		15	
	2154	131		9		17		16	
	2155	132		10		18		17	
1805	2156	133		11		19		18	
	2157	134		12		20		19	
	2158	135	Sem	13		21		20	
	2159	136	obiit	14		22		21	
	2160	137		15		23		22	
1800	2161	138		16		24		23	
	2162	139		17		25		24	
	2163	140		18		26		25	
	2164	141		19		27		26	
r	2165	142		20		28		27	Diluuiū. 2.

Niliacū ſub Aegyptiis Hercule & Prometheo.

An.añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebrçorũ regnum		Italiæ regnum		Aſſyriorũ regnum		Aegyptiorũ Dynaſtiæ	
1795	2166	143		21		29		28	
	2167	144		22		30		29	
	2168	145		23		31		30	
	2169	146		24		32		31	
	2170	147		25		33		32	
1790	2171	148		26		34		33	
	2172	149		27		35		34	
	2173	150		28		36		35	
	2174	151		29		37		35	
	2175	152		30		38		37	
1785	2176	153		1	Enakii	1	Belochus	38	Apud Aema-
	2177	154		2	Luchii	2	an.35.	39	thios cœpit re-
	2178	155		3	an.30.	3		40	gnare Macedon,
	2179	155		4		4		41	à quo nunc Ma-
	2180	157		5		5		42	cedonia dicitur,
1780	2181	158		6		6		43	vt ait Beroſus
	2182	159		7		7		44	libro.5.
	2183	160		8		8		45	
	2184	161		9		9		46	
	2185	162		10		10		47	
1775	2186	163		11		11		48	
	2187	164	Heber	12		12		49	
	2188	165	obiit	13		13		50	
	2189	166		14		14		51	
	2190	167		15		15		52	
1770	2191	168		16		16		53	
	2192	169		17		17		54	
	2193	170		18		18		55	
	2194	171		19		19		56	
	2195	172		20		20		57	
1765	2196	173		21		21		58	
	2197	174		22		22		59	
	2198	175		23		23		60	
	2199	176	Ioſeph	24		24		61	
	2200	177	oritur	25		25		62	
1760	2201	178		26		26		63	
	2202	179		27		27		64	

An.añ Chr̄m	Anni mũdi	Hebręorũ regnum		Italiæ regnum		Aſſyriorũ regnum		Aegyptiorũ Dynaſtiæ.	
	2203	180		28		28		65	
	2204	181		29		29		66	
	2205	182		30		30		67	
1755	2206	183		1	Apis	31		68	
	2207	184		2	an.10.	32		69	
	2208	185		3		33		70	
	2209	186		4		34		71	Diluuiũ.3.
	2210	187		5		35		72	ſub ogyge
1750	2211	188		6		1	Baleus	73	Attico vt ait
	2212	189		7		2	an.52.	74	Beroſus.
	2213	190		8		3		75	
	2214	191		9		4		76	
	2215	192		10		5		77	
1745	2216	193		1	Leſtrygon	6		78	
	2217	194		2	an.45.	7		79	
	2218	195		3		8		80	
	2219	196		4		9		81	
	2220	197		5		10		82	
1740	2221	198		6		11		83	
	2222	199		7		12		84	
	2223	200		8		13		85	
	2224	201		9		14		86	
	2225	202		10		15		87	
1735	2226	203		11		16		88	
	2227	204		12		17		89	
	2228	205	Iſaac	13	moritur.	18		90	
	2229	206	Ioſeph	14	exaltatur.	19	à Pharao	91	ne in Aegy-
	2230	207		15		20		92	pto.
1730	2231	208		16		21		93	
	2232	209		17		22		94	
	2233	210		18		23		95	
	2234	211		19		24		96	
	2235	212		20		25		97	
1725	2236	213		21		26		98	
	2237	214		22		27		99	
	2238	215	Iacob in	23	greditur.	28	Aegyptũ	100	cum ei fa-
	2239	216		24		29		101	milia.

An.añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ
	2240	217	25	30	102
1720	2241	218	26	31	103
	2242	219	27	32	1 18. Dynaſtia
	2243	220	28	33	2 Diapolitanorum
	2244	221	29	34	3 añorum. 348.
	2245	222	30	35	4 Quorũ primus
1715	2246	223	31	36	5 Amaſis regnauit
	2247	224	32	37	6 an. 25.
	2248	225	33	38	7
	2249	226	34	39	8
	2250	227	35	40	9
1710	2251	228	36	41	10
	2252	229	37	42	11
	2253	230	38	43	12
	2254	231	39	44	13
	2255	232 Iacob	40	45	14
1705	2256	233 morit.	41	46	15
	2257	234	42	47	16
	2258	235	43	48	17
	2259	236	44	49	18
	2260	237	45	50	19
1700	2261	238	1 Hercules	51	20
	2262	239	2 an. 30.	52	21
	2263	240	3	1 Altades	22
	2264	241	4	2 an. 32.	23
	2265	242	5	3	24
1695	2266	243	6	4	25
	2267	244	7	5	1 Chebron
	2268	245	8	6	2 an. 13.
	2269	246	9	7	3
	2270	247	10	8	4
1690	2871	248	11	9	5
	2272	249	12	10	6
	2273	250	13	11	7
	2274	251	14	12	8
	4275	252	15	13	9
1865	2276	253	16	14	10

An. añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2277	254	17	15	11
	2278	255	18	16	12
	2279	256	19	17	13
	2280	257	20	18	1 Amenophis primus an. 21.
1680	2281	258	21	19	2
	2282	259	22	20	3
	2283	260	23	21	4
	2284	261	24	22	5
	2285	262	25	23	6
1675	2286	263	26	24	7
	2287	264	27	25	8
	2288	265	28	26	9
	2289	266	29	27	10
	2290	267	30	28	11
1670	2291	268	1 Thuſcus an. 27.	29	12
	2292	269	2	30	13
	2293	270	3	31	14
	2294	271	4	32	15
	2295	272	5	1 Mamitus an. 30.	16
1665	2296	273	6	2	17
	2297	274	7	3	18
	2298	275	8	4	19
	2299	276	9	5	20
	2300	277	10	6	21
1660	2301	278	11	7	1 Mephres an. 12.
	2302	279	12	8	2
	2303	280	13	9	3
	2304	281	14	10	4
	2305	282	15	11	5
1655	2306	283	16	12	6
	2307	284	17	13	7
	2308	285	18	14	8
	2309	286 Ioſeph obiit	19	15	9
	2310	287	20	16	10
1650	2311	288	21	17	11
	2312	289	22	18	12
	2313	290	23	19	1 Mipharmutoſis an. 26.

An. an̄ Chr̄m	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ.
	2314	291	24		20	2
	2315	292	25		21	3
1645	2316	293	26		22	4
	2317	294	27		23	5
	2318	295	1 Altheus		24	6
	2319	296	2 an.7.		25	7
	2320	297	3		26	8
1640	2321	298	4		27	9
	2322	299	5		28	10
	2323	300	6		29	11
	2324	301	7		30	12
	2325	302	1 Heſperus		1 Mancha-	13
1635	2326	303	2 an.11.		2 le⁹ an.30.	14
	2327	304	3		3	15
	2328	305	4		4	16
	2329	306	5		5	17
	2330	307	6	Roma Latii ſub regula an.46.	6	18
1630	2331	308	7		7	19
	2332	309	8		8	20
	2333	310	9		9	21
	2334	311	10		10	22
	2335	312	11		11	23
1625	2336	313	1 Italus.	1	12	24
	2337	314	2 Atlas.	2	13	25
	2338	315	3 an.19.	3	14	26
	2339	316	4	4	15	1 Thutemo-
	2340	317	5	5	16	2 ſis an.9.
1620	2341	318	6	6	17	3
	2342	319	7	7	18	4
	2343	320	8	8	19	5
	2344	321	9	9	20	6
	2345	322	10	10	21	7
1615	2346	323	11	11	22	8
	2347	324	12	12	23	9
	2348	325	13	13	24	1 Ameno-
	2349	326	14	14	25	2 phis.2.an.31.
	2350	327	15	15	26	3 Hic eſt rex qui

iuſſit naſcẽtes mares Hebræoꝝ interfici.

An. añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebręorũ regnum	Italiæ re-gnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ.
1610	2351	328	16	16	27	4
	2352	329	17	17	28	5
	2353	330	18	18	29	6
	2354	331	19	19	30	7
	2355	332	1 Morges	20	1 Sphęrus	8
1605	2356	333	2 an. 20.	21	2 an. 20.	9
	2357	334	3	22	3	10
	2358	335	4	23	4	11
	2359	336	5	24	5	12
	2360	337	6	25	6	13
1600	2361	338	7	26	7	14
	2362	339	8	27	8	15
	2363	340	9	28	9	16
	2364	341	10	29	10	17
	2365	342	11	30	11	18
1595	2366	343	12	31	12	19
	2367	344	13	32	13	20
	2368	345	14	33	14	21
	2369	346	15	34	15	22
	2370	347	16	35	16	23
1590	2371	348	17	36	17	24
	2372	349	18	37	18	25
	2373	350 Moyſes	19	38	19	26
	2374	351 oritur.	20	39	20	27
	2375	352	1 Coritus	40	1 Mamelꝰ	28
1585	2376	353	2 an. 33.	41	2 an. 30.	29
	2377	354	3	42	3	30
	2378	355	4	43	4	31
	2379	356	5	44	5	1 Orus
	2380	357	6	45	6	2 an. 38.
1580	2381	358	7	46	7	3
	2382	359	8	1 Roma-	8	4
	2383	360	9	2 neſſus	9	5
	2384	361	10	3 an. 71.	10	6
	2385	362	11	4	11	7
1575	2386	363	12	5	12	8
	2387	364	13	6	13	9

An.añ Chrm	Anni mūdi	Hebręorũ regnum	Italiæ regnum		Latii ſub regali	Aſſyriorũ regnum		Aegyptiorũ Dynaſtiæ.	
	2388	365	14		7	14		10	
	2389	366	15		8	15		11	
	2390	367	16		9	16		12	
	2391	368	17		10	17		13	
	3392	369	18		11	18		14	
	2393	370	19		12	19		15	
	2394	371	20		13	20		16	
	2395	372	21		14	21		17	
1565	3396	373	22		15	22		18	
	2397	374	23		16	23		19	
	2398	375	24		17	24		20	
	2399	376	25		18	25		21	
	2400	377	26		19	26		22	
1560	2401	378	27		20	27		23	
	2402	379	28		21	28		24	
	2403	380	29		22	29		25	
	2404	381	30		23	30		26	
	2405	382	31		24	1	Sparetꝰ	27	
1555	2406	383	32		25	2	an.40.	28	
	2407	384	33		26	3		29	
	2408	385	1	Iaſius	27	4		30	Initium re-
	2409	386	2	an.50	28	5		31	gni Athenię-
	2410	387	3		29	6		32	ſium an. 4.
1550	2411	388	4		30	7		33	Spareti, vt
	2412	389	5		31	8		34	ait Beroſus
	2413	390	6		32	9		35	
	2414	391	7		33	10		36	
	2415	392	8		34	11		37	
1545	2416	393	9		35	12		38	
	2417	394	10		36	13		1	Acencres
	2418	395	11		37	14		2	an. 12.
	2419	396	12		38	15		3	
	2420	397	13		39	16		4	
1540	2421	398	14		40	17		5	
	2422	399	15		41	18		6	
	2423	400	16		42	19		7	
	2424	401	17		43	20		8	

An. an Chrm	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorū regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	2425	402	18	44	21	9	
1535	2426	403	19	45	22	10	
	2427	404	20	46	23	11	
	2428	405	21	47	24	12	
	2429	406	22	48	25	1 Achoris. 1.	
	2430	407	23	49	26	2 an. 9.	
1530	2431	408	24	50	27	3	
	2432	409	25	51	28	4	
	2433	410	26	52	29	5	
	2434	411	27	53	30	6	
	2435	412	28	54	31	7	
1525	2436	413	29	55	32	8	
	2437	414	30	56	33	9	
F	2438	415	31	57	34	1 Chencres	Diluuium. 4.
	2439	416	32	58	35	2 an. 16.	i Theſſalia, vt
	2440	417	33	59	36	3	ait Beroſus &
1520	2441	418	34	60	37	4	Euſe.
	2442	419	35	61	38	5	
	2443	420	36	62	39	6	
	2444	421	37	63	40	7	
	2445	322	38	64	1 Aſcatha	8	
1515	2446	423	39	65	2 des ā. 40.	9	
	2447	424	40	66	3	10	
	2448	425	41	67	4	11	
	2449	426	42	68	5	12	
	2450	427	43	69	6	13	
1510	2451	428	44	70	7	14	
	2452	429	45	71	8	15	
	2453	430	46	1 Picus	9	16 Chencres	in mari
C	2454	1 Exitus	47	2 Priſcus	10	1 Acheres	ſubmergitur.
	2455	2 Iſrael de	48	3 an. 57.	11	2 an. 8.	
1505	2456	3 Ægypto	49	4	12	3	
	2457	4 & Moy-	50	5	13	4	
	2458	5 ſes præ-	1 Corybāt9	6	14	5	
	2459	6 fuit po-	2 an. 48.	7	15	6	
	2460	7 pulo an.	3	8	16	7	
1500	2461	8 40.	4	9	17	8	

An.añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebręorũ regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorũ Dynaſtiæ.
	2462	9	5	10	18	1 Cherres
	2463	10	6	11	19	2 an.15.
	2464	11	7	12	20	3
	2465	12	8	13	21	4
1495	2466	13	9	14	22	5
	2467	14	10	15	23	6
	2468	15	11	16	24	7
	2469	16	12	17	25	8
	2470	17	13	18	26	9
1490	2471	18	14	19	27	10
	2472	19	15	20	28	11
	2473	20	16	21	29	12
	2474	21	17	22	30	13
	2475	22	18	23	31	14
1485	2476	23	19	24	32	15
	2477	24	20	25	33	1 Armeus Da
	2478	25	21	26	34	2 naus an.5.
	2479	26	22	27	35	3
	2480	27	23	28	36	4
1480	2481	28	24	29	37	5
	2482	29	25	30	38	1 Rameſſes ęgy-
	2483	30	26	31	39	2 ptus an.68.
r	2484	31	27	32	40	3 Regnum tro
	2485	32	28	33	1 Amyntas	4 ianum cœpit
1475	2486	33	29	34	2 an.45.	5 anno vltimo
	2487	34	30	35	3	6 Aſcathadis,
	2488	35	31	36	4	7 vt ait Beroſus
	2489	36	32	37	5	8 in.5.antiqui.
	2490	37	33	38	6	9
1470	2491	38	34	39	7	10
	2492	39	35	40	8	11
	2493	40	36	41	9	12
	2494	1 Ioſue	37	42	10	13
	2495	2 pręfuit	38	43	11	14
1465	2496	3 an.17.	39	44	12	15
	2497	4	40	45	13	16
	2498	5	41	46	14	17

An. añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebręorũ regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	2499	6	42	47	15	18
	2500	7	43	48	16	19
1450	2501	8	44	49	17	20
	2502	9	45	50	18	21
	2503	10	46	51	19	22
	2504	11	47	52	20	23
	2505	12	48	53	21	24
1455	2506	13	1 Thurre-	54	22	25
	2507	14	2 nus ã. 51.	55	23	26
	2508	15	3	56	24	27
	2509	16	4	57	25	28
	2510	17	5	1 Fannus	26	29
1450	2511	1 Othoniel	6	2 Priſcus	27	30
	2512	2 an. 40.	7	3 an. 30.	28	31
	2513	3	8	4	29	32
	2514	4	9	5	30	33
	2515	5	10	6	31	34
1445	2516	6	11	7	32	35
	2517	7	12	8	33	36
	2518	8	13	9	34	37
	2519	9	14	10	35	38
	2520	10	15	11	36	39
1440	2521	11	16	12	37	40
	2522	12	17	13	38	41
	2523	13	18	14	39	42
	2524	14	19	15	40	43
	2525	15	20	16	41	44
1435	2526	16	21	17	42	45
	2527	17	22	18	43	46
	2528	18	23	19	44	47
	2529	19	24	20	45	48
	2530	20	25	21	1 Belochꝰ	49
1430	2531	21	26	22	2 an. 25.	50
	2532	22	27	23	3	51
	2533	23	28	24	4	52
	2534	24	29	25	5	53
	2535	25	30	26	6	54

An. añ Chſm	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
1425	2536	26	31	27	7	55
	2537	27	32	28	8	56
	2538	28	33	29	9	57
	2539	29	34	30	10	58
	2540	30	35	1 Amnus	11	59
1420	2541	31	36	2 Faunige	12	60
	2542	32	37	3 na ã. 54.	13	61
	2543	33	38	4	14	62
	2544	34	39	5	15	63
	2545	35	40	6	16	64
1415	2546	36	41	7	17	65
	2547	37	42	8	18	66
	2548	38	43	9	19	67
	2549	39	44	10	20	68
	2550	40	45	11	21	1 Menophis
1410	2551	1 Aioth	46	12	22	2 an. 40.
	2552	2 an. 80.	47	13	23	3
	2553	3	48	14	24	4
	2554	4	49	15	25	5
	2555	5	50	16	1 Bello	6
1405	2556	6	51	17	2 pares	7
	2557	7	1 Tarcon	18	3 an. 30	8
	2558	8	2 Priſcus	19	4	9
	2559	9	3 an. 23.	20	5	10
	2560	10	4	21	6	11
1400	2561	11	5	22	7	12
	2562	12	6	23	8	13
	2563	13	7	24	9	14
	2564	14	8	25	10	15
	2565	15	9	26	11	16
1395	2566	16	10	27	12	17
	2567	17	11	28	13	18
	2568	18	12	29	14	19
	2569	19	13	30	15	20
	2570	20	14	31	16	21
	2571	21	15	32	17	22
1390	2572	22	16	33	18	23

An. añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebreorũ regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	2573	23	17	34	19	24
	2574	24	18	35	20	25
	2575	25	19	36	21	26
1385	2576	26	20	37	22	27
	2577	27	21	38	23	28
	2578	28	22	39	24	29
	2579	29	23	40	25	30
	2580	30	1 Abbas	41	26	31
1380	2581	31	2 an. 15.	42	27	32
	2582	32	3	43	28	33
	2583	33	4	44	29	34
	2584	34	5	45	30	35
	2585	35	6	46	1 Lãprides	36
1375	2586	36	7	47	2 an. 32.	37
	2587	37	8	48	3	38
	2588	38	9	49	4	39
	2589	39	10	50	5	40
	2590	40	11	51	6	1 Zetus an. 55.
1370	2591	41	12	52	7	2 Dynaſtia. 19.
	2592	42	13	53	8	3 Larthum an-
	2593	43	14	54	9	4 norum. 194.
	2594	44	15	1 Vulcan⁹	10	5
	2595	45	1 Olanus	2 an. 36.	11	6
1365	2596	46	2 an. 21.	3	12	7
	2597	47	3	4	13	8
	2598	48	4	5	14	9
	2599	49	5	6	15	10
	2600	50	6	7	16	11
1360	2601	51	7	8	17	12
	2602	52	8	9	18	13
	2603	53	9	10	19	14
	2604	54	10	11	20	15
	2605	55	11	12	21	16
1355	2606	56	12	13	22	17
	2607	57	13	14	23	18
	2608	58	14	15	24	19
	2609	59	15	15	25	20

An. añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebrçorũ regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	2610	60	16	17	26	21
1350	2611	61	17	18	27	22
	2612	62	18	19	28	23
	2613	63	19	20	29	24
	2614	64	20	21	30	25
	2615	65	21	22	31	26
1345	2616	66	1 Veibẽn⁹	23	32	27
	2617	67	2 an.42.	24	1 Soſares	28
	2618	68	3	25	2 an.20.	29
	2619	69	4	26	3	30
	2620	70	5	27	4	31
1340	2621	71	6	28	5	32
	2622	72	7	29	6	33
	2623	73	8	30	7	34
	2624	74	9	31	8	35
	2625	75	10	32	9	36
1335	2626	76	11	33	10	37
	2627	77	12	34	11	38
	2628	78	13	35	12	39
	2629	79	14	36	13	40
	2630	80	15	1 Mars, qui	14	41
1330	2631	1 Barach	16	2 & Ianus	15	42
	2632	2 & Delbo	17	3 an.23.	16	43
	2633	3 ra ã.40	18	4	17	44
	2634	4	19	5	18	45
	2635	5	20	6	19	46
1325	2636	6	21	7	20	47
	2637	7	22	8	1 Lãpares	48
	2638	8	23	9	2 an.30.	49
	2639	9	24	10	3	50
	2640	10	25	11	4	51
1320	2641	11	26	12	5	52
	2642	12	27	13	6	53
	2643	13	28	14	7	54
	2644	14	29	15	8	55
	2645	15	30	16	9	1 Rampſes
1315	2646	16	31	17	10	2 an.65.

An.añ Chřm	Anni mũdi	Hebręorũ regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorũ regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.	
	2647	17	32	18	11	3	
	2648	18	33	19	12	4	
	2649	19	34	20	13	5	
	2650	20	35	21	14	6	
1310	2651	21	36	22	15	7	
	2652	22	37	23	16	8	Arginorum
	2653	23	38	1 Cęculus	17	9	reges defece
	2654	24	39	2 Saturnus	18	10	runt,qui re
	2655	25	40	3 an.36	19	11	gnauerunt
1305	2656	26	41	4	20	12	an.544.
	2657	27	42	5	21	13	authore
	2658	28	1 Oſcus	6	22	14	Euſebio.
	2659	29	2 an.34.	7	23	15	
	2660	30	3	8	24	16	
1300	2661	31	4	9	25	17	
	2662	32	5	10	26	18	
	2663	33	6	11	27	19	
	2664	34	7	12	28	20	
	2665	35	8	13	29	21	
1295	2666	36	9	14	30	22	
	2667	37	10	15	1 Pānias	23	
	2668	38	11	16	2 an.45.	24	
	2669	39	12	17	3	25	
	2670	40	13	18	4	26	
1290	2671	1 Gedeon	14	19	5	27	
	2672	2 an.40.	15	20	6	28	
	2673	3	16	21	7	29	
	2674	4	17	22	8	30	
	2675	5	18	23	9	31	
1285	2676	6	19	24	10	32	
	2677	7	20	25	11	33	
	2678	8	21	26	12	34	
	2679	9	22	27	13	35	
	2680	10	23	28	14	36	
1280	2681	11	24	29	15	37	
	2682	12	25	30	16	38	
	2683	13	26	31	17	39	

An.añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebręorũ regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	2684	14	27	32	18	40
	2685	15	28	33	19	41
1275	2686	16	29	34	20	42
	2687	17	30	35	21	43
	2688	18	31	36	22	44
	2689	19	32	1 Picus	23	45
	2690	20	33	2 iunior	24	46
1270	2691	21	34	3 an.34.	25	47
	2692	22	1 Tarcõ.2.	4	26	48
	2693	23	2 an.44.	5	27	49
	2694	24	3	6	28	50
	2695	25	4	7	29	51
1265	2696	26	5	8	30	52
	2697	27	6	9	31	53
	2698	28	7	10	32	54
	2699	29	8	11	33	55
	2700	30	9	12	34	56
1260	2701	31	10	13	35	57
	2702	32	11	14	36	58
	2703	33	12	15	37	59
	2704	34	13	16	38	60
	2705	35	14	17	39	61
1255	2706	36	15	18	40	62
	2707	37	16	19	41	63
	2708	38	17	20	42	64
	2709	39	18	21	43	65
	2710	40	19	22	44	66
1250	2711	1 Abi-	20	23	45	1 Amenophis
	2712	2 melech	21	24	1 Solarm9	2 tertius an.40.
	2713	3 an.3.	22	25	2 an.19.	3
	2714	1 Thola	23	26	3	4
	2715	2 an.23.	24	27	4	5
1245	2716	3	25	28	5	6
	2717	4	26	29	6	7
	2718	5	27	30	7	8
	2719	6	28	31	8	9
	2720	7	29	32	9	10

An.añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Italiæ regnũ	Latii ſub reguli	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
1240	2721	8	30	33	10	11
	2722	9	31	34	11	12
	2723	10	32	1 Fannus	12	13
	2724	11	33	2 iunior	13	14
	2725	12	34	3 an.24.	14	15
1235	2726	13	35	4	15	16
	2727	14	36	5	16	17
	2728	15	37	6	17	18
	2729	16	38	7	18	19
	2730	17	39	8	19	20
1230	2731	18	40	9	1 Mitreus	21
	2732	19	41	10	2 an.27.	22
	2733	20	42	11	3	23
	2734	21	43	12	4	24
	2735	22	44	13	5	25
1225	2736	23	1 Tyberin⁹	14	6	26
	2737	1 Iahir	2 an.30.	15	7	27
	2738	2 an.22.	3	16	8	28
	2739	3	4	17	9	29
	2740	4	5	18	10	30
1220	2741	5	6	19	11	31
	2742	6	7	20	12	32
	2743	7	8	21	13	33
	2744	8	9	22	14	34
	2745	9	10	23	15	35
1215	2746	10	11	24	16	36
	2747	11	12	1 Latinus	17	37
	2748	12	13	2 an.39.	17	38
	2749	13	14	3	19	39
	2750	14	15	4	20	40
1210	2751	15	16	5	21	1 Amenephus
	2752	15	17	6	22	2 an.26.
	2753	17	18	7	23	3
	2754	18	19	8	24	4
	2755	19	20	9	25	5
1205	2756	20	21	10	26	6
	2757	21	22	11	27	7

An.añ Chrm	Anni mūdi	Hebręorū regnum	Italiæ regnum	Latii ſub reguli	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	2758	22	23	12	1 Tautânes	8
	2759	1 Iepte	24	13	2 an.32.	9
	2760	2 an.6.	25	14	3	10
1200	2761	3	26	15	4	11
	2762	4	27	16	5	12
	2763	5	28	17	6	13
	2764	6	29	18	7	14
	2765	1 Abeſſan	30	19	8	15
1195	2766	2 an.7.	1 Mezenti⁹	20	9	16
	2767	3	2 an.22.	21	10	17
	2768	4	3	22	11	18
	2769	5	4	23	12	19
	2770	6	5	24	13	20
1190	2771	7	6	25	14	21
	2772	1 Ahialō	7	26	15	22
	2773	2 an.10.	8	27	16	23
	2774	3	9	28	17	24
	2775	4	10	29	18	25
1185	2776	5	11	30	19	26
	2777	6	12	31	20	1 Thuoris
	2778	7	13	32	21	2 an.7.
	2779	8	14	33	22	3
	2780	9	15	34	23	4
1180	2781	10	16	35	24	5
	2782	1 Abdon	17	36	25	6
C	2783	2 an.8.	18	37	26	7
	2784	3	19	38	27	1 Troię euerſio,
	2785	4	20	39	28	2 Dynaſtia.20.
1175	2786	5	21	1 Æneas la	29	3 rurſus Diapo
	2787	6	22	2 tinis ipe-	30	4 litanorū ſine
	2788	7		3 rat an.3.	31	5 Larthibus an-
	2789	8		1 Aſcanius	32	6 norum.178.
	2790	1 Sampſon an.20		2 an.38.	1 Teuteus	7
1170	2791	2		3	2 an.40.	8
	2792	3		4	3	9
	2793	4		5	4	10
	2794	5		6	5	11

An. añ Chr̄m	Anni mūdi	Hebræorū regnum		Latinorum regnum		Aſſyriorum regnum		Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2795	6		7		6		12
1165	2796	7		8		7		13
	2797	8		9		8		14
	2798	9		10		9		15
	2799	10		11		10		16
	2800	11		12		11		17
1160	2801	12		13		12		18
	2802	13		14		13		19
	2803	14		15		14		20
	2804	15		16		15		21
	2805	16		17		16		22
1155	2806	17		18		17		23
	2807	18		19		18		24
	2808	19		20		19		25
	2809	20		21		20		26
	2810	1	Heli	22		21		27
1150	2811	2	an.40.	23		22		28
	2812	3		24		23		29
	2813	4		25		24		30
	2814	5		26		25		31
	2815	6		27		26		32
1145	2815	7		28		27		33
	2817	8		29		28		34
	2818	9		30		29		35
	2819	10		31		30		36
	2820	11		32		31		37
1140	2821	12		33		32		38
	2822	13		34		33		39
	2823	14		35		34		40
	2824	15		36		35		41
	2825	16		37		36		42
1135	2826	17		38		37		43
	2827	18		1	Siluius	38		44
	2828	19		2	Poſthumꝰ	39		45
	2829	20		3	an.29.	40		46
	2830	21		4		1	Timęus	47
1130	2831	22		5		2	an.30.	48

An.añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebręorum regnum		Latinorum regnum		Aſſyriorum regnum		Aegyptiorum Dynaſtiæ.	
	2832	23		6		3		49	
	2833	24		7		4		50	
	2834	25		8		5		51	
	2835	26		9		6		52	
1125	2836	27		10		7		53	
r	2837	28		11		8		54	Hucuſq; re-
	2838	29		12		9		55	gnũ Sicyo/
	2839	30		13		10		56	niorum
	2840	31		14		11		57	
1120	2841	32		15		12		58	
	2842	33		16		13		59	
	2843	34		17		14		60	
	2844	35		18		15		61	
	2845	36		19		16		62	
1115	2846	37		20		17		63	
	2847	38		21		18		64	
	2848	39		22		19		65	
	2849	40		23		20		66	
	2850	1	Samuel &	24		21		67	
1110	2851	2	Saulã.40.	25		22		68	
	2852	3		26		23		69	
	2853	4		27		24		70	
	2854	5		28		25		71	
	2855	6		29		26		72	
1105	2856	7		1	Aeneas	27		73	
	2857	8		2	Siluius	28		74	
	2858	9		3	an.31.	29		75	
	2859	10		4		30		76	
	2860	11		5		1	Dercilus	77	
1100r	2861	12		6		2	an.40.	78	Regna Lace-
	2862	13		7		3		79	dęmoniorũ
	2863	14		8		4		80	& Corinthio-
	2864	15		9		5		81	rum incepe-
	2865	16		10		6		82	runt eodem
1095	2866	17		11		7		83	tempore
	2867	18		12		8		84	
	2868	19		13		9		85	

An. an̄ Chr̄m	Anni mūdi	Hebræorū regnum	Latinorum regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	2869	20	14	10	86
	2870	21	15	11	87
1090	2871	22	16	12	88
	2872	23	17	13	89
	2873	24	18	14	90
	2874	25	19	15	91
	2875	26	20	16	92
1085	2876	27	21	17	93
	2877	28	22	18	94
	2878	29	23	19	95
	2879	30	24	20	96
	2880	31	25	21	97
1080	2881	32	26	22	98
	2882	33	27	23	99
	2883	34	28	24	100
	2884	35	29	25	101
	2885	36	30	26	102
1075	2886	37	31	27	103
	2887	38	1 Latinus	28	104
	2888	39	2 Siluius	29	105
	2889	40	3 an.50.	30	106
	2890	1 Dauid	4	31	107
1070	2891	2 an.40.	5	32	108
	2892	3	6	33	109
	2893	4	7	34	110
	2894	5	8	35	111
	2895	6	9	36	112
1065	2896	7	10	37	113
	2897	8	11	38	114
	2898	9	12	39	115
	2899	10	13	40	116
	2900	11	14	1 Eupales	117
1060	2901	12	15	2 an.38.	118
	2902	13	16	3	119
	2903	14	17	4	120
	2904	15	18	5	121
	2905	16	19	6	122

An.añ Chr̄m	Anni mūdi	Hebręorum regnum	Latinorum regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ	
1055	2906	17	20	7	123	
	2907	18	21	8	124	
	2908	19	22	9	125	
	2909	20	23	10	126	
	2910	21	24	11	127	
1050	2911	22	25	12	128	
	2912	23	26	13	129	
	2913	24	27	14	130	
	2914	25	28	15	131	
	2915	26	29	16	132	
1045	2916	27	30	17	133	
	2917	28	31	18	134	
	2918	29	32	19	135	
	2919	30	33	20	136	
	2920	31	34	21	137	
1040	2921	32	35	22	138	
	2922	33	36	23	139	
	2923	34	37	24	140	
	2924	35	38	25	141	
	2925	36	39	26	142	
1035	2926	37	40	27	143	
	2927	38	41	28	144	
	2928	39	42	29	145	
	2929	40	43	30	146	
	2930	1 Salomon	44	31	147	
1030	2931	2 an.40.	45	32	148	
	2932	3	46	33	149	
¶	2933	4	47	34	150	Salomon tē
	2934	5	48	35	151	plum in Hie
	2935	6	49	36	152	roſolymis ędi
1025	2936	7	50	37	153	ficare cœpit.
	2937	8	1 Alba	38	154	
	2938	9	2 an.39.	1 Laoſthenes	155	
	2939	10	3	2 an.45.	156	
	2940	11	4	3	157	
1020	2941	12	5	4	158	
	2942	13	6	5	159	

An.añ Chŕm	Anni mũdi	Hebræorũ regnum	Latinorum regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	2943	14	7	6	160	
	2944	15	8	7	161	
	2945	16	9	8	162	
1015	2946	17	10	9	163	
	2947	18	11	10	164	
	2948	19	12	11	165	
	2949	20	13	12	166	
	2950	21	14	13	167	
1010	2951	22	15	14	168	
	2952	23	16	15	169	
	2953	24	17	16	170	
	2954	25	18	17	171	
	2955	26	19	18	172	
1005	2956	27	20	19	173	
	2957	28	21	20	174	
	2958	29	22	21	175	
	2959	30	23	22	176	
	2960	31	24	23	177	
1000	2961	32	25	24	178	
	2962	33	26	25	1 Smẽdis vel	Dyna
	2963	34	27	26	2 Seſach an.	ſtia
	2964	35	28	27	3 26.	21.ã.
	2965	36	29	28	4	130
995	2966	37	30	29	5	
	2967	38	31	30	6	
	2968	39	32	31	7	
	2969	40	33	32	8	
	2970	1 Roboam	34 Initium	33 regum	9 Iſrael in Iero/	
990	2971	2 an.17.	35	34	10 boam	
	2972	3	36	35	11	
	2973	4	37	36	12	
	2974	5	38	37	13	
	2975	6	39	38	14	
985	2976	7	1 Athis vel	39	15	
	2977	8	2 Aegyptus	40	16	
	2978	9	3 an.24.	41	17	
	2979	10	4	42	18	

An. añ Chrm	Anni mũdi	Hebręorum regum Iuda	Latinorum regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	2980	11	5	43	19
980	2981	12	6	44	20
	2982	13	7	45	21
	2983	14	8	1 Pirithidias	22
	2984	15	9	2 an. 30.	23
	2985	16	10	3	24
975	2986	17	11	4	25
	2987	1 Abias	12	5	26
	2988	2 an. 3.	13	6	1 Pſeuſennes
	2589	3	14	7	2 an. 41.
	2990	1 Aſa ã. 41.	15	8	3
970	2991	2	16	9	4
	2992	3	17	10	5
	2993	4	18	11	6
	2994	5	19	12	7
	2995	6	20	13	8
965	2996	7	21	14	9
	2997	8	22	15	10
	2998	9	23	16	11
	2999	10	24	17	12
	3000	11 --*--	1 Capis	18	13 * Tempus Helie [illegible]
960	3001	12	2 an. 28.	19	14
	3002	13	3	20	15
	3003	14	4	21	16
	3004	16	5	22	17
	3005	15	6	23	18
955	3006	17	7	24	19
	3007	18	8	25	20
	3008	19	9	26	21
	3009	20	10	27	22
	3010	21	11	28	23
950	3011	22	12	29	24
	3012	23	13	30	25
	3013	24	14	1 Oſrateus	26
	3014	25	15	2 an. 20.	27
	3015	26	16	3	28
945	3016	27	17	4	29

An.añ Chr̄m	Anni mūdi	Hebrçorum regum Iuda	Latinorum regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	3017	28	18	5	30
	3018	29	19	6	31
	3019	30	20	7	32
	3020	31	21	8	33
940	3021	32	22	9	34
	3022	33	23	10	35
	3023	34	24	11	36
	3024	35	25	12	37
	3025	36	26	13	38
935	3026	37	27	14	39
	3027	38	28	15	40
	3028	39	1 Capetus	16	41
	3029	40	2 an.13.	17	1 Neſercheres
	3030	41	3	18	2 an.4.
930	3031	1 Ioſaphat	4	19	3
	3032	2 an.25.	5	20	4
	3033	3	6	1 Oſragane9	1 Amenophis
	3034	4	7	2 an.50.	2 quartus an.9.
	3035	5	8	3	3
925	3036	6	9	4	4
	3037	7	10	5	5
	3038	8	11	6	6
	3039	9	12	7	7
	3040	10	13	8	8
920	3041	11	1 Tyberinus	9	9
	3042	12	2 an.8.	10	1 Oſochor
	3043	13	3	11	2 an.6.
	3044	14	4	12	3
	3045	15	5	13	4
915	3046	16	6	14	5
	3047	17	7	15	6
	3048	18	8	16	1 Spinaces
	3049	19	1 Agrippa	17	2 an.9.
	3050	20	2 an.40.	18	3
910	3051	21	3	19	4
	3052	22	4	20	5
	3053	23	5	21	6

An.añ Chr̄m	Anni mũdi	Hebrçorum regnum		Latinorum regnum		Aſſyriorum regnum		Aegyptiorum Dynaſtiæ.	
	3054	24		6		22		7	
	3055	25		7		23		8	
905	3056	1	Ioran	8		24		9	
	3057	2	an.8.	9		25		1	Pſuſennes
	3058	3		10		26		2	an.35.
	3059	4		11		27		3	
	3060	5		12		28		4	
900	3061	6		13		29		5	
	3062	7		14		30		6	
	3063	8		15		31		7	
	3064	1	Ochozias	16		32		8	
	3065	1	Athalia	17		33		9	
895	3066	2	an.7.	18		34		10	
	3067	3		19		35		11	
	3068	4		20		36		12	
	3069	5		21		37		13	
	3070	6		22		38		14	
890	3071	7		23		39		15	
	3072	1	Ioas ã.40.	24		40		16	
	3073	2		25		41		17	
	3074	3		26		42		18	
	3075	4		27		43		19	
885	3076	5		28		44		20	
	3077	6		29		45		21	
	3078	7		30		46		22	
	3079	8		31		47		23	
	3080	9		32		48		24	
880	3081	10		33		49		25	
	3082	11		34		50		26	
	3083	12		35		1	Aſcrazapes	27	
	3084	13		36		2	an.42.	28	
	3085	14		37		3		29	
875	3086	15		38		4		30	
	3087	16		39		5		31	
	3088	17		40		6		32	
	3089	18		1	Remus	7		33	
	3090	19		2	an.19.	8		34	

An. añ Chr̄m	Anni mũdi	Hebræorum regum Iuda	Latinorum regnum	Aſſyriorum regnum	Aegyptiorum Dynaſtiæ.	
870	3091	20	3	9	35	
	3092	21	4	10	1 Seſtoris.	Dyna-
	3093	22	5	11	2 an.21.	ſtia.22
	3094	23	6	12	3	an.49.
	3095	24	7	13	4	
865	3096	25	8	14	5	
	3097	26	9	15	6	
	3098	27	10	16	7	
	3099	28	11	17	8	
	3100	29	12	18	9	
860	3101	30	13	19	10	
	3102	31	14	20	11	
	3103	32	15	21	12	
	3104	33	16	22	13	
	3105	34	17	23	14	
855	3106	35	18	24	15	
	3107	36	19	25	16	
	3108	37	1 Auētinus	26	17	
	3109	38	2 an.37.	27	18	
	3110	39	3	28	19	
850	3111	40	4	29	20	
	3112	1 Amaſias	5	30	21	
	3113	2 an.29.	6	31	1 Oſorthon.1.	
	3114	3	7	32	2 an.15.	
	3115	4	8	33	3	
845	3116	5	9	34	4	
	3117	6	10	35	5	
	3118	7	11	36	6	
	3119	8	12	37	7	
	3120	9	13	38	8	
840	3121	10	14	39	9	
	3122	11	15	40	10	
	3123	12	16	41	11	
	3124	13	17	42	12	
	3125	14	18	1 Sardanapa	13	
835	3126	15	19	2 lus an.15.	14	
	3127	16	20	3	15	

An. añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebrçorũ regũ Iuda	Latinorũ regnum	Aſſyriorũ reges	Medorum reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
870	3128	17	21	4		1 Tachelotis
	3129	18	22	5		2 an. 13.
	3130	19	23	6		3
830	3131	20	24	7		4
	3132	21	25	8		5
	3133	22	26	9		6
	3134	23	27	10		7
	3135	24	28	11		8
825	3136	25	29	12		9
	3137	26	30	13		10
	3138	27	31	14		11
	3139	28	32	15		12
	3140	29	33	1 PhulBe	1 Arbaces	13
820	3141	1 Azarias	34	2 lochus	2 an. 28.	1 Petubaſtis Dynaſtia 23
	3142	2 q&Ozi	35	3 an. 28.	3	2 an. 25. an. 44
	3143	3 as an. 52.	36	4	4	3
	3144	4	37	5	5	4
	3145	5	1 Procas	6	6	6
815	3146	6	2 an. 23.	7	7	6
	3147	7	3	8	8	7
	3148	8	4	9	9	8
	3149	9	5	10	10	9
	3150	10	6	11	11	10
810	3151	11	7	12	12	11
	3152	12	8	13	13	12
	3153	13	9	14	14	13 Macedonũ
	3154	14	10	15	15	14 rex Grãma-
	3155	15	11	16	16	15 us regnare
805	3156	16	12	17	17	16 cœpit:& in-
	3157	17	13	18	18	17 de alii ſe-
	3158	18	14	19	19	18 quentes.
	3159	19	15	20	20	19
	3160	20	16	21	21	20
800	3161	21	17	22	22	21
	3162	22	18	23	23	22
	3163	23	19	24	24	23
	3164	24	20	25	25	24

An.añ Chr̃m	Anni mũdi	Hebrçorũ regũ Iuda	Latinorum reges	Aſſyriorum reges	Medorum reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	3165	25	21	26	26	25
795	3166	26	22	27	27	1 Oſorton.2.
	3167	27	23	28	28	2 an.9.
	3168	28	1 Amulius	29	1 Mãdanes	3
	3169	29	2 an.42.	30	2 an.50.	4
	3170	30	3	31	3	5
790	3171	31	4	32	4	6
	3172	32	5	33	5	7
	3173	33	6	34	6	8
	3174	34	7	35	7	9
	3175	35	8	36	8	1 Pſãmus an.10.
785	3176	36	9	37	9	2
	3177	37	10	38	10	3
	3178	38	11	39	11	4
	3179	39	12	40	12	5
	3180	40	13	41	13	6
780	3181	41	14	42	14	7
	3182	42	15	43	15	8
	3183	43	16	44	16	9 Defecit regnum
	3184	44 Lidorum	17 regnum	45 cœpit	17	10 Corinthiorum
	3185	45	18	46	18	1 Bochorus an.44
	Defecit regnum Lacedæmoniorum					Dynaſtia.24.

Ab euerſa Troia vſq; ad primam Olympiadem excluſiue intermedii fuerunt anni.402.

Prima Olympias non incepit tẽporibus Ioathan regis Iuda, vt Affricanus affirmat: Sed anno.46. Oziæ regis Iuda patris ipſius Ioathan: & anno.19. Amulii regis Latinorũ: necnon & anno.47. Phul Belochi regis Aſſyriorum: atq; anno.19. Mãdanis regis Medorum: anno'q;.2. Bochori regis Aegypti: inchoata iam p̃cedenti anno Dynaſtia.24. & erat ſecundus annus Aeſchyli Athenienſium Iudicis.

¶ Olympias prima.

775	3186	46	19	46	19	2
	3187	47	20	47	20	3
	3188	48	21	1 Phul Aſ	21	4
	3189	49	22	2 ſar ã.25.	22	5
	Olympias.	2.				
	3190	50	23	3	23	6

An. an. Chrm	An. vrb.	Anni mũdi	Hebræorũ regũ Iuda	Latinorũ & Roma.	Aſſyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ	
770		3191	51	24	4	24	7	
		3192	52 (16.	25	5	25	8	
		3193	1 Ioathã ã.	26	6	26	9	
		Olympias.	3.					
		3194	2	27	7	27	10	
		3195	3	28	8	28	11	
765		3196	4	29	9	29	12	
		3197	5	30	10	30	13	
		Olympias.	4.					
		3198	6	31	11	31	14	
		3199	7	32	12	32	15	
		3200	8	33	13	33	16	
760		3201	9	34	14	34	17	
		Olympias.	5.					
	Anni vrbis cõditę.	3202	10	35	15	35	18	
		3203	11	36	16	36	19	
		3204	12	37	17	37	20	
		3205	13	38	18	38	21	
		Olympias.	6.					
755		3206	14	39	19	39	22	
		3207	15	40	20	40	23	
¶		3208	16 (16.	41	21	41	24	
	1	3209	1 Achazã.	2	22	42	25	Roma con-
		Olympias.	7.					ditur.
750	2	3210	2	1 Romul⁹	23	43	26	
	3	3211	3	2 an. 37.	24	44	27	
	4	3212	4	3	25	45	28	
	5	3213	5	4	1 Salmã Aſſar an. 17.	46	29	Anni Nabu-
		Olympias.	8.					chodonoſor
	6	3214	6	5	2	47	30	ſm Aſtrono-
745	7	3215	7	6	3	48	31	mos ſumũt
	8	3216	8	7	4	49	32	ab an. 1. Sal-
	9	3217	9	8	5	50	33	manaſſar.
		Olympias.	9.					
	10	3218	10	9	6	1 Soſarmõ	34	
	11	3219	11	10	7	2 an. 30.	35	
	12	3220	12	11	8	3	36	

An. añ Chr̃m	An. vrb.	Anni mũdi	Hebręorũ regũ Iuda	Romanorum reges	Aſſyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ.	
740	13	3221	13	12	9	4	37	
	Olympias. 10.							
	14	3222	14	13	10	5	38	
	15	3223	15	14	11	6	39	
	16	3224	16	15	12	7	40	
	17	3225	1 Ezechias	16	13	8	41	
	Olympias. 11. an. 29.							
735	18	3226	2	17	14	9	42	
	19	3227	3	18	15	10	43	
	20	3228	4	19	16	11	44	
	21	3229	5	20	17	12	1 Sabachõ	Dyna-
	Olympias. 12.			Finis regũ Iſrael			an. 12.	ſtia
	22	3230	6	21	1 Senna-	13	2	25.
730	23	3231	7	22	2 cherib	14	3	ã. 44
	24	3232	8	23	3 an. 10.	15	4	
	25	3233	9	24	4	16	5	
	Olympias. 13							
	26	3234	10	25	5	17	6	
	27	3235	11	26	6	18	7	
725	28	3236	12	27	7	19	8	
	29	3237	13	28	8	20	9	
	Olympias. 14.							
	30	3238	14	29	9	21	10	
	31	3239	15	30	10	22	11	
	32	3240	16	31	1 Aſſar	23	12 Sebicus	
720	33	3241	17	32	2 Adon	24	1 an. 12.	
	Olympias. 15.				an. 7.			
	34	3242	18	33	3	25	2	
	35	3243	19	34	4	26	3	
	36	3244	20	35	5	27	4	
	37	3245	21	36	6	28	5	
	Olympias. 16.							
715	38	3245	22	37	7	29	6	
	39	3247	23	1 vacat ip.	1 Mero-	30	7	
	40	3248	24	1 Numa	2 dach	1 Arthi	8	
	41	3249	25	2 an. 41.	3 an. 52.	2 carmi	9	
	Olympias. 17.					an. 50.		

Anni Chriſti	An. vrb.	Anni mūdi	Hebræorū regū Iuda	Romanorum reges	Aſſyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	42	3250	26	3	4	3	10
710	43	3251	27	4	5	4	11
	44	3252	28	5	6	5	12
	45	3253	29	6	7	6	1 Tarachus an.20.
	Olympias.		18.				
	46	3254	1 Manaſſes an.55.	7	8	7	2
	47	3255	2	8	9	8	3
705	48	3256	3	9	10	9	4
	49	3257	4	10	11	10	5
	Olympias.		19.				
	50	3358	5	11	12	11	6
	51	3259	6	12	13	12	7
	52	3260	7	13	14	13	8
700	53	3261	8	14	15	14	9
	Olympias.		20.				
	54	3262	9	15	16	15	10
	55	3263	10	16	17	16	11
	56	3364	11	17	18	17	12
	57	3265	12	18	19	18	13
	Olympias.		21.				
695	58	3266	13	19	20	19	14
	59	3267	14	20	21	20	15
	60	3268	15	21	22	21	15
	61	3269	16	22	23	22	17
	Olympias.		22.				
	62	3270	17	23	24	23	18
690	63	3271	18	24	25	24	19
	64	3272	19	25	26	25	20 (12.
	65	3273	20	26	27	26	1 Merres an.
	Olympias.		23.			Dynaſtia.26.an.168.	
	66	3274	21	27	28	27	2
	67	3275	22	28	29	28	3
685	68	3276	23	29	30	29	4
	69	3277	24	30	31	30	5
	Olympias.		24.				
	70	3278	25	31	32	31	6
	71	3279	26	32	33	32	7

An.añ Chr̄m	An. vrb.	Anni mũdi	Hebreorũ regũ Iuda	Romanorum reges	Aſſyrioꝝ reges	Medoꝝ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	72	3280	27	33	34	33	8
680	73	3281	28	34	35	34	9
	Olympias.		25.				
	74	3282	29	35	36	35	10
	75	3283	30	36	37	36	11
	76	3284	31	37	38	37	12
	77	3285	32	38	39	38	1 Stefinatis
	Olympias.		26.				an.7.
675	78	3286	33	39	40	39	2
	79	3287	34	40	41	40	3
	80	3288	35	41	42	41	4
	81	3289	36	1 Tullus	43	42	5
	Olympias.		27.	hoſt.an.32.			
	82	3290	37	2	44	43	6
670	83	3291	38	3	45	44	7
	84	3292	39	4	46	45	1 Nechepſus
	85	3293	40	5	47	46	2 an.6.
	Olympias.		28.				
	86	3294	41	6	48	47	3
	87	3295	42	7	49	48	4
665	88	3296	43	8	50	49	5
	89	3297	44	9	51	50	6
	Olympias.		29.				
	90	3298	45	10	52	1 Arbia-	1 Nachor
	91	3299	46	11	1 Ben Me-	2 nes ã.	2 primus
	92	3300	47	12	2 rodach.	3 22.	3 an.8.
660	93	3301	48	13	3 an.21.	4	4
	Olympias.		30.				
	94	3302	49	14	4	5	5
	95	3303	50	15	5	6	6
	96	3304	51	16	6	7	7
	97	3305	52	17	7	8	8
	Olympias.		31.				
655	98	3306	53	18	8	9	1 Pſameticus
	99	3307	54	19	9	10	2 an.44.
	100	3308	55	20	10	11	3
	101	3309	1 Amon an.12.	21	11	12	4

An. añ Chr̃m	An. vrb.	Anni mũdi	Hebręorũ regũ Iuda	Romano/rum reges	Aſſyrio/rũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	Olympias.		32.				
	102	3310	2	22	12	13	5
650	103	3311	3	23	13	14	6
	104	3312	4	24	14	15	7
	105	3313	5	25	15	16	8
	Olympias.		33.				
	106	3314	6	26	16	17	9
	107	3315	7	27	17	18	10
645	108	3316	8	28	18	19	11
	109	3317	9	29	19	20	12
	Olympias.		34.				
	110	3318	10	30	20	21	13
	111	3319	11	31	21	22	14
	112	3320	12	(31. 32	1 Nabu/	1 Arcens	15
640	113	3321	1 Ioſias ā. 1	Ancus	2 chodo/	2 an. 40.	16
	Olympius.		35	Martius	noſor		
	114	3322	2	2 an. 23.	3 primus	3	17
	115	3323	3	3	4 an. 35.	4	18
Tales	116	3324	4	4	5	5	19
	117	3325	5	5	6	6	20
	Olympias.		36.				
635	118	3326	6	6	7	7	21
	119	3327	7	7	8	8	22
	120	3328	8	8	9	9	23
	121	3329	9	9	10	10	24
	Olympias.		37.				
	122	3330	10	10	11	11	25
630	123	3331	11	11	12	12	26
	124	3332	12	12	13	13	27
	125	3333	13	13	14	14	28
	Olympias.		38.				
	126	3334	14	14	15	15	29
	127	3335	15	15	16	16	30
625	128	3336	16	16	17	17	31
	129	3337	17	17	18	18	32
	Olympias.		39.				
	130	3338	18	18	19	19	33

An.añ Chŕm	An. vrb.	Anni mũdi	Hebreorũ regũ Iuda	Romanorum reges	Aſſyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	131	3339	19	19	20	20	34
	132	3340	20	20	21	21	35
620	133	3341	21	21	22	22	36
	Olympias.		40.				
	134	3342	22	22	23	23	37
	135	3343	23	23	24	24	38
	136	3344	24	1 Targn⁹	25	25	39
	137	3345	25	2 Priſcus	26	26	40
	Olympias.		41.	an.37.			
615	138	3346	26	3	27	27	41
	139	3347	27	4	28	28	42
	140	3348	28	5	29	29	43
	141	3349	29	6	30	30	44
	Olympias.		42.				
	142	3350	30 (m.3.	7	31	31	1 Nachor.2.
610	143	3351	31 Ioachã	8	32	32	2 an.6.
	144	3352	1 Ioakim	9	33	33	3
	145	3353	2 an.11.	10	34	34	4
	Olympius.		43.				
	146	3354	3	11	35	35	5
	147	3355	4	12	1 Nabu-	36	6
605	148	3356	5	13	2 chodo-	37	1 Pſámites
	149	3357	6	14	3 noſor	38	2 an.12.
	Olympias.		44.		magnus	an.45.	
	150	3358	7	15	4	39	3
	151	3359	8	16	5	40	4
	152	3360	9	17	6	1 Arti-	5
600	153	3361	10	18	7	2 nesã.	6
	Olympias.		45 (m.3.			22.	Tráſmigra
	154	3362	11 Ioakin	19	8	3	7 tio Ioakin
	155	3363	1 Sedechi	20	9	4	8 in Babylo-
	156	3364	2 asã.11.	21	10	5	9 nem.
	157	3365	3	22	11	6	10
	Olympias.		46.				
595	158	3366	4	23	12	7	11
	159	3357	5	24	13	8	12
	160	3358	6	25	14	9	1 Vaphres an.30.

An. a Chriſto	An. vrb.	Anni mũdi	Hebræoꝝ captiuitas	Romanorum reges	Aſſyriorũ reges	Medorũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	161	3369	7	26	15	10	2
	Olympias.		47.				
	162	3370	8	27	16	11	3
590	163	3371	9	28	17	12	4
	164	3372	10	29	18	13	5
	165	3373	11	30	19	14	6
¶	Olympias		48.	Deſolatio tẽpli & Hieruſalẽ poſt inchoatã tem-			
	166	3374	1 Deſola	31	20	15	7 pli ædificatio
	167	3375	2 tionis	32	21	16	8 nẽ a' Salomo
585	168	3376	3 ã.70.	33	22	17	9 ne an.440.
	169	3377	4	34	23	18	10
	Olympias.		49.				
	170	3378	5	35	24	19	11
	171	3379	6	36	25	20	12
	172	3380	7	37	26	21	13
580	173	3381	8	1 Seruius	27	22	14
	Olympias.		50.	Tullius an. 34.			
	174	3382	9	2	28	1 Aſtibarꝰ	15
	175	3383	10	3	29	2 cũ Apan	16
	176	3384	11	4	30	3 da filio	17
	177	3385	12	5	31	4 an.20.	18
	Olympias.		51.				
575	178	3386	13	6	32	5	19
	179	3387	14	7	33	6	20
	180	3388	15	8	34	7	21
	181	3389	16	9	35	8	22
	Olympias.		52.				
	182	3390	17	10	36	9	23
570	183	3391	18	11	37	10	24
	184	3392	19	12	38	11	25
	185	3393	20	13	39	12	26
	Olympias.		53.				
	186	3394	21	14	40	13	27
	187	3395	22	15	41	14	28
565	188	3396	23	16	42	15	29
	189	3397	24	17	43	16	30
	Olympias.		54.				

An. añ Chr̄m	An. vrb.	Anni mūdi	Hebræorū captiuitas	Romanorum reges	Aſſyriorū reges	Medorū reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	190	3398	25	18	44	17	1 Anamaſis
	191	3399	26	19	45	18	2 an.43.
	192	3400	27	20	1 Euilme	19	3
Thales Mileſius Philoſophus 560	193	3401	28	21	2 rodach	20	4
	Olympias.		55.		an.30.		
	194	3402	29	22	3	1 Apāda	5
	195	3403	30	23	4	2 ſolus	6
	196	3404	31	24	5	3 an.30.	7
	197	3405	32	25	6	4	8
	Olympias		56.				
555	198	3406	33	26	7	5	9
	199	3407	34	27	8	6	10
	200	3408	35	28	9	7	11
	201	3409	36	29	10	8	12
	Olympias.		57.				
	202	3410	37	30	11	9	13
550	203	3411	38	31	12	10	14
	204	3412	39	32	13	11	15
	205	3413	40	33	14	12	16
Anaximander.	Olympias.		58.				
	206	3414	41	34	15	13	17 Defecit re
	207	3415	42	1 Tarqnꝰ	16	14	18 gnū Lydo
545	208	3416	43	2 ſupbus	17	15	19 rum.
	209	3417	44	3 an.35.	18	16	20
	Olympias.		59.				
	210	3418	45	4	19	17	21
	211	3419	46	5	20	18	22
	212	3420	47	6	21	19	23
540	213	3421	48	7	22	20	24
	Olympias.		60.				
	214	3422	49	8	23	21	25
	215	3423	50	9	24	22	26
	216	3424	51	10	25	23	27
	217	3425	52	11	26	24	28
	Olympias.		61.				
535	218	3426	53	12	27	25	29
	219	3427	54	13	28	26	30

An. aň Chřm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorū duces	Pōtifi & eorū	Roma. conſules	Aſſyriorū reges	Perſarū reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	220	3428	55		14	29	27	31
	221	3429	56		15	30	28	32
	Olympias.		62.					
	222	3430	57		16	1 RegAſ	29	33
530	223	3431	58		17	2 ſarā.3.	30	34
	224	3432	59		18	3	1 Cyr⁹&	35
	225	3433	60		19	1 LabAſ	2 Dari⁹	36
	Olympias.		63.			ſarā.6.	ſimul ante reunitā	
	226	3434	61		20	2	3	37 Monar/
	227	3435	62		21	3	4	38 chiam
525	228	3436	63		22	4	5	39 an.12.
	229	3437	64	Ieſus pōtifex.1.an.36.	23	5	6	40
	Olympias.		64.					
	230	3438	65		24	6	7	41
	231	3439	66		25	1 Baltha	8	42
	232	3440	67		26	2 ſar.ā.5.	9	43
520	233	3441	68		27	3	10	1 Dynaſtia.27.in
	Olympias.		65.					q̄ Perſarū rex Cā
	234	3442	69		28	4	11	2 biſes obtinuit
	235	3443	70		29	5	12	3 Aegyptū:cui p̄/
	236	3444	1 Zorobabel dux an.58.	1	30	Balthaſare in/	1 Cyr⁹&	4 fuerūt reges Per
	237	3445	2	2	31	terfecto defecit	2 Dari⁹	5 ſarum an.111.
	Olympias. 66.					regnū Aſſyrio/	ſilā.2.	
515	238	3446	3	3	32	rum trāſlatum	1 Cyrus	6
	239	3447	4	4	33	in Perſas.	2 ſolus	7 Tēpli fundamen/
	240	3448	5	5	34		3 ā.22.	8 ta iacta ſunt.
	241	3449	6	6	35		4	9
	Olympias. 67.			Cōſules annis.46.& paulo plus p̄fuerūt poſtq̄ defece/				
	242	3450	7	7	1		5	10 runt Romano/
510	243	3451	8	8	2		6	11 rum reges.
	244	3452	9	9	3		7	12
	245	3453	10	10	4		8	13
	Olympias.		68.					
	246	3454	11	11	5		9	14
	247	3455	12	12	6		10	15
505	248	3456	13	13	7		11	16
	249	3457	14	14	8		12	17

An.añ Chrm	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæoꝝ duces	Pōtifices & eorum	Romanoꝝ conſules	Perſaꝝ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ.
	Olympias.		69.				
	250	3458	15	15	9	13	18
	251	3459	16	16	10	14	19
	252	3460	17	17	11	15	20
500	253	3461	18	18	12	16	21
	Olympias.		70.				
	254	3462	19	19	13	17	22
	255	3463	20	20	14	18	22
	256	3464	21	21	15	19	24
	257	3465	22	22	16	20	25
	Olympias.		71.				
495	258	3466	23	23	17	21	26
	259	3467	24	24	18	22	27
	260	3468	25	25	19	1 Arta	28
	261	3469	26	26	20	2 xerxes	29
	Olympias.		72.			Aſſuerus Priſcus an. 20.	
	262	3470	27	27	21	3	30
490	263	3471	28	28	22	4	31
	264	3472	29	29	23	5	32
	265	3473	30	30	24	6	33
	Olympias.		73.				
	266	3474	31	31	25	7	34
	267	3475	32	32	26	8	35
485	268	3476	33	33	27	9	36
	269	3477	34	34	28	10	37
	Olympias.		74.				
	270	3478	35	35	29	11	38
	271	3479	36	36	30	12	39
	272	3480	37	1 Ioakin.1.	31	13	40
480	273	3481	38	2 an.8.	32	14	41
	Olympias.		75.				
	274	3482	39	3	33	15	42
	275	3483	40	4	34	16	43
	276	3484	41	5	35	17	44
	277	3485	42	6	36	18	45
	Olympias.		76.				
475	278	3486	43	7	37	19	46

An. an. Chr.	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorũ duces	Pontifices eorũ	Romanorũ consules	Perſarũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	279	3487	44	8	38	20	47	
	280	3488	45	1 Ieſus	39	1 Dari⁹	48	
	281	3489	46	2 reuerſ⁹	40	2 Longi	49	
	Olympias.		77.	an. 20.		manus an. 37.		
	282	3490	47	3	41	3	50	
470	283	3491	48	4	42	4	51	
	284	3492	49	5	43	5	52	
	285	3493	50	6	44	6	53	Completum eſt tẽplum dñi.
	Olympias.		78.					
	286	3494	51	7	45	7	54	
	287	3495	52	8	46	8	55	
465	288	3496	53	9	47	9	56	
	289	3497	54	10	48	10	57	
	Olympias.		79.					
	290	3498	55	11	49	11	58	
	291	3499	56	12	50	12	59	
	292	3500	57	13	51	13	60	
460	293	3501	58	14	52	14	61	
	Olympias.		80.					
	294	3502	1 Rheſa	15	53	15	62	
	295	3503	2 ã. 66.	16	54	16	63	
	296	3504	3	17	55	17	64	
	297	3505	4	18	56	18	65	
	Olympias.		81.					
455	298	3506	5	19	57	19	66	
C	299	3507	6	20	58	20	67	Licentia datur Iu-
	300	3508	7	1 Ioaki	59	21	68	dæis à Dario rędi-
	301	3509	8	2 z. põt.	60	22	69	ficãdi Hieruſalem:
	Olympias.		82.	an. 48				à quo tẽpore inclu-
	302	3510	9	3	61	23	70	ſiue enumerantur
450	303	3511	10	4	62	24	71	anni hebdomadũ
	304	3512	11	5	63	25	72	Danielis.
	305	3513	12	6	64	26	73	
	Olympias.		83.					
	306	3514	13	7	65	27	74	
	307	3515	14	8	66	28	75	

Io. Lucidus. O.

An. añ Chŕm	An. vrb.	Anni mũdi	Iudęoꝝ duces	Pōtifices eoꝝ	Romanoꝝ conſules	Perſaꝝ reges	Aegyptiorũ Dynaſtiæ
445	308	3516	15	9	67	29	76
	309	3517	16	10	68	30	77
	Olympias.		84.				
	310	3518	17	11	69	31	78
	311	3519	18	12	70	32	79
	312	3520	19	13	71	33	80
440	313	3521	20	14	72	34	81
	Olympias.		85.				
	314	3522	21	15	73	35	82
	315	3523	22	16	74	36	83
	316	3524	23	17	75	37	84
	317	3525	24	18	76	1 Darius	85
	Olympias.		86.			Nothos	an. 19.
435	318	3526	25	19	77	2	86
	319	3527	26	20	78	3	87
	320	3528	27	21	79	4	88
	321	3529	28	22	80	5	89
	Olympias.		87.				
	322	3530	29	23	81	6	90
430	323	3531	30	24	82	7	91
	324	3532	31	25	83	8	92
	325	3533	32	26	84	9	93
	Olympias.		88.				
	326	3534	33	27	85	10	94
	327	3535	34	28	86	11	95
425	328	3536	35	29	87	12	96
	329	3537	36	30	88	13	97
	Olympias.		89.				
	330	3538	37	31	89	14	98
	331	3539	38	32	90	15	99
	332	3540	39	33	91	16	100
420	333	3541	40	34	92	17	101
	Olympias.		90.				
	334	3542	41	35	93	18	102
	335	3543	42	36	94	19	103
	336	3544	43	37	95	1 Magnus	104
	337	3545	44	38	96	2 Artaxer	105

xes Meneon: qui & Aſſuerus in lib. Heſter an. 55.

Meton Atenien. Methon Ateniensis fuit, qui Annum ex ciclo .19. instituit in Grecia.

An. añ Chřm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorū duces	Pontifi/ces eorū	Romanorū conſules	Perſarū reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ	
	Olympias.	91.						
415	338	3546	45	39	97	3	106	à Perſis receſſit
	339	3547	46	40	98	4	107	
	340	3548	47	41	99	5	108	
	341	3549	48	42	100	6	109	
	Olympias.	92.						
	342	3550	49	43	101	7	110	
410	343	3551	50	44	102	8	111 Aegyptus	
	344	3552	51	45	103	9	1 Amartheus	Dyna
	345	3553	52	46	104	10	2 an.6.	ſtia.
	Olympias.	93.						28.
	346	3554	53	47	105	11	3	
	347	3555	54	48	106	12	4	
405	348	3556	55	1 Eliaſib	107	13	5	
	349	3557	56	2 an.21.	108	14	6	
	Olympias.	94.						
	250	3558	57	3	109	15	1 Neferites.1.	Dyna
	251	3559	58	4	110	16	2 an.6.	ſtia.
	252	3560	59	5	111	17	3	29.
400	253	3561	60	6	112	18	4	ānorū
	Olympias.	95.						ferè
	354	3562	61	7	113	19	5	40.
	355	3563	62	8	114	20	6	
	356	3564	63	9	115	21	1 Achoris.2.	
	357	3565	64	10	116	22	2 an.12.	
	Olympias.	96.						
395	258	3566	65	11	117	23	3	
	259	3567	66	12	118	24	4	
	360	3568	1 Ioāna	13	119	25	5	
	361	3569	2 ā.53.	14	120	26	6	
	Olympias.	97.						
	362	3570	3	15	121	27	7	
390	363	3571	4	16	122	28	8	
	364	3572	5	17	123	29	9	
	365	3573	6	18	124	30	10	
	Olympias.	98.						
	366	3574	7	19	125	31	11	

An. añ Chrm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudęorum duces	Pōtifices eorum	Romanorum consules	Persarum reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	367	3575	8	20	126	32	12
385	368	3576	9	21	127	33	1 Pſāmites. 3. an. 1.
	369	3577	10	1 Ioiada	128	34	1 Neferites. 2. men. 4.
	Olympias.		99.	an. 24.			
	370	3578	11	2	129	35	1 Nectenebis an. 18.
	371	3579	12	3	130	36	2
	372	3580	13	4	131	37	3
380	373	3581	14	5	132	38	4
	Olympias.		100.				
	374	3582	15	6	133	39	5
	375	3583	16	7	134	40	6
	376	3584	17	8	135	41	7
	377	3585	18	9	136	42	8
	Olympias.		101.				
375	378	3586	19	10	137	43	9
	379	3587	20	11	138	44	10
	380	3588	21	12	139	45	11
	381	3589	22	13	140	46	12
	Olympias.		102.				
	382	3590	23	14	141	47	13
370	383	3591	24	15	142	48	14
	384	3592	25	16	143	49	15
	385	3593	26	17	144	50	16
	Olympias.		103.				
	386	3594	27	18	145	51	17
	387	3595	28	19	146	52	18
365	388	3596	29	20	147	53	1 Theon. ā. 2.
	389	3597	30	21	148	54	2
	Olympias.		104.				
	390	3598	31	22	149	55	1 Nectabanus an. 18. Dynaſtia. 30.
	391	3599	32	23	150	1 Artaxerxes	2
	392	3600	33	24	151	2	3
360	393	3601	34	1 Ioathā	152	3 Ochus an. 26.	4
	Olympias.		105.	an. 24.			
	394	3602	35	2	153	4	5
	395	3603	36	3	154	5	6
	396	3604	37	4	155	6	7

An. an. Chriſtũ	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorũ duces	Põtifi. eorũ	Romanorũ conſules	Perſarũ reges	Aegyptiorum Dynaſtiæ
	397	3605	38	5	156	7	8
	Olympias.	106.					
355	398	3606	39	6	157	8	9
	399	3607	40	7	158	9	10
	400	3608	41	8	159	10	11
	401	3609	42	9	160	11	12
	Olympias.	107.					
	402	3610	43	10	161	12	13
350	403	3611	44	11	162	13	14
	404	3612	45	12	163	14	15
	405	3613	46	13	164	15	16
	Olympias.	108.					
	406	3614	47	14	165	16	17
	507	3615	48	15	166	17	18
345	408	3616	49	16	167	18	Ochus rex Perſarum
	409	3617	50	17	168	19	Aegyptum obtinens
	Olympias.	109.					ſuo iunxit iperio: Ne/
	410	3618	51	18	169	20	ctabano in Aethiopi/
	411	3619	52	19	170	21	am pulſo. Fuit Aegy/
	412	3620	53	20	171	22	ptus ſub Perſis quo/
340	413	3621	1 Iudas	21	172	23	uſq; Alexander ma/
	Olympias.	110.	Hyrcanus	an. 14.			gnus Dariũ ſuparet.
	414	3622	2	22	173	24	
	415	3623	3	23	174	25	
	416	3624	4	24	175	26	
	417	3625	5	1 Iaddꝰ	176	1	Arſes an. 4.
	Olympias.	111.		an. 10.			
335	418	3626	6	2	177	2	
	419	3627	7	3	178	3	
	420	3628	8	4	179	4	
	421	3629	9	5	180	1	Darius an. 6.
	Olympias.	112.					Secundũ rei verita
	422	3630	10	6	181	2	1 tẽ aliq hic ponunt
330	423	3631	11	7	182	3	2 initiũ regni Alexã/
	424	3632	12	8	183	4	3 dri magni. ſ. ãno. 1.
	425	3633	13	9	184	5	4 Olymp. 112. & re/
	Olympias.	113.					gnauit an. 12.

An. añ Chrĩm	An. vrb.	Anni mũdi	Iudęorũ duces	Põtifices eorum	Romanorũ conſules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	425	3634	14	10	185	6	5
ℭ	427	3635	1 Ioſephus	1 Onias	186	Alexandri monarchia	6 Alexāder ma-
325	428	3636	2 primus	2 Priſcus	187		7 gnus fit mo-
	429	3637	3 an. 7.	3 an. 27.	188		8 narcha an. 6.
	Olympias.		114.				regni ſui.
	430	3638	4	4	189		9 Anni Alexādri ſm
	431	3639	5	5	190		10 Aſtronomos ſu-
	432	3640	6	6	191		11 munt initiũ an. 1.
320	443	3641	7	7	192		12 Olympia. 114.
	Olympias.		115.			Alexandriæ reges in Aegypto.	
	434	3642	1 Abner	8	193		1 Ptolemæus Lagi fi-
	435	3643	2 Semei	9	194		2 lius an. 36. poſt
	436	3644	3 an. 11.	10	195		3 Alexādri mortẽ.
	437	3645	4	11	196		4
	Olympias.		116.				
315	438	3646	5	12	197		5
	439	3647	6	13	198		6
	440	3648	7	14	199		7
	441	3649	8	15	200	Syriç	8
	Olympias.		117.			reges	
	442	3650	9	16	201	1 Seleucus	9 Albategni hic
310	443	3651	10	17	202	2 Nica-	10 enumerat an-
	444	3652	11	18	203	3 norā.	11 nos à morte
	445	3653	1 Heli	19	204	4 32.	12 Alexandri.
	Olympias. 118. Mathatias an. 12.						
	446	3654	2	20	205	5	13
	447	3655	3	21	206	6	14
305	448	3656	4	22	207	7	15
	449	3657	5	23	208	8	16
	Olympias.		119.				
	450	3658	6	24	209	9	17
	451	3659	7	25	210	10	18
	452	3660	8	26	211	11	19
300	453	3661	9	27	212	12	20
	Olympias.		120.				
	454	3662	10	1 Simon	613	13	21
	455	3663	11	2 Priſcus an. 23.	214	14	22

Mors: Alexandri Secundũ veritatem Vide sup. fol. 39. lib. 4.

An. an. Chriſti	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorũ duces	Pontifices eorũ	Romanorũ conſules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	456	3664	12	3	215	15	23
	457	3665	1 Aſar ma-	4	216	16	24
	Olympias. 121. at an. 9.						
295	458	3666	2	5	217	17	25
Calippo	459	3667	3	6	218	18	26
	460	3668	4	7	219	19	27
	451	3669	5	8	220	20	28
	Olympias. 122.						
	462	3670	6	9	221	21	29
290	453	3671	7	10	222	22	30
	464	3672	8	11	223	23	31
	465	3673	9	12	224	24	32
	Olympias. 123.						
	466	3674	1 Nagith	13	225	25	33
	467	3675	2 an. 10.	14	226	26	34
285	468	3676	3	15	227	27	35
	469	3677	4	16	228	28	36
	Olympias. 124.						
	470	3678	5	17	229	29	1 Ptol. Phi-
	471	3679	6	18	230	30	2 ladephꝰ
	472	3680	7	19	231	31	3 an. 38.
280	473	3681	8	20	232	32	4
	Olympias. 125.						
	474	3682	9	21	233	1 Antio-	5
	475	3683	10	22	234	2 cus So-	6
	476	3684	1 Agaihel	23	235	3 terā. 19.	7
	477	3685	2 li an. 8.	1 Eleazarꝰ	236	4	8
	Olympias. 126.			an. 20.			
275	478	3686	3	2	237	5	9
	479	3687	4	3	238	6	10
	480	3688	5	4	239	7	11
	481	3689	6	5	240	8	12
	Olympias. 127.						
	482	3690	7	6	241	9	13
270	483	3691	8	7	242	10	14
	484	3692	1 Maſloth	8	243	11	15
			Nauman. 7.				

An. añ Chrm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorū duces	Pōtifices eorum	Romanorū consules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	485	3693	2	9	244	12	16
	Olympias. 128.						
	485	3694	3	10	245	13	17
	487	3695	4	11	246	14	18
265	488	3696	5	12	247	15	19
	489	3697	6	13	248	16	20
	Olympias. 129.						
	490	3698	7	14	249	17	21
	491	3699	1 Amos	15	250	18	22
	492	3700	2 Scirach	16	251	19	23
260	493	3701	3 an. 14.	17	252	1 Antioch⁹	24
	Olympias. 130.					Theos an. 15.	
	494	3702	4	18	253	2	25
	495	3703	5	19	254	3	26
	496	3704	6	20	255	4	27
	497	3705	7	1 Manaſ-	256	5	28
	Olympias. 131.			ſes an. 27.			
255	498	3706	8	2	257	6	29
	499	3707	9	3	258	7	30
	500	3708	10	4	259	8	31
	501	3709	11	5	260	9	32
	Olympias. 132.						
	502	3710	12	6	261	10	33
250	503	3711	13	7	262	11	34
	504	3712	14	8	263	12	35
	505	3713	1 Matha-	9	264	13	36
	Olympias. 133.		tias an. 10.				
	506	3714	2	10	265	14	37
	507	3715	3	11	266	15	38
245	508	3716	4	12	267	1 Seleucus 1	Ptol. Euer-
	509	3717	5	13	268	2 Callini 2	getes. 1.
	Olympias. 134.					cusā. 20.	an. 26.
	510	3718	6	14	269	3	3
	511	3719	7	15	270	4	4
	512	3720	8	16	271	5	5
240	513	3721	9	17	272	6	6
	Olympias. 135.						

An.añ Chr̄m	An. vrb.	Anni mūdi	Iudęorũ duces	Pontifi- ces eorũ	Romanorũ conſules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	514	3722	10	18	273	7	7
	515	3723	1 Ioſeph⁹	19	274	8	8
	516	3724	2 iunior	20	275	9	9
	517	3725	3 an.60.	21	276	10	10
	Olympius.		136.				
235	518	3726	4	22	277	11	11
	519	3727	5	23	278	12	12
	520	3728	6	24	279	13	13
	521	3729	7	25	280	14	14
	Olympias.		137.				
	522	3730	8	26	281	15	15
230	523	3731	9	27	282	16	16
	524	3732	10	1 Simon	283	17	17
	525	3733	11	2 iuſtus	284	18	18
	Olympias.		138.	an.28.			
	526	3734	12	3	285	19	19
	527	3735	13	4	286	20	20
225	528	3736	14	5	287	1 Seleucus	21
	529	3737	15	6	288	2 Cerau-	22
	Olympias.		139.			nos ā.3.	
	530	3738	16	7	289	3	23
	531	3739	17	8	290	1 Antio-	24
	532	3740	18	9	291	2 ch⁹ ma-	25
220	533	3741	19	10	292	3 gnus	26
	Olympias.		140.			an.36.	
	534	3742	20	11	293	4	1 Ptol.phi-
	535	3743	21	12	294	5	2 lopator
	536	3744	22	13	295	6	3 an.17.
	537	3745	23	14	296	7	4
	Olympias.		141.				
215	538	3746	24	15	297	8	5
	539	3747	25	16	298	9	6
	540	3748	26	17	299	10	7
	541	3749	27	18	300	11	8
	Olympias.		142.				
	542	3750	28	19	301	12	9
210	543	3751	29	20	302	13	10

An.añ Chrm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudeorū duces	Pōtifices eorū	Romanorū consules	Syriæ reges	Alexandriæ. Aegypti reges
	544	3752	30	21	303	14	11
	545	3753	31	22	304	15	12
	Olympias.		143.				
	546	3754	32	23	305	16	13
	547	3755	33	24	306	17	14
205	548	3756	34	25	307	18	15
	549	3757	35	26	308	19	16
	Olympias.		144.				
	550	3758	36	27	309	20	17
	551	3759	37	28	310	21	1 Ptol. Epi-
	552	3760	38	1 Onias	311	22	2 phanes
200	553	3761	39	2 ā.39.	312	23	3 an.24.
	Olympias.		145				
	554	3762	40	3	313	24	4
	555	3763	41	4	314	25	5
	556	3764	42	5	315	26	6
	557	3765	43	6	316	27	7
	Olympias.		146.				
195	558	3766	44	7	317	28	8
	559	3767	45	8	318	29	9
	560	3768	46	9	319	30	10
	561	3769	47	10	320	31	11
	Olympias.		147.				
	562	3770	48	11	321	32	12
190	563	3771	49	12	322	33	13
	564	3772	50	13	323	34	14
	565	3773	51	14	324	35	15
	Olympias.		148.				
	566	3774	52	15	325	36	16
	567	3775	53	16	326	1 Seleucus	17
185	568	3776	54	17	327	2 Philopa	18
	569	3777	55	18	328	3 torá.12.	19
	Olympias.		149.				
	570	3778	56	19	329	4	20
	571	3779	57	20	330	5	21
	572	3780	58	21	331	6	22
180	573	3781	59	22	332	7	23

An. añ Chrĩm	An. vrb.	Anni mũdi	Iudęorũ duces	Pontifices eorũ	Romanorũ conſules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges
	Olympias.	150.					
	574	3782	60	23	333	8	24
	575	3783	1 Iãneꝰ.2.	24	334	9	1 Ptol.phi-
	576	3784	2 Hyrcanꝰ	25	335	10	2 lometor
	577	3785	3 an.16.	26	336	11	3 an.35.
	Olympias.	151.					
175	578	3786	4	27	337	12	4
	579	3787	5	28	338	1 Antio-	5
	580	3788	6	29	339	2 chꝰEpi-	6
	581	3789	7	30	340	3 phanes	7
	Olympias.	152.				illuſtris annos 11.	
	582	3790	8	31	341	4	8
170	583	3791	9	32	342	5	9
	584	3792	10	33	343	6	10
	585	3793	11	34	344	7	11
	Olympias.	153.					
	586	3794	12	35	345	8	12
	587	3795	13	36	346	9	13
165	588	3796	14	37	347	10	14
	589	3797	15	38	348	11	15
	Olympias.	154.					
	590	3798	16	39	349	1 Antiochꝰ	16
	591	3799	annus ferè vacat		350	2 eupator an.2.	17 Macedo
	592	3800	1 Iudas Macha-		351	1 Deme-	18 num re-
160	593	3801	2 bæus an.5.		352	2 trius So-	19 gnũ de-
	Olympias.	155.				teran.12.	fecit.
	594	3802	3		353	3	20
	595	3803	4		354	4	21
	596	3804	5		355	5	22
	597	3805	1 Ionathas an.19.		356	6	23
	Olympias.	156.					
155	598	3806	2		357	7	24
	599	3807	3		358	8	25
	600	3808	4		359	9	26
	601	3809	5		360	10	27
	Olympias.	157.					
	602	3810	6		361	11	28

An. añ Chrm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæor. ſimul duces & pōti.	Romanorū conſules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges	
150	603	3811	7	362	12	29	
	604	3812	8	363	1 Alexander	30	
	605	3813	9	364	2 an. 10.	31	
	Olympias.		158.				
	606	3814	10	365	3	32	
	607	3815	11	366	4	33	Scipio dele-
145	608	3816	12	367	5	34	ta Cartha-
	609	3817	13	368	6	35	gine trium
	Olympias.		159.				phauit.
	610	3818	14	369	7	1	Ptol. Euerge
	611	3819	15	370	8	2	tes. 2. an. 29.
	612	3820	16	371	9	3	
140	613	3821	17	372	10	4	
	Olympias.		160.				
	614	3822	18	373	1 Demetrius	5	
	615	3823	19	374	2 prim⁹ an. 3	6	
	616	3824	1 Simon	375	3	7	
	617	3825	2 an. 8.	376	1 Antiochus	8	
	Olympias.		161.		Sidetes an. 9.		
135	618	3826	3	377	2	9	
	619	3827	4	378	3	10	
	620	3828	5	379	4	11	
	621	3829	6	380	5	12	
	Olympias.		162.				
	622	3830	7	381	6	13	
130	623	3831	8	382	7	14	
	624	3832	1 Ioannes	383	8	15	
	625	3833	2 Hyrcan⁹	384	9	16	
	Olympias. 163.		an. 26.				
	626	3834	3	385	1 Demetrius	17	
	627	3835	4	386	2 ſecundus	18	
125	628	3836	5	387	3 an. 4.	19	
	629	3837	6	388	4	20	
	Olympias.		164.				
	630	3838	7	389	1 Antiochus	21	
	631	3839	8	390	2 Grippus	22	
	632	3840	9	391	3 an. 12.	23	

An.añ Chrm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudęoꝝ duces & pōti.	Romanoꝝ conſules	Syriæ reges	Alexandriæ Aegypti reges	
120	533	3841	10	392	4	24	
	Olympias.		165.				
	634	3842	11	393	5	25	
	635	3843	12	394	6	26	
	636	3844	13	395	7	27	
	637	3845	14	396	8	28	
	Olympias.		166.				
115	638	3846	15	397	9	29	
	639	3847	16	398	10	1	Ptol.Phiſcon
	640	3848	17	399	11	2	an.17.
	641	3849	18	400	12	3	
	Olympias.		157.				
	642	3850	19	401	1 Antiochꝰ	4	
110	643	3851	20	402	2 Cizicenꝰ	5	
	644	3852	21	403	3 an.18.	6	
	645	3853	22	404	4	7	
	Olympias.		168.				
	646	3854	23	405	5	8	
	647	3855	24	406	6	9	
105	648	3856	25	407	7	10	
	649	3857	26	408	8	11	
	Olympias.		169.				
	650	3858	1 Ariſtobolꝰ	409	9	12	
	651	3859	1 Ianneus	410	10	13	
	652	3860	2 Alexāder	411	11	14	
100	653	3861	3 an.27.	412	12	15	
	Olympias.		170.				
	654	3862	4	413	13	16	
	655	3863	5	414	14	17	
	656	3864	6	415	15	1	Ptol.Alexan/
	657	3865	7	416	16	2	der an.10.
	Olympias.		171.				
95	658	3866	8	417	17	3	
	659	3867	9	418	18	4	
	660	3868	10	419	1 Philippꝰ	5	
	661	3869	11	420	2 an.2.	6	
	Olympias.		172.		Hucuſq; Syriæ reges.		

An.añ Chrm	An. vrb.	Anni mũdi	Iudæorum duces & pontifi.	Romanorũ consules.	Alexandriæ Aegypti reges
	662	3870	12	421	7
90	663	3871	13	422	8
	664	3872	14	423	9
	665	3873	15	424	10
	Olympias.		173.		
	666	3874	16	425	1 Ptolemęus
	667	3875	17	426	2 Cleopatræ
85	668	3876	18	427	3 filius an. 8.
	669	3877	19	428	4
	Olympias.		174.		
	670	3878	20	429	5
	671	3879	21	430	6
	672	3880	22	431	7
80	673	3881	23	432	8
	Olympias.		175.		
	674	3882	24	433	1 Ptolemęus
	675	3883	25	434	2 Dionyſius
	676	3884	26	435	3 an. 30.
	677	3885	27	436	4
	Olympias.		176.		
75	678	3886	1 Alexãdra	437	5
	679	3887	2 an. 9.	438	6
	680	3888	3	439	7
	681	3889	4	440	8
	Olympias.		177.		
	682	3890	5	441	9
70	683	3891	6	442	10
	684	3892	7	443	11
	685	3893	8	444	12
	Olympias.		178.		
	686	3894	9	445	13
	687	3895	1 Hyrcanus	446	14
65	688	3896	2 an. 34.	447	15
	689	3897	3	448	16
	Olympias.		179.		
	690	3898	4	449	17
	691	3899	5	450	18

An.añ Chr̄m	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorum duces & pontifi.		Romanorū conſules	Alexandriæ Aegypti reges	
	692	3900	6		451	19	
60	693	3901	7		452	20	
	Olympias.		180.				
	694	3902	8		453	21	
	695	3903	9		454	22	
	696	3904	10		455	23	
	697	3905	11		456	24	
	Olympias.		181.				
55	698	3906	12		457	25	
	699	3907	13		458	26	
	700	3908	14		459	27	
	701	3909	15		460	28	
	Olympias.		182.				
	702	3910	16		461	29	
50	703	3911	17		462	30	
	704	3912	18		463	1	Cleopatra
	705	3913	19		464	2	an.20.m.5.
	Olympias.		183.				
	706	3914	20		1 Caius Iu-	3	Anno.3.Olympiadis.183.
	707	3915	21		2 lius Cæ-	4	Iulius Cęſar emendauit calē-
45	708	3916	22	B	3 ſar an.3.	5	darium: & tunc calendis Ia-
	709	3917	23	A	4 men.7.	6	nuarii fuit luna prima in ſab-
	Olympias.		184.				bato: ideo litera dn̄icalis B,
	710	3918	24	G	Vacat ipe.	7	contigit eo anno.
	711	3919	25	F E	1 Octauianꝰ	8	Intercalatio facta eſt per ſa-
	712	3920	26	D	2 Auguſtus	9	cerdotes de triēnio in trien-
40	713	3921	27	C	3 an.56.	10	nium cōtra iuſſionem Cæ-
	Olympias.		185.		men.7.		ſaris, qui iuſſerat eam quar-
	714	3922	28	B A	4	11	to quolibet anno fieri.
	715	3923	29	G	5	12	
	716	3924	30	F	6	13	
	717	3925	31	E D	7	14	
	Olympias.		186.				
35	718	3926	32	C	8	15	
	719	3927	33	B	9	16	
	720	3928	34	A G	10	17	
	721	3929	1 Herodes	F	11	18	
			Aſcalonita an.37.				

An. añ Chrm	An. vrb.	Anni mūdi	Iudæorum duces & pōti.	Imperatores Romani		Alexandriæ Aegypti reges
	Olympias.		187.			
	722	3930	2	E	12	19
30	723	3931	3	D C	13	20
	724	3932	4	B	14	Aegypti regnū, quod
	725	3933	5	A	15	fuit in Alexandria de-
	Olympias.		188.			ſtructū eſt. Tunc Mo-
	726	3934	6	G F	16	narchia Auguſti cœpit
Hic Vitruuius	727	3935	7	E	17	apud Ægyptios & Grę-
25	728	3936	8	D	18	cos. Sed apud Roma-
	729	3937	9	C B	19	nos poſtea biennio &
	Olympias.		189.			quinq; menſibus ini-
	730	3938	10	A	20	tium ſumpſit: qn̄ reuer-
	731	3939	11	G	21	ſus Octauianus, Ro-
	732	3940	12	F E	22	mam cum triūpho in-
20	733	3941	13	D	23	greſſus eſt: & tūc appel-
	Olympias.		190.			latus eſt Auguſtꝰ: An-
	734	3942	14	C	24	no videlicet ab vrbe cō-
	735	3943	15	B A	25	dita. 726.
	736	3944	16	G	26	
	737	3945	17	F	27	
	Olympias.		191.			
15	738	3946	18	E D	28	
	739	3947	19	C	29	
	740	3948	20	B	30	
	741	3949	21	A G	31	
	Olympias.		192.			
	742	3950	22	F	32	
10	743	3951	23	E	33	
	744	3952	24	D C	34	Auguſtus iuſſit. 12. an-
	745	3953	25	B	35	nos ſine intercalatione
	Olympias.		193.			trāſigere ad emendatio-
	746	3954	26	A	36	nem temporum, quia
	747	3955	27	G	37	tres intercalationes pri-
5	748	3956	28	F	38	us indebite factæ fue-
	749	3957	29	E	39	rant à ſacerdotibus.
	Olympias.		194.			
	750	3958	30	D	40	Indictiones Romanoꝝ
						ꝑ tria luſtra cœperunt.

Indi/tiões	Anni vrbis	Anni Mũdi	Iudęorum reges		Imperatores Romani	
2	751	3959	31	C	41	
3	752	3960	32	B	42	Chriſtus de ſpũ ſcõ cõceptus eſt.
ℂ 4	753	primus annus Chriſti.	33	A	43	Naſcitur ex Maria virgine dñs Ieſus.

Ieſus Chriſtus in ciuitate Nazareth concipitur anno tertio in dimidio currente Olympia. 194. Deinde nouem menſibus exactis naſcitur in Bethleem Iudæ anno quarto prędictæ olympiadis inchoato tribus menſibus videlicet octauo calendas Ianuarii: & tunc incipit primus annus vitæ Chriſti: à quo tempore hic enumerantur anni domini.

	Olympias.		195.			
5	754	2	34	G	44	
6	755	3	35	F	45	
7	756	4	36	E	46	Hucuſq; emendatio Augu/ſti.
8	757	5	37	D	47	
	Olympias.		196.			
9	758	6	1 Archelaus	C	48	Relatio pueri Ieſu ex Aegy/pto.
10	759	7	2 an.9.	B	49	
11	760	8	3	A G	50	
12	761	9	4	F	51	
	Olympias.		197.			
13	762	10	5	E	52	
14	763	11	6	D	53	
15	764	12	7	C B	54	Remanſit puer Ieſus in templo.
1	765	13	8	A	55	
	Olympias.		198.			
2	766	14	9	G	56	
3	767	15	1 Herodes	F	57	
4	768	16	2 Tetrar/	E D	1 Tyberius	
5	769	17	3 cha ã.24.	C	2 an.22.& ferè m.7.	Solis facta defectio menſe Februario: quo anno Mathe/matici à Tyberio vrbe pelluntur, vt annotat Herman/nus contractus.
	Olympias.		199.			
6	770	18	4	B	3	
7	771	19	5	A	4	
8	772	20	6	G F	5	
9	773	21	7	E	6	
	Olympias.		200.			
10	774	22	8	D	7	
11	775	23	9	C	8	

Indi- tiões	Anni vrbis	An. dñi	Iudæorũ reges	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
12	776	24	10		B A	9	
13	777	25	11		G	10	
Olympias. 201.							
14	778	26	12		F	11	
15	779	27	13		E	12	
1	780	28	14		D C	13	
2	781	29	15		B	14	
Olympias. 202.							
3	782	30	16		A	15	Baptiſmus Chriſti.
4	783	31	17		G	16	
5	784	32	18		F E	17	
6	785	33	19	1 Petrus	D	18	Paſſio Chriſti & reſurre-
Olympias 203.				an. 37.			ctio. Tunc Iacobus Al-
7	786	34	20	2	C	19	phei ordinatus epſ Hiero
8	787	35	21	3	B	20	ſolymis præfuit an. 30.
9	788	36	22	4	A G	21	Terminus & finis hebdo
10	789	37	23	5	F	22	madum Danielis; cõple-
Olympias. 204.							to anno domini. 36.
11	790	38	24	6	E	1	Caius.
12	791	39	1 Agrippa	7	D	2	Caligula an. 3. m. 10. d. 8.
13	792	40	2 Priſcus	8	C B	3	
14	793	41	3 an. 7.	9	A	4	
Olympias. 205.							
15	794	42	4	10	G	1	Claudius an. 13.
1	795	43	5	11	F	2	men. 8. d. 19.
2	796	44	6	12	E D	3	
3	797	45	7	13	C	4	Petrus aplſ Romanã fun
Omlypias. 206.							dauit eccleſiã. Quo anno
4	798	46	1 Agrippa	14	B	5	Marcus euãgeliſta Aegy-
5	799	47	2 Iunior	15	A	6	pto & Alexandriæ Chri-
6	800	48	3 an. 27.	16	G F	7	ſtum annunciat: ibiq; ſe-
7	801	49	4	17	E	8	dem tenuit an. 20.
Olympias. 207.							
8	802	50	5	18	D	9	
9	803	51	6	19	C	10	
10	804	52	7	20	B A	11	
11	805	53	8	21	G	12	

Indi/tiões	Anni vrbis	An. dñi	Iudæoꝝ reges	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
	Olympias.		208.				
12	806	54	9	22	F	13	
13	807	55	10	23	E	14	
14	808	56	11	24	D C	1	Nero an. 14.
15	809	57	12	25	B	2	
	Olympias.		209.				
1	810	58	13	26	A	3	
2	811	59	14	27	G	4	
3	812	60	15	28	F E	5	
4	813	61	16	29	D	6	
	Olympias.		210.				
5	814	62	17	30	C	7	
6	815	63	18	31	B	8	Iacobus frater dñi occiditur.
7	816	64	19	32	A G	9	Simon qui & Symeon filius
8	817	65	20	33	F	10	Cleophę germani Ioſeph eṗs
	Olympias.		211.				ordinatus Hieroſolymis pſuit
9	818	66	21	34	E	11	an. 47. vſq; ad an. dñi. 110.
10	819	67	22	35	D	12	
11	820	68	23	36	C B	13	
12	821	69	24	37	A	14	
	Olympias.		212.	Petrus apłs: &		Paulus doctor gentiũ martyrio co/	
13	822	70	25	1 Linus	G	1	Galba Otho vitelliꝰ (ronant
14	823	71	26	2 an. 11.	F	1	Veſpaſianus an. ferè. 10.
15	824	72	27	3	E D	2	Hieruſalem euerſa eſt anno. 2.
1	825	73	Finis regni	4	C	3	ferè completo Veſpaſiani. 8.
	Olympias. 213.		Iudęoꝝ.				die Septembris, vt dicit Ioſe/
2	826	74		5	B	4	phus li. 7. de bello Iudaico.
3	827	75		6	A	5	
4	828	76		7	G F	6	
5	829	77		8	E	7	
	Olympias.		214.				
6	830	78		9	D	8	
7	831	79		10	C	9	
8	832	80		11	B A	10	
9	833	81		1 Cletus	G	1	Titus an. 2. m. 2. d. 20.
	Olympias.		215.	an. 11.			
10	834	82		2 mẽ. 7.	F	2	

Indi/tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani			
11	835	83	3	1 Domitia/	E		
12	836	84	4	2 nus an. 15	D	C	
13	837	85	5	3 men. 5.	B		
	Olympias.		216.				
14	838	86	6	4	A		
15	839	87	7	5	G		
1	840	88	8	6	F	E	
2	841	89	9	7	D		
	Olympias.		217.				
3	842	90	10	8	C		
4	843	91	11	9	B		
5	844	92	12	10	A	G	
6	845	93	1 Clemēs. 1.	11	F		
	Olympias. 218. an. 9. m. 6.						
7	846	94	2	12	E		
8	847	95	3	13	D		
9	848	96	4	14	C	B	
10	849	97	5	15	A		
	Olympias.		219.	(m. 4.			
11	850	98	6	1 Nerua ā. 1.	G		
12	851	99	7	1 Traianꝰ ā.	F		
13	852	100	8	2 19. m. 6.	E	D	
14	853	101	9	3	C		Ioannes euãgeliſta
	Olympias.		220.				cum eſſet an. 99.
15	854	102	10	4	B		migrauit ad Chri/
1	855	103	1 Anacletus	5	A		ſtũ inchoato mox
2	856	104	2 an. 9. m. 7.	6	G	F	anno dñi. 100. die
3	857	105	3	7	E		27. Decembris.
4	Olympias.		221.				
5	858	106	4	8	D		
6	859	107	5	9	C		
7	860	108	6	10	B	A	
	861	109	7	11	G		
	Olympias.		222.				
8	862	110	8	12	F		Simon vel Symeon

Simon vel Symeon Cleophe cum p̄fuiſſet Hieroſolymis an. 47. & eſſet an. 120. ſub Tra/iano principe apud Atticũ cõſularē crucifigit, vt ait Euſe. li. 3. ca. 26. hiſt. eccle. Sequēti anno Ignatius ep̄s Antiochenus martyrio coronat.

	Indi-tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
	9	863	111	9	E	13	
	10	864	112	10	D C	14	
	11	865	113	1 Euariſt9ã.9.	B	15	
	Olympias.223. m.3.						
	12	866	114	2	A	16	
	13	867	115	3	G	17	
	14	868	116	4	F E	18	
	15	869	117	5	D	19	
	Olympias. 224.						
	1	870	118	6	C	20	
	2	871	119	7	B	1	Adrianus Helius an.20.
	3	872	120	8	G	2	men.11.
	4	873	121	9	A F	3	
	Olympias. 225.						
	5	874	122	1 Alexãder.1.	E	4	
	6	875	123	2 an.7.m.5.	D	5	Christi anni — 3960
	7	876	124	3	C B	6	130
	8	877	125	4	A	7	à mundi exordio 4090
	Olympias. 226.						460
	9	878	126	5	G	8	Alexandri mort. 3630
	10	879	127	6	F	9	
	11	880	128	7	E D	10	
	12	881	129	1 Xyſtus.1.ã.9.	C	11	
	Olympias.227. m.10.						
4090 -	13	882	130	2	B	12	— Obseruauit Ptolemaus maximam solis declinat.
4091 -	14	883	131	3	A	13	
4092 -	15	884	132	4	G F	14	Ptolemæus Alexandrinus
4093 -	1	885	133	5	E	15	Aſtrologus floret.
	Olympias. 228						
4094 -	2	886	134	6	D	16	
4095 -	3	887	135	7	C	17	— Anno isto Tolomeus obseruauit multa ut in Almagesto paret, ubi Augem solis inuenit in signo II. in gra: 5.30.
4096 -	4	888	135	8	B A	18	
4097 -	5	889	137	9	G	19	Hieruſalem ſubuerſa per
	Olympias. 229.						Adrianum, inſtauratur.
4098 -	6	890	138	10	F	20	
4099 -	7	891	139	1 Theleſſorus	E	21	
4100 -	8	892	140	2 ã.10.m.8.	D C	1	Antoninus Pius an.23. Hic Ptolomaus de motu siderum

Indi- tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
9	893	141	3	B	2	
	Olympias.		230.			
10	894	142	4	A	3	Solis computatio per Ptolemæum anno tertio Antonini Pii ſm Albategni.c.27.
11	895	143	5	G	4	
12	896	144	6	F E	5	
13	897	145	7	D	6	
	Olympias.		231.			
14	898	145	8	C	7	
15	899	147	9	B	8	
1	900	148	10	A G	9	
2	901	149	11	F	10	
	Olympias.		232.			
3	902	150	1 Iginus an.	E	11	
4	903	151	2 4.d.2.	Ɔ D	12	
5	904	152	3	B	13	
6	905	153	4	A	14	
	Olympias.		233.			
7	906	154	1 Pius.1.an.	G	15	Statuit Pius vt reſurrectio Domini die dñica celebrerẽ: Quod à pluribus poſtea pontificibus confirmatum eſt.
8	907	155	2 9.m.5.	F	16	
9	908	156	3	E D	17	
10	909	157	4	C	18	
	Olympias.		234.			
11	910	158	5	B	19	
12	911	159	6	A	20	
13	912	160	7	G F	21	
14	913	161	8	E	22	
	Olympias.		235.			
15	914	162	9	D	23	M.Antonius Verus an. 1[illegible].
1	915	163	1 Anicetus an.	C	1	
2	916	264	2 9.m.8.	B A	2	
3	917	165	3	G	3	
	Olympias.		236.			
4	918	166	4	F	4	
5	919	167	5	E	5	
6	920	168	6	D C	6	
7	921	169	7	B	7	
	Olympias.		237.			

Inditiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
8	922	170	8	A	8	
9	923	171	9	G	9	
10	924	172	10	F E	10	
11	925	173	1 Soter an. 9.	D	11	
	Olympias.		238.			
12	926	174	2	C	1	Annius Antoninus ã.7. Ingens peſtilẽtia per totum orbẽ.
13	927	175	3	B	2	
14	928	176	4	A G	3	
15	929	177	5	F	4	
	Olympias.		239.			
1	930	178	6	E	5	
2	931	179	7	D	6	
3	932	180	8	C B	7	
4	933	181	9	A	1	Commodus an. 12. m. 8.
	Olympias.		240.			
5	934	282	1 Eleuterius an	G	2	
6	935	283	2 14. m. 11.	F	3	
7	936	184	3	E D	4	
8	937	185	4	C	5	
	Olympias.		241.			
9	938	186	5	B	6	
10	939	187	6	A	7	
11	940	188	7	G F	8	
12	941	189	8	E	9	
	Olympias.		242.			
13	942	190	9	D	10	
14	943	191	10	C	11	
15	944	192	11	B A	12	
1	945	193	12	G	13	
	Olympias.		243.			
2	946	194	13	F	1	Helius Pertinax Didius Iulianus. Seuerus an. 18.
3	947	195	14	E	1	
4	948	196	15	D C	2	
5	949	197	1 Victor an.	B	3	
	Olympias. 244.		10. m. 1.			
6	950	198	2	A	4	
7	951	199	3	G	5	

Indictiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
8	952	200	4	F E	6	
9	953	201	5	D	7	
	Olympias.		245.			
10	954	202	6	C	8	
11	955	203	7	B	9	
12	956	204	8	A G	10	
13	957	205	9	F	11	
	Olympias.		246.			
14	958	206	10	E	12	
15	959	207	1 Zepherinus	D	13	
1	960	208	2 an.7.	C B	14	
2	961	209	3	A	15	
	Olympias.		247.			
3	962	210	4	G	16	
4	953	211	5	F	17	
5	964	212	6	E D	18	
6	965	213	7	C	1	Antoninus Caracalla an.6.men.2.
	Olympias.		248.			
7	966	214	1 Caliſtus	B	2	
8	967	215	2 an.6.m.1.	A	3	
9	968	216	3	G F	4	
10	969	217	4	E	5	
	Olympias.		249.			
11	970	218	5	D	6	
12	971	219	6	C	1	Macrinus an.1.m.2.
13	972	220	1 Vrban⁹.1.	B A	1	Aurelius Antoninus an.4. heliogabalus
14	973	221	2 an.4.m.7.	G	2	
	Olympias.		250.			
15	974	222	3	F	3	
1	975	223	4	E	4	In palęſtina Nichopolis, quæ prius Emaus dicebatur, vrbs condita eſt.
2	976	224	5	D C	1	Alexãder Mãmeę an.13.
3	977	225	1 Põtian⁹ an. 9.m.2.	B	2	
	Olympias.		251.			
4	978	226	2	A	3	
5	979	227	3	G	4	
6	980	228	4	F E	5	
7	981	229	5	D	6	

Indi/tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		
	Olympias.		252.				
8	982	230	6	C	7		
9	983	231	7	B	8		
10	984	232	8	A G	9		
11	985	233	9	F	10		
	Olympias.		253.				
12	986	234	1 Antherus	E	11		
13	987	235	2 an.5.m.3	D	12		
14	988	236	3	C B	13		
15	989	237	4	A	1	Maximinus an. 3.	
	Olympias.		254.				
1	990	238	5	G	2		
2	991	239	1 Fabianus	F	3		
3	992	240	2 an.13.	E D	1.	Balbinus,& Puppienus.	
4	993	241	3	C	1	Gordianus an. 6.	
	Olympias.		255.				
5	994	242	4	B	2		
6	995	243	5	A	3		
7	896	244	6	G F	4		
8	997	245	7	E	5		
	Olympias.		256.				
9	998	246	8	D	6		
10	999	247	9	C	1	Philippus	Hic primus oĩum
11	1000	248	10	B A	2	an.5.	ex Romanis im/
12	1001	249	11	G	3		peratoribus chri/
	Olympias.		257.				ſtianus fuit. An/
13	1002	250	12	F	4		no eius. 2. mille/
14	1003	251	13	E	5		ſimus annus Ro/
15	1004	252	1 Corneliꝰ D	C	1.	Decius	manæ vrbis exple-
1	1005	253	2 an.2.	B	2	an.2.	tus eſt.
	Olympias.		258.				
2	1006	254	1 Lucius an.	A	1	Gallus,& Vo-	Peſtilens morbus
3	1007	255	2 2.m.10.	G	2	luſianus ã.2.	totius orbis mul/
4	1008	256	3	F E	1.	Valerianus	tas prouincias oc
5	1009	257	1 Stephanus	D	2	cum Galieno	cupauit.
	Olympias. 259.		ã.7.m.10.			an.15.	
6	1010	258	2	C	3		

Indictiões	Anni vrbis	Anni Dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
7	1011	259	3	B	4	
8	1012	260	4	A G	5	
9	1013	261	5	F	6	
	Olympias.		260.			
10	1014	262	6	E	7	
11	1015	263	7	D	8	
12	1016	264	8	C B	9	
13	1017	265	1 Xyſtus. 2.	A	10	
	Olympias. 261.		ā. 1. m. 11.			
14	1018	266	2	G	11	
15	1019	267	1 Dionyſius	F	12	
1	1020	268	2 ā. 6. m. 3.	E D	13	
2	1021	269	3	C	14	
	Olympias.		262.			
3	1022	270	4	B	15	
4	1023	271	5	A	1	Claudius an. 1. m. 8.
5	1024	272	6	G F	2	
6	1025	273	1 Felix. 1. an.	E	1	Aurelianus an. 5. m. 6.
	Olympias. 263.		2. m. 5.			
7	1026	274	2	D	2	
8	1027	275	3	C	3	
9	1028	276	1 Euticianus	B A	4	
10	1029	277	1 Gaius ā. 10.	G	5	
	Olympias. 264.		men. 8.			
11	1030	278	2	F	6	
12	1031	279	3	E	1	Tacitus m. 6. Florianꝰ m. 2.
13	1032	280	4	D C	1	Probus an. 6. m. 4.
14	1033	281	5	B	2	
	Olympias.		265.			
15	1034	282	6	A	3	
1	1035	283	7	G	4	
2	1036	284	8	F E	5	
3	1037	285	9	D	6	Aera Diocletiani iuxta Aſtrologos ab anno dñi 285. ſumit initium.
	Olympias.		266.			
4	1038	286	10	C	1	Charus an. 2.
5	1039	287	11	B	2	
6	1040	288	1 Marcellinꝰ an. 6. m. 11.	A G	1	Diocletianꝰ an. 20.

Indi/tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
7	1041	289	2	F	2	
	Olympias.		267.			
8	1042	290	3	E	3	
9	1043	291	4	D	4	Aegyptum Achileus obti/
10	1044	292	5	C B	5	nuit. Quare Conſtantius &
11	1045	293	6	A	6	Galerius Maximianus Cæ/
	Olympias.		268.			ſares aſſumũtur in regnum.
12	1046	294	7 Vacat ſedes	G	7	
13	1047	295	1 an.7.m.6.	F	8	
14	1048	296	2	E D	9	
15	1049	297	3	C	10	
	Olympias.		269.			
1	1050	298	4	B	11	
2	1051	299	5	A	12	
3	1052	300	6	G F	13	
4	1053	301	7	E	14	
	Olympias.		270.			
5	1054	302	1 Marcellus	D	15	
6	1055	303	2 an.5.m.1.	C	16	
7	1056	304	3	B A	17	
8	1057	305	4	G	18	
	Olympias.		271.			
9	1058	306	5	F	19	
10	1059	307	1 Euſebiꝰ an.	E	20	
11	1060	308	2 3.m.7.	D C	1	Galerius an.2.
12	1061	309	3	B	2	
	Olympias.		272.			
13	1062	310	4	A	1	Conſtantinus magnus
14	1063	311	1 Melchiades	G	2	an.30.m.10.
15	1064	312	2 ã.4.m.2.	F E	3	
1	1065	313	3	D	4	
	Olympias.		273.			
2	1066	314	4	C	5	
3	1067	315	1 Sylueſter. r.	B	6	
4	1068	316	2 an.23.	A G	7	
5	1069	317	3	F	8	
	Olympias.		274.			

Indi/tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
6	1070	318	4	E	9	
7	1071	319	5	D	10	
8	1072	320	6	C B	11	
9	1073	321	7	A	12	
	Olympias.		275.			
Ⅽ 10	1074	322	8	G	13	Primum Concilium Nicenū.
11	1075	323	9	F	14	
12	1076	324	10	E D	15	
13	1077	325	11	C	16	
	Olympias.		276.			
14	1078	326	12	B	17	
15	1079	327	13	A	18	
1	1080	328	14	G F	19	
2	1081	329	15	E	20	
	Olympias.		277.			
3	1082	330	16	D	21	
4	1083	331	17	C	22	
5	1084	332	18	B A	23	
6	1085	333	19	G	24	
	Olympias.		278.			
7	1086	334	20	F	25	
8	1087	335	21	E	26	
9	1088	336	22	D C	27	
10	1089	337	23	B	28	
	Olympias.		279.			
11	1090	338	1 Marcus an.	A	29	
12	1091	339	2 2.m.8.	G	30	
13	1092	340	3	F E	31	Conſtantinus ſecundus.
14	1093	341	1 Iulius.1.	D	1	Conſtantius & Cōſtans an. 24.m.5.d.12.
	Olympias. 280.		ā.15.m.5.			
15	1094	342	2	C	2	Anno. 3. imperii Conſtantinus ſecundus occiditur.
1	1095	343	3	B	3	
2	1096	344	4	A G	4	
3	1097	345	5	F	5	
	Olympias.		281.			
4	1098	346	6	E	6	
5	1099	347	7	D	7	

Indictiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani		
6	1100	348	8	8	C B	
7	1101	349	9	9	A	
	Olympias.		282.			
8	1102	350	10	10	G	
9	1103	351	11	11	F	
10	1104	352	12	12	E D	
11	1105	353	13	13	C	Anno. 13. imperii
	Olympias.		283.			Conſtans occidit.
12	1106	354	14	14	B	
13	1107	355	15	15	A	
14	1108	356	16	16	G F	
15	1109	357	1 Liberius	17	E	
	Olympias. 284.		ā.6.m.2.			
1	1110	358	2	18	D	
2	1111	359	3	19	C	
3	1112	360	4	20	B A	
4	1113	361	5	21	G	S. Antonius centeſi-
	Olympias.		285.			mo quinto ętatis an
5	1114	362	6 (m.3.	22	F	no in eremo morit.
6	1115	363	1 Felix ā.1.	23	E	
7	1116	364	7 Liberius	24	D C	
8	1117	365	8 iterū ā.6.	1 Iulianus	B	
	Olympias.		286.	an.1.m.7.		
9	1118	366	9	2 (m.7.	A	
10	1119	367	10	1 Iouinianꝰ	G	
11	1120	368	11	1 Valētinia	F E	
12	1121	369	12	2 nus & Va	D	Terremotu per totū
	Olympias.		287.	lens ā.10.		orbē facto mare litꝰ
13	1122	370	1 Damaſus	3	C	egreditur: & Siciliæ
14	1123	371	2 an.18.	4	B	multarumq; inſula-
15	1124	372	3	5	A G	rum vrbes, & innu-
1	1125	373	4	6	F	merabiles populos
	Olympias.		288.			oppreſſit.
2	1126	374	5	7	E	
3	1127	375	6	8	D	
4	1128	376	7	9	C B	
5	1129	377	8	10	A	

Indictiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
	Olympias.		289.			Ambroſius Medio/
6	1130	378	9	G	1 Valens	lani eps ordinatur.
7	1131	379	10	F	2 an.4.	
8	1132	380	11	E D	3	
9	1133	381	12	C	4	
	Olympias.		290.			(lentinianus.
10	1134	382	13	B	1 Gratianus	Theodoſius & Va/
11	1135	383	14	A	2 an.6.	rSecundum Conci
12	1136	384	15	G F	3	lium Conſtantino/
13	1137	385	16	E	4	politanum.
	Olympias.		291.			
14	1138	386	17	D	5	
15	1139	387	18	C	6	
1	1140	388	1 Siricius	B A	1 Valẽtinia-	Corpora ſcõꝝ mar/
2	1141	389	2 ã.14.m.3.	G	2 nus cum	tyrum Geruaſii &
	Olympias.		292.		Theodoſio	Protaſii Mediolani
3	1142	390	3	F	3 an.7.	ab Ambroſio reper/
4	1143	391	4	E	4	ta ſunt.
5	1144	392	5	D C	5	
6	1145	393	6	B	6	
	Olympias.		293.			
7	1146	394	7	A	7	
8	1147	395	8	G	1 Theodoſius cum	
9	1148	396	9	F E	2 Arcadio & Ho/	
10	1149	397	10	D	3 norio an.3.	
	Olympias.		294.			
11	1150	398	11	C	1 Arcadius cũ Honorio an. 13.	
12	1151	399	12	B	2	
13	1152	400	13	A G	3 Sanctus Martin⁹ ætatis an.81.	
14	1153	401	14	F	4 epiſcopatus vero. 26. obiit vt	
	Olympias.		295.		ait Gregorius Turonenſis.	
15	1154	402	1 Anaſtaſi⁹.1.	E	5	
1	1155	403	2 an.3.	D	6	
2	1156	404	3	C B	7	
3	1157	405	1 Innocẽti⁹.1.	A	8	
	Olympias.		296. ã.15.m.2.			
4	1158	406	2	G	9	

Indi- tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	
5	1159	407	3	F	10	Radagaſus Schyta cum ducentis
6	1160	408	4	E D	11	millibus Gothorũ Italiã inuadit:
7	1161	409	5	C	12	& multis vrbibus vaſtatis cõcluſus
	Olympias.		297.			in mõtibus Feſulanis cũ oĩbus ſuis
8	1162	410	6	B	13	interiit. S. Alexius obiit.
9	1163	411	7	A	1	Honorius cũ Theodoſio an. 16.
10	1164	412	8	G F	2	Roma capitur à Gothis duce
11	1165	413	9	E	3	Alarico. 9. calendas Septemb.
	Olympias.		298.			
12	1165	414	10	D	4	
13	1167	415	11	C	5	
14	1168	416	12	B A	6	
15	1169	417	13	G	7	Inuentio corporis ſancti Stepha-
	Olympias.		299.			ni protomartyris.
1	1170	418	14	F	8	
2	1171	419	15	E	9	
3	1172	420	1 Zoſimus	D C	10	
4	1173	421	2 ã. 2. m. 6.	B	11	
	Olympias.		300.			
5	1174.	422	3	A	12	Sanctus Hieronymus presbyter
6	1175	423	1 Bonifaciꝰ. 1.	G	13	moritur.
7	1176	424	2 an. 3. m. 7.	F E	14	
8	1177	425	3	D	15	
	Olympias.		301.			
9	1178	426	1 Celeſtinꝰ. 1.	C	16	
10	1179	427	2 an. 8. m. 5.	B	1	Theodoſius iunior cum Valen-
11	1180	428	3	A G	2	tiniano filio an. 26.
12	1181	429	4	F	3	
	Olympias.		302.			
13	1182	430	5	E	4	
14	1183	431	6	D	5	
15	1184	432	7	C B	6	
1	1185	433	8	A	7	Tertium Concilium Epheſinum
	Olympias.		303.			celebratur.
2	1186	434	1 Xyſtus. 3.	G	8	
3	1187	435	2 an. 9.	F	9	
4	1188	436	3	E D	10	

Indi-tiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani	Imperatores Romani			
5	1189	437	4	11	C		
	Olympias.		304.				
6	1190	438	5	12	B		
7	1191	439	6	13	A		
8	1192	440	7	14	G	F	Sanctus Auguſtinus epiſcopus morit̃ ſm Sigebertum.
9	1193	441	8	15	E		
	Olympias.		305.				
10	1194	442	9	16	D		
11	1195	443	1 Leo. 1. an.	17	C		
12	1196	444	2 20. m. 10.	18	B	A	
13	1197	445	3	19	G		
	Olympias.		306.				
14	1198	446	4	20	F		
15	1199	447	5	21	E		
1	1200	448	6	22	D	C	
2	1201	449	7	23	B		
	Olympias.		107.				
3	1202	450	8	24	A		
4	1203	451	9	25	G		
5	1204	452	10	26	F	E	
6	1205	453	11	1 Martian9 an. 7.	D		
	Olympias.		308.				
7	1206	454	12	2	C		Attila Italiã aggreſſus oẽs penè eius ciuitates inuaſit. Sed Leone papa rogãte inde diſceſſit; atq; anno ſequenti ſanguine de naribus in lecto ſuffocatus eſt.
8	1207	455	13	3	B		
9	1208	456	14	4	G	A	
10	1209	457	15	5	F		
	Olympias.		309.				
11	1210	458	16	6	E		
12	1211	459	17	7	D		
13	1212	460	18	1 Leo. 1.	C	B	
14	1213	461	19	2 an. 16.	A		
	Olympias.		310.				
15	1214	462	20	3	G		
1	1215	463	21	4	F		
2	1216	464	1 Hilarius an.	5	E	D	
3	1217	465	2 6. men. 3.	6	C		
	Olympias.		311.				

q̃rtū cōciliū Calcedonēſe

Indictiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani			
4	1218	466	3		B	7		
5	1219	467	4		A	8		
6	1220	468	5	G	F	9		
7	1221	469	6		E	10		
	Olympias.		312.					
8	1222	470	1 Simplicius		D	11		
9	1223	471	2 ā.14.m.6.		C	12		
10	1224	472	3	B	A	13		
11	1225	473	4		G	14		
	Olympias.		313.					
12	1226	474	5		F	15		
13	1227	475	6		E	16		
14	1228	476	7	D	C	1	Zeno an. 17.	
15	1229	477	8		B	2		
	Olympias.		314.					
1	1230	478	9		A	3		
2	1231	479	10		G	4		
3	1232	480	11	F	E	5		
4	1233	481	12		D	6		
	Olympias.		315.					
5	1234	482	13		C	7		
6	1235	483	14		B	8		
7	1236	484	15	A	G	9		
8	1237	485	1 Felix. 3. an.		F	10		
	Olympias. 316.		6.m.11.					
9	1238	486	2		E	11		
10	1239	487	3		D	12		
11	1240	488	4	C	B	13		
12	1241	489	5		A	14		
	Olympias.		317.					
13	1242	490	6		G	15		
14	1243	491	7		F	16		
15	1244	492	1 Gelaſiꝰ an.	E	D	17		
1	1245	493	2 6.m.10.		C	1	Anaſtaſiꝰ	Inuētio cryptę ſancti
	Olympias.		318.				an. 26.	Michaelis archāgeli
2	1246	494	3		B	2		in mōte Gargano an.
3	1247	495	4		A	3		2. Gelaſii. 1. vt anno
								tat Sigebertus.

Indi- ctiões	Anni vrbis	Anni dñi	Pontifices Romani				Imperatores Romani		Olympiades.
4	1248	495	5		G	F	4		
5	1249	497	6			E	5		
6	1250	498	7			D	6		319
7	1251	499	1	Anaſtaſius		C	7		
8	1252	500	2	an.1.m.9.	B	A	8		
9	1253	501	1	Sĩmacus		G	9		
10	1254	502	2	an.15.		F	10		320
11	1255	503	3	men.7.		E	11		
12	1256	504	4		D	C	12		
13	1257	505	5			B	13		
14	1258	506	6			A	14		321
15	1259	507	7			G	15		
1	1260	508	8		F	E	16		
2	1261	509	9			D	17		
3	1262	510	10			C	18		322
4	1263	511	11			B	19		
5	1264	512	12		A	G	20		
6	1265	513	13			F	21		
7	1266	514	14			E	22		323
8	1267	515	15			D	23		
9	1268	556	16		C	B	24		
10	1269	517	1	Hormiſda		A	25		
11	1270	518	2	an.9.		G	26		324
12	1271	519	3			F	1	Iuſtinus.1.an.9.	
13	1272	520	4		E	D	2		
14	1273	521	5			C	3	Boetius Theodorici	
15	1274	522	6			B	4	iuſſu cũ Sĩmaco ſena-	325
1	1275	523	7			A	5	tore,& alus præſtanti-	
2	1276	524	8		G	F	6	bus viris interficitur.	
3	1277	525	9			E	7		
4	1278	526	1	Ioãnes.1.		D	8		326
5	1279	527	2	an.2.m.9.		C	9		
6	1280	528	3		B	A	1	Iuſtinianus.1.an.38.	
7	1281	529	1	Felix.4.an.		G	2		
8	1282	530	2	4.men.2.		F	3		327
9	1283	531	3			E	4		

Indi/tiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym/piades.
10	532	4	D C	5	Dionyſius abbas Romanus inſi/	
11	533	1 Bonifacius.2.	B	6	gnis cõputiſta floret: qui cyclum	
12	534	2 an.1.m.11.	A	7	paſchalẽ inſtituit ab æra Diocle/	328
13	535	1 Ioãnes.2.an.	G	8	tiani annis. 248. vt ait Victor	
14	536	2 1.m.5.	F E	9	Vticenſis epiſcopus: & à natiui/	
15	537	1 Agapit⁹.1.ã.1.m.3.	D	10	tate domini annis. 532.	
1	538	1 Syluerius an.	C	11		329
2	539	2 1.m.7.	B	12	Fames per Italiam adeo ingens	
3	540	1 Vigilius	A G	13	fuit, vt membra humana come/	
4	541	2 an.16.m.6.	F	14	derentur, vt ſcribit Datius Me/	
5	542	3	E	15	diolanenſis præſul.	330
6	543	4	D	16		
7	544	5	C B	17		
8	545	6	A	18		
9	545	7	G	19		331
10	547	8	F	20	Totila Gothorum Rex ciuita/	
11	548	9	E D	21	tates Italię multis cladibus affli	
12	549	10	C	22	xit: cuius iuſſu Herculanus Peru	
13	550	11	B	23	ſinorum eps capite truncatur. &	332
14	551	12 5.cõcilium	A	24	poſt.xl.dies integer cum capite	
15	552	13 Conſtãtino	G F	25	reperitur.	
1	553	14 politanum.	E	26		
2	554	15	D	27		333
3	555	16	C	28		
4	556	17	B A	29		
5	557	1 Pelagius.1.	G	30		
6	558	2 an.4.m.10.	F	31		334
7	459	3	E	32		
8	560	4	D C	33		
9	561	5	B	34		
10	562	1 Ioãnes.3.an.	A	35		335
11	563	2 12.m.11.	G	36		
12	564	3	F E	37		
13	565	4	D	38		
14	566	5	C	1	Iuſtinus.2.an.11.	
15	567	6	B	2		336

Inditiões	Anni dñi	Pontifices	Romani		Imperatores	Romani	Olympiades.
1	568	7		A G	3		
2	569	8		F	4		
3	570	9		E	5		337
4	571	10		D	6		
5	572	11		C B	7		
6	573	12		A	8		
7	574	13	(m.10.	G	9		338
8	575	1	Vacat ſedes	F	10		
9	576	1	Bñdictus.1.	E D	11		
10	577	2	an.4.m.2,	C	1	Tyberius.2.an.7.	
11	578	3		B	2		339
12	579	4		A	3		
13	580	1	Pelagius	G F	4		
14	581	2	an.11.	E	5		
15	582	3		D	6		340
1	583	4		C	7		
2	584	5		B A	1	Mauritius an.20.	
3	585	6		G	2		
4	586	7		F	3		341
5	587	8		E	4		
6	588	9		D C	5		
7	589	10		B	6		
8	590	11		A	7		342
9	591	1	Gregorius.1.	G	8		
10	592	2	an.13.m.6.	F E	9		
11	593	3	d.10.	D	10		
12	594	4		C	11		343
13	595	5		B	12		
14	596	6		A G	13		
15	597	7		F	14		
1	598	8		E	15		344
2	599	9		D	16		
3	600	10		C B	17	Britania ad Chriſti fidem Gre-	
4	601	11		A	18	gorio pōtifice ꝓcurāte cōuertit.	
5	602	12		G	19		345
6	603	13		F	20		
7	604	14		E D	1	Focas an.8.	

Indi/ tiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olym/ piades.
8	605	1 Sabinian⁹ a.1.m.5.	C	2	
9	606	1 Vacat ſe.m.11.d.26	B	3	346
10	607	1 Bonifacius.3.	A	4	
11	608	1 Bonifacius.4.	G F	5	
12	609	2 an.6.m.5.	E	6	
13	610	3	D	7 Pantheon dedicat in tẽplum	347
14	611	4	C	8 b.Mariæ & oium martyrum.	
15	612	5	B A	1 Heraclius an.29.	
1	613	6	G	2	
2	614	1 Deuſdedit	F	3	348
3	615	2 an.3.	E	4	
4	616	3	D C	5	
5	617	1 Bonifacius.5.	B	6	
6	618	2 an.4.m.10.	A	7	349
7	619	3	G	8	
8	620	4	F E	9	
9	621	5	D	10 Maumeth completo anno	
10	622	1 Honorius.1.	C	11 dñi.621.dedit legẽ: a quo	350
11	623	2 an.12.m.11.	B	12 tempore computantur an/	
12	624	3	A G	13 ni Arabum.	
13	625	4	F	14	
14	626	5	E	15	351
15	627	6	D	16	
1	628	7	C B	17	
2	629	8	A	18	
3	630	9	G	19	352
4	631	10	F	20	
5	632	11	E D	21	
6	633	12	C	22	
7	634	13	B	23	353
8	635	1 Vacat ſedes	A	24	
9	636	2 an.1.m.7.	G F	25	
10	637	1 Seuerinus	E	26	
11	638	1 Ioannes.4.	D	27	354
12	639	2 an.1.m.9.	C	28	
13	640	1 Theodorus.1.	B A	29 Conſtantinus.3.m.4.	
14	641	2 an.6.m.5.	G	1 Heraclius an.2.	

Indi- tiões	Anni dñi		Pontifices Romani			Imperatores Romani	Olym- piades.
15	642	3		F	2		355
1	643	4		E	1	Conſtans.2.an.27.	
2	644	5		D C	2		
3	645	6		B	3		
4	646	7		A	4		356
5	647	1	Martinus.1.	G	5		
6	648	2	an.6.m.2.	F E	6		
7	649	3		D	7		
8	650	4		C	8		357
9	651	5		B	9		
10	652	6		A G	10		
11	653	1	Vacat ſed.an.1.	F	11		
12	654	1	Eugenius.1.	E	12		358
13	655	2	an.2.m.6.	D	13		
14	656	3		C B	14		
15	657	1	Vitalianus	A	15		
1	658	2	an.14.m.6.	G	16		359
2	659	3		F	17		
3	660	4		E D	18		
4	661	5		C	19		
5	662	6		B	20		360
6	663	7		A	21		
7	664	8		G F	22		
8	665	9		E	23		
9	666	10		D	24		361
10	667	11		C	25		
11	668	12		B A	26		
12	669	13		G	27		
13	670	14		F	1	Conſtantinus.4.an.17.	362
14	671	15		E	2		
15	672	1	Adeodatus	D C	3		
1	673	2	an.4.m.2.	B	4		
2	674	3		A	5		363
3	675	4		G	6		
4	676	1	Donus.1.	F E	7		
5	677	2	an.2.m.5.	D	8		
6	678	3		C	9		364

Inditiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades.
7	679	1 Agatho an. 2.	B	10		
8	680	2 men. 6.	A G	11		
9	681	3	F	12	Sextum Concilium iterũ	
10	682	1 Vacat ſedes	E	13	Conſtantinopolitanum.	365
11	683	2 an. 1. m. 7.	D	14		
12	684	1 Leo. 2. m. 10.	C B	15		
13	685	1 Vacat ſe. m. 11. d. 22.	A	16		
14	686	1 Bñdict⁹. 2. m. 10. d. 13.	G	17		366
15	687	1 Ioãnes. 5. an. 1.	F	1	Iuſtinianus. 2. an. 10.	
1	688	1 Conõ m. 11.	E D	2		
2	689	1 Sergius an.	C	3		
3	690	2 12. m. 8.	B	4		367
4	691	3	A	5		
5	692	4	G F	6		
6	693	5	E	7		
7	694	6	D	8		368
8	695	7	C	9		
9	696	8	B A	10		
10	697	9	G	1	Leo. 2. an. 3.	
11	698	10	F	2		369
12	699	11	E	3		
13	700	12	D C	1	Tyberius. 3. an. 7.	
14	701	13	B	2		
15	702	1 Ioannes. 6.	A	3		370
1	703	2 an. 2. m. 2.	G	4		
2	704	1 Ioannes. 7.	F E	5		
3	705	2 an. 2. m. 7.	D	6		
4	706	3 Siſinius. d. 20.	C	7		371
5	707	1 Conſtantinus	B	1	Iuſtinianus iterũ. 2. an. 6.	
6	708	2 an. 7. m. 1.	A G	2		
7	709	3	F	3		
8	710	4	E	4		372
9	711	5	D	5		
10	712	6	C B	6		
11	713	7	A	1	Philippicus an. 2.	
12	714	1 Gregorius. 2.	G	2		373
13	715	2 an. 15. m. 10.	F	1	Anaſtaſius. 2. an. 3.	

Indi-iões	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani			Olym-piades.
14	716	3		E D	2			
15	717	4		C	3			
1	718	5		B	1	Theodoſius an. 1.		374
2	719	6		A	1	Leo. 3. an. 24.		
3	720	7		G F	2			
4	721	8		E	3			
5	722	9		D	4			375
6	723	10		C	5			
7	724	11		B A	6			
8	725	12		G	7			
9	726	13		F	8			376
10	727	14		E	9			
11	728	15		D C	10			
12	729	16		B	11			
13	730	1	Gregorius. 3.	A	12			377
14	731	2	an. 10. m. 8.	G	13		Beda obiit.	
15	732	3		F E	14			
1	733	4		D	15			
2	734	5		C	16			378
3	735	6		B	17			
4	736	7		A G	18			
5	737	8		F	19			
6	738	9		E	20			379
7	739	10		D	21			
8	740	11		C B	22			
9	741	1	Zacharias	A	23		Peſtilẽtia ingens,	
10	742	2	an. 10. m. 3.	G	24		in qua ſupra trecẽ	380
11	743	3		F	1	Conſtã-	ta hoĩum millia	
12	744	4		E D	2	tinus. 5.	Conſtantinopo-	
13	745	5		C	3	an. 35.	li periere.	
14	745	6		B	4			381
15	747	7		A	5			
1	748	8		G F	6			
2	749	9		E	7			
3	750	10		D	8			382
4	751	1	Stephanus. 2.	C	9			
5	752	2	an. 5.	B A	10			

Indictiões	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olympiades.
6	753	3		G	11		
7	754	4		F	12		383
8	755	5		E	13		
9	756	1	Paulus. 1.	D C	14		
10	757	2	an. 10. m. 1.	B	15		
11	758	3		A	16		384
12	759	4		G	17		
13	760	5		F E	18		
14	761	6		D	19		
15	762	7		C	20		385
1	763	8		B	21		
2	764	9		A G	22		
3	765	10		F	23		
4	766	1	Vacat ſedes	E	24		386
5	767	1	Stephanus. 3.	D	25		
6	768	2	an. 3. m. 5.	C B	26		
7	669	3		A	27		
8	770	4		G	28		387
9	771	1	Adrianus. 1.	F	29		
10	772	2	an. 23. m. 11.	E D	30		
11	773	3		C	31		
12	774	4		B	32		388
13	775	5		A	33		
14	776	6		G F	34		
15	777	7		E	35		
1	778	8		D	1	Leo. 4. an. 5.	389
2	779	9		C	2		
3	780	10		B A	3		
4	781	11		G	4		
5	782	12		F	5		390
6	783	13		E	1	Conſtantinus. 6. cum	
7	784	14		D C	2	Hirene an. 19.	
8	785	15		B	3		
9	786	16		A	4		391
10	787	17		G	5		
11	788	18		F E	6	Septimum concilium	
12	789	19		D	7	Nicenum. 2.	

Inditiões	Anni Dñi	Pontifices Romani				Imperatores Romani			Olympiades.
13	790	20			C	8			392
14	791	21			B	9			
15	792	22		A	G	10			
1	793	23			F	11			
2	794	24			E	12			393
3	795	1	Leo.3.an.		D	13			
4	796	2	20.m.5.	C	B	14			
5	797	3			A	15			
6	798	4			G	16			394
7	799	5			F	17			
8	800	6		E	D	18			
9	801	7			C	19			
10	802	8			B	1	Carolus magnus an.14.	Tranſlatio imperii ad Frácos	395
11	803	9			A	2			
12	804	10		G	F	3			
13	805	11			E	4			
14	806	12			D	5			396
15	807	13			C	6			
1	808	14		B	A	7			
2	809	15			G	8			
3	810	16			F	9			397
4	811	17			E	10			
5	812	18		D	C	11			
6	813	19			B	12			
7	814	20			A	13			398
8	815	1	Stephãꝰ m.7.		G	14	Ludouicus cum Lotario an.25.		
9	816	1	Paſchalis an.	F	E	1			
10	817	2	7.m.3.		D	2			
11	818	3			C	3			399
12	819	4			B	4			
13	820	5		A	G	5			
14	821	6			F	6			
15	822	7			E	7			400
1	823	1	Eugenius.2.		D	8			
2	824	2	an.3.	C	B	9			
3	825	3			A	10			
4	826	1	Valétinꝰ.d.40.		G	11			401

Indi-tiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani			Olym-piades.
5	827	1 Gregorius.4.	F	12			
6	828	2 an.16.	E D	13			
7	829	3	C	14			
8	830	4	B	15			402
9	831	5	A	16			
10	832	6	G F	17			
11	833	7	E	18			
12	834	8	D	19			403
13	835	9	C	20			
14	836	10	B A	21			
15	837	11	G	22			
1	838	12	F	23			404
2	839	13	E	24			
3	840	14	D C	25	Lotharius an.15.		
4	841	15	B	1			
5	842	16	A	2			305
6	843	1 Sergius.2.	G	3			
7	844	2 an.3.	F E	4			
8	845	3	D	5			
9	846	1 Leo.4.an.8.	C	6			406
10	847	2 men.3.	B	7			
11	848	3	A G	8			
12	849	4	F	9			
13	850	5	E	10			407
14	851	6	D	11			
15	852	7	C B	12			
1	853	8	A	13			
2	854	1 Ioānes Anglic⁹	G	14		His duobus annis	408
3	855	2 fœmiā an.2.m.1.	F	15		poſſumus dicere ſe	
4	856	1 Benedictus.3.	E D	1	Ludoui	dem Romanā va-	
5	857	2 an.2.m.6.	C	2	cus.2.	caſſe eo ꝙ fœmina	
6	858	3	B	3	an.21.	non eſt capax ordi	409
7	859	1 Nicolaus.1.	A	4		nis neq; pōtificat⁹.	
8	860	2 an.9.m.9.	G F	5			
9	861	3	E	6			
10	862	4	D	7			410
11	863	5	C	8			

Indi/tiões	Anni Dñi	Pontifices	Romani		Imperatores	Romani	Olym/piades
12	864	6		B A	9		
13	865	7		G	10		
14	866	8		F	11		411
15	867	9		E	12		
1	868	10		D C	13		
2	869	1	Adrianus.2.	B	14		
3	870	2	an.5.m.9.	A	15		412
4	871	3		G	16		
5	872	4		F E	17		
6	873	5		D	18		
7	874	1	Ioannes.8.	C	19		413
8	875	2	an.10.	B	20		
9	876	3		A G	21		
10	877	4		F	1	Carolus.2.an.2.	
11	878	5		E	2		414
12	879	6		D	1	Carolus.3.	
13	880	7		C B	2	Groſſus an.12.	
14	881	8		A	3		
15	882	9		G	4		415
1	883	10		F	5		
2	884	1	Martinus.2.	E D	6	Albategni cõputauit annũ	
3	885	2	an.1.m.5.	C	7	Solarẽ poſt Ptolemęum an/	
4	886	1	Adrianus.3.	B	8	nis.743.& reperit eum cõ/	416
5	887	1	Stephanus.5.	A	9	ſtare ex diebus.365.& quar	
6	888	2	an.6.	G F	10	ta diei minus cẽteſima ſexta	
7	889	3		E	11	parte ipſius diei:vt patet.ca.	
8	890	4		D	12	52.&.53.libri eius.	417
9	891	5		C	1	Arnulphus Germaniæ	
10	892	6		B A	2	rex an.12.	
11	893	1	Formoſus	G	3		
12	894	2	an.5.m.6.	F	4		418
13	895	3		E	5		
14	896	4		D C	6		
15	897	5		B	7		
1	898	6	Bonifacius.6.d.26.	A	8		419
2	899	1	Stepha.6.a.1.m.3.	G	9		
3	900	1	Romanus men.4. Theodorus.2.d.20.	F E	10		

Indi-tiões	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olym-piades.
4	901	1	Ioãnes.9.an.	D	11		
5	902	2	2.d.5.	C	12		420
6	903	1	Benedictus.4.	B	1	Ludouicus.3.an.10.	
7	904	2	an.3.m.4.	A G	2		
8	905	3	Leo.5.d.40.	F	3		
9	906	1	Chriſtoforus	E	4		421
10	907	1	Sergi-(m.7.	D	5		
11	908	2	us.3.an.7.	C B	6		
12	909	3	men.4.	A	7		
13	910	4		G	8		422
14	911	5		F	9		
15	912	6		E D	10		
1	913	7		C	1	Conradus.1. Ordo Cluniacē-	
2	914	1	Anaſtaſius.3.	B	2	an.7. ſis inchoat.	423
3	915	2	an.2.m.2.	A	3		
4	916	1	Lando.m.6.	G F	4		
5	917	1	Ioannes.10.	E	5		
6	918	2	an.13.m.2.	D	6		424
7	919	3		C	7		
8	920	4		B A	1	Henricus.1.an.18.	
9	921	5		G	2		
10	922	6		F	3		425
11	923	7		E	4		
12	924	8		D C	5		
13	925	9		B	6		
14	926	10		A	7		426
15	927	11		G	8		
1	928	12		F E	9		
2	929	13		D	10		
3	930	1	Leo.6.m.7.	C	11		427
4	931	1	Stephanus.7.	B	12		
5	932	2	an.2.m.1.	A G	13		
6	933	1	Ioannes.11.	F	14		
7	934	2	an.4.m.10.	E	15		428
8	935	3		D	16		
9	936	4		C B	17		
10	937	5		A	18		

Indictiões	Anni Dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades.
11	938	1 Leo.7.an.2.	G	1 Otho primus an.36.	429
12	939	2 men.5.	F	2	
13	940	3	E D	3	
14	941	1 Stephanus.8.	C	4	
15	942	2 an.2.m.4.	B	5	430
1	943	3	A	6	
2	944	1 Martinus.3.	G F	7	
3	945	2 an.3.m.6.	E	8	
4	946	3	D	9	431
5	947	1 Agapitus.2.	C	10	
6	948	2 an.7.m.4.	B A	11	
7	949	3	G	12	
8	950	4	F	13	432
9	951	5	E	14	
10	952	6	D C	15	
11	953	7	B	16	
12	954	1 Ioannes.12.	A	17	433
13	955	2 an.8.m.3.	G	18 Tranſfertur imperium ad	
14	956	3	F E	19 Germanos.	
15	957	4	D	20	
1	958	5	C	21	434
2	959	6	B	22	
3	960	7	A G	23	
4	961	8 (m.6.	F	24	
5	962	1 Bñdictus.5.	E	25	435
6	963	1 Leo.8.an.1.	D	26	
7	964	2 men.4.	C B	27	
8	965	1 Ioannes.13.	A	28	
9	966	2 an.7.m.11.	G	29	436
10	967	3	F	30	
11	968	4	E D	31	
12	969	5	C	32	
13	970	6	B	33	437
14	971	7	A	34	
15	972	8	G F	35	
1	973	1 Bñdictus.6.	E	36	
2	974	2 an.1.m.6.	D	1 Othus.2.an.10.	438

Indictiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olympiades.
3	975	1 Donus.2.ā.1.	C	2		
4	976	1 Bonifacius.7.m.7.	B A	3		
5	977	2 Benedictus.7.	G	4		
6	978	3 an.8.m.6.	F	5		439
7	979	4	E	6		
8	980	5	D C	7		
9	981	6	B	8		
10	982	7	A	9		440
11	983	8 Ioānes.14.m.8.	G	10		
12	984	1 Ioānes.15.m.4.	F E	1	Otho.3.an.19.	
13	985	1 Ioānes.16.	D	2		
14	986	2 an.10.m.6.	C	3		441
15	987	3	B	4		
1	988	4	A G	5		
2	989	5	F	6		
3	990	6	E	7		442
4	991	7	D	8		
5	992	8	C B	9		
6	993	9	A	10		
7	994	10	G	11		443
8	995	1 Gregorius.5.	F	12		
9	996	2 an.2.m.5.	E D	13		
10	997	1 Ioānes.17.m.10.	C	14		
11	998	1 Sylueſter.2.	B	15		444
12	999	2 an.4.m.1.	A	16		
13	1000	3	G F	17		
14	1001	4 Ioānes.18.m.4.	E	18		
15	1002	1 Ioannes.19.	D	19		445
1	1003	2 an.4.m.4.	C	1	Henricus.2.an.22.	
2	1004	3	B A	2		
3	1005	4	G	3		
4	1006	5	F	4		446
5	1007	1 Sergius.4.	E	5		
6	1008	2 an.2.m.7.	D C	6		
7	1009	3	B	7		
8	1010	1 Benedictus.8.	A	8		447
9	1011	2 an.11.m.1.	G	9		

Indi-tiões	Anni Dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym-piades.
10	1012	3	F E	10	Ordo Camadulenſis in-	
11	1013	4	D	11	choatur.	
12	1014	5	C	12		448
13	1015	6	B	13		
14	1016	7	A G	14		
15	1017	8	F	15		
1	1018	9	E	16		449
2	1019	10	D	17		
3	1020	11	C B	18		
4	1021	1 Vacat ſedes	A	19		
5	1022	1 Ioãnes.20.	G	20		450
6	1023	2 an.11.	F	21		
7	1024	3	E D	22		
8	1025	4	C	1	Conradus.2.an.15.	
9	1026	5	B	2		451
10	1027	6	A	3		
11	1028	7	G F	4		
12	1029	8	E	5		
13	1030	9	D	6		452
14	1031	10	C	7		
15	1032	11	B A	8		
1	1033	1 Benedictꝰ.9.	G	9		
2	1034	2 an.13.m.3.	F	10		453
3	1035	3	E	11		
4	1036	4	D C	12		
5	1037	5	B	13		
6	1038	6	A	14		454
7	1039	7	G	15		
8	1040	8	F E	1	Henricus.3.an.17.	
9	1041	9	D	2		
10	1042	10	C	3		455
11	1043	11	B	4		
12	1044	12 (m.2.	A G	5		
13	1045	13 Sylueſter.3.	F	6		
14	1046	1 Gregoriꝰ.6.	E	7		456
15	1047	2 an.2.m.3.	D	8		
1	1048	1 Clemẽs.2.	C B	9		
		Damaſus.2.				

Indi- tiões	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olym- piades.
2	1049	1	Leo.9.	A	10		
3	1050	2	an.5.m.2.	G	11		457
4	1051	3		F	12		
5	1052	4		E D	13	Concilium Vercellenſe.	
6	1053	5		C	14		
7	1054	1	Victor.2.	B	15		458
8	1055	2	an.2.m.8.	A	16		
9	1056	3		G F	17		
10	1057	1	Stephanus.9.m.10.	E	1	Henricus.4.an.50.	
11	1058	1	Bñdictus.10.m.9.	D	2		459
12	1059	1	Nicolaus.2.	C	3		
13	1060	2	an.2.m.6.	B A	4		
14	1061	3		G	5		
15	1062	1	Alexander.2.	F	6		460
1	1063	2	an.11.m.6.	E	7		
2	1064	3		D C	8		
3	1065	4		B	9		
4	1066	5		A	10		461
5	1067	6		G	11		
6	1068	7		F E	12		
7	1069	8		D	13		
8	1070	9		C	14	Ordo vallis vmbro-	462
9	1071	10		B	15	ſæ inchoatur.	
10	1072	11		A G	16		
11	1073	12		F	17		
12	1074	1	Gregorius.7.	E	18		463
13	1075	2	an.12.m.1.	D	19		
14	1676	3		C B	20	Ordo Grandimonten-	
15	1077	4		A	21	ſis incipit.	
1	1078	5		G	22		464
2	1079	6		F	23		
3	1080	7		E D	24		
4	1081	8		C	25		
5	1082	9		B	26		465
6	1083	10		A	27		
7	1084	11		C F	28		
8	1085	12		E	29		

Indi-tiões	Anni dñi	Pontifices Romani (m.4.		Imperatores Romani	Olym-piades.
9	1086	1 Victor.3.ã.1.	D	30 Ordo Cartuſienſium ſu-	466
10	1087	2 Vacat m.5.	C	31 mit initium.	
11	1088	1 Vrbanus.2.	B A	32	
12	1089	2 an.12.m.4.	G	33	
13	1090	3	F	34	467
14	1091	4	E	35	
15	1092	5	D C	36	
1	1093	6	B	37	
2	1094	7	A	38	468
3	1095	8	G	39	
4	1096	9	F E	40	
5	1097	10	D	41	
6	1098	11	C	42 Ciſterciẽſis ordo inchoatus,	469
7	1099	12	B	43 & primũ eius cœnobiũ fun	
8	1100	1 Paſchalis.2.	A G	44 datũ:& anno ſequenti, ſcili-	
9	1101	2 an.18.m.6.	F	45 cet.1099.Hieruſalem capi	
10	1102	3	E	46 tur à Chriſtianis duce Go-	470
11	1103	4	D	47 tifredo die.15.Iulii feria.6.	
12	1104	5	C B	48 Qui ibidẽ electus in regem,	
13	1105	6	A	49 noluit aureã ferre coronam:	
14	1106	7	G	50 vbi Chriſtus ſpineã tuliſſet.	471
15	1107	8	F	1 Henricus.5.an.20.	
1	1108	9	E D	2	
2	1109	10	C	3	
3	1110	11	B	4	472
4	1111	12	A	5	
5	1112	13	G F	6	
6	1113	14	E	7	
7	1114	15	D	8	473
8	1115	16	C	9	
9	1116	17	B A	10	
10	1117	18	G	11	
11	1118	1 Gelaſiꝰ.2.an.1.	F	12	474
12	1119	1 Caliſtus.2.	E	13	
13	1120	2 an.5.m.10.	D C	14 Ordo templaris militiæ:&	
14	1121	3	B	15 ordo Præmonſtratenſium	
15	1122	4	A	16 inceperunt.	475

Indi‐tiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olym‐piades.
1	1123	5	G	17	
2	1124	6	F E	18	
3	1125	1 Honorius.2.	D	19	
4	1126	2 an.5.m.2.	C	20	476
5	1127	3	B	1 Lotarius.2.an.11.	
6	1128	4	A G	2	
7	1129	5	F	3	
8	1130	1 Innocẽtius.2.	E	4	477
9	1131	2 an.13.m.8.	D	5	
10	1132	3	C B	6	
11	1133	4	A	7	
12	1134	5	G	8	478
13	1135	6	F	9	
14	1136	7	E D	10	
15	1137	8	C	11	
1	1138	9	B	1 Conradus.3.an.15.	479
2	1139	10	A	2	
3	1140	11	G F	3	
4	1141	12	E	4	
5	1142	13 (m.5.	D	5	480
6	1143	14 Cœleſtinus.2.	C	6	
7	1144	1 Luciꝰ.2.m.11.	B A	7	
8	1145	1 Eugenius.3.	G	8	
9	1146	2 an.8.m.7.	F	9	481
10	1147	3	E	10	
11	1148	4	D C	11	
12	1149	5	B	12	
13	1150	6	A	13	482
14	1151	7	G	14	
15	1152	8	F E	15	
1	1153	9 (an.1.m.4.	D	1 Fredericus.1.an.37.	
2	1154	1 Anaſtaſius.4.	C	2	483
3	1155	1 Adrianus.4.	B	3	
4	1156	2 an.4.m.10.	A G	4	
5	1157	3	F	5	
6	1158	4	E	6	484
7	1159	5	D	7	

Indi/tiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades.
8	1160	1 Alexander.3.	C B	8	
9	1161	2 an.21.m.11	A	9	
10	1162	3	G	10	485
11	1163	4	F	11	
12	1164	5	E D	12	
13	1165	6	C	13	
14	1166	7	B	14	486
15	1157	8	A	15	
1	1168	9	G F	16	
2	1169	10	E	17	
3	1170	11	D	18	487
4	1171	12	C	19	
5	1172	13	B A	20	
6	1173	14	G	21	
7	1174	15	F	22	488
8	1175	16	E	23	
9	1176	17	D C	24	
10	1177	18	B	25	
11	1178	19	A	26	489
12	1179	20	G	27	
13	1180	21	F E	28	
14	1181	22	D	29	
15	1182	1 Lucius.3.	C	30	490
1	1183	2 an.4.m.2.	B	31	
2	1184	3	A G	32	
3	1185	4	F	33	491
4	1186	1 Vrbanus.3.a.1.m.10.	E	34	
5	1187	2 Gregorius.8.m.1.	D	35 Hieruſalē capitur a Saladino die.2.Octobris feria.6.	
6	1188	1 Clemens.3.	C B	36	
7	1189	2 an.3.m.5.	A	37	492
8	1190	3	G	1 Henricus.6.an.10.	
9	1191	1 Cœleſtinus.3.	F	2	
10	1192	2 an.6.m.8.	E D	3	
11	1193	3	C	4	493
12	1194	4	B	5	
13	1195	5	A	6	
14	1196	6	G F	7	

Indi/tiões	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani			Olym/piades.
15	1197	7		E	8			
1	1198	1	Innocētius. 3.	D	9			494
2	1199	2	an. 18. m. 4.	C	10			
3	1200	3		B A	1	Philippus	Ordo humiliato/	
4	1201	4		G	2	an. 9.	rum confirmatur.	
5	1202	5		F	3			495
6	1203	6		E	4			
7	1204	7		D C	5			
8	1205	8		B	6			
9	1206	9		A	7			496
10	1207	10		G	8			
11	1208	11		F E	9			
12	1209	12		D	1	Otho. 4. an. 3.		
13	1210	13		C	2			497
14	1211	14		B	3			
15	1212	15		A G	1	Fredericus. 2. an. 33.		
1	1213	16		F	2			
2	1214	17		E	3			498
3	1215	18		D	4		Concilinm Lateranenſe	
4	1216	1	Honorius. 3.	C B	5		Ordo prædicatoꝝ confir/	
5	1217	2	an. 10. m. 7.	A	6		matur per Honorium. 3.	
6	1218	3		G	7			499
7	1219	4		F	8			
8	1220	5		E D	9			
9	1221	6		C	10			
10	1222	7		B	11			500
11	1223	8		A	12		Ordo minoꝝ confirmat̃.	
12	1224	9		G F	13			
13	1225	10		E	14			
14	1226	11		D	15			501
15	1227	1	Gregorius 9.	C	16			
1	1228	2	an. 14. m. 3.	B A	17			
2	1229	3		G	18			
3	1230	4		F	19			502
4	1231	5		E	20			
5	1232	6		D C	21			
6	1233	7		B	22			

Indi-tiões	Anni Dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani		Olym-piades.
7	1234	8	A	23		503
8	1235	9	G	24		
9	1236	10	F E	25		
10	1237	11	D	26		
11	1238	12	C	27		504
12	1239	13 (d.18.	B	28		
13	1240	14 Cœleſtinꝰ.4.	A G	29		
14	1241	1 Vacat ſedes	F	30		
15	1242	2 an.1.m.9.	E	31		505
1	1243	1 Innocētius.4.	D	32	Ordo Cruciferoꝝ confirmatur.	
2	1244	2 an.11.m.6. C	B	33		
3	1245	3	𝔄	1	Vacat imperium an.28.	
4	1246	4	G	2	depoſito Frederico.2.	506
5	1247	5	F	3		
6	1248	6	E D	4		
7	1249	7	C	5		
8	1250	8	B	6		507
9	1251	9	A	7	Alphonſi æra aſtrologis de-	
10	1252	10	G F	8	ſeruiens incipit anno a nati-	
11	1253	11	E	9	uitate domini. 1251.	
12	1254	1 Vacat ſedes	D	10		508
13	1255	2 an.2.	C	11		
14	1256	1 Alexander.4. B	A	12	Ordo Eremitarū ſancti Au-	
15	1257	2 an.6.m.6.	G	13	guſtini confirmatur.	
1	1258	3	F	14		509
2	1259	4	E	15		
3	1260	5 D	C	16		
4	1261	6	B	17		
5	1262	7	𝔄	18		510
6	1263	1 Vrbanus.4.	G	19		
7	1264	2 an.3.m.1. F	E	20		
8	1265	3 Vacat ſe.m.5.	D	21		
9	1266	1 Clemens.4.	C	22		511
10	1267	2 an.3.m.9.	B	23		
11	1268	3 A	G	24		
12	1269	4	F	25		
13	1270	1 Vacat ſedes	E	26		512
		an.2.m.2.				

Indi/tiões	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olym/piades.
14	1271	2		D	27		
15	1272	1	Gregorius. 10.	C B	28		
1	1273	2	an.4.m.2.	A	1	Rodulphus Concilium	
2	1274	3		G	2	an.19. Lugdunēſe.	513
3	1275	4		F	3		
4	1276	1	Innocētius.5.m.6. Adrianus.5.m.1.	E D	4		
5	1277	1	Ioannes.21.m.8.	C	5		
6	1278	1	Vacat ſedes m.6.	B	6		514
7	1279	2	Nicolaus.3.	A	7		
8	1280	3	an.3.m.8.	G F	8		
9	1281	4	Vacat ſe.m.5.	E	9		
10	1282	1	Martinus.4.	D	10		515
11	1283	2	an.4.m.2.	C	11		
12	1284	3		B A	12		
13	1285	4		G	13		
14	1286	1	Honorius.4.an.1.	F	14		516
15	1287	1	Vacat ſedes m.10.	E	15	Ordo Carmelitarum refor	
1	1288	1	Nicolaus.4.	D C	16	matur: ac etiā ordo Seruo/	
2	1289	2	an.4.m.1.	B	17	rum per Honorium.4.	
3	1290	3		A	18		517
4	1291	4		G	19		
5	1292	1	Vacat ſedes	F E	1	Vacat imperium an.1.	
6	1293	2	an.2.m.3.	D	1	Aſtaulphus an.6.	
7	1294	1	Celeſtinus.5.m.6.	C	2		518
8	1295	1	Bonifacius.8.	B	3		
9	1296	2	an.8.m.9.	A G	4		
10	1297	3		F	5	Ordo Cœleſtinorum con/	
11	1298	4		E	6	firmatur.	519
12	1299	5		D	1	Albertus an.10.	
13	1300	6		C B	2		
14	1301	7		A	3		
15	1302	8		G	4		520
1	1303	9	(men.8.	F	5		
2	1304	1	Bñdictus.11.	E D	6		
3	1305	1	Va.ſe.ā.1.m.1.	C	7		
4	1306	1	Clemens.5.	B	8		521
5	1307	2	an.8.m.10.	A	9		

Indi- tiões	Anni Dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olym- piades.
6	1308	3	G F	10	
7	1309	4	E	1 Henricus.7.an.4.m.9.	
8	1310	5	D	2	522
9	1311	6	C	3 Concilium Vienenſe.	
10	1312	7	B A	4	
11	1313	8	G	5	
12	1314	9	F	1 Vacat imperium an. 1.	523
13	1315	1 Vac.ſe.an.2.	E	1 Ludouicus.4.Bauarus	
14	1316	2	D C	2 an.32.	
15	1317	1 Ioannes.22.	B	3	
1	1318	2 an.18.m.4.	A	4	524
2	1319	3	G	5	
3	1320	4	F E	6	
4	1321	5	D	7	
5	1322	6	C	8	525
6	1323	7	B	9	
7	1324	8	A G	10	
8	1325	9	F	11	
9	1326	10	E	12	526
10	1327	11	D	13	
11	1328	12	C B	14	
12	1329	13	A	15	
13	1330	14	G	16	527
14	1331	15	F	17	
15	1332	16	E D	18	
1	1333	17	C	19	
2	1334	18	B	20	528
3	1335	1 Bñdictus.12.	A	21	
4	1336	2 an.7.m.3.	G F	22	
5	1337	3	E	23	
6	1338	4	D	24	529
7	1339	5	C	25	
8	1340	6	B A	26	
9	1341	7	G	27	
10	1342	1 Clemens.6.	F	28	530
11	1343	2 an.10.m.6.	E	29	
12	1344	3	D C	30	

Inditiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olympiades.
13	1345	4	B	31	
14	1346	5	A	32	531
15	1347	6	G	1 Carolus.4.an.32.	
1	1348	7	F E	2 Peſtis maxima vbiqꝫ.	
2	1349	8	D	3	
3	1350	9	C	4	532
4	1351	10	B	5	
5	1352	11	A G	6	
6	1353	1 Innocẽtius.6.	F	7	
7	1354	2 an.9.m.8.	E	8	533
8	1355	3	D	9	
9	1356	4	C B	10	
10	1357	5	A	11	
11	1358	6	G	12	534
12	1359	7	F	13	
13	1360	8	E D	14	
14	1361	9	C	15	
15	1362	10	B	16	535
1	1363	1 Vrbanus.5.	A	17	
2	1364	2 an.8.m.4.	G F	18	
3	1365	3	E	19	
4	1366	4	D	20	536
5	1367	5	C	21	
6	1368	6	B A	22	
7	1369	7	G	23	
8	1370	8	F	24 Ordo ſanctæ Brigidę:&	537
9	1371	1 Gregorius.11.	E	25 ordo montis olinarum,	
10	1372	2 an.7.m.5.	D C	26 confirmantur.	
11	1373	3	B	27	
12	1374	4	A	28	538
13	1375	5	G	29	
14	1376	6	F E	30	
15	1377	7	D	31	
1	1378	8	C	32	539
2	1379	1 Vrbanus.6.	B	1 Vinceſlaus an.22.	
3	1380	2 an.11.m.8.	A G	2	
4	1381	3	F	3	

Indi/tiões	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olym/piades.
5	1382	4		E	4		540
6	1383	5		D	5		
7	1384	6		C B	6		
8	1385	7		A	7		
9	1386	8		G	8		541
10	1387	9		F	9		
11	1388	10		E D	10		
12	1389	11		C	11		
13	1390	12		B	12		542
14	1391	1	Bonifacius.9.	A	13		
15	1392	2	an.14.m.9.	G F	14		
1	1393	3		E	15		
2	1394	4		D	16		543
3	1395	5		C	17		
4	1396	6		B A	18		
5	1397	7		G	19		
6	1398	8		F	20		544
7	1399	9		E	21		
8	1400	10		D C	22	Robertus Bauarus an.10.	
9	1401	11		B	1		
10	1402	12		A	2		545
11	1403	13		G	3		
12	1404	14		F E	4		
13	1405	1	Innocẽtius.7.	D	5		
14	1405	2	an.2.	C	6		546
15	1407	1	Gregorius.12.	B	7	Ordo.ſ.Hieronymi inſtituit	
1	1408	2	an.2.m.7.	A G	8		
2	1409	3		F	9	Concilium Piſanum.	
3	1410	1	Alexã.5.m.xi.	E	10	Ordo Scopetinorũ incipit	547
4	1411	1	Ioannes.23.	D	1	Sigiſmundus an.27.	
5	1412	2	an.4.m.10.	C B	2		
6	1413	3		A	3		
7	1414	4		G	4	Concilium Conſtãtienſe	548
8	1415	5		F	5	inchoatur,& annis tribus	
9	1416	1	Vacat ſedes	E D	6	perficitur.	
10	1417	2	an.2.m.6.	C	7		
11	1418	1	Martinus.5.	B	8		549
			an.13.m.3.				

Indi/tiões	Anni dñi	Pontifices Romani		Imperatores Romani	Olym/piades
12	1419	2	A	9	
13	1420	3	G F	10	
14	1421	4	E	11	
15	1422	5	D	12	550
1	1423	6	C	13	
2	1424	7	B A	14	
3	1425	8	G	15	
4	1426	9	F	16	551
5	1427	10	E	17	
6	1428	11	D C	18	
7	1429	12	B	19	
8	1430	13	A	20	552
9	1431	1 Eugenius.4.	G	21	
10	1432	2 an.16.	F E	22	
11	1433	3	D	23	
12	1434	4	C	24	553
13	1435	5	B	25	
14	1436	6	A G	26	
15	1437	7	F	27	ſe. 554
1	1438	8	E	1 Albertus.2. Conciliũ baſiliẽ	
2	1439	9	D	2 an.2. Conciliũ Florentinũ.	
3	1440	10	C B	1 Fredericus.3.an.47.	
4	1441	11	A	2	555
5	1442	12	G	3	
6	1443	13	F	4	
7	1444	14	E D	5	
8	1445	15	C	6	556
9	1446	16	B	7	
10	1447	1 Nicolaus.5.	A	8	
11	1448	2 an.8.	G F	9	
12	1449	3	E	10	557
13	1450	4	D	11	
14	1451	5	C	12	
15	1452	6	B A	13	
1	1453	7	G	14 Conſtantinopolis capitur	558
2	1454	8	F	15 a'Turcis.	
3	1455	1 Caliſtus.3. an.3.m.3.	E	16	

Inditiões	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olympiades.
4	1456	2		D C	17	Victoria Chriſtianorũ	
5	1457	3		B	18	contra Turcas 8. idus	
6	1458	4		A	19	Auguſti.	559
7	1459	1	Pius.2.	G	20		
8	1460	2	an.6.	F E	21		
9	1461	3		D	22		
10	1462	4		C	23		560
11	1463	5		B	24		
12	1464	6		A G	25		
13	1465	1	Paulus.2.	F	26		
14	1466	2	an.6.m.10.	E	27		561
15	1467	3		D	28		
1	1468	4		C B	29		
2	1469	5		A	30		
3	1470	6		G	31		562
4	1471	1	Xyſtus.4.	F	32		
5	1472	2	an.13.	E D	33		
6	1473	3		C	34		
7	1474	4		B	35		563
8	1475	5		A	36		
9	1476	6		G F	37		
10	1477	7		E	38		
11	1478	8		D	39		564
12	1479	9		C	40		
13	1480	10		B A	41		
14	1481	11		G	42		
15	1482	12		F	43		565
1	1483	13		E	44		
2	1484	1	Innocẽtius.8	D C	45		
3	1485	2	an.7.m.11.	B	46		
4	1486	3		A	47	Maximilianns an.33.	566
5	1487	4		G	1		
6	1488	5		F E	2		
7	1489	6		D	3		
8	1490	7		C	4		567
9	1491	8		B	5		
10	1492	1	Alexãder.6. an.11.	A G	6		

Ubi Purbachius obſeruauit maximã obliquitatẽ.

Indi/tiões	Anni dñi	Pontifices Romani			Imperatores Romani		Olym/piades.
11	1493	2		F	7		
12	1494	3		E	8		568
13	1495	4		D	9		
14	1496	5	C	B	10		
15	1497	6		A	11		
1	1498	7		G	12		569
2	1499	8		F	13		
3	1500	9	E	D	14		
4	1501	10		C	15		
5	1502	11 Pius.3.d.17.		B	16		570
6	1503	1 Iulius.2.		A	17	Ordo minimorum con/	
7	1504	2 an.10.	G	F	18	firmatur.	
8	1505	3		E	19		
9	1506	4		D	20		571
10	1507	5		C	21		
11	1508	6	B	A	22		
12	1509	7		G	23		
13	1510	8		F	24		572
14	1511	9		E	25		
15	1512	10	D	C	26	Concilium Lateranēſe in-	
1	1513	1 Leo.10.		B	27	choatur & annis quinq;	
2	1514	2 an.8.m.8.		A	28	perdurat.	573
3	1515	3		G	29		
4	1516	4	F	E	30		
5	1517	5		D	31		
6	1518	6		C	32		574
7	1519	7		B	33		
8	1520	8	A	G	1	Carolus.5.an.	
9	1521	9		F	2		
10	1522	1 Adrianus.6.		E	3	Rhodus capitur a Tur/	575
11	1523	2 an.1.m.8.		D	4	cis completo anno do/	
12	1524	1 Clemens.7.	C	B	5	mini.1522.	
13	1525	2 an.10.m.10.		A	6		
14	1526	3		G	7	Burgu[m] cu[m] Vaticano [illegible] capit[ur] a Cesarianis xxi [illegible] fraude [illegible]	576
15	1527	4		F	8	Roma capitur ab Hiſpanis,	
1	1528	5	E	D	9	atq; Germanis mēſe Maio. die vi.	
2	1529	6		C	10	et crudeliſſime diripitur magna cu[m] civium, et peregrinorum ſtrage.	

3	1530	7		B	11	577
4	1531	8		A	12	
5	1532	9		G F	13	
6	1533	10		E	14	
7	1534	11		D	15	578
8	1535	1	Paulus. 3.	C	16	

CANONES IN TABVLAM PERPETVAM *temporum & feſtorum mobilium.*

TAbulam perpetuam temporũ & feſtorum mobiliũ poſt emẽdationes tempoꝝ nuper edidimus: vt per eam facile reperiamus ea, quæ geſta narrantur ẽt certo die. Quare p̄ colũnas proprias digeſſimus aureum numeꝝ: epactam: cyclũ ſolarem: literã dñicalem: Paſchæ ſolennitatẽ: & annos à natiuitate dñi. Omiſimus tñ breuitatis cauſa cõcurrentes claues feſtorum mobilium & regulares, quæ ad inſtitutum parum pertinent.

Prima igitur columna tabulæ, vt in ſuperſcriptione annotatur, continet aureum numerum: qui eſt cyclus lunaris decẽnouennalis ad inueniendas lunæ cõgreſſiones cum Sole. Hi decem & nouem numeri aurei vulgo dicti, deſcribũtur. 19. literis alphabeti ab. A. vſq; ad. T. in martyrologio: ſed alibi annotãtur numeris arithmeticis. Numerus autem quotus cycli decẽnouennalis hoc pacto cognoſcitur. Annis Chriſti domini oblatis iunge vnitatem: quia vt Dionyſio abbati Romano placet, Chriſtus natus eſt in calce anni primi decẽnouennalis cycli. Productum diuide per. 19. & facta diuiſione, ſiquid reſidui fuerit, pro quoto cycli decẽnouennalis teneto. Si nihil, complementum totius cycli ſumito.

Secunda columna epactã oſtendit. Continet enim epacta. 11. dies qui ſuperexcreſcunt in anno cõi ſolari ſupra. 12. Lunæ congreſſiones cum Sole. Series aũt & numerus epactarum talis eſt. Anno primo cycli decẽnouennalis epactæ numerantur. 11. Secundo anno ſuperadditis. 11. reſultant. 22. Tertio vero quoniã adiunctis. 11. fiunt. 33. ſuperãtes integrã lunationem, abiectis. 30. remanẽt. 3. & ſic deinceps. 11. ſemp adiectis, vt ex hac formula colligi poteſt.

TABELLA EPACTARVM.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	Aurei nũ.
11	22	3	14	25	6	17	28	9	20	1	12	23	4	15	26	7	18	29	Epactæ.

Etiam epactæ quouis anno facile hoc modo inueniri poſſunt. Cōſidera anni Chriſti oblati aureum numerum: quem multiplica per. 11. & productum partire per. 30. & quod reſiduum fuerit habeto pro epactis anni propoſiti. Iulius Cæſar principium aurei numeri calēdis Ianuarii mutari cōſtituit. Epactę vero iuxta morem vulgi mutantur calendis Martii. Si ſcire volueris quot dies habeat Luna: accipe numerum epactæ āni tui: cui numero ſuperadde tot vnitates quot calendæ fuerint à Martio incluſiue vſq; ad menſem, cuius Lunā quęris: & rurſum adiunge tot vnitates, quot dies habes illius menſis. Quot ergo ſimul iunctas vnitates collegeris, tot erūt dies Lunæ. & ſi. 30. exceſſerint, tūc illis abiectis, numerus qui ſuperfuerit, diem Lunæ indicabit.

De modo inueniendi epactam. Accipe annos xpi

Tertia columna cyclum ſolarem demonſtrat. Vocat̃ autem cyclus ſolaris ſpatium. 28. annorꝫ ſolarium, hoc eſt orbis vel circulus ſolaris: nō ꝙ Sol in eodem ſpatio tēporis peragat curſum zodiaci: ſed quoniā in. 28. annis ad ſua debita redeūt principia omnes varietates quæ ex litera ſolari, hoc eſt dominicali: & biſſexto contingere poſſunt. Ratio. 28. annorū hæc eſt. Cum enim dies hebdomadæ ſint ſeptem & biſſexti tantūmodo quarto anno contingāt: ſi per quatuor ſeptem multiplicauerimus, emerget numerus annorū. 28. in quibus oēs varietates quæ per lrām dñicalem & biſſextum accidere poſſunt, in priſtinā redibunt formam: & biſſextus per oēs ferias currit. Si vero ſcire cupis quotus ſit annus cycli ſolaris: annis dñi adde. 9. numerū collectum partire per. 28. Si nihil remāſerit, accipe vltimum numerum cycli ſolaris, hoc eſt. 28. pro quoto. Si aliquid reſiduum fuerit: id oſtendit tibi numerum cycli ſolaris.

Tabella cycli ſolaris cū lrīs dñicalibus.

1	g f
2	e
3	d
4	c
5	b a
6	g
7	f
8	e
9	d c
10	b
11	a
12	g
13	f e
14	d
15	c
16	b
17	a g
18	f
19	e
20	d
21	c b
22	a
23	g
24	f
25	e d
26	c
27	b
28	a

Quarta columna continet literam dominicalem: quæ quotannis mutatur ex gemina cauſa. Prima eſt quoniam annus ſolaris communis. 365. continet dies: quos ſi per ſeptem diuiſeris, videbis in quotiente. 52. hebdomadas & diē vnum reſiduū. Cum igitur feriarū elementa ſint ſeptē, ſcilicet. a. b. c. d. e. f. g. quibus crebra repetione oēs cōplemus, & numeramus hebdomadas: tādem vnus erit

dies reſiduus propter quem in Romano calendario. A. litera in anni principio calendis Ianuarii:& eadem, A. litera in fine die vltima Decembris inſcribitur.:Quare neceſſe erit anno completo literam dominicalem mutari. Inde etiam palàm eſt eaſdē literas retrograde numerari. Secūda huius mutationis cauſa ex anno biſſextili oritur. Annus enim ſolaris. C. Iulii Cęſaris ex. 365. diebus & ſex horis conflatur: quæ annuatim collectæ in quarto anno diem conſtituunt. Is ſexto calendas Martii, hoc eſt die. 24. Februarii in litera. F. repetita intercalatur:& ex conſecutione fit literæ dominicalis immutatio. Inuento igitur numero cycli ſolaris per tabellam: litera dominicalis manifeſtabitur. In prima nanq; columnula inquire numerum cycli ſolaris per doctrinam prius datam inuentum: cui è directò in alia columnula eſt litera dominicalis. Quæ ſi vnica fuerit annum cōmunem indicabit:ſi duplex, biſſextilem. Prior litera vſq; ad feſtū ſancti Matthiæ cōmoda erit:poſterior, reliquæ parti anni aptabitur.

Quinta columna demonſtrat paſchalem ſolennitatem die Dominica celebrandam iuxta ritum eccleſiæ iamdiu ſeruatum ſm ſupputationem Dionyſii Abbatis. Ex hoc feſto paſchali facile quiſq; per ſe ipſum reperire poteſt reliqua feſta mobilia ſibi correſpondentia hoc modo. A dominica paſchali ſi retrograde in calēdario ſex hebdomadas numeraueris, deduceris in dominicam quadrageſimæ. A qua ſi tres computaueris, Dominicam ſeptuageſimæ offendes. Memento tamen, vt in anno biſſextili Februario vigintinouem dies tribuas:& in poſterioribus eius diebus (vt negociū poſtulat) ad poſteriorem literam dominicalem tranſeundum eſſe. Præterea à die Paſchæ, ſupputa. 5. hebdomadas:& incides dominicam Rogationum, & in duas in Pentecoſten.

In reliquis vero columnis deſcripſimus annos domini ita quòd in ſexta ſint anni Domini à principio tabulæ ſucceſſiue vſq; in finem eius: & rurſus in ſeptima ab initio ad calcem tabulæ. Similiter in octaua & nona: quibus addi poterūt columnæ annorum Domini in perpetuum. Incepimus autem in ſexta columna ante natiuitatē domini annis. 44. Quo tempore Iulius Cæſar calēdarium ſuum quod anno pręcedēti correxerat, ſeruādum per totum orbem promulgauit, vt atteſtatur Macrobius primo Saturnaliorum libro. Tabulam autem ipſam perpetuam protraximus per annos quingentos trigintaduos hac de cauſa: quoniam cyclus magnus annorum. 532. componitur ex cyclo ſolari multiplicato in cyclum lunarem

narem decēnouennalem. Si enim multiplicauerimus annos.28. per annos.19.prouenient anni.532.Poſt quos annos neceſſe eſt redire diuerſitates omnes ex his cyclis contingentes.Nam cum diuerſitates ex Luna.14.procedentes dependeant ex cyclo lunari decemnouennali:& varietates ex biſſexto, & litera dominicali prouenientes dependeāt ex cyclo ſolari:ſi anni cycli lunaris multiplicentur per annos cycli ſolaris: redibunt poſt tot annos ex multiplicatione prouenientes, omnes diuerſitates ex diſcrepantia cyclorum cōtingentes.& quia celebratio paſchæ iuxta obſeruationem eccl'iæ innititur eiſdem cyclis, neceſſe eſt paſcha ſecundum hunc cyclum magnum ſemper reuerti poſt annos.532.ad eundem terminum. & ſi voluitur eodem cyclo in perpetuum.

Hanc tabulam annorum.532.vt atteſtatur dominus Paulus epiſcopus Foroſempronienſis libro.6.primæ partis ſuæ Paulinæ: & dominus Ioānes Stoſflerinus in ſuo calendario propoſitione.37. B.antea deſcripſit Proſper Aquitanicus,epiſcopus Rheginus tempore pontificis Leonis primi anno domini.456. Deinde Victorinus Lemonicenſis paulo poſt eadem tempora.Rurſus etiam Dionyſius abbas Romanus cognomento Exiguus ſimilem tabulam inſtituit anno domini.532.& inſeruit eam in libro ſuo,quem paſchalem appellamus. Antoninus etiam Dulciatus Florētinus ordinis Eremitarum ſancti Auguſtini eādem tabulam digeſſit ab anno domini.1501.ſumens exordium.Sed quoniam in eorum tabulis manifeſtus inuenitur error in anno natiuitatis domini & paſſionis eius:& in biſſextis ſuperfluis iuxta natiuitatem Chriſti antea & poſtea; propterea coacti ſumus eorum errores emendare, vt pura veritas inueniatur. Sed antequam id faciamus, oportet nos prius tabellam de ordinatione literarum dominicalium & annorum biſſextilium,quæ contigit tempore Auguſti Cæſaris annotare, ne contingat eo tempore in computationibus error. Emendauit nanq; Iulius Cæſar calendarium anno.45.ante Chriſti natiuitatem litera dominicali exiſtente.B.vt probatur ex tabulis Aſtronomicis quòd eo anno calendis Ianuarii fuerit interlunium, ſicut Cæſar ibidem annotauit vnitatem cycli ſui lunaris: quæ congreſſionem luminarium primam fuiſſe oſtendit eo die,quę fuit in ſabbato.Anno vero ſequenti ſcilicet.44.ante Chriſti ortum, promulgauit illud exiſtente libro dominicali.A. Iuſſitq; ſacerdotibus, vt omni quarto anno diem vnum intercalarent.Sed eodē anno Cęſare in ſenatu interfecto;ſacerdotes iuſſionem Cæſaris non impleue-

runt ad vnguem ſicut præceperat. Nam, vt dicit Solinus in libro de mirabilibus mundi: emẽdato calendario per Iulium Cæſarem vitium admiſſum eſt per ſacerdotes. Nam cum præceptum eſſet anno quarto, vt intercalarent vnum diem: & oporteret anno quarto id obſeruari antequã quintus auſpicaretur: illi incipiente quarto intercalarunt non deſinente. Sicq; per annos ſex & triginta cum nouem dies tantum intercalari debuiſſent: duodecim intercalati ſunt. Quod deprehẽſum Auguſtus reformauit: iuſſitq; annos duodecim ſine intercalatione decurrere: vt tres illi dies qui vltra nouẽ neceſſarios temere fuerant intercalati: hoc modo poſſent repenſari. Ex qua diſciplina omnium poſtea temporum fundata ratio eſt. Hęc Solinus. Idem affirmat Macrobius in primo Saturnaliorum libro. Sacerdotes ergo de triennio in triẽnium annum biſſextilem celebrarunt, cum debuerant hoc facere de quadriennio in quadriẽnium. Propter quod Auguſtus coactus eſt poſt. 36. annos à promulgato calendario: ſpatio duodecim annorum tres dies biſſextiles omittere. ſ. ab anno octauo ante Chriſti ortum vſq; ad quartũ eius annum integrum. Et ſic anno quinto Chriſti litera dominicalis reſtituta eſt ad locum proprium iuxta ordinem à Iulio traditũ. Et poſtea ſemper vſq; ad præſens tempus congruus literarum dominicalium & biſſextorum ordo ſeruatus eſt. Annos ergo triginta ſex peruerſi vſus, & annos duodecim emẽdationis deſcripſimus in ſequenti tabella cum literis dominicalibus: & annis ante Chriſti natiuitatem & poſt eius ortum.

A	44	E	26	B	8	Anni. 12. emendationis abſq; intercalatione.
G	43	D	25	A	7	
F E	42	C B	24	G	6	
D	41	A	23	F	5	
C	40	G	22	E	4	
B A	39	F E	21	D	3	
G	38	D	20	C	2	
F	37	C	19	B	1	Incarnatio Chriſti.
E D	36	B A	18	A	1	Primus annus à natiuitate Chriſti, ſiue à calendis Ianuarii.
C	35	G	17	G	2	
B	34	F	16	F	3	
A G	33	E D	15	E	4	
F	32	C	14	D	5	
E	31	B	13	C	6	
D C	30	A G	12	B	7	
B	29	F	11	A G	8	
A	28	E	10	F	9	
G F	27	D C	9	E	10	

Hucuſq; error.

In ſequenti vero tabula magna deſcripſimus ordinem literarũ Dominicalium & biſſextorum iuxta ordinationem Cæſaris. Qui ordo deſeruit correſpondentibus annis ſequentibus. Inſeruimus etiã in eadem tabula prædictam deordinationem literarum dominicalium & biſſextorum cum emendatione Auguſti ſpatio annorum. 48 in columna ſuperaddita propinqua paſchæ in principio tabulæ.

Sequitur tabula magna & perpetua temporum & feſtorum mobilium.

Aureꝰ nũs	Epacta	Cyclꝰ Solaris	Lr̃a dñi. ordinaria	Lr̃a dñi. deordina.	Paſcha Reſurrectionis.	Anni ante Chr̃m	Anni dñi deinceps		
15	15	22	A	A	2 Aprilis.	44	489	1021	1553
16	26	23	G	G	25 Mar.	43	490	1022	1554
17	7	24	F	F E	14 A.	42	491	1023	1555
18	18	25	E D	D	5 A.	41	492	1024	1556
19	0	26	C	C	18 A.	40	493	1025	1557
1	11	27	B	B A	10 A.	39	494	1026	1558
2	22	28	A	G	26 M.	38	495	1027	1559
3	3	1	G F	F	14 A.	37	496	1028	1560
4	14	2	E	E D	6 A.	36	497	1029	1561
5	25	3	D	C	29 M.	35	498	1030	1562
6	6	4	C	B	11 A.	34	499	1031	1563
7	17	5	B A	A G	2 A.	33	500	1032	1564
8	28	6	G	F	22 A.	32	501	1033	1565
9	9	7	F	E	14 A.	31	502	1034	1566
10	20	8	E	D C	30 M.	30	503	1035	1567
11	1	9	D C	B	18 A.	29	504	1036	1568
12	12	10	B	A	10 A.	28	505	1037	1569
13	23	11	A	G F	26 M.	27	506	1038	1570
14	4	12	G	E	15 A.	26	507	1039	1571
15	15	13	F E	D	6 A.	25	508	1040	1572
16	26	14	D	C B	22 M.	24	509	1041	1573
17	7	15	C	A	11 A.	23	510	1042	1574
18	18	16	B	G	3 A.	22	511	1043	1575
19	0	17	A G	F E	22 A.	21	512	1044	1576
1	11	18	F	D	7 A.	20	513	1045	1577
2	22	19	E	C	30 M.	19	514	1046	1578
3	3	20	D	B A	19 A.	18	515	1047	1579
4	14	21	C B	G	3 A.	17	516	1048	1580
5	25	22	A	F	26 M.	16	517	1049	1581
6	6	23	G	E D	15 A.	15	518	1050	1582
7	17	24	F	C	31 M.	14	519	1051	1583
8	28	25	E D	B	19 A.	13	520	1052	1584
9	9	26	C	A G	11 A.	12	521	1053	1585
10	20	27	B	F	3 A.	11	522	1054	1586
11	1	28	A	E	16 A.	10	523	1055	1587

Aure9 nūs	Epacta	Cycl9 Solaris	Lra dñi. ordinaria	Litera dom. deordina.	Paſcha Reſurrectionis	Anni ante Chr̄m & poſt	Anni dñi poſt natiuitatem		
12	12	1	G F	D C	7 A.	9	524	1056	1588
13	23	2	E	B	30 M.	8	525	1057	1589
14	4	3	D	A	19 A.	7	526	1058	1590
15	15	4	C	G	4 A.	6	527	1059	1591
16	26	5	B A	F	26 M.	5	528	1060	1592
17	7	6	G	E	15 A.	4	529	1061	1593
18	18	7	F	D	31 M.	3	530	1062	1594
19	0	8	E	C	20 A.	2	531	1063	1595
1	11	9	D C	B	11 A.	1	532	1064	1596
C· 2	22	10	B	A	27 M.	1	533	1065	1597
3	3	11	A	G	16 A.	2	534	1066	1598
4	14	12	G	F	8 A.	3	535	1067	1599
5	25	13	F E	E	23 M.	4	536	1068	1600
6	6	14	D		12 A.	5	537	1069	1601
7	17	15	C		4 A.	6	538	1070	1602
8	28	16	B		24 A.	7	539	1071	1603
9	9	17	A G		8 A.	8	540	1072	1604
10	20	18	F		31 M.	9	541	1073	1605
11	1	19	E		20 A.	10	542	1074	1606
12	12	20	D		5 A.	11	543	1075	1607
13	23	21	C B		27 M.	12	544	1076	1608
14	4	22	A		16 A.	13	545	1077	1609
15	15	23	G		8 A.	14	546	1078	1610
16	26	24	F		24 M.	15	547	1079	1611
17	7	25	E D		12 A.	16	548	1080	1612
18	18	26	C		4 A.	17	549	1081	1613
19	0	27	B		24 A.	18	550	1082	1614
1	11	28	A		9 A.	19	551	1083	1615
2	22	1	G F		31 M.	20	552	1084	1616
3	3	2	E		20 A.	21	553	1085	1617
4	14	3	D		5 A.	22	554	1086	1618
5	25	4	C		28 M.	23	555	1087	1619
6	6	5	B A		16 A.	24	556	1088	1620
7	17	6	G		1 A.	25	557	1089	1621
8	28	7	F		21 A.	26	558	1090	1622

Conceptio Chriſti.

Primus annus ab eius natiuitate,

Io.Lucidus

Aureꝰ nũs	Epacta	Cyclꝰ Solaris	Litera dñicalis	Paſcha Reſurrectio	Anni a natiuitate dñi.				
9	9	8	E	13 A.	27	559	1091	1623	
10	20	9	DC	28 M.	28	560	1092	1624	
11	1	10	B	17 A.	29	561	1093	1625	
12	12	11	A	9 A.	30	562	1094	1626	
13	23	12	G	25 M.	31	563	1095	1627	
14	4	13	F E	13 A.	32	564	1096	1628	
15	15	14	D	5 A.	33	565	1097	1629	Paſſio Chriſti an. 33.
16	26	15	C	28 M.	34	566	1098	1630	
17	7	16	B	10 A.	35	567	1099	1631	
18	18	17	AG	1 A.	36	568	1100	1632	
19	0	18	F	21 A.	37	569	1101	1633	
1	11	19	E	6 A.	38	570	1102	1634	
2	22	20	D	29 M.	39	571	1103	1635	
3	3	21	C B	17 A.	40	572	1104	1636	
4	14	22	A	9 A.	41	573	1105	1637	
5	25	23	G	25 M.	42	574	1106	1638	
6	6	24	F	14 A.	43	575	1107	1639	
7	17	25	E D	5 A.	44	576	1108	1640	
8	28	26	C	25 A.	45	577	1109	1641	
9	9	27	B	10 A.	46	578	1110	1642	
10	20	28	A	2 A.	47	579	1111	1643	
11	1	1	G F	21 A.	48	580	1112	1644	
12	12	2	E	6 A.	49	581	1113	1645	
13	23	3	D	29 M.	50	582	1114	1646	
14	4	4	C	18 A.	51	583	1115	1647	
15	15	5	B A	2 A.	52	584	1116	1648	
16	26	6	G	25 M.	53	585	1117	1649	
17	7	7	F	14 A.	54	586	1118	1650	
18	18	8	E	30 M.	55	587	1119	1651	
19	0	9	DC	18 A.	56	588	1120	1652	
1	11	10	B	10 A.	57	589	1121	1653	
2	22	11	A	26 M.	58	590	1122	1654	
3	3	12	G	15 A.	59	591	1123	1655	
4	14	13	F E	6 A.	60	592	1124	1656	
5	25	14	D	29 M.	61	593	1125	1657	
6	6	15	C	11 A.	62	594	1126	1658	

Aureꝰ nūs	Epa cta	Cyclꝰ Solaris	Litera dñicalis	Paſcha Reſurrectio.	Anni à natiuitate domini.			
7	17	16	B	3 A.	63	595	1127	1659
8	28	17	A G	22 A.	64	596	1128	1660
9	9	18	F	14 A.	65	597	1129	1661
10	20	19	E	30 M.	66	598	1130	1662
11	1	20	D	19 A.	67	599	1131	1663
12	12	21	C B	10 A.	68	600	1132	1664
13	23	22	A	26 M.	69	601	1133	1665
14	4	23	G	15 A.	70	602	1134	1666
15	15	24	F	7 A.	71	603	1135	1667
16	26	25	E D	22 M.	72	604	1136	1668
17	7	25	C	11 A.	73	605	1137	1669
18	18	27	B	3 A.	74	606	1138	1670
19	0	28	A	23 A.	75	607	1139	1671
1	11	1	G F	7 A.	76	608	1140	1672
2	22	2	E	30 M.	77	609	1141	1673
3	3	3	D	19 A.	78	610	1142	1674
4	14	4	C	4 A.	79	611	1143	1675
5	25	5	B A	26 M.	80	612	1144	1676
6	6	6	G	15 A.	81	613	1145	1677
7	17	7	F	31 M.	82	614	1146	1678
8	28	8	E	20 A.	83	615	1147	1679
9	9	9	D C	11 A.	84	616	1148	1680
10	21	10	B	3 A.	85	617	1149	1681
11	1	11	A	16 A.	86	618	1150	1682
12	12	12	G	8 A.	87	619	1151	1683
13	23	13	F E	30 M.	88	620	1152	1684
14	4	14	D	19 A.	89	621	1153	1685
15	15	15	C	4 A.	90	622	1154	1686
16	26	16	B	27 M.	91	623	1155	1687
17	7	17	A G	15 A.	92	624	1156	1688
18	18	18	F	31 M.	93	625	1157	1689
19	0	19	E	20 A.	94	626	1158	1690
1	11	20	D	12 A.	95	627	1159	1691
2	22	21	C B	27 M.	96	628	1160	1692
3	3	22	A	16 A.	97	629	1161	1693
4	14	23	G	8 A.	98	630	1162	1694

Aureꝰ nũs	Epacta	Cyclꝰ Solaris	Litera dñicalis	Paſcha Reſurrectio.	Anni a'natiuitate dñi.			
5	25	24	F	24 M.	99	631	1163	1695
6	6	25	E D	12 A.	100	632	1164	1696
7	17	26	C	4 A.	101	633	1165	1697
8	28	27	B	24 A.	102	634	1166	1698
9	9	28	A	9 A.	103	635	1157	1699
10	20	1	G F	31 M.	104	636	1168	1700
11	1	2	E	20 A.	105	637	1169	1701
12	12	3	D	5 A.	106	638	1170	1702
13	23	4	C	28 M.	107	639	1171	1703
14	4	5	B A	16 A.	108	640	1172	1704
15	15	6	G	8 A.	109	641	1173	1705
16	26	7	F	24 M.	110	642	1174	1706
17	7	8	E	13 A.	111	643	1175	1707
18	18	9	D C	4 A.	112	644	1176	1708
19	0	10	B	24 A.	113	645	1177	1709
1	11	11	A	9 A.	114	646	1178	1710
2	22	12	G	1 A.	115	647	1179	1711
3	3	13	F E	20 A.	116	648	1180	1712
4	14	14	D	5 A.	117	649	1181	1713
5	25	15	C	28 M.	118	650	1182	1714
6	6	16	B	17 A.	119	651	1183	1715
7	17	17	A G	1 A.	120	652	1184	1716
8	28	18	F	21 A.	121	653	1185	1717
9	9	19	E	13 A.	122	654	1186	1718
10	20	20	D	29 M.	123	655	1187	1719
11	1	21	C B	17 A.	124	656	1188	1720
12	12	22	A	9 A.	125	657	1189	1721
13	23	23	G	25 M.	126	658	1190	1722
14	4	24	F	14 A.	127	659	1191	1723
15	15	25	E D	5 A.	128	660	1192	1724
16	26	26	C	28 M.	129	661	1193	1725
17	7	27	B	10 A.	130	662	1194	1725
18	18	28	A	2 A.	131	663	1195	1727
19	0	1	G F	21 A.	132	664	1196	1728
1	11	2	E	6 A.	133	665	1197	1729
2	22	3	D	29 M.	134	666	1198	1730

Aureꝰ nũs	Epacta	Cyclꝰ Solaris	Litera dñicalis	Paſcha Reſurrectio	Anni a'natiuitate domini.			
3	3	4	C	18 A.	135	667	1199	1731
4	14	5	B A	9 A.	136	668	1200	1732
5	25	6	G	25 M.	137	669	1201	1733
6	6	7	F	14 A.	138	670	1202	1734
7	17	8	E	6 A.	139	671	1203	1735
8	28	9	D C	25 A.	140	672	1204	1736
9	9	10	B	10 A.	141	673	1205	1737
10	20	11	A	2 A.	142	674	1206	1738
11	1	12	G	22 A.	143	675	1207	1739
12	12	13	F E	6 A.	144	676	1208	1740
13	23	14	D	29 M.	145	677	1209	1741
14	4	15	C	18 A.	146	678	1210	1742
15	15	16	B	3 A.	147	679	1211	1743
16	26	17	A G	25 M.	148	680	1212	1744
17	7	18	F	14 A.	149	681	1213	1745
18	18	19	E	30 M.	150	682	1214	1746
19	0	20	D	19 A.	151	683	1215	1747
1	11	21	C B	10 A.	152	684	1216	1748
2	22	22	A	26 M.	153	685	1217	1749
3	3	23	G	15 A.	154	686	1218	1750
4	14	24	F	7 A.	155	687	1219	1751
5	25	25	E D	29 M.	156	788	1220	1752
6	6	26	C	11 A.	157	689	1221	1753
7	17	27	B	3 A.	158	690	1222	1754
8	28	28	A	23 A.	159	691	1223	1755
9	9	1	G F	14 A.	160	692	1224	1756
10	20	2	E	30 M.	161	693	1225	1757
11	1	3	D	19 A.	162	694	1226	1758
12	12	4	C	11 A.	163	695	1227	1759
13	23	5	B A	26 M.	164	696	1228	1760
14	4	6	G	15 A.	165	697	1229	1761
15	15	7	F	7 A.	166	698	1230	1762
16	26	8	E	23 M.	167	699	1231	1763
17	7	9	D C	11 A.	168	700	1232	1764
18	18	10	B	3 A.	169	701	1233	1765
19	0	11	A	23 A.	170	702	1234	1766

Aure⁹ nūs	Epa cta	Cycl⁹ Sola/ ris	Litera dñica lis	Paſcha Reſur/ rect.	Anni a natiuitate domini.			
1	11	12	G	8 A.	171	703	1235	1767
2	22	13	F E	30 M.	172	704	1236	1768
3	3	14	D	19 A.	173	705	1237	1769
4	14	15	E	4 A.	174	706	1238	1770
5	25	16	B	27 M.	175	707	1239	1771
6	6	17	A G	15 A.	176	708	1240	1772
7	17	18	F	31 M.	177	709	1241	1773
8	28	19	E	20 A.	178	710	1242	1774
9	9	20	D	12 A.	179	711	1243	1775
10	20	21	C B	3 A.	180	712	1244	1776
11	1	22	A	16 A.	181	713	1245	1777
12	12	23	G	8 A.	182	714	1246	1778
13	23	24	F	31 M.	183	715	1247	1779
14	4	25	E D	19 A.	184	716	1248	1780
15	15	26	C	4 A.	185	717	1249	1781
16	26	27	B	27 M.	186	718	1250	1782
17	7	28	A	16 A.	187	719	1251	1783
18	18	1	G F	31 M.	188	720	1252	1784
19	0	2	E	20 A.	189	721	1253	1785
1	11	3	D	12 A.	190	722	1254	1786
2	22	4	C	28 M.	191	723	1255	1787
3	3	5	B A	16 A.	192	724	1256	1788
4	14	6	G	8 A.	193	725	1257	1789
5	25	7	F	24 M.	194	726	1258	1790
6	6	8	E	13 A.	195	727	1259	1791
7	17	9	D C	4 A.	196	728	1260	1792
8	28	10	B	24 A.	197	729	1261	1793
9	9	11	A	9 A.	198	730	1262	1794
10	20	12	G	1 A.	199	731	1263	1795
11	1	13	F E	20 A.	200	732	1264	1796
12	12	14	D	5 A.	201	733	1265	1797
13	23	15	C	28 M.	202	734	1266	1798
14	4	16	B	17 A.	203	735	1267	1799
15	15	17	A G	8 A.	204	736	1268	1800
16	26	18	F	24 M.	205	737	1269	1801
17	7	19	E	13 A.	206	738	1270	1802

Aureꝰ nũs	Epacta	Cyclꝰ Solaris	Litera dñicalis	Paſcha Reſurrectio	Anni a'natiuitate domini.			
18	18	20	D	5 A.	207	739	1271	1803
19	0	21	C B	24 A.	208	740	1272	1804
1	11	22	A	9 A.	209	741	1273	1805
2	22	23	G	1 A.	210	742	1274	1806
3	3	24	F	14 A.	211	743	1275	1807
4	14	25	E D	5 A.	212	744	1276	1808
5	25	26	C	28 M.	213	745	1277	1809
6	6	27	B	17 A.	214	746	1278	1810
7	17	28	A	2 A.	215	747	1279	1811
8	28	1	G F	21 A.	216	748	1280	1812
9	9	2	E	13 A.	217	749	1281	1813
10	20	3	D	29 M.	218	750	1282	1814
11	1	4	C	18 A.	219	751	1283	1815
12	12	5	B A	9 A.	220	752	1284	1816
13	23	6	G	25 M.	221	753	1285	1817
14	4	7	F	14 A.	222	754	1286	1818
15	15	8	E	6 A.	223	755	1287	1819
16	26	9	D C	28 M.	224	756	1288	1820
17	7	10	B	10 A.	225	757	1289	1821
18	18	11	A	2 A.	226	758	1290	1822
19	0	12	G	22 A.	227	759	1291	1823
1	11	13	F E	6 A.	228	760	1292	1824
2	22	14	D	29 M.	229	761	1293	1825
3	3	15	C	18 A.	230	762	1294	1826
4	14	16	B	3 A.	231	763	1295	1827
5	25	17	A G	25 M.	232	764	1296	1828
6	6	18	F	14 A.	233	765	1297	1829
7	17	19	E	6 A.	234	766	1298	1830
8	28	20	D	19 A.	235	767	1299	1831
9	9	21	C B	10 A.	236	768	1300	1832
10	20	22	A	2 A.	237	769	1301	1833
11	1	23	G	22 A.	238	770	1302	1834
12	12	24	F	7 A.	239	771	1303	1835
13	23	25	E D	29 M.	240	772	1304	1836
14	4	26	C	18 A.	241	773	1305	1837
15	15	27	B	3 A.	242	774	1306	1838

Aureꝰ nũs	Epaćta	Cyclꝰ Solaris	Litera dñicalis	Paſcha Reſurrect.	Anni a' natiuitate domini.			
16	26	28	A	26 M.	243	775	1307	1839
17	7	1	G F	14 A.	244	776	1308	1840
18	18	2	E	30 M.	245	777	1309	1841
19	0	3	D	19 A.	246	778	1310	1842
1	11	4	C	11 A.	247	779	1311	1843
2	22	5	B A	26 M.	248	780	1312	1844
3	3	6	G	15 A.	249	781	1313	1845
4	14	7	F	7 A.	250	782	1314	1846
5	25	8	E	23 M.	251	783	1315	1847
6	6	9	D C	11 A.	252	784	1316	1848
7	17	10	B	2 A.	253	785	1317	1849
8	28	11	A	23 A.	254	786	1318	1850
9	9	12	G	8 A.	255	787	1319	1851
10	20	13	F E	30 M.	256	788	1320	1852
11	1	14	D	19 A.	257	789	1321	1853
12	12	15	C	11 A.	258	790	1322	1854
13	23	16	B	27 M.	259	791	1323	1855
14	4	17	A G	15 A.	260	792	1324	1856
15	15	18	F	7 A.	261	793	1325	1857
16	26	19	E	23 M.	262	794	1326	1858
17	7	20	D	12 A.	263	795	1327	1859
18	18	21	C B	3 A.	264	796	1328	1860
19	0	22	A	23 A.	265	797	1329	1861
1	11	23	G	8 A.	266	798	1330	1862
2	22	24	F	31 M.	267	799	1331	1863
3	3	25	E D	19 A.	268	800	1332	1864
4	14	26	C	4 A.	269	801	1333	1865
5	25	27	B	27 M.	270	802	1334	1866
6	6	28	A	16 A.	271	803	1335	1867
7	17	1	G F	31 M.	272	804	1336	1868
8	28	2	E	20 A.	273	805	1337	1869
9	9	3	D	12 A.	274	806	1338	1870
10	20	4	C	28 M.	275	807	1339	1871
11	1	5	B A	16 A.	276	808	1340	1872
12	12	6	G	8 A.	277	809	1341	1873
13	23	7	F	31 M.	278	810	1342	1874

Aureꝰ nũs	Epacta	Cyclꝰ Solaris	Litera dñicalis	Paſcha Reſurrect.	Anni a natiuitate domini.			
14	4	8	E	13 A.	279	811	1343	1875
15	15	9	D C	4 A.	280	812	1344	1876
16	26	10	B	27 M.	281	813	1345	1877
17	7	11	A	16 A.	282	814	1346	1878
18	18	12	G	1 A.	283	815	1347	1879
19	0	13	F E	20 A.	284	816	1348	1880
1	11	14	D	12 A.	285	817	1349	1881
2	22	15	C	28 M.	286	818	1350	1882
3	3	16	B	17 A.	287	819	1351	1883
4	14	17	A G	8 A.	288	820	1352	1884
5	25	18	F	24 M.	289	821	1353	1885
6	6	19	E	13 A.	290	822	1354	1886
7	17	20	D	5 A.	291	823	1355	1887
8	28	21	C B	24 A.	292	824	1356	1888
9	9	22	A	9 A.	293	825	1357	1889
10	20	23	G	1 A.	294	826	1358	1890
11	1	24	F	21 A.	295	827	1359	1891
12	12	25	E D	5 A.	296	828	1360	1892
13	23	26	C	28 M.	297	829	1361	1893
14	4	27	B	17 A.	298	830	1362	1894
15	15	28	A	2 A.	299	831	1363	1895
16	26	1	G F	24 M.	300	832	1364	1896
17	7	2	E	13 A.	301	833	1365	1897
18	18	3	D	5 A.	302	834	1366	1898
19	0	4	C	18 A.	303	835	1367	1899
1	11	5	B A	9 A.	304	836	1368	1900
2	22	6	G	1 A.	305	837	1369	1901
3	3	7	F	14 A.	306	838	1370	1902
4	14	8	E	6 A.	307	839	1371	1903
5	25	9	D C	28 M.	308	840	1372	1904
6	6	10	B	17 A.	309	841	1373	1905
7	17	11	A	2 A.	310	842	1374	1906
8	28	12	G	22 A.	311	843	1375	1907
9	9	13	F E	13 A.	312	844	1376	1908
10	20	14	D	29 M.	313	845	1377	1909
11	1	15	C	18 A.	314	846	1378	1910

Hic anno correſpondet creationi mundi ſm hebraicaꝫ veritatem, hoc eſt ante Chriſti natiuitatem annis 3960.

Conciliū Nicenū anno dñi 322. Aureus nūs calēdario īſigit anno ſequēti ſcilicet 323.

Aure⁹ nūs	Epacta	Cycl⁹ Solaris	Litera dñicalis	Paſcha Reſurrectio.	Anni à natiuitate dñi.			
12	12	16	B	10 A.	315	847	1379	1911
13	23	17	AG	25 M.	316	848	1380	1912
14	4	18	F	14 A.	317	849	1381	1913
15	15	19	E	6 A.	318	850	1382	1914
16	26	20	D	22 M.	319	851	1383	1915
17	7	21	CB	10 A.	320	852	1384	1916
18	18	22	A	2 A.	321	853	1385	1917
19	0	23	G	22 A.	322	854	1386	1918
1	11	24	F	7 A.	323	855	1387	1919
2	22	25	ED	29 M.	324	856	1388	1920
3	3	26	C	18 A.	325	857	1389	1921
4	14	27	B	3 A.	326	858	1390	1922
5	25	28	A	26 M.	327	859	1391	1923
6	6	1	GF	14 A.	328	860	1392	1924
7	17	2	E	6 A.	329	861	1393	1925
8	28	3	D	19 A.	330	862	1394	1926
9	9	4	C	11 A.	331	863	1395	1927
10	20	5	BA	2 A.	332	864	1396	1928
11	1	6	G	22 A.	333	865	1397	1929
12	12	7	F	7 A.	334	866	1398	1930
13	23	8	E	30 M.	335	867	1399	1931
14	4	9	DC	18 A.	336	868	1400	1932
15	15	10	B	3 A.	337	869	1401	1933
16	26	11	A	26 M.	338	870	1402	1934
17	7	12	G	15 A.	339	871	1403	1935
18	18	13	FE	30 M.	340	872	1404	1936
19	0	14	D	19 A.	341	873	1405	1937
1	11	15	C	11 A.	342	874	1406	1938
2	22	16	B	27 M.	343	875	1407	1939
3	3	17	AG	15 A.	344	876	1408	1940
4	14	18	F	7 A.	345	877	1409	1941
5	25	19	E	23 M.	346	878	1410	1942
6	6	20	D	12 A.	347	879	1411	1943
7	17	21	CB	3 A.	348	880	1412	1944
8	28	22	A	23 A.	349	881	1413	1945
9	9	23	G	8 A.	350	882	1414	1946

Aure⁹ nũs	Epa ɛ̃ta	Cycl⁹ Sola/ ris	Litera dñica/ lis	Paſcha Reſur/ rectio.	Anni a'natiuitate domini.			
10	20	24	F	31 M.	351	883	1415	1947
11	1	25	E D	19 A.	352	884	1416	1948
12	12	26	C	11 A.	353	885	1417	1949
13	23	27	B	27 M.	354	886	1418	1950
14	4	28	A	16 A.	355	887	1419	1951
15	15	1	G F	7 A.	356	888	1420	1952
16	26	2	E	23 M.	357	889	1421	1953
17	7	3	D	12 A.	358	890	1422	1954
18	18	4	C	4 A.	359	891	1423	1955
19	0	5	B A	23 A.	360	892	1424	1956
1	11	6	G	8 A.	361	893	1425	1957
2	22	7	F	31 M.	362	894	1426	1958
3	3	8	E	20 A.	363	895	1427	1959
4	14	9	DC	4 A.	364	896	1428	1960
5	25	10	B	27 M.	365	897	1429	1961
6	6	11	A	16 A.	366	898	1430	1962
7	17	12	G	1 A.	367	899	1431	1963
8	28	13	F E	20 A.	368	900	1432	1964
9	9	14	D	12 A.	369	901	1433	1965
10	20	15	C	28 M.	370	902	1434	1966
11	1	16	B	17 A.	371	903	1435	1967
12	12	17	A G	8 A.	372	904	1436	1968
13	23	18	F	31 M.	373	905	1437	1969
14	4	19	E	13 A.	374	906	1438	1970
15	15	20	D	5 A.	375	907	1439	1971
16	26	21	C B	27 M.	376	908	1440	1972
17	7	22	A	16 A.	377	909	1441	1973
18	18	23	G	1 A.	378	910	1442	1974
19	0	24	F	21 A.	379	911	1443	1975
1	11	25	E D	12 A.	380	912	1444	1976
2	22	26	C	28 M.	381	913	1445	1977
3	3	27	B	17 A.	382	914	1446	1978
4	14	28	A	9 A.	383	915	1447	1979
5	25	1	G F	24 M.	384	916	1448	1980
6	6	2	E	13 A.	385	917	1449	1981
7	17	3	D	5 A.	386	918	1450	1982

Aureꝰ nũs	Epacta	Cyclꝰ Solaris	Litera dñicalis	Paſcha Reſurrectio.	Anni a natiuitate domini.			
8	28	4	C	25 A.	387	919	1451	1983
9	9	5	B A	9 A.	388	920	1452	1984
10	20	6	G	1 A.	389	921	1453	1985
11	1	7	F	21 A.	390	922	1454	1986
12	12	8	E	6 A.	391	923	1455	1987
13	23	9	D C	28 M.	392	924	1456	1988
14	4	10	B	17 A.	393	925	1457	1989
15	15	11	A	2 A.	394	926	1458	1990
16	26	12	G	25 M.	395	927	1459	1991
17	7	13	F E	13 A.	396	928	1460	1992
18	18	14	D	5 A.	397	929	1461	1993
19	0	15	C	18 A.	398	930	1462	1994
1	11	16	B	10 A.	399	931	1463	1995
2	22	17	A G	1 A.	400	932	1464	1996
3	3	18	F	14 A.	401	933	1465	1997
4	14	19	E	6 A.	402	934	1466	1998
5	25	20	D	29 M.	403	935	1467	1999
6	6	21	C B	17 A.	404	936	1468	2000
7	17	22	A	2 A.	405	937	1469	2001
8	28	23	G	22 A.	406	938	1470	2002
9	9	24	F	14 A.	407	939	1471	2003
10	20	25	E D	29 M.	408	640	1472	2004
11	1	26	C	18 A.	409	941	1473	2005
12	12	27	B	10 A.	410	942	1474	2006
13	23	28	A	26 M.	411	943	1475	2007
14	4	1	G F	14 A.	412	944	1476	2008
15	15	2	E	6 A.	413	945	1477	2009
16	26	3	D	22 B.	414	946	1478	2010
17	7	4	C	11 A.	415	947	1479	2011
18	18	5	B A	2 A.	416	948	1480	2012
19	0	6	G	22 A.	417	949	1481	2013
1	11	7	F	7 A.	418	950	1482	2014
2	22	8	E	30 M.	419	951	1483	2015
3	3	9	D C	18 A.	420	952	1484	2016
4	14	10	B	3 A.	421	953	1485	2017
5	26	11	A	26 M.	422	954	1486	2018

Aureꝰ nũs	Epa cta	Cyclꝰ Sola/ris	Litera dñica/lis	Paſcha Reſur/rectio.	Anni a'natiuitate domini.			
6	6	12	G	15 A.	423	955	1487	2019
7	17	13	F E	6 A.	424	956	1488	2020
8	28	14	D	19 A.	425	957	1489	2021
9	9	15	C	11 A.	426	958	1490	2022
10	20	16	B	3 A.	427	959	1491	2023
11	1	17	A G	22 A.	428	960	1492	2024
12	12	18	F	7 A.	429	961	1493	2025
13	23	19	E	30 M.	430	962	1494	2026
14	4	20	D	19 A.	431	963	1495	2027
15	15	21	C B	3 A.	432	964	1496	2028
16	26	22	A	26 M.	433	965	1497	2029
17	7	23	G	15 A.	434	966	1498	2030
18	18	24	F	31 M.	435	967	1499	2031
19	0	25	E D	19 A.	436	968	1500	2032
1	11	26	C	11 A.	437	969	1501	2033
2	22	27	B	27 M.	438	970	1502	2034
3	3	28	A	16 A.	439	971	1503	2035
4	14	1	G F	7 A.	440	972	1504	2036
5	25	2	E	23 M.	441	973	1505	2037
6	6	3	D	12 A.	442	974	1506	2038
7	17	4	C	4 A.	443	975	1507	2039
8	28	5	B A	23 A.	444	976	1508	2040
9	9	6	G	8 A.	445	977	1509	2041
10	20	7	F	31 M.	446	978	1510	2042
11	1	8	E	20 A.	447	979	1511	2043
12	12	9	D C	11 A.	448	980	1512	2044
13	23	10	B	27 M.	449	981	1513	2045
14	4	11	A	16 A.	450	982	1514	2046
15	15	12	G	8 A.	451	983	1515	2047
16	26	13	F E	23 M.	452	984	1516	2048
17	7	14	D	12 A.	453	985	1517	2049
18	18	15	C	4 A.	454	986	1518	2050
19	0	16	B	24 A.	455	987	1519	2051
1	11	17	A G	8 A.	456	988	1520	2052
2	22	18	F	31 M.	457	989	1521	2053
3	3	19	E	20 A.	458	990	1522	2054

Aureꝰ nũs	Epacta	Cyclꝰ Solaris	Litera dñicalis	Paſcha Reſurrect.	Anni a'natiuitate domini.			
4	14	20	D	5 A.	459	991	1523	2055
5	25	21	C B	27 M.	460	992	1524	2056
6	6	22	A	16 A.	461	993	1525	2057
7	17	23	G	1 A.	462	994	1526	2058
8	28	24	F	21 A.	463	995	1527	2059
9	9	25	E D	12 A.	464	996	1528	2060
10	20	26	C	28 M.	465	997	1529	2061
11	1	27	B	17 A.	466	998	1530	2062
12	12	28	A	9 A.	467	999	1531	2063
13	23	1	G F	31 M.	468	1000	1532	2064
14	4	2	E	13 A.	469	1001	1533	2065
15	15	3	D	5 A.	470	1002	1534	2066
16	26	4	C	28 M.	471	1003	1535	2067
17	7	5	B A	16 A.	472	1004	1536	2068
18	18	6	G	1 A.	473	1005	1537	2069
19	0	7	F	21 A.	474	1006	1538	2070
1	11	8	E	6 A.	475	1007	1539	2071
2	22	9	D C	28 M.	476	1008	1540	2072
3	3	10	B	17 A.	477	1009	1541	2073
4	14	11	A	9 A.	478	1010	1542	2074
5	25	12	G	25 M.	479	1011	1543	2075
6	6	13	F E	13 A.	480	1012	1544	2076
7	17	14	D	5 A.	481	1013	1545	2077
8	28	15	C	25 A.	482	1014	1546	2078
9	9	16	B	10 A.	483	1015	1547	2079
10	20	17	A G	1 A.	484	1016	1548	2080
11	1	18	F	21 A.	485	1017	1549	2081
12	12	19	E	6 A.	486	1018	1550	2082
13	23	20	D	29 M.	487	1019	1551	2083
14	4	21	C B	17 A.	488	1020	1552	2084

Finis magnæ tabulæ.

Poſt tabulæ finem iterum atq; iterum anni dñi reſumendi ſunt:& reducendi per columnas alias ad initium, & perducẽdi ad finem per circuitum in perpetuũ:niſi forte fiat per eccleſiam emendatio collapſi calendarii. Tunc enim neceſſe eſſet aliam tabulam edere.

Sed quoniam poteſt cõtingere ſcriptoris error in annotatione diei paſchæ in præcedenti tabula:ideo alios modos inueniendi paſcha nunc deſcribemus: quorum primus talis eſt. Require in calendario aureum numerum anni propoſiti poſt nonas Martii, hoc eſt poſt ſeptimum eius diem, vbi annotatur feſtum ſancti Thomæ Aquinatis:& ab eo aureo numero currẽte enumera tres literas dominicales illius anni: & in tertia litera dominicali erit paſcha. In anno vero biſſextili aſſume ſecundam literam:& ſi litera dominicalis cõtingat eſſe e regione aurei numeri, nihilominus computetur pro prima litera dominicali.

Alius modus nuper deſcribitur in calẽdario per aureum numerum nigrum ſuperadditum rubro: cuius initium eſt eregione diei. 21. Martii in feſto ſancti Benedicti abbatis, vbi annotatur litera C. Tunc ſemper litera dominicalis immediate poſt aureum numerũ anni propoſiti oſtendet paſcha. Si autem litera dominicalis fuerit e regione dicti aurei numeri omittatur: & in ſequenti dominicali litera paſcha celebrabitur

Alium pene ſimilem modum docet nos Ioannes de monte Regio in ſuo calendario ad inueniendum paſcha cum cæteris feſtis mobilibus. Accipe literam dominicalem anni propoſiti: quæ ſit ſub aureo numero eo anno currente: & tunc paſcha celebrabitur eo die qui ei e directo a dextris annotatur. Si tamen litera dominicalis e directo aurei numeri appareat:ea non erit conueniens nuntia feſti paſchalis:ſed ad ſequentem proxime deſcendẽdum eſt. In anno autem biſſextili Septuageſima & dies cinerum per priorem literam dominicalem accipi debent:reliqua vero omnia per poſteriorem. Fallit tamen regula in Septuageſima ſolum: in annis. 532. aureo numero currente octo in anno biſſextili. D C. ſicut patet in annis domini. 140. 672. 1204. 1736. Tunc Septuageſima eſt die. 22. Februarii.

Sequitur tabula.

Aure⁹ nūs	Lřa dñi/ calis	Septua geſima	Feř.4. cinerū	Paſcha reſur.	Aſcen/ ſio dñi	Pente coſte	Corp⁹ Chřı	Dñicæ poſt pē tecoſtē
16								
5	d	18 Ian.	4 Feb.	22 Mar.	30 Apr.	10 Maii	21 Maii	28
	e	19	5	23	1 Maii	11	22	28
13	f	20	6	24	2	12	23	28
2	g	21	7	25	3	13	24	28
	A	22	8	26	4	14	25	28
10	b	23	9	27	5	15	26	27
	c	24	10	28	6	16	27	27
18	d	25	11	29	7	17	28	27
7	e	26	12	30	8	18	29	27
	f	27	13	31	9	19	30	27
15	g	28	14	1 April.	10	20	31	27
4	A	29	15	2	11	21	1 Iunii	27
	b	30	16	3	12	22	2	26
12	c	31	17	4	13	23	3	26
1	d	1 Febr.	18	5	14	24	4	26
	e	2	19	6	15	25	5	26
9	f	3	20	7	16	26	6	26
	g	4	21	8	17	27	7	26
17	A	5	22	9	18	28	8	26
6	b	6	23	10	19	29	9	25
	c	7	24	11	20	30	10	25
14	d	8	25	12	21	31	11	25
3	e	9	26	13	22	1 Iun.	12	25
	f	10	27	14	23	2	13	25
11	g	11	28	15	24	3	14	25
	A	12	1 Mar.	16	25	4	15	25
19	b	13	2	17	26	5	16	24
8	c	14	3	18	27	6	17	24
	d	15	4	19	28	7	18	24
	e	16	5	20	29	8	19	24
	f	17	6	21	30	9	20	24
	g	18	7	22	31	10	21	24
	A	19	8	23	1 Iun.	11	22	24
	b	20	9	24	2	12	23	23
	c	21	10	25	3	13	24	23
	d	22						

Anni domini	Dies iuxta vſum eccleſiæ	paſchales iuxta decreta patrum	Dierum differentia.
1525	16 Apr.	9 Apr.	7
1526	1 Apr.	1 Apr.	0
1527	21 Apr.	24 Mar.	28
1528	12 Apr.	5 Apr.	7
1529	22 Mar.	28 Mar.	0
1530	17 Apr.	20 Mar.	28
1531	9 Apr.	2 Apr.	7
1532	31 Mar.	24 Mar.	7
1533	13 Apr.	13 Apr.	0
1534	5 Apr.	5 Apr.	0
1535	28 Mar.	21 Mar.	7
1536	16 Apr.	9 Apr.	7
1537	1 Apr.	1 Apr.	0
1538	21 Apr.	17 Mar.	35
1539	6 Apr.	6 Apr.	0
1540	28 Mar.	28 Mar.	0
1541	17 Apr.	13 Mar.	35
1542	9 Apr.	2 Apr.	7
1543	25 Mar.	25 Mar.	0
1544	13 Apr.	13 Apr.	0
1545	5 Apr.	29 Mar.	7
1546	25 Apr.	21 Mar.	35
1547	10 Apr.	10 Apr.	0
1548	1 Apr.	25 Mar.	7
1549	21 Apr.	17 Mar.	35
1550	6 Apr.	6 Apr.	0
1551	29 Mar.	29 Mar.	0
1552	17 Apr.	13 Mar.	35
1553	2 Apr.	2 Apr.	0
1554	25 Mar.	25 Mar.	0
1555	14 Apr.	7 Apr.	7
1556	5 Apr.	29 Mar.	7
1557	18 Apr.	21 Mar.	28
1558	10 Apr.	10 Apr.	0
1559	26 Mar.	26 Mar.	0
1560	14 Apr.	17 Mar.	28

Quoniam æquinoctia, & nouilunia non habent firmas ſedes in calendario: ſed continue eas anticipant: ideo contingit deordinatio in celebratione paſchæ. Quare opere prętium eſt quoſdam futuros annos exarare, quibus vera paſchalis ratio diſcrepat a priſca illa ſupputatione Dionyſica: quam adhuc eccleſia vniuerſalis authoritate ſua tolerat. Quod manifeſtum erit in hac tabula: in cuius prima colũna deſcripſimus annos domini: in ſecũda diem paſchalem iuxta vſum eccleſiæ: in tertia iuxta decreta patrum: in quarta vero ſiue inter vtroſq; differentiam: ſiue inuicem conuenientiã. Hæc ex calendario Ioannis Stoſſlerini propoſitione. 39.

Anni domini	Dies paſchales iuxta vſũ eccleſiæ	iuxta decreta patrum	Dierum differentia.
1561	6 Apr.	6 Apr.	0
1562	29 Mar.	22 Mar.	7
1563	11 Apr.	11 Apr.	0
1564	2 Apr.	2 Apr.	0
1565	22 Apr.	18 Mar.	35
1566	14 Apr.	7 Apr.	7
1567	30 Mar.	30 Mar.	0
1568	18 Apr.	14 Mar.	35
1569	10 Apr.	3 Apr.	7
1570	26 Mar.	26 Mar.	0
1571	15 Apr.	18 Mar.	28
1572	6 Apr.	30 Mar.	7
1573	22 Mar.	22 Mar.	0
1574	11 Apr.	11 Apr.	0
1575	3 Apr.	27 Mar.	7
1576	22 Apr.	18 Mar.	35
1577	7 Apr.	7 Apr.	0
1578	30 Mar.	30 Mar.	0
1579	19 Apr.	15 Mar.	35
1580	3 Apr.	3 Apr.	0
1581	26 Mar.	26 Mar.	0
1582	15 Apr.	8 Apr.	7
1583	31 Mar.	31 Mar.	0
1584	19 Apr.	22 Mar.	28
1585	11 Apr.	11 Apr.	0

De cyclo inditionali.

Cyclus inditionalis continet tria luſtra, id eſt tria quinquennia, hoc eſt. 15. annos ſolares iuxta conſuetudinem Romanorum: qui ſibi ſubiectis populis per vniuerſum pene orbem tributa ſoluenda indicebant. Natus eſt autem Chriſtus in primo luſtro Romanæ inditionis poſt peractum tertium annum prædictæ inditionis: cum exiit edictum à Cæſare Auguſto, vt deſcriberetur vniuerſus orbis ſicut ex Euangelio patet. Nam Auguſtus Cæſar inditiones inſtituit Olympiade. 194. anno eius primo incipiēte octauo calēdas

Octobris, hoc eſt die. 24. Septembris, videlicet quãdo anni Olympiadum ſumunt initium. Si ergo annis Domini tres præcedentes addideris, & omnes collectos in. 15. partiaris quoties poteris: numerus, qui tibi ſuperfuerit, indicabit annũ inditionis. Si vero nihil remanſerit, annus vltimus ſcilicet. 15. inditionis erit. Huius cycli partes hodie literis pontificum, & tabellionum inſtrumentis inſeruntur ad fidem temporm roborãdam: hac tamen differentia quod tabelliones imperiali authoritate vtentes, inditiones mutant. 8. calẽdas Octobris, vt Auguſtus imperator inſtituit. Notarii vero ſummi pontificis, vt ſe magis cõforment annis domini: mutant eas. 8. calendas Ianuarii, quãdo natus eſt Dominus. Hunc autem cyclum inditionalem non deſcripſimus in tabula magna ſuperiori: quoniã numerus quindenarius non plene cõpletur in. 532. annis ex qbus cõſtat præſcripta tabula: ſed terminatur vel in. 525. vel in. 540. vt patet ſi prædictos numeros per. 15. partiaris. Vt autem facile in retroactis temporibus, & futuris, numerus inditionis quolibet anno reperiatur: annotauimus tabellam numerorũ. 15. inditionalium: cui ſubiunximus tabulam annorum domini præteritorum ac futurorum eorum tantũmodo, quando occurrit primus numerus cycli inditionalis: ex quibus facillime intermedii numeri, qui annis relictis ordinate correſpõdent, reperientur. Nam annis domini tribus adiunctis ſequitur primum numerũ fuiſſe anno Chriſti. 13. Deinde. 15. ſuperadditis numeris eundem primum numerum ſequitur fuiſſe anno Chriſti. 28. & ſic deinceps, vt patet in tabula ſequenti.

Olimpiades summunt initium ad diem. 24 septembris

Tabella numerorum inditionalium.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Tabula annorum domini.

13	313	613	913	1213	1513	1813	3013	3313
28	328	628	928	1228	1528	1828	3028	3328
43	343	643	943	1243	1543	1843	3043	3343
58	358	658	958	1258	1558	1858	3058	3358
73	373	673	973	1273	1573	1873	3073	3373
88	388	688	988	1288	1588	1888	3088	3388
103	403	703	1003	1303	1603	1903	3103	3403
118	418	718	1018	1318	1618	1918	3118	3418
133	433	733	1033	1333	1633	1933	3133	3433
148	448	748	1048	1348	1648	1948	3148	3448
163	463	763	1063	1363	1663	1963	3163	3463
178	478	778	1078	1378	1678	1978	3178	3478
193	493	793	1093	1393	1693	1993	3193	3493
208	508	808	1108	1408	1708	2008	3208	3508
223	523	823	1123	1423	1723	2023	3223	3523
238	538	838	1138	1438	1738	2038	3238	3538
253	553	853	1153	1453	1753	2053	3253	3553
268	568	868	1168	1468	1768	2068	3268	3568
283	583	883	1183	1483	1783	2083	3283	3583
298	598	898	1198	1498	1798	2098	3298	3598

De menſibus anni Iudæorum.

Annus communis apud Hebræos continet menſes lunares duodecim: annus vero emboliſmicus, tredecim. Duplex aũt eſt anni principium apud eos, videlicet in æqdinoctio vernali & in autumnali. Sed ordo menſium ab æquinoctio vernali ſumit initium dicente domino per Moyſen Exo. 12. Menſis iſte ſcilicet æquinoctii vernalis vobis principium menſium: primus erit in menſibus anni.

1. Niſan Primus ergo menſis vocatur Niſan: qui olim correſpondebat noſtro Aprili: nunc vero propter anticipationem æquinoctii concurrit cum Martio. Huius menſis die. 15. Iudæi phaſe hoc eſt paſcha celebrant: quæ & azimorum ſolẽnitas nuncupatur ſeptem diebus continuis incipiendo in veſpera, id eſt à Solis occaſu diei quartidecimi, in quo paſchalem agnum cum azimis & lactucis agreſtibus comedebant.

Secundus menſis vocatur Ihar in quo nullum pręcipuum feſtum celebratur. Dicitur etiam Zio. 3. Regum. 6. 2. Ihar

Tertius menſis vocatur Siuam: cuius ſexta dies percelebris eſt in memoriam legis datæ: & dicitur Pentecoſtes: ſiue ſeptem hebdomadarum feſtum pro eo quod ſemper quinquageſimo die poſt ſeptem hebdomadas celebratur. 3. Siuam

Quartus menſis dicitur Temus: cuius decimaſeptima obſeruatur ieiunium fractionis tabularum legis, quando Moyſes de monte Synai deſcendens propter idolatriam in vituli adoratione tabulas fregit. 4. Temus

Quintus dicitur Hau: cuius nona die obſeruatur ieiunium deſolationis Hieruſalem: quo die incēſum fuit templum primum a Rege Chaldæorum Nabuchodonoſorre: deinde a Tito, ſicut hiſtoriographi omnes hebræi teſtantur. Vnde pro eo quod apud Ioſephum libro ſeptimo de bello Iudaico capi. 14. legitur templum concrematum fuiſſe die decimo mēſis Auguſti: in hebræo legitur id factum fuiſſe die. 9. menſis Hau: eodem die, quo prius a Rege Chaldæorum incenſum fuerat. 5. Hau

Sextus mēſis vocatur Helul: in quo nulla præcipua feſta celebrant. 6. Helu

Septimus menſis, qui olim reſpondebat Octobri: nunc autem Septembri: nuncupatur Tiſri: & incipit a lunatione æquinoctii autumnalis. Hic a menſe Niſan eſt ſeptimus, vt patet numeri. 29. Cuius prima dies celebris eſt; & vocatur feſtum tubarum ſiue buccinæ in memoriā liberationis Iſahac ab immolatione: & ideo die illa clangebant in cornibus pecorum, quia aries immolatus pro eo inter fructeta cornibus inhærebat, vt dicitur Gen. 22. Decima huius menſis dies eſt feſtum expiationis: quod eſt celeberrimum in memoriam beneficii ſuſcepti, quo Deus indulſit eis peccatum idolatriæ in vituli fabricatione cōmiſſum. Die. 15. eiuſdem menſis eſt feſtum ſcenophegiæ, hoc eſt tabernaculorum: quod ſeptem diebus continuatur in commemorationem diuinæ protectionis in deſerto, vbi in tabernaculis habitabant. Dies prima eſt celeberrima. Septima autem tabernaculorum dies: quæ eſt vigeſimaprima eiuſdem menſis, vocatur feſtum ramorum in memoriam captionis Hierico: quæ prima fuit ciuitas ab eis ſubiugata & deſtructa. Die. 22. menſis Tiſri celebratur feſtum cœtus & collectæ, in quo colligebantur pecuniæ pro ſacrificiis. Sed præter hæc feſta legalia: tertia die eiuſdem menſis celebratur ieiunium Godoliæ, de quo ſcribitur Hieremiæ. 41. 7. Tiſri

8.Mar/chaſuan Octauus menſis appellatur Marchaſuan, in quo nulla legis feſta celebrantur.

9.Chiſleu Nonus menſis dicitur Chiſleu: in quo etiam nulla legis feſta obſeruantur: Sed vigeſima quinta eius die celebratur feſtum Enceniorum: quod poſt legem datam inſtitutum fuit in commemorationem dedicationis noui altaris in templo à Iuda Machabæo inſtaurati poſt contaminationem à Rege Antiocho ſanctuario illatam, vt ſcribitur. 1. Machab. 4. Legitur in ſacra ſcriptura de triplici dedicatione templi. Prima fuit poſt primam ædificationem templi quæ facta fuit à Salomone decima die menſis Tiſri in feſto expiationis: qui menſis nunc noſtro Septembri correſpondet, vt habetur. 3. Reg. 8. Secunda templi dedicatio facta fuit ſub Zorobabel reædificato templo poſt reditum ex Babylone: quæ facta fuit de menſe Martii tempore vernali. Tertia dedicatio templi facta fuit à Iuda Machabæo: qui poſt purgationem templi contaminati per Antiochum Epiphanem: denuo conſecrauit ipſum. Hanc templi dedicationem obſeruant Iudæi. 25. huius menſis: qui hac tempeſtate Nouembri reſpondet: Sed tempore Chriſti Decembri reſpōdebat. Vnde dicitur Ioannis. 10. Facta ſunt Encenia in Hieroſolymis & Hyems erat.

10.Tenet Decimus menſis vocatur Tenet, in quo nullum celebratur legale feſtum: Sed decima eius obſeruatur ieiunium, die quo Nabuchodonoſor Hieruſalem primum obſedit. De hoc decimo menſe ſcribitur Heſter. 2.

11.Senet Vndecimus menſis vocatur Senet, in quo nullum præcipuum feſtum celebratur.

12.Adar Duodecimus menſis dicitur Adar, vt habetur Heſter. 3. Cuius tertiadecima die obſeruatur ieiunium Heſter: quod ſortis ſiue vrnæ ieiuniū vocant: quia in eo per preces Heſter ſuſpenſus fuit Aman Iudæorum hoſtis cum decem filiis ſuis: & omnes Iudæorum hoſtes interfecti ſunt vſq; ad. 75. millia occiſorum. Quartodecimo vero die à nece ceſſauerunt. Quem conſtituerunt eſſe ſolennem, vt in eo ōmni tempore deinceps vacarent gaudio atq; conuiuiis, vt patet Heſter. 9. vbi hic menſis dicitur duodecimus ſcilicet à menſe Niſan. Quinq; ex menſibus prædictis ſemper ſunt pleni, hoc eſt triginta diebus integrati, videlicet Niſan, Siuam, Hau, Tiſri, Senet. Et quinq; eorum ſemper ſunt deficientes, nouē & viginti duntaxat diebus cōſtantes videlicet Hiar, Temus, Helul, Tenet, Adar. In anno vero emboliſmico duo obſeruantur menſes ſub nomine

Adar. Primus ſemper eſt plenus, alter ſemper eſt deficiens. Reliqui vero duo menſes, videlicet Marchaſuan: & Chiſleu aliquando ſunt pleni, aliquando deficientes: nonnunquã ſecundum ordinem iuxta numerum dierum intercalatorum in eis vel ſubtractorum. Nã dies quicunq; anno adduntur, aut ſubtrahuntur, his duntaxat duobus menſibus, aut inſeruntur, aut auferuntur. Et quoties vterq; eorum triginta dierum numero integratur, toties dicetur annus plenus. Quod ſi vigintinouem duntaxat diebus conſtiterit, dicetur annus deficiens. Sed cum Marchaſuan dies vigintinouem: & Chiſleu dies triginta habuerit, dicetur annus ordinatus, ſiue mediocris. Qui ſi communis fuerit, cõſtabit diebus. 354. Quod ſi emboliſmicus extiterit, integrabitur diebus. 384. Si annus plenus extiterit, abundabit die vno. Si mancus fuerit, deficiet die vno.

Sequitur calendarium Romanum cũ aureo numero conſueto, ſed emendato, & cœleſti motui conformi pro annis trecentis ab anno Domini. 1500.

Silicet ab annis 1500 usque ad 1800

Non eſt quærenda hic ratio emboliſmorum, quia lunationes ad vnguem reſpondent motui cœleſti.

	Dies.		Dies.
Nisan	30	Tisri	30
Ihar	29	Marchasuan	29
Siuan	30	Chisleu	30
Temus	29	Teuet	29
Hau	30	Seuet	30
Helul	29	Adar	29
	177		177

177
177
354 : Lunaris Annus

1590

Ianuarius

19	1	A	Calendæ	
8	2	b	4	No.
	3	c	3	No.
16	4	d	Pridie	No.
5	5	e	Nonæ	
	6	f	8	Idus
13	7	g	7	Idus
2	8	A	6	Idus
	9	b	5	Idus
10	10	c	4	Idus
18	11	d	3	Idus
	12	e	Pridie	Idus
7	13	f	Idus	
	14	g	19	Cal.
15	15	A	18	Cal.
4	16	b	17	Cal.
	17	c	16	Cal.
12	18	d	15	Cal.
1	19	e	14	Cal.
	20	f	13	Cal.
9	21	g	12	Cal.
17	22	A	11	Cal.
	23	b	10	Cal.
6	24	c	9	Cal.
	25	d	8	Cal.
14	26	e	7	Cal.
3	27	f	6	Cal.
	28	g	5	Cal.
11	29	A	4	Cal.
19	30	b	3	Cal.
	31	c	Pridie	Cal.

Februarius

8	1	d	Calendæ	
16	2	e	4	No.
5	3	f	3	No.
	4	g	Pridie	No.
13	5	A	Nonæ	
	6	b	8	Idus
2	7	c	7	Idus
10	8	d	6	Idus
	9	e	5	Idus
18	10	f	4	Idus
	11	g	3	Idus
	12	A	Pridie	Idus
15	13	b	Idus	
4	14	c	16	Cal.
	15	d	15	Cal.
12	16	e	14	Cal.
	17	f	13	Cal.
1	18	g	12	Cal.
9	19	A	11	Cal.
	20	b	10	Cal.
17	21	c	9	Cal.
6	22	d	8	Cal.
	23	e	7	Cal.
14	24	f	6	Cal.
3	25	g	5	Cal.
	26	A	4	Cal.
11	27	b	3	Cal.
	28	c	Pridie	Cal.

Martius

19	1	d	Calendæ	
8	2	e	6	No.
	3	f	5	No.
16	4	g	4	No.
5	5	A	3	No.
	6	b	Pridie	No.
13	7	c	Nonæ	
2	8	d	8	Idus
	9	e	7	Idus
10	10	f	6	Idus
18	11	g	5	Idus
	12	A	4	Idus
7	13	b	3	Idus
	14	c	Pridie	Idus
15	15	d	Idus	
4	16	e	17	Cal.
	17	f	16	Cal.
12	18	g	15	Cal.
1	19	A	14	Cal.
	20	b	13	Cal.
9	21	c	12	Cal.
17	22	d	11	Cal.
	23	e	10	Cal.
6	24	f	9	Cal.
	25	g	8	Cal.
14	26	A	7	Cal.
3	27	b	6	Cal.
	28	c	5	Cal.
11	29	d	4	Cal.
19	30	e	3	Cal.
	31	f	Pridie	Cal.

Aprilis

8	1	g	Calendæ	
16	2	A	4	No.
5	3	b	3	No.
	4	c	Pridie	No.
13	5	d	Nonæ	
	6	e	8	Idus
2	7	f	7	Idus
10	8	g	6	Idus
	9	A	5	Idus
18	10	b	4	Idus
7	11	c	3	Idus
	12	d	Pridie	Idus
15	13	e	Idus	
4	14	f	18	Cal.
	15	g	17	Cal.
12	16	A	16	Cal.
	17	b	15	Cal.
1	18	c	14	Cal.
9	19	d	13	Cal.
	20	e	12	Cal.
17	21	f	11	Cal.
6	22	g	10	Cal.
	23	A	9	Cal.
14	24	b	8	Cal.
3	25	c	7	Cal.
	26	d	6	Cal.
11	27	e	5	Cal.
	28	f	4	Cal.
19	29	g	3	Cal.
8	30	A	Pridie	Cal.

Maius

	1	b	Calendæ	
15	2	c	6	No.
5	3	d	5	No.
	4	e	4	No.
13	5	f	3	No.
2	6	g	Pridie	No.
	7	A	Nonæ	
10	8	b	8	Idus
18	9	c	7	Idus
	10	d	6	Idus
7	11	e	5	Idus
	12	f	4	Idus
15	13	g	3	Idus
4	14	A	Pridie	Idus
	15	b	Idus	
12	16	c	17	Cal.
1	17	d	16	Cal.
	18	e	15	Cal.
9	19	f	14	Cal.
17	20	g	13	Cal.
	21	A	12	Cal.
6	22	b	11	Cal.
	23	c	10	Cal.
14	24	d	9	Cal.
3	25	e	8	Cal.
	26	f	7	Cal.
11	27	g	6	Cal.
19	28	A	5	Cal.
	29	b	4	Cal.
8	30	c	3	Cal.
16	31	d	Pridie	Cal.

Iunius

5	1	e	Calendæ	
	2	f	4	No.
13	3	g	3	No.
	4	A	Pridie	No.
2	5	b	Nonæ	
10	6	c	8	Idus
	7	d	7	Idus
18	8	e	6	Idus
7	9	f	5	Idus
	10	g	4	Idus
15	11	A	3	Idus
4	12	b	Pridie	Idus
	13	c	Idus	
12	14	d	18	Cal.
	15	e	17	Cal.
1	16	f	16	Cal.
9	17	g	15	Cal.
	18	A	14	Cal.
17	19	b	13	Cal.
6	20	c	12	Cal.
	21	d	11	Cal.
14	22	e	10	Cal.
3	23	f	9	Cal.
	24	g	8	Cal.
11	25	A	7	Cal.
	26	b	6	Cal.
19	27	c	5	Cal.
8	28	d	4	Cal.
	29	e	3	Cal.
16	30	f	Pridie	Cal.

Iulius

5	1	g	Calendæ
	2	A	6 No.
13	3	b	5 No.
2	4	c	4 No.
	5	d	3 No.
10	6	e	Pridie No.
18	7	f	Nonæ
	8	g	8 Idus
7	9	A	7 Idus
	10	b	6 Idus
15	11	c	5 Idus
4	12	d	4 Idus
	13	e	3 Idus
12	14	f	Pridie Idus
1	15	g	Idus
	16	A	17 Cal.
9	17	b	16 Cal.
17	18	c	15 Cal.
	19	d	14 Cal.
6	20	e	13 Cal.
	21	f	12 Cal.
14	22	g	11 Cal.
3	23	A	10 Cal.
	24	b	9 Cal.
11	25	c	8 Cal.
19	26	d	7 Cal.
	27	e	6 Cal.
8	28	f	5 Cal.
16	29	g	4 Cal.
5	30	A	3 Cal.
	31	b	Pridie Cal.

Auguſtus

13	1	c	Calendæ
	2	d	4 No.
2	3	e	3 No.
10	4	f	Pridie No.
	5	g	Nonæ
18	6	A	8 Idus
7	7	b	7 Idus
	8	c	6 Idus
15	9	d	5 Idus
4	10	e	4 Idus
	11	f	3 Idus
12	12	g	Pridie Idus
	13	A	Idus
1	14	b	19 Cal.
9	15	c	18 Cal.
	16	d	17 Cal.
17	17	e	16 Cal.
6	18	f	15 Cal.
	19	g	14 Cal.
14	20	A	13 Cal.
3	21	b	12 Cal.
	22	c	11 Cal.
11	23	d	10 Cal.
	24	e	9 Cal.
19	25	f	8 Cal.
8	26	g	7 Cal.
	27	A	6 Cal.
16	28	b	5 Cal.
5	29	c	4 Cal.
	30	d	3 Cal.
13	31	e	Pridie Cal.

September

2	1	f	Calendæ	
	2	g	4	No.
10	3	A	3	No.
18	4	b	Pridie	No.
	5	c	Nonæ	
7	6	d	8	Idus
	7	e	7	Idus
15	8	f	6	Idus
4	9	g	5	Idus
	10	A	4	Idus
12	11	b	3	Idus
1	12	c	Pridie	Idus
	13	d	Idus	
9	14	e	18	Cal.
17	15	f	17	Cal.
	16	g	16	Cal.
6	17	A	15	Cal.
	18	b	14	Cal.
14	19	c	13	Cal.
3	20	d	12	Cal.
	21	e	11	Cal.
11	22	f	10	Cal.
19	23	g	9	Cal.
	24	A	8	Cal.
8	25	b	7	Cal.
16	26	c	6	Cal.
5	27	d	5	Cal.
	28	e	4	Cal.
13	29	f	3	Cal.
	30	g	Pridie	Cal.

October

2	1	A	Calendæ	
10	2	b	6	No.
	3	c	5	No.
18	4	d	4	No.
7	5	e	3	No.
	6	f	Pridie	No.
15	7	g	Nonæ	
4	8	A	8	Idus
	9	b	7	Idus
12	10	c	6	Idus
	11	d	5	Idus
1	12	e	4	Idus
9	13	f	3	Idus
	14	g	Pridie	Idus
17	15	A	Idus	
6	16	b	17	Cal.
	17	c	16	Cal.
14	18	d	15	Cal.
3	19	e	14	Cal.
	20	f	13	Cal.
11	21	g	12	Cal.
	22	A	11	Cal.
19	23	b	10	Cal.
8	24	c	9	Cal.
	25	d	8	Cal.
16	26	e	7	Cal.
5	27	f	6	Cal.
	28	g	5	Cal.
13	29	A	4	Cal.
2	30	b	3	Cal.
	31	c	Pridie	Cal.

Nouember				December			
10	1	d	Calendæ		1	f	Calendæ
18	2	e	4 No.	18	2	g	4 No.
	3	f	3 No.	7	3	A	3 No.
7	4	g	Pridie No.		4	b	Pridie No.
	5	A	Nonæ	15	5	c	Nonæ
15	6	b	8 Idus	4	6	d	8 Idus
4	7	c	7 Idus		7	e	7 Idus
	8	d	6 Idus	12	8	f	6 Idus
12	9	e	5 Idus		9	g	5 Idus
1	10	f	4 Idus	1	10	A	4 Idus
	11	g	3 Idus	9	11	b	3 Idus
9	12	A	Pridie Idus		12	c	Pridie Idus
17	13	b	Idus	17	13	d	Idus
	14	c	18 Cal.	6	14	e	19 Cal.
6	15	d	17 Cal.		15	f	18 Cal.
	16	e	16 Cal.	14	16	g	17 Cal.
14	17	f	15 Cal.	3	17	A	16 Cal.
3	18	g	14 Cal.		18	b	15 Cal.
	19	A	13 Cal.	11	19	c	14 Cal.
11	20	b	12 Cal.		20	d	13 Cal.
19	21	c	11 Cal.	19	21	e	12 Cal.
	22	d	10 Cal.	8	22	f	11 Cal.
8	23	e	9 Cal.		23	g	10 Cal.
16	24	f	8 Cal.	16	24	A	9 Cal.
5	25	g	7 Cal.	5	25	b	8 Cal.
	26	A	6 Cal.		26	c	7 Cal.
13	27	b	5 Cal.	13	27	d	6 Cal.
	28	c	4 Cal.	2	28	e	5 Cal.
2	29	d	3 Cal.		29	f	4 Cal.
10	30	e	Pridie Cal.	10	30	g	3 Cal.
					31	A	Pridie Ca.

Nunc deſcribemus æquinoctia vernalia pro primo menſe & paſchali norma competētia iuxta ſupputationem ex Tabulis Alphonſinis deductam per ſingulos annos vſq; ad annum. 1600. Deinde per vicenos annos: ac tandem per centenos vſq; ad annum. 4000. numerum annorum colligemus, vt ſequens docet deſcriptio.

Anni dñi	Dies Martii, in quibus contingit æquinoctiũ. dies	hor.	min.	ſec.	Anni dñi	Dies Martii, in quibus contingit æquinoctiũ. dies	hor.	min.	ſec.
B. 1500	10	7	2	40	1527	10	20	12	52
1501	10	12	51	56	B. 1528	10	2	2	8
1502	10	18	41	12	1529	10	7	51	24
1503	10	0	30	28	1530	10	13	40	40
B. 1504	10	6	19	44	1531	10	19	29	56
1505	10	12	9	0	B. 1532	10	1	19	12
1506	10	17	58	16	1533	10	7	8	28
1507	10	23	47	32	1534	10	12	57	44
B. 1508	10	5	36	48	1535	10	18	47	0
1509	10	11	26	4	B. 1536	10	0	36	16
1510	10	17	15	20	1537	10	6	25	32
1511	10	23	4	36	1538	10	12	14	48
B. 1512	10	4	53	52	1539	10	18	4	4
1513	10	10	43	8	B. 1540	9	23	53	20
1514	10	16	32	24	1541	10	5	42	36
1515	10	22	21	40	1542	10	11	31	52
B. 1516	10	4	10	56	1543	10	17	21	8
1517	10	10	0	12	B. 1544	9	23	10	24
1518	10	15	49	38	1545	10	4	59	40
1519	10	21	38	44	1546	10	10	48	56
B. 1520	10	3	28	0	1547	10	16	38	12
1521	10	9	17	16	B. 1548	9	22	27	28
1522	10	15	6	32	1549	10	4	16	44
1523	10	20	55	48	1550	10	10	6	0
B. 1524	10	2	45	4	1551	10	15	55	16
1525	10	8	34	20	B. 1552	9	21	44	32
1526	10	14	23	36	1553	10	3	33	48

Anni dñi	Dies Martii, in quibus contingit æquinoctiũ. dies	hor.	min.	ſec.	Anni dñi	Dies Martii, in quibus contingit æquinoctiũ. dies	hor.	min.	ſec.
1554	10	9	23	4	1590	10	2	56	40
1555	10	15	12	20	1591	10	8	45	56
B. 1556	9	21	11	36	B. 1592	9	14	35	12
1557	10	2	50	52	1593	9	20	24	28
1558	10	8	40	8	1594	10	2	13	44
1559	10	14	29	24	1595	10	8	3	0
B. 1560	9	20	18	40	B. 1596	9	13	52	16
1561	10	2	7	56	1597	9	19	41	32
1562	10	7	57	12	1598	10	1	30	48
1563	10	13	46	28	1599	10	7	20	4
B. 1564	9	19	35	44	B 1600	9	13	9	20
1565	10	1	25	0	1620	9	9	34	40
1566	10	7	14	16	1640	9	6	0	0
1567	10	13	3	32	1660	9	2	25	20
B. 1568	9	18	52	48	1680	8	22	50	40
1569	10	0	42	4	1700	8	19	16	0
1570	10	6	31	20	1720	8	15	41	20
1571	10	12	20	36	1740	8	12	6	40
B. 1572	9	18	9	52	1760	8	8	32	0
1573	9	23	59	8	1780	8	4	58	20
1574	10	5	48	24	1800	8	1	22	40
1575	10	11	37	40	1820	7	21	48	0
B. 1576	9	17	26	56	1840	7	18	13	20
1577	9	23	16	12	1860	7	14	38	40
1578	10	5	5	28	1880	7	11	4	0
1579	10	10	54	44	1900	7	7	29	20
B. 1580	9	15	44	0	1920	7	3	54	40
1581	9	22	33	16	1940	7	10	20	0
1582	10	4	22	32	1960	6	20	45	20
1583	10	10	11	48	1980	6	17	10	40
B. 1584	9	16	1	4	2000	6	13	36	0
1585	9	21	50	20	2020	6	10	1	20
1586	10	3	39	6	2040	6	6	26	40
1587	10	9	28	52	2060	6	2	52	0
B 1588	9	15	18	8	2080	5	23	17	20
1589	9	21	7	24	2100	5	19	42	40

Reliqui omnes Biſextiles ſunt.

Anni dñi	Dies Martii, in quibus contingit æquinoctiũ. dies	hor.	min.	ſec.
2120	5	16	8	0
2140	5	12	33	20
2160	5	8	58	40
2180	5	5	24	0
2200	5	1	49	20
2220	4	22	14	40
2240	4	18	40	0
2260	4	15	5	20
2280	4	11	30	40
2300	4	7	56	0
2320	4	4	21	20
2340	4	0	46	40
2360	3	21	12	0
2380	3	17	37	20
2400	3	14	2	40
2420	3	10	28	0
2440	3	6	53	20
2460	3	3	18	40
2480	2	23	44	0
2500	2	20	9	20
2520	2	16	34	40
2540	2	13	0	0
2560	2	9	25	20
2580	2	5	50	40
2600	2	2	16	0
2620	1	22	41	20
2640	1	19	6	40
2660	1	15	32	0

Anni dñi	Dies Martii, in quibus contingit æquinoctiũ. dies	hor.	min.	ſec.
2680	1	11	57	20
2700	1	8	22	40
2720	1	4	48	0
2740	1	1	13	20
	Dies Februarii.			
2760	29	21	38	40
2780	29	18	4	0
2800	29	14	29	20
2820	29	10	54	40
2840	29	7	20	0
2860	29	3	45	20
2880	29	0	10	40
2900	28	20	36	0
2920	28	17	1	20
2940	28	13	26	40
2960	28	9	52	0
2980	28	6	17	20
3000	28	2	42	40
3100	27	8	49	20
3200	26	14	56	0
3300	25	21	2	40
3400	25	3	9	20
3500	24	9	16	0
3600	23	15	22	40
3700	22	21	29	20
3800	22	3	36	0
3900	21	9	42	40
4000	20	15	49	20
	Dies Februarii.			

Ex deſcriptione iam facta: manifeſtum eſt quomodo inueniri poſſit dies, in quo ſit æquinoctium quolibet anno incipiendo ab anno ſalutis. 1500. vſq; ad annum quater milleſimum. Quod ſi annum tuum non inueneris in tabula annorum, facile ex anno minori propinquiori introitum Solis in æquinoctium comperies. Nam ſingulis annis nõ biſſextilibus poſtergat Sol ingreſſum ſuum in æquinoctium per horas. 5. minuta. 49. ſecũda. 16. & quolibet anno in

tercalari propter biſſextum receptum, anticipat ſedem ſuã reſpectu biſſexti præteriti per minuta.42.ſecũda.56. Patet ergo quo die calendarii Romani, poni debet æquinoctiũ vernale: quod primi mẽſis definitionem & paſchæ rationem ingreditur. Nam hac tempeſtate conuenienter locari poteſt die.10. Martii, quia vt plurimum in eo contingit. Et nox illa, quæ ſequitur diem decimum Martii hac tẽpeſtate eſt horarum duodecim. Quãobrem dies vndecimus Martii erit idoneus pro paſchæ celebratione, ſi ætas lũnæ conſenſerit. Ex qua computatione Alphonſina patet, ꝙ quibuſqꝫ centum triginta duobus annis, æquinoctia atqꝫ ſolſtitia anticipant ſedes ſuas ad diẽ vnum: licet Albategni hoc ponat quibuſqꝫ centum ſex annis.

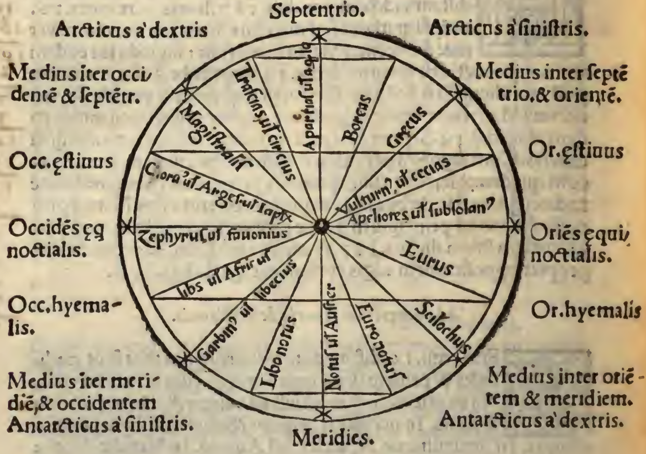
De æquinoctio autumnali.

HAbito de ęquinoctio vernali: erit etiã in prõptu æquinoctium autumnale. Semper enim æquali interuallo diſtant videlicet per dies.187.horas.0.minuta.26. exẽpli gratia. Si Sol ingreſſus fuerit æquinoctium vernale die decima Martii in meridie: ingredietur eodem anno æquinoctium autumnale die.13.Septembris ad.26.minuta poſt meridiem. Et ſi Sol ingreſſus fuerit æquinoctiũ vernale die vndecima Martii in meridie: ingredietur æquinoctium autumnale eodem anno die.14.Septembris poſt meridiem minutis.26. Sicq; in cæteris. Cum ergo Sol pertrãſeat totum zodiacum in diebus.365. cum quadrante ferè: ſequitur ꝙ tardius pertranſeat vnam medietatẽ zodiaci q̃ aliam in diebus nouem propter eccentricum. Nam à principio Arietis ad principium Libræ propter intermediam augẽ pergit curſum ſuum diebus.187. A capite vero Librę ad caput Arietis propter oppoſitionem augis curſum peragit diebus.178.

Additio extraordinaria de uentis cœli.

VEnti cœli.16.diſtinguntur: quorum quatuor ſunt cardinales & principales à quatuor cœli plagis procedentes. Nã in oriente æquinoctiali eſt ventus Apeliotes vel Subſolanus. In occidente æquinoctiali eſt Zephyrus vel Fauonius. In Septentrione Apartias vel Aquilo. In Meridie Notus vel Auſter. Quatuor etiã alii ſunt precipui: qui medii ſunt per equidiſtantiã inter prædictos quatuor. Nam inter oriẽtem & Meridiem

eſt Scilochus. Inter meridiem & occidentem eſt Garbinus vel Libeccius. Inter occidentem & ſeptentrionem eſt ventus magiſtralis. Inter ſeptentrionem & oriētem eſt Græcus. Octo vero inter omnes prædictos inſeruntur: quorum duo ſunt ex parte orientali: vnus videlicet a' dextris orientalis æquinoctialis in orientali æſtiuo: qui dicitur Vulturnus vel Cecias. Alter a' ſiniſtris in orientali hyemali: qui dicitur Eurus. Duo vero ſimiliter per oppoſitum. Nam in occidentali hyemali eſt Lybs vel Aphricus. In occidentali æſtiuo eſt Corus, vel Argeſtes, ſiue Iapix. Duo autem ſunt ſeptētrionales. Vnus a' dextris ſeptentrionis, qui dicitur Tralcias vel Circius. Alter a' ſiniſtris, videlicet Boreas. Et hi duo ſunt in circulo arctico in polo zodiaci. Duo vero ſimiliter per oppoſitum in circulo antarctico. A dextris quidem Euronotus: a' ſiniſtris vero Libonotus: vt apparet in ſequenti effigie.

De cyclo magno continente annos.247.per quem Hebræi hac tempeſtate paſcha ſuum inquirunt.

QVia iuxta ſupputationes Gamalielis hebręi, lunationes omnes redeunt poſt tredecim cyclos lunares ad eandē feriam & horam ferè, in qua prius factæ fuerunt: ideo Iudæi tabulā conſtituerunt ad inueniēdum paſcha eorum & oīa legis feſta numero annoꝝ.247. quoniā poſt.247.annos oīa feſta legis redeunt eodē modo ſicut prius celebrata fuerunt: ſicut paſcha noſtrū iuxta canones ab eccleſia hactenus obſeruatos redit ſemper poſt annos.532.eodē modo ſicut celebratum fuit. In hac igitur tabula prima colūnula ad ſiniſtram continet annos dñi. Secunda annos à creatione mundi ſm hebraicā veritatem, licet ipſi Hebræi minuant ſibi annos ducentos tpe noſtro. Tertia aureum numerū cycli lunaris: quē Hebræi obſeruāt. Quarta feriā, qua annus ſm Hebræos incipiet in neomænia menſis Tiſri hoc eſt ſeptimi. Quinta qualitatem anni an ſit cōis vel emboliſmicus: & an ſit mediocris: & ſm ordinem anni lunaris, an ſit die vno excreſcēs, an die vno deficiens. Sexta feriam diei paſchalis hebręorum, vt ſequens deſcriptio docet.

Anni dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaris	Feria neomenię āni	Qualitas anni.	Feria paſchæ
1501	5461	17	tertia	emboliſmus ordinatus	ſeptima
1502	5462	18	ſecunda	communis abundans	quinta
1503	5463	19	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1504	5464	1	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1505	5465	2	ſecunda	communis abundans	quinta
1506	5466	3	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1507	5467	4	ſeptima	communis deficiens	prima
1508	5468	5	tertia	communis ordinatus	quinta
1509	5469	6	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1510	5470	7	ſeptima	communis abundans	tertia
1511	5471	8	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1512	5472	9	tertia	communis ordinatus	quinta
1513	5473	10	ſeptima	communis abundans	tertia
1514	5474	11	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1515	5475	12	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1516	5476	13	ſecunda	communis deficiens	tertia
1517	5477	14	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1518	5478	15	quinta	communis ordinatus	ſeptima

5461
1501
3960

1501
247
1748

ſilicet 247 cop

247 | 13

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniçãni	Qualitas anni	Feria paſchę
1519	5479	16	ſecunda	communis abundans	quinta
1520	5480	17	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1521	5481	18	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1522	5482	19	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1523	5483	1	ſecunda	communis deficiens	tertia
1524	9484	2	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1525	5485	3	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1526	5486	4	ſecunda	communis abundans	quinta
1527	5487	5	ſeptima	communis deficiens	prima
1528	5488	6	tertia	emboliſmus ordinatus	ſeptima
1529	5489	7	ſecunda	communis abundans	quinta
1530	5490	8	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1531	5491	9	quinta	communis abundans	prima
1532	5492	10	tertia	communis ordinatus	quinta
1533	5493	11	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1534	5494	12	ſeptima	communis abundans	tertia
1535	5495	13	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1536	5496	14	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1537	5497	15	ſeptima	communis abundans	tertia
1538	5498	16	quinta	communis mediocris	ſeptima
1539	5499	17	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1540	5500	18	ſeptima	communis abundans	tertia
1541	5501	19	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1542	5502	1	quinta	communis mediocris	ſeptima
1543	5503	2	ſecunda	communis deficiens	tertia
1544	5504	3	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1545	5505	4	quinta	communis mediocris	ſeptima
1546	5506	5	ſecunda	communis abundans	quinta
1547	5507	6	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1548	5508	7	quinta	communis mediocris	ſeptima
1549	5509	8	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1550	5510	9	ſecunda	communis deficiens	tertia
1551	5511	10	quinta	communis abundans	prima
1552	5512	11	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1553	5513	12	ſecunda	communis abundans	quinta
1554	5514	13	ſeptima	communis deficiens	prima
1555	5515	14	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniç ãni	Qualitas anni.	Feria paſchæ
1556	5516	15	ſecunda	communis abundans	quinta
1557	5517	16	ſeptima	communis abundans	tertia
1558	5518	17	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1559	5519	18	tertia	communis mediocris	quinta
1560	5520	19	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1561	5521	1	ſeptima	communis abundans	tertia
1562	5522	2	quinta	communis mediocris	ſeptima
1563	5523	3	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1564	5524	4	ſeptima	communis abundans	tertia
1565	5525	5	quinta	communis mediocris	ſeptima
1566	5526	6	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1567	5527	7	ſeptima	communis abundans	tertia
1568	5528	8	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1569	5529	9	quinta	communis mediocris	ſeptima
1570	5530	10	ſecunda	communis deficiens	tertia
1571	5531	11	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1572	5532	12	quinta	communis mediocris	ſeptima
1573	5533	13	ſecunda	communis abundans	quinta
1574	5534	14	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1575	5535	15	quinta	communis mediocris	ſeptima
1576	5536	16	ſecunda	communis abundans	quinta
1577	5537	17	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1578	5538	18	ſeptima	communis deficiens	prima
1579	5539	19	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1580	5540	1	ſecunda	communis abundans	quinta
1581	5541	2	ſeptima	communis abundans	tertia
1582	5542	3	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1583	5543	4	tertia	communis mediocris	quinta
1584	5544	5	ſeptima	communis abundans	tertia
1585	5545	6	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1586	5546	7	tertia	communis mediocris	quinta
1587	5547	8	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1588	5548	9	ſeptima	communis abundans	tertia
1589	5549	10	quinta	communis mediocris	ſeptima
1590	5550	11	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1591	5551	12	ſeptima	communis abundans	tertia
1592	5552	13	quinta	communis mediocris	ſeptima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomenię ãni	Qualitas anni	Feria paſchę
1593	5553	14	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1594	5554	15	ſecunda	communis deficiens	tertia
1595	5555	16	quinta	communis mediocris	ſeptima
1596	5556	17	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1597	5557	18	ſecunda	communis abundans	quinta
1598	5558	19	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1599	5559	1	quinta	communis mediocris	ſeptima
1600	5560	2	ſecunda	communis abundans	quinta
1601	5561	3	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1602	5562	4	quinta	communis mediocris	ſeptima
1603	5563	5	ſecunda	communis abundans	quinta
1604	5564	6	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1605	5565	7	ſeptima	communis deficiens	prima
1606	5566	8	tertia	emboliſmus ordinatus	ſeptima
1607	5567	9	ſecunda	communis abundans	quinta
1608	5568	10	ſeptima	communis abundans	tertia
1609	5569	11	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1610	5570	12	tertia	communis ordinatus	quinta
1611	5571	13	ſeptima	communis abundans	tertia
1612	5572	14	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1613	5573	15	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1614	5574	16	ſecunda	communis deficiens	tertia
1615	5575	17	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1616	5576	18	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1617	5577	19	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1618	5578	1	ſeptima	communis abundans	tertia
1619	5579	2	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1620	5580	3	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1621	5581	4	ſecunda	communis deficiens	tertia
1622	5582	5	quinta	communis abundans	prima
1623	5583	6	tertia	emboliſmus ordinatus	ſeptima
1624	5584	7	ſecunda	communis abundans	quinta
1625	5585	8	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1626	5586	9	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1627	5587	10	ſecunda	communis abundans	quinta
1628	5588	11	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1629	5589	12	quinta	communis abundans	prima

Anni dñi	Anni mūdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniçāni	Qualitas anni	Feria paſchę
1630	5590	13	tertia	communis ordinatus	quinta
1631	5591	14	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1632	5592	15	ſeptima	communis abundans	tertia
1633	5593	16	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1634	5594	17	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1635	5595	18	ſeptima	communis abundans	tertia
1636	5596	19	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1637	5597	1	tertia	communis ordinatus	quinta
1638	5598	2	ſeptima	communis abundans	tertia
1639	9599	3	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1640	5600	4	quinta	communis ordinatus	ſeptima
1641	5601	5	ſecunda	communis deficiens	tertia
1642	5602	6	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1643	5603	7	quinta	communis mediocris	ſeptima
1644	5604	8	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1645	5605	9	ſeptima	communis abundans	tertia
1646	5606	10	quinta	communis mediocris	ſeptima
1647	5607	11	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1648	5608	12	ſecunda	communis deficiens	tertia
1649	5609	13	quinta	communis abundans	prima
1650	5610	14	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1651	5611	15	ſecunda	communis abundans	quinta
1652	5612	16	ſeptima	communis deficiens	prima
1653	5613	17	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1654	5614	18	ſecunda	communis abundans	quinta
1655	5615	19	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1656	5616	1	ſeptima	communis deficiens	prima
1657	5617	2	tertia	communis mediocris	quinta
1658	5618	3	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1659	5619	4	ſeptima	communis abundans	tertia
1660	5620	5	quinta	communis mediocris	ſeptima
1661	5621	6	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1662	5622	7	ſeptima	communis abundans	tertia
1663	5623	8	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1664	5624	9	tertia	communis mediocris	quinta
1665	5625	10	ſeptima	communis abundans	tertia
1666	5626	11	quinta	emboliſmus abundans	tertia

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomenię ãni	Qualitas anni	Feria paſchę
1667	5627	12	quinta	communis mediocris	ſeptima
1668	5628	13	ſecunda	communis deficiens	tertia
1669	5629	14	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1670	5630	15	quinta	communis mediocris	ſeptima
1671	5631	16	ſecunda	communis abundans	quinta
1672	5632	17	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1673	5633	18	quinta	communis mediocris	ſeptima
1674	5634	19	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1675	5635	1	ſecunda	communis abundans	quinta
1676	5636	2	ſeptima	communis deficiens	prima
1677	5637	3	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1678	5638	4	ſecunda	communis abundans.	quinta
1679	5639	5	ſeptima	communis abundans	tertia
1680	5640	6	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1681	5641	7	tertia	communis mediocris	quinta
1682	5642	8	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1683	5643	9	ſeptima	communis deficiens	prima
1684	5644	10	tertia	communis mediocris	quinta
1685	5645	11	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1686	5646	12	ſeptima	communis abundans	tertia
1687	5647	13	quinta	communis mediocris	ſeptima
1688	5648	14	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1689	5649	15	ſeptima	communis abundans	tertia
1690	5650	16	quinta	communis mediocris	ſeptima
1691	5651	17	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1692	5652	18	ſecunda	communis deficiens	tertia
1693	5653	19	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1694	5654	1	quinta	communis mediocris	ſeptima
1695	5655	2	ſecunda	communis abundans	quinta
1696	5656	3	ſeptima	emboliſmus abundans	tertia
1697	5657	4	quinta	communis mediocris	ſeptima
1698	5658	5	ſecunda	communis abundans	quinta
1699	5659	6	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1700	5660	7	quinta	communis abundans	prima
1701	5661	8	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1702	5662	9	ſecunda	communis abundans	quinta
1703	5663	10	ſeptima	communis deficiens	prima

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniç ãni	Qualitas ãnni	Feria paſchæ
1704	5664	11	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1705	5665	12	ſecunda	communis abundans	quinta
1706	5666	13	ſeptima	communis abundans	tertia
1707	5667	14	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1708	5668	15	tertia	communis mediocris	quinta
1709	5669	16	ſeptima	communis plenus	tertia
1710	5670	17	quinta	emboliſmus plenus	tertia
1711	5671	18	quinta	communis mediocris	ſeptima
1712	5672	19	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1713	5673	1	ſeptima	communis plenus	tertia
1714	5674	2	quinta	communis mediocris	ſeptima
1715	5675	3	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1716	5676	4	ſeptima	communis plenus	tertia
1717	5677	5	quinta	communis mediocris	ſeptima
1718	5678	6	ſecunda	emboliſmus plenus	ſeptima
1719	5679	7	ſecunda	communis deficiens	tertia
1720	5680	8	quinta	emboliſmus plenus	tertia
1721	5681	9	quinta	communis mediocris	ſeptima
1722	5682	10	ſecunda	communis plenus	quinta
1723	5683	11	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1724	5684	12	quinta	communis mediocris	ſeptima
1725	5685	13	ſecunda	communis plenus	quinta
1726	5686	14	ſeptima	emboliſmus deficiens	tertia
1727	5687	15	quinta	communis abundans	prima
1728	5688	16	tertia	communis mediocris	quinta
1729	5689	17	ſeptima	emboliſmus abundans	quinta
1730	5690	18	ſeptima	communis deficiens	prima
1731	5691	19	tertia	emboliſmus mediocris	ſeptima
1732	5692	1	ſecunda	communis abundans	quinta
1733	5693	2	ſeptima	communis abundans	tertia
1734	5694	3	quinta	emboliſmus deficiens	prima
1735	5695	4	tertia	communis mediocris	quinta
1736	5696	5	ſeptima	communis abundans	tertia
1737	5697	6	quinta	emboliſmus abundans	tertia
1738	5698	7	quinta	communis mediocris	ſeptima
1739	5699	8	ſecunda	emboliſmus deficiens	prima
1740	5700	9	ſeptima	communis abundans	tertia

Anni dñi	Anni mũdi	Cyclus lunaris	Feria neomeniç ãni	Qualitas anni	
1741	5701	10	quinta	communis mediocris	ſeptima
1742	5702	11	ſecunda	emboliſmus deficiens	quinta
1743	5703	12	ſeptima	communis abundans	tertia
1744	5704	13	quinta	communis mediocris	ſeptima
1745	5705	14	ſecunda	emboliſmus abundans	ſeptima
1746	5706	15	ſecunda	communis deficiens	tertia
1747	5707	16	quinta	communis abundans	prima.

Deuolutis autem annis prædictis. 247. redeundum eſt ad principium tabulæ & ſic deinceps in perpetuum.

Menses Aegyptior: et Dies quibus conuenire uideantur cum Romanis Anno 1530. fuit

		Dies		Dies
1	Thoth	30	Augusti	29
2	Phaophi	60	Septebris	28
3	Athir	90	Octobris	28
4	Chiach	120	Nouenbris	27
5	Tybi	150	Decebris	27
6	Mechir	180	Januarij	26
7	Phamenoth	210	Februarij	25
8	Pharmuti	240	Martij	27
9	Pachon	270	Aprilis	26
10	Pauni	300	Maij	26
11	Epiphi	330	Junij	25
12	Mesori	360	Julij	25

Adiecti 5

hic Annus secundus post Bisextum sed est notandum quod Anni Egiptij Bisextum non habent in perpetuo habet Dies 365. Item et singuli menses sunt

Dies 30. cum addictione postea dies 5. post ultimum

Tabula capitum ſequentis opuſculi.

De tempore vitæ & mortis Chriſti.c.1.
De anno & calendario.c.2.
De initio annorum domini.c.3.
De varietate menſium.c.4.
De cyclo lunari decennouennali.c.5.
De cyclo ſolari ex litera dominicali & biſſexto prouenіente.c.6.
De tempore Olympiadum.c.7.
De annis imperatorum Romanorum tempore Chriſti computatis ab vrbe condita.c.8.
Solutio quæſtionis.c.9.
Noua opinio erronea.c.10.
Solutio rationum deficientium.c.11.
Totius vitæ Chriſti verum tempus.c.12.
Obiectio & reſponſio.c.13.

Tabula iuxta literas Alphabeti.

Annus & calendarium.c.2.
Anni exordium.c.2.D.
Annorum domini initium.c.3.
Baptiſmus Chriſti.c.12.C.
Biſſextus.c.6.
Calendarium triplex.c.2.
Chriſti vitæ & mortis tempus.c.1.
Chronographi non errauerunt.c.11.
Cyclus lunaris.c.5.
Cyclus ſolaris.c.6.A.
Dies paſſionis Chriſti.c.9.
Dionyſii abbatis error.c.3.
Duodennis Chriſtus in templo.c.12.B.
Eclipſis anni domini.17.c.11.B.
Erronea opinio.c.10.
Emendatio calendarii.c.2.
Feria quando cœpit correctio calendarii.c.6.B.
Græci quando incipiunt annum.c.7.
Herodes tempore natiuitatis Chriſti.c.12.A.

Imperatorum trium Romanorum anni.c.8.B.
Inditiones Romanæ.c.7.
Initium anni.c.2.
Initium annorum domini.c.3.
Intercalatio.c.2.D.
Iudæorum obiectiones.c.9.
Iulius Cæſar.c.8.

Literæ dominicales.c.6.
Lunaris cyclus.c.5.
Luna quintadecima.c.5.
Lunationes paſſionis Chriſti.c.9.

Menſium varietas.c.4.
Menſes cum cyclo Iulii.c.5.

Noua opinio erronea.c.10.

Octauianus Auguſtus.c.8.
Olympiades.c.7.
Opinio erronea.c.10.
Oraculum fictitium.c.11.D.

Paſſionis Chriſti dies.c.9.
Paſcha duplex apud Iudæos.c.9.F.

Quæſtionis ſolutio.c.9.

Reſurrectionis Chriſti tertius dies.c.9.G.
Roma quo tempore condita.c.8.A.

Solaris cyclus.c.6.A.
Solis defectio prodigioſa.c.11.B.

Tempus vitæ & mortis Chriſti.c.1.
Tabula verax.c.6.C.
Tabula erronea.c.6.D.
Tabula temporum.c.9.E.
Tyberius Cæſar.c.8.

Vitæ Chriſti tempus.c.12.

DE VERO DIE PASSIONIS CHRISTI AC TEM- *pore totius uitæ ipſius, opuſculum editum per Ioannem Lucidum natione Gallum.*

PROOEMIVM.

ORta eſt quæſtio inter duos iuuenes eruditos, alterum clericum, alterum vero laicum: quo anno, quo menſe, quo'ue die Dominus ac Saluator noſter in cruce paſſus fuerit: & conſequenter de totius vitæ Chriſti tempore diſſeruerunt. Laicus aſſerebat Chriſtum paſſum eſſe anno ab incarnatione ſua trigeſimoquarto expleto: & ab ortu ſuo trigeſimoquarto currente per tres menſes. 8. calēdas Aprilis hoc eſt die. 25. Martii eodem ſcilicet die, quo & conceptus fuerat. Clericus vero affirmabat ipſum paſſum anno ṗcedenti, videlicet a conceptione ſua expleto anno. 33. decemq; diebus: & à natiuitate ſua trigeſimotertio currente per tres menſes ac dies decem. 3. nonas Aprilis, hoc eſt die. 3. eiuſdem menſis. Vterq; ſententiam ſuam authoritatibus ac rationibus roborare nitebatur. Cūq; alter alteri poſt multam diſceptationem nullo modo cedere vellet: in hoc vnà conuenerunt, vt recurſum haberent ad ſeniorem veritatis cenſorem. Itaq; vno animo ſuper hoc ſententiam meam requirentes: promiſerunt ſe velle acquieſcere iudicio ac cenſurę determinationis meæ. Auditis igitur vtriuſq; rationibus: quid ſuper hac re tenendum eſſet pro captu ingenii mei, ipſis audientibus cenſui: & ipſis rogantibus, vt cæteris hæc veritas manifeſtari poſſit, quæ prius verbis coràm eis explicauerā, rurſus in ſcriptis redegi in hoc breui opuſculo de vero die paſſionis Chriſti, ac totius vitæ ipſius tempore. Difficilis profectò & ardua quæſtio necdum per eccleſiam determinata: propterea quicquid ſcripſi in hoc opuſculo & in cæteris meis editionibus & commentariis totum humiliter ſubiicio determinationi ſanctæ Romanæ eccleſiæ: cum ſim veritatis non oſtentationis amator. Non poteſt autem ſolui hæc ardua, ſed vtilis quæſtio, niſi per doctrinam ſacræ paginæ & Aſtronomicam diſciplinam ac temporum deſcriptionem. Cum igitur expoſitores ſacri eloquii, necnon & Aſtronomi, atq; Chronographi inter ſe diuerſa & quandoq; oppoſita ſentiant, ſicut in aliarum ſcientiarum authoribus accidere ſolet, in quibus varia & ſæpe contraria ipſi authores inuicem opinantur: hinc eſt quòd in deciſione huius quæſtionis difficultas non modica ſuperadditur: & præcipue quoniam cum veritas quæritur, neceſſe eſt, vt quidam authores in

ſuis quibuſdam opinionibus non recte cõſideratis, neq; valida ratio/ne probatis, quandoq; improbentur: Qua de re, quorundam animi offenduntur, eo quod nimio ipſis doctoribus afficiantur amore. Sed ratio veritatis, cuiuſlibet hominis authoritati, prępo nẽda eſt: cum & Ariſtoteles dicat. Amicus Plato, & amicus Socrates: ſed magis ami/ca veritas. Licet autem primo aſpectu quæſtio hæc terrorẽ nobis in/getat: ſi tamen diligenter conſideremus euangelica dicta: necnon So/lis & Lunę motum, ac temporum deſcriptionem perſcrutemur, Dei adiutorio, non multo labore, huius rei veritatem, valida probatione reperiemus. Sed prius quædam hypotheſes præſupponendæ ſunt: ex quibus veritas temporis vitæ & mortis Chriſti manifeſta ratione comprobata, penitus eluceſcet.

Prima hypotheſis de tempore uitæ & mortis Chriſti. *Cap. I.*

PRima hypotheſis eſt de tempore vitæ & mortis Chri/ſti, quod habetur ex euangelica veritate declarata iuxta vſum & diu approbatam conſuetudinem eccleſiæ: cui ſuper oĩa penitus adhærendum eſt. Chriſti nãq; ortus ab Euãgeliſtis deſcribitur fuiſſe, Cęſare Auguſto impe rãte Romæ, eo. ſ. tempore, quo eius edicto primo deſcribebatur vni/uerſis orbis, vt ſcribitur Luc. 2. Atq; in Iudęa regnãte Herode primo alienigena ablato regno à Iudæis iuxta prophetiã Iacob, qui ait Ge/ne. 49. Non auferetur ſceptrũ de Iuda & dux de femore eius: donec veniat, qui mittendus eſt, ſicut deſcribitur Matth. 2. cap. Cum natus eſſet Ieſus in diebus Herodis regis &c. Baptiſmus quoq; Chriſti Lu cæ. 3. enarratur fuiſſe anno. 15. imperii Tyberii Cæſaris, & tunc ipſe Ieſus, vt ibi dicitur, erat incipiens quaſi annorũ. 30. Paſſio vero eius & mors ab Euangeliſtis deſcribitur fuiſſe die ſequenti poſtq̃ comede rat agnum paſchalem iuxta legis pręceptum, quia venerat legẽ adim plere, vt ſcribitur Matth. 5. Præcipitur enim Exodi. 12. vt comedat agnus paſchalis luna. 14. primi mẽſis ad veſperã: & idem confirmat Leuit. 23. Vbi luna. 14. dicitur dies. 14. primi menſis: & dicebatur prima dies azimorũ, qm̃ per totam hebdomadã comedebant azima: & tunc prima die azimorũ ad veſperam, Chriſtus agnum paſchalem cum azimis & lactucis agreſtibus comedit. Dicitur enim Matth. 26. Prima autem die azimorum acceſſerunt diſcipuli ad eum dicentes. Vbi vis paremus tibi comedere paſcha? Et Luc. 22. dicitur. Venit autem dies azimorũ, in qua neceſſe erat occidi paſcha: & miſit Petrũ

& Ioannē dicens. Euntes parate nobis paſcha, vt manducemus &c. Tunc autē erat luna. 14. Nam dicit Chryſoſtomus. Primā azimorū eam diē vocant, quæ ante azima erat. Conſueuerūt enim à veſpera ſemper dies enumerare: & eius mentionē facere in veſpera, cuius paſcha erat immolādum. Quinta enim ſabbati, diſcipuli ad Chriſtum acceſſerunt: quam hic primā azimorum, ideſt ante azima vocat, tempus deſignans quo diſcipuli acceſſerūt ad Ieſum. hæc ille. Et hoc idē confirmatur per vſum eccleſię, quę cœnam domini celebrat feria. 5. videlicet pridie quā pateretur. Deinde ſequenti die, luna. 15. feria. 6. hora. 6. crucifixus eſt: & hora nona expirauit vt euāgeliſtæ teſtantur. A
Et tunc fuit eclipſis illa mirabilis à ſexta vſq; ad nonam: quā etiam vidit Dionyſius Areopagita in Ægypto: qui in epiſtola ad Polycarpum dicit eā contigiſſe in plenilunio. Quòd autem fuerit feria. 6. patet ex Euāgeliſtis, qui dicunt eum paſſum in paraſceue ante ſabbatū, quę eſt feria. 6. id eſt dies veneris. Nam dicitur Marci. 15. Quia erat paraſceue, quod eſt ante ſabbatū: venit Ioſeph &c. Dies autem quæ pręcedit ſabbatum, eſt feria. 6. Hinc eſt quòd eccleſia celebrat Chriſti paſſionem die veneris poſt cœnam dominicam. Nec eſt dicēdum ꝙ Chriſtus comederit agnum luna. 13. vt putant Græci: qui aſſerunt Chriſtū anticipaſſe paſcha, & comediſſe agnum cum pane fermentato, & in eo conſecraſſe: quia hoc eſſet contra legem, quæ præcipit, vt agnus cum azimis comedatur luna. 14. Chriſtus aūt nunq̄ fuit legi contrarius, vt dicit Chryſoſt. Quòd autē non anticipauerit paſcha, probatur etiam ex verbis Marci. 14. dicentis. Primo die azimorum, quādo paſcha immolabant, vȝ ſm legē: quæ præcipit, vt comedatur agnus cū azimis primo die azimorū luna. 14. ad veſperā. Nec obſtat quod dicitur Ioānis. 13. Ante diem feſtū paſchæ cœnā feciſſe: quia dies feſtus & ſolennis erat die ſequēti poſt agni comeſtionem. ſ. luna 15. Nā dicitur Leuit. 23. Menſe primo. 14. die menſis ad veſperum phaſe dñi eſt: &. 15. die menſis huius ſolennitas azimorum dñi eſt. Sed vtrū Iudæi tunc fecerint paſcha iuxta legis edictū: an iuxta traditionem ſeniorū: in ſolutione qōnis inferius declarabimus. Poſt mortem Chriſti cum tranſiſſet ſabbatum, prima ſabbati, hoc eſt tertia die à morte ſua, dñs reſurrexit à mortuis die Solis, quæ eſt dies dominica. Quapropter eccleſia ſemper celebrat paſcha reſurrectionis die dominica. Hæc oīa prædicta tanq̄ vera firmiter tenenda ſunt: & omnia quæ ipſis aduerſantur tanq̄ falſa reprobāda, etiam ſi dicantur ab authoribus magna authoritate præditis; quoniam Euangelica veritas vſu eccleſiæ declarata, omni humanæ authoritati præponitur.

Secunda hypotheſis de anno & calendario. *Cap.2.*

SEcunda hypotheſis eſt de anno & calendario. Etſi teſte Plinio libro. 18. Dierum anni propè inextricabilis ratio eſt: Romani tamen ſiue Latini iuxta triplicem anni obſeruationem, triplex ediderunt calendarium, vt refert Ioannes Stofflerinus in ſuo calendario propoſitione. 34. ſub literis Cc. Quod oſtendit ex dictis Macrobii in primo Saturnaliorum libro, & Solini in libro de mirabilibus mundi.

A Primum ergo calendarium edidit Romulus, qui teſte Varrone, Romam condidit, primus Romanorum rex: & annum Macrobio & Solino teſtibus trecentisquatuor diebus compleuit: ac ſuo calendario decem menſes inſcripſit. Dicit enim Macrobius. Anni certus modus apud ſolos ſemper Aegyptios fuit, aliarum gentium diſpari numero, pari errore nutabat. Et vt contentus ſim referendo paucarum morem regionum: Arcades annum ſuum tribus mēſibus explicabant: Acarnanes ſex: Græci reliqui trecentisquinquagintaquatuor diebus annum proprium computabant. Non igitur mirum in hac varietate Romanos quoque olim authore Romulo annum ſuum decem habuiſſe mēſibus ordinatum: quia annus à Martio incipiebat & conficiebatur diebus. 304. vt ſex quidem menſes ideſt Aprilis, Iunius, Sextilis, Septēber, Nouember, December tricenum eſſent dierū: Quatuor vero, Martius, Maius, Quintilis: October tricenis & ſingulis expedirentur. Hæc fuit Romuli ordinatio: qui primum anni menſem genitori ſuo Marti dicauit. Quē menſem anni primum fuiſſe vel ex hoc maxime probatur, quod ab ipſo Quintilis quintus eſt: & deinceps pro numero reliqui nominabātur. hæc ille. Idem cōfirmat Solinus dicens. Romani in initio annum decem menſibus computabant à Martio auſpicantes &c. Et Ouidius primo Faſtorum ait.

304

354

Tempora digereret cum conditor vrbis, in anno
Conſtituit menſes quinque bis eſſe ſuo.

B Secundum calendarium edidit Numa Pompilius ſecundus Romanorum rex. Nam annus Romuli continens. 304. dies erat adeo diminutus & conciſus, quod non æquabatur vere anni ſolaris quantitati: ſed ab eo deficiebat in duobus menſibus. Nam ſpatio. 24. annorum quibus talis obſeruatio viguit: ſuperati ſunt anni ſolares quatuor annis Romuleis conſtitutis ex menſibus decē. Et hinc emergebat inordinata annorum & menſium confuſio. Sed, vt ait

Macrobius, ſecutus Numa quantum ſub cœlo rudi ſeculo adhuc impolito ſolo ingenio magiſtro cõprehẽdere potuit: vel quia Græcorũ obſeruatione forſitan inſtructus eſt 50. dies addidit, vt. 354. dies: quibus duodecim lunæ curſus confici credidit, annus extẽderetur. hæc ille. Sic igitur calendarium lunare duodecim menſium compoſuit. Hi menſes erant perfecti alternatim diebus. 30. & . 29. iuxta ipſius Lunæ motum reſpectu Solis: quę à coniunctione eius cum Sole vſq; ad ſequentẽ coitum abſumit. 29. dies cum dimidio poſthabitis minutiis horariis. Et quia dies in calẽdario partiri non poſſunt, vt diès naturalis duntaxat duodecim horas haberet, attribuit Numa vni menſi. 30. dies: alteri. 29. De quibus. 12. mẽſibus Numæ ait Ouidius in primo Faſtorum.

At Numa nec Ianum, nec auitas præterit vmbras.
Menſibus antiquis addidit ille duos.

Paulo poſt authore Macrobio, Numa in honorẽ imparis numeri ſecretũ hoc & ante Pythagorã parturiente natura: vnũ adiecit diem, quem Ianuario dedit, vt tam in anno q̃ in menſibus ſingulis pręter vnũ Februariũ impar numerus ſeruaretur. Nã quia. 12. mẽſes ſi ſinguli aut pari aut impari numero partirẽtur conſumationẽ parẽ facerent, vnus pari numero inſtitutus, vnius amputationẽ imparẽ fecit. Ianuarius igitur, Aprilis, Iunius, Sextilis, Septẽber, Nouẽber, December, vndetricenis cenſebantur diebus. Martius vero, Maius, Quintilis, & October dies tricenos ſinguli poſſidebant. Sed ſolus Februarius viginti & octo retinuit dies quaſi inferis & diminutio & par numerus conueniret. Et ſubiungit idem Macrobius. Cum ergo Romani ex hac diſtributione Pompilii ad Lunæ curſum ſicut Gręci annum proprium computarent: neceſſario & intercalare, mẽſem inſtituerunt more Græcorũ. Nam & Græci cum animaduerterent temere ſe. 354. diebus ordinaſſe annum: quoniã apparet de Solis curſu: qui. 365. diebus & quadrante Zodiacum conficit, deeſſe anno ſuo vndecim dies & quadrantem, intercalares ſtatuta ratione cõmenti ſunt, ita vt octauo quoq; anno. 90. dies ex quibus tres menſes tricenum dierum cõpoſuerunt, intercalarẽt. Id Græci fecerunt, qm̃ erat operoſum atq; difficile omnibus ãnis vndecim dies & quadrantem intercalare. Itaq; maluerunt hunc numerum octies multiplicare: & . 90. dies, qui naſcũtur, ſi quadrans cum diebus vndecim octies componatur, inſerere: in tres menſes, vt diximus, diſtribuendos. hæc ille. Idem etiam affirmat Solinus dicens. Græci ergo ſingulis annis. 11. dies & quadrantẽ detrahebant; eosq; octies multi-

plicatos in annum nouũ reſeruabant, vt contractus nonagenarius numerus in menſes tres per tricenos dies funderetur: qui anno nouo reſtituti efficiebant dies. 444. quos ἐμβολισμοὺς, vel ὑπερβολικὰς nominabant. Hæc Solinus. Inſuper adiungit Macrobius. Hunc ergo ordinem Romanis quoq; imitari placuit: ſed fruſtra: quippe fugit eos diem vnum, ſicut ſupra admonuimus, additum à ſe ad Græcum numerum in honorem imparis numeri. Ea re per octennium conuenire numerus atq; ordo non poterat. Sed nondum hoc errore comperto per. 8. annos, nonaginta quaſi ſuperfundendos Græcorum exemplo computabãt dies: alterniſq; annis binos vicenos, alternis ternos vicenoſq; intercalantes expenſabant intercalationibus quatuor. Sed octauo quoq; anno intercalatores octo affluebãt dies ex ſingulis: quibus vertentis anni numerum apud Romanos ſuper Græcos abũdaſſe iam diximus. Hoc quoq; errore iam cognito hæc ſpecies emendationis inducta eſt. Tertio quoq; octennio ita intercalandos diſpenſabant dies, vt non nonaginta, ſed ſexagintaſex intercalarent compenſatis. 24. diebus pro illis, qui per totidem annos ſupra Græcorum numerum creuerant. Omni autem intercalationi, mẽſis Februarius deputatus eſt: quoniã is vltimus anni erat. Quod etiam ipſum de Græcorum imitatione faciebant. Nam & illi vltimo anni ſui menſi, ſuperfluos inſerebant dies, vt refert Glaucippus: qui de ſacris Athenienſium ſcripſit. Verum vna re à Græcis differebant. Nam illi confecto vltimo menſe: Romani non confecto Februario: ſed poſt vigeſimum & tertium diem intercalabant terminalibus ſcilicet iam peractis. Deinde reliquos Februarii menſis dies: qui erant quinq;, poſt intercalationẽ ſubiungebant (credo) vetere religionis ſuæ more, vt Februarium omnino Martius ſequeretur. Hæc Macrobius. Alia etiam re differebãt Romani à Græcis, quoniam vltimus menſis anni apud Græcos non erat in fine Hyemis ante principiũ veris, ſicut apud Romanos: ſed erat in fine æſtatis ante principium autumni: quo tempore Græci initium anni ſumebant, vt infra patebit.

C Tertium calendarium noſtræ inſtitutioni accommodum C. Iulius Cæſar dictator compoſuit ad anni ſolaris quantitatem, eo quòd Aſtronomiæ periti ſſimus atq; diligentiſſimus eſſet, vt affirmat Iulius Firmicus. Nam poſtquam Cæſar Alexandriam Ægypti applicuit, ab Ægyptiis (teſtibus Appiano, & Macrobio) verã anni quantitatem didicit: Romamq; reuerſus, & maximum (Suetonio aſſerente) pontificatũ adeptus, conuerſus ad ordinandum reip. ſtatum

faſtos correxit, iam pridem vitio pontificum per intercalandi licen
tiam adeo turbatos, vt neq; meſſium feriæ æſtate: neq; vindemiarũ
autumno competerent. Annumq́; ad curſum Solis accõmodauit:
vt trecentorum ſexagintaquinq; dierum eſſet: & intercalario menſe
ſublato, vnus dies quarto quoq; anno intercalaretur. Huius etiam
erroris & fluctuationis cauſam, & eius correctionem Macrobius &
Solinus indicãt. Dicit enim Macrobius. Verum fuit tempus cum
propter ſuperſtitionem intercalatio oĩs omiſſa eſt. Nonnunquam
vero per gratiam ſacerdotum, qui publicanis proferri vel imminui
conſulto anni dies volebant: modo auctio, modo retractio dierum
proueniebant: & ſub ſpecie obſeruationis emergebat maior confu-
ſionis occaſio. Sed poſtea C. Cęſar, omnem hanc inconſtantiã tem
porum vagam adhuc & incertam in ordinem ſtatutæ diffinitionis
coegit: adnitẽte ſibi Marco Flauio ſcriba; qui ſcriptos dies ſingulos
ita ad dictatorem retulit: vt & ordo eorum inueniri facillime poſſit:
& inuento certus ſtatus perſeueraret. Ergo C. Cæſar exordium no-
uæ ordinationis initurus, dies omnes, qui confuſionem adhuc po-
terant facere, conſumpſit. Eaq́; re factum eſt, vt annus confuſionis
vltimus in.444.dies protenderetur. Poſt hoc imitatus Aegyptios 444
ſolos diuinarum rerum omnium conſcios, ad numerum Solis, qui
diebus.365.& quadrante curſum conficit, annum dirigere conten
dit. Et infra. Iulius ergo Cęſar decem dies obſeruationi veteri ſuper
adiecit, vt annum trecenti & ſexagintaquinq; dies, quibus Sol lu-
ſtrat Zodiacum, efficerent. Et ne quadrans deeſſet: ſtatuit, vt quarto
quoq; anno, ſacerdotes qui curabant, menſibus ac diebus, vnum in
tercalarent diem eo. ſ. menſe ac loco, quo etiam apud veteres mẽſis
intercalabatur, ideſt ante quinq; vltimos Februarii menſis dies: idq́;
biſſextum cenſuit nominandum. & poſtea ſubiungit. Sic annũ ciui
lem Cæſar habitis ad Lunã dimenſionibus cõſtitutũ edicto palàm
poſito publicauit. Ex his verbis Macrobii liquido colligit̃ ꝙ anteq̃
Cæſar calendariũ emendaſſet, pręceſſit annus cõfuſionis continens
dies.444.qui ſunt menſes.15.iuxta modũ intercalationis Aegy-
ptiorũ: qui octauo quoq; anno reſtituebãt dies.90.nono anno. De
hoc anno confuſionis dicit Suetonius in vita Cęſaris. Quo autem
magis in poſterꝝ e calẽdis Ianuariis nobis temporꝝ ratio cõgrueret
inter Nouẽbrem ac Decẽbrem mẽſem interiecit duos alios: Fuitq́;
is annus, quo hęc cõſtituebantur. 15. menſiũ cum intercalario mẽ
ſe qui ex cõſuetudine in eum annum inciderat. hæc ille. Sed in hoc
Solinus errauit dicens, quod Cæſar videns anni inconſtãtiam &c.

vt certum ſtatũ præteritus acciperet error: dies viginti & vnum, & quadrantem ſimul intercidit. Non enim oportebat intercidere dies 21. ad hanc emendationem: ſed adiungere tres menſes, vt recte dicit Suetonius, & Macrobius. Nec potuit intercidi eo anno quadrans, cũ non poſſit hoc fieri niſi in annis quatuor. Poſt annum cõfuſionis ſecutus eſt annus correctionis & emendationis continens dies. 365. cum ipſe Macrobius poſtquam de anno confuſionis dixerat, ſubiungat. Poſt hoc imitatus Aegyptios ad numerum Solis qui diebus. 365. & quadrante curſum conficit, annum dirigere cõtendit. Et hunc annum incepit a prima lunatione poſt ſolſtitium hyemale calendis Ianuarii. Poſt annũ emendationis ſecutus eſt etiã annus cõmunis dierum. 365. per promulgationẽ a Cæſare factã, cum dicat Macrobius: Annum ciuilem Cęſar habitis ad lunam dimenſionibus conſtitutum, edicto palam poſito publicauit: & poteſt dici annus promulgationis vel publicationis: quoniã hęc publicatio ſaltem per annum protracta eſt: quia ſubito non potuit publicari apud multos populos Romano imperio ſubiectos, niſi ſpatio vnius anni. Hoc autem anno publicationis, qui fuit ſequens poſt emendationem, in ſenatu Cæſar occiſus eſt idibus Martii, hoc eſt poſt correctionem calendarii anno vno menſibus duobus cum dimidio tranſactis. Poſt Cæſaris mortem ſacerdotes inconſulte errorem alium induxerunt: quẽ poſtea emẽdauit Octauianus Auguſtus. Dicit enĩ Macrobius. Et hucuſq; error ſtare potuiſſet, ni ſacerdotes ſibi errorem nouum ex ipſa emẽdatione feciſſent. Nam cum oporteret diem, qui ex quadrantibus fit, quarto quoq; anno confecto antequam quintus inciperet, intercalare: illi quarto non peracto, ſed incipiente intercalabant. hic error ſex & triginta annis permanſit. Quibus annis intercalati ſunt dies duodecim cum debuerint intercalari nouem. Sed hunc quoq; errorem ſero deprehenſum correxit Auguſtus: qui annos duodecim ſine intercalari die tranſigi iuſſit: vt illi tres dies, qui per annos triginta & ſex vitio ſacerdotalis feſtinationis excreuerant, ſequẽtibus annis duodecim nullo die intercalato deuorarentur. Poſt hoc vnum diem ſecundum ordinationem Cæſaris quarto quoq; anno intercalari iuſſit: & oẽm hunc ordinem æreæ tabulæ ad æternam cuſtodiam inciſione mandauit. hæc ille. Idem affirmat Solinus dicens. Et tunc quoq; vitium admiſſum eſt per ſacerdotes. Nam cum præceptũ eſſet anno quarto, vt intercalarent vnum diem: & oporteret confecto anno quarto id obſeruari antequam quintus auſpicaretur: illi incipiente quarto

intercalarunt non deſinente. Sic per annos ſex & triginta cum no/ uem dies tantummodo ſufficere debuiſſent, duodecim ſunt interca lati. Quod deprehenſum Auguſtus reformauit: iuſſitq; annos. 12. ſine intercalatione decurrere: vt tres illi dies qui vltra nouē neceſſa/ rios, temere fuerant intercalati: hoc modo poſſent repēſari. Ex qua diſciplina omnium poſtea tempoꝝ fundata ratio eſt. hæc Solinus. Edidit ergo Iulius Cæſar calendarium quod Iulianum nūcupatur in duodenos menſes partitum tribuens Ianuario dies. 31. Februa/ rio. 29. Martio. 31. Aprili. 30. Maio. 31. Iunio. 30. Quintili. 31. Sextili. 30. Septembri. 30. Octobri. 31. Nouēbri. 30. & Decem/ bri. 31. & incepit annum a Ianuario: Quintilis menſis Macrobio authore in honorem Iulii Cæſaris dictatoris legem ferente M. An/ tonio Marci filio conſule, Iulius eſt appellatus, quod hoc mēſe ad quartum idus Quintilis procreatus ſit. Sextilis inde dictus eſt Au/ guſtus ab Octauiano Auguſto ob auctam ab eo rempu. ex ſenatus conſulto: cuius verba ſubiecit Macrobius dicens. Cum imperator Cæſar auguſtus menſe Sextili, & primum conſulatum inierit: & triumphos tres intulerit in vrbem: & ex Ianiculo legiones deductæ ſecutæq; ſint eius auſpicia ac fidem: & Aegyptus hoc menſe in po/ teſtatem populi Romani redacta ſit: finiſq; hoc menſe bellis ciui/ libus impoſitus ſit: atq; ob has cauſas hic menſis huic imperio feli/ ciſſimus ſit ac fuerit: placere ſenatui, vt hic menſis Auguſtus appel/ letur hæc ille. Idem etiam dicit Cenſorinus libro de die natali capi te de menſibus, vbi dicit. Menſis Quintilis Iulius cognominatus eſt C. Cæſare. 5. & M. Antonio conſulibus anno Iuliano ſecundo. Qui autem Sextilis fuerat C. Marco Cenſorino: C. Aſinio Gallo conſulibus in Auguſti honorem dictus eſt Auguſtus, anno Augu/ ſti vigeſimo. hæc ille. Huic menſi Auguſto tunc additus eſt dies vnus a Februario detractus, vt vnum & tricenos complecteretur: ne Auguſtus Iulio inferior videretur: & ita Februario mutilato: octo & viceni duntaxat dies relicti ſunt in anno cōmuni. hæc igitur fuit anni & mēſium ratio a Romanis tempore Octauii Monarchæ ante Chriſti aduentum inſtituta, & vſq; ad noſtra tempora cuſtodi/ ta, vt affirmat Ioannes Stoffler. in ſuo calēdario propoſitione. 34.

D Anni autem exordium apud diuerſas nationes differenter ſumitur. Nam Romulus, vt dictum eſt, a Martio annū incepit tempore ve/ ris. Hebræi etiam habent anni principium in lunatione propin/ quiori ipſi vernali æquinoctio, quando de Ægypto exierunt. Nam dicitur Exodi. 12. Menſis iſte vobis principium menſium, primus

erit in mẽſibus anni. Aegyptii vero & Grçci anni exordiũ ſumunt iuxta æquinoctium autũni. Nam Aegyptii a Septembri: Græci ab Octobri anni principium habent, vt Alphonſus in ſuis tabulis annotat. Sed Iulius Cæſar anni principiũ ſumpſit a luna prima poſt ſolſtitium hyemale: quæ fuit calẽdis Ianuarii anno ante Chriſtum quadrageſimoquinto, vt recte computat dñs Paulus eps̃ Foroſempronienſis in ſua Paulina: & dñs Ioannes Stofflerinus in ſuo calendario propoſitione. 34. vt plenius infra patebit.

Tertia hypotheſis de initio annorum domini. Cap. 3.

TErtia hypotheſis eſt de initio annorũ domini: in quibus computandis quo ad initiũ plures authores inter ſe diſferunt. Quidam enim ſumũt annos domini a ſua incarnatione, quando conceptus eſt: Quidam a natiuitate, cũ de vtero matris egreſſus eſt: Quidam a circuncifione domini calendis Ianuarii octauo natiuitatis die. Et quidam a Chriſti paſſione. Qui omnes modi comprobari poſſunt ſeruata tamen conuenienti computatione, vt mox declarabimus. Sed inter omnes hos modos conuenientiſſimus eſt, vt ſumatur initium annorũ domini ab eius natiuitate: quoniam anni vitæ alicuius hominis non a ſua conceptione, ſed a natiuitate ſumuntur. Hunc modum ſeruat eccleſia Romana annos incipiens a natiuitate domini, non a conceptione ipſius. Nam eo tempore per eccleſiam accipitur principium annorũ domini: quo & ſingulis annis per eã annus mutatur: Sed per eccleſiam fit anni mutatio non in conceptione Chriſti, ſed in eius natiuitate. Ergo tunc anni domini ſumunt initium. Quod autem eccleſia mutet annum in natiuitate domini, & non in cõceptione, patet per acta concilii Conſtãtienſis, in quibus deſcribitur, ꝙ electio põtificis Martini. 5. facta eſt die Iouis in feſto ſancti Martini vndecima Nouembris die: anno a natiuitate domini. 1417. inditione decima: & facta eſt coronatio eius die dominica vigeſimaprima ſupradicti menſis Nouembris. Deinde iuxta finẽ menſis Decembris immediate ſequentis facta eſt congregatio prædicti concilii poſt Chriſti natiuitatem in feſto Innocentium: & iam mutatus eſt annus, & inditio, cum ibi dicatur. Anno a natiuitate domini. 1418. inditione. 11. die vero martis. 28. menſis Decembris &c. ſicut legimus in exemplari manu notarii ſcripto in ipſo concilio. Quod autem nõ mutetur annus in annuntiatione dominica, quando Chriſtus eſt

conceptus, patet ex ſecunda & tertia ſeſſione poſt inchoationem dicti concilii in pontificatu Ioannis. 23. Nam idem annus a natiuitate domini deſcribitur in ſecunda ſeſſione celebrata calendis Martii: & in tertia ſeſſione cõgregata. 8. calẽdas Aprilis, hoc eſt die. 25. eiuſdẽ menſis Martii in annuntiatione dominica, quãdo cõceptus eſt Chriſtus. Ibi enim ſic legitur de ſecunda ſeſſione. Anno a natiuitate domini. 1415. pontificatu quo ſupra. ſ. Ioannis. 23. die vero prima menſis Martii &c. Tertia vero ſeſſio ibi deſcribitur die lunæ 25. menſis Martii ſupradicti in die annuntiationis dominicę: & tamen ibidem non mutatur annus: ſed ſequitur idem annus. 1415. Hoc idem etiam patet in bulla inditionis iubilei pro futuro anno domini. 1525. per Clementem. 7. in qua inſeruntur plures bullæ prędeceſſorum eius ab anno domini. 1300. tempore Bonifacii. 8. & deinceps: & omnes deſcribuntur per annos a natiuitate domini. Et ſpecialiter ibi ponitur determinatio iubilei de. 25. annis in annos. 25. per Paulum. 2. & cõfirmatio & executio eius per Xyſtum 4. vbi indicitur Iubileus pro anno domini. 1475. incipiẽdo a primis veſperis vigilię natiuitatis dñi noſtri Ieſu Chriſti anni. 1474. Vnde manifeſte patet, quod in vigilia natiuitatis domini tunc fuit vltimus dies anni domini. 1474. & in die natiuitatis fuit primus dies anni domini. 1475. Sed in eadem bulla Clementis. 7. occurrit dubitatio merito ponderanda cum in fine eiuſdem bullæ dicatur. Datum Romæ apud ſanctum Petrum anno incarnationis dominicæ. 1524. calendis Maii: & tamen in trãſumpto eiuſdem bullæ per epm Vigornienſem auditorem cameræ apoſtolicæ generalem ſic in calce ſcribitur. Datum Romæ in ædibus noſtræ ſolitę reſidẽtiæ ſub anno a natiuitate domini. 1524. die vero decimo menſis Iunii. Tabellio Papæ præſentem annum nominat incarnationis. 1524. & alius tabellio epiſcopi auditoris cameræ apoſtolicæ eundem annum denominat a natiuitate: & ſic inter ſe diſſonare videntur: tamen vna conueniunt. Cauſa ergo huius apparentis diſſonantiæ requirenda eſt. Antiquiores tabelliones iuxta morem diu ſeruatum in curia Romana deſcribebant annos a natiuitate domini: & ſic modo etiam deſcribunt in omnibus, quæ per pontificem in curia Romana fiunt: Sed in bullis papalibus antiquitus non deſcribebatur annus domini: ſed tantum annus pro tempore exiſtentis pontificis. At recentiores in bullis tantummodo pontificalibus inceperunt etiam annotare annos incarnationis dominicæ. Dicit enim dominus Paulus epiſcopus Foroſempronienſis libro. 13.

ſecundæ partis Paulinæ ſuæ, quo'd præſidente Eugenio. 4. adhortã te Blondo Forliuienſi pontificii collegii a' ſecretis notario in bullis atq; reſcriptis pontificalibus, annorum hæc a' Chriſti incarnatio/ne ſupputatio ſcribi primum cœpit. & infra. Sed notarii annos a' natiuitate computare cõſueuerunt. hæc ille. Vnde patet Blondum huius diuerſitatis cauſam fuiſſe. Qui tamen in hoc deceptus eſt, quia putauit annos domini numerandos per eccleſiam ab incarna/tione ipſius, ex eo quo'd Dionyſius abbas Romanus primam ſup/putationem olim fecerat a' primo anno incarnationis dominicæ in ſua tabula. Sed idem Dionyſius in annis dominicæ incarnatio/nis errauit, licet ordo ipſius tabulæ ſcilicet quingentorum triginta duorum annorum bene digeſtus ſit. Dicit enim Ioannes Stoffleri/nus in ſuo calendario propoſitione. 37. ſub litera. T. Animaduer/tendum eſt quo'd hic Dionyſius eccleſiæ totius erroris anſam præ/buit, & cauſam præſtitit: primo in eo, etſi diuino zelo accenſus, vt impiiſſimi Diocletiani, a' quo prius anni ſupputabantur memo/ria deleretur & aboleretur: Chriſtianæq; ſalutis exordium elucesce/ret, induxit temporum ſupputationem ab anno incarnationis ver/bi Dei ſumendam: in quibus tamen annis numerandis ipſum er/raſſe a' compluribus probatur. De quo Sigebertus monachus na/tione Gallicus in. Chronica ſic ſcriptum reliquit. In cyclo magno Dionyſii reprehenſibile videtur, quo'd in annis dominicæ incarna/tionis ei inconſiderate præſcriptis diſcordat a' veritate Euangelii in anno dominicæ paſſionis. Et idem Dionyſius poſuit natiuitatem Chriſti vigeſimoprimo anno tardius quam debuiſſet. Quare Rhe/nerius egregius ſupputator cyclum, aut tabulam Dionyſii dicit eſſe fallacem & erroris plenam. hæc ibidẽ. Etiam dominus Paulus epi/ſcopus Foroſemproniẽ. in ſecunda parte Paulinæ lib. 13. ca. 6. di cit ipſum ſimiliter erraſſe, & erroris cauſam aliis dediſſe: & affirmat eum erraſſe in duobus annis: in quibus tamen non errauit: quia di/cit eum aſſumpſiſſe annos Auguſti a' nece Cæſaris: ſed non ſic acce pit: ſed a' primo conſulatu vel triumuiratu anno ſecundo poſt Cæ/ſaris mortem. Sed nos dicimus ipſum Dionyſium erraſſe in vno tantum anno: quia fecit biſſextum anno quarto domini: cum tamẽ ibi annotandus non eſſet, vt inferius demonſtrabimus. Et hoc non cognouit dominus Paulus: quia in eundem errorem & ipſe incidit. Non eſt ergo mirum, ſi Blondus in cõputationibs annorum ab in/carnatione errauerit, quia ducem erroneũ ſecutus eſt. Omnes, qui Dionyſiũ imitati ſunt, errauerunt, vt Campanus in libro de Com/

pũto maiori: Paulus epiſcopus Foroſempronieñ. vt patet in ſecũda parte ſuæ Paulinæ lib. 4. & quãplures alii. Aliam euidentiſſimam rationem adducam ad probandum quod per eccleſiam anni enumerẽtur à natiuitate domini: poſtquam deſcripſero inferius cyclum lunarem & literas dominicales: quoniam ea ratio ex ipſis veritatẽ habet; & tunc videbimus quòd anni ab incarnatione ſumpti, poſt quartum Chriſti annum, idem ſunt cum annis à natiuitate computatis propter ſuperfluum biſſextum anno. 4. domini inconſulte annotatum, quo vnus minuitur annus: non tamen hoc accidit ante quartum annum domini, vt certius inferius patebit. Vnde & in reſcriptis pontificalibus idem annus à natiuitate ex dicta inordinatione in eis dicitur annus incarnationis. Quidam vero recte computant annos ab incarnatione domini addentes annis à natiuitate ipſius computatis per eccleſiam, ſcilicet nouem mẽſes: quibus fuit in vtero virginis ante natiuitatem, vt recte computant Piſani: qui hoc anno à natiuitate domini. 1524. poſt vigeſimamquartam diem Martii ſunt in anno ab incarnatione domini. 1525. & ſic annotant in ſuis literis & codicibus. Sed in hoc errant Florentini & Senenſes, qui annos ab incarnatione poſtponunt annis à natiuitate: eo quòd annos domini enumerare incipiant cõpleto primo anno à conceptione iam nato Chriſto per tres menſes. Conueniunt tamen cum eccleſia poſt. 24. diem Martii: non tamen antea tribus menſibus. Dicunt tamẽ aliqui, quòd antiquitus conueniebant cum Piſanis: ſed poſtmodum cum vellent conuenire cum eccleſia, & non auderent immutare principium anni à. 25. Martii ſicut ſemper antea conſueuerant; inciderunt in hanc deordinationem, vt partim cum Piſanis & partim cum eccleſia conuenire vellent: nec tamen plene cum eccleſia, neq; cum Piſanis conueniunt, vt omnibus manifeſtum eſt. Cæteræ nationes extra Italiã communiter cum eccleſia conueniunt. Romani vero annos domini à calendis Ianuarii incipiunt octauo die à Chriſti natiuitate: & conueniunt cum eccleſia excepta prima hebdomada natiuitatis eius. Et hunc modum tenent recentiores Aſtronomi: qui annos domini ad Ianuarium reduxerunt: vt Ioãnes de monte Regio, & Ioannes Stofflerinus in ſuis calendariis, & plures alii. Vnde & dominus Paulus libro. 4. ſecundæ partis Paulinę dicit. Aſtrologi noſtri temporis qui Romanorum more annorum ſupputationem reduxerunt ad Ianuarium: & radices motuum ſtatuerunt ad initium Ianuarii primi anni natiuitatis Chriſti: incipiunt primum natiuitatis annum ab. 8. die natiuitatis eiuſdem, non computantes illos ſeptem dies à natali do-

mini vſq; ad Ianuarium interceptos: quod ex hoc manifeſte patet. Nam qui loca planetarum ad horam natiuitatis Chriſti inuenire volunt: retrocedunt per dies. 7. à radicibus planetarum in tabulis annotatis. Et hunc cõputandi modũ obſeruant non ſolum Aſtrologi: ſed etiam Theologi in Chriſtiana religione probati: Petrus de Aliaco, Nicolaus Cuſanus, Rogerius Bachon: & generaliter omnes, qui loca planetarum in hora natiuitatis Chriſti indagarunt. hæc ille. Facilius autem reducuntur ad Calendarium Romanum, videlicet ad calendas Ianuarii anni à natiuitate domini, quoniam ab ea parum diſtant. ſ. per ſolam hebdomadam: quàm anni ab incarnatione: quia multo magis ab ea remoti ſunt: ideo melius eſt enumerare annos à natiuitate domini: vel à calẽdis Ianuarii, quàm ab incarnatione Chriſti. Si vero ab incarnatione enumerentur: ſuperaddẽdi ſunt, vt diximus, nouem menſes præcedentes natiuitatem: vel nouem menſes cum hebdomada, ſi anni incarnationis reducantur ad calendas Ianuarii: Aliter contingeret in computationibus error. Pauciſſimi autem doctores antiqui, vt Hieronymus, & Iſidorus, & quidam alii, qui antiquitus ſcribebant annos domini in cereis paſchalibus: enumerãt annos à paſſione domini, includẽtes annum trigeſimum tertium ſuæ paſſionis, & amputantes præcedentes. 32. annos ante paſſionẽ, & ita conueniunt cum cæteris. Nam hiſtorici, qui cõputant annos à natiuitate Chriſti, dicunt Ioannem euangeliſtam obiiſſe anno centeſimo à natiuitate domini, cum iam Traianus accepiſſet imperium. Hieronymus vero & Iſidorus dicunt eundem Ioannem ad dñm migraſſe anno. 68. à paſſione domini, auferentes pręcedentes. 32. annos. Qui ſi addanť prædictis annis. 68. cõficiunt annos centum. Antonius vero Dulciatus in libro de feſtis mobilibus, licet incipiat annos à paſſione domini: non tamen præſcidit annos præcedentes paſſionem: ſed errori errorem addidit: quoniam anno, quo Chriſtus eſt natus, annotauit paſſionem domini: & natiuitatem eius ſcripſit antea per annos. 33. quãdo currebat annus imperii Auguſti nonus: quod eſt abſurdum contra oẽs Chronographos & contra ſupputationes Aſtronomicas.

Quarta hypotheſis de uarietate menſium. Cap. 4.

QVarta hypotheſis eſt de varietate menſium. Nam aliqui ſunt menſes mobiles: aliqui fixi & ſtabiles. Hebræi enim habent menſes, lunares ac mobiles: ita quod prima dies coniunctionis Lunę cum Sole, ſit prima dies menſis eorum. Similiter habẽt menſes mobiles, Gręci, Perſæ, & Chaldæi, atq; Ara-

bes. Romani vero habent menſes firmos & ſtabiles in calendario deſcriptos. Hinc eſt ꝙ primus menſis Hebræorū, qui dicitur Niſan, cū Martio & cum Aprili in calendario Romano concurrit iuxta lunæ curſum. Et luna. 15. menſis Niſan quādoq; occurrit in Martio, quādoq; in Aprili: ſicut in eccleſia patet, quæ celebrat paſcha dñi, Dominica prima poſt. 14. lunam primi menſis, aliquando in Martio, aliquando in Aprili. Hæc dixerim, quoniam Chriſti paſſio poteſt annotari vno menſe apud Hebræos, & altero apud Romanos.

Quinta hypotheſis de cyclo lunari decennouennali. Cap. 5.

QVinta hypotheſis eſt de cyclo lunari decēnouennali, quē nos aureum numerū dicimus. Alexandrini enim adinuenerunt numerum annorum. 19. ad reperiēda nouilunia. Necnon & Iulius Cæſar adnitēte M. Flauio ſcriba, vt Macrobio placet: & Soſigene Aſtrologicæ ſcientiæ perito adhibito, vt Plinius affirmat: cyclum lunarem decēnouennalem cōſcripſit anno ſuo ſolari, quem Iulianum appellamus, maxime congruentem: de quo ſic loquitur Ioannes Stoffler. in ſuo calendario, ꝓpoſitione. 34. ſub literis Hh. Cum ego inquit anno gratiæ. 1489. legatū in Francia orientali agerem, adii ſplendidiſſimum baronem Philippum de Vuinſperg antiquitatum amatorem: qui mihi vetuſtiſſimum quendam obtulit librum: in quo inter alia propè innumera offendi commentarios in cyclum diui Iulii Cæſaris, inq; eius calendarium ortū & occaſum ſtellarum: quibus ſignificabatur Cæſarem ſuum cyclum incepiſſe à prima cōiunctione luminarium ſm mediū curſum poſt hibernum ſolſtitium: eamq; in primum diem Ianuarii, caputq; anni incidiſſe. Quare Cęſar è directo huius diei, pro aureo numero, notauit vnitatem: à qua reliquas lunationes ſupputans, Solis & Lunæ cōuentiones in ſuo calendario cōmemoratis viris M. Flauio & Soſigene, opem ferentibus paſſim, prout negocium poſtulabat, adnotauit. Inſeruit autem in eo numerum 19. annorum: quē vulgus aureum numerum vocat. Putauit autem Ioannes Stofflerus Iulium Cæſarem incepiſſe diem à media nocte iuxta morem Romanorum. Sed aliqui dicunt eum incepiſſe diem à meridie, quo ad computationes dierum Lunæ, eo quòd Aſtrologicam computationem didicerit in Alexandria, vbi Aſtronomi dies computabant à meridie, vt cæteri Aſtrologi faciunt. In ſacris tamen publicis & officiis magiſtratuum & cęteris negociis, Romani à media nocte diem accipiebāt, authore Cenſorino. Alii vero putant Cæſarē diem accepiſſe ab occaſu Solis:

& inde conſuetudo in Italia inoleuerit, quod in horologiis fiat initium diei à Solis occubitu. Subiungit autem ibidem Ioannes Stoffler & ait. His animaduerſis volui harum rerum periculum ſubire. Quare ad tempora Iulii Cæſaris me contuli: & compluribus numeris incaſſum exaratis, tandem anno. 45. ante Chriſti incarnationem ex tabulis mihi vſu habitis, reperi congreſſum luminarium prima die Ianuarii horis. 18. min. 44. ſecund. 55. à media nocte computandis ad meridianum ferè vrbis Romæ. Iuxta vero Aſtrologicam vſitatã computationem die prima Ianuarii horis. 6. min. 44. ſecund. 55. à meridie numerandis. Sequens autem luminarium cõiunctio fuit die. 31. Ianuarii horis. 7. min. 28. ſecund. 58. poſt noctis medium, & ſecundum Aſtrologos die. 30. Ianuarii horis. 19. min. 28. ſecund. 58. poſt meridiem. Cæſar igitur cyclum compoſiturus ordinauit primam lunationem dierum tricenorum: quare è regione primi & trigeſimi diei Ianuarii vnitatem annotauit: & ſequẽtem nouem & vicenis diebus abſoluit: & iterum ſequentem tricenis: & pro hac formula reliquas omnes lunationes digeſſit, nõ omiſſa tamen ratione emboliſmorum. hæc ille. Eandem lunationem calẽdis Ianuarii computat etiam dominus Paulus epiſcopus in. 12. lib. ſecundæ partis Paulinæ dicens. Comperimus primam lunationẽ factam anno. 45. ante Chriſti natiuitatem iuxta vſitatam computationem die prima Ianuarii horis. 7. min. 6. ſecund. 35. poſt meridiem. Veram autem coniunctionem factam inueni hora. 1. min. 50. poſt mediam noctem eiuſdem diei. ſ. inter diem Veneris & Sabbatum. hæc ille. Nec te moueat & perturbet quod Ioãnes Stoffler. dicat prædictam luminarium coniunctionẽ factam eſſe anno. 45. ante Chriſti incarnationẽ: & dominus Paulus dicat eam factam. 45. anno ante Chriſti natiuitatem: quia vtrũq; verum eſt, cum incarnatio & natiuitas Chriſti eodem anno fuerint: incipiendo annum à calendis Ianuarii. Si enim accipias annum incluſiue, in quo conceptus & natus eſt Chriſtus: & retrocedas vſq; ad coniunctionem luminarium factam calendis Ianuarii tempore Iulii Cæſaris, reperies anno. 45. nã. 45. vicibus calendæ Ianuarii ante Chriſti incarnationem, & natiuitatem reuolutæ ſunt: & tunc inuenta eſt luna prima calẽdis Ianuarii tempore Cæſaris. A qua luminarium coniunctione ad Chriſti conceptum fuerunt anni. 44. & ferè tres menſes: & vſq; ad eius ortũ fuerunt anni. 45. hebdomada minus. Octauo autem die natiuitatis Chriſti enumeratur annus primus natiuitatis eius, qui erat annus 46. à correctione calẽdarii per Cæſarem. Cæterum meminiſſe conuenit,

☌ ☾ et ☉ Anni 45: ante natiuitatem Dni – pª die Januarij Ho: 6: mi 44: sec: 55 à meridie, ad poli Elevationem: 42 —

uenit: vt dicit Ioãnes Stofflerinus ibidem quod numeri Cycli Iulii Cæſaris calendario inſcripti denotant accenſionē lunæ factam fuiſſe eo die, cui obiicitur: nec non lunam dici primam eodem die, quēadmodum ſupputatio indicat. Neq; obliuiſci oportet, quod cyclus Iulianus poſt tempora Cæſaris in aliqua parte mutatus eſt ob mutilationem menſis Februarii: qui tempore inſtitutionis calendarii Cæſaris in anno cõmuni. 29. dies habuit. Poſtea quemadmodum ſupra expoſuimus duntaxat. 28. ſeruauit: hæc ille. Tempore autem natiuitatis & mortis Chriſti in anno cõmuni Februarius. 28. dies continebat: quoniam idem menſis Februarius in anno communi habuit. 29. dies vſq; ad annum Auguſti vigeſimum: quo tempore menſi ſextili, qui tunc dictus eſt Auguſtus, additus eſt vnus dies à Februario acceptus. Dicit enim Cenſorinus. Qui antē ſextilis menſis fuerat C. Marco Cenſorino & C. Aſinio conſulibus in Auguſti honorem, dictus eſt Auguſtus anno Auguſtiſo vigeſimo: hæc ille. Chriſtus vero poſt hoc tempus natus eſt. Nunc autem ſubiungam quatuor primos menſes calendarii Romani cum cyclo Iulii Cæſaris dictatoris noſtro inſtituto ſatiſfacientes: quos deſcribit Ioannes Stoffler. propoſitione. 34. & d. Paulus libro ſecundo primæ partis ſuæ Paulinæ.

Quatuor primi menſes calendarii Romani cũ cyclo Iulii Cæſaris.

Cyclꝰ lunaris	Nũerus dierũ	Literę feriarum	Ianuarius
1	1	A	Calendis
	2	B	4 No.
9	3	C	3 No.
	4	D	Pridie No.
17	5	E	Nonis
6	6	F	8 Idus
	7	G	7 Idus
14	8	A	6 Idus
3	9	B	5 Idus
	10	C	4 Idus
11	11	D	3 Idus
	12	E	Pridie Idus
19	13	F	Idibus
8	14	G	19 Cal.
	15	A	18 Cal.
16	16	B	17 Cal.
5	17	C	16 Cal.
	18	D	15 Cal.
13	19	E	14 Cal.
2	20	F	13 Cal.
	21	G	12 Cal.
10	22	A	11 Cal.
	23	B	10 Cal.
18	24	C	9 Cal.
7	25	D	8 Cal.
	26	E	7 Cal.
15	27	F	6 Cal.
4	28	G	5 Cal.
	29	A	4 Cal.
12	30	B	3 Cal.
1	31	C	Pridie Cal.

Cyclꝰ lunaris	Nũerus dierũ	Literę feriarum	Februariꝰ
9	1	D	Calendis
	2	E	4 No.
17	3	F	3 No.
6	4	G	Pridie No.
	5	A	Nonis
14	6	B	8 Idus
3	7	C	7 Idus
	8	D	6 Idus
11	9	E	5 Idus
	10	F	4 Idus
19	11	G	3 Idus
8	12	A	Pridie Idus
	13	B	Idibus
16	14	C	16 Cal.
5	15	D	15 Cal.
	16	E	14 Cal.
13	17	F	13 Cal.
2	18	G	12 Cal.
	19	A	11 Cal.
10	20	B	10 Cal.
	21	C	9 Cal.
18	22	D	8 Cal.
7	23	E	7 Cal.
	24	F	6 Cal.
15	25	G	5 Cal.
4	26	A	4 Cal.
	27	B	3 Cal.
12	28	C	Pridie Cal.

Cyclꝰ Lunaris	Nūerus dieꝝ	Literę feriarum	Martius	
1	1	D	Calendis	
	2	E	6	No.
9	3	F	5	No.
	4	G	4	No.
17	5	A	3	No.
6	6	B	Pridie	No.
	7	C	Nonis	
14	8	D	8	Idus
3	9	E	7	Idus
	10	F	6	Idus
11	11	G	5	Idus
	12	A	4	Idus
19	13	B	3	Idus
8	14	C	Pridie	Idus
	15	D	Idibus	
16	16	E	17	Cal.
5	17	F	16	Cal.
	18	G	15	Cal.
13	19	A	14	Cal.
2	20	B	13	Cal.
	21	C	12	Cal.
10	22	D	11	Cal.
	23	E	10	Cal.
18	24	F	9	Cal.
7	25	G	8	Cal.
	26	A	7	Cal.
15	27	B	6	Cal.
4	28	C	5	Cal.
	29	D	4	Cal.
12	30	E	3	Cal.
1	31	F	Pridie	Cal.

Cyclꝰ Lunaris	Nūerus dieꝝ	Literę feriarum	Aprilis	
9	1	G	Calendis	
	2	A	4	No.
17	3	B	3	No.
6	4	C	Pridie	No.
	5	D	Nonis	
14	6	E	8	Idus
3	7	F	7	Idus
	8	G	6	Idus
11	9	A	5	Idus
	10	B	4	Idus
19	11	C	3	Idus
8	12	D	Pridie	Idus
	13	E	Idibus	
16	14	F	18	Cal.
5	15	G	17	Cal.
	16	A	16	Cal.
13	17	B	15	Cal.
2	18	C	14	Cal.
	19	D	13	Cal.
10	20	E	12	Cal.
	21	F	11	Cal.
18	22	G	10	Cal.
7	23	A	9	Cal.
	24	B	8	Cal.
15	25	C	7	Cal.
4	26	D	6	Cal.
	27	E	5	Cal.
12	28	F	4	Cal.
1	29	G	3	Cal.
	30	A	Pridie	Cal.

Cyclus lunaris diſponitur in calēdario per additionem. 8 .numero/ rum:& ſi excedant numerū. 1 9 .proiicitur ipſe numerus. 1 9 .& an/ notatur qui remanet hoc ordine. Cum proiicitur numerus. 1 9 .nu/ merus minor, qui inde remanet, annotatꝰ immediate diei ſequēti. Si vero numerus additus eſt maior, quod cōtingit, qū non excedit nu/ merum. 1 9 .tunc in annotatione intermittitur vnus dies vacuus, ſi/ cut patet in calēdario pcedenti: vbi ponitur calēdis Ianuarii nume/ rus. 1 .cui ſi addanꝰ. 8 .fiunt nouē: qui annotanꝰ intermiſſo vno die, tertio diei. Si ad. 9 .addanꝰ. 8 .fiunt. 1 7 .qui intermiſſo vno die anno tanꝰ diei quinto. Si ad. 1 7 .addanꝰ. 8 .fiunt. 2 5 .a qbus ſi ſubtrahanꝰ 1 9 .remanēt. 6 .qui imediate annotātur diei ſexto tanq̄ numeri mi/ nores, & ſic deinceps: & licet aureus numerus tm̄mō indicet coniun ctionē luminariū: tñ ex ipſo etiā accipitur eoꝝ oppoſitio hoc pacto. A cōiunctione nāq; luminariū vſq; ad oppoſitionē ſm mediū mo/ tū, vt ait Ioānes Stoffler. ppoſitione. 3 5 .ſub litera.e.ſemp ſunt dies integri. 1 4 .horę. 1 8 .min. 2 2. Idem ēt dicit d. Paulus lib. 1 4 .ſecun/ dę partis ca. 3 .Quare ſi a die cōiunctionis numerationē inceperis, erit ferē ſemper oppoſitio luminarium die. 1 6 .a die coniunctionis. Vulgus quoq; diem oppoſitionis nominat lunam. 1 5 .hæc ille. Si ergo volueris inuenire lunationes anno paſſionis dñi: adde annis vi tæ Chriſti annos. 4 5 .pcedentes eius natiuitatem, & partire totum quoties poteris per. 1 9 .& numerus annoꝝ qui remanet oſtēdet au reum numerū illius anni: quo require in calendario lunā primam & inde quintādecimam eo mō quo dictū eſt: & reperies qd quæris, ſicut ſpecialiter īferius dicemus. Animaduertendū eſt aūt q; aureus numerus non pōt in calēdario habere fixā & ppetuam ſedē, ſed cōti/ nue paulatim ſuam ſedem anticipat. Nā vt pbat Ioānes Stoffler. in ſuo calēdario ppoſitione. 3 7 .ſub litera. I. creſcit eiuſmodi anticipa/ tio in annis ſolaribus. 3 0 4 .ferē ad diē vnum, hoc eſt ad horas. 2 3 . min. 2 8 .ſecūd. 5 2 .Et ideo aureus numerus Iulii Cęſaris tpe conci lii Niceni: quod celebrari cœpit anno dñi. 3 2 2 .anticipauerat ſedē p vnam diē & paulo amplius: & iō patres in eodē concilio congrega ti aliū cyclum lunarē inſtituerūt: & annotauerunt eū per vnum diē ante a cyclo Iulii quantū.ſ.anticipauerat incipientes ab vnitate an/ no dñi. 3 2 3 .& adhuc annotatur in calendariis, qbus nunc vtimur. hic cyclus tpe noſtro iā anticipauit ferē p dies quatuor. Nā ab anno dñi. 3 2 3 .quo inſtitutus eſt iſte cyclus vſq; ad annū pſentem. 1 5 2 4 fluxerunt anni mille ducenti, & vnus, ex quo patet q; ab illo tempo/ re iam anticipauit per dies ferē quatuor, & a correctione calendarii

per Iulium: cyclus ipſius in annis. 1 5 6 9. iam anticipauit per. 5. dies & paulo plus. Si aũt per aureum numerum annotatum in calēdariis noſtris volumus inuenire lunationes tempore Chriſti, oportet vt poſtponatur per vnum diem, & oſtendet lunationes eodem modo, ſicut aureus numerus Cæſaris. Si vero per eundem aureum numerum noſtrũ volumus inuenire lunationes noſtri temporis, oportet, vt requiramus eas anticipatas per dies quatuor.

Sexta hypotheſis de cyclo ſolari ex litera dominicali & biſſexto prouenientc. *Cap.6.*

A SExta hypotheſis eſt de cyclo Solari ex litera dominicali & biſſexto proueniente. Dies hebdomadæ diſtinguũtur ſm numerum. 7. planetarum: & in calendario Romano vnicuiq; dierũ hebdomadæ annotatur pro caractere vna ex primis ſeptem literis alphabeti. Illa ergo litera, quæ deſeruit diei dominicæ, dicit̃ litera dominicalis, vel ſolaris. Huius autē literæ dominicalis quotānis mutatio fit ex gemina cauſa, vt Ioānes Stoffler. dicit in ſuo calēdario propoſitione ſecunda, prima eſt, quoniam annus ſolaris cōmunis. 3 6 5. continet dies: quos ſi per. 7. diuiſeris, videbis in quotiente. 25. hebdomadas & diem vnum reſiduum. Cum igitur feriarum elementa ſint. 7. ſcilicet a b c d e f g. quibus crebra repetitione omnes complemus & numeramus hebdomadas: tandē vnus erit dies reſiduus: propter quem in Romano calendario. A. litera in anni principio calēdis Ianuarii: & eadem. A. litera in fine, vltimo die Decembris inſeritur. Quare neceſſe erit anno completo literam dominicalem mutari. Inde etiam palàm eſt eaſdem literas retrograde numerari. Secunda huius mutationis cauſa ex anno biſſextili oritur. Annus enim ſolaris C. Iulii Cæſaris, ex. 3 6 5. diebus & 6. horis conflatur; quæ annuatim collectæ in. 4. anno diem conſtituunt. Is. 6. calendas Martii hoc eſt die. 24. Februarii in feſto ſancti Mathiæ apoſtoli in litera. F. repetita intercalatur: & ex conſecutione fit literę dominicalis immutatio. Hinc cyclus ſolaris originē habet. Nam vt ibidem ait Ioannes Stoffler. cyclus ſolaris vocatur ſpatium 28. annorum ſolarium. Cyclus à Græco κύκλος: quod latine ſonat orbis, aut circulus. Solaris autem à Sole: nō ꝙ Sol in eo ſpatio temporis cōpleat curſum ſuum, orbem ſigniferi aut circulum propriũ permeando: ſed ideo ꝙ in. 28. annis ad ſua debita redeunt principia omnes varietates, quæ ex litera ſolari, hoc eſt dominicali ex biſſexto

ac concurrentibus contingere poſſunt. Rō vero. 28. annorū hæc eſt. Nam cum dies hebdomadæ ſint. 7. & biſſexti tm̄modo. 4. anno cōtingant: ſi per. 4. ſeptē multiplicauerimus, emerget numerus annorū. 28. in quibus oēs varietates, quæ per literam dominicalem, biſſextū & concurrentes accidere poſſunt, in priſtinam redibunt formā: & biſſextus per omnes currit ferias, vt patet in ſequenti tabella.

Tabella cycli ſolaris cū literis dominicalibus.

1	G F
2	E
3	D
4	C
5	B A
6	G
7	F
8	E
9	D C
10	B
11	A
12	G
13	F E
14	D
15	C
16	B
17	A G
18	F
19	E
20	D
21	C B
22	A
23	G
24	F
25	E D
26	C
27	B
28	A

B Licet autem Romani priſci nō vſi fuerint feriis ſeptimanarum: ſed diſtinxerunt annos per menſes: & dies per calendas, nonas, & idus: nihilominus retrocedendo ab anno præſenti iuxta conſuetudinem chriſtiani populi: qui ferias & hebdomadas obſeruat, inquiremus à qua feria Cæſar primum annum ſolarem incępit, videlicet anno. 45. ante Chriſtū, vt ſuperius oſtēdimus & probauimus in præcedēti hypotheſi. Nam præſenti anno domini. 1524. biſſextili currunt literæ. C. B. Addantur ergo annis domini prędictis præcedentes anni. 45. à correctione calēdarii per Iulium Cæſarem ad Chriſtum: & conſurget numerus annorum. 1569. partiaris omnes iſtos ſimul collectos in 28. quoties poteris: & inuenies in eis. 56. vicibus impletum eſſe numerū. 28. cycli ſolaris ex literis dominicalibus & vnus dies inde remanebit, qui ē dies correctionis calendarii. Vnde ſi hoc anno habemus lr̄as dominicales. C. B. neceſſe eſt, vt in eodē anno correctionis calendarii retrocedēdo inueniamus ſimiliter annū biſſextilem. C. B. Sed qm̄ ille annus nō potuit eſſe biſſextilis, ſed cōmunis ex eo ꝙ pręceſſerit eū annus confuſionis in quo conſumpti ſunt oēs dies ſuperflui: neceſſe eſt vt litera. C. includatur in eodem anno confuſionis. 26. die Decembris, & ſic vltimo die Decēbris fuit feria. 6. & calendis Ianuarii in exordio anni correctionis fuit ſabbatum: qm̄ tunc mutata eſt lr̄a dn̄icalis, quæ fuit B & cū B annotetur ſecundæ diei Ianuarii, patet ꝙ eo anno calendis Ianuarii, vbi annotatur lr̄a A fuerit ſabbatum. Hoc ēt probatur ex tabulis Alphonſinis ꝙ.ſ. tunc fuerit congreſſio luminariū calendis Ianuarii in ſabbato, vt affirmat. d. Paulus eps̄. Ex obſeruationibus Ptolemæi, & ex aliis tabulis idem ꝓbatur. Nam, vt diximus in

præcedenti quinta hypotheſi, Ioãnes Stoffler. inuenit hanc luminariũ cõiunctionem ante Chriſtũ anno. 45. die prima Ianuarii hora. 6. min. 44. ſecund. 55. à meridie numerãdis videlicet poſt Solis occubitum: & dñs Paulus eps dicit in. 12. lib. ſecundæ partis ca. 3. cõperimus hanc lunationem factã fuiſſe anno. 45. ante Chriſti natiuitatem iuxta vſitatã computationẽ die prima Ianuarii horis. 7. min. 6. ſecund. 35. poſt meridiẽ, cum. ſ. iam Sol ipſe occiderit. Veram aũt coniunctionem factã inueni, hora vna min. 50. poſt mediã noctem eiuſdẽ diei. ſ. inter diem veneris & ſabbatũ. Vnde patet ꝙ incipientibus diem ab occaſu Solis: hæc lunatio ſm medium motum fuit in principio ſabbati. Incipiẽtibus vero diem à media nocte ſm verũ motum fuit etiã in principio ſabbati. Siue ergo Cæſar acceperit diem à media nocte: ſiue ſm alios ab occaſu Solis: certum eſt Cæſarem hãc lunationem annotaſſe diei, qui ſucceſſit occaſui Solis, vel mediæ nocti. Et licet in ſupputationibus temporũ obſeruentur motus medii, qui ſunt vniformes: potius q̃ veri motus, qui ſunt diuerſi: tñ quia tunc Cæſar inſtituit initiũ emendationis temporum, congruum fuit, vt ſolũ in tali exordio obſeruaret veram lunationem, ſi diem incepit à media nocte: obſeruatis deinceps in ſequẽtibus, mediis lunationibus. Si vero incepit ab occaſu Solis, nulla dubitatio eſt, quin hęc lunatio ẽt ſm medium motum pertineat ad ſabbatum cum fuerit poſt Solis occubitum. Nunc vero ad ſequẽtes literas dominicales & annos biſſextiles trãſeamus. Præcepit nãq; Cæſar ſacerdotibus, poſtq̃ emendauerat calendariũ, vt anno. 4. cõpleto intercalarent vnum diem. 6. calendas Martii, vt in ſecunda hypotheſi ſupius probauimus ex authoritate Macrobii, & Solini: & ipſi anno. 4. non peracto, ſed incipiente intercalarunt. Vnde ipſa prima intercalatio à ſacerdotibus facta eſt anno. 4. incipiente à correctione calẽdarii: qui erat annus tertius à promulgatione ipſius: & ſic inde ipſi ſacerdotes cõnumerantes annos à promulgatione calẽdarii ſucceſſiue de anno tertio in tertium contra iuſſionem Cęſaris intercalarunt ſpatio. 36. annorum ſcilicet ab ipſa promulgatione calendarii: quam præceſſerat annus correctionis. Sed poſtea hoc emendauit Auguſtus: qui iuſſit annos. 12. ſine intercalatione decurrere: quorum. 8. pręceſſerunt Chriſti natiuitatem: & quatuor ſubſecuti ſunt. Vnde & quarto anno à natiuitate Chriſti: non fuit biſſextus: ſed anno octauo ſequenti cum iam literæ dominicales ad locum ſuum poſt quartum Chriſti annum redierunt iuxta Cæſaris ordinationem. Vt autem hoc apertius pateat propterea ſubſequentem tabulam deſcripſimus.

Tabula verax iuxta verba Macrobii, & Solini

Anni a' correctione calendarii cum literis dominicalibus.		Anni correct.	Anni a' natiuitate dñi			Anni cor.	Anni chriſti	
1	B	28		B A		55	10	E
2	A	29		G		56	11	D
3	G	30		F		57	12	C B
4	F E	31		E D		58	13	A
5	D	32		C		59	14	G
6	C	33		B		60	15	F
7	B A	34		A G		61	16	E D
8	G	35		F		62	17	C
9	F	36		E		63	18	B
10	E D	37		D C		64	19	A
11	C	38		B		65	20	G F
12	B	39		A		66	21	E
13	A G	40		G		67	22	D
14	F	41		F		68	23	C
15	E	42		E		69	24	B A
16	D C	43		D		70	25	G
17	B	44		C		71	26	F
18	A	45		B		72	27	E
19	G F	46	1	A		73	28	D C
20	E	47	2	G		74	29	B
21	D	48	3	F		75	30	A
22	C B	49	4	E	hucuſq;	77	31	G
23	A	50	5	D	emẽdatio	77	32	F F
24	G	51	6	C		78	33	D Paſſio
25	F E	52	7	B		79	34	C Chrĩ
26	D	53	8	A G		80	35	B
27	C	54	9	F		81	36	A G

Ex hac tabula digeſta ſm̃ verba Macrobii & Solini patet ꝙ annus conceptionis Chriſti fuit anno. 45 .a' correctione calendarii:& in fine illius anni natus eſt Chriſtus die. 25 .Decembris eadem litera dominicali B adhuc per ſeptem dies currente. Vnde octauo die a' natiuitate Chriſti, ſcilicet calendis Ianuarii mutata eſt litera videlicet A. quæ deſeruit anno primo Chriſti in computatione ſumpta a' ca-

lendis Ianuarii. Hic primus annus à natiuitate Chriſti fuit .46. à correctione calendarii per Iulium Cæſarem. Vnde manifeſtum eſt ex hac euidentiſſima ratione, ꝙ anni domini ſm vſum eccleſiæ computantur ab eius natiuitate: qui reducuntur ad calendas Ianuarii immediate ſequentis ablatis præcedentibus diebus ſeptem. Cogit me veritas nunc amici mei errorē detegere. Amicus meus dominus Paulus epiſcopus Foroſempronienſis: ſed magis amica veritas. Deſcribit nāq; idem dominus Paulus tabulam literarum dominicaliū & biſſextorū ante Chriſtum & tempore Chriſti in .12. libro ſecundæ partis ſuæ Paulinæ: quam aliter digeſſiſſet, ſi diligentius verba Macrobii & Solini conſideraſſet. Ex dictis & probatis facile poſſumus eius tabulæ nonnullos errores pandere. In primis enim anno primo correctionis calendarii non annotat literam. B. ſed addit ſuperiorem literam. C. vno, ſcilicet anno tabulæ adiecto. Quare deſcribit conceptionem Chriſti anno à correctione calendarii. 46. Coactus eſt autem addere literam. C. quia plus vnum biſſextum ponit anno. 4. Chriſti. Ex quo biſſexto deficiebat ſibi annus vnus, quē eo modo reſtaurauit. Opinatus eſt ergo fuiſſe feriam ſextam calendis Ianuarii, quando Iulius Cæſar calendarium emendauit, vt ipſe atteſtatur ſe hoc computaſſe ex obſeruationibus Ptolemæi, licet aſſerat iuxta tabulas Alphonſinas tunc fuiſſe ſabbatum. Sed ſi conſiderauerimus obſeruationes Ptolemæi in codicibus non vitiatis: quas imitatus eſt Alphonſus, abſq; dubio reperiemus tunc fuiſſe ſabbatum, vt ſuperius iam declarauimus: non ſolum ex computatione Aſtronomica, ſed etiam ex computatione literarum dominicalium retrocedendo ab hoc tempore ad illud. Et quoniam vno errore dato plures inde ſequuntur: ideo ipſe alium errorem addidit, quia primū biſſextum factum errore ſacerdotum aſſignat anno tertio incipienti à correctione calendarii: quod eſt contra ſententiam Macrobii & Solini: qui fideliter rem geſtam deſcribētes dicunt ſacerdotes primum biſſextum feciſſe anno quarto incipiente. Sic itaq; inde omnes biſſexti de triennio in triēnium ab eo non deſcribuntur in ſua tabula eo anno, quo à ſacerdotibus facta eſt intercalatio. Ex hoc ergo erroneo fundamento cogitur enumerare annos domini à ſua conceptione contra vſum diu ſeruatum per eccleſiam Romanam & contra prædictam euidentem rationem à nobis inductam. Deinde ponit anno Chriſti quarto biſſextum: quem nos tunc non fuiſſe ex conuenienti computatione monſtrauimus. Nam ex quo ſacerdotes quarto anno incipiente à correctione calendarii iuxta ſententiam Solini, &

Macrobii primam intercalationem fecerunt: deinde intercalationes de triennio in triennium obſeruarunt: patet ꝙ vltima eorum indebita intercalatio quæ fuit duodecima peruenit vſq; ad annum. 37. a correctione: qui fuit. 36. a promulgatione calendarii. Inde ergo ſecuti ſunt anni. 12. abſq; intercalatione: quorũ. 8. præceſſerunt Chriſti natiuitatem &. 4. ſubſecuti ſunt. Ideo quarto anno a Chriſti natiuitate non fuit biſſextus. Sed dominus Paulus anno quarto Chriſti, qui eſt. 49. a correctione calẽdarii, annotat biſſextum in literis. F. E. & ſic minuit annum, quem in prima litera. C. ante. B. in ſua tabula in principio ſuperaddiderat: ex eo quod putabat Cęſarem correctionem calendarii calendis Ianuarii a feria ſexta non a ſabbato incepiſſe. Quod totum ex imaginatione ſua adinuenit mente ſua confingens nouum errorem ſacerdotum. Licet autem ſacerdotes ex indebita intercalatione per trigintaſex annos errauerint: tamen poſt emendationem factam per Auguſtum, qui abſq; intercalatione ire iuſſit annos. 12. nullum alium errorem fecerunt. Sed dominus Paulus in. 12. libro ſecundæ partis ſuæ Paulinæ abſq; authore proprio ſenſu cõfingit, vt diximus, alium errorem ſacerdotum poſt annos. 12. abſq; intercalatione peractos. Affirmat enim Iulium Cæſarem inſtituiſſe primum annum ſolarem communem & quartum biſſextilem: ſed ſacerdotes, quibus intercalandi poteſtas commiſſa fuerat, errorem in intercalando cõmiſiſſe: Quem cũ Auguſtus animaduerteret, iuſſit. 12. annos ſine intercalatione decurrere, vt cyclum Cæſaris in integrum reſtitueret. Sed tunc per ſacerdotes error fuit cõmiſſus facientes annum quadrageſimumnonum biſſextilem: quem iuxta decretum Iulii Cęſaris debebant facere communem. Fuit enim hic annus primus poſt illos. 12. annos ſine intercalatione tranſmiſſos: Quo factum fuit, vt cyclus Iulii ab Auguſto in integrum reſtitutus denuo per incuriam, immo per negligẽtiam ſacerdotum fuit interruptus. hæc ille ad verbum. Sed licet verum ſit quod dicit de errore ſacerdotum poſt emendationem Iulii Cęſaris: tamen fictitium & falſum eſt quod adiungit de ipſorum alio errore poſt emendationem Auguſti: & eſt contra ea quæ dicit Solinus, & Macrobius: Qui manifeſte oſtendunt poſt emẽdationem Auguſti ſacerdotes nullum alium errorem feciſſe. Nam poſt emendatum calendarium per Auguſtum dicit Solinus. Ex qua diſciplina omnium poſtea temporũ fundata ratio eſt. Et Macrobius multo euidentius dicit. Poſt hoc vnum diem ſm ordinationem Cæſaris quarto quoq; anno intercalari iuſſit Auguſtus: & omnem hunc ordinem æreæ tabulæ ad æter-

nam cuſtodiam inciſione mandauit. Hæc Macrobius. Manifeſtum eſt ergo ꝙ poſt emendationem Auguſti, nullus alius error fuit ſacerdotum. Itaq; anno á correctione calendarii quadrageſimonono, qui fuit annus domini quartus: non fuit intercalatio: quam ibi indebite annotat dominus Paulus. Sed fuit poſtmodum intercalatio anno q̃uinquageſimotertio, videlicet anno Chriſti octauo, vt nos annotauimus. Quia ergo dominus Paulus anno quarto Chriſti ſuperfluũ biſſextum facit: quo ſubtrahitur annus quem in principio tabulæ addiderat, ex hoc ſequitur, ꝙ tranſeat á ſua computatione facta ab incarnatione, & conuertatur ad noſtram computationem eccleſiaſticam factam á natiuitate: ſtatim poſt quartum annum á natiuitate Chriſti reductis iam literis dominicalibus ad ordinem per Cæſarẽ inſtitutum, cum ſcilicet ſequitur litera. D. anno quinto natiuitatis Chriſti. Ab eo anno & deinceps anni, quos ipſe deſcribit ab incarnatione: vere á natiuitate ſumuntur: & conueniunt nobiſcum in annis á natiuitate, ſiue á calendis Ianuarii ſumptis, quando mutatur litera dominicalis. Hæc ergo eſt illa ratio euidentiſſima ad probandum annos domini á natiuitate ſumi debere: quam ſuperius promiſimus in hypotheſi tertia. Vt autem quæ dixi manifeſtius pateant: domini Pauli tabulam erroneam ſubiungam.

Tabula erronea ex libro. 12. ſecundæ partis Paulinæ.

C Anni à correctione calendarii cum literis dominicalibus

			Anni domini				
1	C	28		B	55	10	E
2	B	29		A	56	11	D
3	A G	30		G F	57	12	C B
4	F	31		E	58	13	A
5	E	32		D	59	14	G
6	D C	33		C B	60	15	F
7	B	34		A	61	16	E D
8	A	35		G	62	17	C
9	G F	36		F E	63	18	B
10	E	37		D	64	19	A
11	D	38		C	65	20	G F
12	C B	39		B	66	21	E
13	A	40		A	67	22	D
14	G	41		G	68	23	C
15	F E	42		F	69	24	B A
16	D	43		E	70	25	G
17	C	44		D	71	26	F
18	B A	45		C	72	27	E
19	G	46	1	B	73	28	D C
20	F	47	2	A	74	29	B
21	E D	48	3	G	75	30	A
22	C	49	4	F E	76	31	G
23	B	50	5	D	77	32	F E
24	A G	51	6	C	78	33	D
25	F	52	7	B	79	34	C
26	E	53	8	A G	80	35	B
27	D C	54	9	F	81	36	A G

Hęc igitur tabula eius continet, vt diximus, plures errores: quos nunc per epilogum repetimus. Primus error eſt: quia ſuperaddit author vnam literam ſcilicet.C. & ex conſequenti vnum annum contra rationem dictam. Alius error eſt, quia non quarto anno à correctione calendarii primum biſſextum deordinationis ſacerdotum ponit: ſed tertio ab addita litera.C. Qui tamen eſt ſecundus à litera.B.cuius annus fuit primus emendationis calendarii: & inde omnes biſſexti eius non ſeruant ordinem facta deordinatione

In principio. Demum annotat biſſextum anno. 4. Chriſti: qui ſuperfluit: ſed tamen illo poſito fit reductio ad veram computationem ſumptam à Chriſti natiuitate ſm vſum communem eccleſię. Sicut quandoq; bonus dormitat Homerus: ſic & iſte dominus Paulus in prædictis, & in aliquibus aliis dormitauit: & in quibuſdam ſibiipſi videtur contradicere. Nam in hac tabula nullum ponit biſſextum annis nouem ante Chriſtum: & tamen in libro. 11. ſecundæ partis dicit annum ante natiuitatem Chriſti fuiſſe biſſextilem: & annũ. 5. & .9. niſi forte hoc intellexerit, ꝙ tunc fuiſſet biſſextus, niſi ſacerdotes in errorem indebite intercalando incidiſſent. In annis etiam biſſextilibus errauit Dionyſius abbas Romanus in ſua tabula: quia ponit annum ante Chriſti incarnationem biſſextilem in literis. D.C. & annum ſimiliter quartum domini biſſextilem in literis. F. E. & conſequenter errauit in anno paſſionis Chriſti. Recte tamen ponit literam. B. anno incarnationis dominicæ.

Septima hypotheſis de tempore Olympiadum. Cap. 7.

SEptima hypotheſis eſt de tempore Olympiadum. Cum Græci tempora ſupputent per Olympiades: quæ inſtituto noſtro deſeruiunt: inquirendũ eſt vnde dicatur Olympias: & quot annos contineat: & quando ſumpſerunt initium prædictę Olympiades: & quo tempore ipſarum anni exordiãtur. Sicut ait Euſebius & Iſidorus in. 5. etym. Olympia ludi erant, q in honorem Iouis Olympii apud Piſam & Elidem Gręcię oppida celebrabãtur, hoc eſt gymnicũ certamen, quod quinto quoq; anno fieri ſolebat. Sed quoniam, vt ait Euſebius, in gymnico certamine victore primo exiſtente Chorebo Heliẽſe: Helii agunt quinquẽnale certamen quatuor annis in medio expletis, in quibus principes annui cõſtituebantur quatuor: Idcirco Iphitus filius Praxonidis ſiue Hęmonis primus inſtituit Olympiadem ex quatuor annis ad ordinem temporum digerendum. Vnde Olympias dicta apud Græcos quatuor annorum continet ſpatium: vt etiam Solinus, Euſebius, Africanus, Flegon, & alii plures atteſtantur. Et exinde Græci tempora ab Olympiadibus cõputare cœperunt ita numerantes. Olympiadis primæ aut ſecundæ, aut centeſimæ anno primo, vel ſcđo, vel tertio, ſiue quarto. Conſtat ſane, vt ait Euſebius, Æſchyli Athenienſium iudicis ſecũdo anno primam Olympiadem actam ſimul cum gymnico certamine. quæ incepit integris annis ſeptingentis ſe-

ptuagintaq́ꝫ ac tribus menſibus ante Chriſti natiuitatem, vt Euſebius in libro de temporibus annotat. Anni autem Olympiadum apud Græcos incipiunt ab æquinoctio autumnali: quod probatur ratione ſimul & authoritate. Nam eo anni tempore initium habent ipſi anni Olympiadum: quo annus ipſe apud Græcos habet exordium: cum Olympiades ab ipſis Græcis inſtitutę ſint ad veram annorum diſtinctionem, vt certitudo rerum geſtarum per determinata tempora plenius habeatur. Dicit enim Africanus in tertio annalium libro. Vſq; ad Olympiades nihil exploratum in hiſtoria Græcorum inuenitur: ſed omnia confuſis conſcripta temporibus ſunt. Poſt Olympiades vero, quoniam quadriennio diligentiſſime omnia notabantur, nulla penitus confuſio temporum fit. hæc ille. Sed apud Græcos anni principiū eſt in æquinoctio autūnali, vel prope ipſum æquinoctium. Nam Alphonſus in tabulis deſcribit menſes Græcorum ad annos Alexandri magni regis ab Octobri incipientes. Et Rogerius Bachon in epiſtola ad Clementem. 5. dicit Græcos anni exordium ſumere à lunatione Octobris. Et hic primus menſis apud Græcos, vt dicit Alphonſus, vocatur Tiſrim: qui menſis partim, ſed raro, currebat cum Septembri in calendario Romano: & partim ſæpiſſime cum Octobri. Huius cauſa erat: quoniam Græci habent menſes mobiles ſicut Hebræi, & non menſes fixos & ſtabiles, vt Romani. Et ſumunt anni principium à lunatione propinquiore æquinoctio autumnali: quod vt plurimū accidebat in Octobri: licet etiam quandoq; iuxta finem Septembris. Tunc ergo incipiebant anni Olympiadum. In fine autem anni eorum: ſcilicet in menſe Septembri fiebat menſium intercalatio. vt refert Glaucippus: & tunc fiebat agon gymnicus, quo nudi ludebant. Pindarus autem dicit eiuſmodi ludicra ab vndecima ad. 16. diem, hoc eſt quinq; diebus perduraſſe. Et agone gymnico peracto in fine æſtatis: incipiente mox autumno, erat eis principium anni ſimul & Olympiadum. Quod autem prædicti ludi fierent eo tempore quo dictum eſt, manifeſte oſtendit Titus Liuius. qui in ſeptimo libro tertiæ decadis ait: Olympiæ ludicrum ea æſtate futurum erat: quod maximo cœtu Græciæ celebraretur. hæc ille. Cum ergo dicit: ea æſtate: non de principio & medio: ſed de fine æſtatis loquitur, vt dictum eſt. Idem affirmat Cenſorinus in libro de die natali, capite de annis Romanis, vbi dicit. hic annus velut index & titulus quidam eſt Vlpij, & Pontiani conſulatus ab Olympiade prima, milleſimus eſt & quartuſdecimus ex diebus duntaxat æſtiuis,

quibus agon Olympiacus celebratur. hæc ille. Et quoniam Octauianus Auguſtus iuxta finem æſtatis menſe Auguſto de Alexādria Aegypti triumphauit propè id tempus, quo fiebat gymnicum certamen: poſtmodum etiam ipſe Romæ inſtituit eodem tempore ludos, & certamina ſm ritum Græcorum. Nam completo quarto anno. 193. Olympiadis: & incipiēte primo. 194. Olympiadis, ſicut in Euſebio de temporibus annotatur, Auguſtus gladiatorum ludum & nauale certamen exhibuit. Tunc etiam inſtituit inditiones tributorum, videlicet anno tertio ante Chriſti natiuitatē in autumni principio. Vnde & tabelliones ad inueniēdum anni inditionem in publicis inſtrumentis inſerendam, quæ tribus luſtris perficitur, ideſt. 15. annis addunt annis domini tres annos: & partiuntur vniuerſam annorum ſummā in. 15. quoties poſſunt: & numerus qui inde remanet, indicat anni currentis inditionem, vt etiam Guilelmus Durantus affirmat in rationali diuinorum officiorum. Hęc inditio tributorum & cenſus licet facta fuerit primo anno Olympiadis. 194. tamen executioni mandari cœpit anno ſequenti. Propterea Euſebius anno ſecundo dictæ Olympiadis hæc ſcribit. Edicente Cæſare ex ſenatus cōſulto Quirinus, ſiue Cyrinus in Iudæam miſſus, cenſus hominum, poſſeſſionesq; deſcribit. Quod & conuenit euangelio Lucæ ſecundo vbi dicitur. Exiit edictum à Cæſare Auguſto, vt deſcriberetur vniuerſus orbis. Hæc deſcriptio prima facta eſt à præſide Syriæ Cyrino. & anno quarto dictæ Olympiadis: dum adhuc fieret ſolutio cenſus, Chriſtus iuxta ſolſtitium hyemale natus eſt. Auguſtus ergo vt conformis in hoc eſſet Græcis in principio annorum Olympiadum, poſuit firmam ſedem inditionum, videlicet octauo calēdas Octobris, hoc eſt vigeſimoquinto die Septēbris in ipſo autumnali æquinoctio, ne accideret in computationibus error. Nam, vt dicit Ioannes Stofler. in ſuo calendario, propoſitione triceſimaquarta ſub literis. Nn. priſci quarta & vigeſima die Septembris æquinoctium autumnale collocauerunt. hæc ille. Quare tabelliones imperiali authoritate fungentes mutant inditiones die vigeſimoquarto Septembris. Et ideo periti computatores temporum ab eo die incipiunt annos Olympiadum tanquam à firma & ſtabili ſede. Tabelliones vero pontificali authoritate pollentes in curia Romani pontificis mutant inditiones vlterius per tres menſes: ſcilicet in die natiuitatis domini, quādo anni Chriſti mutantur, vt patet in actis concilii Conſtātienſis, in quibus mutat̃ annus dñi & inditio ſimul in die natiuitatis Chriſti. Hoc autem fecit pōtifex,

vt ſimul concordaret annis domini,& inditiones. Hinc arbitror authorem ſupplementi chronicarum fuiſſe deceptum: qui abſq; ratione & authore vllo dicit annos Olympiadum in hyemali ſolſtitio incipere, quia forte conſiderauit inditiones pontificales,& non imperiales, vel fallacia deceptus eſt: quoniam authores Græci in fine ſui anni dicunt fieri gymnicum certamen:& ipſe nõ accepit finem anni Græcorum in calce æſtatis, vt ipſi ponunt: ſed in fine anni Romanorum iuxta ſolſtitium hiemale: ac tranſiuit á fine anni Græcorum ad finem anni Romanorum. Ab imperialibus ergo inditionibus & non á pontificalibus:& ab æquinoctio autumnali, nõ á ſolſtitio hyemali, anni Olympiadum ſumunt initium. Non eſt mirãdum ſi plures authores Græci non dicant, quo menſe inceperunt anni Olympiadum: quoniam hoc apud eos erat notiſſimum, ꝙ eo tempore inceperint quo eis anni erat exordium.

Octaua hypotheſis de annis Imperatorum Romanorum tempore Chriſti computatis ab urbe condita. Cap. 8.

OCtaua hypotheſis eſt de annis Imperatorum Romanorum tempore Chriſti computatis ab vrbe condita. Q̃m anni Chriſti in euangelio computantur per tempora Romanorum Imperatorum: ideo neceſſarium eſt nobis eorum notitiam habere per computationem annorum tam Olympiadum, q̃ vrbis cõditæ. Sed prius oportet agnoſcere quo tempore Roma condita fuerit. Romanæ vrbi, quam Romulus condidit, ipſe & nomen impoſuit vt M. Varro, Titus Liuius, & Saluſtius affirmãt. Tempus verò quo Romana vrbs condita eſt, deſcribitur ab Eutropio, qui ait. Romulus cum iter paſtores latrocinaretur, decẽ & octo annos natus vrbem exiguam in Palatino monte conſtituit. 12. calendas Maias Olympiadis ſextæ. Idem affirmat Oroſius currebat quidem tunc quartus annus ſextæ Olympiadis. Dionyſius autem Halicarnaſſeus deſcribit eam cõditam anno primo ſeptimæ Olympiadis,& ſimiliter Solinus. Nec tñ Dionyſius & Solinus plurimum differunt ab Eutropio & Oroſio: ſed ſimul aliquo modo cõueniunt: quia idẽ primus annus cõditæ vrbis ferè dimidius fuit in fine ſextę: & penè dimidius in principio ſeptimę Olympiadis: quoniã Roma cõdita eſt medio vere die. 20. Aprilis: Olympiadum vero anni incipiunt iuxta autumni æquinoctiũ. Itaq; pars anni illius fuit in fine ꝑcedentis Olympiadis, & in principio ſubſequẽtis. Romani vero,

quos

quos Oroſius,& Eutropius imitant̄, ex publica fide annaliũ Roma-
noꝝ incipiunt primũ annum conditæ vrbis à.4.anno ſextæ Olym-
piadis.Quod ꝓbatur ex hoc, ꝙ imperãtibus Romę duobus Philip-
pis patre videlicet & filio anno dñi ducẽteſimo quadrageſimo octa- 248
uo:milleſimus annus Romanæ vrbis fuit:& tunc, vt ait Põponius
Lætus eoꝝ anno ſecũdo ingẽti pompa magnoq; ſumptu & appara-
tu,ſeculares ludi anno.ſ.milleſimo ab vrbe cõdita. 12.calẽdas Maii
celebrati ſunt.Ab anno aũt.4.ſextæ Olympiadis vſq; ad annum.3.
Olympiadis.256.cum fuit annus ſecundus p̄dictorum imperato-
rum ſunt Olympiades.250.quæ cõtinent annos mille. Et ab vrbe
cõdita vſq; ad Chriſti natiuitatẽ, vt ait Paulus Oroſius fuerunt an-
ni.752. Quos ſi coniunxeris annis dñi.248.quo tpe fuit annus
milleſimus vrbis:ſimiliter cõficies millenariũ numeꝝ.Idem confir-
matur ex verbis Cenſorini: qui authorem Varronẽ imitatus ait in
libro de die natali,capite de annis Romanis. De Olympiadum tpe
fuit aliqua inter authores diſſenſio in ſex,ſeptem'ue tantũmodo an-
nis verſata. Sed hoc quodcũq; caliginis Varro diſcuſſit:& ꝑ cætera
ſua ſagacitate nunc diuerſaꝝ ciuitatum conferens tẽpora:nunc defe-
ctus eorumq; interualla retro dinumerans,eruit verũ,lucemq; oſtẽ-
dit,per quã numerus certus non annoꝝ modo,ſed & dierũ perſpici
poſſit.Secundũ quam rõnẽ,niſi fallor, hic annus cuius velut index
& titulus qdam eſt Vlpii,& Pontiani cõſulatus ab Olympiade pri-
ma milleſimus eſt & quartuſdecimus ex diebus duntaxat æſtiuis: 1014
quibus agon Olympiacus celebratur. À Roma autem cõdita non-
genteſimus nonageſimus primus: & quidẽ ex palilibus vnde vrbis 991
anni numerantur.hęc ille.Si ergo ab annis.1014.ex prima Olym-
piade acceptis:minuas annos.23.hoc eſt Olympiades ſex vno an-
no minus ante vrbẽ conditam:reſidui erũt anni cõditæ vrbis.991.
vt recte cõputat Cenſorinus ab anno.4.ſextæ Olympiadis. Et ideo
potius tenendũ eſt Romam conditã propè finẽ ſextæ Olympiadis:
q̃ iuxta principium ſeptimæ.Nunc vero deſcribẽdi ſunt anni impe-
ratorum tempore vitæ Chriſti per annos Olympiadum,& vrbis cõ-
ditæ: qm̃ Chriſtus natus eſt ſub Cæſare Auguſto:& paſſus eſt ſub
Tyberio ſucceſſore ipſius.Quot annis imperauerit Auguſtus, licet
diuerſis modis deſcribant Chronographi,& hiſtorici,tamen vnà cõ-
ueniunt,ſi diligenter inſpiciantur.Nam alii ſumunt initium impe-
rii eius à nece Iulii Cęſaris:alii à primo eius conſulatu vel à triun-
uiratu:alii ab Aegypto ſubiugata: alii vero à Monarchia Auguſti.
Et ideo prius dicendum eſt,quo anno Iulius Cæſar occiſus eſt. Eu-

tropius ſcripſit Iulium Cæſarem interemptum fuiſſe anno ab vrbe
condita ſeptingenteſimo ferè ac nono. Dicit autem ferè quia iuxta fi-
nem anni ſeptingenteſimi noni occiſus eſt. Nam conſpiratione Bru
ti & Caſſii idibus Martii hoc eſt die. 15. menſis eiuſdem gladiis con
foſſus interiit ſexto & quinquageſimo ætatis anno authore Sueto-
nio. Et completus eſt idem annus conditæ vrbis ſeptingenteſimus
nonus die. 20. Aprilis immediate ſequentis, quando ſumitur ini-
tium annorum ab vrbe condita: ac de illo anno deficiebat vnus men
B ſis & dies quinque, vt ex computatione patet. Præcedenti autem anno
ipſe Cæſar emendauerat calendarium, vt ſupra dictum eſt. Quod
etiam ipſe Cæſar fuerit interemptus anno ab vrbe cōdita. 709. con-
firmari poteſt per ſcripta C. Iulii Solini: qui ab vrbe condita vſque ad
conſulatum Hirtii & C. Panſæ, computat annos. 710. Nam poſt
occiſum Cæſarem idibus Martiis, ſtatim faſces ſuſceperunt Anto-
nius & Dolobella, & inde ſequētibus calendis Ianuarii fuerunt con
ſules Hirtius & Panſa anno ſcilicet ab vrbe cōdita. 710. Imperauit
autem Iulius Cæſar poſt dictaturam initam tribus annis & ſeptem
menſibus ſecundum Ioſephum & Egiſippum. Nam anno ab vrbe condi-
ta. 706. inchoato, & anno primo penè cōpleto Olympiadis. 183.
dictaturam iniit: & anno vrbis conditæ. 709. atque anno. 4. prædictæ
Olympiadis periit. Licet autem Euſebius in libro de temporibus an-
notet imperio eius annos quatuor & menſes. 7. nō propter hoc tan
to tempore imperauit: quoniam idem Euſebius adiungit imperio
eius duos ferè annos vacantis imperii poſt cædem Cæſaris: anteq̃
Octauianus cōſulatum & triumuiratum acciperet: à quo tempore
Euſebius & deinceps enumerat annos imperii Auguſti. Conſueuit
enim Euſebius interregni annos præcedenti regi adiicere: quod & fe
cit primo regi Romulo. Nam licet ille regnaſſet annos. 37. tamen
ipſe annotat regno eius annos. 38. ſuperaddens ei annum vacātem
inter mortem Romuli & primum annum Numæ Pompilii. Tem-
pore autem necis Iulii Cæſaris, Octauius agebat annum decimum
octauum, vt placet Suetonio, Lucio Floro, & Eutropio. Erat autem
ferè in dimidio anni decimi octaui: quoniam authore Suetonio na-
tus eſt Octauius die. 23. Septembris, & à Septembri ad Martium
eſt anni dimidium. Quod autem poſt mortem Cæſaris fuerint ferè
duo anni vacantis imperii facile probatur ex Appiano Alexādrino
diligētiſſimo Romanorum ciuilium bellorum ſcriptore: Qui dicit
Octauium Auguſtū defuncto Cæſare paucarū virium extitiſſe. Nā
poſt Cæſarem interemptum ſequentibus poſtea calendis Ianuarii,

Hirtius & Panſa conſules fuerunt. Quibus occiſis: inde ſubſequentibus calendis Ianuarii primum conſulatum cum Quinto Pedio ſibi cohærede violenter aſſumpſit. Dicit enim Suetonius. Conſulatum vigeſimo ætatis anno inuaſit. Inceperat autem vigeſimum annum per tres menſes & hebdomadam, ſcilicet quãtum eſt à die. 23. Septembris, quando natus eſt, vſq; ad calendas Ianuarii, cum accepit primum conſulatum. Sic ergo interceſſerunt à morte Cæſaris ad primum Octauii cõſulatum duo anni, videlicet minus duobus menſibus cum dimidio, ſcilicet quantum eſt à calendis Ianuarii ad 15. diem Martii quando Cæſar occiſus eſt. Paulo poſt primum cõſulatum Octauianus triumuiratum adeptus eſt cum M. Antonio: & M. Lepido. Si ergo anni Auguſti enumerentur à cæde Cæſaris, à quo fuerat hæres inſtitutus, fuerunt anni. 58. menſes. 5. dies. 4. videlicet ab anno. 18. ætatis ſuæ in dimidio currẽte vſq; ad ipſius obitum, qui authore Suetonio fuit. 19. die Auguſti ſeptuageſimo, & ſexto ætatis anno: de cuius ætatis anno vltimo deficiebãt dies triginta quinq;, videlicet quantum eſt à die. 19. Auguſti, quando obiit, vſq; ad diem. 23. Septembris tunc ſequentis, quando natus fuerat. Et ita cõputat Cornelius tacitus: qui dicit ipſum imperaſſe annis 58. licet de menſibus & diebus taceat. Et ſicut Euſebius illos ferè duos annos vacantes attribuit Cæſari: ita verſa vice Cornelius Tacitus eoſdem adiungit Auguſto. Sed melius enumerantur anni proprii imperii eius à primo conſulatu: vel à triumuiratu, vt Suetonius, Eutropius, & Euſebius computant. Sicq; à primo conſulatu ad obitum ſuũ imperauit annis quinquaginta ſex menſibus ſeptem diebus. 19. quoniã primum conſulatum accepit calendis Ianuarii anno. 20. ætatis ſuæ inchoato per tres menſes & hebdomadam: & obiit die. 19. Auguſti. 76. ætatis anno minus diebus. 35. Si vero computentur eius anni ab Aegypto ſubiugata poſtq̃ à triumuiratu pene tranſierant anni. 12. vt Græci enumerãt à menſe Auguſti: tũc fuerunt imperii eius anni ferè. 45. Si autem à monarchia eius poſt duos annos & paucos menſes poſtq̃ ſubiugauerat Aegyptum, quãdo monarchiam aſſumpſit, vt ait Cenſorinus calẽdis Ianuarii, quãuis, vt ipſe dicit, & ante diem. 16. calendas Februarii Iulii Cæſaris diui filius Imperator Auguſtus ſententia Numatii Planci à ſenatu cæteriſq; ciuibus appellatus eſt: tunc anni monarchiæ ipſius fuerũt quadragintatres, ſed non integri. Obiit autem Auguſtus anno ab vrbe condita. 767. & anno ſecundo pene completo Olympiadis 198. die. 19. Auguſti: per menſem & paucis diebus ante initiũ ter-

Auguſti mors.

tii anni prædictæ Olympiadis. Dicit enim Eutropius libr. 7. Anno ab vrbe condita. 767. ipſe Auguſtus rempu. beatiſſimam Tyberio ſucceſſori reliquit. Qui priuignus ei: mox gener: poſtremo adoptiuus filius fuerat. Idem confirmat Oroſius. Mortuo igitur Auguſto, ſucceſſit ei idem Tyberius: & imperii eiuſdem anni à morte Auguſti enumerantur: quia mox à populo Romano tanq̃ imperii hæres Imperator appellatus eſt: licet aliquãdiu diſtulerit exequi reipu. gubernationem. Obiit autem Tyberius, vt Suetonio placet, octauo & ſeptuageſimo ætatis anno: tertio & vigeſimo imperii. 17. calendas Aprilis, hoc eſt die. 16. Martii. his præſuppoſitis ſoluamus nodum propoſitæ quæſtionis.

Solutio quæſtionis. *Cap. 9.*

A PRopoſitam quæſtionem de anno, menſe, & die paſſionis & mortis Chriſti primo determinabimus. Deinde vitæ ipſius nonnulla tempora digeremus. Demum ſoluemus ſiquid obiectum fuerit in oppoſitum. Quantum pertinet ad tempus paſſionis Chriſti duo firmiter tenenda ſunt ex euangelica doctrina iuxta vſum eccleſię, vt ſuperius diximus in prima hypotheſi, videlicet quod Chriſtus mortẽ paſſus eſt luna. 15. primi menſis: & ꝙ tunc erat feria ſexta, quam diem veneris dicimus. Quę duo inquirenda ſunt per lunationes & per ordinem literarum dominicalium. Ad reperiendam ergo lunam. 15. primi menſis recurrendum eſt ad cyclum lunarem. 19. annorum. 1. aureum numerũ Iulii Cæſaris: qui oſtendit lunam primam: & ex conſequenti per datam regulam ſuperius cognoſci poteſt luna. 15. ſm̃ medium curſum, vt erat in vſu apud Hebræos. Tunc autem iſte cyclus. 19. annorum Iulii Cæſaris cum inſtitutus fuerit circa tempora Chriſti: deſeruit ad inueniendã lunam. 15. primi menſis, quando paſſus eſt dominus. Et quoniam (vt ſupra dictum eſt) ipſe Iulius ante natiuitatem Chriſti annis. 45. correxit calendarium: & tunc annotauit vnitatem aurei numeri calendis Ianuarii: ſi volumus ſcire quotus fuerit aureus numerus Cæſaris tempore paſſionis Chriſti: addamus prędictos. 45. annos præcedentes Chriſti natiuitatem: annis vitæ Chriſti: & inueniemus ꝙ anno. 33. vitæ Chriſti cõſurget numerus annorum. 78. Partiamur ergo totum collectum in. 19. annos quoties poſſumus, & reperiemus, ꝙ quater vicibus aureus numerus ꝑfecit cyclum ſuum. Nam decem & nouem anni quater ducti fiunt. 76. Itaqꝫ ſi aſcẽ/

damus vſq; ad numerum. 78. remanebit nobis de aureo numero binarius. Ergo anno domini. 33. iuxta cyclum lunarem Iulii Cæſaris fuit aureus numerus. 2. & ſequenti anno domini videlicet. 34. fuit aureus numerus. 3. Iulius autem in ſuo calendario, vt ſuperius patet in hypotheſi quinta, annotauit aureum numerum binarium die. 20. Martii: & aureum numerum. 3. die nona eiuſdem mēſis: qa ſic ordo aurei numeri requirebat, vt ſuperius dictum eſt. Anno ergo domini. 34. quādo fuit aureus numerus. 3. luna prima menſis primi fuit die. 9. Martii: & ideo luna. 15. fuit die. 23. eiuſdē. Non ergo potuit eſſe luna. 15. die. 25. Martii: ſed tunc fuit luna. 17. ergo tunc non eſt paſſus Chriſtus, cum iuxta euangelium luna. 15. paſſus fuerit. Anno vero præcedenti videlicet. 33. vitæ Chriſti, quando fuit aureus numerus Cæſaris. 2. luna prima menſis primi fuit die. 20. Martii: & ideo luna. 15. fuit die. 3. Aprilis. Has etiam lunationes inuenire poſſumus per aureum numerum deſcriptum in calendariis, quibus tempore noſtro vtimur, ſi fiat in eo aliqua reformatio. Fuit enim hic aureus numerus annotatus in calendario tempore concilii Niceni anterius per vnum diem a cyclo Iulii Cæſaris: quoniam iam per vnum diem ſedem ſuam anticipauerat. Et ideo ſi poſterius per vnum diem reducatur, oſtendit lunationes eodem modo ſicut cyclus Iulii Cæſaris. Quoniam autem anno domini. 323. in concilio Niceno aureus numerus vnus annotatus eſt: inuenitur dictus aureus numerus, ſi ab eo tempore partiantur anni domini per. 19. vel per additionem vnius anni ad annos a natiuitate domini & partitionē in. 19. Quare inuenimus anno Chriſti. 33. dictum aureum numerum fuiſſe. 15. & ſequenti. ſ. 34. anno fuiſſe. 16. Accipe ergo calendarium, qd modo eſt in vſu, & reperies aureum numerū. 15. ſignatum die. 19. Martii, & ideo per datam regulam ſequenti die. ſ. 20. eiuſdem fuit cōiunctio luminarium. Aureum vero numerum 16. reperies annotatum die. 8. Martii: & ideo ſequenti die. ſ. 9. eiuſdem fuit luna prima. Et ſic iſte aureus numerus ita reformatus conuenit cum aureo numero Iulii Cęſaris: & eodem modo per illū luna. 15. reperitur. Eaſdem lunationes inuenire poſſumus per cyclos lunares, quibus vtuntur Hebræi, & per alias tabulas aſtronomicas, vt mox ſubiungemus, cum docuerimus inuenire feriā. 6. paſſionis Chriſti per literas dominicales. Ad reperiēdam ergo eandem feriam ſextā paſſionis domini, recurrēdum eſt ad literas dominicales retrocedendo a præſenti anno ad annum paſſionis Chriſti. Et ſi recte cōputaueris, inuenies anno. 33. Chriſti fuiſſe literam. D. & anno. 34.

literā.C.Quod facile ſic fieri poteſt.Hoc anno domini.1524.ſunt duæ literæ dominicales.C.B.propter biſſextum.Require tabellam cycli ſolaris cum literis dominicalibus in hypotheſi.6.& inuenies è directo literarum.C.B.cyclum ſolarem.21.retrocede partiendo cyclum ſolarē per.28.quoties poteris,& reperies anno Chriſti.33. cyclum ſolarē.14.è directo literæ dominicalis.D.& anno ſequenti cyclum ſolarem.15.è directo literæ.C.ergo anno domini.33.fuit litera dominicalis.D.& anno domini.34.C.Quando ergo currit litera dominicalis.C.tunc dies.25.Martii eſt feria quinta, hoc eſt dies Iouis,quia ibi ſignatur litera.G.quę eſt quinta à litera.C.Non ergo eo die paſſus eſt Chriſtus,quia non fuit crucifixus die Iouis feria quinta,ſed die veneris feria ſexta. Paſſus eſt autem præcedēti anno videlicet.33.à natiuitate eius,quādo fuit litera dominicalis.D. nec tunc paſſus eſt die.25.Martii:ſed die.3.aprilis,vbi ſignatur litera.B.quæ tunc fuit feria ſexta cum.B.ſit litera.6.à dominicali litera.D.Itaq; Chriſtus inde ſurrexit die.5.Aprilis, vbi ſignatur litera D.quæ tunc fuit litera dominicalis:quoniam die dominico,qui eſt dies Solis, Chriſtus à paſſione ſua tertia die reſurrexit à mortuis.

Hypot: 6: fol: 171

Passionis tempus iuxta veritatem

1-A	15	29
2-B	16	30
3-C	17	31
4-D	18	32
5-E	19	33
6-F	20	
7-G	21	
8-A	22	
9-B	23	
10-C	24	
11-D	25	
12-E	26	
13-F	27	
14-G	28	

B Sed nunc reuertamur ad prædictas lunationes iuxta computationē hebraicam,& aſtronomicam:& diem rurſus inquiramus,in qua paſſus eſt Dominus.Has ergo lunationes paſchales annorum Domini 33.&.34.computat dominus Paulus epiſcopus libro.7.ſecundæ partis per cyclum lunarem Hebræorum:& licet nominet eoſdē annos ab incarnatione Domini:tamē vere ſunt à natiuitate eius, ſcilicet poſt quartum annum Domini,vt ſuperius probauimus in ſexta hypotheſi:& ſic tempore paſſionis Chriſti non diſcrepat à conſueta computatione eccleſiæ, quæ computat annos ab eius natiuitate. Dicit ergo in eodem libro ſeptimo ſecūdæ partis.Anno incarnationis verbi dei.34.currente.15.paſchalis menſis luna iuxta medium curſum,quo Hebręi vtuntur ad ciuitatem ſanctam Hieruſalem fuit die.23.Martii,quæ fuit dies Martis. Nam anno prædicto Cyclus lunaris,quo Hebræi vtuntur fuit.13.quare neceſſe eſt annum communem fuiſſe duodecim duntaxat lunationum: cuius primi mēſis nouilunium ſm medium motum ad ciuitatem ſanctam Hieruſalē fuit in nocte ſequente octaua die Martii, hora.11.min.1.ſecund. 5.Eiuſq; oppoſitio,quam.15.paſchalem vocant,fuit die.23.Martii hora quinta min.23.ſecund.7.Cumq; cyclus ſolaris huius anni fuerit.15.neceſſe eſt literam dominicalem fuiſſe.C.& quia in directo.23.diei Martii in Romano calendario ſignatur.E.ſequit.23.

diem Martii fuiſſe diem Martis. Quamobrem neceſſe eſt. 15. lunam paſchalem fuiſſe. 23. Martii die martis. Idem continget ſi ad veros planetarum motus, ſupputationem noſtram reduxerimus. Fuit nanq; vera luminarium primi menſis coniunctio diebus æquatis ad meridianum ciuitatis ſanctæ Hieruſalem die. 8. Martii completa hora. 19. min. 21. die martis. Vera quoq; oppoſitio &. 15. paſchalis menſis fuit die. 23. Martii hora ſexta min. 59. die martis poſt Solis occaſum. In libro autem nono ſecundæ partis dominus Paulus ait. Annus Domini trigeſimusquartus nõ eſt cõueniens paſſioni Chriſti, quia paſcha fuit die martis. Et in libro quarto ſecundæ partis dicit. Venerabilis Beda, & eius ſequaces opinati ſunt Dominum in humanis vixiſſe annos trigintatres cum tribus mẽſibus, vt patet in libro ſuo de temporibus capite quadrageſimoſeptimo &c. & ſubdit. Hęc venerabilis Bedę fuit opinio: quam & doctores nonnulli iuniores ſunt imitati. Neminem tamen vnquam inuenire potui, qui ſupputatione aliqua hanc opinionem quadraret: immo neq; ipſe Beda ſibiipſi ſatis conſtare videtur. hæc ille. Quantum vero ad diem menſis paſſionis Chriſti pertinet: idem dominus Paulus libro quinto ſecundæ partis dicit. Tertullianus, Ioannes Chryſoſtomus, Cyrillus, Auguſtinus, & Beda dicunt Chriſtum paſſum eſſe octauo calendas Aprilis. Beda verò circa hoc titubauit referens ad decem calendas Aprilis. Idem aſcribitur Hieronymo in martyrologio: licet incertum ſit, an à Hieronymo vel Hyſuardo, vel ab alio ſcriptum ſit: quãdoquidem reliqua, quæ in libro impreſſo ſubnectuntur neq; ab Hieronymo, neq; ab Hyſuardo ſcripta dignoſcantur: ſed ab hominibus noſtri temporis addita conſtat. hæc ille. Nos autẽ dicimus abſq; vlla dubitatione, q neq; Hieronymus, neq; Hyſuardus in martyrologio ſcripſit Chriſtum paſſum octauo calẽdas Aprilis: quoniam in martyrologiis antiquis & manu ſcriptis: necnon & in impreſſis Venetiis octauo calendas Aprilis nulla fit mentio de paſſione Chriſti. Sed noſtro tempore quidam ex Canonicis cathedralis eccleſiæ Florentinæ hoc ibidem adiecit, & plura alia, quæ non ſunt in antiquis codicibus. Et hoc martyrologium cum his additionibus nos vidimus & legimus: in cuius fine ponitur nomen authoris, hæc ſuperaddentis: & ipſum codicem impreſſum eſſe Florentiæ ibidem deſcribitur. Licet autem Tertullianus, Ioannes Chryſoſtomus, Cyrillus, & Auguſtinus opinentur Chriſtum paſſum eſſe octauo calendas Aprilis: tamen eorũ opinio, falſa comprobatur eo q ſit contra euãgelicam veritatem, quæ affir-

mat Chriſtum paſſum luna. 15. primi mēſis, feria ſexta. Sed nunq̃ tempore Chriſti die. 25. Martii fuit feria ſexta & luna ſimul. 15. Dicit enim dominus Paulus lib. 8. ſecundæ partis Paulinæ ſuæ. Secūdum computationem hebraicam à trigeſimo anno Chriſti ad quadrageſimum nunq̃ inuenitur luna. 15. octauo calēdas Aprilis feria ſexta, & libro. 9. ſecundę partis computatis omnibus lunationibus tempore vitę Chriſti, & vlterius per plures annos aperte dicit. A primo anno natiuitatis Chriſti vſq; ad ſexageſimum annum nunq̃ accidit paſcha Iudæorum. 8. calendas Aprilis die veneris. hæc ille. Albertus tamen Magnus in expoſitione epiſtolę Dionyſii Areopagitę ad Polycarpum conatur probare Chriſtum paſſum anno vitæ ſuæ 34. octauo calendas Aprilis per calculum Aſtrologicum. Sed quoniam eius computatio continet intolerabiles errores contra omnes computationes Aſtrologicas, & contra veritatem euangelicam, vt dominus Paulus lib. 5. ſecūdæ partis oſtendit: ideo nos dicimus eū in hac computatione deceptum eſſe mendoſis tabulis: licet quidam putent ipſam expoſitionem epiſtolarum Dionyſii non eſſe Alberti Magni, ſed alterius authoris ſub eius nomine. Sed ſiue ipſe, ſiue alius eandem computationem fecerit: manifeſte patet ipſam eſſe erroneam: quoniam non recte computat iuxta tabulas Aſtronomicas: & eo etiam anno. 34. vitæ Chriſti die. 25. Martii, nec fuit luna. 15. nec feria ſexta, vt iam apertiſſime probauimus. Lunationē vero paſchalem anni domini. 33. iuxta cyclum lunarem Hebræorū, idem dominus Paulus lib. 7. ſecundæ partis ita deſcribit. Anno incarnationis verbi dei. 33. vertente, paſchalis mēſis oppoſitio: quam. 15. lunam vocant iuxta medium curſum: quo Hebræi vtuntur ad ciuitatem ſanctam Hieruſalem fuit die. 3. Aprilis, quę fuit dies veneris. Nā anno. 33. vertente, cyclus lunaris quo Hebręi vtuntur fuit. 12. Quāobrem neceſſe eſt annum fuiſſe communem duodecim duntaxat lunationum: Cuius vernalis & primi menſis interlunium iuxta Aſtrologicam ſupputationem ad ciuitatē ſanctam Hieruſalem fuit die. 19. Martii hora. 2. min. 12. ſec. 28. Eiuſq; plenilunium fuit die 2. Aprilis completa, hoc eſt die tertia currente hora. 20. min. 34. ſecund. 30. Et quoniam cyclus ſolaris fuit. 14. neceſſe eſt literam dominicalē extitiſſe. D. Cum ergo in Romano calendario die. 3. Aprilis annotetur litera. B. ſequitur tertiam diem Aprilis fuiſſe diem veneris. Quare neceſſe eſt. 15. lunam fuiſſe. 3. die Aprilis die veneris. Idem quoq; continget, ſi ad verum motum luminarium ſupputationem noſtram redigere velimus. Fuit nāq; vera luminarium pri-

mi menſis coniunctio die. 19. Martii hora. 2. min. 31. die Iouis. Vera quoq; oppoſitio die. 3. Aprilis hora. 6. min. 8. die veneris in occaſu Solis. Hic tñ aduertendum eſt Rogerium Bachonem: Ioannem de Muris, & Paulum Burgenſem opinatos fuiſſe tunc Chriſtũ paſſum eſſe, hæc ille. Sed idem Rogerius Bachon in re principali recte dixit: ſed tñ in acceſſoria errauit. Sic eñi dicit in epiſtola ad Clemẽtem. 5. Dominus paſſus eſt anno. 33. ab eius incarnatione, hoc eſt anno. 32. iuxta veram eius ætatem. Quo anno litera dominicalis fuit. D. & die. 3. Aprilis fuit oppoſitio luminarium. Licet enim Bachon recte deſcribat annum menſem & diem paſſionis Chriſti: tamen errauit in enumerãdis annis vitæ eius: quoniã ſequitur Dionyſium abbatem: qui anno. 4. Chriſti ponit ſuperflue biſſextum & ex cõſequenti diminuit annum à vita Chriſti. Et ideo falſò Bachon putauit Chriſtum tempore paſſionis trigeſimumſecũdum annum agere; cum tamen vere ageret trigeſimumtertium. Ioannes de Muris fuit eiuſdem opinionis cum Bachone, quia ſic ſcripſit. Fuerunt vitæ Chriſti anni ſolares. 31. & dies centum hoc eſt tres mẽſes cum decem diebus. Hic etiam licet recte deſcribat annũ menſem & diem paſſionis Chriſti: in ætate tamen eius errauit, eo quòd fecit biſſextũ anno. 4. Chriſti: quo remoto fuerũt vere anni vitæ Chriſti. 32. mẽſes tres & dies decẽ. Paulus quoq; Burgenſis non conuenit cum p̃dictis de numero annorum vitæ Chriſti: ſed eum paſſum eẽ deſcribit in ſupplemẽto ſuper Matthæum anno. 33. vitæ ſuę die. 3. Aprilis, vt etiã teſtatur dominus Paulus lib. 5. ſecundæ partis Paulinæ ſuæ. Idem dominus Paulus in. 4. libro ſecundæ partis ait. Apollinaris Laodicẽſis epiſcopus, beatus Auguſtinus, Victorinus Lemonicenſis, Magiſter hiſtoriarum in Scholaſtica hiſtoria: Nicolaus de Lyra, & Marianus Scotus: omnes iſti dixerũt dominum crucifixum fuiſſe anno ætatis ſuæ. 33. currente: hoc eſt. 32. completo cum tribus menſibus. hæc ille. De hoc anno paſſionis Chriſti dicit idem dominus Paulus libro. 9. ſecundæ partis. Annus domini. 33. currẽs pro dominica paſſione ſatis idoneus videretur: niſi extra menſem Martium obſeruatus fuiſſet. hæc ille. Sed dominus Paulus timuit vbi timendum non erat: quoniam eccleſia non affirmat Chriſtũ paſſum in menſe Martio iuxta calendarium Romanum: licet hoc publica vulgi opinione feratur. Sufficit enim vt dicamus Chriſtum paſſum eſſe in lunatione Martii: licet pars eiuſdem lunationis fuerit in Martio & pars in Aprili: Cuius imitationem ſequitur eccleſia: quæ paſcha celebrat prima dominica poſt. 14. lunã primi mẽſis ideſt Mar-

tii. Vnde quandoq; celebrat paſcha in Martio quandoq; in Aprili: & tamen illa eſt lunatio Martii. Chriſtus ergo paſſus eſt iuxta computationem menſium Hebræorum,& non Romanorum. Hebræi enim vt in quarta hypotheſi diximus,habent menſes lunares mobiles. Chriſtus ergo paſſus eſt die. 1 5. primi menſis Niſan iuxta Hebræos, quando erat lunatio menſis Martii apud Romanos. Vnde euangeliſtæ tanquã Hebræi,morem Hebręum ſequẽtes deſcribũt Chriſtum paſſum eſſe luna. 1 5. primi mẽſis hoc eſt die. 1 5. menſis Niſan nihil dicentes de menſe Aprilis, quia non ſequebantur tunc Romanum calendarium. Sed aſtronomi hanc lunationem computantes reperiũt eius oppoſitiones hoc eſt lunã. 1 5. fuiſſe die. 3. Aprilis iuxta Romanum calendarium. Ex computationibus igitur prædictis concludimus Chriſtũ paſſum eſſe anno. 3 3. vitæ ſuę inchoato per tres menſes & dies decem. Nam vixit annos. 3 2. menſes tres dies decem. Et ab incarnatione ſua ad eius mortem fluxerunt anni pleni. 3 3. adiunctis decem diebus. Hanc veritatem etiam probare poſſumus per Olympiades,& per annos ab vrbe condita: Nec non & per annos Imperatorum Romanorũ, qui fuerunt tempore Chriſti. Paſſus eſt enim Chriſtus anno quarto Olympiadis. 2 0 2. vt Euſebius affirmat. Hic annus quartus dictæ Olympiadis erat in dimidio: quoniam anni Olympiadum incipiunt ab ęquinoctio autumnali, vt ſuperius dictum eſt in hypotheſi ſeptima, & Chriſtus paſſus eſt circa æquinoctium vernale: inter quæ æquinoctia eſt anni dimidium. Tunc fuit illa Solis miranda eclipſis, quam deſcribunt euangeliſtæ factam eſſe per vniuerſam terram. De qua, vt Euſebius dicit in libro de temporibus, Phlegon Olympiadarum egregius ſupputator in. 1 4. libro ita dicit. Quarto autem anno. 2 0 2. Olympiadis magna & excellens inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio Solis eſt facta. Dies hora ſexta ita in tenebroſam noctem verſus, vt ſtellæ cælo viſæ ſint. Tunc currebat annus. 1 8. Tyberii Cæſaris, vt Euſebius,& Eutropius teſtantur. Et quoniam anni Tyberii à morte Auguſti ſumuntur: qui obiit authore Suetonio die. 1 9. menſis Auguſti: ideo de illo anno. 1 8. iam tranſierant ſeptem menſes & paulo plus, videlicet quãtum eſt ab eo tempore ad mortem Chriſti. Tunc etiam erat annus vrbis conditæ. 7 8 4. propè finem quãtum ſcilicet eſt à morte Chriſti ad diem. 2 0. Aprilis, quando vrbs condita eſt. Natus eſt aũt Dominus anno ab vrbe condita. 7 5 2. vt placet Oroſio: & in illo vltimo anno. 7 5 2. deficiebant ferè quatuor menſes ſcilicet quantum eſt à die. 2 5. Decembris, quãdo natus eſt Dominus:

Chriſti passio

D

ad diem.20.Aprilis, quando incipiunt anni conditæ vrbis. Tunc inceperat quartus annus.194.Olympiadis per tres mēſes, ſcilicet quantum eſt à die.24.Septembris:quando Olympiadum anni ſumunt initium:ad.25.Decembris,quādo natus eſt Dominus:vt pa tet ex computatione conditæ vrbis deducta à menſe ſeptimo anni quarti ſextæ Olympiadis,quādo vrbs condita eſt, per annos.752. vſq; ad Chriſti ortum.Et tūc erat annus.42.imperii Auguſti, vt Euſebius,Oroſius, Eutropius, & Paulus diaconus affirmāt:ſumentes annos imperii eius à primo conſulatu,vel à triumuiratu. Qui annus quadrageſimusſecundus erat iuxta finem,videlicet prope ante calendas Ianuarii,quādo Octauianus accepit primum cōſulatum. Dicit enim Oroſius libro ſeptimo Auguſti Cæſaris poſteaq̄ imperaret emenſo propemodum anno.42.natus eſt Chriſtus. Hæc ille. Itaq; prius nouem menſibus conceptus eſt Chriſtus iuxta principium.42.anni Auguſti. Et tunc erat tertius annus in dimidio.194. Olympiadis. Ab hoc anno tertio in dimidio exiſtente prædictæ Olympiadis.194.quando conceptus eſt Chriſtus tempore veris vſq; ad annum quartū in medio exiſtentem Olympiadis.202.quādo iuxta æquinoctiū vernale mortuus eſt Chriſtus:fluxerūt Olympiades.8.& vnus annus, in quibus cōtinentur anni trigintatres penitus completi. Et ab anno.4.Olympiadis.194.inchoato per tres menſes,quādo natus eſt Chriſtus:vſq; ad quartum annum Olympiadis.202.inchoatum per ſex menſes,quando mortuus eſt: ſunt Olympiades.8.cum tribus menſibus: in quibus continentur anni trigintaduo, & menſes tres. Ergo tot annos vixit in carne Dominus.Sed inquirēdum eſt quare Euſebius in libro de temporibus annotat Chriſti natiuitatem anno tertio Olympiadis.194.Dicimus q̄ in tabulis deſcriptis per lineas diſtinguentes annos, q̄ñq; non ponuntur præciſe anni rerum geſtarum correſpondentes annis Olympiadum,vel vrbis conditæ:vel Imperatorum ꝓpter diuerſa annorū principia:quoniam Olympiades incipiunt in autumno:anni cōditę vrbis in vere:anni vero Imperatorum,quando ſumunt imperiū. Ipſe ergo Euſebius retulit natiuitatē Chriſti ad annum Auguſti.42 Et qm̄ annum.42.qñ conceptus & natus eſt Chriſtus annotauit in 3.anno prædictæ Olympiadis: in eodē etiam anno poſuit Chriſti natiuitatem:quia in eodē anno ciuili Chriſtus conceptus, & natus eſt.Melius tñ annotatur Chriſti natiuitas anno.4.prædictæ Olympiadis: quoniam conceptio eius fuit anno.3.in dimidio exiſtente: & poſt nouem menſes natus eſt anno.4.inchoato per tres menſes,

vt probatum eſt. Conſiderandum eſt etiam, ꝙ Euſebius in libro de temporibus, vt patet in codicibus manu ſcriptis: nõ annotauit ſpecialiter annos domini: ſed qui librũ impreſſioni dedit ex libro Mathęi Palmerii Florentini: annos domini ſignauit incipiens ab incarnatione: & ideo incepit per vnum annum antea videlicet anno. 3. Olympiadis. 194. Annus autem primus à natiuitate Chriſti iuxta vſum eccleſiæ: annotandus eſt anno quarto eiuſdem Olympiadis. Inſuper aduertendum eſt, ꝙ in libro Euſebii anno quarto Olympiadis. 202. qñ paſſus eſt dominus annoť annus eius. 19. Tyberii Cæſaris: cum debuerit ibi annotari annus eius. 18. quo anno ipſe Euſebius in eodem libro affirmat ipſum paſſum. Et ideo hic error nõ eſt aſcribendus Euſebio, quia ſibiipſi contrarius eſſet: ſed ſcriptori vel impreſſori, qui primum annum Tyberii annotauit ſtatim poſt annos quinquagintaſex imperii Auguſti anno ſecundo Olympiadis 198. Sed quoniam Auguſtus imperauit annis quinquagintaſex & ſeptem menſes ac dies. 19. à primo conſulatu eius: ideo annotare debuerat primum annum Tyberii anno ſequenti, ſcilicet anno tertio dictæ Olympiadis quando currebat annus domini. 16. ſicut recte cõputat beatus Antoninus. qui prima parte ſuæ chronicæ titulo. 6. ca. 21 §. 1. dicit. Cœpit autem imperare Tyberius anno à natiuitate domini. 16. hæc ille. Inde ſequitur ꝙ anno quarto Olympiadis. 202. recte annoteť annus. 18. Imperii Tyberii. Sic ergo emendanda & deſcribenda eſt tabula Euſebii, vt patet in tabula ſequenti: in qua etiam deſcribentur anni ab vrbe condita.

E

Anni im/perato.	Anni añ Chriſtũ	Anni vrbis	Anni im/perato.	Anni añ Chriſtũ	Anni vrbis
Olympias	183		25	18	735
1 Iulius Cę	47	706	26	17	736
2 ſar impera	46	707	27	16	737
3 uit an.3.	45	708	Olympias	191	
4 men.7.	44	709	28	15	738
Olympias	184		29	14	739
Vacat iperiũ	43	710	30	13	740
1 Octauia/	42	711	31	12	741
2 nus ãnos	41	712	Olympias	192	
3 56.m.7.	40	713	32	11	742
Olympias	185		33	10	743
4	39	714	34	9	744
5	38	715	35	8	745
6	37	716	Olympias	193	
7	36	717	36	7	746
Olympias	186		37	6	747
8	35	718	38	5	748
9	34	719	39	4	749
10	33	720	Olympias	194	
11	32	721	40	3	750
Olympias	187		41	2	751
12	31	722	42	1	752
13	30	723	43	1 An.a na.dñi	753
14	29	724	Olympias	195	
15	28	725	44	2	754
Olympias	188		45	3	755
16	27	726	46	4	756
17	26	727	47	5	757
18	25	728	Olympias	196	
19	24	729	48	6	758
Olympias	189		49	7	759
20	23	730	50	8	760
21	22	731	51	9	761
22	21	732	Olympias	197	
23	20	733	52	10	762
Olympias	190		53	11	463
24	19	734	54	12	764

Anni imperato.	Anni à nati. dñi	Anni vrbis	Anni imperato.	Anni à nati. dñi	Anni vrbis
55	13	765	8	23	775
Olympias	198		9	24	776
56	14	766	10	25	777
57	15	767	Olympias	201	
1 Tyberius	16	768	11	26	778
2	17	769	12	27	779
Olympias	199		13	28	780
3	18	770	14	29	781
4	19	771	Olympias	202	
5	20	772	15	30	782
6	21	773	16	31	783
Olympias	200		17	32	784 Paſſio Chri
7	22	774	18	33	785

F Ex prædictis manifeſtum eſt Chriſtum paſſum eſſe anno. 33 vitæ ſuæ currente feria ſexta luna. 15. primi mẽſis in paſcha Iudæorum. Sed nobis obiiciunt ipſi Iudæi, ꝙ Chriſtus non fuerit occiſus in die feſto paſchæ Iudæorũ, ſi die. 3. Aprilis feria ſexta mortuus eſt: quoniam eo anno Iudæi celebrarunt paſcha die ſequẽti ſcilicet. 4. Aprilis die ſabbati, vt probat dominus Paulus in. 8. libro ſecundæ partis capite. 4. concluſione. 4. & libro. 9. ſecundæ partis ca. 3. cõcluſione quarta. Nam Iudæi aſſerunt poſt ſecundam templi ædificationẽ nunquã celebraſſe paſcha feria ſexta ex traditione patrum. Et adducunt authoritatem Gamalielis diſcipuli Chriſti: & Pauli præceptoris: ad cuius pedes apoſtolus ipſe ſe legem & prophetas didiciſſe fatetur. Qui in libro, quẽ de Solis, & Lunæ motibus anniq; ratione conſcripſit, ſic dicit. Statuerunt doctores & patres noſtri Neomenias & feſta in tempore conueniente, ne ſabbati honor minuatur, aut alia præcepta violentur. Statuerunt itaq; Neomeniam nunquã feria prima, feria quarta, vel ſexta, poſſe cõtingere. Feſtum expiationis nunquã feria prima, feria tertia neq; feria ſexta. Paſcha vero nunq̃ feria ſecunda, feria quarta neq; feria ſexta obſeruari poſſe, hæc ille. Hoc itaq; argumento procaciter Iudæi contendunt Chriſtum ſaluatorem haud quaquam ab eis die veneris in feſto paſchæ crucifigi potuiſſe. Ad hoc facile reſpondemus per diſtinctionem ex Iudæis acceptam. Conſtat nãq; ex ſcriptis Hebræorum duplex paſcha fuiſſe, antiquum, & nouum, vt refert dominus Paulus libro tertio ſecũdæ

partis propē libri finem: Antiquum paſcha Iudæi legitimum vocant: quia in lege à Moyſe Exodi. 12. Leuit. 23. & Numeri. 9. mandatum legitur: vbi præcipitur paſcha inchoari debere die. 14. primi menſis ad veſperam: ſic ꝙ annus & menſis quilibet, ipſo nouilunii die exordium ſumat. Sed nouum paſcha iudiciale vocant: quia à iudicibus & doctoribus per epicheiam quandam & legis moderationem in ſecunda templi inſtauratione inſtitutum fuit: quia licuit ob certas cauſas Neomeniam anni & menſium obſeruari non ſemper ipſo die nouilunii, ſed aliquãdo ad diem ſequentem: nonnunq̃ ad duos dies transferri: ne expiationis feſtum ſabbato continuaretur: aut feſtum palmarum & denſarum frondium in ſabbato accideret: & per hoc ſabbati honor minueretur: aut feſta violarentur. Chriſtus ergo prænoſcens ſe moriturum eo die, quo multitudo filiorum Iſrael agnum paſchalem iuxta Iudicum normam immolaret: pridie antequam moreretur cum diſcipulis diſcubuit: & vetus, ac legitimum & verum paſcha obſeruauit: & agnum paſchalem cum azimis comedit, die & luna. 14. primi mẽſis, quę fuit feria quinta quãdo ſm legem Moyſi paſcha fieri debuit. Sed Iudæi iuxta iudicũ normam in ſecunda templi inſtauratione editam, paſcha ſequenti die fecerunt habentes reſpectum ad feſta ſequentia, vt dictum eſt. Chriſtus ergo ſciens hæc Iudæorum feſta per ſuam paſſionem delenda eſſe: non curauit propter obſeruationem ipſorum Neomeniã menſis Niſan: & paſcha transferre ad diem ſequentem: ſed verum & legitimum paſcha celebrauit: vt & ipſe legem ſeruaret: & ſequenti die immolatio eius in cruce, reſponderet immolationi agni à multitudine immolati. Non ergo Chriſtus anticipauit comedere agnum paſchalem luna. 13. vt Græci dicunt: ſed illum comedit luna. 14. feria. 5. ad veſperam: & Iudæi tranſtulerunt eſum agni ad lunam. 15. feria ſexta ad veſperam: & celebrarunt paſcha luna. 16. in ſabbato, vt dictum eſt. Quod ergo doctores catholici dicunt dn̄m crucifixum fuiſſe die veneris in feſto paſchæ Iudæorum: intelligi debet de feſto paſchæ legitimo iuxta legis edictum: à Chriſto & diſcipulis legitime obſeruato. Quod autem Iudæi autumant feſtum paſchæ ipſorum nunq̃ die veneris poſſe accidere: intelligi debet de feſto paſchæ obſeruato per normam vel regulam à iudicibus ipſorum traditam in ſecunda templi inſtauratione editam: quemadmodum vulgus & populi multitudo & phariſei tunc obſeruabant. Vnde Iudæi vt dicitur Io. 18. non introierunt prætorium Pilati, ne contaminarentur: ſed manducarent paſcha, hoc eſt agnum paſchalem: quem ſcili-

Quod christus passus sit die veneris in festo paschae Iudeorum legitimo

cet comederunt iuxta traditiones ſeniorum feria ſexta ad veſperam: & die ſequẽti celebrarunt paſcha & ſabbatum ſimul. Vnde Ioannis 19.dicitur.Erat enim magnus dies ille ſabbati,quia in eo concurrebant duo feſta ſcilicet paſcha & ſabbatum. Sed quoties euangeliſtæ mentionem faciunt de paſcha à Chriſto & diſcipulis eius obſeruato:manifeſte ſignificãt Chriſtum pridie quàm pateretur agnum paſchalem cum diſcipulis iuxta legis mãdatum prima die azimorum comediſſe:& ſequenti die crucifixum eſſe in ipſo feſto paſchæ iuxta legis mandatum:& tunc erat vigilia paſchæ iuxta iudæorum obſeruationem.Hæc plene deſcribit & luculenter exponit Paulus epiſcopus Burgenſis ex Iudaiſmo ad Chriſti fidem conuerſus in additionibus ad poſtillam Nicolai de Lyra Matthę.26.capi. Paſſus eſt ergo Dominus feria ſexta & reſurrexit inde tertia die, videlicet feria prima,quæ nunc dicitur dies dominica. Et licet non fuerint tres dies integri mortis Chriſti: ſufficit tamen vt per ſynecdochen intelligantur,vt exponit Auguſtinus:Hieronymus:& Beda.Si enim integri ponantur tres dies, Chriſtus non ſurrexiſſet tertia die, ſed quarta.Nos autem in ſymbolo confitemur, ꝙ Chriſtus tertia die reſurrexit à mortuis.Et ideo dominus Paulus in primo libro ſecundæ partis Paulinæ fruſtra nititur probare Chriſtum mortuum fuiſſe triduo integro:niſi forte vt ſatiſfaciat,vt cũq; Iudæis calumniantibus, & dicentibus,ꝙ non eſt comprobata veritas mortis Chriſti iuxta regulas medicorum:qui dicunt infirmum defunctum non minus ſeptuaginta duabus horis hoc eſt tribus integris diebus comprobari poſſe vere mortuum eſſe.Sed ipſis Iudæis reſpõderi poteſt aliter iuxta rei veritatem,ꝙ ſufficientiſſime probata eſt mors Chriſti in horis trigintaſex: quoniam ipſe Chriſtus mortuus eſt non ex infirmitate,quæ extaſim faciat: ſed morte violenter illata. Nam tot,& tantis flagellis,& plagis percuſſum,& vulneratum eſt corpus eius: ꝙ ẽt ipſo eodem die,quo paſſus eſt,omnibus manifeſtum fuit ipſum vere mortuum eſſe,propter quod milites,non fregerunt ei crura,quia viderunt,& cognouerunt eum iam obiiſſe: nec de hoc vllus dubitabat. Impoſſibile eſt enim naturaliter corpus humanum ita flagellatum & vulneratum ſicut fuit corpus Chriſti perdurare poſſe in vita per trigintaſex horas.Chriſtus autem expirauit hora nona:& tribus horis feriæ ſextæ in morte fuit: deinde.24.ſabbati: & nouem feriæ primæ,quia credimus Chriſtum ſurrexiſſe hora noctis primę ferię nona propè diluculum iuxta illud pſ.56.Exurge pſalteriũ & cithara:exurgam diluculo.Cõcludamus ergo & dicamus Chriſtum paſ-

ſum eſſe

ſum eſſe anno. 3 3 .vitæ ſuæ die. 3 .Aprilis:& die. 5 .eiuſdem menſis à mortuis reſurrexiſſe.

Conclusio christi passum esse anno etatis sue xxxiij et tertio non. Aprilis, et nonis aprilis a mortuis redijsse.

Noua opinio erronea. *Cap.* 10.

SEd nouam opinionem de die paſſionis Chriſti nup adinuenit dominus Paulus eps̃ Foroſempronienſis: qui licet in ſua Paulina plurima recte cõputauerit tanq̃ peritiſſimus aſtrologus: in hac tñ ipſum erraſſe probare poſſumus ſaluo ſemper eius honore: ac ſeruata erga eum amicitia & charitate, qua ſemper eum dileximus tanq̃ virum doctum & prælatum optimũ. Nec ipſum nobis propter hoc ſuccẽſeri arbitramur, ſi eius errorem emendamus: quoniam ipſe humiliter ſe aliorum correctioni ſubiecit, dum in ſecunda parte ſuæ Paulinæ in eius exordio hæc verba ſcripſit. Si aliquid fortaſſe minus probatum, aut piarum aurium offenſiuum dixero: id nunc reſignãdo obeliſco deleri, & pro nõ dicto haberi cupio: ſingula mea ſcripta, & dicta doctorum virorum iudicio examinanda, corrigendaq; ſummittens: id ſolum ratus habiturus, quod ipſorum iudicio approbatum fuerit. hęc ille. Ipſe ergo opinatus eſt Chriſtum paſſum eẽ anno biſſextili literis dominicalibus currẽtibus. A. G. quo anno ab omnibus ponit̃ annus Domini. 3 6. non ꝙ ipſe dixerit ipſum vixiſſe vſq; ad annum. 3 6. Sed ꝙ annus, q cõmuniter ponitur. 3 6. fuerit annus Chriſti. 3 4. & ſic eius mortem & annos vitæ ipſius pręcedentes annotat poſterius per duos annos iuxta ſuam opinionem: ſed iuxta veram computationem eccleſiæ quã ſuperius declarauimus: annotat eos poſterius per tres annos. Nam ab anno. 3 3. quando Chriſtum paſſum eſſe oſtendimus, vſq; ad annum. 3 6. quo ipſe dicit Chriſtũ paſſum tres anni vere numerantur. Ad hanc autem ſuam nouam opinionem probandã ex duobus monetur, ſcilicet ex lunatione primi mẽſis prædicti anni. 3 6. & ex annis domini, quos putat à chronographis non recte deſcriptos per aliam lunationem & eclipſim à ſe cõputatam. Dicit enim quo ad lunationem paſchalem primi menſis anni prædicti in libro. 7. ſecundæ partis. Anno incarnationis Domini. 3 6. currente paſchalis menſis oppoſitio: quã. 1 5. lunam vocãt ſm medium curſum, quo Hebræi vtuntur ad ciuitatẽ ſanctam Hieruſalem fuit in nocte ſequẽte trigeſimam diem Martii, quæ fuit dies veneris. Nam anno. 3 6. currente fuit nouilunium quintadecima die Martii hora. 1 7. min. 2 2. ſecũd. 2 1. & eius plenilunium fuit die. 3 0. Martii hora. 1 1. min. 4 4. ſecund. 2 3. Et quia cyclus ſolaris fuit. 1 7. neceſſe eſt annũ fuiſ-

Nota cautionem episcopi Forosemproniensis ut decet episcopum.

Pauli Forosemproniensis lapsus

ſe biſſextilem in literis. A.G. Cum ergo in Romano calendario, è di-
recto diei. 30. Martii ſignetur litera. E. ideo tunc fuit feria ſexta &c.
Idem quoq; continget, ſi veros luminarium motus animaduertere
velimus. Fuit nanq; vera coniunctio die. 16. Martii hora. 7. min. 9.
in nocte ſequenti diem veneris. Vera quoq; oppoſitio fuit die. 30.
Martii hora. 5. min. 51. die veneris in occaſu Solis. hæc ille. Ex an-
nis quoq; Domini, quos putat à Chronographis non recte deſcri-
ptos, per aliam lunationem & eclipſim à ſe computatam ſuam opi-
nionem roborare nititur. Dicit enim Euſebium & omnes Chrono-
graphos in computandis annis Domini erraſſe; & tamen ipſe iacit
fundamentum ſuę opinionis ſuper quodam dicto Euſebii Chrono
graphi. Id autem dictum Euſebii tale eſt, cum deſcribit mortem Au-
guſti. Defectio Solis facta eſt: & Auguſtus. 76. ætatis ſuę āno Athel
læ in Cāpania moritur. Inquiſiuit autem dominus Paulus quo an
no Domini prędicta eclipſis fuerit: & inuenit eā anno Domini. 17
in quo annotatur ſecundus annus Tyberii Cæſaris: & cum crederet
eam factam eſſe ſex mēſibus ante mortem Auguſti: ideo dixit Chro
nographos in duobus annis erraſſe. De prædicta autē eclipſi ſic ſcri-
bit in ſua Paulina libro. 13. ſecundæ partis. Anno Domini Saluato
ris iuxta conſuetam ſupputationem decimoſeptimo: maximam So
lis eclipſim factam inuenimus, in qua totus Sol Romæ & in pluri-
bus Italiæ regionibus viſus fuit obſcurari die Februarii decimaquin
ta, hora ferè meridiana in. 26. gradu Aquarii, Sole domum regiam
poſſidente. Cumq; Sol ad oppoſitum loci eclipſati perueniſſet, vide
licet ad. 26. gradum Leonis eodē die expirauit Auguſtus Suetonio
Trāquillo authore. 14. calendas Septembris: qui eſt dies. 19. mēſis
ſextilis: qui nunc Auguſtus nuncupatur. hæc ille. Et vt opinionem
ſuam magis roboraret, in libro decimo ſecundę partis dicit ſibi fuiſ
ſe oraculo deſuper oſtenſum Chronographos in computādis annis
Domini erraſſe in duobis annis. Hæ ſunt rationes quibus opinionē
ſuam defendere conatur. Quæ quidem rationes facillime ſoluūtur,
& improbantur, ſi diligenter inſpiciantur & examinentur.

Solutio rationum deficientium. *Cap. 11.*

PRimo ergo quantum ad lunationem primi mēſis in an-
no Domini. 36. dicimus dn̄m Paulum in ipſius cōputa
tione defeciſſe, eo ꝙ diſcordet à computatione cycli luna
ris Iulii Cæſaris; cuius cyclo probatur eo anno lunam

15. primi mẽſis fuiſſe. 31. Martii die in ſabbato. Nam ſi annis Do/
mini. 36. addas annos. 45. qui ſunt anni inter correctionem calen/
darii & natiuitatem Chriſti: conſurgent anni. 81. Quos ſi partiaris
in. 19. reperies numerum decẽnouennalem Iulii quater vicibus re/
uolutũ: & remanebunt tibi. 5. pro aureo numero anni Domini. 36.
Inquire calẽdarium Iulii Cæſaris ſuperius deſcriptum in hypothe
ſi quinta. Et reperies aureũ numerum. 5. ſignatũ e directo diei. 17.
Martii. Sed quoniam ille annus fuit biſſextilis: & Februario additus
eſt vnus dies: ideo pręcedẽti ſcilicet. 16. die Martii fuit luna prima.
Ergo per regulam datam ſuperius de inuentione lunæ. 15. ab ipſa
coniunctione in hypotheſi quinta, eodem menſe luna. 15. fuit die
31. Martii die ſabbati. Idem reperies, ſi computaueris eandem luna
tionem per cyclum lunarẽ Hebræorum. Vnde ſatis miramur quod
cum dñs Paulus cæteras lunationes maxima cum diligẽtia compu
tauerit: in iſta tamen ex non recta conſideratione defecerit. Et qui/
dem ex eius verbis poteſt cognoſci defectus illius. Nam dicit expreſ
ſe ipſam lunam. 15. fuiſſe nocte ſequente trigeſimam diem Martii.
Ergo fuit die. 31. eiuſdem menſis ſm Hebræos: qui computãt dies
ab occaſu Solis. Vnde coniunctio eiuſdem lunationis fuit die. 16.
Martii non ſolum iuxta cyclum Iulii, ſed etiam Hebræorum: non
die. 15. vt ponit dominus Paulus. Qui anticipauit per vnũ diem
in hac lunatione, vt ſuam opinionem tueretur. Veruntamen con/
iunctionem recte poſuit die. 16. Martii. Et licet ſic errauerit in ſepti/
mo libro ſecundæ partis: tamen in octauo libro ſecundæ partis cap.
4. ipſe probat, iuxta doctrinam Gamalielis Hebræi, Iudæorum pa/
ſcha tunc celebratum fuiſſe die. 31. Martii. Vbi adiungit & dicit. Et
quoniam oppoſitio luminarium menſis Niſan ad Romanum ca/
lendarium reducta facta fuit in nocte ſequente trigeſimã diem Mar/
tii, quæ fuit dies veneris: ſequitur de neceſſitate, phaſe Iudæorum
trigeſimaprima Martii die ſabbati celebratũ fuiſſe. hæc ille. Ex qui/
bus vebis ipſe detegit ſuum errorem in libro ſeptimo deſcriptum.
Adhuc etiam dicimus ꝙ ſi luna. 15. fuiſſet die. 30. Martii poſt deci
mamoctauam horam Hebræorum more, vt dicit Paulus Burgen/
ſis, & confirmat dominus Paulus Foroſemproñ. pertinuiſſet ad diẽ
ſequentem. ſ. 31. multo magis ex quo luna. 15. prędicta facta eſt in
nocte ſequente trigeſimam diem Martii. Cum ergo illo anno luna.
15. primi menſis fuerit vere & ſm vſum Hebraicum die. 31. Martii
die ſabbati, patet ꝙ illa oppoſitio luminarium non eſt conueniens
paſſioni Chriſti, qui paſſus eſt feria ſexta non ſabbato. Quantum

vero ad eclipſim anni domini. 17. in mēſe Februario: dicimus eum
recte ipſam computaſſe: quia vere fuit anno Chriſti. 17. & tunc cur
rebat annus. 4. prope medium Olympiadis. 198. & ab vrbe condi-
ta erat annus. 768. prope finem: ſed ipſum erraſſe dicimus quātum
ad hoc, ꝙ hanc eclipſim ipſe dicit eſſe factam anno vltimo Cæſaris
Auguſti, cum fuerit anno ſecundo Tyberii Cæſaris, videlicet ſecun
do anno poſt Auguſti mortem. Quod ex eius verbis recta ratione
prolatis probare poſſumus: & per computationē Aſtronomicam:
& per annos Imperatorum: & per annos Olympiadum, & vrbis cō-
ditæ. Ipſe enim dominus Paulus ex Aſtronomica ſupputatione: &
ſimiliter Ioānes Stofflerinus probauerunt Iuliū Cæſarem emēdaſ-
ſe calendarium anno. 45. ante Chriſti natiuitatem iuxta deſcriptio-
nem Chronographorum vſu habitam. Probauit etiam idem domi
nus Paulus prædictam eclipſim fuiſſe anno Chriſti. 17. ſm eādem
computationem. Si autem annis. 45. ante Chriſti natiuitatem ad-
das annos. 17. poſt eius ortum: conſurget numerus annorum. 62.
Ergo à correctione calendarii ad prædictum annum Domini, quo
ipſa eclipſis accidit, enumerātur anni. 62. Videamus modo annos
vitę Auguſti. Ipſe enim Auguſtus authore Suetonio: quē dominus
Paulus ſequitur obiit anno. 76. ætatis ſuæ. Et in morte Iulii Cæſa-
ris: Octauianus agebat annum. 18. Occiſus eſt autem Cæſar anno
ſecundo à correctione calendarii. Ergo anno correctionis eiuſdem
Octauianus agebat annum. 17. & iam de ipſo anno tranſegerat tres
menſes ſcilicet quantum eſt à die. 23. Septembris, quādo natus eſt
ad calendas Ianuarii, quando correctio calendarii cœpta eſt: & ante
correctionem calendarii trāſierant. 16. anni vitæ Octauiani. Adda-
mus ergo. 16. annos vitæ Octauiani ante correctionem calendarii
annis. 62. qui fuerunt ab ipſa correctione ad prædictam eclipſim fa
ctam anno Domini. 17. & cōſurget numerus annorum. 78. Ergo ſe
queretur, ꝙ ſi Auguſtus obiiſſet poſt ipſam eclipſim, vixiſſet annos
78. quod eſt falſum, quia ipſe vixit annos tātummodo. 76. vt Sue-
tonius, Euſebius & ipſe dominus Paulus affirmant. Ergo Auguſtus
obiit biennio ante ipſam eclipſim: & tunc erat annus. 2. Tyberii, vt
recte ſupputant Chronographi. Non ergo ipſi Chronographi anti-
cipauerunt annos Domini per duos annos: ſed ipſe dominus Pau-
lus duobus annis poſtergauit eos contra ea, quæ ipſe prius recte di-
xerat. Cum ergo ipſa eclipſis fuerit per duos ānos poſt Auguſti obi-
tum: non poterat eius mortem deſignare, vt falſò cōputat dominus
Paulus: qui dicit ante ipſius mortē eam accidiſſe. Et ſic vt defendat:

& ſaluet vnum dictum parui momenti Euſebii ante mortem Augu ſti deſcribentis ipſam eclipſim: deſtruit omnem computationem annorum Domini magni ponderis: non ſolum ipſius Euſebii: ſed etiã omnium alioꝝ Chronographoꝝ contra rectam rõnem. Inordinate enim ageret, ſiquis vt ſaluaret in horto arborem ſterilem: incideret omnes alias fructiferas. Secundum aũt rectam rõnem dicendum eſt in hoc minimo Euſebium erraſſe: & in cęteris maximis recte ſcripſiſſe: & nullum inde ſequitur inconueniens. Is autem error Euſebii ex eo proceſſiſſe videtur: quoniam eclipſim prodigioſam: quam debuerat annotare poſt mortem Iulii Cęſaris: deſcripſit iuxta obitum Auguſti, qui ei ſucceſſit ob temporis vicinitatẽ. Nam de eclipſi Cæſaris nihil poſt eius obitum annotauit. De qua tamen loquitur Virgilius primo Georgicorum iuxta finem dicens.

Sol tibi ſigna dabit &c. ſubdit.

Ille etiam extincto miſeratus Cæſare Romam:
Cum caput obſcura nitidum ferrugine texit:
Impiaq; æternam timuerunt ſecula noctem.

Et Plutarchus vbi de prodigiis poſt extinctum Cæſarẽ meminit, inquit. Solis pterea lumẽ caligine obſeſſum: totoq; nãq; illius anni ſpatio pallens globus & ſine ſplẽdore oriens, imbecillem ac tenuem ex ſe calorẽ emittebat &c. Plinius item lib. 2. ca. 3. ait. Fiunt prodigioſi & longiores Solis defectus, qualis occiſo dictatore Cæſare, & Antoniano bello totius penè anni pallore continuo. Appianus quoq; libro quarto ſcribit multa prodigia ſignaq; perhorrenda Romæ viſa eſſe poſt Cæſaris cædem. Ex quibus verbis patet illã Solis immutationem fuiſſe prodigioſam. Suetonius autem nihil ſcribit de eclipſi poſt cædem Cæſaris: ſed nec etiam deſcribit defectum Solis fuiſſe ante obitum Auguſti. In vita etiã Tyberii de nulla eclipſi meminit: ſed hoc tantum inſinuat dicens. Expulit Mathematicos Tyberius: ſed deprecantibus ac ſe artem deſituros promittentibus veniam dedit. hæc ille. Hoc autem feciſſe conſtat, quoniam infortunia, quæ ęx eclipſi vel motu cœleſtium pręd icebant, quandoq; non eueniebant & propterea eos tanq̃ ſuperſtitioſos expellere voluit. Iulius Firmicus Aſtrologiæ gnaros appellat Mathematicos. Sicut ergo eclipſis poſt Cæſaris cædem, non protẽdebat eius mortem: ſic etiã eclipſis, quæ fuit poſt obitum Auguſti per duos annos, non fuit ſignum obitus eius: nec etiam deſignauit mortem Tyberii, quamuis acciderit Sole domum regiam poſſidente: iuxta ſententiam domini Pauli: quoniam ipſe Tyberius non modo ſex menſes pǫſt ipſam eclipſim

vixit:ſed annos pluſq; viginti. Inſuper probare poſſumus Chrono-
graphos non erraſſe: ex annis Olympiadum & vrbis conditæ: quo-
niam dominus Paulus non negat annos Olympiadum,& vrbis cō-
ditæ à Chronographis fuiſſe recte deſcriptos,ſed annos Domini &
Imperatorum affirmat male annotatos ab eis biennii anticipatio-
ne. Nam vtitur præcipue teſtimonio Cenſorini: qui computat an-
nos Imperatorum Romanorum per annos Olympiadum,& vrbis
conditæ. Dicit enim ipſe dominus Paulus in. 13. libro ſecundę par-
tis capite. 5. Cenſorinus tanquam controuerſiarum conciliator,&
errorum cenſor, varias ac diuerſas annorum & temporum ſupputa-
tiones exponit. Hoc authore Cenſorino, quem ipſe pro ſe citat, oſtē-
demus ex annis Olympiadum & vrbis conditæ per eum deſcriptis
Chronographos non erraſſe in annis duobus: ſed recte annos de-
ſcripſiſſe. Dicit enim idem Cenſorinus in libro de die natali, capite
de annis Romanis, vt ſupra eum citauimus in hypotheſi octaua.
Hic annus cuius velut index & titulus quidam eſt Vlpii & Pontia-
1014 ni conſulatus ab Olympiade prima milleſimus eſt & quartusdeci-
mus ex diebus duntaxat æſtiuis, quibus agon Olympiacus celebra-
991 tur. A Roma autem condita nongenteſimus nonageſimusprimus:
& quidem ex Palilibus, vnde vrbis anni numerantur. hæc ille. Su-
mit ergo Cenſorinus pro titulo & indice annum conſulatus Vlpii
& Pontiani, qui eſt ab Olympiade prima milleſimus & quartusde-
cimus: qui eſt ſecundus annus Olympiadis. 254. Nam anni mille
quatuordecim continentur in Olympiadibus. 253. & dimidia
Olympiade, quæ eſt ducenteſima quinquageſimaquarta anno eiuſ-
dem ſecundo. Hic eſt annus ſecundum Euſebium & alios Chrono-
graphos ab incarnatione Chriſti ducenteſimusquadrageſimus, à
natiuitate vero eius iuxta vſum eccleſiæ ducenteſimus trigeſimus
nonus. Tunc currebat annus. 991. ab vrbe cōdita, vt hic dicit Cen-
ſorinus, hoc eſt ab anno quarto ſextę Olympiadis ex Palilibus ideſt
ex die. 20. Aprilis, quando Roma cœpit ædificari. Si ergo retroce-
damus ab hoc anno ad cædem Cęſaris, reperiemus eam factam eſſe
anno. 44. ante Chriſti natiuitatem: qui erat quartus annus Olym-
piadis. 183. & annus ab vrbe condita. 709. vt ſupra patet in tabula
temporum: Et reperiemus Chriſtum natum anno quarto Olym-
piadis. 194. qui erat annus conditæ vrbis. 752. & annus. 42. ferè
completus Auguſti, à primo eius conſulatu vel triumuiratu. Inue-
niemus etiam eclipſim illam, de qua diximus, fuiſſe anno Domi-
ni. 17. & anno ſecūdo Tyberii: qui erat annus. 4. Olympiadis. 198

Roma edificari cepit die 20 Aprilis, scilicet anno 44 ante Christi nativitatem.

& annus ab vrbe condita. 768. Cognoſcemus & Chriſtum paſſum eſſe anno quarto Olympiadis. 202. qui erat annus vrbis conditæ 784. propè finem: & annus. 18. Tyberii Cæſaris, vt in prædicta tabula continetur. Non eſt mirum ſi dominus Paulus in hac computatione defecerit: quoniam vſus eſt libro Cenſorini impreſſo mēdoſo in quibuſdam numeris in eo quod ſequitur in verbis eius. Nam cum computaſſet annos à prima Olympiade & ab vrbe condita ſumens pro titulo & indice annum conſulatus Vlpii & Pontiani: eoſdem computat per annos Iulianos & Auguſtios dicens, vt habetur in textu impreſſo, quem adducit dominus Paulus. Eorum vero annorum, quibus Iulianis nomen eſt, ducenteſimus octuageſimus tertius: ſed ex die calendarum Ianuarii: vnde Iulius Cæſar anni à ſe cōſtituti fecit principium. Ad eorum qui vocantur anni Auguſtorū ducēteſimus ſexageſimusquintus: perinde à calēdis Ianuariis: quāuis & ante diem ſextum decimum calendas Februarii Imperator Cæſar, ſententia Munatii L. Planci à ſenatu, cæteriſq; ciuibus Auguſtus eſt appellatus. Sed Aegyptii quòd biennio ante in poteſtatem ditionemq; populi Romani venerint hunc Auguſtorū annum vocant ducenteſimum ſexageſimumſeptimum. hæc ibidem. In textu vero manu ſcripto & emendato, vbi textus impreſſus habet annum Auguſtanum ducēteſimum ſexageſimumquintum, ſcriptum reperiemus annum ducēteſimum ſexageſimumſeptimū, & vbi in textu impreſſo habetur annus ducenteſimus ſexageſimusſeptimus ſecundum Aegyptios: in textu manu ſcripto emendato ſcriptum eſt annus. 369. Mendoſitatem textus impreſſi, quē ſecutus eſt dominus Paulus, hac ratione per veram computationem ſic oſtendimus. Manifeſtum eſt, ex probatione dn̄i Pauli ep̄i, & Ioannis Stoffierini Iulium emendaſſe calēdarium anno. 45. ante Chriſti natiuitatem iuxta cōſuetam annoꝝ Domini cōputationem per Chronographos deſcriptam. Si ergo addas p̄dictos annos. 45. annis Dn̄i. 239. quo anno Cenſorinus ſumit titulum & indicem ſuæ cōputationis. conſurget numerus annorū. 284. Ergo ab anno correctionis calendarii vſq; ad p̄dictum annum Dn̄i. 239. fuerūt anni. 284. Cēſorinus vero dicit eum annū eſſe. 283. Ideo ipſe Cēſorinus nō incipit annos Iulianos ab anno correctionis calendarii: q fuit. 45. annus an̄ Chriſti natiuitatem: ſed ab anno ſequenti. ſ. p̄mulgationis calendarii: qui fuit annus. 44. anteq̄ Chriſtus naſceretur. Idem annus promulgationis fuit annus necis Cæſaris: qui fuit inteefectus anno ſecundo à correctione calendarii inchoato per duos menſes & dimidium:

quia fuit occiſus die. 15. Martii. Ergo Cenſorinus accepit annos Iulianos a' præcedentibus calendis Ianuarii necis ipſius, qui fuit annus publicationis & promulgationis calendarii, vt dictum eſt. A nece autem Cæſaris incipiendo a' præcedentibus calēdis Ianuarii vſq; ad monarchiam Octauiani fuerunt anni. 16. videlicet duo anni interregni: duodecim anni triumuiratus vſq; ad ſubiugatam Ægyptū: & duo anni vſq; ad eius monarchiam: qui ſimul fiunt anni. 16. Si autem ab annis Iulianis. 283. ſubtrahas annos. 16. erit annus prædictus Auguſtanus. 267. vt ſcribitur in libris emendatis manu ſcriptis. Si vero ſubtrahas ab eis annos. 14. quia biennio antea fuit ſubiugata Aegyptus: erit annus iuxta Aegyptios. 269. vt ſcriptum eſt in emendato codice. Cum ergo dominus Paulus deceptus eſſet a mendoſo codice impreſſo, & non cōſideraſſet veram computationem a' ſe factam iuxta conſuetam annorum Domini ſupputationem de emendatione calendarii per Iulium Cæſarem anno. 45. ante Chriſti ortum: non eſt mirum ipſum in hoc erraſſe. Dicimus ergo quod licet Euſebius in aliquo defecerit: non tamē per eum facta eſt deordinatio in annis Domini: nec anticipauit eos per biēnium, vt affirmat dominus Paulus: quoniam non accepit annos imperii Auguſti a' cæde Cæſaris, ſed poſterius per duos annos. Nam, vt concludit dominus Paulus libro. 13. ſecundæ partis: oraculo. 13. Euſebius incepit primum annum imperii Auguſti a' primo eius conſulatu, vel ab initio triumuiratus. Et ideo duos annos præcedentes interregni, quos annumerat Iulio: non adiecit Auguſto, vt alibi falſo putauit dominus Paulus ſibiipſi contraria ſcribens. Itaq; ab inchoato anno imperii Octauiani a' primo eius conſulatu cōuenienti ſupputatione Chriſtus natus eſt anno Cæſaris Auguſti. 42. qui tamen erat. 44. a' nece Cæſaris ſm̄ cōputationem Cornelii Taciti. Et mortuus eſt anno imperii Tyberii. 18. anno quarto Olympias. 202. Non ergo Euſebius cum aliis Chronographis errauit in annis Domini, nec biennio anticipauit eos. Sed ipſe dominus Paulus plurimum errauit in poſtergatione annorum domini: quoniam deordinat & confundit annos Chriſti extrahens ipſos ab annis conuenientibus Olympiadum & vrbis conditæ recte computatis. Nam ex eo q; dicit paſſionem Domini fuiſſe eo anno, quo nos ponimus annū Chriſti. 36. ſequitur quod tūc fuerit annus. 3. Olympiadis. 203. & tunc non fuiſſet illa mirabilis & ſupernaturalis eclipſis paſſionis Chriſti: quam etiam ethnici narrant fuiſſe anno quarto Olympiadis. 202. Ex eius etiam opinione ſequitur deordinatio annorum

hebdomadum Danielis: de quibus nõ eſt modo dicendum, quoniã de ipſis alibi ſcripſimus. Sequeretur etiam deordinatio in enumeratione annorũ Domini iuxta vſum eccleſiæ, & ꝙ plus eſt, ſequeretur Chriſtum paſſum eſſe in ſabbato contra doctrinam euangelicam, vt probatum eſt. Plura etiam alia inconuenientia ex ſua poſitione ſequerētur, quæ breuitatis cauſa præterimus. Dum ergo ipſe putauit per ſuam nouam adinuentionem enodaſſe difficultatem de die paſſionis Domini: magis, ac magis eam nodis fortioribus inuoluit.

D Cum autem cognoſceret dominus Paulus ſuas rationes & computationes non eſſe ſufficientes ad probandum ſuam opinionem: conuertit ſe ad ſomnium, vel imaginariam viſionem, dum affirmat ſibi deſuper oraculo demonſtratũ omnes Chronographos in annis Domini in duobus annis erraſſe. Si hoc fuiſſet diuinum oraculum, & reuelatio prophetica: vtiq; adhibenda ei eſſet fides. Sed authore Paulo apoſtolo non omni ſpiritui credendum eſt: ſed probãdi ſunt ipſi ſpiritus vtrum ex Deo ſint. Quod autem eius oraculum non fuerit diuina reuelatione factum: ſed potius humana adinuẽtione confictũ: vltra id quod continet intolerabilem errorem contra euangelicam veritatem, etiam hac ratione probari poteſt: quoniam reuelatio diuina menti prophetæ veritatem certam, non dubiam opinionẽ inſinuat. Hoc autem eius oraculum non fecit eum certũ: ſed ſub dubietate, & opinione reliquit: cum opinio non habeat certitudinem: ſed adhæreat vni parti oppoſitorum cum formidine alterius: vt ex eius verbis poſt libri ſui finem in totius operis peroratione ſua manifeſte probari poteſt. Dicit enim ibidem. Hortor etiam lectorem: quin immo rogatum eum velim: vt hæc ſcripta mea ſolita proteſtatione accipiat, non tanq̃ propoſitiones, aut concluſiones, q̃a nihil aſſerere vel affirmare intendo: ſed tanq̃ quæſtiones, & problemata, & quaſi libamenta quædam, quibus ingenui animi adinuẽtionem diei paſſionis Chriſti, ſtimulo veritatis indagandæ, incitari, prouocari, & inſtigari poſſint. Vt enim diuus inquit Hieronymus, non ẽ diffinito aſſerimus quęcunq; ſcribimus: ſed ea lectoris arbitrio derelinquimus: Sic & nos hæc ſcripſimus, vt præſtemus diligẽtiam perquirendi potius, q̃ affirmãdi temeritatem. hæc ille. Ex quibus verbis patet, ꝙ non ex reuelatione diuina: ſed ex humana adinuentione locutus eſt, quẽadmodum loquuntur oratores & poetæ: qui varias adinuentiones & ſimilitudines cõfingant vt facilius perſuadeant quod verũ putant humana æſtimatione. Vnde & iudicio ſapientum ipſe dñs Paulus in hoc imitatus eſt Ciceronem: qui in libro de Rep. apte cõ-

Hic auctor sugillat forosempromiensem episcopum.

non esse omni spiritui fidem adhibendam.

fingit ſomnium Scipionis, vt ſuis dictis tanq̃ diuino ſpiritu platis maior fides adhibeatur. Quod quidem ſomnium eleganter Macrobius exponit referens illud potius ad ingenium Tullii aptiſſime cõfingentis: q̃ ad ſomnii veritatem. Quis non videat quanto ingenio dominus Paulus libro. 10. ſecũdæ partis adaptauerit ſibi viſionem illam amplam: quam cõfirmare nititur vno & quinquaginta oraculis humanis, etiam ex libris Gentilium à libro. 10. ſecundæ partis vſq; in finẽ totius operis? In quibus oraculis plura ſunt quæ facile improbari poſſunt: qm̃ in eis aliqua ſunt ſibi inuicem aduerſantia & cõtraria: alia quæ non plene concludunt rei ꝓpoſitum: alia quæ falſum continent: vel errore authorum, vel etiam vitio ſcriptorum: alia quæ potius fundant in adaptatione humana, q̃ in rei veritate. Quæ omnia emendatione indigerent: ſed nos breuitati ſtudentes nunc ea omittimus. Quilibet aũt lector ex eis, quæ ſuperius probauimus, poterit in eis cognoſcere quæ ſint in emendatione digna. Gratias tñ agimus domino Paulo, qui ſuo laborioſo opere, cui diu inſudauit: dedit nobis occaſionem indagandi, & reperiendi veritatem: non virtute noſtri ingenii, ſed ſpeciali auxilio Dei: à quo bona cuncta procedunt. Probationes autem noſtras in ſcriptis redegimus nõ in ſigillationem tanti præſulis: ſed amore veritatis, quã ſumme diligimus, in totius eccleſiæ Chriſti ædificationem. Et quoniam ipſe præſul dominus Paulus amator eſt veritatis, vt nobis certiſſimũ eſt: inſpecta veritate aſſenſum præbebit rationibus ipſam veritatem comprobãtibus: quoniam ipſe in totius operis ſui peroratione dicit. Si cenſores mei aliam viam indagandi diem paſſionis Domini magis idoneam docuerint: nullum mihi cum Chronographis certamẽ reſtabit. hæc ille. Cum igitur aliam viam magis probabilem iam oſtenderimus: vtiq; ceſſare debet eius certamen contra Chronographos. Siquis autem melius inuenerit, proferat in lucem: & nos veritati probabiliori cedemus. Ad rem noſtram reuertentes concludamus propoſitum. Cum ergo luna. 15. primi menſis anni Domini. 36. quæ fuit in ſabbato non conueniat paſſioni Chriſti, quia mortuus eſt non ſabbato, ſed feria ſexta, & ex tali opinione tot & tanta abſurda contra veritatem ſequantur: cenſemus reprobandam eſſe talem aſſertionem. Peius errauit Marianus Scotus, qui reduxit paſſionem Chriſti ad annum Domini. 12. ponens eius natiuitatem antea: ex qua poſitione multo plura inconuenientia ſequuntur. Quare concludimus Chriſtum vere paſſum anno vitæ ſuæ. 33. vti iam ad plenum Deo inſpirante probauimus.

Totius uitæ Chriſti uerum tempus. Cap. 12.

A DE die mortis Chriſti iam vberrime diximus. Nunc reſtat vt breuiter dicamus aliqua de totius vitę illius tempore. Et quũ ſatis diximus de ipſius conceptione & natiuitate quo ad tempus Cæſaris Auguſti: ideo aliquid dicẽdum eſt, quo ad tẽpus Herodis regis: cuius diebus natus eſt Dominus. Philo hebræus in breuiario temporũ Herodis tempora nobis inſinuat. Nam ibidẽ deſcribit omnes Reges, & Duces, ac Pontifices Hebræorum, & quot annos præfuerint in regimine. Vltimũ enim dicit præfuiſſe Hyrcanum annis. 34. Quo capto à Parthis, vt ibi ſcribitur relicta vxore ac filia & eius fratre Ariſtobolo: mox Herodes iubente ſenatu Romano inuitis Hebræis regnũ tyrannicum iniit ſumpta ſibi vxore filia Hyrcani, capti à Parthis: Et declarato filio eiuſdẽ Hyrcani Ariſtobolo Pontifice, vt Iudæorũ animos ad ſe inclinaret. Suſtulit autem ex filia Hyrcani ſibi vxore filios duos. Sed cum anno. 26. tyrannici regni ſui, Herodes reuerſum ſocerum Hyrcanum aduerteret more priſci regis ſalutari ab Hebręis: illum ſibi ſocerum, ſocrumq́; atq; filiam ſibi vxorem: & duos ex ea ſuſceptos liberos & Ariſtobolum interemit: biennioq́; poſt Hebræos multis calamitatibus afflixit. Anno vero. 30. principatus ſui tyrannici, Zanedrim ex domo Dauid deleuit: & Annaleum quẽdam, atq; Zenedrim ex Profeſſis ſuffecit: qui nimium in lege videbantur eruditi. Tum & Salomen ſororem ſuam & virum eius de tribu Iuda: Itemq́; proprium filium, quem ex vxore eiuſdem tribus ſuſceperat, interfecit: ꝙ diceretur iam in lege promiſſus Chriſtus natus. Feſſi tãdem Hebræi: vltro ipſi ac eius poſteris regnum obtulerunt iurantes, in fide ipſius ac poſterorũ ſe ſe permanſuros. Regnauit hic primus Herodes Aſcalonita tyrãnico principatu annis trigintauno: & legitimo ſex. Hæc Philo Hebræus ad verbũ. Hic igitur primus Herodes alienigena tyrannico ſimul & legitimo principatu regnauit annos. 37. vt etiam Euſebius & cæteri oẽs communiter atteſtantur. Primus autem annus regni ſui tyrãnici ab Euſebio annotatur ſimul cum anno. 11. Octauiani Auguſti: & annus. 32. qui fuit primus annus eius legitimi principatus, ab eodem annotatur cum anno quadrageſimoſecundo Cæſaris Auguſti, quando conceptus & natus eſt Chriſtus. Dum autem regnaret tyrannico regno: nondum ablatum erat regnum à Iudæis: ſed ſtatim eo tempore, quo ipſi Hebręi feſſi vltro ipſi, ac eius poſteris regnum obtulerunt, iurantes in fide ipſius, ac poſterorum ſe ſe permanſuros. Et tunc ablato regno à Iudæis adimpleta eſt prophetia.

Iacob dicentis Gen̄.49. Non auferetur ſceptrum de Iuda,& dux de femore eius, donec veniat qui mittẽdus eſt. Nam ſtatim ablato Hebræorum regno, conceptus & natus eſt Chriſtus in diebus Herodis Regis anno ſcilicet primo ſui legitimi principatus. Et quoniam anno, quo cõceptus eſt, fuit litera dominicalis. B. vt ſuperius cõputauimus: patet ipſum conceptum eſſe feria. 6. qm̄ die. 25. Martii quãdo cõceptus eſt, aſſignatur in calẽdario Romano litera. G quę eſt ſexta à litera. B. quæ tunc fuit dominicalis. Patet etiam ipſum natum eſſe die dominica: qm̄ die. 25. ſequentis Decembris, qn̄ natus eſt, annotatur litera. B. quæ tunc fuit litera dominicalis. Calendis aũt Ianuarii ſequentibus videlicet octauo die natiuitatis eius mutata eſt litera dn̄icalis & fuit. A. quæ in calendario annotaẽ calendis Ianuarii; ideo circũciſus eſt die dominica. Magi aũt obtulerunt ei munera feria. 6. qm̄ in die Epiphaniæ ſignatur litera. F. quæ eſt ſexta ab. A. litera tũc dominicali. Præſentatus eſt autẽ in templo quadrageſimo die à ſua natiuitate feria. 5. Nã in die purificationis Mariæ die. 2. Februarii ſignatur litera. E. quæ tunc fuit feria. 5. Annus aũt cõceptionis & natiuitatis Chriſti non fuit à correctione calendarii. 46. vt in ſua tabula literarum dn̄icalium dominus Paulus annotat addens contra rationem in principio tabulæ vnã literam. ſ. C. vt ſupra diximus; ſed fuit annus. 45. vt nos annotauimus ratione ſæpius dicta. Quapropter eo anno, quo conceptus eſt Dominus nouilunium primi menſis fuit die. 25. Martii: quo die cõceptus eſt Chriſtus, ſcilicet in ipſa Neomenia. Nam anno. 45. à correctione calendarii fuit cyclus lunaris. Cæſaris. 7. qui numerus annotatur in calendario Iuliano die 25. Martii. Conuenientiſſime autem Chriſtus conceptus eſt in ventre materno die coniunctionis Lunæ cum Sole: quoniam Chriſtus verus iuſtitiæ Sol, tunc Lunæ hoc eſt Mariæ virgini genitrici eius cõiunctus eſt per carnis aſſumptionem. Sed quoniã dominus Paulus annotat Chriſti conceptionem anno. 46. à correctione calendarii contra rationem & contra ſeipſum, quia recte prius à correctione ad Chriſtum quadragintaquinq; annos cõputauerat: ideo etiam errauit in annotatione ipſius lunationis. Nam in ſeptimo libro ſecundæ partis dicit anno incarnationis dominicæ interluniũ primi menſis ſecundũ medium motum fuiſſe die. 12. Martii cõpleta cum horis. 23. min. 28. ſecund. 20. Sed hęc lunatio fuit anno primo natiuitatis Chriſti hoc eſt poſt eius natiuitatẽ: cuius interluniũ iuxta cyclum Cæſaris fuit die. 14. Martii cum è directo eius aſſignetur in calendario Iuliano cyclus lunaris. 8. In menſe autem Decembri,

Chriſti cõceptio

quãdo natus eſt dominus, iuxta cyclum Cæſaris interlunium fuit
die. 15. eiuſdem menſis: vbi ſignatur cyclus Cæſaris. 7. Ergo Domi
nus natus eſt luna decima eiuſdem menſis videlicet die. 25. octauo
ſcilicet calendas Ianuarii. Sed iuxta computationem domini Pauli
tunc fuiſſet luna. 11. quoniam anticipat lunationes per vnum diẽ:
eo ꝙ putauerit ante Chriſti incarnationem fuiſſe biſſextum: non ta
men fuit, vt ſuperius probatum eſt: ideo non erat neceſſe anticipare
lunationes per vnum diem. Inter duos autem terminos vitæ Chri B
ſti hoc eſt inter natiuitatem eius & mortem, ſolus euangeliſta Lucas
duo tantùm tempora eius deſcribit, ſcilicet annum duodecimum,
quando remanſit in templo: & annum trigeſimum quando baptiza
tus eſt. Chriſtus cum parentibus aſcẽdit in templum in die feſto pa
ſchę cum eſſet annoꝝ. 12. hoc eſt dum ageret annum duodecimũ,
vt exponit Gloſſa & Ambroſius. Non enim compleuerat annũ duo
decimum, quia ſic ageret annum tertiumdecimum: ſed iam tranſie
rant de anno duodecimo tres menſes: quia paſcha fiebat iuxta æqui
noctium vernale: & Chirſtus natus fuerat iuxta ſolſtitium hyemale
præcedens. Ille annus fuit biſſextilis, in literis. C. B. & luna. 15. pri
mi menſis, in qua celebratur paſcha Iudæorum, fuit die. 25. Martii
die ſabbati, vt patet per cyclum lunarem Cæſaris: qui illo anno fuit
19. & annotatur è directo diei. 13. Sed ꝓpter biſſextum interluniũ
fuit die præcedenti, ſcilicet. 12. in ſabbato. Baptiſmus Chriſti fuit C
tranſacto eius anno. 29. & inchoato trigeſimo, die. 6. Ianuarii. Sic
enim dicit Lucæ: 3. Anno. 15. imperii Tyberii Cæſaris: ipſe Ieſus
quando baptizatus eſt, erat incipiens quaſi annorum: 30. Prædica
uit autem Saluator mũdi tribus annis, vt teſtatur martyr Ignatius
in epiſtola ad Trallianos prima. Euſebius etiam in libro de tempori
bus idem affirmat. Poſt baptiſmum autem eius: & poſtquã fuerat in
deſerto. 40. diebus, inde prædicare cœpit. Et ſi diligenter computa
uerimus à baptiſmo Chriſti, hoc eſt ab. 8. Idus Ianuarii ad eius paſ
ſionẽ, quæ fuit. 3. nonas Aprilis: reperiemus interceſſiſſe tres ãnos,
& ferè totidem mẽſes. Cum enim Chriſtus, vt in ſuperioribus pro
batum eſt, paſſus ſit anno. 4. Olympiadis. 202. eodem anno in di
midia parte & paulo plus elapſo. Et anno Tyberii. 18. de quo iam
tranſierant ſeptem mẽſes cum dimidio: ſi retrocedamus per tres an
nos & totidem menſes: reperiemus Chriſtum baptizatum anno pri
mo Olympiadis. 202. inchoato per tres menſes & paulo amplius.
Eratq; tunc annus Tyberii. 15. inchoatus per quattuor menſes & di
midium. Cum igitur Dominus, vt probatũ eſt, paſſus ſit anno. 33.

vitæ ſuæ inchoato per tres mēſes: manifeſtum eſt ꝙ qñ baptiſmum accepit, impleuerat. 29. annũ: & inceperat trigeſimũ per dies. 13. ſ. quãtum eſt à die. 25. Decēbris qñ natus eſt: ad diem. 6. Ianuarii qñ baptiſmum ſuſcepit. Hoc aũt recte confirmat dñs Paulus libro. 4. ſecundæ partis dicens. Quod anno trigeſimo incipiente Chriſtus baptizatus eſt. Lucas euãgeliſta inſinuare videtur ſcribēs Ieſum dum baptizaretur extitiſſe quaſi annorũ. 30. volens ſignificare eum tunc incepiſſe annum trigeſimum: cuius verba hęc ſunt. Et ipſe Ieſus erat incipiens quaſi annorum. 30. Neq; hæc dictio quaſi hoc loco ſignificat idem quod ferè, vt arbitratus eſt magiſter Petrus de Riuo: ſed ſignificat idem quod tanq̃. In Græco nãq; habetur ὡσεὶ quod ſignificat tanq̃. Neq; hæc dictio quaſi conſtrui aut referri debet ad hanc dictionem incipiens. Non enim eſſet oratio cõgrua, quod Ieſus erat quaſi incipiēs annorum. 30. ſed referri debet ad ea, quæ ſubduntur, ſcilicet. 30. annoꝶ, vt ſenſus ſit. Ieſus cum baptizaretur, erat quaſi, hoc eſt tanquã annorum. 30. incipiēs quidem annum trigeſimum. Quæ omnia in Græco ſignificantius exprimuntur: vbi ſic legitur. καὶ αὐτὸς ἦν ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος ὤν hoc eſt. Et ipſe Ieſus erat tanquam annorum triginta incipiens quidem. Conſtat nanq; tranſlationem noſtram è Græco eſſe traductam. Idem ſenſit Hieronymus ſup Ezechielem. c. 1. ſic inquiens; Illud quoq; intelligēdum eſt ꝙ in trigeſimo ætatis ſuæ anno Dominus ad baptiſmum venerit. Idem ſentit Apollinaris. Idem & Beda in cõmentariis Lucæ: & Petrus Cõmeſtor in ſcholaſtica hiſtoria. Hæc dominus Paulus ibidē. Martyr ēt Ignatius in epiſtola ad Trallianos prima dicit. Triginta annos agens Dominus baptizatus eſt. Non enim dicit triginta annis peractis: ſed. 30. annos agens qñ actu agebat trigeſimum annũ. Neq; ab hoc diſſentit Eraſmus in annotationibus in Lucã iuxta aliquos textus. Ioannes aũt Chryſoſtomus, & Albertus Magnus, quia tenent Chriſtum paſſum anno. 34. vitæ ſuæ currente, coguntur dicere Chriſtum baptizatum anno. 30. cõpleto: & inchoato. 31. per 13. dies. Sed qñ iam probauimus Chriſtum non fuiſſe paſſum anno. 34. eo ꝙ luna. 15. primi mēſis tunc fuerit die martis non die veneris: ideo reprobãdam dicimus hanc opinionē de tempore baptiſmi Chriſti, vtpote contra euangelicam veritatem: & dicimus Chriſtum baptizatum inchoato anno. 30. vt probatum eſt. Quia ergo

D Chriſtus poſt ſuperatas tentationes in deſerto: deinceps publice prędicauit annis tribus: in quibus iuxta euangelium fit mentio de paſcha Iudæorum qñ prędicabat Dominus in templo in ciuitate Hie-

Passus est anno 32 completo. 33 autem in ætate & 3 mensibus.

Christi per initia anni ætatis suæ xxx fuisse baptizatum.

ruſalem: ideo horum annoꝝ paſchalia tempora deſcribenda cenſe/mus. Iuxta cõputationem dñi Pauli in.7.libro ſecũdæ partis anno Domini trigeſimo, paſchalis menſis oppoſitio quam quintamdecimam lunã vocant ſm medium curſum, quo Hebræi vtũtur ad ciuitatẽ ſanctam Hieruſalẽ fuit ſexta Aprilis die Iouis hora.5.min.24. ſecund.37.Et qm̃ cyclus ſolaris fuit.11.conſequens eſt annũ fuiſſe cõmunem: & literam dominicalẽ fuiſſe.A.quare Chriſtus feria.6. baptizatus eſt. Anno vero Domini.31.luna.15.paſchalis menſis fuit die.26.Martii & litera dominicalis.G.quæ tunc fuit dies lunę. Anno autem Domini.32.luna.15.paſchalis menſis fuit die.13. Aprilis die dominica,qm̃ fuit annus biſſextilis in literis.F.E.cũ eo/dem die.13.ſignetur in calẽdario litera.E.quę fuit dominicalis. Se/cundum vero cyclum lunarem Cæſaris omnes prædictę oppoſitiones luminarium poſtergantur per vnum diem. Anno vero Domi/ni.33.luna.15.paſchalis menſis fuit die.3.Aprilis feria.6.quia li/tera dominicalis fuit.D.In qua oppoſitione ſimul conuenit computatio domini Pauli cum cyclo lunari Cæſaris. Anno autem mortis Chriſti currebat annus.19.Herodis Tetrarchæ.

Obiectio & reſponſio. *Cap.13.*

A OBiecit nobis laicus & ait. Rationes adductæ, licet mihi plurimũ ſatiſfecerint:attamẽ quieſcere nequeo,niſi mihi de die paſſionis Chriſti,nodũ ſoluas:qui mihi inexplicabilis eſſe videt. Plures antiqui doctores tam Græci,q̃ latini magnæ authoritatis, doctrinæ, ac ſanctitatis vitæ viri dixerunt Chriſtum paſſum eſſe.8.calendas Aprilis:& in ſcriptis hoc reliquerunt.Nã Tertullianus hoc ſcripſit in libro contra Iudæos: Chryſoſtomus in ſermone Ioannis Baptiſtæ:Auguſtinus lib.8.de ciuitate Dei ca.vltimo:& in.4.lib.de Trinitate ca.5.Cyrillus quoq; eps Alexandrinus in epiſtola ad ſynodum Carthaginenſem ſic ait.Eodẽ die Chriſtus cõceptus eſt in vtero & mortuus in cruce:dum in ſexta fe/ria mortuus eſt Adam in anima per peccatum in paradiſo: eodem die Chriſtus obiit in cruce.hæc ille.Hos antiquos imitati ſunt recẽ/tiores, vt Albertus Magnus, & quidã alii. Cum igitur iſti doctores fuerint maximæ authoritatis,nõ videtur eis contradicendũ:& cum fuerint profundiſſimæ ſcientiæ, nõ eſt eis reſiſtendum tanquã ſi ipſi in hoc errauerint: & cum fuerint perfectiſſimæ ſanctitatis, non eſt credibile, vt eos Deus in hoc errare permiſerit. Tanto etiam robo/

re firmata eſt hæc opinio, & tãtum inualuit, vt omnes cõmuniter teneant Chriſtum paſſum die. 25. Martii: & extra menſem Martii penè nullus fatetur Chriſtum paſſum, ita vt omnes dies veneris, menſis Martii in magna ſint veneratione apud omnes Chriſticolas. Ad hoc inq̃ facilis eſt reſponſio ex prædictis. Super omnia enim vincit veritas, vt dicitur. 3. Eſdræ. 3. & ideo omnibus anteponendam eſſe dicimus. Eſt autem Deus verax: omnis autem homo mendax, vt dicitur Ro. 3. Cum ergo prędicti doctores tanq̃ homines dixerint aliquid quod opponitur euãgelicę veritati, vti ſuperius probauimus: ideo, quantum ad hoc ſpectat, eorũ ſententia refellenda eſt: & apprehendenda veritas euãgelica. Et licet ipſi fuerint magnæ authoritatis apud homines: tamen authoritas diuinæ ſcripturæ omni humanæ authoritati præponitur: & omnis humana authoritas minima eſt comparata diuinæ celſitudini. Dicit enim Auguſtinus. 2. ſup Geñ. ad literam. Maior eſt huius ſcripturæ authoritas q̃ omnis humani ingenii perſpicacitas. Licet etiam ipſi profundam ſciẽtiam poſſederint: in quædam tamen falſa ex non ſufficienti cõſideratione humano ſenſu, vt moris eſt hominum, inciderũt. Solum hoc authoribus diuinæ ſcripturæ competit, vt in ſuis ſcriptis ab eccleſia comprobatis, nulla falſitas inueniatur. Dicit enim Auguſtinus in epiſtola ad Fortunatum. Neq; quorumlibet diſputationes quãuis catholicorũ & laudatorum hominum veluti ſcripturas canonicas habere debemus: vt nobis non liceat ſalua honorificentia quæ illis debetur hominibus, aliquid in eorum ſcriptis improbare atq; reſpuere: ſi forte inuenerimus ꝙ aliter ſenſerint, q̃ veritas habet, diuino adiutorio vel ab aliis intellecta vel à nobis. Licet etiam prædicti doctores ſanctitate vitæ pręfulſerint: Deus tamen permiſit eos in aliquem errorẽ incidere: tum ad eorum humilitatem conſeruandam: tum etiam, vt diſtinguantur authores diuinæ & canonicę ſcripturę, qui ſpeciali motu ſpiritus ſancti ſcripſerunt: ab eis, qui licet adiutorio diuino libros ediderint: aliqua tamẽ in eis humano ſpiritu inſeruerunt. Dicit enim Auguſtinus de ſcriptis ſuis loquens in prologo libri. 3. de Trinita. Noli meis literis quaſi canonicis ſcripturis deſeruire: ſed in illis & q̃ non credebas, cum inueneris, incunctanter crede: in iſtis autẽ quod certũ habemus niſi certum intellexeris: noli firmum tenere. hęc ille. Cognouit Auguſtinus etiam ſe in multis erraſſe: & ideo librũ retractationum cõpoſuit. Et Hieronymus in explanatione ſuper Iſaiam prophetam cap. 19. ſeipſum correxit, cũ ait. Melius reor proprium errorem reprehẽdere; q̃ dum erubeſco, imperitiam cõfiteri in errore

perſiſtere

quod Aug^mus errores ſuos retractauit
quod Hier' errore ſuũ caſtigauit

perſiſtere. hæc ille. Conſiderandum eſt autem, ꝙ ſacri doctores non nulla ſcribunt ex leui opinione: quædam vero ex graui aſſertione. Ex leui quidem opinione, cum non probant, quę dicunt: ſed ſimpliciter referunt, quæ vulgo feruntur. Ex graui vero aſſertione cum efficaciter probant quæ tenẽda proponunt. Chryſoſtomus ergo & Auguſtinus & prędicti reliqui doctores locuti ſunt de tempore baptiſmi & paſſionis Chriſti ex opinione ſimplici, vt vulgo ferebat: quod patet ex hoc, ꝙ non probauerunt dicta ſua per computationes congruas. Nam, vt dicit Ioannes Stoſflerinus, antiqui doctores poſtponebant ſcientiam Aſtronomicam, & vacabant aliis doctrinis magis vtilibus: quæ eo tempore plurimum erant eccleſiæ dei neceſſariæ. Vnde Auguſtinus ſuper pſalmum decimum cum proponeret quæſtionem de Luna vtrum illuminetur à Sole, relinquit eam idetermi natam tanquã difficilem & parum vtilem, dicens ibidẽ. In iſtis obſcuritatibus magis negocioſis q̃ fructuoſis exercere animũ, aut non libet, aut non vacat, aut animus ipſe non valet. Quia ergo antiqui doctores non vacabant Aſtronomicæ diſciplinæ, quæ tradit motum cœleſtium corporum: & ex conſequenti ordinẽ temporum, quia tempus eſt numerus motus primi mobilis, vt ait Ariſtoteles; ideo non computabant diligenter ordinẽ ipſorum temporum: quare quandoq; errabant. Et quoniam erant viri ſcientia præſtantes, ac magnæ authoritatis, eos imitati ſunt plures recentiores authores abſq; alia ſupputationis conſideratione: ideo nõ eſt mirum, ſi etiam ipſi in eundem errorem inciderunt. Nam qui ſequitur errãtem, neceſſe eſt, vt etiam ipſe in errorem cadat. Inter antiquos autem doctores Tertullianus, Iulius, Africanus, & Lactantius Firmianus cæteris grauius errauerunt: quia ipſi ſcripſerunt Chriſtum paſſum anno. 15. Tyberii Cæſaris, cum ſm̃ euangelium Lucæ eo anno Chriſtus fuerit baptizatus: & cum prædicauerit inde tribus annis: impoſſibile eſt, vt paſſus fuerit anno Tyberii. 15. ſed. 18. vt Euſebius, & Eutropius affirmant. Cyrillus autem, vt vulgo ferebatur, dicit Chriſtũ paſſum eo die quo & conceptus eſt, videlicet feria ſexta. Quod verũ eſſe cõprobari poteſt, ſi referatur ipſa feria ſexta ad diem hebdomadæ non ad diem mẽſis. Nam ſicut feria ſexta homo peccauit eo ſcilicet die quo & conditus eſt: ita Chriſtus eadem feria ſexta conceptus eſt: & ſimili feria ſexta paſſus eſt: non tamen eodem die menſis: quia cõceptus eſt feria ſexta die. 25. Martii: & paſſus eſt feria ſexta, die. 3. Aprilis. Sed vulgus ampliauit hoc dictum, vt intelligatur nõ ſolum de feria hebdomadæ: ſed etiam de die menſis: quod eſt erroneum: &

iuxta hanc ampliationem ſcripſerūt Chryſoſtomus & Auguſtinus. Quod aūt vulgo fertur Chriſtū paſſum in mēſe Martii: ita vere eſſe pōt: ꝙ ipſe paſſus eſt luna. 15. primi menſis Niſan apud Hebræos: qui primus mēſis apud Romanos dicit̃ Martius iuxta inſtitutionē Romuli: Qui menſis eſt primus a' Quintili & Sextili & cæteris: & tunc fuit lunatio mēſis Martii. Sed ſi requiramus quo die mēſis paſſus fuerit iuxta Romanū calendarium a' Iulio Ceſare cōſtitutū: dicimus ipſum paſſum eſſe die. 3. Aprilis: & tūc erat iuxta Hebræos luna & dies. 15. mēſis Niſan: q̄ erat oppoſitio luminariū menſis Martii, vt ſæpe iā diximus. Euāgeliſtæ vero nihil dicunt de mēſibus calēdarii Romani: qa tunc eccleſia Chriſti vtebat̃ mēſibus iuxta Hebræos, ſicut & Chriſtus vſus eſt. Sed poſt Chriſti reſurrectionē, & aſcenſionē in cœlum: chriſtiani, qui Romę degebāt, paulatim cœperunt vti calendario Romano. Deinde in cōcilio Niceno Romanū calendariū ſecuti ſunt: & p̄cipue poſtea cum Dionyſius Romanus Abbas ei aſcripſit aureum numerū: qui adhuc in eodem calēdario, quo vtimur, annotat̃. Laudamus ergo eos, qui Martii ſextas ferias venerant̃ & colunt in honorē & memoriā paſſionis Chriſti, eo ꝙ ipſe paſſus fuerit feria ſexta martialis & vernalis lunationis. Hortamur etiā oēs fideles vt ſingulas ſextas ferias p totum annū in memoriā paſſionis Chriſti celebrent, eo ꝙ feria ſexta paſſus fuerit: & ſua paſſione deleuerit pctm̄ primi hoīs, quod ſexto die a' creatione mundi cōmiſerat.

B His dictis protulit laicus codicē, in quo dixit deſcriptas eſſe reuelationes cuiuſdā religioſi viri, in quibus cōtinebatur Chriſtū baptizatum fuiſſe anno. 30. trāſacto & paſſum anno. 34. vitæ ſuæ currēte. Nolui ſtatim ad hæc reſpōdere; ſed poſt aliquot dies perlecto libro, eidē laico præſente ſacerdote ita reſpōdi. Legi inquā codicem hunc: & in eo inueni doctrinā nouam nō conformē doctrinæ catholicorū doctoꝝ. In eo ēt reperi ſtili diuerſitatem ac ſi a' duobus authoribus vno idiota, altero erudito editus eſſet. Aut ergo primus author libri huius illuſione diabolica ſeductus eſt: quod tñ affirmare nō audeo: aut potius ab alio additione aliqua vitiatus eſt liber. Tūc ipſe ſacerdos ait. Publice fertur ipſum librū perueniſſe ad manus cuiuſdā præſulis eruditi: quē ego ipſe noui: & nuper audiui eum Romæ defunctū: qui putauit ſua doctrina poſſe emēdare, & vberius ac ſubtilius declarare ipſum librū. Cui ſupaddidit q̄dam vera, & nōnulla falſa: quę tñ putauerat eſſe vera. At ego eius verbis acquieſcens cōtinuo ſubiunxi. Inter alia falſa ibi deſcribit̃ Martem ꝓprio motu curſum ſuū peragere in ſex annis: qui tñ vix duobus annis eū perficit:

vt patet per tabulas aſtronomicas, quæ cõtinent certitudinẽ experimentalẽ circa motus aſtrorũ. Similiter ibi dicit curſum Iouis perfici. 13. annis, qui tñ peragitur annis. 12. Plura etiã alia ibi falſa legũtur, quæ facile improbari poſſunt. Ex noſtris etiã probationibus ſupra inductis patet eſſe falſum quod ibi ſcribit de tpe baptiſmi & paſſionis Chriſti. Cum ergo ſpiritus veritatis ſemp docet veritatẽ & nunq̃ à veritate diſcedat, oportet dicere huiuſmodi falſa vel à ſpiritu malo delata: vel potius ab homine, vt aſſeris, adiuncta. His declaratis & ſolutis obiectionibus: laicus ceſſit affirmãs ſe penitus conuictum: ac de vero tpe paſſionis & totius vitæ Chriſti ad plenũ ſibi ſatiſfactũ eſſe dixit. Quare ſummo Deo gratias agamus, qui hanc veritatẽ ſuo munere nobis manifeſtare dignatus eſt ad fidei catholicæ veritatem cõprobandam in cõmunem fidelium vtilitatẽ: ac Domini Saluatoris gloriam, qui eſt verus Deus benedictus in ſęcula.

Explicit opuſculum de vero die paſſionis Chriſti, ac tempore totius vitæ ipſius.

EPITOMA EMENDATIONIS CALENDARII ROMAni pro paſcha rite celebrando per Ioannem Lucidum natione Gallum.

Procœmium.

POſt diſputationẽ de vero die paſſionis Chriſti ac totius vitæ ipſius tpe: mox rogauerunt me qdã veritatis amatores, vt opuſculũ ederem de reformatione collapſi calẽdarii pro vera paſchæ celebratione. Quorũ petitioni primo qdem non acquieui: ſed ipſos monui vt legerẽt primam partẽ Paulinæ de recta paſchæ celebratione, quã edidit dñs Paulus Germanus de Middelburgo eps Foroſempronienſis in qua vberrime de hmõi re tractat. Inſuper cohortatus ſum eos, vt pcipue legerẽt calendariũ venerandi ſacerdotis domini Ioannis Stoffierini Iuſtingenſis, viri ſolerti ingenio ac rationis iudicio prędit: necnõ & in omni penè doctrina eruditiſſimi. Cum aũt ipſi rurſus inſtarent dicentes prolixitatem eorũ eſſe legentibus onerofam: reſpõdi eoſdem authores etiam breues tractatus de hac re ſcripſiſſe. Nam idem prænominatus epiſcopus Paulus ſcripſit epiſtolã de huiuſmodi correctione Leoni decimo Pontifici: & pdictus ſacerdos Ioãnes propoſitiones deſcripſit ad Lateranenſẽ Concilium tempore eiuſdem Leonis. x. Et adhuc extant propoſitiones. 13. de eadem correctione collectę ex multis diſceptationibus habitis per dominos ad hoc deputatos in prædicto

Cõcilio:ex quibus ad plenum poteſt rei veritas inueniri:& vix prędictis aliquid addi poteſt. Itaq; ſuperfluum eſſe cenſui aliud opuſculum de huiuſmodi re ſcribere. At vnus ex eis ingenio acutiſſimus obtulit mihi librum ſic inquiens. Si legeris codicem hunc, reperies in eo quædam quæ à prædictis deſcripta nõ ſunt:ex quibus cognoſces opportunum eſſe vt breue opuſculum etiam tu ipſe conficias. Legi librũ,cuius author eſt Albategnius Arabs vir ſermone grauis & ingenio ſolers: qui obſeruationes Ptolemęi Aſtronomi recto examine ponderans: eas in certiorem rei veritatem magna diligentia reduxit. Idem Albategnius direxit cõputationes ſuas poſt Ptolemæum annis.743.& ante Alphonſum Regem annis. 350. Nec peruenit eius liber ad Alphonſum, quia nondum ex Arabica lingua in latinam verſus fuerat. Poſtea enim traduxit eum Plato Tiburtinus: nec dum impreſſioni traditus eſt liber:& ipſius pauciſſima exemplaria reperiuntur. Vnum tamen eius exẽplar peruenit ad manus Ioannis de monte Regio, vt ex eius Epitomate in Almageſtum Ptolemæi perſpicuum eſt. Vtinam librum eundem legiſſent dominus Paulus epiſcopus Foroſempronień. & dominus Ioannes Stofflerinus aſtronomi peritiſſimi:ex quo vtiq; certiorem doctrinam aſtronomicam accepiſſent. Eum tamen rariſſime citant, vel, vt puto, ex auditu aliorum, vel potius ex lectione epitomatis Ioãnis de monte Regio. Quoniam ergo in eodẽ libro reperi quædam præcipua pro emendatione calendarii plurimum neceſſaria: ideo non ſolum precibus amicorum, ſed etiam eius doctrinę veritate coactus ſum epitoma deſcribere de ipſa emendatione calendarii pro recta celebratione paſchalis ſolennitatis: quæ apud Chriſti fideles eximia & excellens ſuper alias feſtiuitates eſſe comprobatur.

Tolo: 4102
743
Albat: 4845
350
Alph- 5195

De uera anni quantitate ex motu Solis. *Cap. I.*

EMendare collapſum calẽdarium Romanum & inuenire paſcha recte nõ poſſumus: niſi prius cognoſcamus verã anni quãtitatem ex motu Solis: & eius vernum æquinoctium: ac lunationem vernitẽporis iuxta quam paſchæ ſolennitas per eccleſiam celebrari præcipitur iuxta illud eccleſiaſtici 43, A luna ſignum diei feſti. Ex his enim duobus magnis luminaribus cœli, menſuratur omne tẽpus in annis, diebus, ac mẽſibus. Ex motu quippe Solis raptu primi mobilis dies menſurat̃: ex motu vero eius proprio metit̃ annus. Secundum autẽ Hiparchum & Ptolemæum, annus eſt reuolutio ſolaris motus à primo puncto æquino

ctii vel ſolſtitii vſq; ad idem punctum: licet aliter dixerit Thebit: qui
affirmat annũ eſſe reditum Solis ab aliquo puncto ecliptice mobi/
lis in idem, ſiue reuerſionẽ Solis ab aliqua ſtella fixa ad eandẽ. vt an/
tiquiores olim dixerant. Difficile eſt aũt veram anni quãtitatem co
gnoſcere, vt ait Ioannes de monte Regio in epitomate ſup Almage
ſtum Ptolemæi lib. 3. propoſitione ſecunda, & propter inſtrumẽto/
rum fallaciã: & propter motum trepidationis ſiue acceſſus & receſ/
ſus: niſi poſt multoꝝ annorum ſpatium: quãtoq; inter duas obſerua
tiones: maius temporis ſpatium intercedit, tanto veracius hęc anni
quãtitas reperiri poterit. Recenſeamus modo quatuor authorũ opi
niones circa hoc: & quã ex eis, probamus veriorẽ, illam ſectemur.
1 Iulius quippe Cæſar ante Chriſtũ annis. 45. Calippum & Alexan
drinos imitatus, Romanis inſtituit annum ſolarem conſtare ex die
bus. 365. & quarta diei hoc eſt ſex horis. Si aũt hæc quantitas anni
Iuliani veritatẽ habuiſſet ita ꝙ hic annus cõtinuiſſet ꝑciſe & expun/
ctim ſex horas vltra dies. 365. nunq̃ ęquinoctia anticipaſſent ſedes
ſuas: ſed firmas & ꝑpetuas in calẽdario ſedes obtinuiſſent: quia quoli
bet quarto anno dies vnus ex quatuor quadrãtibus cõflatur per biſ/
ſextum ꝑciſe intercalatus, nullam æquinoctioꝝ euariationẽ admi/
ſiſſet: quare rõne æquinoctii nullus error in paſchæ celebratione cõ
tigiſſet. Sed oppoſitum reperitur ꝙ quantitas anni Iulii nõ ad vn/
guem cõuenit cum Solis annua reuolutione: hoc eſt cum tempore
qđ Sol a principio Arietis per duodena ſigna trãſiens in id cõſumit.
Statuit nãq; Cæſar in ſua prima calendarii inſtitutione æquinoctiũ
vernum. 8. calẽdas Aprilis, vt affirmat Columella de agricultura li/
bro. 12. ca. 2. Idẽ dicit Plinius, Macrobius, Ioãnes Chryſoſtomus,
Paulus de Migdelburgio, Ioannes Stofflerinus & plures alii autho/
res: licet Ouidius in tertio de Faſtis dicat ipm̃ ſtatuiſſe ſequenti die.
Sed vtrunq; verum eſt, qm̃ æquinoctium tangit duos dies ex reſer/
uatione horaꝝ in quartum annum biſſextilem. Anno enim biſſexti
li tunc erat æquinoctium die. 25. Martii: ſed anno ante biſſextilem
ęquinoctium tangebat diem. 26. eiuſdem menſis. Tempore autem
noſtro, hoc eſt anno Domini. 1525. æquinoctium anticipauit per
quindecim dies: & ſedem habet nunc ſexto vel quinto Idus Martii,
hoc eſt decima vel vndecima die ipſius Martii. Vnde omnibus pa/
lam eſt quãtitatem anni Iuliani excedere & maiorem eſſe vera quã/
titate anni quæ ex cœleſti Solis motu integratur.
2 Ptolemæus vero Alexãdrinus, qui fuit anno Domini. 132. dictio/
ne tertia Almageſti de quãtitate anni elicienda, definiuit annum per

motum Solis ab æquinoctio, donec ad idem redeat:& hunc reperit continere dies. 365. cum quarta vnius, minus trecenteſima parte, hoc eſt minutis. 4. ſecundis. 48. Quantitas itaq; anni Ptolemæi cō plectitur dies. 365. horas quinq; minuta. 55. ſecūda. 12. & minor eſt anno Iuliano min. 4. ſecund. 48. Secundum hāc Ptolemæi ſup/putationem in annis mille quingentis ab emendatione calendarii per Cæſarem, anticipaſſet æquinoctium tantummodo quinq; die/bus:& nos videmus nunc iam anticipaſſe diebus quindecim. Hæc ergo anni quantitas cœleſti quantitati ſolari non conuenit.

3 Alphonſus vero Romanoꝝ & Caſtellæ Rex, qui æram ſuā annota uit anno Dñi. 1251. anni quantitatem eliciens, aſſerit anni ſolaris quantitatē, continere dies. 365. horas. 5. min. 49. ſecund. 16. & eſt differētia minus a ſex horis in minutis. 10. ſecund. 44. Quæ aggre gata per annos. 134. cōficiunt ferè diem vnum: hoc eſt horas. 23. min. 58. ſecund. 16. Secundum hanc ſupputationē, prædicta quin decim dierum anticipatio cōpleretur in annis duobus millibus de/cem. Ita hæc anni Alphonſini quātitas cœleſti quantitati ſolari nō quadrat: quoniam ab anno quadrageſimoquinto ante Chriſti or/tum, quando Cæſar ſtatuit æquinoctium vernale die. 25. Martii vſq; ad annum Domini. 1525. in quo nunc ſumus, non interceſſe/runt pluſquam anni. 1570. & tamen anticipauit æquinoctium quindecim ferè diebus.

4 Albategni aūt in libro de motibus ſtellarum ca. 27. 52. &. 53. poſt Ptolemæum. 743. annis, vt ibidē ipſe teſtatur, dixit annum ſolarē cōtinere dies. 365. horas. 5. min. 46. & duas quintas vnius minuti id eſt ſecunda. 24. & eſt dr̄ia minus a ſex horis in cēteſima ſexta par te diei vz in. 13. minutis & tribus quintis vnius minuti, id eſt ſecū/dis. 36. ita vt vnus dies cōſtituatur in. 106. annis. Ergo iuxta hanc ſupputationē, æquinoctium anticipat per vnū diem oī anno. 106. Hæc aūt anni quātitas cœleſti quātitati ſolari maxime cōuenit. Nā ſic æquinoctiū. 15. diebus anticipat in annis. 1590. quod proba/mus impletum tpe noſtro. Nam ab anno. 45. ante Chriſti ortum, quādo Cæſar ſtatuit æquinoctiū die. 25. Martii vſq; ad annum no/ſtrum. 1525. ſunt anni. 1570. & hinc ad viginti annos hoc eſt an/no Dñi. 1545. qñ complebunt. 1590. anni ab emendato Iuliano calendario, videbimus æquinoctiū eſſe decima die Martii, vt appa/ret in tabula libri. 10. primæ partis Paulinæ. Hac ergo experientia longi tpis patet cōputationē Albategni eſſe veriſſimā:& ideo ipſam ab oibus tenendā eſſe cenſemus. Cognouit Ioānes Stofflerinus an/

num Alphonſinum nō plene cōuenire motui ſolari, vt ipſe teſtatur in ſuo calendario propoſitione. 38. in calce ipſius. Ideoq; ipſe dicit iuxta propriā opinionem in annis. 120. fieri anticipationē vnius diei, vt patet ibidē propoſitione. 39. D. Qui ſi legiſſet librum Albategni de motibus ſtellarum, quem citauimus & legimus, vtiq; ſecutus eſſet eius opinionē: quæ ad amuſſim mōtui ſolari reſpondet, vti iam probauimus. Quidam vero putant in annis tantummodo centum fieri anticipationem vnius diei: quam hactenus neglectam eſſe nouimus. De qua centeſima neglecta loquitur Dantes in poemate ſuo paradiſi cantu. 27.

De motu Lunæ & cyclo eius. *Cap. 2.*

NVnc de motu Lunę & cyclo eius dicēdum eſt. Motus Lunæ proprius ab vno puncto alicuius ſigni progrediens & tranſiens per. 12. ſigna zodiaci ac perueniens ad idē punctum ſm æqualem ſuum curſum iuxta Alphōſinam ſupputationem perficitur diebus. 27. horis. 7. min. 44. ſecund. ferè. 5. Sed ab vna congreſſione Lunæ cum Sole ad alterā quælibet lunatio iuxta medium motum eius, continet dies. 29. horas. 12. min. 44. ſecund. 3. tertia. 3. Ad inueniendas has luminarium cōiunctiones, Alexandrini ſtatuerunt numerum decēnouennalem, quem nos aureum numerum dicimus adhuc annotatum in calendariis noſtris. Qui tempore concilii Niceni anno Domini. 322. oſtendebat interlunia è directo diei cui obiicitur: ſed propter imbecillitatē eius modo lunam quintam oſtendit eo quòd in annis. 304. luminariū congreſſiones anticipant ſedes ſuas per vnū ferè diem. Nam in quolibet cyclo lunari ideſt in ſingulis. 19. annis reuolutiones Lunæ anticipant totidem Solis reuolutiones hora vna min. 28. ſecun. 3. ex eo quòd. 19. anni lunares cum ſuis ſeptem emboliſmis tantūdem ſunt breuiores. 19. annis ſolaribus cum ſuis quatuor biſſextis &. 18. horis. Qui defectus cōputatus deinde in. 16. cyclis qui faciunt. 304. annos, aſcendit ferè ad vnam diem naturalem, hoc eſt ad horas. 23. min. 28. ſecund. 52. Aliquibus tū aſtrologis placet huiuſmodi anticipationem vnius diei fieri in annis. 262. eo q in annis. 1572. iā anticiparunt per ſex dies ab emendatione calendarii per Cęſarē. Hinc eſt quòd aureus numerus non poteſt habere firmam & fixam ſedem in calendario. Quare ad inueniendum lunationes recurrendum eſt ad tabulas aſtronomicas. Sed quoniam hactenus id factum nō eſt:

tam ex anticipatione æquinoctii: q̃ etiam lunationum: ſequitur ꝙ nos celebramus paſcha vlterius quãdoq; per hebdomadam vnam: quãdoq; per quatuor, & aliqñ per quinq;. & niſi obuietur huic tranſgreſſioni proceſſu longioris temporis fiet paſcha æſtiuo tempore.

De forma corrigendi æquinoctium uernum. Cap. 3.

FOrmam & modum corrigendi calẽdarium primo quo ad ęquinoctium vernum, quod eſt anni principiũ, nunc oportet oſtendere. In cõcilio Niceno anno Dñi. 322. ſtatuerunt patres æquinoctium veris ſicut in cœlo inuenerunt, videlicet die. 21. Martii: nunc vero per anticipationẽ vndecim dierum id eſſe cognoſcimus die. 10. Martii. Ad emendationem aũt æquinoctii duplex forma & modus adhiberi poteſt. Prima forma eſt, vt maneat in ſede ſua, qua noſtro tẽpore inuenitur. Secunda, vt reducatur in ſuã veterem ſedem. Prima igitur foma eſt, vt ſcilicet figatur æquinoctium ad dies decimũ & vndecimum Martii, quibus hac noſtra tẽpeſtate contingit. Verſatur enim & rotatur intra limites duorũ horum dierum: quare hi ambo & non vnus pro ſede æquinoctii ſunt conſtituendi. Hanc formam Petrus de Aliaco Camerecẽſis Cardinalis in Conſtantienſi Synodo Germaniæ obſeruandam magnopere ſuaſit: & Ioanni. 23. ſi nõ papatui ceſſiſſet vtiq; perſuaſiſſet. Quæ etiam fermè placet dño Paulo de Middelburgo ep̃o Foroſemproñ. Eſt quidẽ facilis nullam vulgo perturbationẽ, offendiculum, aut nouitatẽ inducens: neq; tabulis aſtronomicis difficultatem quãpiam ingerẽs. Sic enim fecerũt ſancti patres in cõcilio Niceno æquinoctium ſtatuentes, quẽadmodum id in cœlo eſſe nouerunt. Obiectiones aũt contra hanc formã & earum ſolutiones breuitatis cauſa omitto: ſed tu eas legere poteris in calẽdario Ioannis Stofflerini propoſitione. 39. ſub literis. F.G. nec nõ & in prima parte Paulinæ. Secunda forma figendi æquinoctii fieri põt, vt reducatur in ſedem veterem determinatã in concilio Niceno videlicet. 21. die Martii per omiſſionem. 11. dierum, quibus ab eo tpe iam anticipauit. Et habet hæc forma plures ſpecies: de qbus tres duntaxat in medium ꝓferemus. Prima eſt, vt de aliquo anni menſe demantur. 11. dies: ſiue in principio mẽſis: ſiue in medio: ſiue in fine. Hęc forma fuit fermè Nicolai Cuſani Cardinalis: & Hermanni Zoeſtii in cõcilio Baſilienſi. Obiectiones cõtra hanc formam & earũ ſolutiones lege in calendario Ioannis Stofflerini ꝓpoſitione. 39. I. nec non & in prima parte

De Correctione Calendarij facta.

Paulinæ. Secunda ſpecies huius formæ facilior eſt: nec populos tur babit, ſi in vndecim mẽſibus de quolibet menſe ſubtrahaẽ vnus dies incipiendo à Martio & ſic poſt annum in ſequẽti Martio reductum erit æquinoctiũ ad Martii. 2 1. diem. Tertia ſpecies huius formę eſt vt intermittãtur dies. 1 1. biſſextiles in annis. 44. qui fiant oẽs cõmunes, ex quibus cõſumerentur illi. 1 1. dies ſicut fecit Auguſtus, vt refert Solinus, & Macrobius. Nam cũ Iulius Cæſar poſt emẽdatum à ſe calẽdarium iuſſiſſet ſacerdotibus, vt quolibet anno quarto intercalarent vnũ diem: illi anno tertio intercalarũt per annos. 3 6. quo tempore cum debuiſſent intercalari nouẽ dies, duodecim intercalati ſunt. Quem errorẽ deprehẽſum Auguſtus reformauit: iuſſitq́; duodecim annos ſine intercalatione decurrere: vt tres illi dies, qui vltra nouem neceſſarios temere fuerant intercalati, hoc modo poſſent repenſari. Obiectiones contra hanc formã & earum ſolutiones reperies in calendario Ioannis Stofflerini propoſitione. 39. in literis. M. N. poſſet etiã reduci æquinoctiũ vernale ad diem. 1 7. Martii per ſubtractionẽ ſeptem dierum: & ſic nulla eſſet alteratio in literis dominicalibus: & nunq̃ tunc ſeptuagẽſima eueniret ante octauã Epiphaniæ. Hanc viam tanq̃ cõmodiſſimam approbauerunt patres in concilio Baſilienſi ſtatuẽtes, vt adueniente anno Dñi. 1 440. ex mẽſe Octobri ſeptem dies in computatione calendarii ſubtraherentur: quod tñ ſeruatum non eſt. Siue ergo ſtatuatur æquinoctiũ die. 1 0. ſiue die. 1 7. vel. 2 1. Martii: ad figendum ęquinoctium ſtabile, ne in futurũ accidat eius anticipatio hæc regula ſeruanda eſt per edictum pontificale: vt in omni centeſimoſexto anno iuxta obſeruationes Albategni intermittaẽ vnus dies biſſextilis & fiant octo ſimul anni cõmunes. Sed qm̃ annus. 1 0 6. nõ eſt ad intercalationem idoneus: ſed annus. 1 0 4. vel. 1 0 8. ideo intermittaẽ dies intercalaris vna vice anno. 1 0 4. & altera vice anno. 1 0 8. & ſic deinceps alternatim. Sed qm̃ difficile foret populis prædictos numeros mẽte retinere: ſaltem intermittatur dies biſſextilis in quolibet anno cẽteſimo, qñ Romæ celebratur ſolennis & maximi Iubilei centeſimus annus: quod eſſet memoriale perpetuum omnibus etiam idiotis cõmune. Et ſic euitabimus futurum defectum excepta particula ſex annorũ, quæ in annis. 1 8 0 0. multiplicata redderet vnum diẽ qui tunc anno. 1 8 0 0. intermittendus eſſet. Si tñ verum eſt, vt quidam aſſerunt, anticipari æquinoctium vno die præciſe in omni anno centeſimo: nulla deordinatio futuro tpe accideret per intermiſſionẽ vnius diei in quolibet anno centeſimo: ſed ſtabile ac fixum ſtatueretur æquinoctium.

De forma corrigendi cyclum lunarem. *Cap.4.*

POſito igitur æquinoctio vernali in aliquo prędictorum dierũ Martii, cognoſci poteſt quæ ſit lunatio primi menſis, qñ paſcha Dñi celebrandum eſt. Illa enim eſt lunatio primi mẽſis, vt Ioannes de mõte Regio & alii atteſtanť, cuius initiũ aut medium eſt in ipſo æquinoctio verno: vel initiũ vicini⁹ eidẽ ęquinoctio, ſiue præcedat, ſiue ſequatur. Vnde oĩs. 14. luna, quæ cadit in ipſo die æquinoctii vernalis vel ꝓxime poſt ipſum æquinoctiũ oſtendit, tunc paſcha Iudæorꝫ ẜm legem Moſaicã. Sed ne ritum Iudaicum cum oĩbus imitemur: & paſcha Dñi ſemꝑ celebremus die dñica, qua Chriſtus à mortuis reſurrexit: ſtatutum eſt in cõcilio Niceno, deinde in Alexãdrino, Antiocheno, Hieroſolymitano, & aliis pluribus, vt paſcha Dñi celebretur à Chriſti fidelibus die dñica proxima poſt lunã. 14. primi menſis. Ad inueniẽdam igitur ætatem lunæ, in cõcilio Niceno aſcriptus eſt numerus decẽnouenalis Alexãdrinus in calẽdario Romano. Sed qm̃ vt diximus, lunationes in annis. 304. vel ẜm alios. 262. anticipant ferè ꝑ vnum diẽ & iã anticiparunt tpe noſtro per quinq; ferè dies ab ipſo cõcilio: ideo ille aureus numerus, non oſtendit congreſſiones luminatium ſicut oſtendebat eo tpe, quo aſcriptus eſt calẽdario. Quare ad reformationem huius cycli exigeretur, vt omni anno. 304. vel ẜm alios. 262. intermitteretť vnus dies biſſextilis: vel anterius per vnũ diem aureus numerus annotaretť. Sed qm̃ conſeruatio æquinoctii prædicta, qua omni centeſimo anno, dies biſſextilis omitteretť, impediret iſtã cycli conſeruationem: & hæc cycli cõſeruatio illam æquinoctii turbaret, neceſſe eſſet ſingulis annis. 304. vel. 262. iterꝫ cyclum reparare per ſapiẽtes Theologos & Aſtronomos. Vel poſſet fieri tabula ẜm aſtronomicam ſupputationẽ per mille annos vel vltra pro ſola. 14. luna paſchali, quæ ſcribatur in principio calendarii. Hanc tabulã digeſſit dñs Paulus in. 12. libro primæ partis ſuæ Paulinę per annos mille quingentos. Aliam breuiorẽ deſcripſit Ioannes Stoflerinus in ſuo calẽdario propoſitione. 39. Fe. Seruatis igitur oĩbus prædictis documẽtis, deinceps nullus defectus in paſchali celebratione ſequeretur: & præcipue ſi oppoſitiones luminarium cõputarentur non ẜm medium motum: ſed iuxta verũ curſum, vt placet Ioanni Stoflerino: quia tunc rectius paſcha celebraretur. Hoc tñ totum pẽdet ex arbitrio & approbatione ſummi Pontificis & cõcilii vniuerſalis eccleſiæ: quia quod omnes tangit ab omnibus approbari debet.

ADDITIO AD PRÆDICTA, IN LIBRO EMENDATIONIS TEMPORVM.

Computatio recta annorum ab orbe condito ad Chriſti ortum per fratrem Ioannem Mariam de Tholoſanis ex Collc.ordi.prædicatorum.

ET ſi difficile ſit vere computare annos ab orbe condito ad Chriſti ortum:non tñ eſt impoſſibile.Nam ab ipſo mundi exordio,ad ſolutam captiuitatem Babylonicã, certiſſime anni computantur ex diuina ſcriptura teſtamenti veteris in qua falſum eſſe non poteſt, ſi diligenter inquirãtur. Ab eadẽ ſoluta captiuitate,ad Chriſti ortum,licet nõ ex diuina ſcriptura, ipſi computentur anni:ſupputari tñ poſſunt ex hiſtoriographis authoribus publicę fidei:quorum computationes, etiam vere comprobantur per Græcorum Olympiades,& Romanorum annos ab vrbe cõdita,ſi inter ſe diligenter conferãtur.Mirum eſt Ioſephum Iudæum hebrææ linguæ peritum, & in ſacris literis eruditum,in his cõputationibus plurimum defeciſſe:quod accidiſſe quidam putant ex imperitia computandi tempora : vel errore librariorum in falſa numerorum annotatione.Philo vero Iudæus,hæc tempora diligẽtiſſime computauit in opuſculo ſuo:quod Breuiarium temporum nuncupauit:in quo quidem ſupputantur anni.3960.à creatione mundi, ad annum trigeſimum ſecũdum Herodis primi alienigenę:quo anno natus eſt Chriſtus:qui erat annus Cæſaris Auguſti, quadrageſimusſecũdus,ferè exactus vt annotat Euſebius & Oroſius. Eundem annorum numerum computauit Ioannes Annius, in ſua emẽdata chronographia. Similiter Ioannes Lucidus cõputat in emendationibus temporum eundem annorum numerũ videlicet.3960.Di-
uidimus aũt hunc numerum annoꝝ in duas partes vȝ in.3443.an- 3443
nos & in annos.517.Qui ſimul iuncti fiunt anni prædicti, ſcili- 517
cet.3960.Ab anno igitur creationis mundi, ad ſolutam captiuitatẽ 3960
Babylonicam fuerunt anni.3443.quod ſic ex diuinis literis, iuxta veritatem hebraicam comprobamus.

Ab orbe condito ad diluuium ex annis computatis ad ortum patrũ fuerunt anni.1656. 1656

Inde ad ortum Abraæ fluxerunt anni.292.ex annis patrum. 292

Abraæ facta eſt repromiſſio Geñ.12.anno vitæ ſuæ.75. 75

A repromiſſione ad exitũ de Aegypto fuerũt anni.430.Exodi.12. 430
& ad Galatas.3.

Ab exitu de Aegypto ad annum quartum Regni Salomonis: quan do incepit ædificare templum, anni. 480. 3. Reg. 6. 480
Ab inchoatione templi, ad eius deſolationem, anni. 440. vt patet p tempora Regum Iuda. 440
Captiuitas Babylonica fuit annorũ. 70. Hieremiæ. 25. & Dañ. 9. 70
colliguntur ergo anni. 3443. 3443

Iudæi noſtri temporis prædictos annos non recte enumerant vten tes libro ignoti authoris Hebræi: cuius titulus eſt Sęder olã ideſt ordo, vel ſeries mundi: & citatur à Rabbi Dauid Kimhi. In eo libro plura falſa & fabuloſa reperiuntur: licet ibi ſint aliqua vera. Sic enim in ipſo libro legitur.

Ab exordio mundi ad diluuium fuerunt anni. 1656. 1656
A diluuio ad diuiſionem linguarum anni. 340. 340
Ab ea diuiſione, ad ortum Iſaac anni. 52. 52
Ab ortu Iſaac ad exitum de Aegypto anni. 400. 400
In deſerto fuerunt anni. 40. 40
Ab ingreſſu in terram Chanaã ad eius egreſſum & ingreſſum in Ba bylonian anni. 850. 850
Captiuitas Babylonis fuit annis. 70. 76
ex quibus omnibus conſurgunt anni. 3408. 3408

In hac computatione deficiũt anni. 35. ab Hebraica veritate. Nam prædicta vera cõputatio iuxta ſacras literas, eſt annorum. 3443. A quibus ſi demantur anni. 35. remanent anni. 3408. Falſa eſt er go computatio libri hebraici qui dicitur Sæder olam: ergo & refu- tanda eſt tanq̃ erronea, contra diuinas literas.

Secunda pars temporũ à ſoluta captiuitate Babylonica ad Chriſti ortum, cõtinet annos. 517. Qui anni recte cõputant per authores publicæ fidei, vt patet in tempor Breuiario, Philonis Hebræi: & in emẽdationibus tempor Ioannis Lucidi per Olympiades, & annos ab vrbe cõdita. Si ergo numero annorũ primæ partis vz. 3443. ad- das annos. 517. ſecundæ partis: profecto cõſurgent anni. 3960. ſcz ab orbe cõdito, ad Chriſti ortum. Iudæi vero noſtri tẽporis, à ſoluta captiuitate Babylonica ad Chriſti natiuitatẽ, ex chronicis mẽdoſis ac falſis, ab hoc numero annor ſecundæ partis vz. 517. demunt an nos. 165. Quibus ſi addantur anni. 35. in prima temporum parte dempti ab eis: fiunt oẽs anni ablati à recentioribus Iudęis in totum ducenti. Nam iuxta veritatẽ à nobis probatã, oẽs anni inter mun- di principiũ & Chriſti ortum ſunt. 3960. & ipſi ab eis ex toto nu- mero vere cõprobato auferunt annos ducentos: & inter mũdi exor-

dium & annum quo nos vere dicimus natum eſſe Chriſtum, falſo
affirmãt fuiſſe annos. 3760. ſicut ẽt refert Paulus ẽps Foroſempro/
nienſis in ſua Paulina. Idem etiã dicit Sebaſtianus Munſterus in ca
lendario Hebraico. Vbi etiã ponit diuerſitatem cõputationũ in he/
bræis inter ſe ipſos diſſidentibus. Et ꝑpterea ipſe dicit in hunc mo/
dum. Hebræis plus credendum cenſerem, ſi inter illos cõueniret, de
calculandi ratione. Nunc inter ſe diſcrepant. Ac demũ in calce dicit.
Tuo tñ arbitrio & iudicio lector relinquo omniũ horum diligẽtio/
rem excuſſionẽ. Sed cum Munſterus tranſtulerit teſtamẽtum vetus
ex hebraico in latinum, mirum eſt ꝙ ille, ipſoꝝ omnium hanc dili/
gẽtiorẽ excuſſionem per ſe ipſum nõ fecerit: & eam aliis diſcutien/
dam ſeruauerit. poterat ipſe quidẽ: ex quo in pluribus locis ipſi con
tradicunt textui ſcripturæ ſacræ, id plenius diſcutere. Vnde omnes
hebræorum cõputationes, ab eo reiiciendæ erant, excepta ſupputa/
tione Philonis: qui plene ac vere textum veteris teſtamẽti ſequitur
in cõputandis temporibus. Idcirco ſolus ipſe inter hebręos quorũ
ſcripta habentur: cõprobandus eſt. Cæteri vero hebræi tanquã men
daces, ab omnibus lectoribus (qui recte ſapiunt) penitus refutandi
ſunt: & nullo modo citandi ſunt pro aſſertione veritatis, cum de pa
tenti mendacio cõuincantur. Porro inde reiiciẽdi ſunt Græci men/
daces in hac temporꝝ ſupputatione: quoniam ſequuntur ſeptuagin
ta interpretũ ęditionem plurimũ deprauatam à ſcriptoribus: qui eã
ex Biblioteca Ptolemæi regis Aegypti primo tranſcripſerunt, ſuper
addentes ei plurimos annos. Nam ipſi Græci ab initio mundi, ad
Chriſti ortum, ſuꝑflue ſupputãt annos. 5500. cum tñ ſint. 3960.
Adhærent magna ex parte ipſis Græcis, Latini errantes. Nam Pau/
lus Oroſius & Beda enumerant annos. 5199. Iſidorus vero nume
rat. 5196. Similiter errant Aſtrologi: qui numerant à diluuio vſq;
ad Chriſtum natum annos. 3102. Quibus ſi addãtur anni. 2226.
quos Albumaſar ſcribit tranſiſſe à mundi creatione vſq; ad diluuiũ,
colliguntur ſimul anni. 5328. Omnes prædicti in ſuis cõputatio/
nibus errauerunt: à quibus cauẽdum eſt ne in errorem inducamur.
Solum illi veritatem ſecuti ſunt, qui affirmant (vt ſæpe dictum eſt)
à creatione mundi ad Saluatoris ortum fluxiſſe annos. 3960. vt re
cte computat Ioãnes Lucidus ex collatione temporum Regnorum
quatuor, ſcilicet Hebræorum, Italorum, Chaldæorũ, & Aegyptio/
rum ſibi inuicem conuenientium. Hæc ergo ſola cõputatio tanquã
vera recipienda eſt, ab eis qui veritatem ſequi deſiderant.

> A mundi exordio ad Christum Salvatorem. 3960.

BREVIS ANNOTATIO EMENDATORIA CALENDARII ROMANI, PRO PASCHATÆ RITE CELEBRANDO: *ad Concilium generale Tridentinum: & directa; ædita per fratrem Ioannem Mariam de Tholoſanis ordinis Prædicatorum.*

PROLOGVS.

SAnctiſſimus dominus noſter Paulus. 3. pontifex Romanus de Conſilio & aſſenſu Reuerẽdiſſimorum dominorum Cardinalium ſanctæ Romanæ eccleſię, ſtatuit generale Concilium celebrandũ in vrbe Tridentina hoc anno dñi. 1545. & inchoandũ Idibus Martii, hoc eſt die. 15. eiuſdẽ menſis in Dominica quarta quadrageſimæ. Quod poſtea inchoatum audiuimus die. 3. Maii eiuſdem anni in feſto inuentionis ſanctiſſimæ crucis Chriſti, die Dominica. Cum igitur inter alios viros eruditiſſimos, ab eodem pontifice Romano ad idem Concilium miſſus eſſet frater Franciſcus de Romeis Caſtilionenſis, ſacræ Theologiæ magiſter: & Vicarius generalis totius ordinis fratrum prædicatorum, poſt obitum Reuerendiſſimi generalis eiuſdem ordinis: & tranſiſſet per vrbem Florentiam: quieuiſſetq́; in conuentu noſtro ſancti Marci per aliquot dies, Iuſſit mihi fratri Ioanni Mariæ de Tholoſanis eiuſdem ordinis, ſenio iam oppreſſo, vt breuem annotationem æderem in emendationem calẽdarii Romani iã dudum collapſi: pro paſchate rite celebrando: Quod ego libenter implere promiſi. Eſt enim neceſſaria eccleſiæ Chriſti huiuſmodi emendatio: quoniã, & ſi quandoq; ſed raro recte celebremus paſcha iuxta decreta patrum, tamen vt plurimum, temporis trãſgredimur terminos, quos ipſi patres poſuerunt. Contra quod ſcribitur Prouerb. 22. Ne tranſgrediaris terminos antiquos, quos poſuerunt patres tui. Nam quandoq; celebramus paſcha vlterius per hebdomadam: vt hoc anno fecimus. Quãdoq; per quatuor hebdomadas: vt factũ eſt anno domini. 1530. Quandoq; per hebdomadas quinq; vt continget anno futuro; Idcirco eius iuſſa domino concedente cõpleui octauo idus Maii in apparitione ſancti Michaelis archangeli: & hoc opuſculum dedi ei, ad concilium generale Tridentinum fideliter deferendum; cuius cenſuræ hæc mea ſcripta ſubmitto.

De anni ſolaris uera quantitate. *Cap. i.*

IN emendationē anni collapſi, prius inquirēda eſt ſolaris anni vera quantitas. Deinde pro reformatione paſchatis reſurrectionis Dominicæ, indagandus eſt lunaris menſis curſus medius: quo vtunť hebræi in ſuo paſchate celebrādo: & eodē modo eccleſia catholica hucuſq; vtitur, ſolū in feſtis mobilibus: inter quæ præcipuū eſt paſchale feſtum reſurrectionis dñi. Deinceps dicendū eſt de verno æquinoctio, circa quod paſcha celebrari debet. Poſtremo de modo reperiendi paſcha: cui adiungendæ ſunt tabulæ regulares, & alię formę emēdatorię. Et ſi difficile ſit anni ſolaris verā quantitatem reperire, nō tñ eſt impoſſibile, vt atteſtať Ioānes de monte Regio, in epitomate ſup Almageſtum Ptolomæi lib. 3. ꝑpoſitione ſecūda. Huius rei difficultas prouenit: & pp inſtrumentoꝝ fallaciam: & pp motum trepidationis, ſiue acceſſus & receſſus: ita ꝙ huius rei veritas repiri vix poſſit, niſi poſt multoꝝ annoꝝ ſpatium. Quātoq; inter duas obſeruationes, maius tēporis ſpatium intercedit, tanto veracius, hæc anni quātitas, reperiri pōt. Ex motu quidē proprio Solis, metitur ſolaris annus: quæ qdem anni mēſura ſub duplici opinione verſať. Nā aſtronomi antiquiores & rudiores, affirmant annū eſſe, reditum Solis ab aliquo puncto eclipticę mobilis in idem: ſiue reuerſionē Solis, ab aliqua ſtella fixa, ad eandem. Secūdum vero Hipparcum & Ptolemæum: annus eſt reuolutio ſolaris motus a primo puncto æquinoctii, vel ſolſtitii, vſq; ad idem punctum. Antiquiores quidem, minori tempore, ad pauca reſpiciētes, non valuerunt rei veritatem experiētia reperire: & ex eorū opinione inde nōnulla inconuenientia ſequi reperta ſunt, ob motum acceſſus & receſſus, quæ breuitatis cauſa omittimus: Idcirco poſteriores videlicet Hipparcus, & Ptolemæus, relicta priorū opinione, meliorem (quam diximus) repererūt: quam poſtea ferē omnes imitati ſunt, tanq̄ magis rationi & experientię conſentaneam. At ſecundæ huius opinionis inuentores, non ſubito experientia pauci temporis inuenire valuerunt, rei plenam veritatem, ſed paulatim, & per incremēta temporū. Et quanto poſterius ſubſecuti ſunt authores cæteri, tanto plenius ipſam veritatē, longioris temporis experientia, didicerunt.

¶ Nam Iulius Cæſar ante Chriſtū annis. 45. ſicut ſcribunt, & probant Paulus Germanus in prima parte Paulinę: & Ioānes Stoffler. in ſuo calendario, propoſitione. 34. ſub literis. Ii. admitente Marco Flauio ſcriba, vt Macrobio placet: & Soſigene aſtronomicæ ſcientię

perito, adhibito: vt ẽt Plinius atteſtatur: Calippum, & Alexãdrinos
imitatus, Romanis inſtituit, annũ ſolarem cõſtare ex diebus. 3 6 5.
& quarta diei parte, hoc eſt ſex horis. Sed cũ hęc quarta diei nõ ſit in
tegra ſex p̃ciſe horarũ, ſed aliquãto minor: ideo Cæſar non plenè no-
uit anni quãtitatem. Si.n. hæc quãtitas anni Iuliani integre veritatẽ
habuiſſet, ita q̃ hic annus cõtinuiſſet, præciſe & expunctim, ſex ho-
ras vltra dies. 3 6 5. nunq̃ æquinoctia anticipaſſent ſedes ſuas, ſed fir-
mas & ppetuas in calẽdario ſedes, obtinuiſſent: q̃a quolibet. 4. anno
dies vnus, ex quatuor quadrãtibus cõflatus per biſſextũ præciſe in-
tercalatus, nullã æquinoctiorũ euariationẽ admiſiſſet. Sed oppoſitũ
reperit, q̃ quãtitas anni Iulii Cæſaris nõ ad vnguẽ conuenit cũ So-
lis annua reuolutione, hoc eſt cũ tp̃e, q̃d Sol à principio Arietis per
duodecim ſigna trãſiens in id cõſumit. Statuit nãq; Cæſar in ſua pri-
ma calẽdarii inſtitutione, æquinoctium vernum. 8. calẽdas Aprilis
hoc eſt die. 2 5. Martii vt affirmat Columella de agricultura lib. 1 2.
ca. 2. Idẽ dicit Plinius, Macrobius, Chryſoſtomus, Paulus Germa-
nus, Ioãnes Stœfflerus, & plures alii authores. Hoc aũt anno domi
ni. 1 5 4 5. æquinoctiũ vernum anticipauit ſedem ſuam annis inte-
gris. 1 5. à ſua prima conſtitutione per Cæſarẽ. Vnde oĩbus manife-
ſtum eſſe poteſt, quãtitatem anni Iuliani, excedere, & maiorem eſſe,
vera quãtitate anni: quæ ex cœleſti Solis motu integratur.

Æquinoctiũ tempore Julij cesaris fuit dies 25. Martij

¶ Ptolemæus vero Alexãdrinus: qui floruit anno dñi. 1 3 2. dictio-
ne. 3. Almageſti de quãtitate anni elicienda, definiuit annũ per mo-
tum Solis ab æquinoctio donec ad idẽ redeat: & hunc reperit cõtine-
re dies. 3 6 5. cum quarta parte vnius diei, minus trecẽteſima parte
huius quadrãtis, hoc eſt minutis. 4. ſecundis. 4 8. Quãtitas itaq; an-
ni Ptolemæi cõplectit dies. 3 6 5. horas. 5. minuta. 5 5. ſecũda. 1 2.
& minor eſt anno Iuliano minutis. 4. ſecundis: 4 8. vt dictũ eſt. Se-
cundum hanc Ptolemæi ſupputationẽ, in annis mille quingẽtis ab
emendatione calendarii per Cæſarem, anticipaſſet æquinoctiũ ver
num tantũmodo quinq; diebus: Sed nos experiẽtia videmus nunc
anticipaſſe diebus. 1 5. Hæc ergo anni quantitas, cœleſti quantitati
ſolaris motus, non conuenit: ideo nullo modo recipienda eſt.

Ptolemey computauit Solis motu anno Dni: 132

¶ Alphonſus vero Romanorũ, & caſtellę Rex, qui æram ſuã annota-
uit anno dñi. 1 2 5 1. anni quantitatẽ eliciens, aſſerit eiuſdẽ anni ſola-
ris quãtitatem continere dies. 3 6 5. horas. 5. min. 4 9. ſecunda. 1 6.
& eſt dr̃ia minus à ſex horis in minutis. 1 0. ſecũdis. 4 4. Quę aggre
gata p annos. 1 3 4. cõficiunt fere diẽ vnum: hoc eſt horas. 2 3. min.
5 8. ſecũda. 1 6. Iuxta hanc ſupputationẽ: p̃dicta. 1 5. annorũ antici-
patio

Alphonsi Regis Aera. Dni - 1251 : 3960 Mundi. 5211.

patio cōplereť in annis duobus millibus decē. Itaq; hæc āni Alphō-
ſini quātitas, cœleſti quātitati ſolari nō quadrat: qm̄ ab anno. 45. an
te Chriſtum qn̄ Cæſar ſtatuit æquinoctiū vernum die. 25. Martii
vſq; ad præſentē annū dn̄i. 1545. quindecim diebus anticipatū eſt
idē æquinoctium. Cognouit Ioannes Stœſflerus peritiſſimus aſtro-
nomus annū Alphonſinū, non plene cōuenire motui ſolari, vt ipſe
teſtať in ſuo calēdario ꝓpoſitione. 38. in calce ipſius. Ideoq; ipſe di-
cit iuxta propriā opinionem in annis. 120. fieri anticipationē vni⁹
diei: vt patet ibidē, propoſitione. 39. ſub litera. D. Sed nec ipſe Stœſ-
flerus, ꝑuenit ad plenam notitiam quātitatis anni ſolaris.

¶ Egregius aūt aſtronomus noīe Mahumetus Arabs: qui & cogno-
minať Albategni, in libro de numero ſtellaꝝ & de locis motuū eaꝝ,
ex multoꝝ annoꝝ experientia certiſſima ca. 27. 52. & 53. poſt Pto-
lemæū annis. 743. vt ibidē ipſe teſtať, dixit annū ſolarem cōtinere
dies. 365. horas. 5. min. 46. & duas quintas vnius minuti, id eſt ſe-
cunda. 24. & eſt differētia, minus à ſex horis in cētesima ſexta parte
diei vȝ in. 13. minutis & tribus quintis vnius minuti ideſt ſecūdis.
36. ita vt vnus dies cōſtituatur in centum ſex annis. Quapp ex hoc
æquinoctiū anticipat p vnum diē omni anno centeſimo ſexto. Hęc
aūt anni quātitas, cœleſti quātitati ſolaris motus, maxime cōuenit.
Nam ſic æquinoctiū diebus. 15. anticipat in annis. 1590. qđ vide-
mus impleri ad vnguē: hoc anno dn̄i. 1545. Si enim ꝑdictis annis
dn̄i, addanť anni. 45. ante Chriſtū qn̄ Iulius Cæſar calēdarium ſuū
inſtituit, cōſurgent anni. 1590. In q̄bus includunť ꝑdicti. 15. dies
anticipationis, cuilibet diei attribuēdo annos. 106. Nā quindecies
centū anni, fiunt anni. 1500. Et ſexies q̄ndecim, anni fiunt āni. 90.
In annis ergo. 1590. tp̄e noſtro, anno iſto, videmus æquinoctium
anticipatū eſſe ad vnguē diebus. 15. Hac ergo experientia lōgi tem-
poris, patet cōputationem Albategni de quātitate anni ſolaris: ex di-
ligentiſſimi eius obſeruatione, ſolam rei veritatem cōtinere: & ideo
ipſam ab oībus tenendam eſſe cenſemus, reiectis alioꝝ cōputationi-
bus tanq̄ à veritate deficientibus. Albategni ergo Arabiæ decus: qui
& lingua ſcripſit Arabica, in hac re ſolus palmam & victoriam obti-
net: ſicut apertiſſime demōſtratum eſt. Hoc igitur anno dn̄i. 1545.
maxime conuenit, vt emendetur calēdarium Romanum in hoc ge-
nerali concilio: poſtq̄ reformata fuerit eccleſia in eis, quæ pertinent
ad fidem, atq; ad bonos mores quę magis neceſſaria ſunt. Hęc enim
oportet facere, & illa non omittere, ſicut dominus in euangelio nos
admonet. Non tamen eſt multū immorandum ad corrigendum ca-

lendarium, anteq̃ æquinoctium vernum aſcendat ad diem nonum Martii,cui iam appropinquat.

De quantitate menſis lunaris,& ipſius lunæ cyclo. *Cap.2.*

FEſta mobilia celebrãtur iuxta lunæ motũ, ſicut ſcribitur, Eccleſiaſtici.43.A luna ſignum diei feſti:& ideo ad reformationem ſolẽnitatis paſchalis, quę mobilis eſt;neceſſarium eſt, vt cognoſcat̃ menſis lunaris qui iuxta lunę motum menſurat̃:cuius cyclũ decẽnouennalẽ: quem aureũ numerum dicimus,neceſſe eſt diligenter inueſtigare,ad reperiendũ nouilunia; &ex cõſequenti plenilunia pro paſchatis celebratione.Motus q̃dem lunæ ꝓprius, ab vno puncto alicuius ſigni zodiaci progrediens, & trãſiens per.12.ſigna, atq; ꝑueniens ad idẽ punctum ſ̃m æqualem ſuũ curſum, iuxta Alphonſinã ſupputationem, perficit̃ diebus.27. horis.7.minutis.44.ſecũdis ferè.5.Sed ab vna congreſſione Lunæ cũ Sole, ad alterã congreſſionẽ(cuius motu menſurat̃ lunaris menſis)quælibet lunatio iuxta mediũ motus eius,cõtinet dies.29.horas.12.minuta.44.ſecũda.3.tertia.3.Ad inueniendas has luminarium cõiunctiones, Iulius Cæſar, in ſua calendarii prima inſtitutione,annotauit cyclum lunarem decem & nouem annoꝝ;quo numero cõpletur lunaris cyclus, ex integra motus ſui reuolutione. Dicit enĩ Ioannes Stoefflerus in ſuo calendario,propoſitione.34.ſub literis. Hh. Cum ego inquiens anno gratiæ.1489.legatũ in Francia orientali agerẽ:adii ſplendidiſſimũ Baronem Philippũ Vvinſperg, antiquitatũ amatorem:qui mihi vetuſtiſſimum quẽdam obtulit librum;in quo inter alia propè innumera, offendi cõmentarios in cyclum diui Iulii Cæſaris: inq; eius calendarium,ortum & occaſum ſtellaꝝ,quibus ſignificabatur,Cæſarẽ ſuum cyclũ,incepiſſe à prima cõiunctione luminarium ſ̃m medium curſum, poſt hibernũ ſolſtitium:eamq; in primũ diem Ianuarii,caputq; anni incidiſſe: Quare Cæſar è directo huius diei, pro aureo numero notauit vnitatem: à qua reliquas lunationes ſupputans Solis & Lunæ conuentiones in ſuo calẽdario,cõmemoratis viris,Marco Flauio,& Soſigene, opem ferentibus,paſſim,prout negocium poſtulabat, adnotauit. Inſeruit aũt in eo,numerum decẽ & nouem annoꝝ:quem vulgus aureũ numerum vocat. In eodemq; calẽdario Plinio.18.c.25.& Ouidio in Faſtis, atq; aliis teſtibus, non tantum luminarium coitus;ſed etiam æquinoctia & ſolſtitia,atq; ſtellaꝝ ortus, & occaſus cõſcripſit;& per

edictum obſeruari demandauit. Cæterum meminiſſe conuenit, q̄ numeri cycli Iuliani, tunc calendario inſcripti, denotant acceſſionē Lunæ factā fuiſſe eo die cui obiicitur: nec non & lunā dici primā, eo dem die queadmodum ſupputatio indicat. Non aūt indicat viſionē Lunæ: q̄ qn̄q; prius, qn̄q; poſterius cernit̄. Hoc cyclo lunari Cæſaris vſi ſunt priſci Latini chriſtiani pro paſchate celebrādo quouſq; ipſe cyclus perdurauit. Nā quilibet cyclus lunaris peragit curſum ſuum annis trecētis quatuor: & rurſum indiget reformatione: quoniā Luna in trecentis quatuor annis iuxta cōputationem Alphōſinam anticipat ſedē ferè vno die in calēdario Romano. Vnde cyclus lunaris Cæſaris peruenit vſq; ad annum Dn̄i. 259. qm̄ inſtitutus fuerat ante Chriſtum annis. 45. Nam prædicti anni collecti fiunt. 304. Ab anno aūt dn̄i. 259. ad concilium Nicenū quod celebratū eſt anno dn̄i. 322. fuerunt anni. 63. Hoc tp̄e & poſt cōcilium Nicenum pluribus annis antiqui Latini chriſtiani patres, reformarunt aliū aureum numerū hoc modo. Nā calendis Ianuarii Cęſar annotauerat, aureū numerū. 1. Tertio die. 9. Quarto die. 17. &c. Ipſi aūt cōſtituerunt numerū cycli lunaris, minorē quolibet cyclo Cæſaris, vnitate. Vnde à quolibet numero cycli lunaris Cæſaris, vnitatē detraxere, annotantes calēdis Ianuarii. 19. qui eſt vltimus numerus huius cycli. Die vero tertia: vbi eſt nouenarius, detrahentes vnitatem, ſcripſerunt numerū. 8. Quinto die vbi eſt numerus. 17. abiecerunt vnitatem: & ſcripſerūt. 16. & ſic de reliquis. Sed hic cyclus deficiens erat. Alexandrini vero, alio cyclo lunari rectius tunc vtebantur: Nam habebant calendis Ianuarii numerum. 3. Tertio die. 11. Quarto. 19. ſicut nos adhuc annotatū habemus in noſtris calendariis qbus huc uſq; vtimur: à tempore quo Latini ſecuti ſunt Alexandrinos. Et qm̄ hic cyclus Alexandrinus, ſingulis trecentis quatuor annis non eſt emēdatus: ideo nouilunia hoc tēpore, iam anticiparūt dies quinq;. Vnde cum volumus per eorum cyclum in noſtris calēdariis annotatum, ea inquirere, vtimur quinq; ſyllabis pro quinq; diebus: & ſic reperimus nouilunia dicētes Luna noua hic. Oportet ergo nos temporibus noſtris reformare hunc aureum numerum: quod & fecerunt Paulus Germanus in ſua Paulina prima parte libro. 8. capi. 2. & Ioannes Lucidus, poſt librum emendationis temporum. Nam pro trecentis annis, ab anno Domini. 1500. inde ſequentibus annotarunt in calendario Romano, emendatum aureum numerum quo nouilunia ė directo reperiuntur: & inde plenilunia paſchalia reperiri poſſunt.

De forma corrigendi æquinoctium uernum pro paſchate rite celebrando. Cap.3.

QVemadmodum ſæpius dictum eſt Iulius Cæſar, in ipſa inſtitutione ſui calēdarii annis ante Chriſtũ.45.reperit æquinoctium vernum eſſe die.25.Martii. Sed nũc in annis.1590.currētibus à ſua inſtitutione, videmus id iã anticipaſſe diebus.15.& cernimus illud die.10.Martii. Conuenit aũt æqnoctiũ vernũ ſemp in Martio ſedē habere:qđ obſeruandũ hirundines nuntiãt. Circa huius æquinoctii reformationē reperiunť variæ formulæ:quaꝝ tres ponit Ioãnes Stœfflerus in ſuo calendario ꝓpoſitione.39. Prima eaꝝ inter alias potiſſima eſt & facillima. Secunda difficilis eſt & gignēs ꝑturbationē magnam: & diſſidiũ in eccleſia dei per orbem diffuſa. Vltima vero abſq; magna difficultate ſeruari poſſet. Prima nãq; formula(q̃ ſapiētiorib⁹ plurimũ placet) hæc eſt: Vt.ſ.firmetur & figať æquinoctiũ vernũ, in die.10.menſis Martii in quo hac nr̃a tempeſtate cõtingit. Hãc formã ſecuti ſunt patres in cõcilio Niceno:qui reperiētes æquinoctiũ Iulii Cæſaris tũc anticipatũ ad diem vigeſimã primam Martii:ibidē eum annotauerunt:nec aliquã mutationē in eo fecerunt, ne Dei eccleſiã perturbarent. Hãc eandem formã Petrus de Aliaco Cameracēſis cardinalis in Synodo Conſtãtienſi, obſeruandã magnopere pſuaſit:quæ ēt placet Paulo de Middelburgo epõ Foroſempronienſi:& Ioãni Stœfflero Iuſtingēſi preſbytero. Eſt qdem facilis(vt ipſe dicit:)nullã vulgo ꝑturbationem, offendiculum, aut nouitatem inducens:neq; tabulis Aſtrologicis, difficultatē quãpiam ingerens:neq; cõfundens literas dñicales, neq; cyclum ſolarem. Solum aũt reformandus eſſet cyclus Lunaris qui cũ ſolari non cõuenit. Obiectiones contra hanc formã & ſolutiones earũ, annotabimus poſt tabulas inferius poſitas. Nũc aũt inquirendus eſt modus figēdi præfatum æquinoctiũ:ne in futurum patiať ſedis anticipationem. Nam hæc ſeruãda eſt regula, vt de conſenſu cõmuni exiſtentiũ in concilio ſtatuať edictum per decretum põtificis Romani: vt omni centeſimo ſexto anno iuxta veram Albategni computationem:dies vnus biſſextilis omittatur. Sed qm̃ annus cēteſimus ſextus, nõ eſt ad intercalationē idoneus, ſed annus 104.&.108. ideo dies intercalaris, fiat vna vice anno centeſimo quarto:altera vice anno cēteſimo octauo:& ſic deinceps alternatim. Sed qm̃ difficile foret populis multis, ꝓdictos numeros mente retinere:ſaltem omittať dies biſſextilis in quolibet anno centeſimo:qm̃

Hirundines Vernũ aequinoctiũ indicant

Vide ad fauorem albategni

Romæ celebratꝰ ſolennis & maximi Iubilei cẽteſimus annus: quod eſſet memoriale perpetuũ: omnibus ẽt idiotis cõmune: & ſic euitabimus futurum defectum, excepta particula ſex annorum: quę in annos. 1 8 0 0. multiplicata, redderet vnũ diem: qui tunc anno. 1 8 0 0 intermittẽdus eſſet: ſi mũdus tot annis ꝑdurauerit. Tempore autem quo floruit Dantes Florẽtinus circa annum dñi milleſimũ trecenteſimũ, Aſtrologi eius tẽporis tenebãt Solis motũ anticipari præciſe in annis cẽtum vno die: qui a cõputatoribus neglectus eſt. & ideo ipſe Dantes, de ipſa centeſima neglecta loquiꝰ in poemate ſuo paradiſi cantu. 27. Porro ſi verũ eſt (vt illi afferunt). ſ. anticipari vernum æquinoctiũ vno die pręciſe tantum in centũ annis: ſufficeret, omni centeſimo anno, vnum diem biſſextilẽ omittere: & inde nulla deordinatio in æquinoctio ipſo accideret: ſed ſemp fixum perſeueraret: & vlterius nequaq̃ anticiparet ſedem. Si eni Iulius Cæſar ſtatuiſſet in omni centeſimo anno dimittendũ eſſe biſſextum: vtiq; nihil: aut parum anticipaſſet æquinoctium vernum. Nam ex quindecim ſuperfluis biſſextis: quindecim diebus iam anticipatum id eſſe cernimus. Hæc ergo fixio æquinoctii maxime neceſſaria eſt: ſine qua lunationes, moderari non poſſunt.

Nota de emendatione Calendarij, quã in ... q

¶ At nõnullis placet quidẽ hæc fixio æquinoctii: ſed eis diſplicet ꝙ paſcha celebretur, iuxta lunæ motũ: & cupiunt vt ſeruato motu Solis, ſtatuaꝰ paſcha celebrandũ, ita vt includaꝰ in ſpatio vnius hebdomadæ v3 ꝙ prima dñica Aprilis ſemp paſcha celebretur. Sed nos ad hoc dicimus ꝙ & ſi Papa cũ aſſenſu concilii id facere poſſet: non tñ hoc fieri decet. In primis. n. aduerti cõuenit ꝙ feſta fixa ſiue ſtata: & mobilia in eo diſtant, ꝙ fixa ſeu ſtata: nullũ in ſe cõtinent myſteriũ, aut ſacrm: ſed duntaxat ſignificant rẽ eo die geſtã. Feſta aũt quæ Lunæ curſum inſequunꝰ mobilia nuncupata, vltra rem geſtã hñt in ſe myſteriũ & arcanum aliqd: ita ꝙ vltra rem geſtã: gerunt typum ſeu figurã rei ꝑteritę, aut futurę. Vnde Augu. lib. 2. ad inquiſitiones Ianuarii ca. 1. & 2. dicit. Quæris q̃ cauſa ſit, cur anniuerſarius dies celebrãdæ dñicæ paſſionis: nõ ad eundẽ redeat anni diẽ, ſicut dies qua crediꝰ natus. Et poſt pauca ſubiũgit. Noueris diẽ natalem dñi, nõ in ſacro celebrari: ſed tm̃ in memoriã reuocari ꝙ natus ſit: ac per hoc nihil opus erit, niſi reuolutũ anni diẽ, quo ipſa res acta eſt, feſta deuotione ſignificari. Sacramentum eſt aũt, in alia celebratione, cũ rei geſtæ, ita rememoratio fit, vt aliqd ẽt ſignificari intelligaꝰ qd ſancte accipiendũ eſt. Eo itaq; modo, agimus paſcha, vt nos id ſolũ in memoriã quod geſtũ eſt, reuocemus, id eſt ꝙ mortuus eſt Chriſtus: &

reſurrexit:ſed ẽt vt cętera q̃ circa ea geſta atteſtanť, ad ſacramẽti ſigni
ficationẽ non omittamus: q̃a ſicut dicit Apoſtolus, Mortuus eſt pp
delicta nr̃a:& reſurrexit pp iuſtificationẽ nr̃am. Tranſitus de morte
ad vitã, in illa paſſione dñi & reſurrectione ſacratus eſt. Hæc ille. Du/
plex paſcha .ſ. Iudæorũ & Chriſtianorũ, iuxta Lunæ motũ ſemp cele
bratũ eſt. Nã in paſchate Iudæorũ, Luna. 14. primi mẽſis imolabať
agnus ad veſperã in figuram veri agni Chriſti de quo Apoſtolus ait.
Paſcha noſtrũ imolatus eſt Chriſtus: qui tertia die dñica reſurrexit
à mortuis, pp iuſtificationẽ noſtram. Vt igitur figuratũ, figuræ ſuæ
cõueniat: ſtatuit eccleſia vt paſcha noui teſtamenti celebreť iuxta Lu/
næ motum die dñica poſt lunam. 14. primi mẽſis verni temporis.
Quod ergo tanto tẽpore in figura veteris teſtamenti, ſeruatũ eſt .ſ. ab
exitu Iſrael de Aegypto ad Chriſti paſſionẽ & eius reſurrectionẽ: &
in figurato noui teſtamenti, ab ipſius reſurrectione ad hæc tempora
ſeruatũ eſt, non cõuenit immutari. Quod ſi fieret, deperiret in eccl'ia
tale ſacramentum tãdiu ſeruatũ: in vtraq; lege .ſ. veteri, annis mille
quingẽtis & amplius, ab exitu de Aegypto vſq; ad Chriſti paſſionẽ:
& in lege noua à Chriſti reſurrectione ad hanc ætatem, annis mille
quingentis & paulo vlterius. Ita vt colligantur anni pluſquam tria
millia: quibus obſeruatũ eſt ſemper paſcha iuxta Lunæ motum, ver
no tempore. Si etiã hoc tempus celebrandi paſcha mutaretur: vtiq;
præbereť anſa populo chriſtiano, vt ſequeretur Montanũ Hereſiar/
cham: cuius ſectatores heretici cathaphrigæ vocanť: de q̃bus mul/
ta ſcribit Euſebius ĩ eccleſiaſtica hiſtoria lib. 5. à cap. 14. ad cap. 19.
Hi enim heretici, erroribus ſuis, alium errorem addẽtes, ſacrum pa/
ſcha, non ſm̃ Lunarem curſum: ſed ſolarem tantum obſeruandum
nequiter dogmatizabãt. Vt enim Sozomenus libro. 9. tripartitę hi/
ſtoriæ cap. 38. ſcriptum reliquit: Montani inquit, quos phrigas no
minant, peregrinã quandam adinuentionẽ introducentes, ſm̃ eum
paſcha celebrant. Culpant enim eos, qui curſum Lunæ requirunt.
Et dicunt, ſolares tantũmodo cyclos ſequendos: & menſes quidem
ſingulos eſſe dierũ triginta definiunt. Et infra. Octauo calẽdas Apri/
lis ſemper celebrant paſcha: ſi contingit concurrere reſurrectionis id
eſt dominicam diem. Alioquin dominica ſuperueniente. Hæc ille.
Ad vitãdum hunc errorem, celebrãdum eſt paſcha iuxta Lunę mo
tum: vt ſemper ſeruatum eſt ab eccleſia Dei. Nunc autem ad inſtitu/
tum noſtrum redeundum eſt: à quo parumper digreſſi ſumus: vt ſa
tisfaciamus mouentibus prædictam quæſtiunculam: quã pluribus
peritis in mentem veniſſe nouimus.

De modo reperiendi paſcha per cyclum lunarem, circa æquinoctium uernum. Cap. 4.

POſito igitur æquinoctio verno, & firmiter in ſede p̄fixo, ſexto idus Martii, hoc eſt decima ipſius die, facile cognoſci pōt: quæ ſit lunatio primi mēſis verni tp̄is: quæ deſeruit Iudęis & Chriſtianis ad reperiendū vtrorūq; paſchā. Hebræis q̄dem Deus inſtituit principiū anni, a' prima Luna p̄pinquiori Soli ingrediēti Arietem in æquinoctio verno. Licet aūt anni exordiū quantū ad Solis motum ſit mox vt ipſe Sol ingredit̄ caput arietis in æquinoctio verno: tn̄ initiū primi mēſis apud Hebræos raro cōcurrit cum Sole ingrediēte caput arietis: & ſæpe initiū eius eſt, vel ante, vel poſt ingreſſum Solis in arietē: & hoc pp mutabilitatem curſus Lunę, q̄ raro cōuenit cum Sole in æquinoctio. Nā ſm̄ Aſtrologos (vt dicit Ioānes de monte Regio, iuxta finē ſui calēdarii) primus mēſis lunaris, q eſt anni principiū, quo ad lunę motum, dr̄ ille cuius initiū, aut mediū eſt in ipſo verno æquinoctio: vel initiū vicinius eidē æquinoctio ſiue præcedat ſiue ſequat̄. Poteſt ēt alio modo iuxta Hebræoꝝ cōputationē, hic menſis lunaris & paſchalis inueſtigari ab oppoſitione luminariū, atq; in idē vergit (quā ſupputationē recte ſeq̄tur Caietanus Exo. 12.) Illa nāq; lunatio, cuius oppoſitio ad Solē prima eſt, vz exiſtēte Luna in libra, & Sole in ariete in eodem gradu e' diametro, dr̄ primus mēſis apud Hebręos. Dico aūt primā oppoſitionē q̄a ſi cōtingeret eſſe duas oppoſitiones, alterā in principio arietis, alterā in fine ipſius, prima tm̄ oppoſitio ſumēda eſt. Et illius primæ oppoſitionis p̄cedens cōiunctio Lunæ cū Sole, initium eſt primi mēſis: ēt ſi ipſa cōiunctio p̄cedat æquinoctiū: vel ſequatur, dūmodo illius lunationis prima oppoſitio ſit Sole exiſtēte in ariete. Oppoſitio aūt Lunæ ad Solē exiſtentē in ariete, cōſtituit paſchale feſtum Iudæoꝝ: q̄a luna. 14. ad veſperā comedunt agnū paſchalem: & luna. 15. eſt paſchalis eorum ſolēnitas. Nam dr̄ Leuit. 23. Menſe primo. 14. die mēſis, ad veſperam paſcha dn̄i eſt: &. 15. die menſis huius, ſolēnitas azimoꝝ dn̄i eſt. Chriſtus aūt iuxta finē vitæ ſuę, comedit agnū luna. 14. ad veſperā feria. 5. Sequēti vero die, luna. 15. feria. 6. in cruce paſſus eſt: & die dn̄ica poſt ſabbatū, reſurrexit a' mortuis. Et ideo in eccleſia Romana, paſcha noui teſtamēti in die dn̄ica ſeruari mandatū eſt, ex Pii papæ ſtatuto, vt habet̄ de cōſecra. diſt. 3. cap. Noſſe. Quod ſtatutū, confirmatū eſt, per Victorem Pontificē Romanū, vt habet̄ de conſecratione diſt. 3. cap. celebritatē. Nā ipſe

Victor ſcribens Theophilo Cæſarieñ epõ dicit. Celebritatem ſancti paſchæ, die dñica agi debere, vt prædeceſſores nrī iam ſtatuerunt: & nos illud eadem die ſolẽniter celebrare mandamus: quia nõ decet vt mẽbra à capite diſcrepẽt, aut aliter gerãt. A quartadecima vero luna primi mẽſis vſq; ad vigeſimãprimam eiuſdẽ menſis eadem celebreť feſtiuitas. Hęc ille. In cõcilio ẽt Niceno ſtatutũ eſt, vt paſcha dñi celebreť prima dñica poſt lunã. 14. primi mẽſis. Idem confirmatũ eſt in pluribus aliis conciliis, vʒ Alexandrino, Antiocheno, Hieroſolymitano, & cæteris. Ad reperiendũ ergo paſcha nr̃o tpe: neceſſe eſt vt vtamur cyclo lunari reformato ætate nr̃a pro annis trecentis ꝑ anticipationẽ quinq; dieꝝ. Quod vt ſupius diximus in calce ſecũdi capitis, factũ eſt ab epõ Foroſempron̄. dño Paulo in ſua Paulina libr. 8. ca. 2. vbi ab eo deſcribiť calendarium Romanũ: in quo oẽs numeri cycli decẽnouẽnalis anteriorati ſunt ad diẽ quintũ, à loco quẽ prius obtinuerũt. Idem factũ eſt à Ioãne Lucido poſt librũ emendationis tempoꝝ. Nã pro trecentis annis, ab anno dñi. 1500. ipſe annotauit in calẽdario Romano emẽdatum aureũ numerum: quo nouilunia è directo reperiunť. Reperta igiť Lunę cum Sole cõiunctione, iuxta mediũ motum: per dictũ cyclum lunarem, repiri põt, oppoſitionis luminarium tẽpus, vt docet idẽ Paulus in prima parte ſuæ Paulinę libro. 11. ca. 2. dicens. Si luminariũ oppoſitionem mediã inueſtigare volueris facile eã cõperies, inuenta prius cõiunctione media. Ad quã ſi addideris dies. 14. horas. 18. minuta. 22. ſecũda. 2. in promptu erit media luminariũ oppoſitio: quã quintamdecimam lunam vocant. Pro rudioribus aũt qui cõputare neſciunt, ne in errorẽ incidant: idẽ Paulus in prima parte ſuæ Paulinæ lib. 12. digerit dies paſchales: & iuxta vſum eccl'iæ: & iuxta decreta Patrũ in tabula ꝓlixa & vtili, ab anno dñi. 1500. vſq; ad annũ dñi ter milleſimum. Aliã breuiorẽ tabulam cõſcripſit. Ioãnes Stœfflerus in ſuo calẽdario propoſitione. 39. ſub literis F f. Seruatis igiť oĩbus prędictis documentis, paruus defectus in paſchali celebratione in futurũ ꝓueniet: ſed nullus penitus defectus accideret, ſi oppoſitiones luminariũ cõputarenť non ſm̃ medium motũ: ſed iuxta verũ curſum, vt placet Ioanni Stœfflero: quia tunc rectius paſcha celebrareť. Quod cõcedimus eſſe veꝝ. Sed cum iã annis pluſq̃ tribus millibus, medii motus obſeruati ſint: multis, nõ videtur introducẽdam eſſe talem nouitatẽ in eccleſia Dei: & maxime hoc tpe: qñ eccleſia ſe extendit vſq; ad antipodes Et ſi hoc inchoaretur: apud paucos vtiq; ſeruareť, & nõ apud oẽs: & ſic ſequereť diſſidium in eccleſia dei. Quod vtiq; vitandũ eſt,

Calendariũ hoc est in pag: 151
D: H. M: 2
14:18:22:2
28:36:44:4

iuxta illud Apoſtoli. 1. Cor. 1. Id ipſum dicatis oẽs, & non ſint in vobis ſchiſmata. Sitis autẽ perfecti, in eodem ſenſu & in eadẽ ſcientia. Si tñ hoc iudicatum fuerit in concilio, cum pace oium poſſe fieri, id plurimum cõmendamus. De hoc vide in calendario Ioannis Stœffleri propoſitione. 39. ſub literis. V. & ſequentibus.

Ad præmiſſam primam formulam practice declarandam ſequuntur tabulæ cum duplici cyclo lunari. Cap. 5.

Cycli lunares paſchales, aliter annotati ſunt, à Latinis & Romanis antiquis: & aliter à Græcis & Alexãdrinis patribus, poſtq̃ defecerat cyclus, quẽ Cęſar ſuo inſcripſerat calendario: ex quoꝝ varietate, olim inter ipſos, ortę ſunt diſputationes atq; diſſeſſiones. In paſchalẽ vero cyclum Alexandrinoꝝ, Romani vix tandẽ poſt innumeras diſceptationes, & digladiationes cũ Græcis & Alexãdrinis de paſchatis celebratione habitas, cõſenſere. Quo circa vt ait Ioãnes Stœffler. in calẽdario ſuo, ꝓpoſitione. 34. ſub litera. Z. Dionyſius abbas Romanus, cognomẽto exiguus, Latina & Gręca lingua peritus, anno gratiæ. 526. vel circiter: ex calendario Alexãdrino, numeros cycli decẽnouennalis extraxit, & Romano calẽdario inſcripſit: quos vniuerſalis eccl'ia pro paſchatis celebratione in hodiernũ vſq; diem obſeruat. Et ſunt hi numeri quos aureos nuncupãt, hac noſtra tempeſtate paſſim calẽdariis Romanis inſcripti: vt videre facile eſt in libris horaꝝ canonicarum & libris quos miſſales nominant. Inuexit aũt Dionyſius hos numeros in Romanũ calendarium, nõnulla facta mutatione, quá diuerſa annorum Romanoꝝ & Alexãdrinorum initia, ita fieri expoſcebat. Hi aurei numeri in calẽdario inſcripti indicãt dies mediocrium cõiunctionũ luminarium: non q̃dem hac nr̃a tempeſtate, ſed tempore Niceni Synodi: qñ Alexandrino calẽdario inſerti fuere: & poſtea à Dionyſio, calẽdario Romano illati. Nos aũt in ſequẽti tabula, ſolum in quatuor primis mẽſibus, duplicem cyclum annotauimus: A ſiniſtris quidem cyclum veterem, quo hucuſq; vſi ſumus ex Alexandrinis. A dextris vero aureum numerum innouatum, temporibus noſtris ab anno domini. 1500. vſq; ad annum dñi. 1800. videlicet pro annis trecentis: poſt quos iterum innouandus erit. Poſtea conſcripſimus duas tabulas feſtorũ mobilium. Vnam veterem, quá hucuſq; ſeruat eccleſia. Alteram nouam iuxta reformatũ cyclum lunarem, nobis deſeruientem ad inueniendum paſcha: & reliqua feſta mobilia: ſi contigerit hanc formam in concilio recipi.

Quatuor menſes Romani cum cyclo lunari veteri à ſiniſtris & nouo à dextris.

Cycl⁹ vetus	Nomeri dierū	Literæ feriales	Cyclus nouus	Cycl⁹ vetus	Nomeri dierū	Literæ feriales	Cyclus nouus
	Ianuarius				Februarius		
3	1	A	19		1	d	8
	2	b		11	2	e	
11	3	c	8	19	3	f	1
	4	d		6	4	g	5
19	5	e	16		5	A	
8	6	f	5	16	6	b	13
	7	g		5	7	c	2
16	8	A	13		8	d	
5	9	b	2	13	9	e	10
	10	c		2	10	f	18
13	11	d	10		11	g	
2	12	e	18	10	12	A	7
	13	f			13	b	
10	14	g	7	18	14	c	15
	15	A		7	15	d	4
18	16	b	15		16	e	
7	17	c	4	15	17	f	12
	18	d		4	18	g	1
15	19	e	12		19	A	
4	20	f	1	12	20	b	9
	21	g		1	21	c	17
12	22	A	9		22	d	
1	23	b	17	9	23	e	6
	24	c			24	f	
9	25	d	6	17	25	A	14
	26	e		6	26	g	3
17	27	f	14		27	b	
6	28	g	3	14	28	c	11
	29	A					
14	30	b	11				
3	31	c	19				

Cyclꝰ vetus	Numeri dierū Martius	Literæ feriales	Cyclus nouus
3	1	d	19
	2	e	
11	3	f	8
	4	g	
19	5	A	16
8	6	b	5
	7	c	
16	8	d	13
5	9	e	2
	10	f	
13	11	g	10
2	12	A	18
	13	b	
10	14	c	7
	15	d	
18	16	e	15
7	17	f	4
	18	g	
15	19	A	12
4	20	b	1
	21	c	
12	22	d	9
1	23	e	17
	24	f	
9	25	g	6
	26	A	
17	27	b	14
6	28	c	3
	29	d	
14	30	e	11
3	31	f	19

Cyclꝰ vetus	Numeri dierū Aprilis	Literæ feriales	Cyclus nouus
	1	g	8
11	2	A	
	3	b	16
19	4	c	5
8	5	d	
16	6	e	13
5	7	f	2
	8	g	
13	9	A	10
2	10	b	18
	11	c	
10	12	d	7
	13	e	
18	14	f	15
7	15	g	4
	16	A	
15	17	b	12
4	18	c	1
	19	d	
12	20	e	9
1	21	f	17
	22	g	
9	23	A	6
	24	b	
17	25	c	14
6	26	d	13
	27	e	
14	28	f	11
3	29	g	19
	30	A	

Tabula feſtorum mobilium in vſu iam diu habita per eccleſiam.

Aureus numerꝰ	Litera feria.	Septuageſima	Cinis	Paſcha	Aſcenſio	Pentecoſtes
16		Ianuarii	Februarii	Martii	Aprilis	Maius
5	d	18	4	22	30	10
	e	19	5	23	1 Maii	11
13	f	20	6	24	2	12
2	g	21	7	25	3	13
	A	22	8	26	4	14
10	b	23	9	27	5	15
	c	24	10	28	6	16
18	d	25	11	29	7	17
7	e	26	12	30	8	18
	f	27	13	31	9	19
15	g	28	14	1 Aprilis	10	20
4	A	29	15	2	11	21
	b	30	16	3	12	22
12	c	31	17	4	13	23
1	d	1 Febr.	18	5	14	24
	e	2	19	6	15	25
9	f	3	20	7	16	26
	g	4	21	8	17	27
17	A	5	22	9	18	28
6	b	6	23	10	19	29
	c	7	24	11	20	30
14	d	8	25	12	21	31
3	e	9	26	13	22	1 Iunii
	f	10	27	14	23	2
11	g	11	28	15	24	3
	A	12	1 Mar.	16	25	4
19	b	13	2	17	26	5
8	c	14	3	18	27	6
	d	15	4	19	28	7
	e	16	5	20	29	8
	f	17	6	21	30	9
	g	18	7	22	31	10
	A	19	8	23	1 Iunii	11
	b	20	9	24	2	12
	c	21	10	25	3	13
	d	22				

Tabula feſtorum mobilium iuxta reformatum cyclum lunarem.

Aureus numer⁹	Litera feria.	Septuageſima	Cinis	Paſcha	Aſcenſio	Pentecoſtes
14		Ianuarii	Ianuarii	Martii	Aprilis	Aprilis
3	g	7	24	11	19	29
	A	8	25	12	20	30
11	b	9	26	13	21	1 Maii
19	c	10	27	14	22	2
	d	11	28	15	23	3
8	e	12	29	16	24	4
	f	13	30	17	25	5
16	g	14	31	18	26	6
5	A	15	1 Febr.	19	27	7
	b	16	2	20	28	8
13	c	17	3	21	29	9
2	d	18	4	22	30	10
	e	19	5	23	1 Maii	11
10	f	20	6	24	2	12
18	g	21	7	25	3	13
	A	22	8	26	4	14
7	b	23	9	27	5	15
	c	24	10	28	6	16
15	d	25	11	29	7	17
4	e	26	12	30	8	18
	f	27	13	31	9	19
12	g	28	14	1 Aprilis	10	20
1	A	29	15	2	11	21
	b	30	16	3	12	22
9	c	31	17	4	13	23
17	d	1 Febr.	18	5	14	24
	e	2	19	6	15	25
6	f	3	20	7	16	26
	g	4	21	8	17	27
	A	5	22	9	18	28
	b	6	23	10	19	29
	c	7	24	11	20	30
	d	8	25	12	21	31
	e	9	26	13	22	1 Iunii
	f	10	27	14	23	2

Ambæ tabulæ prædictæ feſtorum mobilium:eodem ordine deſer-
uiunt ad reperiendum paſcha,& cętera mobilia feſta. Inquire igitur
aureum numerũ anni propoſiti in primo ordine a ſiniſtris in dexte-
ram:ſub quo in ſequenti ordine videlicet literarum dominicalium:
accipe ipſam literam dominicalem anni tui proximo occurrẽtem :
quæ erit index omnium per hanc tabulam promiſſorum. Quod ſi
aliquãdo litera dominicalis, e directo aurei numeri appareat, ea nõ
erit conueniens nuntia feſtorum mobilium. In hoc tamen hæ duæ
tabulæ differunt:quod prior nunc reddita eſt fallax : poſterior verax
erit, annis trecentis ſi recipiatur in concilio iuxta pręfatam primam
formulam. Sic etiam perſpicies diſcrimen inter paſcha patrum Ni-
ceni concilii:& inter hoc per nos reformatum. Olim autem patres
annotauerant primum paſcha die. 22. Martii : & vltimum paſcha,
die. 25. Aprilis. In hac autem reformatione, primum paſcha erit.
die. 11. Martii:& vltimum paſcha die. 24. Aprilis. Et ideo, apud pa
tres, erat initium ſeptuageſimæ die. 18. Ianuarii. Sed apud hanc re-
formationem, erit exordium ſeptuageſimæ, die. 7. eiuſdem menſis
Ianuarii, die immediate ſequenti feſtum epiphaniæ domini. Huic
formulę celebrãdi paſcha tanquam faciliori vt dictum eſt, plurimũ
fauet Paulus Germanus in ſua Paulina:& Ioãnes Stœfflerus in ſuo
calendario propoſitione. 39. ſub literis E,F,G. Sed pro hac formu-
la ſeruãda vtiq; reformandum officium diuinum eſſet quãdoq; ſcili-
cet cũ ſeptuageſima occurreret infra octauas epiphaniæ:tunc enim
omittendũ eſſet alleluia:ſicut omittitur in feſto annuntiationis do-
minicæ,cum occurrit celebrari quadrageſimali tempore. Nunquã
tamen occurreret ſeptuageſima in die epiphaniæ neq; prius, ſi figa-
tur æquinoctium die. 10. Martii. Et ſi obiiciatur quod interuallum
a natali Chriſti, vſq; ad dominicã in quinquageſima ſupputatum,
vſq; adeo abbreuiaretur, quod haud quaq̃ eſſet capax trium domini
carum inter octauam epiphaniæ & ſeptuageſimam occurrentium:
neq; epiſtolæ Apoſtoli pauli poſſent legi ſicut inſtitutum eſt a patri-
bus. Item tempus ab octaua pentecoſtes ad aduentum domini, non
nunquam eſſet longiſſimum continens fere. 30. dominicas quarũ
non ſunt niſi. 24. officia dominicalia:ad hæc reſpõderi poteſt, inter-
ualli abbreuiationem, non eſſe diſſentaneã : quia ſeruata ſede vetuſta
æquinoctii, interualla non ſemper paria eſſe conſueuerunt:& tamẽ
eccleſia non inde grauatur. Et quod obiicitur de officiis trium domi
nicarum & epiſtolis Pauli ꝙ non poſſent legi, nihil concludit, quia
ſæpius hoc tranſactis annis contigit:& tñ tunc non fuit tanq̃ incon-

ueniens reputatum. Nam quoties paſcha peragitur die. 22. 23. vel 24. Martii: nihil poteſt pręcipue diebus dominicis, de duobus officiis, ſcilicet Omnis terra, & Adorate: & de epiſtolis Pauli legi ſiue cãtari, eo ꝙ nulla dominica intercedat intra octauam epiphaniæ & ſeptuageſimã: quibus legi debent epiſtolæ Pauli, & hæc duo memorata officia peragi. Si igitur hoc non fuit reputatum inconueniens, tempore præterito: nec etiam tempore futuro. Et ſic ſufficit ꝙ aliqñ legantur. Vel transferri poſſunt ad internallum quod eſt inter octauam pentecoſtes & aduentum dñi: quod per hanc calendarii emendationem creſcit ad dies. 11. Et ſic id quod deficit in vno interuallo, ſupplebitur in altero. Quare his rebus eccleſia, facillime, mederi poteſt. Hæc ergo formula cæteris præſtãtior eſt. Nam & eidem formulę accidit cõmoditas. Nam tempus quadrageſimalis abſtinentię, cáderet in dies breuiores & magis temperatos: quibus ieiunantes facilius á cibis abſtinere poſſent: q̃ diebus calidis & ipſo verno tempore iam adulto. eſſent etiam hi dies propinquiores primo Chriſti ieiunio, quod nobis in exemplum proponitur.

De ſecunda forma corrigendi æquinoctium. Cap. 6.

IAm ſatis abunde ſcripſimus de prima formula corrigendi verum æquinoctiũ, figendo illud in decimo die Martii: nunc vero dicẽdum eſt de alia forma per omiſſionem aliquot dierum alicuius menſis: & reductionem ad tempus Niceni concilii: quæ plures habet ſpecies, ex quibus duntaxat duas proferemus in medium. Prima quidem quę eſt in ordine: ſecũda, ſic habet, videlicet ſi eccleſia ex vno mẽſe tot dies demeret: quot excreuerũt ex nimia diei biſſextilis intercalatione, puta cum noſtra tempeſtate, ęquinoctium decimi diei Martii, retroceſſit á vetuſto patrum æquinoctio, vndecim integris diebus: ſi ex menſe quopiã alicuius anni ſubtraherentur vndecim dies, rediret æquinoctium decimi diei Martii, in diem vigeſimum primum eiuſdem, vbi tempore Niceni concilii repertũ fuerat. Iſte modulus fuit fermé Nicolai Cuſani Cardinalis. Et Hermãni Zoeſtii in concilio Baſilienſi. Dixi aũt fermé, quia non integre reparabãt, quæ corrigenda erant. Nam cum vndecim dies ſubtrahendi forent: ſeptem tantum ipſi demere volebant, ne cogerentur mutare literam dñicalem: ideo tollebant integrã hebdomadã. Sed non plene ſatisfaciebãt ad hoc vt reducerent æquinoctium ad diem. 21. Martii, vt patres in Niceno concilio adnota-

runt. Nicolaus Cuſanus in opuſculo ſuo reparationis calendarii, prius lucidis oculis dicit. Si plena & pfecta reformatio calẽdarii fieri debet, nihil melius inueniri põt, q̃ reducere calẽdarium vſq̃ ad eum ſtatum ꝙ regulæ antiquoꝶ in ſacris conciliis traditę, redeant ad veritatem, quãto leuius & facilius, & verius hoc fieri poterit. Sed mox caligantibus oculis, inconſulte dicit. Et nõ eſt forte cogitabilis, facilior, & melior modus, q̃ ꝙ omiſſa vna ſeptimana: aureus numerus in cyclum lunarẽ cõmutetur. Si enim hoc fecerimus, reductũ eſt calẽdarium noſtrũ ad veritatem regulaꝶ antiquaꝶ & conſtitutionum ſacræ Nicenæ Synodi, quo ad paſchalẽ feſtiuitatem & cætera oĩa feſta mobilia, & immobilia. Sed in fine ipſius opuſculi, ſic ſcribit. Nicolai Cuſani tractatus, de reparatione calẽdarii: & recitatus Baſileæ in concilio, collectus eſt anno dñi. 1436. Sed nihil tunc ibi per Synodum actum eſt, patres enim illi, potius calẽdarium euertiſſent, q̃ reformaſſent, ſi conſiliũ eius ſecuti fuiſſent. Siquis ẽt vellet reformare calendarium, remouẽdo ab vno menſe vndecim dies, iuſte argui poſſet. Primo quidem, qm̃ oĩa ſubita, & improuiſa rerũ mutatio, nõ ſine quodã tumultu, & conflictu cõtingit. Sic aũt in propoſito accideret, ſi ita aperte, & ſubito, tot dies de vno menſe tollerent, & annus mutilaret, tumultus, clamor, & ꝑturbatio in multitudine populi facile ſuboriri poſſet. Secundo iuſte reprehendunt, qui ſubito nouitates inducunt cap. Quis neſciat? diſt. 11. eo ꝙ nouitates plerũq; diſcordiã pariũt. Sed qđ peius diſcordia? quę validiſſima regna exterminat? Tertio huiuſmodi anni tam ſubita diminutio, & mutilatio ſcandalizaret populum præſertim ſimplicem: quod vitandum eſt. Accedit ꝙ huiuſcemodi manifeſta menſis, & anni diminutio malignantibus, & clerum plurimũ odientibus, detrahendi fomentũ pręberet. Prætereo cõplura alia, quæ obiici poſſent inconueniẽtia: quæ mercatoribus, negotiatoribus: & aliis in ſoluendis debitis, cenſibus, ac redditibus oriri poſſent. Quo circa (vt dicit Ioãnes Stœfflerus) hanc formam (ſaluo ſemper meliori iudicio) non approbo. Aliiſq; multis hæc forma plurimum diſplicet.

De tertia formula corrigendi æquinoctium. Cap. 7.

SEcunda vero ſpecies huius ſecundæ formæ, quæ eſt in ordine tertia, poſſet eſſe hoc modo, vt paulatim, & clam reduceret æquinoctium, ad priſtinum ſuum locum hoc eſt ad Martii diem vigeſimãprimam per ſucceſſiuã vnde-

cim dierum ſubtractionē hoc pacto, ſi tot dies biſſextiles omitterentur, quot dies excreuerunt v3 vndecim: & hoc quidē fieret in. 40. annis ſolaribus, ſine intercalatione peractis, ita tñ ꝙ primus annus inceptionis huius rei, qui iuxta ſedem deberet eſſe biſſextilis, pro cōmuni cōputaretur. Hæc formula pluribus videtur habere magnam congruentiā. Nam cum dies paulatim, & quaſi furtim ſubtraherentur: nō oriretur tumultus, ꝑturbatioq; & ſcandalū in Chriſti fidelibus. Nam dies biſſextilis, alias eſt aduentitius, & innaturalis calendario: imo plures de vulgo diem biſſextilē ignorāt, aut minus aduertunt. Deinde per hanc, non tantū paſcha emēdaretur: ſed & natalis Chriſti, & alia feſta ad tēpus verum redirent. Conſuleretur ēt priſcis patribus, quo ad æquinoctii in vetuſtā ſuam ſedem regreſſum: & eoꝝ fermè normis ab eis olim inſtitutis: & reductionē ad cyclum lunarem ab eis annotatū: & ſi non omni tēpore, aliquanto tñ duraturis videlicet annis. 304. Nulla quoq; fieret internalli nimia abbreuiatio: neq; alleluia infra octauam epiphaniæ ſubtractio: neq; orationū innouatio: neq; temporis nuptiarum deſtructio. Hanc formā olim ſecutus fuerat Auguſtus: vt ſcribit Macrobius in Saturnalibus. Nam poſtq̃ Iulius Cæſar ſtatuerat ſuū calēdarium: ſacerdotes, poſt cædem eius vitium cōmiſerunt, nō recte diem intercalarem ſtatuto tēpore ſeruātes. Cum enim præceptum eis fuiſſet, anno. 4. vt intercalarēt diem vnum, & oporteret cōfecto anno id obſeruari, anteq̃ quintus auſpicaretur: illi incipiente quarto intercalarunt nō deſinente: ſic ꝑ annos ſex & triginta, cum nouē dies tantū ſufficerent, duodecim ſunt intercalati: Quod deprehēſum Auguſtus reformauit: iuſſitq; duodecim annos, ſine intercalatione decurrere: vt tres illi dies, qui vltra nouē neceſſarios, temere fuerant intercalati, hoc modo poſſent repenſari. Hanc formā cōmendat Ioannes Stœfflerus in calendario ſuo, propoſitione. 39. Sed eam formam nōnulli impugnāt, primo quia patribus Synodi Baſilienſis, hæc via diſplicuit, eo ꝙ eccleſia tot annis in errore maneret. Secundo hi. 40. anni, omnes & ſinguli fierent cōmunes, quibus decurſis, biſſextus ex aſſuetudine amplius nō obſeruaretur. Tertio hæc via deſtruit ſeriem annorum biſſextilium hactenus cuſtoditam: & inuentionē, ac mutationem literæ dñicalis per cyclum vſu habitū. Quarto difficultatem nō paruam inducit tabulis aſtrologicis. Quinto ſuperuacanea, & ſine neceſſitate eſt horum vndecim dierū aſſumptio, vt reducatur ęquinoctiū, ad vigeſimum primum diem Martii, in quo priſcis illis tēporibus à ſanctis patribus fuit collocatum, qñ paſchalis canon per eos fuit inſtitutū. Nullum

enim dies ille, myſteriũ paſchalis ſolẽnitatis in ſe habuit, niſi ratione æquinoctii tunc in eo cõtingentis. Igitur remoto ab eo æquinoctio per Solis curſum, ceſſat in eo myſterium paſchæ: quia paſcha ſequitur æquinoctium: & debet mutari per æquinoctii mutationẽ, & nõ econuerſo: dicente ſcriptura. Obſerua verni primum temporis, vt facias paſcha domino Deo tuo. Sed principium Veris hac tẽpeſtate, contingit decima die Martii: & non vigeſima prima eiuſdem. Ergo paſcha celebrari recte poterit in hoc temporis interuallo: quod inter diem decimum & vigeſimum primum Martii intercipitur, concurrente in eo luna. 14. Fruſtra ergo & ſine neceſſitate ſenſim reducitur æquinoctium ad diem. 21. Martii. Solutiones autem harum obiectionum per Stœfflerum hæ ſunt. Ad primum dicitur ꝙ eccleſia ꝑ hos. 40. annos, nulli penitus errori ſubderet. Nam per hos annos, paſcha celebraretur, iuxta canonem ſanctorum patrum, & generaliũ cõciliorum ſcilicet a Luna. 14. primi menſis, vſq; ad vigeſimam primam eiuſdẽ: & decurſis. 40. annis, figeretur æquinoctium decimi diei Martii, in vigeſimo primo die eiuſdem: & in eo quo ſempiterno duraret. Secundum nõ vrget. Concedimus enim ꝙ hi. 40. anni fierent cõmunes: ſed ex hoc nulla ſuboriretur conſuetudo de anno biſſextili poſtea non obſeruando: quia poſt hos annos, ſupputaretur tabula in mille annos, aut plures expaſſa, in qua anni biſſextiles inſererentur cum annotatione literæ. B. & poſt ſingulos annos cõmunes & biſſextiles inſcriberẽtur, aureus numerus, litera dominicalis, tempus æquinoctii verni, oppoſitio paſchalis, atq; dies, & mẽſis celebrationis paſchæ. Ad tertium dicitur cõcedendo ꝙ ad tempus deſtruit ſeriem annorum biſſextilium: ſed correctione completa, reuerteret: Nec literæ Dominicalis mutatio officeret, cum alias ſingulis annis eius fiat mutatio: & in anno biſſextili, duæ fiunt mutationes: & in omiſſione biſſexti per hos. 40. annos fieret quod annis dũtaxat vnica literæ Dominicalis mutatio: Quibus decurſis in biſſextili, duæ mutationes, fierent, prout hactenus ſeruatum eſt, dempto anno biſſextili: Qui quandoq; propter æquinoctii fixionem, redderetur cõmunis, per diei intercalaris omiſſionem videlicet iuxta Albategni computationem in omni anno centeſimo, Iubilei Romani, vt nos ſuperius diximus. Ad quartum reſpõſio in promptu eſt, cum per vnum canonem toti difficultati occurri poſſit. Ad quintum reſponderi poteſt ꝙ argumentum a neceſſitate ſillogizans parum cõcludit. neceſſitas enim legi non ſubiacet: & quod non eſt licitum in lege, neceſſitas facit licitum. In noſtro autẽ propoſito, non argumentamur

à neceſſitate,ſed ab vtilitate, cōmoditate, congruentia, aut habilitate. Bonum,& vtile eſſet æquinoctium vernum reducere in vigeſimum primum diem Martii: quo fuit tempore priſcorum patrum & Niceni concilii. Sic ergo concludimus de æquinoctii,& cycli lunaris correctione pro paſchate, ꝙ eccleſia ex tribus formulis præexpoſitis, eligat aut primam formulam: aut tertiam: media relicta: Vtram ex his duabus elegerit; & æquinoctium fixerit, omni centeſimo anno per omiſſionē vnius biſſexti: Nec non omnibus tranſactis trecentis quatuor annis, cyclum lunarem reformauerit, vtiq; gaudebit de calendario Romano optime emendato: eritq; tuta ꝑpetuis tẽporibus, ne ei ob æquinoctium,& cyclum lunarem, error quiſpiã obueniat.

FINIS.

Series literarum.

✠ A B C D E F G H I K L M N O
P Q R S T V X Y Z AA BB CC

Omnes ſunt quaterniones, præter CC quinternio.

Venetiis in officina Luceantonii Iuntę Anno
M. D. XLV. Menſe Decembri.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

1.003-233

LABORATORIO L. GOTTSCHER
VIA DEL BOSCHETTO 97 - ROMA

Digitized by Google